



This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2820

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
गुणराम	—	हर्षि	अपूर्ण	—	2 12	280	तिर्य्यक	कागज	11	35		



श्रीगणेशायनमः॥ अथव्रतराजस्यानुक्रमणिकाप्रारंभः ॥

१	मंगलान्तरणं	७	पंचगव्यस्वरूपमंत्राश्च
१	व्रतलक्षणं	७	पंचामृतानि
१	व्रतकालः	७	षड्रसाः
२	व्रतदेशः	७	चंदनभागाः
२	व्रताधिकारिणः	७	सर्वोषधयः
४	व्रतधर्माः	७	सौभाग्याष्टकं
५	उपवासधर्माः	७	अर्घ्याष्टांगानि
६	हविष्याणि	७	सर्वतोभद्रार्थपंचवर्णाः
७	पंचरत्नानि	८	कौतुकार्थदशपदार्थाः
७	पंचपल्लवाः	८	सप्तमृत्तिकाः

८	सप्तधातवः
८	सप्तधान्यानि
८	सप्तदशधान्यानि
८	अष्टादशधान्यानि
८	दशशाकप्रकाराः
८	कुंभलक्षणं
८	प्रतिमाद्रव्यपरिमाणं
८	अनादेशो होमसंख्या
८	कलशाधस्थधान्यं
८	अनादेशो होमद्रव्यं
८	अनादेशो मंत्रदेवतं

८	पावत्रलक्षणं
९	इध्माः धूपाः
९	रुवर्णमानं
९	रजतमानं
९	ताम्रमानं
९	धान्यमानं
९	होमद्रव्यमानं
१०	ऋत्विग्वर्णं
१०	आचार्यदिर्भूषणानि
१०	व्रतमधुपर्कः

१० ऋत्विक्संख्या
 १० सर्वतोभद्रमंडलं
 १० लिंगतोभद्रं
 ११ चतुर्लिंगतोभद्रं
 ११ द्वादशलिंगतोभद्रं
 ११ सर्वतोभद्रमंडलविधिः
 ११ मंडलदेवतामंत्रादिः
 १३ लक्षपूजोद्यापनं
 १४ मूर्त्यग्न्युत्तारणं
 १४ षोडशोपचारपूजा
 १४ प्राणप्रतिष्ठा

१५ अग्निसुरव
 १९ मुद्रालक्षणं
 २० अष्टत्रिंशदादय उपचाराः
 २० उद्धर्तनपदार्थाः
 २० स्नानकाले स्थापनीयद्रव्याणि
 २० आचमनपात्रस्थद्रव्याणि
 २० द्रव्याभावे प्रतिनिधिः
 २० मूर्त्यादिस्नाननिर्णयः
 २० विष्णवादिदेवतापूजनेवज्यद्र०
 २० पूजने शंखग्राह्याग्राह्यविचारः
 २० उद्यापनानुक्तोद्यापनयोर्विधिः

२१ व्रतभंगे संपूर्णतायां विधिः
 २१ सामान्यपूजाविधिः
 २२ प्रतिपद्व्रतानुक्रमणिका
 २२ संवत्सरविधिः
 २४ आरोग्यप्रतिपद्व्रतं
 २५ विद्याप्रतिपद्व्रतं
 २५ तिलकव्रतं
 २५ रोटकव्रतं
 २५ सर्वशिवव्रतेषु पूजा
 २५ दोहित्रप्रतिपत्
 २९ नवरात्रारंभः

२९ घटस्थापनविधिः
 ३१ द्यूतप्रतिपत्कथा
 ३४ बलिशय्यप्रतिपत्कथा
 ३४ अन्नकोटकथा
 ३५ यमद्वितीयानिर्णयः
 ३७ यमद्वितीयाकथा
 ३८ अथतृतीयाव्रतानुक्रमणि०
 ३८ सोभाग्यशयनव्रतं
 ३९ गोरीदोलोत्सवः
 ३९ मनोरथतृतीयाव्रतं
 ४१ अरुंधतीव्रतं

४१ अरुंधतीपूजाकथा
 ४३ अरुंधतीव्रतोद्यापनं
 ४४ अक्षय्यतृतीयाव्रतं
 ४४ अक्षय्यतृतीयाकथा
 ४५ स्वर्णगौरीव्रतपूजाच
 ४६ स्वर्णगौरीकथा
 ४७ स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं
 ४८ श्रावणशुक्लतृतीयायां सकृ
 तव्रतं
 ४९ हरितालिकाव्रतपूजाच
 ५० हरितालिकाकथा

५२ हरितालिकोद्यापनं
 ५३ बृहद्गौरीव्रतपूजा
 ५३ बृहद्गौरीकथा
 ५३ सोभाग्यसुंदरीव्रतं
 ५७ चतुर्थीव्रतानुक्रमणिका
 ५७ संकष्टचतुर्थीव्रतं
 ५७ संकष्टचतुर्थीव्रतविधि
 ५९ संकष्टचतुर्थीकथा
 ६१ दूर्वागणपतिव्रतं
 ६१ एकविंशतिदिनगणपतिपूजा
 ६३ एकविंशतिदिनगणपतिकथा

६७ अन्यत्संक्षेपदूर्वागण
 पतिव्रतं
 ६८ सिद्धिविनायकव्रतपूजा
 ७० सिद्धिविनायकव्रतकथा
 ७१ स्यमंतकोपारख्यानं
 ७५ कपर्दीगणपतिव्रतं
 ७६ कपर्दीगणपतिकथा
 ७९ दशरथललिताव्रतपूजा
 ८० दशरथललिताकथा
 ८० दशरथललितोद्यापनं
 ८१ करकचतुर्थीव्रतकथाच

८२ गौरीचतुर्थीव्रतं
 ८३ वरदचतुर्थीव्रतं
 ८३ तिलचतुर्थीसंकष्टचतुर्थी
 व्रतपूजाविधिः
 ८६ संकष्टनाशनकथा
 ८९ अंगारकचतुर्थीव्रतं
 ९० पंचमीव्रतानुक्रमणिका
 ९० वैभक्तशुक्लपंचम्यां हरिपूज०
 ९० नागपंचमीपूजानिर्णयः
 ९१ नागदष्टव्रतं
 ९१ ऋषिपंचमीव्रतं

९२ ऋषिपूजा
 ९३ ऋषिपंचमीकथा
 ९६ ऋषिपंचस्युद्यापनं
 ९६ उपांगललितान्नं
 ९६ उपांगललितापूजा
 ९९ उपांगललितकथा
 १०२ उपांगललितोद्यापनं
 १०३ वसंतपंचमीविधिः
 १०३ षष्ठीव्रतानुक्रमणिका
 १०३ ललिताषष्ठीव्रतं
 १०३ कपिल तंकथाच

१०६ कपिलाषष्ठ्युद्यापनं
 १०६ स्कंदषष्ठीव्रतं
 १०७ पंचाषष्ठीव्रतं
 १०९ सप्तमीव्रतस्यानुक्रमणिका
 १०९ वैशाखशकलसप्तम्यां
 गंगोत्पत्तिः
 १०९ शीतलासप्तमीव्रतं
 १०९ शीतलाकथा
 १११ अमुक्ताभरणसप्तमीव्रतं
 ११२ अमुक्ताभरणसप्तमीकथा
 ११३ सरस्वतीपूजाविधिः

११४ रथसप्तमीव्रतं
 ११४ रथसप्तमीकथा
 ११५ अचलासप्तमीव्रतं
 ११६ पुत्रसप्तमीव्रतं
 ११७ अष्टमीव्रतानुक्रमणिका
 ११७ चैत्रशकलसप्तम्यांभवान्युत्पत्ति
 ११७ बुधाष्टमीव्रतं
 ११७ व्रतविधिः
 ११८ बुधाष्टमीकथा
 १२० बुधाष्टस्युद्यापनं
 १२१ दशाफलाष्टमीव्रतं

१२१ पूजाविधिः
 १२१ दशाफलाष्टमीकथा
 १२३ जन्माष्टमीव्रतं
 १२५ पूजाविधिः
 १२६ जन्माष्टमीकथा
 १३१ जन्माष्टस्युद्यापनं
 १३३ ज्येष्ठाष्टमीव्रतं
 १३३ पूजा
 १३४ ज्येष्ठाष्टमीकथा
 १३५ दूर्वाष्टमीकथा
 १३७ महालक्ष्मीव्रतं

का

तं

१३७ व्रतविधिः
 १३८ महालक्ष्मीकथा
 १४५ महाष्टमीव्रतं
 १४५ अशोकाष्टमीव्रतं
 १४५ कालभैरवाष्टमीव्रतं
 १४७ नवमीव्रतानुक्रमणिका
 १४७ रामनवमीव्रतं
 १४९ रामपूजा
 १५० रामनवमीकथा
 १५२ रामनवमीव्रतकथाध्यापनं
 १५४ अदुःखनवमीव्रतं

१५४ अदुःखनवमीकथा
 १५६ महानवमीदुर्गाव्रतं
 १६१ अक्षय्यनवमीव्रतं
 १६४ दशमीव्रतानुक्रमणिका
 १६४ दशहराव्रतं
 १६४ दशहरास्तोत्रं
 १६५ आशादशमीव्रतं
 १६६ दशावतारव्रतं
 १६७ विजयादशमीव्रतं
 एकादशीव्रतस्यानुक्रमणिका

१६८ एकादश्युपवासनिर्णयः
 १६९ एकादश्याकाम्यव्रतविधिः
 १७० शकृत्कृष्णोकादश्युध्यापनं
 १७३ पूजाविधिः
 १७३ साधारणोकादश्युध्यापनं
 १७५ गोपक्षपूजा
 १७६ गोपक्षकथा
 १७७ पुरुषोत्तमएकादशीव्रतं
 १७८ प्रबोधविधिः
 १७९ श्रीष्मपंचकव्रतं
 १८० प्रबोधमंत्रास्तुलसीविवाहः

१८१ मार्गशीर्षकृष्णोकादश्युत
 कथा
 १८४ मार्गशीर्षकृष्णोकादश्यां
 वैतरणीव्रतं
 १८६ एकादशीकथानुक्रमणिका
 १८६ मार्गशीर्षकृष्णोकादशीकथा
 १८९ मार्गशीर्षशुक्लोकादशीकथा
 १९० पौषकृष्णोकादशीकथा
 १९२ पौषशुक्लोकादशीकथा
 १९३ माघकृष्णोकादशीकथा
 १९५ माघशुक्लोकादशीकथा

१९६ फाल्गुनकृष्णोकादशीकथा
 १९८ फाल्गुनशुक्लेकादशीकथा
 १९९ चैत्रकृष्णोकादशीकथा
 २०१ चैत्रशुक्लेकादशीकथा
 २०२ वैशाखकृष्णोकादशीकथा
 २०३ वैशाखशुक्लेकादशीकथा
 २०४ ज्येष्ठकृष्णोकादशीकथा
 २०५ ज्येष्ठशुक्लेकादशीकथा
 २०६ आषाढकृष्णोकादशीकथा
 २०७ आषाढशुक्लेकादशीकथा
 २०७ चातुर्मासमाहात्म्यं

२१५ श्रावणकृष्णोकादशीक०
 २१६ श्रावणशुक्लेकादशीकथा
 २१७ भाद्रपदकृष्णोकादशीकथा
 २१८ भाद्रपदशुक्लेकादशीकथा
 २१९ आश्विनकृष्णोकादशीकथा
 २२० आश्विनशुक्लेकादशीक०
 २२१ कार्तिककृष्णोकादशीकथा
 २२३ कार्तिकशुक्लेकादशीक०
 २२६ अधिमासशुक्लेकादशीक०
 २२८ अधिमासकृष्णोकादशीक०
 २३० द्वादशीव्रतानुक्रमणिका

२३० द्वादशीमदनोत्सवः
 २३० वैशाखद्वादश्यांस्नानानि
 २३० आषाढद्वादशीपारणानि
 २३० श्रावणद्वादश्यां दधिघृतं
 २३० पवित्रारोपणं
 २३० श्रवणद्वादशीनिर्णय
 पूर्वकघृतं
 २३१ श्रवणद्वादशीव्रतविधिः
 २३५ श्रवणद्वादश्यामेव वामन
 जयंतीव्रतं
 २३६ श्रवणद्वादश्यापनपूजनं

२३७ स्वरूपद्वादशीव्रतं
 २४० त्रयोदशीव्रतानुक्रमणिका
 २४० जयापार्वतीव्रतं
 २४१ गोत्रिरात्रव्रतं
 २४३ गुर्जरचारप्राप्तगोत्रिरात्रव्रतं
 २४६ अशोकत्रिरात्रव्रतं
 २४८ त्रयोदश्यां महावारुणिको
 योगः
 २४८ शनिप्रदोषव्रतं
 २५१ शनिप्रदोषपूजा
 २५२ पक्षप्रदोषव्रतं

रा-
५४

२५७ अनंगत्रयोदशीव्रतं
२५९ अथचतुर्दशीव्रतानुक्रमिका
२५९ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यास्नाना०
२५९ नृसिंहचतुर्दशीव्रतं
२५९ नृसिंहचतुर्दशीकथा
२६१ अनंतचतुर्दशीव्रतं
२६२ अनंतपूजासंकल्पः
२६२ यमुनापूजा
२६३ अनंतपूजा
२६६ चतुर्दशीकथा

२७० अनंतचतुर्दश्यापनं
२७१ नष्टदोरकविधिः
२७२ कदलीव्रतविधिः
२७२ उमामहेश्वरसहितकदलीपू०
२७३ कदलीव्रतकथा
२७४ कदलीव्रतोद्यापनं
२७४ नरकचतुर्दशीव्रतं
२७५ नरकचतुर्दशीकथा
२७६ वैकुण्ठचतुर्दशीव्रतं
२७६ वैकुण्ठचतुर्दशीकथा
२७८ शिवरात्रिव्रतनिर्णयः

२७९ शिवरात्रिव्रतपूजाविधिः
२८० शिवरात्रिकथा
२८६ शिवरात्र्युद्यापनं
२८८ पौर्णिमासिव्रतानुक्रमिका
२८८ पौर्णिमानिर्णयः
२८८ वटसावित्रीव्रतनिर्णयः
२८८ वटसावित्रीव्रतविधिः
२८९ वटसावित्रीपूजा
२९० वटसावित्रीकथा
२९६ वटसावित्र्युद्यापनं
२९७ गोपद्यव्रतपूजा

२९८ गोपद्यकथा
२९९ कोकिलाव्रतनिर्णयः
२९९ कोकिलापूजा
३०० कोकिलाव्रतकथा
३०३ कोकिलाव्रतोद्यापनं
३०३ रक्षाबंधनविधिः
३०३ उमामहेश्वरव्रतकथा
३०७ कोजागरव्रतनिर्णयः
३०९ त्रिपुरोत्सवः
३१२ कार्तिकमासोद्यापनं
३१२ बलिशीपौर्णिमाव्रतं

३१२	वत्तिशीघ्रतांगपूजा	३१८	गौरीतपोव्रतं	३३६	आशादित्यव्रतं	३५०	शक्रवारव्रतं
३१३	वत्तिशीघ्रतकथा	३२०	गौरीतपव्रतोद्यापनं	३३७	रवौदानफलपूजा	३५१	शक्रवासरकथा
३१५	वत्तिशीघ्रतोद्यापनं	३२१	सोमवतीव्रतनिर्णयः	३३७	दानफलकथा	३५२	शनेश्वरव्रतपूजा
३१६	होलिकोत्सव	३२१	सोमवतीपूजा	३३९	सोमवारव्रतपूजा	३५३	शनेश्वरव्रतोद्यापनं
३१६	अमावास्यानुक्रमणिका	३२२	सोमवतीकथा	३३९	सोमवारकथा	३५४	व्यतीपातव्रतं
३१६	भाद्रपदअमावास्यायां	३२६	अमावास्यायामर्धोदयः	३४२	उद्यापनं	३५५	नारदपुराणांतर्गतव्यती
	कुशग्रहणं		मलमासादिव्रतानुक्रमणि०	३४४	एकभुक्तसोमवारव्रतं		पातव्रतं
३१६	अमावास्यापिठोरीव्रतकथा०	३२८	मलमासव्रतं	३४५	एकभुक्तसोमवारव्रतोद्यापनं	३५७	मासोपवासव्रतं
३१८	आश्विनअमावास्यायां	३३१	स्वस्तिकव्रतंचातुर्मास्ये	३४७	मंगलव्रतं	३६०	धारणापारणाव्रतं
	गजच्छायाविधिः	३३३	रविवारव्रतं	३४८	मंगलवारकथा	३६०	संक्रांत्यादिव्रतानुक्रमणि०
३१८	लक्ष्मीव्रतं	३३४	रविवारकथा	३४९	मंगलव्रतोद्यापनं	३६१	धान्यसंक्रांतिव्रतं

सा

३६१ लवणसंक्रांतिव्रतं
३६१ भोगसंक्रांतिव्रतं
३६१ स्फुरूपसंक्रांतिव्रतं
३६१ तेजःसंक्रांतिः
३६१ सोभाग्यसंक्रांतिः
३६२ तांबूलसंक्रांतिः
३६२ मनोरथसंक्रांतिः
३६२ अशोकसंक्रांतिः
३६२ आयुःसंक्रांतिः
३६२ धनसंक्रांतिः
३६३ सर्वसंक्रांत्युपापनं

३६३ धनसंक्रमणोविशेषः
३६३ रविघृतस्नानं
३६३ मकरसंक्रांतोद्यतकंबल
महिमा
३६४ मकरसंक्रांतोदधिमंथनदा-
३६४ दधिमंथनकथा
३६५ तांबूलोद्यापनं
३६५ मोनव्रतोद्यापनं
३६६ प्रपादानविधानं
३६६ लक्षपत्रविधिः
३६७ लक्षदीपविधिः

३६७ लक्षदूर्वापूजा
३७० शिवलक्षप्रदक्षिणाविधिः
३७२ अश्वत्थलक्षप्रदक्षिणावि०
३७५ विष्णुलक्षप्रदक्षिणावि०
३७६ तुलसीलक्षप्रदक्षिणावि०
३७७ गोत्राह्मणाग्निहनुमत्प्रद-
क्षिणाविधिः
३७८ लक्षविल्वपूजनं
३८० शिवनानालक्षपूजाविधिः
३८१ तुलसीलक्षपत्रपूजा
३८२ विष्णुलक्षपुष्पपूजा

३८३ बिल्ववर्तिव्रतोद्यापनं
३८४ रुद्रवर्तिव्रतोद्यापनं
३८६ माणिक्यवर्त्युद्यापनं
३८८ विष्णुवर्तिव्रतं
३८९ देहवर्तिव्रतोद्यापनं
३९० विष्णुसूर्यनमस्कारः
३९१ मंगलागौरीव्रतानुक्रमणि०
३९१ मंगलागौरीव्रतं
३९१ मंगलागौरीपूजा
३९२ मंगलागौरीकथा
३९६ मोनव्रतं

३९७ पंचधान्यलक्षपूजा
३९८ शिवामुष्टिघ्नं
३९९ हस्तगौरीघ्नं
४०० हस्तगौरीपूजा.
४०१ कृष्णाडीघ्नं

४०३ कर्कटिकाघ्नं
४०६ कर्कटीपूजा
४०७ विष्णुपंचकघ्नं
४०८ विष्णुपंचकघ्नतोद्यापनं
४०९ कोटिदीपदानविधिः

४०९ पार्थिवलिङ्गोद्यापनं
४१० घ्नतराजानुक्रमणिका
श्लोकाः
४१२ सप्तधान्यलक्षपूजा
४१२ फलानालक्षपूजा

४१२ लक्षपूजोद्यापनं
इतिघ्नतराजस्यानुक्रमणि
कासमाप्ता.
श्रीकृष्णार्पणमस्तु
श्रीरस्तु.



इति श्रीव्रतराजः अनुक्रमणिकासमाप्तः

अथ वतराजः प्रारभ्यते.



श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः ॐ कारविघ्नेशगुरुत्सरस्वतींगोरीशसूर्योचहरिचभैरवम् प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रंथं देवज्ञशर्माजिग
 तोहिताय १ विष्णुवर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मव्रतनिर्णयं च वेदापुराणात्स्मृतितत्त्वतद्भूतोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते २ संगृह्य सर्वस्य
 मतपुराणां सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतं लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाशः स्रधियां मुदे स्यात् ३ आवंतो ब्राह्मणालोके धर्मशास्त्र
 विशारदाः तावन्तः रूपया युक्ताः कुर्वन्तु ग्रंथशोधनम् ४ विज्ञाप्यंते मया सर्वे पंडिता गुणमंडिताः प्रचारणीयो ग्रंथो यं बालवद्बालकस्य मे
 ५ रामांकमुनिभू संख्ये १७ १३ वस्ति धर्मो दु संख्ये के १६ ५८ वर्षे शाकेश कूपक्षे पंचम्यां तपसः श्रुते ६ विलोक्य विविधान् ग्रंथां हिरव्यते ज्ञज
 नाय वै तन्निमित्तो यमारंभः किमज्ञातं मनीषिणः ७ चित्तपावनजातीयः शांडिल्यकुलमंडनः गोपालात्मजदेवज्ञः संगमेश्वरसंज्ञितः ८
 दुर्गाद्यादेवसन्काश्या नत्वा पितृपितामहान् कुर्वन् वै विश्वनाथो हं व्रतराजं स्तुविस्तरम् ९ अथ व्रतराजप्रारंभः अत्र च स्वकर्तव्यविषयो निय
 तः संकल्पो व्रतमिति तत्र अग्निहोत्रसंध्या वंदनादिविषये संकल्पे अतिप्रसक्ते किं त्वाभियुक्तव्रतप्रसिद्धिविषयः संकल्पविशेषः स एव व्रत
 म् न च व्रतं संकल्पयेदित्यनन्वय इति वाच्यं पाकं पचति दानं दद्यादिति वत्प्रत्ययानुग्रहार्थं प्रयोगोत्पत्तिरिति वक्तव्या अत्र व्रतकालमाह हे
 माद्रोगार्थः अस्तगे च गुरो शक्रे बाल्ये वृद्धे मलिम्लुचे उद्यापनमुपारंभं व्रतानां नैव कारयेत् १ तत्रैव वृद्धमनुबृहस्पती अश्याधा
 नं प्रतिष्ठां च यज्ञदानव्रतानि च मांगल्यमभिषेकं च मलमासे विवर्जयेत् बाले वायदिवा वृद्धे शक्रे चास्तंगते गुरो मलमासे च एतान्

निवर्जयेद्देवदर्शिनं लल्लुः नीचस्थे वक्रसंस्थे प्यतिचरणगते बालवृद्धास्तगे वा सन्यासो देवयात्राव्रतनियमविधिः कर्णवेधस्तु दीक्षा मौंजी
बंधो घञ्चूडापरिणयनविधिर्वास्तु देवप्रतिष्ठा वज्र्याः सद्भिः प्रयत्नाच्चिदशयतिगुरोः सिंहराशिस्थिते चेति नीचस्थो मकरस्थः कल्पतरो देवी
पुराणे सिंहसंस्थं गुरुं शक्रं सवारं भेषु वर्जयेत् प्रारब्धं न च सिद्धयेत्तमहाभयकरं भवेत् पुत्रमित्रकलत्राणि हन्याच्छीघ्रं न संशयः देवा
रामतडागेषु व्रतोद्यानगृहेषु च सिंहस्थं मकरस्थं च गुरुं यत्नेन वर्जयेत् वसिष्ठः सिंहस्थे तु मघासंस्थं गुरुं यत्नेन वर्जयेत् अन्यत्र सिंहभागे
तु सिंहस्थोऽपि न दुष्यति सिंहस्थगुरोर्वर्जनीयत्वं नर्मदोत्तरभाग एव अन्यत्र तु सिंहशिरः एव वर्ज्यः तथा च मदनरत्नादिष्टतकालविधाने सिं
हस्थितः सूरगुरुर्द्यौर्दिनर्मदायास्तवर्जयेत्सकलकर्मसु सौम्यभागे विंध्यस्य दक्षिणादिशि प्रवदंति चार्याः सिंहशिरःके मृगपतावपि वर्जनी
यः सिंहशिरस्तु पूर्वाफलान्याः प्रथमः पादः मृगपतो मकरस्थे गुरोर्देशविशेषमाह लल्लुः नर्मदा पूर्वभागे तु शोणस्थोत्तरदक्षिणे गंडक्या
पश्चिमे भागे मकरस्थो न दोषभाक् केषांचित्स्त्रीकर्तृकाणामन्येषांच व्रतानामगस्त्योदये प्यारंभानिषेध इति हेमाद्रौ लौगाक्षिः उद्यानि
काशिवपवित्रकमेघपूजादूर्वाष्टमीफलविरूढकजागराणि स्त्रीणां व्रतानि निरिवलान्यपि वार्षिकाणिकुर्यादगस्त्युदितेन शक्रभा नि
लिप्सरिति उद्यानिकाव्रतविशेषः शिवपवित्रकं आषाढ्यामथ वामाध्याविहितं शिवपवित्रारोपणं मेघपूजाव्रतविशेषः दूर्वाष्टमीभा
द्रपदशकृष्णमी फलविरूढकं भाद्रपदशकृष्णचतुर्दश्यां पालीव्रतं कदलीव्रतं परनामकं जागरं आश्विनपौर्णमास्यां कोजागरव्रतं कार्तिक

शक्यचतुर्दश्यां विहितं जागरव्रतं वा अत्रोभयत्रागस्त्योदयस्यावश्यं भावित्वेन विधेरनवकाशापरोर्विकल्पो ज्ञेयः वार्षिकाणीत्यत्र वर्षासप्त
 वानि वार्षिकाणि इत्येव व्युत्पत्तिर्न तु वर्षे भवानीति तथा सति शरदादि ग्रीष्मपर्यंतं अगस्त्योदयानुवृत्तेस्तन्मध्ये विहितानां स्त्रीव्रतानां सर्वथानां
 रंभ एवापद्यत इति अगस्त्योदयकालश्च दिवोदासीय उदेतियाभ्यां हरिसंक्रमाद्वैरेकाधिके विंशतिमेत्यगस्त्यः सप्तमे स्तं वृषसंक्रमाच्च प्रया
 ति गार्गादिभिरित्यभाणि व्रतारंभसमाप्त्योस्तिथिं विशिनष्टि हेमाद्रौ सत्यव्रतः उदयस्यातिथिर्चाहेन भवेद्दिनमध्यभाक् सारवंडानव्रतानां स्या
 दारंभश्च समापनं एतद्व्यतितिरिक्तायामखंडायां प्रारंभमाह तत्रैव वृद्धवसिष्ठः अखंडव्यापिना तडा यद्यखंडा भवेत्तिथिः व्रतप्रारंभणंतस्या
 मनस्तगुरुशक्रयुगिति अनस्तमितगुरुशक्रायां तिथौ व्रतमारंभणीयमित्यर्थः रत्नमालायाम् सोमसौम्यगुरुशक्रवासराः सर्वक
 र्मसु भवतिसिद्धिदाः भानुभौमशानिवासरेषु च प्रोक्तमेव खलु कर्मसिद्ध्यति विरुद्धसंज्ञापरित्यागस्त्याश्च तेषामनिष्टः खलु पादआद्यः सर्वे
 धृतिस्तु व्यतिपातनामा सर्वोप्यनिष्टः परिघस्य चार्धं तिस्त्रस्तु योगे प्रथमे सवज्जे व्याघातसंज्ञेन वपंचशूलं गडोतिगंडे च षडैव नाड्यः
 शूभेषु कार्येषु विवर्जनीयाः दर्शसंक्रांतिपातोपरिघमुखदलवैधृतिपातयोगविघ्नं भाद्यत्रिनाडीः शक्रकृतिषु च षट्गंडयोः पं
 चशूले व्याघाते वज्रकेंकाः पितृमृतिदिवसो नाधिमासान् कुहोरांजत्याज्जन्मोत्थमासौ इति धिरखलु तिथिं व्युद्गमाद्युक्तेमाच व्र
 तायामले दिनभद्राय दारात्रौ रात्रिभद्राय दादिवा नत्याज्या शूभकार्येषु प्राहुरेवं पुरातना इति अथ वेदव्यासः सर्वशिलाचयाः पु

.ता.

२

ण्याः सागराः सरितस्तथा अरण्यानि च पुण्यानि विशेषान्नेमिघ्नतया देवीपुराणे देशोनदीगयाशैल गंगानर्मदपुष्करम् वाराणसीकुरु-
 क्षेत्रं प्रयागं जंबुकेश्वरम् केदारं वामपादं च कुण्डं पुष्करादयं सोमेश्वरं महापुण्यं तथा चामरकंदकं कालंजरं तथा विंध्यं यत्र वासो गृहस्य
 च गृहः स्वामिकांति केयः मनुः सरस्वतीदृष्टव्योर्देवनदीर्यदंतरं तं ब्रह्मनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते यस्मिन्देशे य आचारः पारंपर्यं क्रमा-
 गतः वर्णानां सोत्तरालानां स सदाचार उच्यते कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पांचालाः शूरसेनिकाः एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्त इति नंतरः मत्स्यः
 विराटः पांचालः कान्यकुब्जः शूरसेनिकाः मथुरादेशाः अनंतरः समः हिमवद्विंध्ययोर्मध्ये यस्याग्निनशनादपि प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्य-
 देश उदाहृतः विनशनं कुरुक्षेत्रं आसमुद्राच्च वै पूर्वादि स मुद्राच्च पश्चिमात् तयोरेवांतरंगी तु त्वार्यावर्तं विदुर्बुधाः सिंधुनदी पश्चि-
 मतीरव्यावृत्त्यर्थं मित्याह कृष्णासारस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः स ज्ञेयो यज्ञियो देशो स्तेच्छदेशस्ततः परः एतान् द्विजातयो देशान्
 संश्रयेरन्यथ ततः याज्ञवल्क्योपि यस्मिन्देशे मृगः कृष्णास्तस्मिन्धर्मानि बोधत अथ ब्रताधिकारिणः स्कंदे निजवर्णाश्चिमाचा-
 रानिरतः शुद्धमानसः अलुब्धः सत्यवादी च सर्वभूतहिते रतः व्रते धृतिं कृतो राजन्नन्यथा विकलः श्रमः श्रद्धावान्यापन्नीरुश्च मद्दं
 भविर्जितः पूर्वे निश्चयमाश्रित्य यथावत्कर्मकारकैः अवेदनिंदको धीमानधिकारी व्रतादिषु निजवर्णाश्चिमाचारेत्यनेन चतुर्वर्णा-
 नामधिकारो गम्यते अतएव कोर्मै ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव द्विजोत्तम अर्चयन्ति महादेवं यज्ञदानसमाधिभिः व्रतोपवा-

परि.

२

सन्निधौ मेहो मस्वाध्यायनर्पणैः तेषां वैरुद्रसायुज्यं सामीप्यं चातिनिर्मलं सलोकत्वं च सारूप्यं जायते तत्प्रसादतः देवलोपि व्रतोपवासनि
यमैः शरीरैर्नापनैस्तथा वर्णाः सर्वे विमुच्यन्ते पातकेभ्यो न संशयः अत्र अधिकारिविशेषः भस्मपुंस्त्वस्या विवक्षितत्वात् स्त्रीणामप्यधि
कारः भारते मासु पाश्चित्ये कौन्तेययेपिसुः पापयोनयः स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिं क्वचिन्मोच्छानामप्यधिकारो हे
माद्रो देवीपुराणे स्मृतेः प्रमुदितैर्हृदैर्ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्नृभिः वैश्यैः शूद्रैर्भक्तियुक्तेर्लेच्छेरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशार्दूलतद्वि
धानमिदं शृणु वैश्यशूद्रयोस्तु द्विरात्राधिकोपवासो न भवति वैश्याः शूद्राश्च ये मोहादुपवासं प्रकुर्वन्ते त्रिरात्रं पंचरात्रं वा तेषां व्युष्टिर्न वि
द्यते इति प्राच्यलिखितनिषेधात् व्युष्टिः फलं स भर्तृकाणां स्त्रीणां भर्त्राणां विनानाधिकारः तथा च मदनरत्ने मार्कंडेयपुराणे याना
रीत्य ननु ज्ञाता भर्त्रा पित्रा सक्तेन वा निष्फलं तु भवेत्तस्या यत्करोति व्रतादिकं भर्त्रा ज्ञाया सर्वव्रतेष्वधिकारः भार्या भर्तु मृते नैव व्रतादी
न्याचरेत्स देविकात्यायनोक्तेः तथा च पत्न्यो जीवति यानारीत्युपवासव्रतं चरेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानारी नरकं व्रजेत् इति विष्णु
वचनात् तद्भर्तुरननुज्ञापरं यत्तु कश्चित् नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषणम् भर्तुः शूद्रशूषयेवै ताल्लोकानि दान् व्रजंति
ताः यद्देवेभ्यो यच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्चनं सत्क्रियां च तस्य त्वद्धंसाफलं नान्यचित्तानारी भुंक्ते भर्तृशूद्रशूषयेव इति स्का
दात् तस्मात्स भर्तृकाणां मेकादश्यायुपवासादावनधिकार इति तन्न तस्यापि पृथक्स्वातंत्र्येण भर्त्र ननुज्ञापरत्वात् अतएव न्या

सः कामं भर्तु रनुज्ञाता व्रतादिष्वधिकारिणीति शंखोपि कामं भर्तु रनुज्ञया व्रतोपवासनियमाः स्त्रीधर्मा इति न चानुज्ञया व्रतेष्विव-
यज्ञेष्वपि पृथगधिकारापत्तिरिति शक्यं तस्याः श्रुत्यध्ययनानधिकारात् यद्वा स्कंदे भर्तुः शूश्रूषायां स्तावकत्वेनाप्युपपन्नत्वा-
दिति न च भर्तु रनुज्ञयेवाधिकारसिद्धेः विधवायाः व्रते अधिकारापत्तिरिति वाच्यम् नारीरवलम्बननुज्ञाता भर्ता पित्रासूतेन वा वि-
फलं तद्भवेत्तस्यायत्करोत्योर्ध्वदेहिकम् इति मार्कंडेयोक्तेः पित्राद्याज्ञया तस्या अधिकार इति हेमाद्रिः स्त्रीणां व्रतग्रहणे विशेषो-
हेयाद्रौ हरिवंशे स्नानं च कार्यं शिरसस्ततः फलमवाप्नुयात् स्नात्वा स्त्री प्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयत्सती अथ व्रतधर्माः व्रतसंकल्प-
विधिर्भारते गृहीत्वोदुंबरं पञ्चवारि पूर्णमुदङ्मुखः उपवासं तु गृहीत्याद्यद्वासंकल्पयेद्बुधः औदुंबरं तान्त्रमयं औदुंबरं स्मृतं तान्त्र-
मिति विश्वोक्तेः यद्वा न्यन्नक्तव्रतादिकं कल्पयेदिति कल्पतरुः श्रीदत्तस्तु कल्पतरुमते वाकारश्चार्थे तेनायमर्थः यस्तु नक्तादिकर्तु-
मिच्छेत्तदपि उक्तविधिर्नैव गृहीत्यादिति तन्मतं परिहृत्य वाकारस्योपवासपदस्य च वैयर्थ्यापत्तेः यत्संकल्पयेत्तद्गृहीत्यादित्यनेनैवो-
पपत्तेरित्यदूषयत् तान्त्रपात्राद्यभावे हस्तेनापि जलगृहीत्वासंकल्पयेदित्युक्तं अतएवानंतभद्राः वर्षे वधारयेदिति पाठः मदनरत्ने दे-
वलवाक्ये तु यथासंकल्पयेदिति पाठः यथा कामं फलमुल्लिखेदित्यर्थः अतएव मार्कंडेयः संकल्पं च यथा कुर्यात्स्नानदानव्रतादिके अनं-
तरं कृत्यमाह मदनरत्ने देवलः अभुक्त्वा प्रातराहारं स्नात्वा च मय्यसमाहितः सूर्याय देवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत् अत्र प्रातर्व्रतमाचरेदि-

त्येगन्वयः प्रधानक्रियान्वयस्याभ्यर्हितत्वात् अभुत्केतितुअशक्तस्याभ्यनुज्ञाने क्ष्वादिभक्षणापवादः केचित्तु व्रतदिनेमातराहार
मभुत्काव्रतमाचरेदित्याहुः अन्नउपवासोव्रतेकार्यइत्यनेनैवाक्तकवतोधिकारस्य प्राप्तत्वादेतस्य वैयर्थ्यापत्तेः अन्येतु पूर्वीदिनेमातरा
हारमभुत्का अर्थादेकभक्तं कृत्वा स्नात्वा च म्यव्रतादिकं कुर्यादित्याहुः परेतु सर्वत्र पूर्वद्युरेव सायं संध्योत्तरव्रतं ग्राह्यं वारव्रतादौ बहुश
स्तथा दृष्टत्वात् प्रातः स्नात्वेति चान्वय इत्याहुः सामान्यधर्मा हेमाद्रौ भविष्ये क्षमासत्यं दयादानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः देवपूजा अग्निहवनं
संतोषस्तेयवर्जनम् सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्योदशधा स्थितः देवपूजायै देवत्यं व्रतं तस्य पूजा अग्निहवनं पूज्यदेवतो देशे न होमः उपक्र
मादेतच्च सप्तमीव्रते सूर्यपूजा अग्निहवनं नवमीव्रते दुर्गापूजा अनुक्तदेवताव्रते इष्टदेवतापूजा हवनं व्याहृति होम इति केचित् अत्र क्ष
मादीनां स्वतंत्रतया चतुर्वर्गसाधनत्वेन विहितानां व्रतांगतया विधानं रक्षादिरं वीर्यकामस्य धृपं कुर्यादिति वत्संयोगपृथक्कादुपप
न्नामिति हेमाद्रिः सर्वव्रते धित्यत्र सर्वव्रतपदं भाविष्यपुराणोक्तं सर्वव्रतपरमते व्रतांतरे वित्थ्यंतरं स एव होमादीनामंगत्वं नान्यथा
अतएव एकादशीव्रतादौ शिष्टानां होमाद्यनाचरणमिति केचित् येद्येव पुराणांतरोक्तव्रतेषु होमादिविधिरस्ति तद्विषयकमेव सर्व
पदमन्यथा तदितरपरत्वेन संकोचापत्तेरिति पृथ्वीचंद्रौदयेष्विपुराणौ स्नात्वा व्रतवता सर्वव्रतेषु व्रतमूर्तयः पूज्याः सुवर्णम
य्याद्याः शक्या वैभूमिशायिना जपो होमश्च सामान्यं व्रतांते दानमेव च चतुर्विंशद्वादशं वा पंचवाचय एव वा विप्राः पूज्या यथा-

त-
८

शक्तिनेभ्योदद्याच्चदक्षिणो व्रतमूर्तयः तदेवप्रतिमाः देवलः ब्रह्मचर्यमहिंसाचसत्यमामिषवर्जनं व्रतेष्वेतानिचत्वारिचरितव्या
निनित्यशः स्त्रीणांतुप्रेक्षणात्स्यशान्तिभिःसंकथनादपि नश्यतेब्रह्मचर्यचनदारेष्टुसंगमादितिक्वचित्प्राठः आमिषंमांसं आ
मिषमतिपातीयंगोवर्जक्षीरमामिषं मसूरमामिषं सस्येफलेजंबीरमामिषं आमिषंशक्तिकाचूर्णमारनालंतथामिषं इतिस्मृ
त्यंतरोक्तं व्रताधारंभेदृद्धिश्चाद्धकार्यं तदाहशातातपः नानिश्चातुपितृन्श्राद्धेकर्मकिंचित्समारभेत् गृहीतव्रतानाचरणेयदनर
त्वेछागलेयः पूर्वव्रतंगृहीत्वायौनाचरेत्काममोहितः जीवन्भवतिचांडालोमृतेचश्वाभिजायते काममोहितइतिविशेषणात्प्राध्यादि
नानाचरणेनदोषः तथाचहेमाद्रौस्कांदे सर्वभूतभयंव्याधिप्रमादोगुरुशासनं अव्रतघ्नानिपठ्यतेसकृदेतानिशास्त्रतः सर्वभ्योभू
तेभ्यः सकाशाद्व्रतकर्तुर्भयादितिहेमाद्रिः मदनरत्नेतु सर्वभूतभयंव्याधिरपरिचितत्वाद्धारव्यातः सर्वभूतभयंभूतेभ्यःसर्पादि
भयाच्चव्रतांगंवैकल्पते व्रतहानिर्भवतीत्यर्थः गुरु शासनं गुरोराज्ञासकृदुक्तिसकृत्प्रागेप्रायश्चित्तं तदुक्तंस्कांदगारुडयोः क्रो
धात्प्रमादाल्लोभाद्वाव्रतभंगोभवेद्यदि दिनत्रयंनभुंजीतमुंडनंशिरसोथवा नचात्रप्रायश्चित्तोक्तेः अतिक्रांतव्रतानाचरणमि
तिवाच्यं प्रायश्चित्तमिदंकृत्वा पुनरेवव्रतीभवेदितिस्कांदात् अथोपवासधर्माः तन्नोपवासस्वरूपं कात्यायनवृद्धवसि
ष्ठाभ्यादर्शितं उपावृतस्यपापेभ्योयस्तुवासोगुणैःसह उपवासःसविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः गुणैरिति तज्जाप्ययजनध्यानं

परि-

४

तत्कथाश्चवणादयः उपवासकृतामेते गुणाः प्रोक्तामनीषिभिः दयाचसर्वभूतेषु क्षांतिरनसूया शौचमनायासाकार्पण्यंचमांग
ल्यमस्पृहेति विष्णुधर्मोत्तरे गौतमादिप्रतिपादिताः तच्छब्देनोपास्यादेवताव्रतदेवतावा एवंचपापानिवृत्त्या गुणानुष्ठानसहितो-
निराहारस्य वासोवस्थानमुपवास इत्युक्तं भवति एवंचफलसाधनस्योपवासस्य स्वरूपमुक्तं उपवासपदार्थस्तु स्मृतिपुराणे व्य-
वहारे रूढ्या निराहारावस्थानमात्रं वृद्धवसिष्ठः उपवासं तथा श्राद्धे न कुर्यादंतधावनं काष्ठेनेति शेषः अतएव तन्निर्दिष्टं दंता-
नां काष्ठसंयोगो हंतिसप्तकुलानि चेति वाक्यशेषादिर्धेरिव निषेधस्यापि विशेषपरतायुक्तैव तेन अलाभे वा निषेधे वा काष्ठानां
दंतधावने पर्णादिना विशुद्धोत्तेजिह्वोल्लेखः सदैव हि इति पौनसिवचनात् अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धायां तथा तिथौ अपां
द्वादशांगंडूषेर्विदध्यादंतधावनम् इति व्यासवचनं देवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत्तांबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येत्तदिवा स्वा-
पाच्च मैथुनात् अशक्तौ तु तेनैव जलपानमभ्यनुज्ञातम् अत्यये चांबुपानेन नोपवासः प्रणश्यति अत्यये जलपानं विना प्राणात्य-
ये विष्णुधर्मे असकृज्जलपानंच दिवा स्वापंच मैथुनं तांबूलचर्वणं मांसं वर्जयद्भूतवासरे असकृदुक्त्या सकृज्जलपानेन दोषः
अन्नपारणांतं व्रतं श्रेयं व्रतांते विप्रभोजनं असमासे व्रते पूर्वकुर्यान्निवव्रतान्तरमिति तस्यापि व्रतवासरत्वान्मांसनिषेधः पा-
रणादिने एव उपवासप्रसक्त्यभावात् अतएव निर्णयामृते व्योसः वर्जयेत्पारणे मांसं व्रताहेयौषधंसदा अष्टैतान्यव्रतानि आपो

रा.

मूलं फलं पयः हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौषधं इति स्कांदवचनात् प्रसक्तमौषधरूपमपि मांसं व्रताहेवर्जयेदित्यर्थः विष्णु
पुराणे स्मृत्या लोकनगंधादिस्वादनां परिकीर्तितं अन्नस्य वर्जयेत्सर्वं ग्रासानां चाभिकांक्षणां गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलंचानुलेपनं
व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यद्वलरागकृत् इति हारितः पतितपारवंडादिनास्तिकादिसंभाषणानृताश्लीलादिकमुपवासोऽदिषु वर्ज
येत् अन्नादिपदेन यत्पुरुषार्थतया सर्वदा निषिद्धं तदपि क्रत्वर्थतया संगृह्यते अतएव व्रताधिकारेऽसंभुः विहितस्याननुष्ठानमिन्द्रि
याणामनिग्रहः निषिद्धे सेवने नित्यं वर्जनीयं प्रयत्नतः पतितादेर्दर्शनं तु विष्णुपुराणे तस्यावलोकनात्सूर्यं पश्येत्तमतिमान्नरः स्पर्शा
दौ विष्णुधर्मे संस्पर्शे च नरः स्नात्वा शुचिरादित्यदर्शनात् संभाष्य तान् शुचिपदं चिंतयेद्युतं बुधः योगयाज्ञवल्क्यः यदि वाग्यमलोपः
स्याद्ब्रतदानक्रियादिषु व्याहरेद्द्वैष्ट्या वंमंत्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययं यमः मानसे नियमे लघुस्मरेद्दिष्णुमनामयं बृहन्नारदीये रज
स्वलं च चंडालं महापातकिनं तथा सूतिकां पतितं चैव उच्छिष्टं रजकादिकं व्रतादिमध्ये शृणुयाद्यद्येषां ध्वनिमुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रं
तु जपेद्देवैर्मातरं वेदमाता गायत्री मिताक्षरायां दक्षः संध्याहीनोऽक्षचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु यदन्यत्कुरुते किंचिन्न तस्य फल
मश्नुते अन्नप्रातः संध्यैव अन्यांगमित्याहुः अविशेषात्तत्संध्योत्तरभाविनिकर्मदोसांगमितियुक्तम् आहुः प्राज्ञाः व्रतादिकालः
संकल्पस्तु प्रातः संध्यां कृत्वैव कार्यः संध्यामादौ बुधः कृत्वा संकल्पं तत आचरेत् इति गौडनिबन्धे ध्रुवः स्मृतैः मार्कंडेयपुराणे सूर्यो

परि.

५

दयं विनानैव व्रतदानादिकः क्रम इति क्रम इति उपक्रमः स्नानदानादिकाः क्रियाः सूर्योदयशब्देन उषः काल प्रशस्यते तं विनारात्रौ
 स्नानादिकं न कार्यमिति कल्पतरौ छंदोगपरिशिष्टे सदोषवीतिनाभाव्यं सदा बद्धशिरवेन च विशिरवो व्युपवीती च यत्करोति न त-
 त्कृतं पित्र्यमंत्रानुद्रवणे आत्मा लंभे अवेक्षणो अधो वायुसमुत्सर्गे प्रहारे नृतभाषणे मार्जारसूषकस्पर्श आक्रोशे क्रोधसंभ-
 वे निमित्तेष्वेषु सर्वत्र कर्म कुर्वन्नपः स्पृशेत् मार्कंडेयपुराणे शिरःस्नातश्च कुर्वीत देवं पित्र्यमथापि वा वराहपुराणे स्नानसध्या-
 तर्पणादि जपो होमः स्मरार्चनं उपवासवत्तत्कार्यं सायं संध्याहुतीर्विना भगवद्भातायां तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रि-
 याः प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् तैत्तिरीये त्रिमात्रस्तु प्रयोक्तव्यः कर्मारंभेषु सर्वशः इति सामान्यपरिभाषा विस्तृता
 चेयं सामान्यपरिभाषा आचारमयूखेद्रष्टव्या अत्र स्त्रीणां विशेषो हेमाद्रौ पादौ गर्भिणीसूतिकादिश्च कुमारीचाथरोगिणी यदा
 श्रद्धातदान्येन कारयेत्प्रयत्नात् श्रद्धा स्वयं कुर्यादित्यर्थः पुंसोऽप्येषावधिर्लिङ्गस्याविवक्षितत्वादिति हेमाद्रिः एवं स्त्रीभि-
 रजो दर्शनेऽपि कार्यं तथा च सत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसां नारीणां चेद्रजो भवेत् न च तत्र व्रतस्य स्यादुपरोधः कथंचन व्रतस्य उपवास-
 स्येत्यर्थः पूजादिकं तु अन्येन कारयेत् तथा च मदनरत्ने मात्स्ये अंतरातुरजःस्पर्शं पूजामन्येन कारयेत् सूतकेऽप्येवं तथा च तत्रैव
 पूर्वसंकल्पितं यच्च व्रतं सन्निवृत्तव्रतैः तत्कर्तव्यं नरैः श्रद्धदानार्चनविवर्जितं अन्येन कारयेदित्यपेक्षायां तत्रैव पैठीनसिः भार्याप-

ब्र-रा-

त्युर्व्रतंकुर्याद्भार्यायाश्चपतिव्रतं असामर्थ्येपरस्ताभ्यांव्रतभंगोनजायते तत्रैववायुपुराणे उपवासेत्वशक्तस्तुआहिताग्निरथा-
पिवा पुत्राद्वाकारयेदन्याद्वास्वगाद्वाधिकारयेत् उपवासंप्रकुर्वाणः पुण्यंशतगुणंभवेत् नारीचपतिमुद्दिश्यएकादश्यामुपोषि-
ता पुण्यंशतगुणंप्रोक्तमित्याहगालवोमुनिः मातामहादीनुद्दिश्यएकादश्यामुपोषणे कृतेचभक्तितोविप्राःसमग्रफलमाप्नुयुः सो-
प्तव्रतप्रतिनिधिः तथाचमंडनः काम्येप्रतिनिधिर्नास्तिनित्यनेमित्तिकेनच काम्येषुपक्रमादूर्ध्वंकेचित्प्रतिनिधिंविदुः नस्यात्प्रतिनि-
धिर्मन्त्रस्वामिदेवाग्निकर्मसु सदैशकालयोः शब्देनारणेः पुत्रभार्ययोः नापिप्रतिनिधातव्यंनिषिद्धं वस्तु कुत्रचित् अथव्रतेहविष्या-
णि हेमाद्रौलुंदोगपरिशिष्टे कात्यायनः हविष्येषुयवामुरव्यास्तदनुव्रीहयःस्मृताः माषकोद्वगौरादीन्सर्वाभावेपिर्वर्जयेत् तत्रैवअग्नि-
पुराणे व्रीहिचणकमुद्गाश्चकलायाःसलिलंपयः श्यामाकाश्चैवनीवारागोधूमाद्यव्रतैहिताः कूष्मांडालाबुवंताकपालक्यज्यास्त्रिक-
स्त्यजेत् चतुर्भेदेषुसक्तगुणाः शाकंदधिसृतंमधु श्यामाकाःशालिनीवारायावकंमूलतंदुलं हविष्यंव्रतनक्तादावग्निकार्यादिकैहितं
मधुमांसंविहातव्यंसर्वैश्चव्रतिभिस्तथा पालकीपाथरीजो लिम्बकाकोशातकी तत्रैवभविष्ये हैमंतिकंस्वितास्विन्नंधान्यंसुद्गायवा-
स्तिलाः कालायकंगुनीवारावास्तुकंहिलमोचिका षष्टिकाकालशाकंचमूलकंकेमुकेतरम् कंदःसैधवसामुद्रेगव्येचदधिसर्पिषी पयोद-
धिघृतंचैवपनसाम्भहरीतकी पिप्पलीजीरकंचैवनागरंगकतितिणी कदलीलवलीधात्रीफलान्यगुडमैक्षवं अतैलपक्वंमुनयोहविष्या

णिप्रचक्षते लवणेमधुसर्पिषी इति क्वचित्पाठः हैमंतिकंधान्यंकलमाः तदपि सितं श्वेतं अस्विन्नं हविष्यं कालायाः सती न क पर्यायाः म
 ठर इति प्रसिद्धाः बाटाणो इति दक्षिण प्रसिद्धा वास्तुकं बथुवा इति रव्यातः शाकः हिल शक्रं मोचयति इति क्षीरस्वामी शक्रासारो हिल
 सार इति प्रसिद्धः शाकः जलोद्भवः गौडदेशे हेलांचले इति प्रसिद्धा कालशाक उत्तरदेशे कालिकेति प्रसिद्धं केसुकं केपुत्रा इति पूर्वदेशे प्र
 सिद्धं नागरं नारिंग ऐरावतो नागरं गोनादेयी भूमिजंबूकेत्यमरात् नागरं चैवेति पाठे नागरं शंठी लवली राय आवकी इति महाराष्ट्रभा
 षया चोच्यमानं फलं हरफररे वडी इति मध्यदेशभाषया अनेल पक्वं इत्येतत्कथितं हविष्याणामेव विशेषणं मनुः उत्पन्नानि पयः सो
 मोमांसं यच्चानुपस्कृतं अक्षारलवणं चैव प्रकृत्या हविरुच्यते अनुपस्कृतं अपक्वं अथ व्रताद्युपयुक्तानि वस्तूनि तत्र पंचरत्नानि आ
 दित्यपुराणे स्रवणं रजतं मुक्तारं जावर्तं प्रवालं रत्नपंचकमारव्यातं शेषं वस्तु ब्रवीम्यहं कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकं
 एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः इति मेघप्रदीपधृतकालिकापुराणोक्तानि वा कुलिशं हीरकं स्मृत्यंतरे अभावे सर्वरत्ना
 नां हेम सर्वत्र योजयेत् विष्णुधर्मोत्तरे मुक्ताफलं हिरण्यं च वैडूर्यं पद्मरागके पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा प्रवाल
 युक्तान्युक्तानि महारत्नानि वै न व हेमाद्रौ ब्रह्मांडपुराणे अश्वत्थोदुंबरप्लक्षचूतन्यग्रोधपल्लवाः पंचभंगा इति रव्याताः स
 र्वकर्मसु शोभनाः पंचभंगाः पंचपल्लवाः पंचगव्यं च तत्रैव स्कांदे गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिर्यथाक्रमं विष्णुधर्मे गोमू

त्रं भागतश्चाहं सकृत्क्षीरस्य च त्रयं द्वयं दधौ घृतस्यैकमेकश्च कुशवारिजः गोमूत्रप्रमाणं तु प्रायश्चित्तमयूरे ज्ञेयं विष्णुधर्मे गायत्र्या दा-
 य गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति क्षीरं च दधि क्राव्णो यवे दधि शक्रमसीति आज्यं च देवस्य त्वाकुशोदकं एभिस्तु मंत्रराजैस्तु पंच-
 गव्यं प्रचक्षते पंचामृतं तु हेमाद्रौ शिवधर्मे पंचामृतं दधि क्षीरं सितामधु घृतं स्मृतं अन्यत्र पयो दधि घृतं चैव शर्करामधु संयुतं पंचामृतमि-
 तिरव्यातं भाषितं मुनयो विदुः मदनरत्ने कात्यायनः आज्यं क्षीरं मधु तथा मधुरत्रयमुच्यते मधुरो म्लश्च लवणः कषायस्तिक्त एव च कटुकश्चै-
 तिराजेन्द्रसपट्कमुदाहृतं चंदनं तु गारुडै कस्तूरिकाया दौ भागौ चत्वारस्य दनस्य च कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्याच्चतुष्टयं कुंकुमकेश-
 रं शशीकर्पूरः कर्पूरचंदनं दर्पं कुंकुमं च समांशकं सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसरभूषणं दर्पः कस्तूरिका तथा कस्तूरी त्वगुरुश्चैव कर्पूर-
 श्चंदनं तथा कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्यक्षकदर्पमः अथ सर्वौषधीः कुष्ठं मांसी हरिद्रै देसरा शैलेयचंदनं वचा चंपकमुस्तं च सर्वौषधो देश-
 स्मृताः पादौ इक्षवस्तृणराजं च निष्यावाजा जिधान्यकं विकारवच्च गोक्षीरं कुसुमं कुंकुमं तथा लवणं चाष्टमंत्रसो भाग्याष्टकमुच्यते
 तृणराजस्तालः अजाजिजीरकं आपः क्षीरं कुशाग्राणि दध्यक्षत तिलास्तथा यवाः सिद्धार्थकाश्चैति त्र्यर्घ्याष्टांगः प्रकीर्तितः पंचरात्रे
 रजांसि पंचवर्णानि मंडलार्थं हि कारयेत् शालितंडुलचूर्णेन शकूं वा यवसंभवं रक्तं कुसुमं भसिंदूरं गौरिकादिसमुद्भवं हरितालोद्भवं पी-
 तं रजनीसंभवं तथा कृष्णदग्धं च हरितं पीतकृष्णं विमिश्रितं रजनीहरिद्रा कोतुकसंज्ञानि भविष्ये दूर्वायवांकुराश्चैव बालकंचूतपल्ल-

वाः हरिद्रादयसिद्धार्थशिरिवपत्रोरगत्वचः कंकणौषधयश्चेताः कौतुकारव्यादशस्मृताः अथसप्तमृदोमात्स्ये गजाश्वरथवल्मीक
संगमहृदगोकुलात् मृदमानीयकुंभेषु प्राक्षिपेच्चत्वरान्तथा गोकुलावधिसप्तचत्वरणसहाष्टौमृदोभवेयुरिति हेमाद्रौभविष्ये स्रवणरि-
जतं तान्मभारकूटंतथैवच लोहं त्रपुतथासीसेधातवः सप्तकीर्तिताः आरकूटं पित्तलं तत्रैवषट्त्रिंशन्मते यवगोधूमधान्यानि तिलाः कंगु
श्वमुद्गकाः श्यामाकंचीनकंचैवसप्तधान्यमुदाहृतं सप्तदशधान्यानि मार्कंडेयपुराणे ब्रीहयश्चयवाश्चैवगोधूमाः कंगुकास्तिलाः प्रि
यंगवः कोविदाराः कोरदूषाः सतीनकाः माषासुद्गामसूराश्चनिष्पावाः सकुलित्यकाः आढक्यश्चणकाश्चैवयावनालास्तथास्मृ-
ताः क्रमादेवंविजानीयाद्धान्याः सप्तदशस्मृताः कोरदूषाः कोइवाः सतीनकाः कलायाः मठरइति अष्टदशधान्यानि स्कान्दे ब्री
हिर्यवास्तिलाश्चैवयावनालास्तथैवच सतीनकाः कुलित्याश्चकंगुकाः कोरदूषकाः माषसुद्गामसूराश्चनिष्पावाः श्यामसर्षपाः गो
धूमाश्चणकाश्चैवनीवाराढक्यएवच एवंक्रमेणजानीयाद्धान्याश्चष्टदशानिच हेमाद्रौक्षीरस्वामी मूलपत्रकरीराग्रफलकांडा-
धिरूढकाः त्वक्पुष्पंकवचंचेतिशाकंदशविधं स्मृतं करीरवंशांकुरः अग्रं पल्लवः कांडं नालं कवचंचेलुभाकं कलशाउक्ताविष्णुधर्म
हेमराजततान्माश्च मृन्मया लक्षणान्विताः यात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौकुंभाः स्युरभिषेचने पंचाशांगुलवैपुल्याउत्सेधेषोडशांगुला
द्वादशांगुलमूलास्युर्मुखमष्टांगुलं भवेत् पंचचआशाश्चपंचाशाः आशादशपंचाशादंगुलानिवैपुल्यमित्यर्थः केचिन्नु

पंचदशांगुलवैपुल्यमित्याहुः प्रतिमाद्रव्ययोः परिमाणं हेमाद्रौ भविष्ये अनुक्तद्रव्यतत्संख्यादेवताप्रतिमानूप सौवर्णीराजती
 ताम्नीवृक्षजांमार्तिकीतथा चित्रजापिष्टलेपोत्थानिजवित्तानुरूपतः आभावात्पलपर्येताकर्तव्याशक्तिसंभवे अंगुष्ठपर्वमार
 भ्यवित्तस्त्यवधिकास्मृता मात्स्येनविशेषः अंगुष्ठपर्वदारभ्यवित्तस्त्यवधिदेवतां गृहेतुप्रतिमाकार्यानाधिकाशस्यतेबुधैः आ
 षोडशाक्षुप्रासादकर्तव्यानाधिकाततः इत्यधिकं कल्पतरो प्रतिष्ठाकांडे ज्ञेयं तथा अनुक्तसंख्या होमेस्याच्छतमष्टोत्तरं स्मृतं मात्स्ये
 होमोग्रहादिपूजायां शतमष्टोत्तरं भवेत् अष्टाविंशतिरष्टौ वा यथाशक्ति विधीयते मदनरत्नेब्राह्मे यथोक्तवत्स्वसंपत्तौ ग्राह्यं तद-
 नुकारियत् यवाभावे च गोधूमाव्रीत्यभावे च तंदुलाः आज्यं द्रव्यमनादेशे जुहुयाच्च यथाविधि मंत्रस्य देवतायाश्च विधानेन प्रजाप-
 तिर्देवतासमस्तव्याहृतिर्मन्त्रैः स्मृत्यंतरेपि नव्याहृत्यासमं हुत इति गारुडे प्रणवादिनमोतंचतुर्थ्यंतंचसत्तम देवतायाः स्वकं ना
 ममूलमंत्रः प्रकीर्तितः द्रव्याभावे प्रतिनिधिः दध्यलाभे पयो ग्राह्यं मध्वलाभे तथा गुडः घृते प्रतिनिधिः कार्यो पयो वा दधि वानूप
 तत्रैव मैत्रायणीयपरिशिष्टे दर्भाभावे काशः पैठीनसिः सर्वाभावे यवाः आज्यहोमेषु सर्वेषु गव्यमेव भवेद् हुतं तदभावे महिष्या
 स्तु आज्यमाविकमेव तु तदभावे तु तैलस्यान्तदभावे तु जार्तिलं तदभावे तु कौसंभं तदभावे तु सार्षपं अथपवित्रं अनंतगर्भितं सा
 ग्रकौशं द्विदलमेव च प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् अथैध्माः पलाशाश्च त्र्यरवदिरवटीदुंबरमेव च अथ धूपाः अगुरुश्चंद

नमुस्तासिल्हकं वृषणं तथा समभागं तु कर्तव्यो धूपो यममृताद्वयः सिल्हकं सिल्हादइति प्रसिद्धः वृषणं कस्तूरी षड्भागकुष्ठं द्वि
गुणो गरुश्वलाक्षात्रयं पंचनखस्य भागाः हरीतकी सर्जरसः समो सि भागैकमेकं त्रिलवं शिलाजं घनस्य चत्वारिपुरस्य चैको धूपो
दशांगः कथितो मुनीन्द्रैः सर्जरसः राळइति मांसी जटामांसी त्रिलवं त्रि भागं धनः कर्पूरः पुरंगुगुलः सुवर्णमानमाहयाज्ञवल्क्यः
जलसूर्यमरीचिस्थं त्रसरेणूरजः स्मृतं तेष्वेलीक्षास्तु तास्ति स्मो राजसर्षप उच्यते गौरस्तु ते त्रयः षट्ते यवो मध्यस्तु ते त्रयः कृष्ण
लः पंचते माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश पलं सुवर्णाश्चत्वारः पंचवापि प्रकीर्तितं रजतमानमाह देहल्लोले रूप्यमाषो धरणं षोडशै
वते शतमानं तु दशाभिर्धरणैः पलमेव तु निष्कं सुवर्णाश्चत्वार इति ताम्रमानमाह कार्षिकः ताम्रिकः पण इति पलचतुर्थं शोन क-
र्षे षो नितः कार्षिकस्ताम्रसंबन्धी पणो भवति कर्षसंज्ञश्च निघंटौ तेषोडशाक्षः कर्षो स्त्री पलं कर्षचतुष्टयमिति शोडशमाषाः अ-
क्षः हेमाद्रौ नारदः अक्षः सच कर्ष इत्यर्थः धरणस्यैव पुराणो संज्ञांतरं तेषोडशस्याद्धरणं पुराणश्चैव राजतमिति मिताक्षरायां स्मृतैः
शतमाने पले पर्याये सुवर्णचतुष्टयसमतोलितं रूप्यं राजतो निष्क इत्यर्थः सुवर्णनिष्कस्तु चतुः सौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतद-
ति सच पलसमान एव कोत्र कार्षी पण इत्यपेक्षायां देशभेदेन कार्षी पणो भिन्न इति आह हेमाद्रौ नारदे कार्षी पणो दक्षिणस्यां दिशि
रोप्य प्रवर्तते पणो निबद्धः पूर्वस्यां दिशि षोडशस्यैव पणाः अष्टौ दब्बूकाः कार्षी पणः पूर्वस्यामित्यर्थः तावत्तालभ्यं रूप्यं दक्षिणस्यां सइ

तिद्वैतनिर्णयेपितामहचरणाः लीलावत्यां वराटकानां दशकद्वयं यत्साकाकिणीताश्च पणश्चतस्रः तेषोऽशद्वयं इहावगम्यो द्रह्यैस्तथा यो
 डशभिश्च निष्कः अथ धान्यमानं भविष्ये पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मत्तं चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः प्रस्थाश्चत्वार आटकः आटके सैश्च तु
 र्भिश्च द्रोणस्तु कथितो बुधैः कुम्भो द्रोणद्वयं शूर्पः स्वारी द्रोणास्तु षोडश द्रोणद्वयस्यैव शूर्प इति संज्ञा पलं च कुडवः प्रस्थ आटको द्रोण एव
 च धान्यमानेषु बोद्धव्याः क्रमशो मीचतुर्गुणाः द्रोणैः षोडशभिः स्वारी विंशत्या कुम्भ उच्यते कुम्भैः सुदशभिर्बाहो धान्यसंख्याः प्र-
 कीर्तिताः विंशत्येत्यत्रापि द्रोणैरिति संबध्यते तथा च कुम्भो द्रोणद्वयमिति पक्षाद्विंशति द्रोणमितः कुम्भ इति पक्षांतरं द्रोणाटकयो-
 परिमाणान्तरमुक्तं पराशरेण वेदवेदांगाविद्विर्धर्मशास्त्रानुपालकैः प्रस्थाद्वात्रिंशति द्रोणमितो द्विप्रस्थ आटक इति एतेषु द्रव्य-
 नाधिकपक्षाणां शक्तिदेशकालाद्यपेक्षया व्यवस्थाज्ञेया अथ होमद्रव्यमानं सिद्धांतशेखरे होमद्रव्यप्रमाणानि वक्ष्यन्ते तु यथाक्रमे-
 कर्षप्रमाणमाज्यस्यान्धुक्षीरं च तत्समं तंदुलानां शक्तिमात्रं पायसं प्रसृतेः समं कर्षमात्राणि भक्ष्याणि लाजासुष्टिमितामताः अन्नं
 ग्राससमं ग्राह्यं शाकं ग्रासार्थमात्रकं मूलानां तु त्रिभागः स्यात्कंदानां मष्टमांशकः इक्षुः पर्वप्रमाणं स्यादंगुलद्वितयं लता प्रादेशमा-
 त्राः समिधो ब्रीहीणां चांजलिः समः तिलसक्तुकणादीनां मृगीमुद्राप्रमाणतः पत्रपुष्पफलादीनां प्रमाणाहुतिरिष्यते चंद्रश्रीखंड-
 कस्तूरीकुंकुमागरुकर्दमाः हरिमंथसमाः प्रोक्ता गुग्गुलुर्वदरोपमः हरिमंथश्च णकः आहुतीनामिदं मानैककथितं वेदवेदिभिः स्या

त्रिमुद्रामृगीमुद्राहोमेसर्वफलप्रदा मानांतरं शारदातिलकटीकायां पदार्थादर्शं कर्षमात्रमिदं होमशक्तिमात्रं पयः स्मृतं उक्तानि पंचगव्या
 निशक्तिमात्राणि साधुभिः तत्समं मधुदुग्धान्ग्रासमात्रमुदाहृतं दधिप्रसृतिमात्रं स्याद्भुजाः स्युर्मुष्टिसंमिताः पृथुकास्तत्प्र-
 माणाः स्युः सक्तवोपितथाविधाः पलाधर्गुडमानं च शर्करापितथाविधा ग्रासाधर्मात्रमन्नानामिक्षुः पर्वप्रमाणतः एकं स्या-
 त्पुष्पं च तथा धूपानां कल्पयेत् मातुलिंगं चतुःखंडं पनसं दशधा कृतं अष्टधानां रिकेलं च चतुर्धा कदलीफलं त्रिधा कृतं फलं वै-
 त्वं कपित्थं खंडितं द्विधा व्रीहयो मुष्टिमानाः स्युर्मुद्रा माषायवास्तथा तंडुलाः स्युस्तदधा शाः कोद्रवा मुष्टिसंमिताः लवणं शक्ति-
 मात्रं स्यान्मरीचान्येकविंशतिः घृतस्य कार्षिको होमः क्षीरस्य मधुनस्तथा शक्तिमात्राहुतिर्दग्धः प्रसृतिः पयसस्य च खंडत्रयं तु मूला-
 नां फलानां स्वप्रमाणतः ग्रासमात्रं तु होतव्या इतरेषां च तंडुलाः अक्षतास्तु यवाः प्रोक्ता अभावे व्रीहयः स्मृताः तदभावे च गोधूमान्तु
 खंडितं तंडुलाः येषां केषां चिदन्येषां द्रव्याणामप्यसंभवे सर्वत्राज्यमुपादेयं भगद्वाजमुनेर्मतात् सर्वप्रमाणमाहुत्या पंचांगुल गृ-
 हीतयेति संपूर्णानि च सर्वत्र सूक्ष्माणि पंचपंचच इक्षूणां पर्वकं मानं लतानां मंगुलद्वयं चंद्रचंदनकाश्मीरकस्तूरीयक्षकदमान्
 कलापसंमितानेतां गुग्गूलं बदरास्थिवत् द्रवः स्तवेषां होतव्यः पाणिना कठिनं हविः स्तवपूजां द्रवाः प्रोक्ता कठिना ग्रासमात्रकाः
 व्रीहयो यवगोधूमप्रियंगुतिलशालयः सस्त्येषां व होतव्या इतरेषां च तंडुलाः अथ ऋत्विग्वरणं हेमाद्रोपादौ बालाग्निहोत्रिणं विप्रं सुरु-

पंचगुणान्वितं सपत्नीकं च संपूज्य भूषयित्वा च भूषणैः पुरोहितं मुख्यतमं कृत्वान्यांश्च तथैव त्रिजः चतुर्विंशद्गुणोपेतान्सपत्नीका
न्निमंत्रितान् अहतांबरसंछन्नान्नेत्रविणः शूचिभूषितान् अंगुलीयकानि च तथा कर्णभूषणान् प्रदापयेत् तत्रैवैलेगी वस्त्रयुग्मतथोष्णी
षंकुंडलेकं भूषणं अंगुलीभूषणं चैव मणिबंधस्य भूषणं एतानि चैव सर्वाणि प्रारंभे धर्मकर्मणां पुरोहिताय दत्वाथ ऋत्विग्भ्यः संपू
ज्य मधुपर्कं ऋत्विजः कर्मकारयेत् अपूज्यकारयेत् कर्मकिल्बिषेण च युज्यते ऋत्विजां संख्यामाह मात्स्ये हेमालंकारिणः कार्याः
पंचविंशतिः ऋत्विजः तोषयेच्च समं सर्वा लोचयेद् द्विगुणं भवेत् दक्षिणायता तोषयेदित्यर्थः अथ सर्वतोभद्रमंडलं हेमाद्रौ स्कंदे प्रागुदीच्या
गतारे रथाकुर्यादेकोनविंशतिं रवंडेन्दुस्त्रिपदः कोणौ शृंगखलपंचभिः पदैः एकादशपदावल्ली भद्रं तु नवभिः पदैः मध्ये षोडशभिः कोष्ठैः पद्मम
ष्टदलं स्मृतं श्वेतैर्दुःशृंगखलाः कृष्णावल्ली नीलेन पूरयेत् भद्रारुणा सिता वापि परिधिः पीतवर्णकः बाह्यांतरदलश्चेता कर्णिका पीतवर्णिका
परिध्या वेष्टितं पद्मं बाह्ये सत्वरजस्तमः तन्मध्ये स्थापयेद् देवान् ब्रह्माद्यांश्च सरेश्वरान् इति सर्वतोभद्रपीठं अथ लिंगतोभद्रं चतुर्विंश-
तिरालेख्या रेखाः प्राग्दक्षिणायताः कोणेषु शृंगखलाः पंच पदावत्यस्तु पार्श्वतः पदैर्नवभिरालेख्याश्चतुर्भिर्लघुशृंगखलाः लघुवत्यः
पदैः षड्भिरालेख्यास्ततोष्टादशभिः पदैः कृत्वा लिंगानि चाप्यस्युस्त्रयोदशभिरंतरा ततो वीथीद्वयेनैव पीठं कुर्याद्विचक्षणाः तस्य पदाः पं

चपदाद्वागण्यपितथैवच एकाशीतिपदमध्ये पदं स्वस्तिकमुच्यते कोणेषु शृंगवलाः कार्याः पदेस्त्रिभिस्ततः परं पदेऽथतुर्भिर्दि-
क्षस्फुर्भद्राण्येषां समंततः एकादशपदावल्योमध्ये षट्दलमालिरवेत् पदं नवपदं त्र्येवं लिंगतो भद्रमुच्यते ॥ शृंगवलाः कृष्णाव-
र्णेन वल्लीनीलेन पूरयेत् रक्तेन शृंगवलालघ्वीर्वल्लीः पीतेन पूरयेत् लिंगानि कृष्णावर्णानि श्वेतेनाप्यथ वापिकाः पीठं सपादं श्वेतेन पी-
तेन द्वारपूरणं मध्येस्युः शृंगवलारक्तावल्लीनीलेन पूरयेत् भद्राणि पीतवर्णानि पीतपंकजकर्णिका दलानि श्वेतवर्णानि यद्वा चित्राणि कल्प-
येत् तिस्रोरेखा बहिकाः सितारक्तासिताः क्रमात् अथ चतुर्लिंगोद्भवैर्लिंगै रेखास्त्वष्टादशप्रोक्ताश्चतुर्लिंगसमुद्भवे कोणेषु दुस्त्रिप-
दः श्वेतस्त्रिपदेः कृष्णाश्चतुर्बलाः वल्लीसप्तपदान्नीला भद्रं रक्तं चतुष्पदं भद्रपार्श्वे महारुद्रं कृष्णमष्टादशैः पदैः शिवस्य पार्श्वे तोवापीं-
कुर्यात्पंचपदां सितां पदमेकं तथा पीतं भद्रवाप्योक्तमध्यतः शिरसि शृंगवलायाश्च कुर्यात्पीतं पदत्रयं लिंगानां स्कंधतः कोष्ठाविंशतीर-
क्तवर्णिकाः परिधिः पीतवर्णेऽस्तु पदेः षोडशभिः स्मृतः पदेऽस्तु नवभिः पश्चाद्रक्तं पदं सकर्णिकं अथ द्वादशलिंगोद्भवं प्रागुदीच्यायता-
रेखाः षट्त्रिंशद्विप्रकल्पयेत् पदानि द्वादशशतं पंचविंशतिरेव च रवं डेंदुस्त्रिपदः कोणे शृंगवलाः षट्पदैः स्मृताः त्रयोदशपदावल्ली-
भद्रं तु नवभिः पदैः त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशं स्मृतं लिंगत्रयस्य पंचकोतु शोभाकोष्ठाश्चतुर्दश तेषामुपरि पंचकोतु को-
ष्ठाः सप्तदशैव तु पूजापंक्तिस्तु विज्ञेयोपरितः परिकीर्तिता पूजापंक्तयंतरापंक्तौ कोष्ठाद्व्यशीतिसंख्यया परिधिः सच विज्ञेयोमं

डलेद्यंतरादयोः परिध्यंतरकोष्ठेषु सर्वतोभद्रमालिखेत् विशेषश्चात्रविज्ञेयोऽंश्वरवलापदपदाभवेत् त्रयोदशपदावल्लीभद्रंतुनव-
 भिःपदेः पंचविंशत्यदावापिपरिधिः षोडशात्मकः मध्येनवपदंपदंकर्णिकाकेसरान्वितं सत्वरजस्तमोवर्णाः परितोमंडलस्यतु
 त्रयःपरिधयःकार्यतत्रद्वाराणिकारयेत् सिन्धुःऽंश्वरवलाकृष्णावल्लीनीलप्रकीर्तिता भद्रं चैवारुणं ज्ञेयं वापीस्याच्छुतकर्णिका
 लिंगानिकृष्णावर्णानियाम्बतोद्वादशैवतु परिधिःपीतवर्णःस्यात्कमलंपंचवर्णकं इतिसर्वतोभद्रलिंगतोभद्रादिमंडलानि
 अथसर्वतोभद्रमंडलविधिरुच्यते शिवव्रतंविनासर्वव्रतोद्यापनेषु सर्वतोभद्रमंडलंकारयेत् तत्रकारिका बाहुमात्रांयदावेदींकु-
 र्याच्छुद्धमृदाबुधः तद्देद्यांसर्वतोभद्रमंडलंविलिखेत्ततः विलिखेत्सर्वतोभद्रंवेदिकायांतुसुंदरं तेनैवशिवव्रतेषुलिंगतोभद्रंलिखेत्
 तन्मध्येस्थापयेद्देवान्ब्रह्माद्यांश्चसुरेश्वरान् अथमंडलदेवताप्रारंभः तन्मध्येब्रह्माणं ब्रह्मजज्ञानंगौतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टुप् मध्येब्र-
 ह्मावाहनेविनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्ताद्विसीमतःसरुचोवेनआवः सबुधियाउपमाअस्यविष्ठाःसतश्चर्योनिमसत
 श्चविवः भोब्रह्मन्इहागच्छइहतिष्ठपूजांगृहाण ममसंमुखः सप्रसन्नोवरदोभव इत्येवंप्रकारेण सर्वत्रदेवतानांज्ञेयं ततःउ-
 दीचीमारुह्यवायवीपर्यंतं सोमादयोवाय्वेताष्टौलोकपालाःस्थापनीयाः १ तत्रआप्यायस्वराहूगणोगौतमः सोमोगायत्री उत्तरेसामा
 वाहनेविनियोगः ॐ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं भवावाजस्यसंगथे २ अभित्वाजीगर्तिः शनः शोपईशानोगाय

त्री ईशान्यां ईशानावाहने वि० ॐ अभित्वा देवसवितरी शानं वार्याणां सदावन्भागमीमहे ३ इन्द्रं वोमधुच्छंदा इन्द्रो गायत्री पूर्वे
 इन्द्रावाहने ० ॐ इन्द्रं वो विश्वतस्प रिहवामहे जनेभ्यः अस्माकमस्तकेवलः ४ अग्निं दूतं काण्वो मे धातिथिरग्निर्गायत्री आग्नेय्यां अ-
 ग्न्यावाह ० ॐ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं अस्य यज्ञस्य स्रक्तुं ५ यमाय सोमं वैवस्वतो यमो यमो नुष्टुप् दक्षिणे यमावा ० ॐ
 यमाय सोमं स्रक्तुं तथेमाय जुहता हविः यमं हयज्ञो गच्छत्यग्निं दूतो अरं कृतः ६ मोषुणो घोरः वण्वो निर्ऋतिर्गायत्री नैर्ऋत्यां निर्ऋत्या
 वाह ० ॐ मोषुणः परापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् पदीष्टतृष्णाया सह ७ तत्वायामिश्रतः शोपो वरुणास्त्रिष्टुप् पश्चिमे वरुणावा ० ॐ तत्वा
 यामि ब्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः अहेळमानो वरुणो हबो ध्युरुशंसमान आयुः प्रमोषीः ८ वायो शतं वामदेवो वायुरनुष्टुप्
 वायव्यां वाय्वावा ० ॐ वायो शतं हरीणां युवस्वपोष्याणां उतवाते सहस्त्रिणोरथ आयातु पाजसा ९ वायुसोमयोर्मध्ये अष्टौ वसवः जमर्यो अ-
 त्रमेन्ना वरुणो वसवस्त्रिष्टुप् वायुसोमयोर्मध्ये वस्वावा ० ॐ जमया अत्र वसवो रंत देवा उरावंतरिक्षे मर्जयंत शक्राः अर्वाक्पथ उरुजयः
 कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य १० आरुद्रासः श्यावाश्च एकादश रुद्रा जगती सोमेशानयोर्मध्ये एकादश रुद्रावा ० ॐ आरुद्रास इ-
 द्रवंतः सजोषसो हिरथाः स्रविता यगंत न इयं वो अस्मत्प्रतिहर्षते मतिस्तृष्णा जेन दिव उत्सा उदन्यवे ११ त्यां नुमत्स्यः स्याम दो ददशा
 दित्या गायत्री ईशानेन्द्रयोर्मध्ये द्वादशा दित्यावा ० ॐ त्यां नु क्षत्रियां अव आदित्या न्याचिषामहे स्रमृच्छीकां अग्निष्टये १२ अ

अश्विनावर्तिराहुगणोगोतमोऽश्विनावुष्णिक् इन्द्राय योर्मध्ये अश्विनावा० ॐ अश्विनावर्तिरस्मदागोमदस्त्राहिरण्यवत् अर्वा
 ग्रथं समनसानियच्छतं १३ ॐ मासोमधुच्छंदाविश्वेदेवागायत्री अग्नियमयोर्मध्ये विश्वेदेवावा० ॐ ॐ मासश्चर्षणीधृतो
 विश्वेदेवास आगत दाश्वोसोदाशुषः सुतं १४ अभित्यं देवंगोतमो वामदेवः सप्तयक्षा अष्टी यमनिर्ऋत्योर्मध्ये सप्तयक्षावा० ॐ अभि
 त्यं देवं सवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसवरूतधामि प्रियं मतिकविं ऊर्ध्वायस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनिहिरण्यपाणिरमिमी
 तस्तक्रतुः कृपास्वः १५ आयंगोः सर्पराज्ञी सर्पागायत्री निर्ऋतिवरुणयोर्मध्ये सर्पावा० ॐ आयंगोः पृश्निरक्रमीदसदन्मात
 रंपुरः पितरंच प्रयन्स्वः १६ अप्सरसामैतस ऋष्यशृंगो गंधर्वाप्सरानुष्टुप् वरुणवाज्योर्मध्ये गंधर्वाप्सरसावा० ॐ अप्सरसां गंध-
 र्वाणां मृगाणां चरणोचरन् केशीकेतस्य विहन्सखास्वादुर्मदितमः १७ यदक्रंदोचथ्यो दीर्घं तमास्कदस्त्रिष्टुप् ब्रह्मसोमयोर्मध्ये स्कं
 दावाहनैविनि० ॐ यदक्रंदः प्रथमं जायमान उद्यन्त्स सुद्रादुतवापुरीषात् श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्त्यै महिजातं ते अर्वन् १८
 तत्रैव ऋषभमृषभो वैराजो नंदीश्वरो नुष्टुप् ब्रह्मसोमयोर्मध्ये नंदीश्वरावा० ॐ ऋषभं मासमानानां सपत्नानां विषासहिं हंतारं श
 चूपां कृधिविराजंगोपतिंगवां १९ कद्रुद्राय धारः कपवः शूलो गायत्री तत्रैव शूलावा० ॐ कद्रुद्राय प्रवेतसे मीदुष्टमायतव्यसे वोचैमशंत-
 मेल्लदे २० कुमारं कुमारो महाकालस्त्रिष्टुप् तत्रैव महाकालावा० ॐ कुमारं मातायुवतिः समुत्थंगुहाविभर्ति न देदाति पित्रे अनीकमस्य नमि

नज्जनासः पुरः पश्यन्ति निहितमरतो २१ अदितिर्लोक्यो बृहस्पतिर्दक्षो नृपुषः ब्रह्मेशानयोर्मध्ये दक्षावा ० ॐ अदितिर्त्यजनिष्पदक्षया दु-
हिता तव तां देवा अन्वजायत भद्रा अमृतबन्धवः २२ भो दक्षादिसप्तगुणान् तामग्निवर्णां सोमरिदुर्गां त्रिष्टुप् ब्रह्मद्रयोर्मध्ये दुर्गावाहने-
वि ० ॐ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्ती वै रोचनीं कर्मफलेषु जुष्टां दुर्गां देवीं शरणमहंप्रपद्ये सतरसितरसे नमः २३ इदं विष्णुः काण्वो मेधाति-
थिर्विष्णुर्गायत्री ब्रह्मद्रयोर्मध्ये विष्णवावा ० ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमन्त्रे धानिदधे पदं समूहं मस्य पांस्करे २४ उदीरतां शंखः पितरः स्वधा त्रिष्टु-
प् ब्रह्माग्न्योर्मध्ये स्वधावा ० ॐ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः असंयद्दियुर्बृकाक्रतुजास्ते नो वंतु पितरो हवेषु २५
परं मृत्योः सकुसुको मृत्युरोगास्त्रिष्टुप् ब्रह्मयमयोर्मध्ये मृत्युरोगावाहने वि ० ॐ परं मृत्योः अनुपरे हि पंथां यस्ते स्व इतरो देवयानात्
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मानः प्रजैरीरिषो मोतवीरान् २६ गणानां त्वा शौनको गृत्समदी गणपतिर्जगती ब्रह्मनिर्ऋत्योर्मध्ये गणप-
त्यावा ० ॐ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमं ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आनः शृण्वन् नूतिभिः सीदसादनं
२७ शंनो देवीरां वरीषः सिंधुदीप आपो गायत्री ब्रह्मवरुणयोर्मध्ये अपावा ० ॐ शंनो देवीरेभिष्टय आपो भवंतु पीतये शंयोरभिस्त्रव-
तुनः २८ मरुतो यस्य राह गणो गौतमो मरुतो गायत्री ब्रह्मवाच्योर्मध्ये मरुदावा ० ॐ मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः स सगो-
पातमोजनः २९ स्योना पृथिवी काण्वो मेधातिथिर्भूमिर्गायत्री ब्रह्मणः पादमूले कर्णिकाधः पृथिव्यावा ० ॐ स्योना पृथिवि भवानृक्षरा-

निवेशनी यच्छानः शर्मसप्रथः ३० इमं मे गंगे सिंधु सित्प्रय मे धो गंगा दिनधो जगती तत्रैव गंगा दिनद्या वा ॐ इमं मे गंगे यमुने सरस्वति
 शतुद्रिस्तोमं सचता परष्यया असिन्नयाम रुद्धं वितस्त यार्जकी ये शृणुत्या स्रुषो मया ३१ धाम्नो गौतमो वामदेवः सप्तसागरानुष्टुप् त
 त्रैव सप्तसागरा वा ॐ धाम्नो धाम्नो राजन्नि तो वरुण नो मुच यदापो अघ्न्या इति वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुच मयि वापो माषधी
 हिंसीरतो विश्वव्यचा भूस्त्वे तो वरुण नो मुच ३२ तदुपरि मे रुं नाम मंत्रेण पूजयेत् तदुपरि मे रवे नमः मे रुं आ ० ततो मंडलाद्वहिः सोमादि
 सन्निधौ आयुधान्यावाहयेत् सोमसमीपे गदा ईशान समीपे त्रिशूलं इंद्र समीपे वज्रं अग्निसमीपे शक्तिं यमसमीपे दंडं निर्ऋतिसमी
 पे रवडुं वरुणसमीपे पाशं वायुसमीपे अंकुशं ८ तद्वाद्ये उत्तरे गौतमाय नमः गौतम मा ० इशान्यां भरद्वाजं पूर्वविश्वामित्रं आग्नेय्यां
 कश्यपं दक्षिणे जमदग्निं नैऋत्यां वसिष्ठं पश्चिमे अत्रिं वायव्यां अरुंधतीं तद्वाद्ये पूर्वादित्रमेण ऐंद्रीं ० कौमारीं ० ब्राम्हीं ० वाराहीं ० चामुंडां ०
 वैष्णवीं ० माहेश्वरीं ० वैनायकीं ० इत्यष्टौ शक्तीः ८ प्रतिष्ठाप्य प्रत्येकं सह वा वाहयेत् पूजयेच्च इति मंडलदेवताः अथ लक्षपूजनोद्यापन-
 विधिरुच्यते अद्येत्यादि पूर्वोच्चरितवर्तमान एव गुणविशेषण विशिष्टायां पुण्येति थौ ० मया कृतस्य अमुकदेवता प्रीत्यर्थं लक्ष
 संख्यामुकपूजनकर्मणः सांगता सित्प्रयर्थं तदुद्यापनं करिष्ये तदंगत्वेन स्यस्ति वाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये तत्रादौ निर्विघ्न-
 ता सित्प्रयर्थं गणपतिपूजनं करिष्ये अस्य लक्षपूजनोद्यापनकर्मणः पुण्याहं भवतो भुवंतु अस्तु पुण्याहं वसस्ति भवतो भुवंतु आ

युष्मते स्वस्ति ऋद्धिर्भवंतो ब्रुवंतु ऋध्यतां श्रीरस्त्विति भवंतो ब्रुवंतु अस्तु श्रीः लक्ष्मीनारायणौ प्रीयेतां तन्न गोत्रनामोच्चारणपूर्वकं
अमुकगोत्रं अमुकशर्मा अहं यजमानः अमुकगोत्रं अमुकं शर्माणां स्वशाखाध्यायिनं ब्राह्मणं अस्मिन् लक्ष्मपूजनोद्यापनारव्ये कर्मणि-
आचार्यत्वा महर्षणे आचार्यत्वेन वृत्तोस्मि यथाज्ञानेन कर्म करिष्यामि आचार्यस्तु यथा स्वर्गेशाक्रादीनां बृहस्पतिः तथा त्वं मम यज्ञे-
स्मिन् आचार्यो भवस्स व्रत गंधादिना आचार्यपूजनं तथैव ब्राह्मणं वृणुयात् यथा चतुर्मुखो ब्रह्मा स्वर्गलोके पितामहः तथा त्वं मम यज्ञे-
स्मिन् ब्रह्मा भवद्विजोत्तम अस्य यागस्य निष्पत्तौ भवंतो भ्यर्थिता मया सप्त सन्नेश्व कर्तव्यं कर्मदं विधिपूर्वकं आचार्यः आचम्य प्राणा-
नायम्य अमुककर्म करिष्ये कर्माधिकारार्थं आत्मनः शतद्वयार्थं च पुरुषसूक्तं जपमहं क० पृथ्वीत्यस्य मंत्रस्य मेरुपृष्ठ ऋषिः क्रुमो देवता
सुतलंछंदः आसनोपवेशने वि० ॐ पृथिवित्वया धृता लोका० पुरुषसूक्तं जपं ते कलशपूजनं सर्वतो भद्रं लिंगतो भद्रं देवा ब्रह्मादीनां वाह-
येत् ततः मूर्तौ अभ्युत्तारणं अस्यां मूर्तौ अवघातादिदोषपरिहारार्थं अभ्युत्तारणं देवतासान्निध्यार्थं प्राणप्रतिष्ठा च करिष्ये अग्निः
सप्तमिति सूक्तं अग्निपदरहितं सहितं च पठेत् अग्निः सप्तं वाजं भरं दात्यमि वीरं श्रुत्यं कर्मनिष्ठां अग्नीरोदसीं विचरत्समं जन्नग्निर्नारीं वी-
रकुक्षिं पुरंधिं अग्नेरप्रसः समिदस्तु भद्राऽग्निर्महीरोदसी आविवेश अग्निरेकं चोदयत्समत्सवग्निर्वृत्राणि दयते पुरुषाणि अग्निर्हृत्यं जरतः
कर्णमावाग्निरव्यो निरदहज्जरूथं अग्निरन्विघर्म उरुष्यदंतं रग्निर्नृमेधं प्रजया सृजत्सं अग्निर्दाद्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रा

स नोति अग्निर्दिविहव्यमाततानाग्नेर्धामानिविभृतापुरुषा अग्निमुक्थेर्ऋषयो विद्वयं ते ग्निं नरो यामनिवाधितासः अग्निवयो अंत-
 रिक्षेपतंतो ग्निः सहस्रापरियातिगोनां अग्निं विशईळते मानुषार्या अग्निं मनुषो नहुषो विजाताः अग्निर्गोधवीर्पथ्यामृतस्याग्नेर्गव्यूति
 र्द्युत आनिषत्ता अग्नये ब्रह्म ऋभवस्ततस्तुरग्निं महामवोचामास वृक्तिं अग्ने प्रावजैरितारं यविष्ठाग्ने महिद्रविणमायजस्व इति अग्न्यु-
 त्तारणं अथ षोडशोपचारपूजनं सहस्रशीर्षेत्यावाहनं पुरुष एवेदमित्यासनं एतावानस्येति पाद्यं त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यं तस्माद्विश-
 केत्याचमनीयं यत्पुरुषेणोतिस्नानं तं यज्ञमिति वस्त्रं तस्माद्यज्ञादित्युपवीतं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋच इति गंधं तस्मादश्वेति पुष्पं
 यत्पुरुषं व्यदधुरिति धूपं ब्राह्मणोस्येति दीपं चंद्रमामनस इति नैवेद्यं नाभ्या आसीदिति प्रदक्षिणाः सप्तास्येति नमस्कारा
 न् यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पाजलिं इति षोडशोपचारपूजा त्रीत्यादि धान्ययव नतिलैः त्रिकूटं कृत्वा तत्र महीद्यौरित्यादिना अ-
 व्रणं कलशं संस्थाप्य कलशोपरि उपपात्रं संस्थाप्य तस्योपरि त्र्यंबकमंत्रेण उभयासह त्र्यंबकं वा विष्णुमंत्रेण लक्ष्म्या सह वि-
 ष्णुं सिद्धिबुद्धि सहितं गणेशं अथ वा पत्न्या सहितं सूर्यं वा भवा नीतं तत्तन्मंत्रेण आवाह्य शिवस्य दक्षिणे लक्ष्म्या सह विष्णुं आवाहयेत्
 शिवस्य उत्तरे सावित्र्या सह ब्रह्माणं एवं विष्णुवादीनामपि देवे प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा अस्य श्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहे-
 श्वरा ऋषयः ऋग्यजुः सामाथर्वाणि च्छंदांसि क्रियामयवयुः प्राणारव्या देवता आंबीजं हीं शक्तिः कोंकालकं अस्यां मूर्तो प्राण

प्रतिष्ठापनेवि० ॐ आं ह्रीं क्रीं अं यं रं लं वं शं षं सं हं लं सं अः क्रीं ह्रीं आं हंसः सो हं अस्यां मूर्ते प्राण इह प्राणाः तिष्ठंतु ॐ आं ह्रीं इत्यादि पुनः अस्यां
 मूर्ते जीव इह स्थितः पुनः अस्यां मूर्ते सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनस्त्वक्चक्षुश्श्रोत्रजिह्वाघ्राणपाणिपादपायूपस्थानीह गत्य स्वस्ति सुरवंचरेतिष्ठंतु स्वा
 हा ॐ असुनीते पु० यानः स्वस्ति गर्भाधानादिपंचदशसंस्कारसिद्ध्यर्थं पंचदशप्रणवावृत्तीः करिष्ये प्रणवं पंचदशवारं जप्त्वा रक्तांभोधि
 स्थयो तोलु सदरुणसरोजातिरूढाकराब्जैः पाशं कोदंडमिष्टूद्रवमथगुणामप्यं कुशं पंचबाणान् विभ्राणां सूक्ष्मपालं त्रिनयनलसिता
 पीनवक्षोरुहाद्या देवी बालार्कवर्णा भवतु सखकरी प्राणशक्तिः परानः षोडशोपचारैः पंचामूर्तेश्च वैदिकमंत्रैः पुराणोक्तमंत्रैः संपूज्य रा
 त्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः नित्यकृत्यं विधाय तस्य लक्षपूजनस्य वा प्रताचरितस्य सांगतामित्थ्यर्थं पूजनदशांशेन तिलयवव्रीहिभिः पायसा
 दिभिर्वा होमं करिष्ये होमस्तु वेदोक्तेन मूलमंत्रेण पौराणोक्तेन वा कुर्यात् अथाग्निं सुरवं आचम्य तिथ्यादिसंकीर्त्य एवं गुणाविशेषणवि
 शिष्टायां पुण्यतिथौ अमुककर्मगतया विहितं अमुकहवनमहं करिष्ये शुद्धमृदाईशानीमारफ्युदकसंस्थं चतुरंगुलं न्तं चतुर्दिक्षु मि
 लितं कृत्वा द्विसप्तत्यंगुलं परिधिकं फलितमष्टादशांगुलं विस्तृतं होमानुसारेण तदधिकं वा न तु ततो न्यूनं मध्ये न्तं स्थंडिलं कुर्यात् तदंगं स्थंडि
 ले उल्लेपन उल्लेखनाग्निं प्रतिष्ठापनं करिष्ये गोमयादिलिप्ते शूद्धे देशे स्थंडिलं कुर्यात् स्थंडिलं तद्गोमयेन प्रदक्षिणां सुपलिप्य दक्षिणे घ्नौ उदीच्यां द्वे
 प्रतीच्यां चतुः प्राच्यामर्धमित्यंगुलानित्यक्त्वा दक्षिणोपक्रमामुदक्संस्थां प्रादेशमात्रमेकं लेखं तस्या दक्षिणोत्तरयोः प्रागायते पूर्वरेखया असंस्तु-

ऐमादेशसंमिते ह्येलेखे लिखित्वा तयोर्मध्ये परस्परमसंसृष्टा उदक्संस्थाः प्रागायनाः प्रादेशसंमितास्तिस्त्र इति षडलेखाय शिष्यशकलमूलेन दक्षि
 णाहस्तेनोत्तोरख्यलेखासु तच्छकलमुदगग्रं निधाय स्थंडिलमद्विरभ्युक्ष्य शकलमाग्नेयां निरस्य पाणिं प्रक्षाल्य वाग्यतो भवेत् तेजसादिपात्रैः पिधान
 सहितमग्निमानीय स्थंडिलादाग्नेयां दिशि निधाय जुष्टोदमूना आग्नेयो वसुश्रुतो ग्निस्त्रिष्टुप् अग्न्यावा० ॐ जुष्टोदमूना अतिथिर्दुरोण इमं
 नो यज्ञमुपयाहि विद्वान् विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शन्नूयता मा भरा भोजनानि एतद्यज्ञ इत्यस्य राहुगणो गौतमो ग्निस्त्रिष्टुप् अग्न्यावा०
 ॐ एतद्यज्ञ इह होतानि षीदादधः सपुर एता भवानः अवतां त्वारोदसी विश्वमिन्वेय जामहे सोमनसा यदेवान् इत्यक्षतेरावात्य आच्छादनं
 दूरीकृत्य समस्तव्याहृतीनां परमेष्वी प्रजापतिः प्रजापतिर्ब्रह्मा अग्निप्रतिष्ठापने वि० ॐ भूर्भुवः स्वः इत्यग्निं प्रतिष्ठाप्य चत्वारिंशंग-
 गौतमो वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने वि० ॐ चत्वारिंशंगान्नयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सो अस्य त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवी
 तिमहो देवो मर्त्या आविवेश सप्तहस्तश्चतुःशृंगः सप्तजिह्वो द्विशीर्षकः त्रिपात्रसन्नवदनः स्रवासीनः शतचिस्मितः स्वाहांतु दक्षिणे
 पार्श्वे देवीं वामे स्वधां तथा बिभ्रद्दक्षिणाहस्तेस्तु शक्तिमन्नं स्तुचं स्तुवं तोमरं व्यजनं वामैर्घृतपात्रं च धारयन् आत्माभिमुखमासीन
 पंचरूपो हुताशनः एष हि देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उगर्भे अंतः स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखो वास्तिष्ठतु वि
 श्वतो मुखः अग्नेर्वैश्वानरशांडिल्यगोत्रमेष ध्वजप्राङ्मुखममसं मुखो वरदो भव ततो न्वाधानं देशकालौ संकीर्त्य श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं

नधर्मज्ञो रोगमेवं व्यपोहति आरोग्यमाप्नोति गतिं तथा श्रोत्रं शस्त्रं तथा श्रोत्रं विपुलांश्च भोगान् ब्रतेन सम्यक् पुरुषो यः नारीं संपूजयेद्य
स्तु जगत्प्रधानं जगत्प्रधानं सूर्यं इति चैत्रशक्नु प्रतिपदि आरोग्यदायकं ब्रतं अस्यामेवोक्तं विद्याव्रतं मदनरत्ने विष्णुधर्मे मार्कंडेय उ
वाच अष्टपत्रं तु कमलं विन्यसेद्वर्णकैः शक्रैः ब्रह्माद्यां कर्णिकायां तु तस्य संपूजयेद्विष्णुं ऋग्वेदं पूर्वपत्रे तु यजुर्वेदं तु दक्षिणे पश्चिमे
सामवेदं तु उदक्चाथर्वणं तथा अग्नये च तथा गानिधर्मशास्त्राणि ते ऋते पुराणं चैव वायव्यामीशान्यां न्यायविस्तरं एवं विन्यस्य धर्मज्ञः
सोपवासस्तु पूजयेत् चैत्रशक्नुमथारभ्य सोपवासो जितेन्द्रियः सदा प्रतिपदं प्राप्य शक्नुपक्षस्य यादव संवत्सरं महाराज शक्रकलगंधानु
लेपनैः भूषणैः परमान्नेन धूपदीपैरतंद्रितः संवत्सरं ते गंधा द्वा द्वे चैर्णेन रोचम इदं ब्रतं यस्तु करोतुराजन्सवेदवित्त्याद्भुवि धर्मनिष्ठः
कृत्वा सदा द्वादशवत्सराणि विरिंचिलोकं पुरुषः प्रयाति इति विद्याप्रतिपद्व्रतं अथात्रैव भविष्योक्तं तिलकव्रतं श्रीकृष्ण उवाच वसंते
किं शक्राशोकशोभिते प्रतिपत्तिथिः शक्रा तस्यां प्रकुर्वीत स्नानं नियममाश्रितः नारीनरो वाराजेन्द्रसंतर्प्य पितृदेवताः नद्यास्तीरितडागे
वागृहे वा तदलाभतः पिष्टातकेन विलिखेद्वत्सरां पुरुषा कृतं पिष्टातकः पटवासकौ गंधः इति चूर्णविशेषः ततश्च दनचूर्णं न पुष्पधू
पादिनार्चयेत् मासर्तुनामभिः पश्चान्नमस्कारैस्तथार्चितैः मासर्तुनामभिश्चैत्रवसंताद्यैश्च नामभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान्मंत्रैर्वेदा
दितः शक्रैः संवत्सरं पठन्मंत्रं तथा वेदोदितं द्विजः नमस्कारेण मंत्रेण शूद्रो पीत्यं प्रपूजयेत् शूद्रो पीत्यनेन स्त्रीणां परिग्रहः तासां विशे

षवित्थ्यभावेवैदिकमंत्राधिकारात् संवत्सरोसिपरिवत्सरोसीत्यादियजुर्वेदप्रसिद्धामंत्राः नमस्कारेणमंत्रेणसंवत्सरायतेनमइत्यादिना
 एवमभ्यर्च्यवासोभिः पश्चात्तमभिवेष्टयेत् कालोद्भवेर्मूलफलैर्नैर्बधैर्मोदकादिभिः ततस्तं पूजयेत्यर्थपुरस्थित्वाकृतांजलिः भगवंस्त्वत्प्र
 सादेनवर्षेक्षेममिहास्तुमे संवत्सरोपसर्गामेविलयंयांत्वशेषतः एवमुक्त्वायथाशक्त्यादत्त्वाविप्रायदक्षिणां ललाटपट्टेतिलकंकुर्याच्चंदनपंकजं
 ततः प्रभृत्यनुदिनेतिलकालंकृतंमुखं धार्यसंवत्सरंयावच्छशिनेवनभस्तलं एवंनरोवानारीवाव्रतमेतत्समाचरेत् सदैवपुरुषव्याघ्रभोगान्भु
 विभुनक्त्यसौ भूतप्रेतपिशाचायेदुर्वारिवैरिणोग्रहाः निरर्थकाभवंत्येतेतिलकंवीक्ष्यतत्क्षणात् निरर्थकाः प्रयोजनशून्याः अनिष्टकरणे अस
 मर्थे इत्यर्थः अत्रवसंतप्रतिपत्तिथिः शक्रकृतस्यांप्रकुर्वीतेति वसंतशक्रप्रतिपल्लव्यातयाव्रतमिदंचैत्रेगृहीतेद्विजसन्निधौ इत्यग्रेनेनचैत्रस्यैव
 तिबिज्ञायते पूर्वमासीन्महीपालोनाम्नाशत्रुजयोजयी चित्रलेखेति तस्याध्वर्याचातिविभूषणा तयाव्रतमिदंभक्त्यागृहीतंद्विजसन्निधौ
 वत्सरं पूजयित्वा तु ध्यात्वा देवं जनार्दनं हंतुं वाक्षेमकामोवासमागच्छतु यः पुनः प्रयातिसप्रियं कृत्वा दत्त्वा तु तिलकं नरः सपत्नीहर्षप्रहराव
 शीकृतमहीतला भर्तृदृष्टा प्रदृष्टा सामुखमास्ते निराकुला पावके नाभिभूतस्तु भर्ता पुत्रः सवेदनः शिरोर्तिना संप्रयातः स्रष्टा दांस्रवदा
 यकः शिरोर्तिना शिरोवेदनायुक्तः धर्मराजपुरीं प्राप्सः सर्वतापकरो ततः तस्मिन्क्षणे महाराजधर्मराजस्य किंकराः तस्याद्वारमनुप्राप्ताः
 प्रविष्टा गृहमंजसा शत्रुं जयं समानेतु कालमृत्युपुरः सराः पार्श्वे स्थितां चित्रलेखा तिलकालंकृताननां दृष्ट्वा प्रनष्टसंकल्पाः परावृत्य गताः पुनः

गतेषु तेषु सनृपः पुत्रेण सह भारत भूभुजां बुभुजे भोगान् पूर्वकर्माजितान् श्रुमान् अक्रूरेण स माख्यातं मम पूर्वयुधिष्ठिर एताच्चिलोक-
 तिलकारस्य विभूषितं च पुण्यव्रतं सकलदुष्टहरं परं च इत्थं समाचरतियः सुसुखं विलहत्यमर्त्यः प्रयाति पदमच्युतमिन्दुमौलेः इतितिलकव्रतं
 अस्यामेव नवरात्रारंभः तत्र परयुताग्राह्या अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिपच्चण्डिकाचर्चने मुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयायां गुणान्विता अत्रैव प्र-
 पादानमुक्तं अतीते फाल्गुने मासि प्राप्ते चैव महोत्सवे पुण्ये न्हिविप्रकथितं प्रपादानं समाप्ते ततश्चोत्सर्जयेद्दिवा मन्त्रेणानेन मानवः प्रपे-
 यं सर्वसामान्यभूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याः प्रदानात्पितरस्तृप्यंतु हि पितामहाः अनिर्वायेत तो देयं जलं मासचतुष्टयं प्रपादात्तुमशक्ते-
 न विशेषाद्धर्ममीप्सुना प्रत्यहं धर्मघटको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शक्चिः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णु
 शिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकलाममसंतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशयः इ-
 ति प्रपादानं अथ श्रावणशुक्लप्रतिपदि सोमवारमारभ्या चारप्राप्ते रोदकव्रतं अथ सर्वशिवव्रतेषु पूजाविधिः ममेह जन्मनिसमस्तसौभाग्यप्रा-
 प्त्यर्थं धनपुत्रप्राप्तिकामः सार्धमासत्रयात्मकं रोदकासोमेश्वरप्रीत्यर्थं बिल्वव्रतं करिष्ये तत्र सोमेश्वरपूजनं कार्तिकशुक्लचतुर्दश्यां उद्यापनं
 मया अनुष्ठितस्य सार्धमासत्रयात्मकं बिल्वव्रतस्य कर्मणः सांगता सिल्व्यर्थं बिल्वरोदकाव्रतोद्यापनं करिष्ये तंदुलैरष्टदलं कृत्वा तत्र सप्तमातुल्लो-
 कपालांश्च पूजयेत् मध्ये सोमेश्वरं आयाहि भगवन् शंभो शर्वत्वं गिरिजापते प्रसन्नो भव देवेश नमस्तुभ्यं हि शंकर त्रिपुरांतकरं देवं चंद्रचूडं महाद्युतिं गज

चर्मपरीधानं सोममावाहयाम्यहं आवाहनं बंधूकसन्निभं देवं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं त्रिशूलधारिणं देवं चारुहासं सुनिर्मलं कपालधारिणं देवं च
 रदाभयहस्तकं उमया सहितं शंभुं ध्यायेत् सोमेश्वरं सदा ध्यानं विश्वेश्वर महादेव राजराजेश्वर प्रिय आसनं दिव्यमीशानदास्ये हंतुम्यमी
 श्वर आसनं महादेव महेशान महादेव परात्पर पादं गृहाण मदत्तं पार्वती साहितेश्वर पादं त्र्यंबकेश सदाचारजगदादिविधायक अर्घ्यं
 गृहाण देवेश सांब सवर्धिदायक अर्घ्यं त्रिपुरांतक दीनार्तिनाश श्रीकंठशाधत गृहाणा चमनीयं च पवित्रोदक कल्पितं आचमनीयं क्षी
 रमाज्यं दधिमधु शर्करा चामृतं पयः प्रकल्पितं मयोमेश गृहाणोदं जगत्पते पंचामृते गंगा गोदा वरीरे वा पयोष्यीय मुना तथा सरस्वत्यादिती
 र्था निस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं वस्त्राणि पद्मकूलानि विचित्राणि नवानि च मयानीतानि देवेश प्रसन्नो भव शंकर वस्त्रं मौक्तिकं राजतंतु
 मं कार्पासस्य तथैव च उपवीतं मया दत्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां उपवीतं सर्वेश्वर जगद्गद्गदिव्यासनसमस्थित गंधं गृहाण देवेश चंदनं प्रतिगृह्य
 तां गंधं गंधोपरिशुक्लाक्षतान् अक्षताश्च सुश्रेष्ठाः शम्भाधूताश्च निर्मलाः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर अक्षतान् माल्या
 दीनि स्फु० पुष्पाणि वनस्पतीति धूपं आज्यं चेति दीपं अपूपानि च पद्मानि मंडकावटकानि च पायसं सूपमन्नं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवे
 द्यं मध्ये पानीयं करोद्धर्तनं कूष्माण्डं मातुलिंगं च नारीकेरफलानि च गृहाण पार्वतीकांत सोमेश प्रतिगृह्यतां फलं पूगीफलमिति तांबूलं हि
 रण्यगर्भोतिदक्षिणां अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिर्नारायणो विष्णुः नीराजयामि देवेश पंचदीपैः सुरेश्वरं नीराजनं हेतवे जगतामेव संसारा

णवसेतवे प्रभवे सर्वविद्यानां शंभवे गुरवे नमः नमस्कारः यानिकानि चेति प्रदक्षिणाः हरिर्विश्वारिचलाधारनिराधारनिराश्रय पुष्पांजलिं गृह्णा-
 णेशसोमेश्वरनमोस्तुते पुष्पांजलिं बिल्वपत्रं सवर्णेन त्रिशूलाकारमेव च मया पितं तु तच्छोभो बिल्वपत्रं गृह्णाणमे बिल्वपत्रार्पणं अथ
 कथा युधिष्ठिर उवाच तृष्णीकेशमयाकारि व्रतदानान्यनेकधा श्रोतुमिच्छामि देवेश व्रतं संपत्तिदायकं येन व्रतेन देवेश पुराराज्यं लभाम-
 हे तथा व्रतं तु मे ब्रूहि यादवानां कृपाकर श्रीभगवानुवाच वदामि शूभं तं पार्थ लक्ष्मीवृद्धिप्रदायकं धर्मार्थिकाममोक्षाणां निदानं परमं व्र-
 तं युधिष्ठिर उवाच येन चादौ पुराचीर्णं मर्त्ये केन प्रकाशितं विधिना केन कर्तव्यं तत्सर्वं ब्रूहि केशव श्रीभगवानुवाच आसीत् सोम्य पुरे रा-
 जा सोमनामेति विश्रुतः क्षात्रधर्मेति कुशलः प्रजापालनतत्परः तस्य राज्ये प्रजाः सोम्याः सर्वधर्मपरायणाः तस्य राज्ञस्तु चामात्यः सो-
 पिसोम्यः शूभभावहः तस्मिन्सरस्तु सोम्यं च सदा सोम्यां बुनाप्नुतं अभूत् सोमेश्वरो देवो लोकानां पालनाय च तत्राभवत् सोमशर्मा ब्राह्मणो वेद-
 पारगः वेदार्थविच्छास्त्रविच्च शूद्धाचारोति दुर्लभः तस्य भार्या शूभभाचारा पुरंध्री चारुभाषिणी भर्तृशूषणरता कल्याणी प्रियवादि-
 नी सोकरोच्चकुटुंबार्थं कणायज्ञं दिनेदिने न लभ्यते धिकं तेन धनं धान्यं तथैव च अतीव खेदरिवन्स्तु विचार्य च पुनः पुनः किं करोमि क्व-
 गच्छामि सभार्यो हं महीतले केन कर्मविपाकेन कीदृशं लभ्यते फलं अथ वार्थकरं धर्मदेवपूजादिकं शूभं सप्तो मे शो करोद्भक्तिं देव्य-
 नाशाय पार्थिव कदाचिदतिरिवन्ः सन्सजगाम सरोवरं अभूत् सोमेशः प्रत्यक्षस्तस्मिन् सोम्यसरोवरे वृद्धब्राह्मणरूपेण कृपया

व.रा.
२७

परयायुतः तेनासौदुःखितोदृष्टः सोमशर्मादिजोत्तमः किमर्थं क्रियतेदुःखं त्वया विद्यावरेण च किंचिद्व्रतं नास्ति पूर्वं तदर्थमीदृशी दशा
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ब्राह्मण स्त्विदमब्रवीत् भो भो विप्रवरश्चेष्टु व्रतमेकं वदामिते तेनादिष्टव्रतं चेदं पूर्णसंपत्तिदायकं सोमशर्मा
वाच भो भो ब्राह्मण शार्दूलव्रतं तद्वदमेप्रभो यस्यानुष्ठानमात्रेण लक्ष्मीवृद्धिः प्रजायते कस्मिन्मासे च कर्तव्यं किं दानं कस्य भो-
जनं धनलाभाय कर्तव्यं कस्य देवस्य पूजनं कैस्तु पुष्पैः प्रकर्तव्या पूजा चारुतराशुभा नैवेद्यं कीदृशं देयं अर्घ्यं कैस्तु फलैर्भवेत् यदि तु
ष्टोसि विप्रैर्देवतत्सर्वं ब्रूहि मे प्रभो ब्राह्मण उवाच साधु त्वया विप्रदृष्टं व्रतं विद्धि प्रदायकं विधानं तस्य वक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकं आ-
वणे च सिते पक्षे प्रथमे सोमवासरे प्रकर्तव्यं व्रतं विप्रशुभं नियमपूर्वकं सार्धमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं बिल्वपत्रैररवंडैश्च
पूजनं च दिने दिने पंचसप्तत्रिभिश्चैव पूजनं विधिपूर्वकं परिपूर्णं तु कर्तव्यं चतुर्दश्यां तु कार्तिके व्रतारं भेतु कर्तव्यो नियमस्तु विच-
क्ष्योः अद्यारंभे व्रतं देवरोटकारव्यं मनोहरं करोमि परयाभक्त्या पाहि मां जगतांगुरो दिने दिने प्रकर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः
कथां विनान भोक्तव्यं प्रत्यहं च पुनः पुनः उपोषणं चतुर्दश्यां कर्तव्यं विधिपूर्वकं शूचिभूत्वा दिने तस्मिन् कर्तव्यं रोटकाव्रतं अथ उ-
पोषणमार्थं नामंत्रः चतुर्दश्यां निराहारः स्थित्वा चैव परे हनि भो ह्यामि पार्वतीनाथ सर्वसिद्धिप्रदायक कृत्वा माध्याह्निकं क-
र्म स्थापयेद्व्रणं घटं पंचरत्नसमायुक्तं पुष्पादिभिरलंकृतं वेष्टितं श्वेतवस्त्रेण सर्वाभरणभूषितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तान्त्रैचैवाथ

प्र-
१

२७

वैष्णवं विरच्याष्टदलं तत्र पूजयेदुमया शिवं कृत्वा सायान्हिकं कर्म निरत्य पूजादिकं तथा तस्यां रात्रौ तु कर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः शक्त
 भेचैव प्रदेशे तु कर्तव्यः पुष्पमंडपः पूज्यस्तत्र शिवो देवो सर्वकामार्थसिद्धये क्षीरादिस्नापनं कुर्याच्चंदनादिविलेपनं कृष्णागरुचक्रपूरमृग
 नाभि विमिश्रितं पुष्पैर्नानाविधैरम्यैः पूज्यो देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः बिल्वपत्रैरस्वदे श्वतुलसी पत्रैस्तथा
 नीलोत्पलैश्चारुतैः कर्तव्या पुण्यवर्धिनी कल्हारकमलैश्चैव कुसुमैश्चातिशोभनैः चपकैर्मालती पुष्पैर्मुचकुदः शक्रभावहैः मंदारैश्चार्कपुष्पै
 श्च पूजा हे श्वशिव प्रियेः अन्ये नानाविधैः पुष्पैर्ऋतुकालोद्भवेस्तथा धूपैर्नानाविधैः पार्थ पुण्यवर्धन साधकैः दीपास्तत्र प्रकर्तव्या घृतपूजनैर
 थाः लेह्यपैद्यैस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च शिव प्रियेः अन्ये नानाविधैरम्यैस्तथा विप्रवरेस्ततः नैवेद्यं तु प्रकुर्वीत रोदकानां विशेषतः कर्तव्यारोद
 काः पंच पुरुषाहारमानकाः शालितंदुलपिष्टेन समभागेन वा पुनः द्वौ तु विप्राय दातव्यौ द्वाभ्यां वै भोजनं शक्तं एको देवाय दातव्यो नैवेद्यार्थं
 सदा बुधैः महेशाय च दातव्यं तांबूलं सुमनोहरं अर्घ्यदानं प्रकर्तव्यं धनं संपत्तिदायकं पनसं नारिकेरं च पूगीजं बीरपूरकं रवर्जरीचं शक्रभाद्राक्षा
 मातुलिंगं मनोहरं अक्रोडानि च दाडिंबं नारिङ्गानि शक्रभानि च कर्कटीचं शक्रभाप्रोक्ता अर्घ्यदाने मनोहरा अन्ये नानाविधैः पार्थ ऋतुकालोद्भवैः
 शक्रभैः यः करोत्यर्घ्यदानं च तस्य पुण्यं वदाम्यहं इलं च सागरे युक्तं रत्नैश्चान्यैर्मनोहरैः दत्वा यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अन्ये नैव
 विधानेन तत्कार्यं घृतसिद्धये पंचवर्षं तु कर्तव्यं मतुलं धनमीप्सुभिः पश्चादुद्यापनं कुर्याद्रोदकारव्यव्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यो हेमस्त्यो

तुरोटको बिल्वपत्रं संवर्णस्य सोमेशप्रीतये शूभं रात्रौ जागरणं कुर्यात्सूज्यो देवो महेश्वरः पूर्णेन विधिना विप्रकर्तव्यं च शिवप्रियं दास्य
नाशनं पुण्यं लक्ष्मीवृद्धिप्रदायकं कर्तव्यं विधिबद्धकृत्या श्रोतव्यं तु कथानकं गीतवाद्यादिसहितं कुर्यात् जागरणं निशि ततः प्रभाते वि-
मले स्नात्वा पूजासमापयेत् पूर्वोक्तविधिना तेन कर्तव्यं शिवपूजनं तत्सर्वं दापयेद्भक्त्या ब्राह्मणाय कुटुंबिने विप्राय वेदविदुषे व
स्त्रालंकारभोजनेः गुरुं सपत्निकं पूज्य ततो भक्त्या क्षमापयेत् यन्मया कृतसंकल्पो व्रते स्मिन्ब्राह्मणप्रभो तत्सर्वं पूर्णतां याचुय
स्मदृष्टिविलोकनात् एवं यः कुरुते पार्थ शास्त्रोक्तं रोटकव्रतं अनायासेन सित्थं तित्थ्याः सर्वमनोरथाः स भर्तृकामहो नारी करोति
विधिबद्धं पतिव्रता सा कल्याणी जायते नात्र संशयः मया अनुष्ठितस्य सार्धमासत्रयात्मकस्य बिल्वव्रतारच्यस्य कर्मणः सांगता
सित्थं यथै ब्राह्मणाय एतद्दायनप्रदानं करिष्ये ब्राह्मणं स पूज्य विप्राय वेदविदुषे श्रोत्रियाय कुटुंबिने नरकोत्तारणार्थाय शंकरः प्री-
यतां नमः इति दानमंत्रः इति शिवपुराणे बिल्वरोटकसोमनाथव्रतकथोद्यापनं अथाश्विनशुक्लप्रतिपदि दौहित्रेण मातामहश्चा-
हं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ जातमात्रोऽपि दौहित्रो जीवत्यपि च मातुले कुर्यान्मातामहश्चाहं प्रतिपद्याश्विने सिते इयं च संगव्यापिनी ग्राह्ये-
ति निर्णयदीपे उक्तं प्रतिपद्याश्विने शुक्लदौहित्रस्त्वेकपार्वणं श्राद्धमातामहं कुर्यात्सपितासंगवे सति जातमात्रोऽपि दौहित्रो जीवत्य-
पि हि मातुले प्रातः संगवयोर्मध्ये याश्च युक् प्रतिपद्भवेत् अभिपिता इति विशेषणात् जीवत्पितृक एवाधिकारी अतएव पिंडरहितं कुर्यात् सुं

डनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वशः न जीवसितृकः कुर्यात्तु गुर्विणी पतिरेव च अत्रैव नवरात्रारंभः तत्र परविद्धाग्राह्या तदुक्तं गोविंदार्णवे मा-
 कंडेयपुराणे देविपुराणयोः पूर्वी विद्धा तु याशक्त्या भवेत्प्रतिपदाश्विनी नवरात्रं प्रतंतस्यां न कार्यं शतमभिच्छता देशभंगो भवेत्तत्र दुर्भि-
 क्षं चापजायते नंदायादर्शयुक्तायां यत्र स्थानं न पूजनं तथा देवीपुराणे नदर्शकलयायुक्ता प्रतिपच्चंडिकार्चने उदये द्विमुहूर्तापि ग्राह्या सोदय-
 कारिणी यदा पूर्वदिने शतधा भूत्वा परदिनेषु च वर्द्धते च तदा भूत्वा संपूर्णत्वादमां विना यानितु द्वितीया योगनिषेधपरोपि वचनानि श्रुतानि
 तानि श्राद्धानि पराण्येव परदिने प्रतिपदासत्वे तु आमायुक्तापि ग्राह्या अमायुक्ता प्रकर्तव्येति नृसिंहप्रसादोदाहृतवचनान्यपि एतद्विषया-
 ण्येव अत्र देवीपूजाप्रधानं अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरं भिका पूजयित्वा श्विने मासि विशोको जायते नरः यती च ब्रह्मचारी च विधवा च
 रजस्वला नवरात्रं चोपवासमेकभुक्तमयाचितं चैत्रावेधतियुक्ता चेत्प्रतिपच्चंडिकार्चने तयोरंतरे विधातव्यं कलशस्थापनं ध्रुवं प्रतिपद्या-
 श्विने मासि भवेद्देधतिचित्रयोः आद्यपादौ परित्यज्य प्रारंभे नवरात्रकं चित्रावेधतिसंयुक्ता प्रतिपत्तु भवेन्नृपवेधत्यावापियुक्ता स्यात्तदा
 मध्यंदिने रवौ त्याज्या अंशास्त्रयस्त्वाद्यास्तुरीयांशे तु पूजनं नवरात्रोत्थापनं कार्यं न च कुंभाभिषेचनं भास्करोदयमारभ्य यावत्तु दशनाडिकाः प्रा-
 तः काल इति प्रोक्तः स्थापनारोपणादिषु आद्याः षोडशनाडिस्त्यक्तायः कुरुते नरः कलशस्थापनं तत्र अरिहं जायते ध्रुवं वृद्धौ समाप्तिर-
 ष्टम्यां ह्रासेन प्रतिपन्निशि प्रारंभो न वचड्यास्त नवरात्रमतोर्थवत् तिथिवृद्धौ तिथी ह्रासं नवरात्रं यथार्थं क वदस्थापनविधिः प्रतिपदि प्रातरभ्यं

गच्छत्वादेशकालौ संकीर्त्य ममेह जन्मनि दुर्गा प्रीतिद्वारा सर्वापच्छांतिपूर्वकदीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यविच्छिन्नसंततिवृद्धिस्थिरलक्ष्मी-
 कीर्तिलाभशत्रुपराजयसदभीष्टसिद्ध्यर्थं शारदनवरात्रे प्रतिपदिविहितं कलशस्थापनं दुर्गापूजां कुमारिपूजादिकरिष्ये इति संकल्प्य तद-
 गगणपतिपू० पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्राद्धं त्रिग्वरणं च करिष्ये ततो महीद्यौरिति भूमिस्पृष्ट्वा ओषधयः संवदंते इति यवान्नि-
 क्षिप्य आकलशेषितिकुंभं संस्थाप्य इमं मे गंगे इति जलेनापूर्य गंधद्वारामिति गंधं ओषधय इति सर्वोषधीः कांडात्कांडादिति दूर्वाः अश्वत्थे व-
 इति पंचपल्लवान् स्योनापृथिवीति सप्तमृदः याः फलिनीरिति फलं सहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यरूप इति हिरण्यं क्षित्वा युवास्तवा-
 सा इति वस्त्रेण सूत्रेण वा वेष्ट्य पूर्णादवीति पूर्णपात्रं कलशोपरि निधाय तत्र वरुणं च संपूज्य जीर्णायानूतनायां वा प्रतिमायां दुर्गामावाह्य पूजयेत्
 नूतनमूर्तिकरणेभ्युत्तारणं कुर्यात् अथ पूजा आगच्छ वरदे देवि देत्यर्पणं निषूदनं पूजां गृहाण क्लृप्तमुरवीनमस्ते शंकरप्रिये सर्वतीर्थमेयं वा-
 रिसर्वदेवसमन्वितं इमं घटं समागच्छ तिष्ठ देवि गणेशः सह दुर्गा देवि समागच्छ सान्निध्यमिह कल्पय बलिं पूजां गृहाण त्वमष्टमिः शक्ति-
 मिः सह इति आवाह्य शंखचक्रगदाहस्तेश्च भ्रवणेश्च भासने मम देवि वरं देहि सर्वैश्वर्यप्रदायिनी सहस्रशीर्षा० हिरण्य-
 वर्णा० इत्यावाहनं नानाप्रभासमाकीर्णं नानावर्णं विचित्रितं आसनं कल्पितं देवि प्रीत्यर्थं तव गृह्यतां पुरुष एवेदं० ताम आ० इत्या-
 सनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्य आनीतं तोयमुत्तमं पाद्यं ते हि प्रदास्यामि गृहाण परमेश्वरि ॥ एतावा० अश्वपूर्वा० पाद्यं० गंधाक्षतेश्च

संयुक्तं फलपुष्पयुतं तव अर्घ्यं गृहाण दत्तं मे प्रसीद परमेश्वरि त्रिपादूर्ध्वं ० कांसोस्मितां ० अर्घ्यं ० गंगागोदावरीचैव यमुनाचसरस्व
ती मया आचमनीयार्थमानीतं तोयमुत्तमं तस्माद्विरा ० चंद्रां प्र ० आचमनीयं ० पंचामृतं मयानीतं पयोदधि समन्वितं घृतं मधुशर्वरया
प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां श्रुतिमंत्राः आप्यायस्व ० १ दधिक्राव्यो ० २ घृतं मिमि ० ३ मधुवाताऋ ० ४ स्वादुः पवस्वेति ० ५ पंचभिर्मंत्रैः पंचा
मृतस्नानं ज्ञानमूर्ते भद्रकालिदिव्यमूर्ते स्फुरेश्वरि स्नानं गृहाण देवित्वं नारायणि नमोस्तुते यत्पुरुषेण ० आदित्यवर्णे ० स्नानं ० सूक्ष्मतंतुवि
निर्मितं नानावर्णविचित्रितं वस्त्रं गृहाण मे देवि प्रीत्यर्थं प्रति ० तस्माद्यज्ञा ० क्षत्तिपासा ० उत्तरीयं ० अलंकारान्महादिव्यान्नानारत्नविनिर्मि
तान् गृहाण देवदेवित्वं प्रसीद परमेश्वरि अलंकारान्स ० मलयार्द्रिमुद्भूतं कर्पूरागरुवासितं मयानिवेदितं भक्त्या चंदनं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञा
गंधद्वारां ० गंधं ० अक्षताश्चक्रश्चेष्टाः कुंकुमेन समन्विताः मयानिवेदिता भक्त्या प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां अक्षतान् मंदारपारिजाताश्च पार
लीकेतकी तथा मारुतं मोगरं चैव शतपत्राणि चंपकं तस्मादश्वा ० मनसः काम ० पुष्पाणि ० अहिरिवभोगैः ऋक् परिमलद्रव्याणि
अथांगपूजा दुर्गायै नमः पादौ पूजयामि महाकाल्यै ० गुल्फौ पू ० मंगलायै ० जानुनी पू ० कात्यायिन्यै ० उरूपू ० भद्रकाल्यै ० कटीपू ० कम
लायै ० नाभिपू ० शिवायै ० उदरं पू ० क्षमायै ० हृदयं पू ० स्कन्दायै ० कंठं पू ० महिषासुरमर्दिन्यै ० नेत्रे पू ० उमायै ० शिरः पू ० विध्यवो नित्ये
सर्वांगं पू ० दशांगं गुग्गुलुधूपं चंदनागरुसंयुतं मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि यत्पुरुषं यद ० कर्मैव प्रजाभू ० धूपं आज्यं च वतिसंयु

क्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवित्वं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां ब्राम्हणोऽस्य • आपः स्रजंतु • दीपं • अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वि
 तं भक्ष्यं भोज्यं समायुक्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां चंद्रमा • आर्द्रा पुष्क • नैवेद्यं आचमनीयं • मलयाचलसंभूतं कस्तूर्याच समन्वितं करोद्धर्तन
 कंदे विगृहाण परमेश्वरि करोद्धर्तनं • इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि नाभ्या आ • आर्द्रायः क
 रि • फलं पूगी फलं महद्विष्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पूरेला समायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां यज्ञेन यज्ञ • यः श्रुचिः
 प्र • मंत्रपुष्पांजलि • अश्वराये गोदाये • इत्यादि प्रार्थयेत् ॐ श्रिये जातः • नीराजनं श्रीसूक्तं संपूर्णं पठित्वा पुष्पांजलिः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिही
 नं सूरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे महिषाग्निं महामाये चामुंडे सुंदरालिनी यशोदेहि धनं देही सर्वान्कामांश्च देहि मे नमस्कारः त
 तो भूतिवरणं अथ कुमारी पूजा एकवर्षा तु या कन्या पूजार्थं तां विवर्जयेत् गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्या न विद्यते मंत्राक्षरमंथीलक्ष्मीमातृणां
 रूपधारिणी नवदुर्गात्मिका साक्षात्कन्यामावाहयाम्यहं द्विवर्षकन्यामारभ्य दशवर्षांतविग्रहां पूजयेत्सर्वकार्येषु यथाविध्युक्तमार्गतः कुमारिका
 द्विवर्षातु त्रिवर्षातु त्रिमूर्तिका चतुर्वर्षातु कल्याणी पंचवर्षातु रोहिणी षष्ठवर्षातु काली स्यात्सप्तवर्षातु चंडिका अष्टवर्षांशो भवी चतुर्दशवर्षातु च नवमे स्मृ
 ता दशवर्षासमद्वेति नामतः परिपूजयेत् प्रातःकाले विशेषेण कृत्वा भ्यंगं समाहितः आवाहयेत्ततः कन्यां मंत्रैरेभिः पृथक्पृथक् जगत्पूज्ये जगद्वैद्ये स
 र्वशक्तिस्वरूपिणी पूजां गृहाण कौमारी जगन्मातर्नमोस्तुते प्रतिपदमारभ्य दशमीपर्यंतं कन्यां पूजयेत् प्रतिपदि कन्यापूजा मंत्रः त्रिपुरां त्रिगु-

णाकारात्रिमार्गज्ञानरूपिणी त्रैलोक्यवन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं पूजयाम्यहं द्वितीयायां कलात्मिकां कलातीतां कारुण्यहृदयां शिवां कल्याणजन-
 नीं नित्यां कल्याणीं पूजयाम्यहं तृतीयायां अणिमादिगुणाधारामकाराद्यक्षरात्मिकां अनंतशक्तिभेदांतां रोहिणीं पूजयाम्यहं चतुर्थ्यां
 कामचारीं कामरात्रिं कालचक्रस्वरूपिणीं कामदां करुणाधारां कालिकां पूजयाम्यहं पंचम्यां उग्रध्याताचोय रूपं दुष्टहरिनिबर्हिणीं चा-
 र्बंगीं चंडिकां लोके पूजितां पूजयाम्यहं षष्ठ्यां सदानंदकरीं शांतां सर्वदेवनमस्कृतां सर्वभूतात्मिकां लक्ष्मीं शांभवीं पूजयाम्यहं सप्त-
 म्यां दुर्गे मेदुस्तरे युद्धे भयदुःखविनाशिनीं पूजयामि सदा भक्त्या दुर्गां दुर्गातिनाशिनीं अष्टम्यां सुंदरीं स्वर्णवर्णाभां सर्वसौभा-
 ग्यदायिनीं सुभद्रजननीं देवीं सुभद्रां पूजयाम्यहं नवम्यां इति कुमारीं पूजनं अष्टरात्रे न दोषाय नवरात्रेति शिक्षये सूतके
 पूजनं प्रोक्तं जपदानं विशेषतः देवीमुद्दिश्य कर्तव्यं तत्र दोषो न विद्यते रजस्वलां तथा शौचे ब्राह्मणैश्च स पूजयेत् गंधालंकारतां
 बूलपुष्पमालानुलेपनैः उपवासं न दुष्यति दंतधावनमंजनं इति आश्विनशुक्लप्रतिपत्कृत्यं अथ कार्तिकशुक्लप्रतिपत्सा पू-
 वा ग्राह्या पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या शिवरात्रिर्बलेर्दिनं वत्सरादौ वसंतादौ बलिराज्ये तथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते प्रो-
 तर्गो विधनः पूज्यो द्यूतं वापि समाचरेत् पूजनीयास्तथा गावस्त्याज्यं दोषनमंजसा अथ कथा बालखिल्या ऊचुः प्रतिपद्युदये भ्यंगं कृत्वा-
 नीराजनं ततः सवेषः सत्कथागीतिर्दानैश्च दिवसनयेत् शंकरस्तु तदा द्यूतं ससर्जं समनोहरं कार्तिकेशं कूपक्षेत् प्रथमे हनि सत्यवत् प्रत्युवाच

वचश्चेदं देवीं प्रतिसदा शिवः कालक्षेपाय केषां चित् केषां चिद्धन हेतवे केषां चिद्धन नाशाय पश्य द्यूतं कृतं मया तस्य त्वं को तु कं पश्य भुव
नं लापयाम्यहं उद्येत्थं क्रीडितं ताभ्यां भवान्याच जितं तदा पुनर्द्वितीयं भुवनं लापितं निर्जितं त्वया पुनस्तृतीयं भुवनं लापितं निर्जितं तया पुनर्द्वि
षं पुनश्चर्म पुनः पन्नगबंधनं शशिलेखांडमरुकं सर्वतस्याप्यजीजयत् निर्गतस्तु हयोगे हाचीरवत्कलधारकः गंगातीरं समागत्य तरथो चिंता सम
न्विता तस्मिन्क्षणे कार्तिकेयः खेलितुं च गतः क्वचित् गंगातीराद्ययोगे ह मपश्यत्पथि शंकरं इषत्कुद्धं विरक्तं च ननाम चरणौ पितुः तेनापि मूर्ध्नि चा
घ्रातः पुत्रयाहि गृहं स्वरं तव मात्रा जितश्चाहं गच्छामि गहनं वनं स्कंद उवाच कथं मात्रा जितो देवो वनं कस्माच्च गच्छसि अहमप्यागमिष्यामि त्वत्पादौ सेवया
म्यहं शिव उवाच विजित्य तव मात्रा तु क्षणं न स्थेय मंत्रवे मम लोके तथेत्कत्का क्वचिद्गच्छाम्यहं ततः स्कंद उवाच मागच्छ त्वं महादेव द्यूतमार्गं प्रदर्शय आ
नीयते मया जित्वा सर्वं तव धनादिकं शिवेनापि तथेत्कत्का द्यूतमार्गं प्रदर्शितः स्कंदोऽपि गृहमागत्य पार्वतीं पाक्य मब्रवीत् स्कंद उवाच देवि देवो गतः
कस्मात्तु वृषभो त्रैव संस्थितः शीर्षे च न विधुः कस्मान्मातः सत्यं वदाद्य मे देव्युवाच स्वयमेव कृतं द्यूतं स्वयमेव पराजितः स्वयमेव गतः क्रोधात्प्राथ्य
तां स कथं मया स्कंद उवाच मया सह क्रीडितव्यं कथं तत्क्रीडनं त्विति देव्यः क्रीडते न सार्धं ततः स्कंदेन निर्जितं मयूरेण वृषस्तस्याः शक्त्या
पन्नगबंधने वृषेने दुस्त तो धांगं तत्सर्वं तेन निर्जितं कौपीनं निर्जितं चर्म गृहीत्वा तदुपाययो गंगातीरे यत्र शिवस्तत्रागत्य
न्यवेदयत् ततो देवी समीपे तु विष्णुराजः समाययो किमर्थं म्लानवदना देवि जातासि तद्वद देव्युवाच मया जितो महादेवः स तु गेहादिनि-

गतः आयास्यति वृषाद्यर्थमिति संचिंत्य संस्थितं तव भ्रात्रा तु तज्जित्वा सर्वतस्मै निवेदितं नायास्यत्यधुना देव इति चिन्ता परास्यहं गणेश
 उवाच देवि शिक्षय मां द्यूतं जेष्यामि भ्रातरं हरं आनयिष्यामि सामग्रीयद्यहं स्यात्कृतस्तव इति पुत्रवचः श्रुत्वा तस्मै द्यूतमशिक्षयत् सगृहीत्वा
 पाशयुगं सारिकाः शीघ्रमाययौ पृष्ट्वा पृष्ट्वा यत्र देवः स्कंदो यत्र व्यवस्थितः गणेश उवाच मया नीता विमौ पाशौ सारिकाः पट एव च क्री
 डत्वं तु मया साधं देव स्यात्त्रे ममाग्रज इति भ्रातृवचः श्रुत्वा द्यूभाभ्यां क्रीडितं तदा मूषकेण बलीवर्दं मयूरं चाप्यजीजयत् शिवस्य सर्ववि
 षयं स्कंदस्य च तथैव च गृहीत्वा स तु विघ्नेशस्तत्काले पार्वतीययो पार्वत्यपि च संतुष्टा गणेशं वाक्यमब्रवीत् सम्यक्कृतं त्वया पुत्रनानी
 तो सौमहेश्वरः सामदानादिकं कृत्वा आनयात्र महेश्वरं तथेत्युक्त्वा गणेशो सोमसारुद्य च मूषकं त्वरितं चाययौ तत्र गृहे नेतुं महेश्वरं ईश्वर
 स्तु स मुत्थाय हरिद्वारं समागतः नारदरितवृत्तांतो विष्णुस्तत्र समागतः विष्णुरुवाच अक्षौ विद्यां कुरु शिव एकाक्षो हं भवाम्यहं एक
 श्चासावक्षः पाशक इति विग्रहेऽपि परिनिष्ठितरूपत्वात् काणो भवेति शब्दच्छलं रावणेन तथेत्युक्तं काणो भवजनादिन विष्णुरुवाच
 ओतु वत्पश्यसे मां त्वं तस्मादोतु भीविष्यसि नारद उवाच देवसिद्धं महत्कार्यमायातिस गणेश्वरः ज्ञातुमत्र भवेद्वृत्तं मूषकस्तस्य
 धर्षता इति श्रुत्वा नारदस्य वचनं रावणो यतः कुर्वन्माजरिव च्छब्दं मूषको सोपलायितः मूषकं त्यज्य गणपः शनैः शनैरुपाय
 यो जातो विष्णुः पाश इति दूरतस्तदिलोकितां प्रणिपत्य महादेवं विनयानतकंधरः गणेश उवाच आगम्यतां देवगेहं देवीमा

नपुरःसरं यदिनायासिगेहं तं प्राणोस्त्यक्षतिचां विका त्वय्यागते मया सर्वकार्यमेतदुपायने महादेव उवाच एषा न्यक्षामया वि
 द्याऽधुना गणपतिनिर्मिता अनया क्रीडते देवी आभमिष्यै गृहं तदा गणेश उवाच सर्वथैव कीदृशं न्यदेव्या न्यस्य न संशयः आगम्य
 तां गृहं देव आभासहहिमाव्रज इति तस्य वचः श्रुत्वा ईश्वरः सगणो यथो नारदोऽपि गतस्तत्र महोत्तुरपि चागतः उपविष्टास्तु केलासे
 देवास्तत्र समागताः दृष्ट्वा देवीं प्रहस्यादौ महेशो वाक्यमब्रवीत् न्यस्य विद्यामहादेवी गंगाद्वारे विनिर्मिता अनया जयसे त्वंच तदा
 त्वंसत्यभाषिणी देव्युवाच वृषादितव सामग्री मये यं लापिता शिव त्वया किं लाप्यते ब्रूहि दर्शयस्व सदोगतां इति श्रुत्वा वचस्त
 स्याः प्रेक्षताधो मुखं हरः तस्मिन्क्षणे नारदेन स्वकोपीनं समर्पितं वीणादंडश्चोपवीतमनैनं प्रियतामिति सदाशिवः प्रसन्नो भू
 त् क्रीडनं समचक्रतुः यद्यद्याचयते रुद्रस्तथा विष्णुः प्रजायते यद्यद्याचयते देवी विपरीतः पतत्यसौ स्वकीयाभरणार्थं च महादेवेन नि
 र्जितं स्कंदालं कारितं सर्वपुनराप्तं हरेण च ततो गणेशः प्रोवाच वाक्यं सदसि गर्वितः न क्रीडितव्यं हे मातः पाशोलक्ष्मीपतिः स्वयं कृतो
 हरेण सर्वस्वं ते हरिष्येति मतिपिता इति पुन्रवचः श्रुत्वा पार्वती क्रोधमूर्छिता तथा विधाय मालोक्य रावणो वाक्यमब्रवीत् रावण उवाच
 पापिष्ठेनाद्यशप्तोऽस्मि दुर्दुरुहे न विष्णुना अधर्मैर्येन कर्तव्य इत्युक्तं ते मया यतः देव्युवाच सर्वान् शपिष्ये वत्सो हं धूर्तानि तान् महाबलान्
 सामर्थ्यं पश्य मे पुनर्धर्मत्यागफलं तथा देवयस्मादबलया कपटं च कृतं त्वया तस्मात्तदास्तु ते मूर्धा गंगाभारप्रपीडितः इतस्ततः कुचेष्टां त्वं च-

तः शिक्षयसे मुने स्वप्ने पितेः सुखं स्त्रीणां न कदापि भविष्यति यत्कृतात्त्वबलया सह माया त्वया हरे एष वैरी रावणो यं तव भार्ये निविष्य
ति एष वैरी भविता यः अयं पुनस्तव भार्ये निविष्यति संबंधद्वयादे तदिदं प्रयोगो दुष्टः हित्वा मां मातरं पुत्र बालकत्वं त्वया कृतं अतस्त्वं न
युवा वृद्धो बाल एव भविष्यसि गणेश उवाच अनेन चोत्तरूपेण भूषको यं पलायितः मध्ये मार्गं कृतं विघ्ने शोपेनं राक्षसाधमं देव्युवाच यस्मादि
घ्नं त्वया दुष्टकृतं मद्बालकस्य तु तस्मादयं तवरि पुर्विष्णुस्त्वं ध्यानयिष्यति इति देव्या वचः श्रुत्वा सर्वसंक्रुद्धमानसाः देवी शोपे मनश्च कुर्नारदो-
वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच कोपं कुर्वतु मा देवानेयं शप्या कदाचन सर्वेषामादिमाये यं यथा योग्यफलप्रदा नायं शाप इयं देवी स्मर्तव्या तु
विचक्षणैः गंगा सदा तिष्ठतु रुद्रमस्तके बलाद्द्रमां वानयतु क्षपाचरः जया हर स्थाययथोचिता मृतिश्चानंगतृष्णारहितः कुमारः अहं भ्रमापि
धरणीं न स्थातव्यं तपोधनैः सम्यग्देवित्वया प्रोक्ते शृण्विदानीं वचोमम सर्वक्रोधापनुत्यर्थं न नर्तुं मुनिपुंगवः कक्षानादं चकारोच्चैर्हीहा
हीहीति चाब्रवीत् तस्य चेष्टां विलोक्याथ सर्वे हर्षमवाप्नुयुः देव्युवाच ओ भो विदूषकश्चैष कृतकृत्यो सिनारद विदूषकविनोदकृत्
वरं वरय भद्रं ते यद्यन्मनसि रोचते नारद उ० याचयंतु वरं सर्वं को वा किं याचयिष्यति सर्वं ते याचयिष्येति यथा श्रेष्ठं ब्रुवंतु तत् शिव उ०
सर्वे संक्षम्य तां देवि जितं यद्वृषभादिकं तन्मया तु द्यूतशतैर्न ग्राह्यं जगदंबिके देव्युवाच मास्तु त्वया समेनाथ स्वप्नेपि मम चांतरं एत
देववरं मन्ये क्रोधो मा भून्ममोपरि कार्तिकेश कूपक्षेतु मे यमेहनिसत्यवत् जयो लब्धो मया त्वत्तः सत्येनैव महेश्वर तस्माद्यूतं प्रकर्तव्यं प्रभा

ते तच्च मानवैः तस्मिन् द्यूते जयो यस्य तस्य संवत्सरं जयः विष्णुरुवाच अहं यं यं करिष्यामि श्रेष्ठं बालघुमेव वा तथा तथा भवतु तद्वरमेनं व
 दाम्यहं स्केदउ० सदा मम स्तपस्यायाममतिष्ठतु देवताः कदापि विषये मास्तु देय एष वरो मम गणेश उ० संसारे यानि कार्याणि तदादौ मम पू
 जनं यातु सिद्धिं मम कृपां विना सित्थ्यं तु मा क्वचित् रावण उवाच वेदव्याख्यानसामर्थ्यं मम शीघ्रं भवत्विति सदा शिवे सदा चास्तु भक्तिर्मेढ्य
 भिचारिणी नारद उवाच क्रुद्धा क्रुद्धा श्रये केचिन्मूर्खा मूर्खा श्रये जनाः मदाक्यं सत्यमित्येव मानयंतु सदा रुद्राः इत्युक्त्वा तर्हि ताः सर्वदेवा
 रुद्रपुरोगमाः तस्मात्प्रतिपदि द्यूतं कुर्यात्सर्वोपि वै जनाः द्यूतं निषिद्धं सर्वत्र हित्वा प्रतिपदं बुधाः स्वस्योद्यमादिज्ञानाय कुर्यान् द्यूतमतेदितः
 विशेषवच्च भोक्तव्यं सुहृद्भिर्ब्राह्मणैः सह पक्षान्नादिविशेषमित्यर्थः योषिताभिश्च सहितं नेयासाच भवेन्निशा ततः संपूजयेन्माने रंतः पु
 रस्ववासिनीः पदातिजनसंघातान् ग्रेवैर्यैः करकैः शूभैः स्वनामांकेः स्वयं राजा तोषयेत्स्वजनान् पृथक् दृषभान्माहिषांश्चैव युल्यमानान्
 परैः सह गजान्श्वांश्च योधांश्च पदातीन् समलंकृतान् मंचारूढः स्वयं पश्येन्नरनर्तकचारणान् युधापतैश्चासयेच्च गोमहिष्यादिकं तथा त
 तोपरार्धसमये पूर्वस्यां दिशि काश्यप मार्गपाली प्रबध्नीयात्तुंगे भेष्यपि पादपे पाली कुशमयीं दिव्यां लंबकैर्बहुभिर्नयेत् दर्शयित्वा गजान-
 श्वान् सायमश्वाकृतेन येत् कृतहोमैर्दिजेद्देवैश्च बध्नीयान् मार्गपालिकां मार्गपालिनमस्तेस्तु सर्वलोकस्वरुद्रदे विधेयैः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहि
 व्रतस्थमे नीराजनं च तत्रैव कार्यं राष्ट्रजयप्रदं मार्गपालीं समुल्लिरव्यनीडजास्तु स्वरुद्रान्विताः तस्मादेतत्प्रकुर्वीत द्यूताद्यं विधिपूर्वकं इति

सनत्कुमारसंहितायां धृतविधिः तत्रैव बालस्वित्या ऊचुः पूर्वविद्धापकर्तव्या प्रतिपदलिपूजने वर्धमानतिथिर्न दायकः सार्धत्रयात्मिका
द्वितीया वर्धमा मित्वा दुत्तरातत्र बोध्यते बलिमालिख्य देत्येद्रवर्णकैः पंचरंगकैः ग्रहमध्यमशालायां विंध्या बल्यासहासितं जिह्वा चार्चयति
णी प्रांते करयोः पादयोस्तले रक्तवर्णेनास्य केशाः कृष्णेन वसमालिखेत् सर्वांगपीतवर्णेन शस्त्राद्यनीलवर्णकैः वरुचश्चेतवर्णेन य-
थाशोभं प्रकल्पयेत् सर्वाभरणशोभाद्यं द्विभुजं नृपचिह्नयुक्तं लोकोलिखेद्गृहस्थांतः शय्यायां शुकलतंडुलैः मंत्रेणानेन पूज्य षोडशैरुप-
चारकैः बलिराजनमस्तुभ्यं देत्यदानवपूजित इन्द्रप्रभो मराराते विष्णुमान्निध्यरोभव बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि मुनिपुंगवः यान्यहान्यस्त-
थाण्याहुर्मयैतत्संप्रदर्शितं यो मुनिर्बलेयस्मादीयते स्याद्युधिष्ठिर पार्थिवे द्वे मुनिवरास्ते नयं को मुनी स्मृता यो यादृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यायु-
धिष्ठिर हर्षदेव्यादिरूपेण तस्य वर्षं मया निवे बलिपूजां विधायैव पश्चाद्गोक्रोडनचरेत् गतां क्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्येत चंद्रमा सोमो राजाप-
शूहंति सरभिः पूजकास्तथा प्रतिपदसंयोगे क्रीडनं च गवामंतं परविद्धेषु यः कुर्यात्पुत्रदारधनक्षयः अलंकयति दागावाग्रागद्यैश्च सर-
र्चिताः गीतवादित्रनिर्घोषैर्नगरेवात्यतः आनीय च गृहं पश्चात् कुर्यात्नीराजनाविधिं अन्यचेत्प्रतिपत्स्वल्पा नारी नीराजनं च त द्वितीया
यांतदाहुर्यात्सायं मंगलमालिकां एवं नीराजनं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते प्रतिपत्पूर्वविद्धे वरुष्टिका कर्षणं भवेत् कुशकाशमयीं कुशदृष्टिकां
सनवोदृढां देवद्वारे नृपद्वारे घृष्टाने वा चतुर्थ्यां तामेकतो राजपुत्राहीनवर्णास्तथैकतः गृहीत्वा कर्षयेत्तुस्तं यथाचारं मुहुर्मुहुः समारब्ध्याद-

योः कार्यसर्वेपिबलवत्तराः जयोत्रहीनजातीनां जयोरारक्षस्तुवत्सरं उभयोः पृष्ठतः कार्यरिखास्वार्ककरो परि रेखांतेयो नरे तस्यैज-
यो भवति नान्यथा जयचिन्तामिदं राजा विदधीत प्रयत्नतः सनत्कुमारसंहितायां वालखिल्या ऊचुः कार्तिकस्य सिते पक्षे अन्नकुरं
समाचरेत् गोवर्धनीत्सवश्चैव श्रीविष्णुप्रीयतामिति ऋषय ऊचुः कौसौ गोवर्धनीनाम कस्मात्तं परिपूजयेत् तस्मात्तदुत्सवः का-
र्यः कृते किंच फलं भवेत् वालखिल्या ऊचुः एकदा भगवान् कृष्णो गतो गोपालकैः सह गृहीत्वा गाः प्रतिपदि कार्तिकस्य सिते वने त-
त्र नानाविधा लोका गोप्यश्वापि सहस्रशः गोवर्धनसमीपे तु कुर्वत्युत्सवमादरात् रवाद्यं लेह्यं च चोष्यं च पेयं नानाविधं कृतं कृतान-
गास्तथानानानृत्यं तिचपुरेजनाः नानापताकाः संगृह्य केचिद्वा वंति चाग्रतः केचिद्गोपाः प्रनृत्यंति सुवन्ति च तथा परे हस्तस्ततो विज-
नानि तोरणानि सहस्रशः हस्ते तत्कोतुकं कृष्णो वाक्यमेतदुवाच ह कृष्ण उवाच उत्सवः क्रियते कस्य देवताकाच पृथितं पक्षान्न
स्वादनार्थाय कल्पितो वोत्सवाधुना न भक्षयंति ये देवास्तेभ्यो न्नं नैव दीयते दृष्ट्वा दृशी भवदुर्द्धि गोपालावेधसाकृताः गोपाला ऊचुः एवं
मावदकृष्ण त्वं हन्तुं महीत्सवः वार्षिकः क्रियते स्माभिर्देवं द्रस्य चतुष्टये इमं पूजय भद्रं ते भविष्यति न संशयः अद्य कुर्वीत देवं द्रमहीत्सव-
मिमं नरः कुर्वेदिति प्रतिजानातीति विशेषः इत्योपआर्षः नर इति राशौ लक्षणं दुर्भिक्षं च तथा वृष्टिर्देशे तस्य न जायते तस्मात्तमपि कृष्णात्रकुरु-
त्सवमनेकधा कृष्ण उवाच अयं गोवर्धनः साक्षाद्दृष्टि सो भिक्षकारकः मथुरास्थे ब्रजस्थे च पूर्वचार्यं प्रपूजितः हित्वैनं पूज्यते लोके रथेन्द्रः पूज्य-

तेकथं उत्सवंक्रियमाणंच प्रत्यक्षोयंभुनक्तिच करिष्यतिकृपिंसम्यगुपसर्गान्निष्यति यदायदासंकटंमेयहृदागत्यजायते तदातदापूजया
 मिदृश्यंगोवर्धनंगिरिं श्रवणेश्रवणोगोपावार्ताकुर्वन्तिकित्तिदं तेषामध्येकैश्चिदुक्तं कृष्णोक्तंक्रियतामिति यदास्वादतिचान्वंचेन्नगोगोवर्धन
 स्तदा तदाकृष्णोक्तमस्विलं सत्यमेवभाविष्यति सर्वएवतदागोपाविनिश्चित्यचनंदजं वचनंभाहुरित्यंचेचिश्चयोस्ति तदाकुरु सर्वेषामग्रणीभूत्वा
 गोवर्धनमहोत्सवं ततःकृष्णस्तथेत्युक्ताउत्सवेकृतनिश्चयः नानासागयिकंचकुर्यथोक्तंनंदसूनुना नानावस्त्राणिपात्राणिविस्तृतानिनग
 ग्रतः तत्रदत्तान्नपुंजस्तुयथागोवर्धनोमहात् भक्तंसूपानिशाकाश्च काजिकंवटकास्तथा रोटकाः पूरिकाद्यंचलडुकानांडकादिकं दुग्धदधिघृतं
 क्षौद्रंलेह्यंचोष्यंतथामिषं कथिकाद्यंसर्वमपितत्रदेत्वावचोब्रवीत् कृष्णाउवाच मंत्रं पठित्वागोपालानेत्रे सं मीलयंतुच गोवर्धनंनमोक्त
 व्यसर्वमन्नंनसंशयः कृष्णाउवाच गोवर्धनधराधारगोकुलत्राणकारक बहुबाहुकृतच्छायगवांकोटिप्रदोभव लक्ष्मीर्वालोकपालानांधेनु
 रूपेणसंस्थिता घृतंवहतिर्यज्ञार्थेममपापंव्यपोहतु पठित्विदंमंत्रयुगंसर्वमुद्रितलोचनाः कृष्णोगोवर्धनंविश्यसर्वमन्नमभक्षयत् भक्ष
 गावसरेकैश्चिज्जनेर्दृष्टोगिरिस्तदा अतीवाभूत्तदाश्चयंतच्चैतसिसुनीश्वराः ततोनाडीदयात्कृष्णोगोपान्चाक्यमुवाचसः अहोगोवर्धन
 नात्रक्षणादुक्तमिदंस्फुटं परंपरं सर्वगोपालाः प्रत्यक्षोयंनसंशयः यद्यस्तिस्मरववांछावः कुर्वन्तस्यमहोत्सवं इतिश्रुत्वावचस्तस्य सर्वेवि
 स्मितमानसाः गोवर्धनोत्सवंचकुरिद्राच्छतगुणोत्ततः इदोत्सवंद्रष्टुकामः समागच्छतनारदः गोवर्धनोत्सवंदृष्ट्वादेवेद्रस्यसमांयगो दे

ध. रा.
३५

वेदेण कृता तिथ्यो वारं वारं प्रणोदितः नोवाच वचनं किंचिदेवेन्द्रः प्रत्यभाषत इन्द्र उवाच युष्माकं कुशलं विप्रवर्तते वानवेति वा मद्ग्रे कथ्यतां
दुःस्वमुनीश्वरहराम्यहं नारद उवाच अस्माकं किं मुनीन्द्राणां मिन्द्र दुःस्वस्य कारणं परं गोवर्धनः शैलः शक्रो जातो विलोक्यते त्वदुत्सवे पूज्य
ते सो गोपाले गोकुले गिरिः अतः परं यज्ञभागान् गृहिष्यति स एव हि इन्द्रासनं तथेन्द्राणां क्रमात्सेव गृहिष्यति यस्य वीर्यं वशस्त्वं च तस्य राज्यं प्र
जायते किमस्माकं मुनीन्द्राणां य एवं द्रासने वसेत् वर्षा दामास वट्का द्वादष्टव्यो सोऽसमागतः इत्यमुक्त्वा च देवेन्द्रं प्रययौ नारदो भुवि इत्थं नार
दवाक्यं च श्रुत्वा शक्रोऽप्यभाषत अहो आवर्तसंवती द्रोणी लकपुष्कराः सर्वे मेधाजलं गृह्य करकाभिः समन्वितं प्रयांतु गोकुले शीघ्रं मारयंतु च
गोपकान् गोवर्धनं स्फोटयंतु वज्रपाते रनेकशः पातयंतु च गाश्वापि गृहाण्युच्चाटयंतु च ततो घनघटाद्यो धौ गोकुले भूमुनीश्वराः जात आरा
दंधकारो मध्याह्नसमये तदा कुपितास्तु तदा गोपाः किमकांडमुपस्थितं च वर्षुर्बहुपानीयं करकाभिस्तदा घनाः गोपा ऊचुः हा कृष्ण कृष्ण हे
कृष्ण किमिदानीं विधीयतां मृतास्म सर्वे गोपालाः कुपितो यं हि वासवः कृष्ण उवाच निमीत्याक्षीणि भोगोपाध्ये योगोवर्धनो गिरिः र
क्षाकर्ता स एवास्ति नान्यो रिति जगती तले इत्युत्कोत्पाद्य तं शैलं तत्तले स्थापितास्तु ते ततः प्रोवाच वचनं गोपान् प्रतिबलाग्रजः श्रीकृष्ण उ०
अहो गोवर्धने नैतत्स्थलं दत्तं प्रजं प्रज अन्यः कोऽस्ति स्थलं दातुं प्रत्यक्षोऽयं न गौतमः एवं सप्तदिनं तोयं वृषं मुसलधारया नानादेशा
य युर्नाशनं गोपाः शरणं ययुः गोवर्धनस्य नामैव कृष्णो नित्यं प्रयच्छति पक्वान्नानि च गोप्येभ्यस्तत्र तेऽस्वमावसन् इत्येवं कीर्तुं

५
१

३५

दृष्ट्वा सत्यलोकं ययौ मुनिः ब्रह्मन्त्वं किं प्रसूतो सिजायते सृष्टिनाशनं तस्माच्छीघ्रं गोकुले च गत्वा वृष्टिं निवारय ब्रह्मोवाच किमर्थं जायते वृ-
 ष्टेः कथं सृष्टि विनाशनं कश्चिद्दैत्यः समुत्पन्नः सर्वमारव्याहि मे मुने नारद उवाच नोत्पन्नो दैत्यराट् कश्चित्पुत्रः शक्रोत्सवो भुवि यादवैरि-
 तिसंक्रुद्ध इन्द्र एव प्रवर्षति इति तस्य वचः श्रुत्वा हंसमारुह्य वै विधिः आगतो यत्र शक्रोऽस्ति क्रोधा दैवैः प्रवर्षति ब्रह्मोवाच कथं व्यवसि-
 ता बुद्धिरादृशी तेऽस्मिन् श्वर त्रैलोक्यनाथो भगवान् निर्जितव्यः कथं त्वया एकैव करं गुल्या पश्य गोवर्धनो धृतः ईर्ष्या कथं तेन साकं त्वया
 शक्र विधीयते इति ब्रह्म वचः श्रुत्वा मेघान्संस्तभ्य वासवः प्रणिपत्य च तं कृष्णो शक्रो वचनमब्रवीत् क्षंतव्यामत्कृतिर्विष्णो दासोऽहं शरणा-
 गतः यद्वाचते तत्प्रदेयमपराधापनुत्तये कृष्ण उवाच अज्ञात्वा तव सामर्थ्यं गोपालैरचितं त्विदं एषां दंडस्तु योग्योऽयं सम्यगेव त्वया कृतः
 अहं कनीयानूते भ्राता तवाज्ञां परिपालकः शरणागतजातीनां रक्षणं तु मया कृतं यदि प्रसन्नो देवेश उत्सवोऽयं प्रदीयतां गोवर्धनाय गि-
 रये गोकुलं रक्षितं यतः शक्रोऽपि च तथेत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत गते शक्रे गिरीदंते संस्थाप्य हरिरब्रवीत् कृष्ण उवाच गोपा पश्यं तु माहात्म्य-
 मद्भुतं शैलजंतुयत् अद्यारभ्य प्रकर्तव्यो महान् गोवर्धनोत्सवः गोवर्धनेन शैलेन निरिवला तु धरा धृता एतत्सारमजानद्भिः कथं संकीडिते-
 पुरा अद्य पर्वतराजस्तु सर्वे भूतममाग्रतः एतत्सैवाप्रभावेन बलं लब्धं मया महत् प्रतिसंवत्सरं तस्मादन्नकूटं विधीयतां गवां भवन्ति
 कल्याणं पुत्रपौत्रादिसंततिः ऐश्वर्यं च सदा सौख्यं भवेद्गोवर्धनोत्सवात् कृतं यत्कृतिर्केत्मानं जपहोमार्चनादिकं सर्वं निष्फलतां याति-

नो कृते पर्वतोत्सवे एव मुक्तास्तुते गोपाः सत्यं सर्वममन्यत ययुः कृष्णादयः सर्वे नवमे हनि गोकुले वालरिवल्या उचुः इत्येतत्सर्वं
 मारव्यातमस्माभिस्तु मुनीश्वराः श्रीकृष्णस्य तु संतुष्ट्यै त्यन्नकूटो विधीयतां नाना प्रकारशकादिदेशकालोचितानि च पद्यान्नानि वि
 चित्राणि कुर्याच्छिष्यनुसारतः सर्वान् पर्वतं कुर्याच्छ्रीकृष्णाय निवेदयेत् गोवर्धनस्वरूपाय मंत्रोक्तृष्णोदितौ पठेत् यत्कृष्णोरूपं
 कृत्वेति मंत्रौ एवं यः कुरुते मर्त्यो विष्णुलोके महीयते इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां प्रतिपत्कृत्यं अथ द्वितीयाव्रतानि कार्तिकशुक्ल
 द्वितीयाय मद्द्वितीया सा अपराणहव्या पिनी ग्राह्या ऊर्जेशकु द्वितीयायामपराणहर्चयेद्यमं स्नानं कृत्वा भानुजन्याय मलोकं न पश्यति
 ऊर्जेशकु द्वितीयायां पूजितस्तर्पितो यमः वैष्टितः किन्नोरेर्दृष्टस्तस्मै यच्छति वाञ्छितं इति स्कांदात् दिनद्वये अपराणहव्याप्तौ वा परे वेति
 युग्मवाक्यात् प्रथमे श्रावणे मासि तथा भाद्रपदे परा तृतीयाश्वयुजे मासि चतुर्थी कार्तिकी भवेत् श्रावणे कलुषानाम्नी तथा भाद्रे च निर्मला
 आश्विने प्रेतसंचारा कार्तिके याम्यतामतेति चतस्रो द्वितीया उपक्रम्य प्रथमायां किंचित्प्रायश्चित्तं द्वितीयायां सरस्वतीपूजा तृतीयायां
 श्राद्धं कर्तव्यं चतुर्थ्यायामपूजनं कार्तिकेशकुपक्षे तु द्वितीयायां युधिष्ठिर यमोराष्ट्रं नया पूर्वभोजितः स्वगृहे चितः अतो यमद्वितीयेयं
 त्रिषु लोकेषु विश्रुता अस्यानिजग्रहपार्थम्यभोक्तव्यमतो नरेः यत्नेन भगिनीहस्ता द्रोक्तव्यं पुष्टिवर्धनं दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो-
 विशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्रान्नपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यः संपूज्या अभावे प्रतिपन्नकाः तत्स्थानेन माता पितृव्यभगिनीहस्ता

त्रयमायायुधिष्ठिर मातुलस्यसुताहस्ताद्वितीयायायुधिष्ठिर पितुर्मतिः स्वमुश्चैवतृतीयाया तयोः करात् भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्याह
 स्ततः परं सर्वाभगिनीहस्ताद्भोक्तव्यं बलवर्धनं धन्यं यशस्यमायुष्यं धर्मकामार्थसाधकं तस्यां तिथौ यमुनया यमराजदेवः संभोजितो
 निजकरात्स्वसृसौहृदेन तस्यां स्वसाकरतलादिहयोभुनक्ति प्राप्नोति रत्नधनधान्यमनुत्तमं सः इति हेमाद्रौ भविष्ये द्वितीयाविधिः
 अथ कथा वालखिल्या ऊचुः कार्तिकस्य सिते पक्षे द्वितीयायामसंज्ञिता तत्रापराण्हे कर्तव्यं सर्वथैव यमार्चनं प्रत्यहं यमुनागत्य
 यममत्प्रार्थयेत्पुरा भ्रातर्मम गृहे याहि भोजनार्थं गणारुतः अद्य श्वोवा परश्वोवा प्रत्यहं वदते यमः कार्यव्याकुलचित्तत्वादवकाशो
 न जायते तदेकदा यमुनया बलात्कारानि मंत्रितः सगतः कार्तिके मासि द्वितीयायां मुनीश्वराः नारकीयजनान्मुक्त्वा गणैः सहरवेः स्त-
 तः कृतातिथ्यो यमुनया नानापाकाः कृतास्तथा कृताभ्यंगो यमुनया तैलं गंधमनोहरैः उद्धर्तनं लापयित्वा स्नापितः सूर्यनंदनः त
 तौलंकारिकंदत्तं नानावस्त्राणि चंदनं माल्यानि च प्रदत्तानि मंचोपरि उपाविशत् यच्चान्नानि विचित्राणि कृत्वा सास्वर्णभाजने यमं
 च भोजयामास यमुना प्रीतिमानसा मुक्त्वा यमोपि भगिनीमलंकारैः समर्चयत् नानावस्त्रैस्ततः प्राह वरं वरय भामिनि इति तद्वच-
 नं श्रुत्वा यमुना वाक्यमब्रवीत् यमुनोवाच प्रतिवर्षं समागच्छ भोजनार्थं तु यद्गृहे अद्य सर्वमोचनीयाः पापिनो नरकाद्यम ये चैव
 भगिनीहस्तात्करिष्यंति च भोजनं तेषां सौख्यप्रदो हित्व मे तदेव वृणोम्यहं यम उवाच यमुनायां तु यः स्नात्वा संतर्प्य पितृदेवताः

१. रा.
३७

दि.
२

३७

भुनक्ति भगिनी गेहे भगिनीं पूजयेदपि कदाचिदपि मृद्वारं न स पश्यति भानुजे वीरेशो शानदिग्भागे यमतीर्थं प्रकीर्तितं तत्र स्नात्वा च विधि
वत्संतप्य पितृदेवताः पठेदेतानि नामानि आमध्याह्नं नरोत्तमः सूर्यस्याभिमुखो मोनी दृढचित्तः स्थिरासनः यमो निहंता पितृधर्मराजो
वैवस्वतो दंडधरश्च कालः भूताधिपो दत्तकृतानुसारी कृतांत एतदशभिर्जपेति एतानि च दशशतैः नाम दशकेन ततो यमेश्वरं पूज्य भ-
गिनी गृहमाव्रजेत् मंत्रेणानेन च यथा भोजितः पूर्णमादरात् भ्रातस्तवानुजाता हं भुंक्ष्व भक्ष्यमिदं शूभं प्रीतये यमराजस्य यमुनाया
विशेषतः ततः संतोष्य भगिनीं वस्त्रालंकरणैः स्वप्नेपि यमलोकस्य भविष्यति न दर्शनं नृपैः कारागृहे ये च स्थापिता मम वासरे
अवश्यं ते प्रेषणीया भोजनार्थं स्वसृगृहे विमोक्तव्या मया पापानरकेभ्यो यवांसरे यद्येवं धिक्कुरिष्यति ते दंड्या मम सर्वथा कनीया
भगिनी नास्ति तदा ज्येष्ठा गृहं व्रजेत् तदभावे सपत्न्याः पैतृव्यास्तदभावतः तदभावे मातृशील्या इति मातृसमशीलायाः मातुर्मगि-
न्या वा मातुलस्याथवा तथा सापत्न्यगोत्रसंबन्धैः कल्पयेद्यथाक्रमं सर्वाभावे माननीया भगिनी काचिदेव हि गौनद्याद्यथवा तस्या-
अभावे सति कारयेत् तदभावे प्यरण्यादिकल्पयित्वा सहोदरा अस्यां निजगृहे देवि न भोजितव्यं कदाचन ये भुजंति दुराचारा नरके ते पतं-
ति च स्नेहेन भगिनी हस्ताद्रोक्तव्यं पुष्टिवर्धनं दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः श्रावणोत्तु पितृव्यस्य कन्याहस्तेन भोजयेत्
मातुलस्य सताहस्ताद्रुंजीयाद्द्रमासके पितुर्मातुः स्वसुः कन्ये आश्विने तु तयोः करात् पितृष्वस्नेयो मातृष्वस्नेयी च अवश्यं कार्त्तिके

भासि भोक्तव्यं भगिनीकरात् एवमुक्ता धर्मराजो ययौ संयमिनी ततः तस्मादृषिवराः सर्वे कार्तिके व्रतकारकाः भुञ्जंतु भगिनीहस्तात्सत्यं सत्ये
 न संशयः यमद्वितीयां यः प्राप्य भगिनीगृहभोजनं न कुर्यादृषजं पुण्यं नश्यतीति रवेः सतात् यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मके तिथौ
 अर्चयेच्चापितां वृद्धैर्न सावेधव्यमाप्नुयात् भ्रातुरायुः क्षयो नूनं न भवेत्तर्हि कर्हिचित् अपराणहव्यापिनी सा द्वितीया भ्रातृभोजने अ-
 समनाद्यदि वा मोहान् भुक्तं भगिनीगृहे प्रवासिना वा भावाद्वा ज्वरितेनायवंधिना सतदारव्यानकं श्रुत्वा भोजनस्य फलं लभेत् इ-
 ति श्रीसनत्कुमारसंहितायां यमद्वितीयाख्यानकं संपूर्णं अत्रैव भ्रातृद्वितीयाविधिस्तिथितत्वे यमंच चित्रगुप्तं च यमदूतांश्च
 पूजयेत् अध्याश्वात्रप्रकर्तव्यायमायसहजद्वयैः भ्रातृभगिनीभिः सह अर्चनमंभस्तु एतद्यै हि मार्तण्डजपादिहस्तयमांतकालो-
 ककरामरेश भ्रातृद्वितीयां कृतदेवपूजां गृहाण चार्घ्यं भगवन्नमस्ते धर्मराजनमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाग्रज ब्राहिमांकिंकरैः साधं सू-
 र्यपुत्रनमोस्तुते लैंगे यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मके तिथौ अर्चयेच्चापितां वृद्धैर्न सावेधव्यमाप्नुयात् स्कंदे कार्तिके तु द्वितीयाया
 श्रुक्कायां भ्रातृपूजनं त्यान कुर्याद्विनश्यंति भ्रातरः सप्तजन्मास्तु पादौ उत्तरखंडे भद्रे भामिनि भो भामत्वदंघ्रि सरसीरुहं श्रेय-
 से द्यनमस्तुभ्यमागतौ हंत बालयं मृदुवाक्यं ततः श्रुत्वा सत्वरं क्रियते तदा अद्य भ्रातृमती भ्रातृस्त्वया धन्यास्मि मानद भोक्तव्यं ते द्य-
 महे हे स्वायुषे मम मानद कार्तिके श्रुकूपस्य द्वितीयायां सहोदरः यमो यमुनाया पूर्वभोजितः स्वगृहे र्चितः यस्मिन् दिने यमेनात्र ना-

ब्र.रा.
३८

रीवापुरुषोपिवा अपविद्धाकर्मपाशैः स्वेच्छयायेपचंतिहि पापेभ्योविप्रमुखास्ते मुक्ताः कर्मनिबंधनात् तेषांमहोत्सवोवृत्तोयम
राष्ट्रेस्मरवावहः तस्माद्वंधोत्रमद्देहभोजनंकुरुकार्तिके आशिषःप्रतिगृह्यायनमस्कृत्यसमर्चयेत् सर्वाभिगिन्यःसंपूज्याज्येष्ठाउभ
यतःस्मृताः वस्त्रादिनानमस्कृत्यानिजवृत्तानुसारतः भ्रातुरायुष्यवृद्ध्यर्थेभगिनीभिर्यमस्यचै पूजनीयाःप्रयत्नेनप्रतिमाश्चविधान
तः मार्कंडेयोबलिव्यासोहनुमांश्चविभीषणः कृपोद्रोणिःपरशुरामोअष्टौतेचिरजीविनः मार्कंडेयमहाभागसप्तकल्यांतजावितः
चिरंजीवीयथात्वंहितयामेभ्रातरंकुरु इतिभ्रातृद्वितीया अथतृतीयाव्रतानि तत्रचैत्रशुक्लतृतीयायांसौभाग्यशयनव्रतं मात्स्ये
मत्स्यउवाच वसंतमासमासाद्यतृतीयायांजनप्रिय सौभाग्यायसदारुणीभिः कार्यपुत्रस्मरवैष्णभिः शुक्लपक्षस्यपूर्वाण्हेतिलैःस्ना
नंसमाचरेत् तस्मिन्नहनिसादेविकिलविश्वात्मिकासती पाणिग्रहणकेमेरुमारुदावरवर्णिनी तयासहैवदेवेशंतृतीयायांसमर्चयेत्
फलेनानाविधैर्धूपैर्दीपैर्नैवेद्यसंयुतैः प्रतिमांपंचगव्येनतथागंगोदकेनच पंचामृतैःस्नापयित्वागौरीशंकरसंयुता नमोस्तुपाटलायेश्व
पादौदेव्याःशिवस्यतु शिवायेतिचसंकीर्त्यजयायेगुल्फयोस्तथा त्रिगुणायैतिरुद्रस्यभवान्यैर्जघयोर्युगं शिवंरुद्रेशिवायेतिशिवायेइ
तिजानुनी संकीर्त्यहरिकेशायतथोरुवरदेनमः इशायेतिकटिरत्यैशंकरायैतिशंकरं कुक्षिद्वयंचकोट्यैश्चूलिनःशूलपाणये मंग
लायेनमस्तुभ्यमुदरंचापिपूजयेत् सर्वात्मनेनमोरुद्रइशान्येचकुचद्वयं शिवेवेदात्मनेतद्वदिंद्राण्यैकंठमर्चयेत् त्रिपुरघ्रातिविश्वेश-

दि.
३

३८

मनंतायकरद्वयं त्रिलोचनायेतिहरंत्वाहः कालानलप्रिये सौभाग्यभुवनायेतिभूषणादिसमर्चयेत् नमोर्धनारीशहरंप्रतितांगीतिनासि
कां नमउग्रायलोकेशललितेतिभुवो शर्वायपुरहंतारं वसुदेव्यैतथा लकं नमः श्रीकंठनाशायशिवंकेशोस्तथाचयेत् भीमोग्रसौम्य
रूपिण्येशिरःसर्वात्मनेनमः शिवमभ्यर्च्य विधिवत्सौभाग्याष्टकमित्यतः स्थापयेद्दत्तनिष्पातंकुसुंभंक्षीरजीरकं तूणराजेक्ष
लवणंकुसुंबुरुमथाष्टमं दत्तसौभाग्यकथस्मात्सौभाग्याष्टकमित्यतः एवंनिवेद्यतत्सर्वमद्रतंशिवयोःपुरः चैत्रेश्चंगोदकंभा
श्यस्वपेद्भूमावरिंदम पुनःप्रभातेचतथाकृतस्नानजपःशुचिः संपूज्यद्विजदोपत्यंभाल्यवस्त्रविभूषणैः सौभाग्याष्टकसंयुक्तं-
बोधमे गोशृंगोदकमाद्येस्याद्वैशाखेगोमयंपुनः ज्येष्ठेमंदारकुसुमं बिल्वपत्रंशुचौस्मृतं माघेरुष्णातिलास्तद्वत्संचगव्यंचफा
लगुने ललिताविजयाभद्राभवानीकुसुदाशिवा वासुदेवीतथागौरीमंगलाकमलासती उमाचदानकालेतुप्रायतामितिकीर्तनात्
मल्लिकाशोककमलकुसुमोत्पलमालती कुञ्जकंकरवीरंचबाणमम्लानकुंकुमं बाणनीलकुंरटः सिंदुवारंचसर्वेषुमासेषुक्रम-
शःस्मृतं जपाकुसुमकौसुंभमालतीशतपत्रिका यथालाभप्रशस्तानिकरवीरंचसर्वदा एवंसंवत्सरंयावदुपोष्यविधिवन्नरः
स्त्रीवाभक्त्याकुमारीवाशिवामभ्यर्च्यशक्तिः व्रतांतेवायनंदद्यात्सर्वपिस्करसंयुतं उमामहेश्वरैर्हैमवृषभंचगवासह स्थाप

ब्र.रा.
३९

यित्वा च शयने ब्राह्मणाय निवेदयेत् अन्यान्यपि यथाशक्त्या मिथुनान्यंबरादिभिः धान्यालंकारगोदानैरभ्यर्च्य न संचयेः वित्तशा-
क्येन रहितः पूजयेद्दत्तविस्मयः एवं करोति यासम्यक् सोभाग्यशयनव्रतं सर्वान्कामानवाप्नोति पदमानं त्यमश्नुते फलकस्य च सर्वगं-
गमेत् कुर्वन्सोभाचरेत् यत्र कीर्तिसमाप्नोति प्रतिमां सैनराधिप सोभाग्यारोग्यरूपायुर्वस्त्रालंकारभूषणैः न वियुक्ता भवेद्राजन्मब्दा-
नां च शतत्रयं यस्तु द्वादशवर्षाणि सोभाग्यशयनव्रतं करोति स सचाष्टौ वा श्रीकंठभवनैर्मरैः पूज्यमानो वसेत्सम्यक् यावत्कल्यायुत-
त्रयं नारीवाकुरुते भक्त्या कुमारीवाचरेत्स्वर सापितत्फलमाप्नोति देव्यानुग्रहलालिता इति मत्स्यपुराणे सोभाग्यशयनव्रतं अत्रैव गौ-
रीदोलोत्सवः तदुक्तं हेमाद्रौ देवीपुराणे चैत्रशुक्ल तृतीयायां गौरीमाश्वरसंयुतां संपूज्य दोलोत्सवकं कुर्यान्नारीशभोष्कका तथा च
निर्णयामृते तृतीयायां यजेद्देवीं शंकरेण समन्वितो कुंकुमागरुकर्पूरमणिवरुन्नेराहितो सुगंधिपुष्पधूपैश्च दमनेन विशीषतः ओं
दोलं दोलयेद्दत्तसिखो मातुष्टये सदा रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रातर्देवा तु दक्षिणा सोभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्या पुत्रसुखेष्कभिः
इयं च पराग्राह्या मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौरीव्रतं परं इति माधवोक्तः इयं च मन्वादि कृतं श्राद्धविधानेन मन्वादिषु युगादिषु
हायनादि हि साहस्रं पितृणां तृप्तिदं भवेत् अधिमासेऽपि इदं कर्तव्यं अत्र पिंडदानं नास्ति अथ चैत्रशुक्ल तृतीयायां मनोरथतृ-
तीयाव्रतं ईश्वर उवाच साधु कृतं त्वया देव कृतवत्यापरिग्रहं अस्य ह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सती त एव विश्वभोक्तारो विश्व-

सु.
३९

३९

मान्यास्तएवहि येत्वांविश्वभुजामत्रपूजायिष्यंतिमानवाः विश्वेविश्वभुजेविश्वस्थित्युत्पत्तिलयप्रदे नरास्त्वदर्चकाश्चात्रप्रविष्यंत्य
मलात्मकाः मनोरथतृतीयायांयस्तेभक्तिंविधास्यति तन्मनोरथसंसिद्धिर्भाविनीमदनुग्रहात् नारीवापुरुषोवापित्वद्वताचरणा-
त्प्रिये मनोरथानिहप्राप्यज्ञानमंतेचलभ्यते देव्युवाच मनोरथतृतीयायांव्रतंकीदृक्कथानकं किंफलंकिंकृतेनाथकथयैतत्कृपांकुरु
ईश्वरउवाच शृणुदेवियथापृष्टंभवत्याभवतारणं मनोरथव्रतंचैतद्बुद्ध्याद्बुद्ध्यतरंपरं पुलोमतनयापूर्वततापपरमंतपः कंचिन्मनोरथं
मासुंनचापतपसःफलं अपूपुजततोमांसंभक्त्यागौरीमहेश्वरं गीतेनसरहस्येनकलकंठीरवेनहि तद्ज्ञानेनातिसंतुष्टोमृदुनामधुरेणच
सुतालेनसरंगेणधातुमात्रकलावता प्रोवाचचवरंशूलिप्रसन्नोस्मिपुलोमजे अनेनचसुगीतेनत्वनयालिंगपूजया पुलोमजोवाच
यदिप्रसन्नोदेवेशतदायौमेमनोरथः तंपूरयमहादेवमहादेव्याःप्रियंवद सर्वदेवेषुयोमान्यःसर्वदेवेषुसंदरः यायजूकेषुसर्वेषुयःश्रे-
ष्ठःसोस्तुमेपतिः यथाभिलषितंरूपंयथाभिलषितंस्वरं यथाभिलषितंचायुःप्रसन्नोदेहिमेभव यदायदाचपत्यामेसंगस्याच्च
स्वरवेच्छया तदातदाचतंदेहंत्यत्कान्यदेहमाप्नुयाम् सदाचदेवपूजायांभमभक्तिरनुत्तमा ममपूजाभगवतीजरामरणाहारिणी
मर्तुर्व्ययेतिवैधव्यंक्षणमात्रमपीहन ममभाविमहादेवपातिव्रत्यंचयातुमां ईश्वरउवाच पुलोमकन्येयश्चैषत्वयाकारि
मनोरथः लप्स्यसेव्रतचर्यायांत्तकुरुधजितेंद्रिया मनोरथतृतीयायाऽचरणेनप्रविष्यति तत्प्राप्तयेव्रतंवश्येतद्विधेहियथोदितं

तेन व्रतेन चार्गेन महासौभाग्यं देन तु अवश्यं भाविता बाले तव चैव मनोरथः पुलोमकन्योवाच कारुण्यवारिधेः शोभो प्रणतार्ति
 हरप्रिय किं नाम चाथ का भक्तिः का पूज्या तत्र देवता कदाच सा विधातव्या इति कर्तव्यता च का इत्याकर्ण्य शिवो वाक्यं तां तु प्रीत्या ज
 गाद ह ईश्वर उवाच मनोरथ तृतीयायां व्रतं पौलोमितच्छृणु पूज्या विश्वभुजा गौरी चतुर्भुज विशालिनी वरदो भयहस्तश्च साक्ष
 सूत्रः समोदकः देव्याः पुरस्ताद्वतिना पूज्य आशा विनायकः चतुर्भुज आरुनेत्रः सर्वसिद्धि करप्रभुः चैत्रशकल तृतीयायां कृत्वा
 वैदंत धावनं सायंतनीच निर्वर्त्य नाति तृप्यां भुजि क्रियां नियमं चेति गृह्णीयाज्जितक्रोधो जितेन्द्रियः संत्यक्तास्पृश्य संसारं शक्चिस्त
 द्रुतमानसः प्रातर्व्रतं च रिष्यामि मातविश्वभुजे नद्ये विधेहितत्रसान्निध्यं मन्मनोरथसिद्धये नियमं चेति संगृह्य स्वपेदात्रो शकभं स्मर
 नु प्रातरुत्थाय मेधावी विधायावश्यकं विधिं शौचमाचमनं कृत्वा दंतकाष्ठं समाहरेत् अशोकवृक्षस्य शकभं सर्वशोकविनाशनं नि
 त्यंतनं च संपाद्य विधिं विधिविदां वरः स्नात्वा शङ्खावरः सायंगौरीपूजां समाचरेत् आदौ विनायकं पूज्य घृतपूयान्निवेदयेत् ततो र्वयेदि
 श्वभुजामशोककुसुमेः शकभैः अशोकवर्तिनैवेद्यं धूपैश्चागरुसंभवेः कुसुमैः नानुलिप्यादौ एकभुक्तं ततश्चरेत् अशोकवर्तिसहि
 तैर्घृतपूरैर्मनोहरैः एवं चैत्रतृतीयायां अतीतायां पुलोमजे चैत्रादिफाल्गुनां तासु तृतीयासु व्रतं चरेत् क्रमेण दंतकाष्ठानि कथया
 मितवानेद्ये अनुलेपनवस्तूनि कुसुमानि तथैव च नैवेद्यादिगजास्यस्य देव्याश्चापि शकभवते अन्नानि चैकभक्तस्य शृणुतानि फला-

सये जंज्वपामार्गस्वदिरजातीचूतकदंबकाः पुक्षोदुंबरखजुरीबदरीदाडिमीतथा दंतकाष्ठदु माएतेव्रतिनःसमुदाहृताः सिंदूरा-
गरुकस्तूरीचंदनंरक्तचंदनं गो रोचनंदेवदारुपद्माक्षचनिशादयं प्रीत्यानुलेपनंवालेयक्ष्मकर्मसंभवं सर्वेषामप्यलाभेचप्रश-
स्तोयक्ष्मकर्मः कस्तूरिकायादौभागौदोभागौकुंकुमस्यच चंदनस्यत्रयोभागाः शशिनस्त्वेकएवहि यक्षकर्मइत्येषसमस्त-
स्तरवल्लभः अनुलिप्याथकुसुमैरर्चयेद्दक्षितान्यपि पाटलीमल्लिकापद्मकेतकीकरवीरकैः उत्पलेराजचंपैश्चनद्यावर्तेश्वराज-
भिः कुमारीभिः कणिकारैरलाभेतच्छुद्धैसह सुगंधीभिः प्रसूनार्धैः सर्वालाभेपिपूजयेत् करंभोदधिभक्तेचसचूतरसमंडकः
फेणिकावटकाश्चैवपायसंचमशर्करं समुद्रंसद्यतेभक्तकार्ति केविनिवेदयेत् उदरिकाश्चलडुकामाघेलंपसिकाशभा मुष्टि-
काःशर्करागर्भाःसर्पिषापरिसाधिताः निवेद्यफाल्गुनेदेव्यैसार्धेविघ्नजितामुदा निवेदयेद्य दन्तंहिएकभक्तेपिनत्स्मृतं अनिवे-
द्येनसंमूर्ताभुजानोन्यपतेदधः प्रतिमासंतृतीयायामेकमाराध्यवत्सरं व्रतसंपूर्तयेकुर्यात्स्थंडिलेग्निसमर्चनं जातवेदसमंभ्रेणनि-
लज्यद्रविणेनच शतमष्टाधिकंहोमंकारयेद्विधिनाव्रती सदैवनक्तेपूजोक्ता तदानक्तेतुभोजनं नक्तएवहिहोमोयंनक्तएवक्षमा-
पनं गृहाणपूजामेभक्त्यामानविघ्न जितासह नमोस्तुतेविश्वभुजेपूरयाशक्तमनोरथं नमोविघ्नकृतेतुभ्यंनमआशाविनायक
त्वेविश्वभुजयोसार्धभिमदेहिमनोरथं एवोमंभौसमुच्चार्यपूज्यौगौरीविनायकौ व्रतक्षमापनेदेव्याः पर्यंकस्तूलिकान्वितः आ

चार्येन सपत्नीकं पर्यंके उपवेश्य च व्रती समर्चयेदस्त्रैः करकर्णविभूषणैः दद्यात्पयस्विनीगांच व्रतस्य परिपूर्तये मनोरथतृतीया
यो व्रतमेतन्माधाकृतं न्यूनातिरिक्तं संपूर्णमेतदस्तु भवद्गिरा इत्याचार्ये समागच्छेत्तथेत्युक्तश्च तेन वै प्रातश्चतुर्थ्यां संपूज्य चतुरश्व-
कुमारकान् एवं संपूर्णं तोयाति व्रतमेतत्सु निर्मलं चिंतितं लभते कामं व्रतस्यास्य निषेवणात् इति श्रीस्कंदपुराणे वैश्वशक्कलतृतीया
यो मनोरथव्रतो ध्यापनं संपूर्णं अथ चैत्रशक्कलप्रतिपदमारभ्य निरात्रपूर्वकं तृतीयायां अरुंधतीव्रते तत्र स्त्रीणां मेवाधिकारः अवै-
धव्यादिफलश्रवणात् तत्रादौ संकल्पः मम इह जन्मतरे वा बालवैधव्यनाशनार्थं अनेकसौभाग्यपुत्ररूपसंपत्तिसमृद्धयर्थं अरुंध-
तीव्रतमहं करिष्ये निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपू० स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये पश्चात्पूजादि आचार्येण कारयेत् वैशारवे-
श्रावणौ मासि माघे वा कार्तिके तथा प्रतिपत्प्रातरुत्थाय स्नात्वा शक्कलतिलाम्लकैः प्रतिपदि दिने नक्तं द्वितीयायामयाचितं तृतीया-
यामुपोष्य च आचार्येण ततः सह रात्रौ अधिवासनं सुवर्णनिर्मितां दिव्यां दिभुजां प्रतिमात्रयं अरुंधतीं वसिष्ठं च ध्रुवं चैव पृथङन्यसे-
त् शिलोपरि सर्वतोभद्रस्थापनं कलशं धातुमयं तदुपरि ताम्रपात्रं प्रतिमायां अग्न्युत्तारणं कृत्वा तदुपरि अरुंधतीं वसिष्ठं ध्रुवं चैव स्थाप-
येत् कुंकुमाक्षतैः पूजयेत् अथ अरुंधतीपूजा अष्टकर्णिकया युक्ते मंडले पूजयेत्तुतां अरुंधतीं महादेवीं वसिष्ठसहितां सतीं आ-
वाहनं अरुंधतिं महादेवीं सर्वसौभाग्यदायिनि दिव्यं सूचारुवेषं च आसनं प्रतिगृह्यतां आसनं सूचारुसीतलं दिव्यं नानागंधसूवा-

सितं पाद्यं गृहाण देवेशि अरुंधति नमोऽस्तुते पाद्यं अरुंधति महाभागे वसिष्ठ प्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्त्रा सहपतिव्र-
ते अर्घ्यं गंगातोयं समानीतं सुवर्णकलशस्थितं आचम्यतां महाभागे वसिष्ठ सहिते नद्ये आचमनीयं गंगासरस्वतीरे वापयोष्णीनर्मदाजले-
स्नापितासि मया देवितथा शांतिं कुरुष्व मे स्नानं नानारंगसमुद्भूतं दिव्यं चारुमनोहरं वस्त्रं गृहाण देवेशि अरुंधति नमोऽस्तुते वस्त्रं कंचुकी-
मुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया दत्तं अरुंधति नमोऽस्तुते उपवस्त्रं कर्पूरकुंकुमैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं
चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं हरिद्राकुंकुमं चैव सिंदूरकज्जलान्वितं मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरी सौभाग्यद्रव्यं माल्यादिनिस्कृतां
पुष्पं वनस्पतिरसोद्भूतं धूपं आज्यं च वर्तिसंयुक्तं दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विधं समन्वितं नैवेद्यं गृह्यतां देवी प्रसीद-
परमेश्वरि नैवेद्यं पूगीफलमहर्दिव्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पूरैः समायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देवि स्था-
पितं पुरतस्तव तेन मे सफला वासिष्ठ वेज्जन्मनि जन्मनि फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं विभावसो अनंतपुण्यफलदमतः शां-
तिं प्रयच्छ मे दक्षिणां पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोऽस्तुते प्रार्थनां अरुंधति महाभागे
वसिष्ठ प्रियवादिनि सौभाग्यं देहि मे देवि धनपुत्रांश्च सर्वदा उत्तरार्घ्यं द्विभुजां चारुसर्वांगीं साक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां-
कांचनीं कृत्वानामभिः परिपूजयेत् ॐ देववंध्यायै नमः पादौ पू० लोकवंध्यायै० जानुनिपूज० संपत्तिदायिन्यै० कटीपू० गं-

मीरनाभ्यै० नाभिंपू० लोकधात्र्यै० स्तनौपू० जगद्धात्र्यै० कंठंपू० शाल्यै० बाहूपू० वरप्रदायै० हस्तौपू० धृत्यै० मुखंपू० अरुंध
त्यै० शिरःपू० सकलप्रियायै० शिखांपू० वसिष्ठप्रियायै० वसिष्ठध्रुवसहितं सर्वगं पूजयामि नमो देव्यै इति नीराजनं पुष्पांजलिं
वायनं दद्यात् वंशपात्रे स्थितं पूर्णं वाणकघृतसंयुतं अरुंधती प्रीयतां च ब्राह्मणाद्यददाम्यहम् वायनम् सवर्णमूर्तिसंयुक्तं वसिष्ठ
ध्रुवसंयुताम् अरुंधती सोपचारा ब्राह्मणावददाम्यहम् मूर्तिदानमंत्रः गच्छ देवि यथास्थानं सर्वालंकारभूषिते अरुंधति नमस्तुभ्यं
देहि सौभाग्यमुत्तमम् इति विसर्जनम् इति पूजनं अथ कथा स्कंद उवाच पुरा वृत्तमिदं विप्रः शृणु ध्वं व्रतमुत्तमम् आसीत् कश्चित् पुरा
विप्रः सर्वशास्त्रविशारदः तस्यैका कन्यका जाता रूपेणाप्रतिमा भुवि ततो विवाहं सम्यगैव पिता तस्या करो द्विजः कुलशीलवने दत्तासा
कन्यावरवर्णिनी अचिरेणैव कालेन भर्ता तस्या नृतो द्विजः बालरुडा तु सा जातानिर्वेदादगमद्ब्रुहात् यमुनातीरमासाद्य चकार विपुलं त-
पः एकमुत्तयादिकैश्चैव कृच्छ्रं चांद्रायणैस्तथा मासोपवासनियमैरात्मानं पावयेत्सती कदाचिदागतस्तत्र मनुगौर्या सदाशिवः
यमुनातीरमासाद्य वनितां तां दर्दशसा रूपयान् च शिवा गौरी महादेवमुवाच सा देवकेने दृशी प्राप्ता बालवैधव्ये तादृशां वदमां कृपया
देवकृपां कुरु दयानिधे महादेव उवाच अयं विप्रः पुरा गौरी कुलशील युतो भुवि तेन कन्या परीणीता सरूपा युवती सती सतां विवाह्य
तरुणीं विदेशमगम द्विजः ततो बहुतिथं कालं सा पश्यद्भर्तुरागमं नागतस्तदा विप्रो याज्जीवं गतो द्विजः तस्या जन्मगतं सर्वं विफ-

लंपतिनाविना तेनपात्रेनविप्रोसौनारीत्वंप्राप्तवान्शिवे स्वनारीयः परित्यज्यनिर्दोषांकुलसंभवां यातिदेशांतरेचाथअंधाइवमहाणवे प
रदाररतोवास्यादव्यावाकुरुतेस्त्रियम् सोन्यजन्मनिदेवेशिस्त्रीभूत्वाविधवाभवेत् यानारीतुपतित्यत्कामनोवाक्कायकर्मभिः रहः
करोतिवैजारंगत्वावापुरुषांतरं भोगान्भुक्त्वाचयायोषीन्मदेनप्रमदासती तेनकर्मविपाकेनसानारीविधवाभवेत् स्वपत्नींकुलसंभूतां
पतिव्रतरतांसतीं अनुकुलांपरित्यज्यपरांयायातिस्वेच्छया सपापीजायतेन्यस्मिन्स्त्रीहीनोविप्रजन्मनि अनेनसदृशंदेविलोकेस्मिन्नास्ति
पातकं नवैधव्यात्परोव्याधिर्नवैधव्यात्परोज्वरः नैवैधव्यात्परःशोकोनवैधव्यात्परोकुशः निरयो नचवैधव्यात्कष्टंवैधव्यतानृषु तेनपा
पेनबहुनाजायतेबालरंडका इतितस्यवचः श्रुत्वासागौरीविस्मिताभवत् पप्रच्छतंमहादेवंगौरीसाकरुणान्विता केनेदृशंमहत्पापंबाल
वैधव्यदायकं नश्यतेकर्मणादेवतन्मांवदकृपाकुरु महादेवउवाच शृणुदेविप्रवक्ष्यामिबालवैधव्यंनाशनं अरुंधतीव्रतंपुण्यंनारीसौ-
भाग्यदायकं यत्कृत्वाबालवैधव्यान्मुच्यतेनात्रसंशयः श्रुतमेतत्तदाविप्रागौर्याः शंकरतोव्रतं यमुनातीरमासाद्यउपविष्टंतदाहिजाः
तस्यैनार्यमहादेव्याकारितांव्रतमुत्तमम् तेनपुण्येनमहताव्रतजेनमुनीश्वराः सानारीचागमस्वर्गमुत्क्तावैधव्यतांतदा इत्येवमश्रुतंस
म्यगुपदिष्टमुनीश्वराः कृतमन्यैश्वबहुभिस्तेपिसुक्तामुनिश्वराः अरुंधतीव्रतमिदंसदाकार्यमुनीश्वराः नारीवैधव्यतोमुच्येतसौभा
ग्यंप्राप्नुयात्परम् इतिश्रीस्कंदपुराणेअरुंधतीव्रतं अथउद्यापनं युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधिंब्रूहिअरुंधत्याःसुरेश्वर भ-

ब्र. रा.
४३

क्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्णा उवाच अरुंधती व्रतं वक्ष्ये नारी सौभाग्यदायकं येन चीर्णेन वै सम्यक् नारी सौभाग्यमाप्नुयात्
जायते रूपसंपन्ना पुत्रपौत्रसमन्विता वसन्ते तु समासाद्य तृतीयायां युधिष्ठिर माधेवामाधवे चैव श्रावणे कार्तिके च वा स्नानं कृत्वा तु वै सम्य-
कत्रिरात्रोपोषिता सती मिथुनानि च चत्वारि समाहूय पतिव्रता पूजयेत् पुष्पतांबूलैश्चंदनैश्च तथा क्षतैः कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूर
मृगनाशिभिः शिलापटे च संस्थाप्य जीरकं लवणान्वितं लोष्टकेन समायुक्तं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं आवाहयेदरुंधती वसिष्ठप्राणसंमि-
तां पतिव्रतानां सर्वासां मुख्यां वै देवभामिनीं द्विभुजां चारुसर्वांगीं साक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां कांचनीं कृत्वानामभिः परिपूजयेत् व-
सिष्ठं च ध्रुवं चैव प्रतिमां पूजयेद्भूती देववंद्ये नमः पादौ जानुनी लोकवंदिते कटिं संपूजयेत्तस्याः सर्वसंपत्तिदायिनीं नाभिं गंभीरना-
भ्यै तु लोकधात्र्यै तथा स्तनौ जगद्धात्र्यै तथा स्कंधौ बाहुशाल्यै नमस्तथा हस्तौ तु वरदायै तु मुखं धृत्यै नमः पुनः अरुंधत्यै तथा पूज्यं
शिरस्तु सकलप्रियम् एवं संपूज्यतां देवीं गंधपुष्पोपचारकैः पूजयित्वा सतीं देवीं ततश्चार्घ्यं प्रदापयेत् अरुंधतिमहाभागे वसिष्ठ
प्रियवादिनि सौभाग्यं देहि मे देवि धनपुत्रांश्च सर्वदा पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि
नमोस्तु ते सुवासिन्योथ संपूज्याः समाप्तिदिवसे तदा शरभगंधाक्षतैः पुष्पैर्दद्याच्छूर्पेण भक्षकान् होमं चैव तदा कुर्यात्
तस्मिन् दिशि च तिलैः पृथक् अष्टोत्तरशतं संख्या प्रार्थना मंत्रतः सधीः मिथुनानि च संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः नाना

तृ-
३

४

विधोपचारैश्च चतुर्विंशतिसंख्यया आचार्याय च गांदद्या हस्त्राण्या भरणानि च शय्यां सोपस्करांदद्यात्कांस्थपानं सदीपकं आ
दर्शं चामरं चैव अश्वंदद्यात्स शोभनं यथावद्भोजयित्वाथ स्त्रियः शूर्पान्स मोदकान् मोदकान्कांचनं चैव तथा वस्त्रं यथाविधि पो-
लिका घृतपूपांश्च पूरिकाश्च विशेषतः सोहालिकाश्च दातव्या एकेकं द्विगुणं तथा भोजनद्वयपर्यासं दीनानांथांश्च पूजयेत् अनेनै-
व विधानेन भूमिनि कुरुते धनम् अवैधव्यत्वमाप्नोति तथा जन्मसहरवकं पुत्रशैत्रसमायुक्ता धनधान्यसमावृता जीवेद्वर्षशतं
सायं सह भत्रा महाघृता एवमर्घ्यं च यित्वा तु पदंगच्छेदनामयं देवभार्यायथास्वर्गेऽपि भार्यातिथैव च राजते च महाभागा स
र्वकामसमृद्धिभिः इति श्रीस्कंदपुराणे अरुंधतीप्रतोद्यापनं अथ वैशाखशुक्लतृतीयायां भविष्योत्तरोत्तमक्षय्यतृतीयाव्रतं ति-
थैर्वैतद्विनेस्नानं तिलैश्च पितृतर्पणम् दानं धर्मघटादीनां मधुसूदनपूजनं माघवे मासिकुर्वीत मधुसूदनतुष्टिदं तुलामकर-
मेषेतु प्रातः स्नानं विधियते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनं वैशाखस्नाननियमं ब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्य-
र्च्य कुर्यात्संकल्पपूर्वकम् वैशाखं सकलं मासं मेषसंक्रमणो रवेः प्रातः सनियमेनाथ प्रीयतां मधुसूदनः प्रातः स्नानेन मेनाथ फ-
लदः पापहा भव यदान ज्ञायते नाम तस्य तीर्थे स्य भो द्विजाः तत्र उच्चारणं कार्यं विष्णु तीर्थं मिदं त्विति अपि सन्ध्याविधावेन नारी
वा पुरुषोपि वा प्रातः स्नातः सनियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते वैशाखविधिस्नात्वा भोजयेद्ब्राह्मणान् दश कृत्स्नशः सर्वपापेभ्यो

मुच्यतेनात्र संशयः इति वैशारवस्नानविधिर्न विष्ये इयमेव तृतीया परशरामजयंती सा च प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या तदुक्तं भा
 गवार्चनदीपिकायां स्कंदभविष्ययोः वैशारवस्य सिते पक्षे तृतीयायां पुनर्वसौ निशायाः प्रथमेयामे रामारव्यः समये हरिः रेणु
 कायास्तु योगार्तादिवतीर्णो विष्णुः स्वयम् दिनद्वये तथा व्याप्तौ अंशतः समव्याप्तौ च परा शक्रतृतीया वैशारवेशक्रद्वौ पौष्यादिनद्वये
 निशायां पूर्वयामे च दुत्तरान्यथ पूर्विका तत्रैव वैशारवतृतीयाया अक्षय्यतृतीया सा च पूर्वाणह व्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तद्व्याप्तौ
 तु परैवेती इयं युगादिरपि यामन्वाद्या युगाद्याश्च तिथ्यास्तास्तु मानवः स्नात्वा दुत्वा च जह्वा च दत्वा नंत फलं लभेत् आह
 पि पूर्वाणह व्यापिनी ग्राह्या पूर्वाणहे तु सदा कार्याः शक्रकलामनुयुगादयः दैवे कर्मणि पैव्ये च कृष्णे चैवापराण्हिका वैशारवस्य तृतीयां च
 पूर्वविद्धां करोति वै हव्यं देवानगृहं हतिका व्यं च पितरस्तथेति वैशारवस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुं नारायणं पुजयेच्च पुष्पधूप-
 विलेपनैः यो स्याददातिकरकान् वारिव्यजनसंयुतान् सयाति पुरुषो वीरलोकान् वै हेममालिनः वैशारव शक्रपक्षे तु तृतीयायां तथैव च
 गंगातोये नरः स्नात्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः श्रीकृष्ण उवाच बहुना त्रकिमुक्तेन किं बह्वक्षरमालयाः वैशारवस्य सितामेकां तृतीयामक्ष-
 यां शृणु तस्यां स्नानं तपो होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणं दानं च क्रियते तस्यां तत्सर्वं स्यादिहा क्षयं आदिः कृतयुगस्येयं युगादिस्तेन कथ्य-
 ते सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी पुरामहोदये पार्थवणिगासीत्सुनिर्धनः प्रियंवदः सत्यव्रतो देवब्राह्मणपूजकः पुण्याख्यानैकचि-

तोभूत्कुटुंबोव्याकुलोपिसन् तेनश्रुतावाच्यमानातृतीयारोहिणीयुता यदास्याद्बुधसंयुक्तातदासातुमत्फला यस्यांयद्दीयतेकिंचिदक्षयं
 स्यात्तदेवहि इतिश्रुत्वाचगंगायांसंतर्प्यपितृदेवताः गृहमागत्यकरकान्सान्नानुदकसंयुतान् अन्नपूर्णबृहत्कुंभान्जलेनविमलेनच
 यवगोधूमलवणान्सक्तुदध्योदनंतथा इक्षुक्षौरविकारांश्चसहिरण्यांश्चशक्तितः शक्चिःशक्देनेमनसाब्राह्मणेभ्योददौवणिक भार्यया
 वार्यमाणोपिकुटुंबासक्तचित्तया तावत्तस्थौस्थिरेसत्वेमत्वासर्वविनश्चरं धर्मासक्तमतिःपार्थकालेनबहुनाततः जगामपंचत्वमसौवासु
 देवमनुस्मरन् ततःस क्षत्रियोजातःकुशवत्यांयुधिष्ठिर बभूवचाक्षयातस्यसमृद्धिर्धर्मसंयुता ईजेशचमहायज्ञैःसमाप्तवरदक्षिणैः
 सददौगोहिरण्यानिदानान्यन्यांन्यहर्निशं बुभुजेकामतोभोगान्दीनां धांस्तर्पयन्छनैः तथाप्यक्षयमेवास्यांक्षयंयातिनतद्धनं श्र
 द्धापूर्वतृतीयायांयद्दत्तंविभवंविना इत्येतच्चसमारव्यातंश्रूयतामत्रयोविधिः तृतीयायांसमारव्यातःस्नात्वासंतर्प्यदेवताः एकमुक्तंत
 दाकुर्याद्वासदेवंप्रपूजयेत् तस्यांकार्येयवैर्होमोयवैर्विष्णुःसमर्चयेत् यावान्दद्याद्विजातिभ्यःप्रयतःपार्थिवेद्विजान् उदकुंभा-
 न्सकरकान्सान्नान्सर्वरसैःसह यवगोधूमचणकान्सक्तुदध्योदनंतथा ग्रैष्मकंसर्वमेवान्नसम्यक्दानेप्रशस्यते तृतीयायांतुवैशा
 खेरोहिण्यक्षेप्रपूज्यच उदकुंभप्रदानेनशिवलोकेमहीयते तत्रमंत्रः एषधर्मघटोदत्तोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्यप्रदानात्तृप्यंतुपि-
 तरोपिपितामहाः गंधोदकतिलैर्मिश्रंसान्नंकुंभंसदक्षिणं पितृभ्यःसंप्रदास्यामिअक्षय्यमुपतिष्ठतु छत्रोपानत्प्रदानंचगोभूकांचन

वाससां यद्यदिष्टं केशवस्य तद्देवमविशंकया एतच्च सर्वमारव्यातं किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि अनारव्येयं न मे किंचिदस्ति स्वल्पं तु तेन घ नास्यांतियौ
क्षयमुपैति हुतं च दत्तं तेनाक्षयेति कथिता मुनिभिस्तृतीया उद्दिश्य देवतपितृन् कृत्यते मनुष्यैस्तच्छाक्षयं भवति भारत सर्वमेव इति श्रीभविष्ये अ-
क्षयतृतीयाव्रतं अस्यामेव विष्णुधर्मोत्तरेपि उक्तं वैशारखशकुं पक्षे तु तृतीयायामुपोषितः रात्रौ भुक्ते वत्सरे तु मन्वादिषु युगादिषु अभिस्वष्टृष्टिं मं-
त्रं च अष्टोत्तरशतं जपेत् कृतोपवासाः सलिलं ये युगादिदिनेषु च दास्यंत्यन्नादिसहितं तेषां लोकामहोदयाः अक्षय्यफलमाप्नोति सर्वस्य स-
कृतस्य च तथा साकृत्तिकोपेता विशेषेण च पूजिता तत्र जप्तं हुतं दत्तं सर्वमक्षय्यमुच्यते अक्षय्यासातिथिस्तस्मात्तस्यां सुकृतमक्ष-
यं अक्षतैः पूज्यते विष्णुस्तेन सांख्यक्षया स्मृता अक्षतैस्तु नरस्नातो विष्णुर्दत्त्वा तथा क्षतान् सक्तुं च संस्कृतांश्चैव हुत्वा च भृगुनंदन
एकाक्षय्यतृतीयायां सर्वासांतु फलं लभेत् अत्रैव परशुरामजयंती दीलोत्सवश्च हेमाद्रौ भविष्ये इति अक्षय्यतृतीयाव्रतं संपूर्णं
अथ ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां रंभाव्रतं तदुक्तं माधवीये भविष्ये कृष्णा उवाच ० मद्देकुरुष्वयत्नेन रंभाख्यं व्रतमुत्तमं ज्येष्ठशुक्लतृतीया-
यां स्नात्वा नियमते तस्य पूर्वविद्वातिथिर्ग्राह्या तत्रैव व्रतमाचरेत् बृहन्नथा तथा रंभासावित्रीवटपैतृकी कृष्णाष्टमी च भूताचकर्तव्या
संमुखीतिथिः इति रंभाव्रतनिर्णयः अथ श्रावणशुक्लतृतीयायां नधुश्रवारव्यागुर्जरेषु प्रसिद्धा सा परयुता ग्राह्या अथाचारप्रा-
तश्श्रावणशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतम् तच्च कर्नाटकदेशे भाद्रपदशुक्लतृतीयायां प्रसिद्धं तत्र संकल्पः मम इह जन्मनिजन्मांतरे

च अक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिकामायाः पुत्रपौत्रादिधनधान्यैश्वर्यप्राप्त्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं स्वर्णगौरीव्रतमहं करिष्ये तत्र पूजा देवदे-
 विसमागच्छ प्रार्थये हं जगत्पते इमां भयाकृतां पूजां गृहाण स्मरसत्तमे आवाहनं भवानित्वं महादेवि सर्वसौभाग्यदायके अने-
 करत्नसंयुक्तं मासनं प्रतिगृह्यतां आसनं सूचारुसीतलं दिव्यनानागंधसुवासितं पाद्यं गृहाण देवेशि महादेवि नमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वती
 महाभागेशंकरप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्ता सहपतिव्रते अर्घ्यं गंगातीर्थं समानीतं सुवर्णकलशस्थितं आचम्यतां महाभा-
 गे भवेन सहितेन ये आचमनीयं गंगासात्वतीरे वा कावेरीनर्मदाजलेः स्नापितासि मया देवि तथा शांतिं कुरु धर्मे स्नानं सर्वधूपाधिकैः सौ-
 म्यलोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं कंचुकिं आचमनीयं कर्पूरकुंकुमैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितं
 कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं हरिद्राकुंकुमैश्चैव सिंदूरं कज्जलं तथा सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं
 माल्यादीनीति पुष्पं देवदुमरसोद्भूतः कालागरुसमन्वितः आघ्रेयेतामयं धूपो भवानिष्टाणतर्पणः धूपं आज्यं चेति दीपं अन्नं चतुर्वि-
 धं स्वादुः इति नैवेद्यं आचमनीयं कर्पूरेलालवंगादितांबूलीदलसंयुतं ऋमुकादिफलैश्चैव तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया दे-
 विः इति फलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नीराजनं नमस्कारः यानिकानि च पापानि ऋ इति प्रदक्षिणां पुष्पाजलिः पुत्रान्देहि धनं देहि सौभा-
 ग्यं देहि संप्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना भवान्याश्च महादेव्या व्रतसंपूर्णहेतवे प्रीतये दिजवर्याय वाण

व. रा.
४६

कंप्रददाम्यहं स्वलंकृताः सुवासिन्यः पातिवत्येन भूषिताः समकामसमृद्धयर्थं प्रतिगृह्यंतु वाणकं इति स्वर्णगौरीयुजा अथ कथा
पुरा कैलासशिखरे सिद्धगंधर्वसेविते उमयासाहिते स्कंदः पप्रच्छ शिवमव्ययं स्कंद उवाच करुणासागरे शानलोकानां हितकाम्यया व्रतं
तकथय देवेश पुत्रपोत्रप्रवर्धनं शंकर उवाच साधु पृष्टं महाभाग कथयामि षडानन स्वर्णगौरीव्रतं नाम सर्वसंपत्करं नृणां पुरासरस्व-
तीतीरे विमलारव्या महापुरी तत्र चंद्रप्रभो नाम राजा भूधनदोषमः महादेवी विशालाक्षी भार्ये बालमृगेक्षणे तयोः प्रियतराज्येष्ठा तस्या
सीन् नृपतेर्भृता सकदाचिद्धने भोजे मृगयासक्तमानसः तत्र शादूलवाराहं वनमाहिषकुंजरान् हत्वा बभ्रा मृतृष्णा नेदिदं शंसमहत्सरः
चकोरचक्रकारं डरवंजरीदशाताकुलं उत्फुल्लकल्लरोद्धामकुमुदीत्यलमंडितं अपूर्वमवनीशो मौददर्शाप्सरसांगणं समासाद्य सरस्तीरं पौ-
त्वा जलमनुत्तमं भक्त्या गौरीमचयंतं ददर्शाप्सरसांगणं किमेतदिति पप्रच्छ राजा राजीवलोचनः स्वर्णगौरीव्रतमिदं क्रियते स्माभिरुत्त-
मं सर्वसंपत्करं नृणां तत्कुरु धनं नृपोत्तम राजोवाच विधानं कीदृशं श्रुतं किं फलं व्रतचारणात् ता ऊचुर्योषितः सर्वान्निभे मासितृतीयके
मारब्धव्यं व्रतमिदं गौयाः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोपि जग्राह व्रते नियतमानसः गुणैः षोडशसंयुक्तं दोरकं दक्षिणे करे बंध्यानेन मं-
त्रेण करिष्ये हं व्रतं तव ततः कृत्वा व्रतं देव्या आगमनिजमंदिरे विशालाक्ष्या ततो हृष्टो राजा गौयाः प्रपूजकः बद्धं दोरकं हस्तो हृत्वा च पति-
कापना न कर्तव्यं न कर्तव्यमिति राजा वदत्यपि त्रुटित्वा साच निक्षेपवात्साशकं तरुपरि वेन संस्पृष्टमानेन तरुः पल्लवतांगतः तद्दितीयात्

तृ.
२

४६

तोहृत्वा विस्मयालु जिता भवत् तन्मूले दोरकं छिन्नं गृहीत्वा सावबंधह ततस्तद्रतमा हात्स्यासति प्रियतरा भवत् देवी व्रतोपचारेण सा
 त्यक्ता दुःखिता वने प्रययौ सामहादे विधायंती नित्यमान्विता मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसंतीत्यपि क्वचित् निवारिता सुनिवरे गच्छ
 पापेयथा स्वरं धावन्ती विपिनं घोरं गणाध्यक्षं ददर्श ह तेन दृष्ट्वा पिसागोरी रक्षाम्यहमुपोषितो ततो ददर्श ग्रतरुं गच्छती च सरोवरं
 ततो वनश्चियं चाग्रे सर्वाभरणभूषिता पश्यंती शनके स्तद्व्रजं तीचे वमानुषी तैस्तैर्निराकृता दृष्ट्वा निविण्णानिषसादह ततस्तत्कृप
 यागोरी प्रादुरासीन्महासती तोहृष्ट्वा दंडव दूमीनत्वास्तुत्वानूपप्रिया जयदेवि नमस्तुभ्यं जयमुक्तवरप्रदे जयशंकर सर्वगी मंगले सर्व
 मंगले ततो लब्ध्वा वरं भक्त्या गोरीमभ्यर्च्य तद्रतं चक्रे देवी पदं तस्यैददौ सोभाग्यसंपदः इति तस्याः प्रसादेन सर्वाभोगानवाप्य च
 अंतेशिवपुरं प्राप्य कान्ताभिः सहितो नृपः यच्छोभनं व्रतमिदं कथितं शिवायाः कुर्यान्मम प्रियतरो भविता च गोर्धः प्राप्य श्रियश्च सततं
 सुविशन्नुसंधानिर्जित्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इति श्रीस्कंदपुराणे गोरीखंडे स्वर्णगोरीव्रतकथा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उ०
 उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे कृष्ण उवाच उद्यापनविधिं वक्ष्ये सावधानेन वैश्रुणु
 त्रिंशद्दण्डप्रमाणेन प्रमितं दक्षिणोत्तरे प्रत्यक् प्रागापिराजं द्रवगोचर्मभिध्यते गोचर्ममात्रं संलिप्य गोमयेन विचक्षणाः मंडपं कारयेत्तत्र ना
 नावर्णैः शोभनं ग्रहमंडलपार्श्वे तु पद्मसदृशं दलं लिखेत् तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभमव्रणं मृन्मयं शशं ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पलैः षोडशभिस्त

था तदर्धाधेनैवाकुर्यादित्तशाठ्यं विवर्जयेत् कर्षमात्रस्रवणेन प्रतिमां कारयेद्दुधः तदर्धमध्यमं प्रोक्तं तदर्धं तु कनिष्ठकं कृत्वा रूपं
प्रयत्नेन पार्वत्याश्च हरस्य च अथ ताम्रमये पात्रे प्रतिमां तत्र विन्यसेत् श्वेतवस्त्रयुगच्छन्ने श्वेतयज्ञोपवीतिनं भाजनं च तिलैः पूर्णं
कलशोपरिविन्यसेत् पार्वत्यास्तु युगंदद्यात्स्थापयित्वा विधानतः वेदोक्तेन प्रतिष्ठाचकृत् व्यातु यथाविधि पंचासृतेन स्नयनं कृ-
त्वा देवस्य चोत्तमं स्नानं च कारयेत्पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन स्रगंधेन स्रपुष्पैश्च प्रपूजयेत् धूपं च कल्पयेद्गंधं चंदनागरुसंयु-
तं नानाप्रकारैर्नैवेद्यं तथा दीपं च कारयेत् अर्चयेत्पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पैः फलाक्षतैः आवाहनोदिकर्तव्यं पुराणांगसमुद्भवैः
कार्या विधानतः पूजाभक्तिः श्रद्धा समाहितः देवदेवसेवा गच्छ प्रार्थयेद्दं जगत्पते इमां मया कृतां पूजां गृहाण स्रसत्तम एवं पू-
जाप्रकर्तव्या रात्रौ जागरणं ततः गीतनृत्यादिसंयुक्तं कथाश्रवणपूर्वकं अर्चयेत्पूर्ववदेवं पश्चाद्धोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधा-
नेन कृत्वाग्निस्थापने ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिलैश्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिपुतान् संकर्षणेन मंत्रेण गोरी-
मंत्रेण वा शिवं एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्ये प्रपूजयेत् अर्घ्यपुष्पप्रदानैश्च वस्त्रालंकारभूषणैः शैल्यस्या सदक्षिणां दद्यात्प्रचारेर्गो-
धिकां मतां धेनुं सदक्षिणां दत्वा स्रशीलां च पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरीं प्यरवुरां कांस्यदोहनं संयुतां रत्नपुच्छां वस्त्रयुतां ताम्रपृष्ठा-
मलंकृतां सवत्सामव्रणां भद्रां धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः स्रवणेन समोपेतामाचार्या यि च साधवे षोडशभिः प्रकारैश्च पद्यान्तैः प्रीणये-

तसदा षोडशप्रमितैर्देयाद्वाह्येण पुप्रयत्नतः वंशपात्रस्थितैः पश्चात्पुत्रकान्तवार्यनैः शम्भैः अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां च प्रयत्न
 तः बंधुभिः सह संजीतनियतश्च परेहनि एवं कृत्वा भवेत्त्यर्थपरिपूर्णव्रतीयतः इति श्रीस्कं० पु० कृष्णायु० देस्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं
 अथ सकृत्तृतीयाविधिरुच्यते श्रावणशुक्लतृतीयायां सकृत्तव्रतं सामध्याह्नव्यापिनीयाद्या शौनकउ० सर्वकामप्रदानानि
 व्रतानि कथितानि वै व्रतं कथययत्नेन येन श्रेयोहमाप्नुयां सूतउ० साधुसाधुमहाभागलोकानां हितकारकं कथयामि व्रतं दिव्यं
 योषितां फलदायकं कृष्णस्यावरजासाध्वीसुभद्रानामविश्रुता रूपलावण्यसंपन्ना सुभगाचारुहासिनी गौडीवधन्वनश्चासौ यो
 षिताचवरप्रिया त्रैलोक्याधिपतिः कृष्णस्तस्याहं भगिनीमिया इति गर्वसमायुक्तान किंचिदकरोच्छुभं कालोपियस्य आज्ञां वैशिर-
 साधारयत्सदा समेभातासखा कृष्णोदनुजानां निकुंतनः इति संचिंत्य मनसि न किंचित्साकरोत्तदा सर्वज्ञातं तदा तेन देवदेवेन शार्दिणा
 इति संचिंत्य मनसि स्मृतृत्वान्मम गौरवात् भवाब्धितारणं किंचिन्मूढत्वान्न करिष्यति ध्यात्वा मुहूर्तं मनसि श्रीकृष्णो भक्तवत्सलः
 सुभद्रानिकटे गत्वा वचनं चेदमब्रवीत् परलोकजिगीषार्थं किंचिदपि ते कृतं व्रतं कुरु धर्मनसा सर्वान्कामानवाप्स्यसि सकृत्तं तारकं-
 लोके लोकानां हितकारकं यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः भुक्तिमुक्तिप्रदं चापि सर्वसौभाग्यदायकं व्रतं कुरु धर्माद्यैव सकृ-
 कृतस्य फलाप्तये कालोहं सर्वलोकेषु वृक्षरूपेण संस्थितः धर्मस्तस्य च मूलं हि कृतवः स्केध एव च मासाद्वादश संख्याकाश्चोपशा

ब्र. रा.
४८

रवाद्यनुक्रममात् षष्ठाधिकं च त्रिशतं फलानि समजायत पर्णानि घटिकाः प्रोक्ता कालो हृक्ष रूपकः तस्मात्फलानां प्राप्त्यर्थं व्रतं कु
रुधुशोभने नमसि मासे संप्राप्ते शकल पक्षे च भामिनी तृतीया हस्त संयुक्ता व्रतं कार्यं मिदं शुभं व्रतं श्वेव समुत्थाय दंतधावन पूर्वकं
स्नानं कुर्याद्यथा न्यायं हरिद्राभिः समन्वितं मध्याह्ने चैव संप्राप्ते कृत्वा गोमय मंडलं चतुर्दारेण सहितं मंडपं तत्र कारयेत् वेदां विरच्य धवलं
हस्तमात्रां विशेषतः तन्मध्ये छदलं पद्मद्वयैः परिकल्पयेत् पीठे मां चोपरि स्थाप्य क्षीराब्धितनया सह उपचारैः षोडशभिः पूजयेद्भक्ति
संयुतः षष्ठाधिकं च त्रिशतं सुकृतस्य फलानि वै गोधूमस्य चूर्णं फलं शर्कराभिः समन्वितं औदुंबरस्य वृक्षस्य फलं चकारयेत् वैष्णु
पात्रं च संस्थाप्य वाणकं च द्विजातये सहिरण्यं सतां बूलं दद्याच्चैव यथाविधि वायनमंत्रः पुत्रपौत्रसमृद्धयर्थं सौभाग्यावाप्तये तथा
वाणकं वैभवास्यामि व्रतसंपूर्तिहेतवे पिष्टस्य च फलानां वैपायसं परिकल्पयेत् आतृस्वरूपिणं मां च भोजयित्वा यथाविधि इति कृत्वा च विधिव
त्समाप्य च ततः परं तृतीये वत्सरे प्राप्ते उद्यापनविधिं चरेत् आचार्यवरयेद्भक्त्या वेदवेदांगपारंगं सुशीलं सर्वधर्मज्ञं शांतं दातुं कुटुंबिनं स्वस्ति वा
च्यद्विजैः साकं नां दीप्राहुं विधाय च हे मां च प्रतिमां कुर्यान्निष्कनिष्कार्थं संरच्य या क्षीराब्धितनया साकं मां प्रतिष्ठाप्य भक्तितः नवीनं कलशं
ताम्रपिधानेन समन्वितं पल्लवैश्च हरिण्यैश्च वस्त्रयुगेन वेष्टितं तन्मध्ये मां प्रतिष्ठाप्य उपचारैः प्रपूजयेत् ततः पुष्पांजलिं दद्यात्क्षमाप्य च पुनः
पुनः वाणकं हिमदद्याच्च व्रतसंपूर्तिहेतवे लक्ष्मीनारायणो देवो ह्यस्मात्संसारसागरात् रक्षेद्देसकलात्पापादिह सर्वं दातुमे अन्युतः प्रतिगृह्णा

नृ.
३

४८

तिअच्युतोर्वेददातिचअच्युतस्तारकौभाभ्यामच्युतायनमोनमः रात्रौजागरणंकुर्याद्गीतवादित्रमंगलेः पुराणश्रवणेनेवरात्रिशेषंततोन्नयेत्
प्रभातेविमलेस्नात्वानित्यकर्मसमाप्यच विष्णोर्नुकंसकुम्भिवहोममंत्रद्वयंस्मृतं अष्टाधिकद्विशतंचतिलैर्होमंतुकारयेत् कलशं प्रतिमायुक्तं
माचार्यायनिवेदयेत् गण्डद्यात्कपिलंचैवसालंकारांसदाक्षिणां आचार्यं पूजयेद्भक्त्यावस्त्रैराभरणैरपि ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्चतुर्विंशति
संख्यकान् आशिषीर्वेगृहीत्वाथस्वयंभुंजीतवाग्यतः इतिस्यवचः श्रुत्वातत्सर्वंहिचकारसा शुक्लाभोगान्यथाकाममंतेस्वर्गजगामसा
इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणस्कृतव्रतोद्यापनं अथभाद्रपदशुक्लतृतीयायांशिष्टपरिगृहीतंहरितालिकाव्रतं तच्चप रविद्धायांकार्यं मु
हूर्तमात्रसत्वेपिदिनेगौरीव्रतंपरे इतिमाधवोक्तेः हरितालिकाव्रतसत्वेपुरस्कारेणापिपरविद्धाग्रहणवचनाद्विबोदासीयेउदाहृतत्वाच्च त
त्रैव्रतविधिः भाद्रपदशुक्लतृतीयायांभातस्तिलामलककल्केनस्नात्वापट्टवस्त्रेणपरिधाय मासपक्षाद्युल्लिरव्य ममसमस्तपापक्षय
पूर्वकसप्तजन्मराज्याखंडितसौभाग्यादिविवृद्धयेउमामहेश्वरप्रीत्यर्थंहरितालिकाव्रतमहंकरिष्ये तत्रादौगणपतिपूजनंकरिष्ये गौरीयुक्तं
महेश्वरं पूजयेत् अथपूजा पीतकोशीयवसनोहेमांभांकमलासनां भक्तानांवरदानित्यंपार्वतींचिंतयाम्यहं मंदारमालाकुलितालकायैक
पालमालांकितशेखरायै दिव्यांबरायैचदिगंबरायनमः शिवायैचनमः शिवाय उमामहेश्वराभ्यांनमः ध्यायामि देवदेवसमागच्छप्रार्थ
येहंजगन्नाथे इमामयाकृतोपूजांगृहाणस्फुरसत्तम उमामहेश्वराभ्यांनमः आवाहनं भवानित्वंमहादेविसर्वसौभाग्यदायिकं अनेकरत्न

संयुक्तं आसनं प्रतिगृह्यतां आसनं सूचारुसीतलंदिव्यं नानागंधसमन्वितं पाद्यं गृहाण देवेशिमहादेवि नमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वतीम
हाभागेशंकरप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्ता सहपतिव्रते अर्घ्यं गंगाजलसमानीतं सुवर्णकलशस्थितं आचम्यतां महाभागे रुद्र
ण सहितेन ये आचमनीयं गंगासरस्वतीरे वा पयोष्णी नर्मदाजलेः स्नापिता सिमया देवितया शांतिं कुरु धर्मे स्नानं पयोदधिघृतं चैव शर्क-
रामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पंचामृतस्नानं किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्वती मणिकर्णजलशुद्धस्नानार्थं
प्रतिगृह्यतां स्नानं सर्वभूषाधिके सोम्ये० वस्त्रं उपवीतं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया दत्तं पार्वती च नमोस्तुते कंचुकिं
कुंकुमागरु कर्पूरं चंदनं कस्तुरीयुतं विलेपनं महादेवि गंधं दास्यामि भक्तितः गंधं रंजिताः कुंकुमौघेन अक्षताश्चातिशोभनाः भक्त्या समर्पि-
ता तुभ्यं प्रसन्ना भव पार्वति अक्षतान् हरिद्रकुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सोभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सोभाग्यद्रव्याणि
सेवंतिका बकुलचंपकपाटलाब्जैः पुन्नागजातिकरवीरससालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिः स्त्वां पूजयामि जगदीश्वरि मे
प्रसीद पुष्पं अथांगपूजा उमायै० पादौपू० गौर्यै नमः जंघेपूज० पार्वत्यै० जानुनीपू० जगद्धात्र्यै० ऊरूपू० जगत्प्रतिष्ठायै० कटीपू०
शांतिरूपिण्यै० नाभिपू० देव्यै न० उदरं पू० लोकवंदितायै० स्तनौपू० काल्यै० कंठपू० शिवायै० मुखपू० भवान्यै० नेत्रैपू० रुद्राण्यै
न० कर्णौपू० शर्वाण्यै० ललाटं पू० मंगलदात्र्यै० शिरःपूजया० देवदुमरसोद्भूतः कृष्णागरुसमन्वितः आनीतोयं मया धूपो भवानिभ्रति

गु० धूपं त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उत्तमं आत्मज्योतिः परं धाम दीपो यं प्रतिगृह्यतां दापं अनन्तचतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितं म
ह्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं आचमनीयं मलयाचलसंभूतं कर्पूरेण समन्वितं करोद्वर्तनं चारुगृह्यतां जगतः पते च
रोद्वर्तनं इदं फलं मया देवि ० फलं पूगी फलं महद्व्यं ० तांबूलं ० हिरण्यगर्भगर्भस्थं ० दक्षिणां वज्रमाणिक्यवैद्ययुक्ता विदुममंडितं पु
ष्परागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यतां भूषणं चंद्रादित्योच्चरणी विद्युदग्नि सयौ च त्वमेव सर्वज्योतींषि और्तिक्यं प्रतिगृं नीराज
नं अथ नाम पूजा उमायै ० गौर्यै ० पार्वत्यै ० जगद्धात्र्यै ० जगत्प्रतिष्ठायै ० शान्तिरूपिण्यै ० हराय ० महेश्वराय ० शंभवे ० शूलपाणये
न ० विनाकधृषे ० शिवाय ० पशुपतये ० महादेवाय ० पुष्पांजलिं यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि चेति प्रदक्षिणां अन्यथा श
रणां नास्तित्वमेव शरणां सम तस्मात्कारुण्यभावेन क्षमस्व परमेश्वरि नमस्कारः पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रतं अन्यांश्च सर्वका
मांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना ततो वैष्णवपात्राणि सौभाग्यद्रव्यसहितानि वायनानि दद्यात् अनन्तं सुवर्णपात्रस्थं सवस्त्रफलद
क्षिणां वायनं गौरिभिर्वायददामि प्रीतये तव सौभाग्यारोग्यकामाय सर्वसं फलसमृद्धये गौरि गौरी शतुस्थर्थं वायनं ते ददाम्यहमिति मं
त्राभ्यां वायनं तस्मिन् न हनिकर्तव्यं पूजनं रजनीमुखे अर्धरात्रे उमाकांते अर्चनं जागरं चरेत् इति पूजा अथ कथा सूत उवाच महारमाला
कुलितालकायै कपालमालां कितशो खराय दिव्यां च रायै च दिगं वराय नमः शिवायै च नमः शिवाय १ कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकर

रं गुह्याहुत्यतरंगुह्यं कथयस्व महेश्वर सर्वेषां सर्वधर्माणामल्पायासं महत्फलं प्रसन्नोसि यदानाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः केन त्वं हि म
 या प्राप्तस्तपोदानव्रतादिना अनादिमध्यनिधनो भर्तृर्नैव जगत्प्रभुः ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि ते वाग्रेव तमुत्तमं यद्गोप्यं
 मम सर्वं कथयामि ते वप्रिये यथाचोदुगणे चंद्री ग्रहाणां भानुरेव च वर्णानां च यथा विप्रो देवानां विष्णुरेव च नदीनां च यथा गंगा पुरा-
 णानां च भारतं वेदानां च यथा साम दंद्रियाणां मनो यथा पुराणं वेदसर्वं स्वमांगमेन यथोदितं एकाग्रैः शृणु धैत यथा दृष्टं पुरातनं येन व्र-
 तप्रभावेन प्राप्तमर्धासिनं मम तत्सर्वं कथयिष्ये हं त्वं मम प्रेयसी यतः आद्रेमासि सिते पक्षे तृतीयाहस्तसंयुता तदनुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्र-
 मुच्यते शृणु देवि त्वया पूर्वं यद्ब्रूतं चरितं महत् तत्सर्वं कथयिष्यामि यथाहं हिमालये पार्वत्युवाच कथं कृतं मया नाथ व्रतानां मुत्तमं व्रतं त
 त्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तस्मात्काशात् महेश्वर शिव उवाच अस्ति तत्र महाद्दिव्यो हिमवान्नग उत्तमः नानाभूमि समाकीर्णो नानाद्रुम समाकु-
 लः नानापक्षि समायुक्तो नानामृगविचित्रकः यत्र देवाः सगंधर्वाः सिद्धचारणा युत्यकाः विचरन्ति सदा तद्दृष्ट्वा गंधर्वा गीत तत्पराः स्फाटिकैः
 कांचनैः शृंगैर्भाणिवेड्यं धूपणैः धुजैर्लिखन्निवाकाशं सुहृदो मंदिरं यथा हिमेन पूरितं नित्यं गंगा ध्वनिनिनादतः पार्वती त्वं यथा बाल्ये
 परमाचरतीतपः अल्बेद्वादशकंदे विधूम्नपानमधोमुखी संवत्सरचतुःषष्टिपक्षपणशिनं कृतं माघमासे जले मध्याह्ने शारवणे चाग्निसेवने
 श्रावणे च बहिर्वास अन्नपानविवर्जिता दृष्ट्वा तातेन तत्कथं चिंतयादुःखितो भवत् कस्मै देयामया कन्या एवं चिंतातुरो भवत् तदेवावसरे

व.
 २

५०

प्राप्ते ब्रह्मपुत्रस्तु धर्मवित् नारदो मुनिशार्दूलः शैलपुत्रीदिदृक्षया दत्वा र्घ्यं विष्टं पादं नारदं प्रोक्तवान् गिरिः हिमवानुवाच किमर्थमाग-
 तः स्वामिन् वदस्व मुनि सत्तम महाभाग्येन संश्राप्तं त्वदागमनमुत्तमं नारद उवाच शृणु शैलेन्द्र महाकथं विष्णुना प्रेषितोऽस्म्यहं योग्यं यो-
 ग्यायदातव्यं कन्यारत्नमिदं त्वया वासुदेव समीनास्ति ब्रह्मविष्णुशिवादिषु तस्मै देया त्वया कन्या अत्रार्थं संमतं मम हिमवानुवाच
 वासुदेव स्वयं देवः कन्यां प्रार्थयते यदि तदा मया प्रदातव्या त्वदागमनगौरवात् इत्येवं गदितं श्रुत्वा नभस्यांतर्दधे मुनिः ययौ पीतांबरधरं
 शरवचक्रगदाधरं कृतांजलिपुटीभूत्वा मुनीन्द्रस्तमभाषत नारद उवाच शृणु देव भवत्कार्यं विवाहो निश्चितस्तव हिमवांस्तु तदा गौरीमु-
 वाच वचनं तदा दत्तासित्त्वं मया पुत्रिदेवाय गरुडध्वजे श्रुत्वा वाक्यं पितुर्देवी गता सा सरिर्मंदिरं भूमौ पतित्वा सा देवी विललापाति दुः-
 खिता विलपंती तदा हृत्वा सखीवचनमब्रवीत् सरयुवाच किमर्थं दुःखिता देविकथयस्व ममाग्रतः यद्भवत्याभिलषितं करिष्ये हं न
 संशयः पार्वत्युवाच सखी शृणु मम प्रीत्या मनोभिलषितं मम महादेव च भवति करिष्ये हं न संशयः एतन्मोचितं कार्यं तातेन कृतमन्य-
 था तस्माद्देहपरित्यागं करिष्ये हं सरिर्मियं पार्वत्या वचनं श्रुत्वा सखीवचनमब्रवीत् सरयुवाच पिता यत्र न जानाति गमिष्या वोहित-
 द्दनं इत्येवं संमतं कृतानीतासित्त्वं महद्दनं पितानिरीक्षया भासहिमवांस्तु गृहे गृहे केन नीतासि मे पुत्री देवदानवकिन्नरैः नारदाग्रे कृतं
 सत्यं किं दास्ये गरुडध्वजे इत्येवं चिंतया विष्टो भूर्लितो निपपात ह हा हा कृत्वा प्रयावंति लोकास्ते गिरिपुंगवं ऊचुर्गिरिवरं सर्वभूच्छाहेतुं गि-

रेवद गिरिरुवाच दुःसस्यहेतुंशृणुतकन्यारत्नं तं मम दष्ट्वा कालसर्पेण सिंहव्याघ्रेण वाहता नजानेक गता पुत्री केन दुष्टेन वाह-
ता च कं पेशोकसेतसो वार्तेन वमहातरुः गिरिर्वनाद्वनं यातस्त्वदालोकनकारणात् सिंहव्याघ्रेऽभिह्लेश्वरो हि भिश्च महायनं त्वं चा-
पि विपिने योरेव जेती सरिवभिः सह तत्र दृष्ट्वानदीरम्यां तत्तीरे च महागुहां तां प्रविश्य सर्वासाधेऽन्नभोगविवर्जिता संस्थाप्य बालु-
कालिंगं पार्वत्या सहितं मम भाद्रशुक्ल तृतीयाया मर्चयंती तु हस्तभौ तत्र वाद्येन गीतेन रात्रौ जागरणं कृतं व्रतराज प्रभावेन आसनं च-
लितं मम संप्राप्तो हंतदा तत्र यत्र त्वं सरिवभिः सह प्रसन्नोऽस्मि मया भोक्तुं परं ब्रूहि वरानने पार्वत्युवाच ० यदि देव प्रसन्नोऽस्मि भर्ता भवमहे-
श्वर तथेत्युक्त्वा तु संप्राप्तो कैलासं पुनरेव च ततः प्रभाते संप्राप्ते नद्यां कृत्वा विसर्जनं पारणां तु कृतं तत्र सरव्यासाधुं त्वया श्रुभौ हिमवानपि-
तं देशं माजगाम यनं वनं चतुराशानिरीक्षंस्तु विह्वलपतितो भुवि दृष्ट्वा तत्र नदीतीरे प्रसक्तं कन्यकादयं उत्थाप्योत्संगमारोप्य रोदनं कृत-
वान् गिरिः सिंहव्याघ्रादिभल्लुके वने दुष्टे कुतस्थिता पार्वत्युवाच शृणु तां तमया ज्ञातं त्वं दास्य सीश्वराय भो तदन्यथा कृतं तात तेनाहं-
वनमागता ददासि तां तयदि भो मीश्वराय तदा गृहं आगमिष्यामि नेव चेदिह स्थास्यामि निश्चितं तथेत्युक्त्वा हिमवतानीता सित्वे गृहं प्र-
ति पश्चादत्ता त्वमस्माकं कृत्वा वैवाहिकीं क्रियां तेन व्रतप्रभावेन सोभाग्यं साधितं त्वया अद्यापि व्रतराजस्तु न कस्यापि निवेदितः नामा-
स्य व्रतराजस्य शृणु देवि यथा भवत् आलिभिर्हरितायस्मात्तस्मात्सा हरितालिका देव्युवाच नामेदं कथितं देवविधिं वद मम प्रभो किंपुण्यं

किं फलं चास्य केन च क्रियते व्रतं ईश्वर उवाच शृणु देवि विधिं वक्ष्ये नारी सोभाग्यहेतुकं करिष्यति प्रयत्नेन यदि सोभाग्यमिच्छति तो
तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलीस्तम्भमंडितं आच्छाद्य पट्टवस्त्रैस्तु नानावर्णा विचित्रितैः चंदनेन सुगंधेन लेपयेद्गृहमंडपं शंखभेरीमृदंगै
स्तुत्कारयेद्गृहनिस्वनेः नानामंगलगीतं च कर्तव्यं मम सद्गुणैः स्थापयेद्दालुकादिगंगापार्वत्या सहितं मम पूजयेद्गृहपुष्पैश्च गंधधूपैश्च
नैवेद्यैः नानाप्रकारैर्नैवेद्यैः पूजयेज्जागरं चरेत् नारी करैः पूजयेत्कलेः जंजीरे बहुभिस्तथा बीजपूरैः सनारिङ्गैः फलैश्चान्यैश्च भूरिशः ऋतु
कालोद्भवेभूरिप्रकारैः कंदमूलकैः गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्मंत्रेणानेन पूजयेत् ॐ नमः शिवाय शान्ताय पंचवक्त्राय शूलिने नंदिभृगिमहा-
लगणायुक्ताय शम्भवे शिवायै हरकांतार्यै प्रकृत्यै सृष्टिहेतवे शिवायै सर्वमांगल्यै शिवरूपे जगन्मये शिवे कल्याणदेनित्यं शिवरूपे
नमोऽस्तुते शिवरूपे नमस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्ते ब्रह्मचारिण्यै जगद्धात्र्ये नमो नमः संसारभयसंतापाह्निमांसिंहवाहिनि ये-
न कामेन देवित्वं पूजितासि महेश्वरि राज्यसोभाग्यसंपत्तिं देहि मामं वपावीति मंत्रेणानेन देवित्वां पूजयित्वा मया सह कथां श्रुत्वा विधानेन द-
द्यादन्नं च भूरिशः ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या देया वस्त्रा हिरण्यगाः अन्येषां भूयसी देया स्त्रीणां वैभूषणादिकं भर्त्रा सह कथां श्रुत्वा भक्तियुक्ते-
न चेतसा कृत्वा व्रतेश्वरं देवि सर्वपापैः प्रमुच्यते सप्तजन्मभवे राज्यसोभाग्यं चैव वर्धते तृतीयायां तु यानारी आहारं कुरुते यदि सप्तजन्मभवद्दंष्ट्रा
वैद्यं जन्मजन्मनि दारिद्र्यं पुनः शोकं च कर्कशादुःखमागिनी पच्यते नरकैर्घोरैर्नोपवासं करोति सा राजते कांचने ताम्रैर्वैष्णवैश्च मृन्मये भा-

जनेवित्यसेदन्नं सवस्त्रफलदक्षिणं दानं च द्विजवर्याय दद्यादंते च पारणा एवं विधिं याकुरुते च नारी त्वया समाना लभते च भर्त्रा भोगाननेकान्
 सुविभुज्यमाना सा युज्यमंते लभते हरेण अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्फलं प्राप्यते नरैः एतत्ते कथितं देवि
 तवाग्रे व्रतमुत्तमं कोटियज्ञकृतं पुण्यमस्यानुष्ठानमात्रतः इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे हरगौरी संवादे हरिः लिखावत कथा संपूर्णा अथोद्यापनं
 धावत्युवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णं हेतवे महादेव उवाच उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतराजस्य
 शोभने यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् चतुस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभमंडितं घंटिकाचामरयुतं कमलैरुपशोभितं चंदनागरु
 कपूरे लोपितं मंडपं शतं मध्ये वितानं वध्नीयात्पंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्ये कारयेत्पद्मं पंचवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरि न्यसेद्दीहीन्द्रो
 द्योनेन परिसंमितान् सोवर्णैराजतंतान् कलशविन्यसेद्बुधः पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वोषधिसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सोवर्णं राज
 तं च वा दृष्ट्वा तं महादेवं रजतेन विनिर्मितं सर्वावयवसंयुक्तं गौरीं हे भ्राविनिमितां पूजयेत्तत्र गंधादौः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः रात्रौ
 जागरणं कुर्यात्कथावाचनपूर्वकं ततः प्रभातसमये कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चार्चयेद्देवीं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वा
 ग्निस्थापनं ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिलांश्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिप्लुताद् जुहुयाद्बुधमंत्रेण गौरीमंत्रेण वेदवित् अष्टोत्तरश
 तं चापि अष्टविंशतिमेव वा एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् सुवर्णरत्नवासौ भिर्गोर्दद्याच्च यथाविधि शय्यां सोपस्करो दद्यादाचार्या

यमयत्नतः षोडशदिजयुग्मानि पक्वान्नेश्च भोजयेत् सोभाग्यद्वयवस्त्राणि वंशपात्राणि षोडश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि
अन्येभ्यो द्विजवर्येभ्यो दक्षिणां च प्रयत्नतः भूयसीं परयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवनुष्ठये उद्दिश्य पार्वतीशं च सर्वं कुर्यादतद्रितः बंधुभिः सह सुं
जीतानियतश्च परेहनि एवं याकुरुते नारी व्रतराजं मनोहरं सोभाग्यमरिवलंतस्याः सप्तजन्मानसंशयः इति श्रीहरितालिकाव्रताध्यापनं स
पूर्णं अथाश्विनकृष्णतृतीयायां बृहद्गौरीव्रतं डोलीति देशभाषायां शास्त्रामूलफलैः सह रिंगिणीं गृहे आनीय सिकतां वेद्यां निक्षिप्य उदकेना
सिंचचंद्रोदयं दृष्ट्वा सुस्नाता पंचसरवीभिः सह अलंकृत्य पूजयेत् तद्यथा मम इह जन्म निजन्मांतरे चाक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिकामा पुत्रपौत्रादि
धनधान्यैश्चर्यप्राप्त्यर्थं श्रीगौरीप्रीत्यर्थं बृहद्गौरीव्रतं करिष्ये कलशेश्वरुणं संपूज्य बृहद्गौरीं पूजयेत् चतुर्भुजां सुवर्णाभां नानालंकारभू-
षितां हिमैंदुतुहिनाभासां मुक्तामणिविभूषितां पाशांकुशधरां देवीं ध्यायेत् सर्वार्थसिद्धिदां कमंडलुधरां सूक्ष्मां पानपात्रं च विभू-
षितां ध्यायामि एहि मातृविशुद्धैर्त्वं त्रिगुणोपरमेश्वरि आवाहयामि भक्त्या त्वां प्रसन्नाभव सर्वदा आवाहनं हेमत्नकृतं देवि आस-
नं ते विनिर्मितं पाशांकुशधरां देवीमानसस्था पयाम्यहं आसनं अक्षमालांकुशधरे वीणापुस्तकधारिणि भक्त्या दत्तं मया तोयं पा-
द्यार्थं प्रतिगृह्यतां पाद्यं अर्घ्यं ददामि ते मातृभक्तानामभयं करे गृहाण त्वं बृहद्गौरी गंधाक्षतसमान्वितं अर्घ्यं भक्तानामिष्टदेमातः
सर्वालंकारसंयुते आचम्यतां जगन्मातृ बृहद्गौरि नमोस्तुते आचमनं ततः पंचामृतस्नानं स्नापयामि जगन्मातस्त्वां सुतीर्थजलेन वै प्रा-

र्थयित्वा मया देविसद्यस्तापविनाशिनि स्नानं वस्त्रं धौतं मया देवि दुकूलं तव निर्मितं भक्त्या समर्पितं मातृवत्पितां जगदंबिके वस्त्रं हरिद्रा
 कुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सोभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सोभाग्यद्रव्यं पंचसूत्रविनिर्मितं दोरकं अर्पयेत् मलयाचलसंभूतं य
 नसारं मनोहरं गंधं गृहाण देवित्वं बृहद्गौरिनमोस्तुते गंधं करवीरे जाति कुसुमैश्च पकेर्षकुलेः शम्भेः शतपत्रैश्च कल्हारे रचयेत् परमेश्व
 रि पुष्पं धूपोयं गृह्यतां देविकालागरु समन्वितः आग्नेयः सर्वदेवानां देवदुमरसोद्भवः धूपं दीपं गृहाण देवेशि चैलोक्यतिमिरापहं व
 न्दिना योजितं मातृवद्बृहद्गौरिनमो नमः दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवि भक्तिमेत्य चला कुरु ईप्सितं मे वरं देहि परमेश्वरं परांगतिं नैवेद्यं यानीयं इदं
 फलमिति नारीकेलफलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं अथ कले दोरकं वधीयात् धारयिष्यामि
 भद्रत्वां त्वद्भक्तात्वं त्परायणा आयुर्देहिय शो देहि सोभाग्यं देहि मे शिवे दोरकबंधनं क्षेमसंपत्करं देवि सर्वसोभाग्यदायिनि सर्वकामप्र
 दे देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति विशेषार्घ्यं ततश्चंद्रार्घ्यं क्षीरोदार्या वसंभूतलक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहि
 तः शशिन् प्रार्थना गगनांगणसं दीपक्षीराब्धि मथनोद्भव भाभासित दिगंतांतरमानुजनमोस्तुते आनीतासि मया देवि पूजितासि
 मया शम्भे सोभाग्यं मम देहित्वं यत्र स्थातुं गम्यतां इति विसर्जनं अथ कथा विजयोवाच अथान्यच्च बृहद्गौरीव्रतं वक्ष्यामि कन्यके
 मासि माद्रपदे कृष्णोत्तृतीयायां चतुर्दशं आनयेद्बृहतीं गौरीं शारवामूलफलेः सह रिंगिणी वृक्षसंमूलं आनयेत् निक्षिप्य गृह

वेद्यां तु तदधः सिकतां शभां न्यसेच्चंद्रोदयं हस्तास्मात्वाधौ तां वरावृतां सरवीभिः सहितासम्यक् अलंकृत्य प्रपूजयेत् गौरीमावाह्यवि-
 धिवत् सिकतामंडलशुभे गंधपुष्पासन्तेर्दिव्यैर्धूपदीपैरेनेकशः सर्वपचारैर्बृहतीपंचपंचभिरेचयेत् एवं पूज्य यथाशक्त्या कृत्वा चैव
 प्रदक्षिणां बध्नीयादोरकं पश्चात्तु पंचकूनिर्मितं बध्नामिदोरकं कंठे लब्धत्वा तत्परायणा आयुदेहियशोदेहि सौभाग्यं देहि मे शम्भो अ-
 नेन दोरकं बध्ना चंद्रायार्घ्यं समर्पयेत् क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदे विगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते गगनागणसेरीप-
 क्षीराब्धिमथ नोद्भव भाभासितदिगंतांत सोमराजनमोस्तुते कथामेतांच शृणुयाद्दौर्घ्यं तन्नयनाः सदा ततो गोधूमचूर्णेन पंचभिः
 कुंडवैर्युते पद्मान्नमर्धं विप्राय दत्वा भुंजीत च स्वयं एवं वै पंचवर्षाणि कृत्वा प्रजसनुत्तमं सर्वान् कामानवाप्नोति नात्र कोऽपि विचारणा
 ऋषिकन्योवाच केन चार्दौ पुराचीं प्रितमेतत्त्वयोदितं ईप्सितं कोऽपि त्वेमेवाव्रतस्यास्य प्रभावतः विजयो वाच शृणुकन्येयथा
 मासं पार्वत्या कथितं पुरा सूत उवाच शृणु धर्मपुत्रः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ सर्वभूतहिते विष्णा शंभुना
 कथितं गौर्यात्तद्व्रतं कथयाम्यहं कदाचिदुपरिष्ठितं पार्वतीपर्यपृच्छत पार्वत्यवाच शंभो त्वां प्रष्टुमिच्छामि करुणाकरशंकर सर्वबा-
 धोपशमनं सर्वकामफलप्रदं व्रतानां सर्वदानानामुत्तमं श्रूयितुं त्वतः आयुरारोग्यदं देवपुत्रपौत्रप्रदायकं तद्व्रतं श्रूयिष्ये देवेश यद्यहं तव वक्षु-
 मा ईश्वर उ० शृणु देवि परं गुह्यं व्रतं परमदुर्लभं परभूद्वा परस्थाते पंडोः प्रियवरांगना वर्षषोडशसंपूर्णा संपन्नवयसोचना अनपत्यानु-

साकुंतीभर्तारमिदमब्रवीत् कुंत्युवाच केन कर्मविपाकेन पुत्रहीनास्मि दुःखिता अनपत्यप्रतीकारमिदानीं ब्रूहि तत्त्वतः पंडुरुवाच
 ऋषिशापोस्ति मे भद्रं यत्तस्तेन भविष्यति भर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृगोहे भ्यगात्स्वयं पितुर्गोहे वर्तमाना कुंती व्यासं ददर्श ह नमस्कृत्य च तं प्रा
 ह कुंती मुकुलितं जलिः कुंत्युवाच व्रतं मे कथया शतं पुत्रसंतानकारकं सर्वसंपत्करं नृणां व्रतमेकं महामुने व्यास उवाच शृणु त्वं ब्रह्मती गो-
 र्था व्रतं संतानदायकं आद्रक्ष्य च तृतीयायां निश्चिंद्रोदये शभे स्नानं कृत्वा च विधिवत् मौनी भूत्वा व्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं चैव स्त्रीणां पुत्रा-
 नसौख्यकृत् भूहि रण्यादिदानानां सर्वेषामधिकव्रतं पंचवर्षं विधातव्यं तत उद्यापनं चरेत् उद्यापनविधानेन संपूर्णं फलमश्नुते अंतर्तुकार-
 येद्भक्त्या सौवर्णं ब्रह्मती फलं पश्य चरचतुर्भिश्च शभेर्बीजं युतं तु तत् देव्याः पुरस्तु संस्थाप्य पूर्ववत्प्रतिपूजयेत् आचार्यं पूजयेद्भक्त्या विप्रान्य-
 चतथैव च सवासिन्यः पंच पूज्या वस्त्रालंकारभूषणैः कंचुके चैव तादंकेः कंठसूत्रे हरिप्रिया वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः संवेष्टितानि च सिंदूरं
 जीरकं चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातं च ब्रह्मती फलपंचकं वायनानि च पंचैव ताभ्यो दद्यात्तु भोजनं अर्घ्यं दत्त्वा वायनानि द-
 त्वा भुंजीत वाग्यता तत्फलं धारयेत्कंठे सर्वकामसमृद्धये ततः प्रातः समुत्थाय सालंकारासखीजनैः गीतवाद्ययुतानद्यां गौरीं तां तु विस-
 र्जयेत् आगच्छ वरदे देवि पूजिता सिमया शभे मम सौभाग्यदानाय यथेष्टं गम्यतां त्वया एतद्रूपं भावेन काचिद्वा स्तु कन्यका पतिं संजी-
 वयामास निर्भर्त्य यमकिंकरात् तस्माच्चरत्वं व्रतमेतदाद्यमायुः प्रदं पुत्रसमृद्धिदं च पुत्रैश्च पौत्रैश्च युता च पत्या गौरी प्रसादाद्भवजीवव-

॥
 त्सा यद्दं शृणुयानित्यं श्रावयेद्वासमाहितः समुक्त्वा विपुलान्भोगानंतो शिवपदं व्रजेत् इति श्री भविष्योत्तरपुराणे बृहद्दोरीव्रतो
 व्यापनं संपूर्णं इदं कर्णार्थं के प्रसिद्धं अथ मार्गशीर्षे माघे वा कृष्णतृतीयायां सो भाग्यसुंदरीव्रतं तच्च चतुर्थीयुक्तायां कार्पेयं नदि
 तीयाविद्वाचां द्वितीयाविधरहिता तृतीयायां सिता भवेत् चतुर्थीयोगिनी किंचित् शुद्धावापि यदा भवेत् नारद उ० भगवंस्ते भजास्तु
 धानानावर्णास्तथा गुणाः स्वेदजा अंडजाश्चैव उद्भिजश्च जरायुजाः देवास्तराः सगंधर्वाः सयक्षोरगराक्षसाः एकेसररूपाः सुभगाव
 लिनश्चापरे तथा तथान्ये दुःखसंयुक्ताः काणामूकाश्च पंगवाः दुःशीला दुर्भगादीनाः पापकर्मकराः सदा एवं मे तद्दि संतापः संशयं छे
 तुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तो सि प्रियो सि मे कर्मबीजप्रसूतं हि शरीरं पांचभौतिकं ये दत्तदाना जायंते सरूपाः
 सुखिनो जनाः तपःप्रभावाज्जायंते बलिनः सुभगास्तथा अदत्तदाना जायंते परकर्मकराः सदा परापवादवक्तारः परद्रव्यापहार
 काः हंतारः प्राणिनां चैव अभक्ष्याणां च भक्षकाः क्रमशो नरकान् भुक्त्वा जायंते कुत्सितानराः दरिद्राः पंगवो मूकाः काणाद्या दुर्भगा
 स्तथा नारदैव स्वकर्मस्थानरानाथंश्च दुःखिताः नारद उ० उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानव्रतं तीर्थं शरीरस्थचशो
 वणं दुःखसंतापतप्तानां जीवितान्मरणं वरं ब्रह्मोवाच शृणु नारद यदुत्थं व्रतानां मुत्तमव्रतं सर्वदुःखप्रशमनं व्याधिदारिद्र्य
 नाशनं सरवसो भाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं वसिष्ठाय पुरा प्रोक्तं ऋषीणां च समागमे कैलासशिखरे रम्ये शंकरेण महात्मना

नारद उ० कस्मात्सोवाच भगवान् कृपा कस्माच्च जायते ब्रह्मोवाच दृष्ट्वा द्रुतं च सोभाग्यमरुंधत्या जगत्प्रभुः तथारूपं च शीलं च सो
 भाग्यमतुलं तथा कृत्वा शिरः प्रकेपे च जहास मृदुशंकरः पृष्ट्वानुशंकरं देवं वसिष्ठस्मिन्तकारणं ईश्वर उ० अहो व्रतस्य माहात्म्यं श्रु
 यतामृषिसत्तमाः पुरा जन्मानि शूद्रस्य दासकर्मकारा सदा उच्छिष्टभोजना नित्यं उच्छिष्टशयना सदा कुर्यादुर्मगादीनां रुक्षा गद्गदभा
 षिणी नाम्ना मेघवती रव्याता दुर्दर्श विदना शुक्ला एकदा प्रेषणार्थं सागता ब्राम्हणसन्निधौ श्रुतं व्रतं च नारीणां वाच्यमानं द्विजन्मना
 सोभाग्यसंदरीचाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञात्वा चारगमेशास्त्रे सर्वकामफलप्रदा हविष्यं च तोच्छिष्टं पारणं च तथा कृतं केवलं च व्रतं चीर्णं च
 द्वापूतेन चेतसा श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिर्नाथराशिभिः ऋषयश्च क्रिरे धर्मं श्रद्धया भावितात्मना तेन धर्मविपाकेन निषादाधिपतेः सु
 ता सुरूपा च स शीलं च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णा विषया जाता तस्या देव्याः प्रसादतः उच्छिष्टभोजना जाता निषादानां च योनिषु
 अदत्तदानात्संजाता तपसा भोगवर्जिता व्रतप्रभावात्संजाता सुरूपा च पतिव्रता महासोभाग्यसंयुक्ता साक्षाद्ब्रह्मरीरवापरा स
 र्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसते गृहे तद्व्रतं चास्ति देवर्षे सर्वकामफलप्रदं नारद उवाच व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनं क
 सिन्मासे प्रकर्तव्यं देवताका प्रकीर्तिता किंपुण्यं किंच नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच व्रतस्यारंभणं चादौ मार्गशीर्षे यमायके
 द्वितीया वैधरहिता तृतीया यासिता भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धा वापि यदा भवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं अपामार्गेण कु

वीतिदंतशुद्धिं तदा व्रती उमेदेविनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धधारिणि प्रसीदश्रीमहेशानिकरिष्ये व्रतमुत्तमं सान्निध्यं कुरु मे देवि व्रतेस्मिन् ह
 रचल्लभे नियममंत्राः सौभाग्यसंदरीनामवंशिनीसाप्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवी सर्वसंपदशंकरी तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते ज
 गत् द्रोणपुष्पैश्च संपूज्यादाडिमंचार्घ्यहेतवे नैवेद्यं मोदकान् दद्यात् कर्पूरं प्राशयेत्ततः वत्सपोषासिते पक्षे तृतीयायां व्रतं भवेत् चेलिका
 दंतकाष्ठं च मरुकेण च पूजनं राज्यसौभाग्यदानां संपदरीं पूजयेत्ततः धात्रीफलं तदेवार्घ्यं कंकोलं प्राशयेत् निशि नैवेद्यं वटकाः कार्या घृत
 शर्करयान्विताः कंकोलं बुतथा प्राश्य राज्यसौभाग्यहेतवे घृतेन बोधयेद्दीपं रात्रौ जागरणं तथा सर्वकामप्रदा देवी सर्वदुःखहरा परा सर्वेभ्य
 र्यप्रदा देवी सर्वपापहरा शुभा एकापि बहुधात्मानं नामरूपमभेदतः माघमासे च संप्राप्ते वदयिदंतधावनं प्रातः कुर्वीति नियमं रूपसौभाग्य-
 हेतवे अपराह हेततः स्नात्वा सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्च संपूज्या रूपसौभाग्यसंदरी नारीके रार्घ्यदानं च नैवेद्यं शकुलीस्मृता प्राशनं चै
 व कस्तूरीरूपसौभाग्यसंयुता पूजयेत्तत्र या सर्वकामसौभाग्यसंदरीम् काल्पुनस्य सिते पक्षे प्रातर्नियमसंयुता सौभाग्यसंदरी बिल्वदंत
 काष्ठं तु कारयेत् स्नानं कृत्वा तथा नारीकां च नारैश्च पूजयेत् नैवेद्यं सक्तवस्तत्र घृतशर्करयान्विताः यक्षकर्मजीले पोधूपाश्चागरुसंभवाः
 सर्वास्तु चैतृतीयास्तु विधिरेव उदाहृतः बीजपूरा र्घ्यदानं च प्राशनं च दनोदकं प्राशनस्य प्रभावेन सर्वान् कामानवाप्नुयात् पारणं च प्रकर्त-
 व्यं सह सर्वैश्च बांधवैः चैत्रमासि प्रकर्तव्या तृतीया पापनाशिनी प्रयत्नेन प्रकर्तव्या सरवसौभाग्यसंदरी दंतकाष्ठं समुद्दिष्टं जंबूदक्ष

ब्र.रा.
५६

तु.
३

मुद्गवम् पूजादमनकैर्नामार्घ्यबिल्वफलंस्मृतं नैवेद्ये मंडकाः शोकाशर्कराद्यतसंयुताः सुखसौभाग्यप्राप्त्यर्थं प्राशनं वज्रवारिणः वेशा-
रवस्थसितेपक्षे तृतीयायामुपोषयेत् मालतीदंतकाष्ठं च नियमग्रहणं ततः पतिसौभाग्यदां देवि संदरी पूजयेत्ततः पद्मेः सितैः सरक्तैश्च-
मल्लिकाभिश्च पूजयेत् दधिभक्तं सकर्पूरं शर्कराद्यतसंयुतं नैवेद्यं कल्पयेद्देव्या अर्घ्यं चान्नफलं भवेत् हेमौदकं च संप्राश्य पुष्टिसौभाग्यमा-
प्नुयात् ज्येष्ठे मासि तृतीयायां उपवासपरा भवेत् यूथिकादंतकाष्ठं च लावण्यसूक्तं भगार्थिनी मल्लिकाकुसुमैः पूज्या यक्षकर्मचर्चिता ला-
वण्यसूक्तं भगां देवीं संदरीं पूजयेत्ततः कदलीफलार्घ्यदानं च नैवेद्यं घृतपूरिका मौक्तिकांबुततः पीत्वा लावण्यसूक्तं भगा भवेत् आषादे च ततो-
मासि पतिसौभाग्यसंदरीं प्रातरुत्थाय कर्तव्यं दंतकाष्ठं मशोकं नियमं तत्र कुर्वति तृतीयायां प्रयत्नतः बिल्वपत्रैः कीमलैश्च पतिसौभा-
संदरीं जंबूफलार्घ्यदानं च नैवेद्यं पायसं स्मृतं शर्कराद्यतसंयुक्तं संदरीं प्रीयतां मम विद्रुमांबुनिशि प्राश्य हविषा पारणं स्मृतं सपत्नीनां पु-
रं नैव सा पश्यति कदाचन श्रावणे मासि संप्राप्ते तृतीयायामुपोषिता बिल्वं वा बादरं काष्ठं जातिषुष्यैश्च पूजनं सर्वैश्च सौभाग्यं संदरीं पू-
जयेत्ततः नैवेद्यं श्वेतपद्मान्नधूपदीपादिकं तथा कदलीफलार्घ्यदानं च प्राशयेद्वा जतं पयः गजाश्च पशुदासीनां हेमरत्नादिवाससां
ईश्वरी सर्वलोकानां भगवत्याः प्रसादतः मासि भाद्रपदे प्राप्ते पूज्या सौभाग्यसंदरीं दंतकाष्ठं तु कर्तव्यं मातुलिंगी समुद्रवं उत्पलैः पू-
जयेद्देवीमर्घ्यं कर्काटकीफलं नैवेद्यं शोकवर्तिन्या पिबेन्मायि क्यजं पयः कर्पूरागरुकस्तूरी सुरवदेशोक्तगंधिना अश्वयुज्या सितेप-

५६

क्षेत्तृतीयायां व्रतं चरेत् दंतकाष्ठं प्रकर्तव्यं पुष्पवृक्षं समुद्रं पूजयेत्परया भक्त्या पुत्रसौभाग्यसुंदरीं उत्पलैः शतपत्रैश्च पूजाकार्या प्रयत्न-
 तः नारिङ्गमर्घ्यदानार्थं कुम्भादंवापिकल्पयेत् नैवेद्ये गणकान् शक्रान् शर्कराद्युतपाचितान् औदुम्बरं पयःप्राश्य सुंदरीं प्रीयतां मम
 पुत्रपौत्रसमायुक्ता सुखसौभाग्यसुंदरी कार्तिके मासि संप्राप्ते तृतीयायामुपोषिता औदुम्बरं दंतकाष्ठं कृत्वा व्रतमुपाचरेत् केतकी
 मिश्रसौभाग्यप्राप्तयोगां च सुंदरीम् निवेदयेत् पूपांश्च सुगंधान् शालिसंभवान् अक्रोडं चार्घ्यदाने च लवंगं प्राशयेत् ततः सावित्री गंगं च
 मोतिपितृभ्रातृसुतादिभिः एवं चैषां व्रते कुर्यादुद्यापनविधिं ततः सर्वशास्त्रमधीयानमागमेषु विशारदं आचार्यं प्रार्थयेत् प्रातर्मर्गिणी
 र्धेयथाविधि चीर्णं व्रतं मयाचार्य उद्यापनविधिं मम व्रतवैकल्यानाशाय यथाशास्त्रं समाहितः सुंदरीमंडलं कार्यं गौरीतिलकमेव वा उ-
 मा महेश्वरं देवं स्तवर्णेन तु कारयेत् व्रतारं प्रेयथा शक्त्या राजतं वापि कारयेत् वित्तशायं न कर्तव्यं सति द्रव्ये फलार्थिना वर्षे प्रपूज्यतां मूर्तितामेवं मंड-
 ले चरेत् सर्वोपहारैर्गंधैश्च पुष्पैर्नानाविधैरेपि एकैव सा जगन्माता बहुरूपाैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशभिश्चैव पूज्या सौभाग्यसुंदरी ततः पद्म
 निभां देवीं रक्तवस्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाद्यं रक्तकुंकुमचर्चितां ध्यात्वा चैवं विधां देवीं पूजयेत् देकमानसा रात्रौ जागरणं कार्यं गीत-
 वादित्रनिःस्वनेः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यादिफलानि च अर्घ्यार्थं परिकल्प्यानि सर्वकामार्थसिद्धये ततः प्रभाते विमले स्नानं कृ-
 त्वा विधानतः कुसुंभकुसुमे हेमं किंशुकैर्वापि कारयेत् अष्टोत्तरशतं पूर्णमध्वान्नं पयसान्वितं तदभावे तु कर्तव्यः शतपत्रैर्विधान-

तः असरेण तु मंत्रेण गोणं मुखं समाचरेत् भोजयेच्च प्रयत्नेन चत्वार्यष्टौ विधानतः मिष्टान्नेन सपत्नीकान् भक्त्या वै परि तोषयेत् व-
स्त्रालंकरणैश्चैव यथाशक्त्या प्रपूजयेत् सौभाग्यवस्त्रं चैकैकं नारीणां चैव दापयेत् ततो हस्ते प्रदातव्यं कुंकुमं लवणं गुडं नारीकैरत-
थावल्लीदूर्वासिंदूरकज्जलं मंगलाष्टकमेतद्वेदत्वा सौभाग्यमाप्नुयात् आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्रालंकरणैः शुभैः परिधाय यथाशक्त्या
मंडलं तत्समर्पयेत् प्रार्थयेच्च ततो देवीं सर्वसौभाग्यसंदरीं पूजिता सिमया देवि सर्वसौभाग्यसंदरी दत्त्वा मत्प्रार्थितान् कामान् गच्छ
देवियथास्मत्त्वं मूर्तिं च मंगलं देव्या उपहारांश्च सर्वशः गुरोर्गृहाण सर्वं त्वं संदरी प्रीयतामिति त्वत्प्रसादान्मया चीर्णं व्रतमेतत्स दुर्लभं
क्षमस्व विप्रशार्दूल प्रसादस्तु मुखो भव एवं चीर्णं व्रतानारी कृत्तुकृत्या भवेत्सदा येनेदं कृतं वंषं प्राप्तं जन्मनः फलं नातः परतरं
किंचिद्व्रतं सौभाग्यकारकं देहांते शिवलोके तु भोगान् भुङ्क्ता यथेप्सितान् इति श्रीम विष्णुः सौभाग्यसंदरी व्रतोच्चापनं संपूर्णं
अथ चतुर्थी व्रतानि लिख्यंते तत्र श्रावण कृष्ण चतुर्थ्यां संकष्टचतुर्थी व्रतं तच्च चंद्रोदयव्यापिन्यां कार्यं श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां
तु विधूदये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् १ दिनद्वये तद्व्याप्तौ पूर्वैव मातृविद्वागणे श्वर इति वचनात् दिनद्वये अव्याप्तौ
परैव हेमाद्रौ चंद्रोदयाभावे चतुर्थी निशि षट्षटिव्यासायां परैव व्रते इति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य तिथौ समविधा
धनपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थं समस्त रोगमुक्तिकामः श्रीगणेश प्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थी व्रतमहं करिष्ये तत्रादौ स्वस्तिवाचनं गणपतिपूजनं क-

लशार्चनं च करिष्ये सौवर्णरक्तताम्रमृन्मयं धन्यतमांगणपतिमूर्तिं कृत्वा जलपूर्णं पूर्णपात्रवस्त्रयुतं कुम्भोपरिस्थापयित्वा षोडशोपचारैः पू-
जयेत् आदौ ध्यानं तद्यथा लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकं नानारत्नैः स्रवेषाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ध्यायेद्भजाननं देवं तत्सर्वा-
चनसम्पन्नं चतुर्बाहुं महाकायं सूर्यकोटिसम्पन्नं इति ध्यानं आगच्छत्वं जगन्नाथस्मरान्मस्मृत अनाथनाथ सर्वज्ञ विघ्नराज कृपाकु-
रु सहस्रशीर्षा० आवाहनं गजास्याय० नमो गजास्यमावाह० गोप्तात्वं सर्वलोकानामिन्द्रादीनां विशेषतः भक्तदारिद्र्यविच्छेत्ता एकदंत नमो
स्तुते पुरुष एवेदमा० विघ्नराजाय० आसनं मोदकानूधारयन् हस्ते भक्तानां वरदायक देवदेवनमस्तेस्तु भक्तानां फलदो भव एतावानस्य०
लंबोदराय० पाद्यं महाकायमहारूप अनंत फलदो भव देवदेवनमस्तेस्तु सर्वेषां पापनाशन त्रिपादूर्ध्व० शंकरसूनवेन० अर्घ्यं कुरुष्व
चमनं देवसरवंधस्त्ववाहनं सर्वाधिदलनस्वामिनीलकंठनमोस्तुते तस्माद्विराज० उमास्मृताय० आचमनीयं स्नानं पंचामृतेनैव गृहाण ग-
णनायक अनाथनाथ सर्वज्ञ नमो मूषकवाहनं पयोदधिघृतचैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्रीयतां गणनायकः वक्रतुंडाय
न० पंचामृतस्नानं गंगाचयमुनाचैव गोदावरिसरस्वती नर्मदासिंधुकावेरीजलस्नानायकल्पितं यत्पुरुषेण० हेरंबाय० स्नानं रक्तव-
स्त्रं स्रव्युग्मं च देवानामपि दुर्लभं गृहाण मंगलं देवलंबोदरहरात्मज तं यज्ञं शूर्पकर्णाय० वस्त्रं० ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण गणना-
यक आरक्तं ब्रह्मसूत्रं च कनकस्योत्तरीयकं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः संभूतं पृष० कुञ्जाय० यज्ञोपवीतं० गृहाणे श्वरसर्वज्ञ दिव्यचंदन

ब्र-रा-
५८

सुत्तमं करुणाकरअस्मिन्गौरीसुत्तनमोस्तुते तस्माद्यज्ञात्सर्वहृत्तक्रवसा० गणेश्वराय० गंधं० अक्षताश्चकरश्रेष्ठाःकुंकुमोक्ताःसुशो-
भिताः मयानिवेदिताभक्त्यागृहाणगणनायक अक्षतान् स्रगंधिदिव्यमालां च गृहाणगणनायक विनायकनमस्तुभ्यंशिवसूक्तो नमो
स्तुते मालां माल्यादीनिस्रगंधीनि० तस्मादस्या० विघ्ननाशिनेन० पुष्पाणि अर्थांगपूजा गणेश्वराय० पादौ पूजयामि विघ्नराजाय० जा-
नुनीपू० आखुवाहनाय० रू० हरेंबाय० कटीपू० कामहारिसूनवे० नाभिंपू० लंबोदराय० उदरंपू० गौरीसुताय० स्तनौपू० गणनाय-
काय० हृदयंपू० स्थूलकंठाय० कंठंपू० स्कंदाग्रजाय० स्कंधौपू० पाशहस्ताय० हस्तौपू० गजवक्त्राय० वक्त्रंपू० विघ्नहर्त्रे० ललाटंपू० सर्वेश्व-
राय० शिरःपू० श्रीगणाधिपाय० सर्वगिंपूजयामि दशांगगुग्गुलंधूपंसुत्तमंगणनायक गृहाणदेवदेवेशउमासुत्तनमोस्तुते यस्यरुधे०
विकटायनमः धूपं सर्वज्ञसर्वरत्नाद्यसर्वशिविबुधप्रिय गृहाणमंगलं दीपं यत्तवर्तिसमन्वितं ब्राह्मणोस्य० वामनाय० दीपं नैवेद्यं गृह्यतां
देवनानामोदकसंयुतं पक्वान्नपूलसंयुक्तं षड्रसेश्वरसमन्वितं चंद्रमामन० सर्वाय० नैवेद्यं० कृष्णावेण्यागौतमीनां पयोव्यानिर्मदाज-
लैः आचम्यतां विघ्नराजप्रसन्नो भव सर्वदा आचमनं फलान्यमृतकल्यानिस्रगंधीन्यघनाशन आनीतानियथाभक्त्यागृहाणगण-
नायक सर्वातिनाशिनेनमः फलं० तौबूलं गृह्यतां देवनागवल्यादलेयुतं कर्पूरेण समायुक्तं स्रगंधं मुखपूषणं विघ्नहर्त्रे नमः तांबू-
लंस० सर्वदेवाधिदेवत्वं सर्वसिद्धिप्रदायक भक्त्यादत्तां मया देव गृहाण जगदीश्वर सर्वेश्वराय० दक्षिणां० पंचवर्तिसमायुक्तं वन्हि-

नायोजितं मया गृहाणमंगलं दीपं विभ्रज नमोस्तुते नीराजनं ० यानिकानि च पापानि ० नाभ्या आसीति प्रदक्षिणाः नमोस्त्वनंताय ० स-
प्तास्येति नमस्कारः यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुण्यांजलिं एवं पूजाप्रकर्तव्यापीडशैरुपचारकैः मोदकान्कारयेद्देवमेकविंशतिसंख्यया तेषां
मध्ये प्रदातव्या दशसंख्याश्च पार्वति देवाग्रे स्थापयेत्संचपंचविप्राय कल्पयेत् पूजयित्वा तु तं विप्रं भक्तिभावेन देववत् दक्षिणां च य-
थाशक्त्या दत्त्वा वेपंच मोदकान् पूजयेन्निशि चंद्रं च अर्घ्यं दत्त्वा यथाविधि क्षीरसागरसंभूतसुधारूपनिशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गंगी
शप्रीतिवर्धन रोहिणी सहितं चंद्रमसे नमः इदमर्घ्यं ० क्षीरोदार्णवं संभूतसुधारूपनिशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन्
रोहिणी सहितं चंद्राय ० इदमर्घ्यं ० गणेशाय नमस्तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु पूजितो
सि विधूदये क्षिप्रप्रसादितो देव गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते संकष्टहर गणेशाय ० इदमर्घ्यं ० तिथीनामुत्तमे देवि गणेश प्रियवल्लभे सर्वसंकष्टना-
शाय चतुर्थ्यर्घ्यं नमोस्तुते वायनमंत्रः विप्रवर्य नमस्तुभ्यं मोदकान्वेद दाम्यहं मोदकान्सफलान् पंचदक्षिणाभिः समन्वितान् आपदुद्ध-
रणार्थाय गृहाण दिजसत्तम प्रार्थना अबुद्धमतिरिक्तं वादव्यहीनं मया कृतं तत्सर्वं पूर्णतां यातु विप्ररूपगणेश्वर ब्राह्मणान् भोजयेद्दे-
वं यथा तथ्यं यथा स्वरं स्वयं भुंजीत मोनेन मोदकान् ब्राह्मणैः सह अशक्तश्चैकमन्नं च भुंजीत दधिसंयुतं अथवा भोजनं कार्यं मे कवा-
रं हि मादिजे प्रतिमां गुरवे दद्यादाचार्याय सदक्षिणां वस्त्रकुंभसमायुक्ता मादौ मंत्रमिमं जपेत् ॐ नमो हरे रवमदमोदितसंकष्टानि वारय

निवारय इति मूलमंत्रं एकविंशतिवारं जपेत् विसर्जनमंत्रः गच्छ गच्छ सरश्चैषु स्वस्थाने त्वंगणेश्वर व्रते नानेन देवेश यथोक्तफलदो भव इ-
ति पूजा अथ कथा ऋषय ऊचुः तारिद्यशो ककष्टाद्यैः पीडितानां च वैरिभिः राजश्रेष्ठैर्नृपैः सर्वैः क्रियते किं श्रुत्वा धिभिः धनहीने नरैः स्कंदस-
र्वोपद्रवपीडितैः विद्यापुत्रगृहभ्रष्टैर्योगयुक्तैः श्रुत्वा धिभिः कर्तव्यं किं वदोपायं पुनः क्षेमार्थसिद्धये स्कंद उवाच शृणु ध्वं मुनयः सर्वव्रता
नामुत्तमं व्रतं संकष्टतरणं नाम संपत्तिस्तु स्वदायकं येनोपायेन संकष्टं तरंति भुवि देहि नः यद्रतं देवकीपुत्रः कृष्णो धर्माय दत्तवान् अरण्ये
क्लिश्यमानाय पुनः क्षेमार्थसिद्धये यथा कथितवान् पूर्वगणेशो मातरं प्रति तथा कथितवान् श्रीगणेशो दापये पांडवान् प्रति ऋषय ऊचुः
यथा कथितवानं चो पार्वतीं श्रीगणेश्वरः तथा पृच्छति मुनयो लोकानुग्रहकां क्षिणः स्कंद उवाच पुरा कृतयुगे पुण्ये हिमाचलसूता स-
ती तपस्तप्तवती भूरितेनालब्धः शिवः पतिः तदा स्मरत्साहेरं बंगणेशं पूर्वजं सतं तत्क्षणादागतं दृष्ट्वा गणेशं परिपृच्छति पार्वत्युवाच
तपस्तप्तमया धोरं दुश्चरं लोमहर्षणं न प्राप्तः समयाकांतो गिरीशो मम बहुभः संकष्टतरणं दिव्यं व्रतं नारद उक्तवान् त्वदीयं यद्रतं-
तावत्कथयस्व पुरातनं तच्छ्रुत्वा पार्वती वाक्यं संकष्टतरणं व्रतं प्रीत्या कथितवान् देवो गणेशो ज्ञानसिद्धिदः गणेश उवाच श्रावणो बहु-
लेपक्षौ चतुर्थ्यं तु विधूदये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रार्घ्यं प्रदापयेत् पार्वत्युवाच क्रियते केन विधिना किं कार्यं किंच पूजनं उद्यापनं कदा
कार्यं मंत्राः केस्य सुपूजनं किं ध्यानं श्रीगणेशस्य गणेशवद्विस्तरात् गणेश उवाच चतुर्थ्यं प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं ग्राह्यं व्रतमिदं पु

पयंसंकष्टतरणं शक्रो कर्तव्यमिति संकल्प्य ब्रते स्मिन् गणपं स्मरेत् स्वीकारमंत्रः निराहारोऽस्मि देवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भोक्ष्यामि पूजयित्वा
 हंसं कष्टाचारं यस्वमां एवं संकल्प्य राजेन्द्रत्वात् कृष्णातिलैः शक्रोः आह्निकं तु विधायैव पश्चात् पूज्यो गणाधिपः त्रिभिर्मर्षैस्तदर्थं नृतीयां-
 शेन वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमी प्रतिपादयते मस माषमाभ्रात्तदर्थं स्थ नृतीयां शेन वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमी तान्न स्यादपि यथा स्मरं
 सर्वथैव दारिद्र्येण क्रियते मृन्मयी शक्रभा वित्तशाख्येन कर्तव्यं कृते कार्यं विनश्यति जलपूर्णं वस्त्रयुतं कुंभं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्ममष्टदलैः का-
 र्यं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् एवं व्रतं प्रकर्तव्यं चतुर्थ्यां श्रावणं सिते स्वीकार्यं तथाचार्यः संवत्सरं हरणोति यो गणाधीशं तथाचार्यं सर्वशास्त्रवि शा-
 रदं श्रद्धया प्रार्थयेद्दादौ तेनोक्तं विधिमाचरेत् एकविंशतिविप्रांश्च वस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेद्गोहिरण्याद्यैर्हुत्वा गोविधिपूर्वकं होमद्रव्यं मो-
 दकाश्च तिलयुक्ता घृतफ्लुताः अष्टोत्तरसहस्रं वानोनेदोत्तरं शतं अष्टाविंशति संख्याकैर्मौदकैर्वीसशर्करैः अशक्तोऽष्टोशं भान्स्थूलान्जु-
 हयाज्जातवेदांसि वैदिकेन च मंत्रेण आगमोक्तेन वा तथा अथवा नाममंत्रेण होमं कुर्याद्यथाविधि पुष्पमंडपिकाकार्यागणेशाल्हा दको-
 रिणी पूजयेत्तत्र गणपं भक्तसंकष्टनाशनं गीतवादित्रनिनदैर्मक्तिभावपुरस्कृतैः पुराणवेदनिर्घोषैस्तोषयेच्च गणेश्वरं एवं जाग-
 रणं कार्यं शक्त्या दानादिकं तथा सपत्नीकमथाचार्यं तोषयेद्वस्त्रभूषणैः उपानच्छत्रगोदानं कमंडलजलादिभिः यथा शक्त्या प्र-
 कर्तव्यं दारिद्र्याभावमिच्छता एकविंशतिविप्रांश्च भोजयेन्नामभिर्मम गजास्यो विघ्नराजश्च लंबोदरशिवात्मजो वक्रतुंडः शूर्पक-

कृष्णपिंडो

च.
४

५०

र्णः कु. ल. अश्वैव विनायकः विघ्ननाशो हि विक्लो वामनः सर्वदेवतु सर्वातिनाशी भगवान् विघ्नहर्ता च धूषकः सर्वदेवाधिदेवश्च सर्वेषां उ
श्वैस्मृताः एकदंतः शूर्पकणी भालचंद्रो गणेश्वरः गणपत्यै कविंशाश्च सर्वे एते गणेश्वराः दुर्गापेन्द्रश्च रुद्रश्च कुलदेव्याधिकं भवेत् वि
शेषेणाष्टसंख्या कैर्मोदकैर्हवनं स्मृतं एव कृतविधानेन प्रसन्नो हं न संशयः ददामि वांछितान् कामांस्तद्व्रतं मत्प्रियं कुरु श्रीकृष्ण उ०
एवंतु कथितं सर्वगणेशेन स्वयं नृप पार्वत्या तत्कृतं राजनृघ्नतं संकष्टनाशनं व्रतेनानेन सार्धाब्दे प्रापशंभुं पतिं स्वकं तत्कुरु धर्ममहा
राजघ्नतं संकष्टनाशनं चतुर्थीसंकष्टानामस्कंदेन कथिता ऋषीन् ऋषिभिर्लोककामैस्ते लोके तु तदिदं व्रतं सूत उवाच कृतं युधि
रेणेति द्राज्यकामेन वैद्विज तेन शत्रूनि हत्याजौ स्वराज्यं प्राप्तवान् स्वयं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन व्रतं कार्यं विचक्षणैः येन धर्मार्थकामाश्च मो
क्षश्चापि भवेत्किल यः करोति व्रतं विप्राः सर्वकामार्थसिद्धिदं स वांछितफलं प्राप्य पश्चाद्गणपतिं व्रजेत् यदा यदा व्रतं विप्रानरः प्राप्नो
तिसंकटं तदा तदा प्रकर्तव्यं व्रतं संकष्टनाशनं निपुरं हंतुं कामेन कृतं देवेन शूलिना त्रैलोक्यभृतिकामेन महेंद्रेण तथा कृतं रावणेन क
तं पूर्वं बलिबंधनसंकटे स्वकीयं प्राप्तवान् राज्यं गणेशस्य प्रसादतः सीतान्वेषणकामेन कृतं वायुसूतेन च संकल्प्य दृष्टवान् सो
यं सीतारामप्रियां पुरा दमयत्याकृतं पूर्वनिलान्वेषणकारणात् सापतिं नैषधं लेभे पुण्यश्लोकं द्विजोत्तमाः अहल्यापि पतिलेभे गौ
तमं प्राणवल्लभं विद्यार्थिं लभते विद्याधनार्थं धनमाप्नुयात् पुत्रार्थं पुत्रमाप्नोति रोगी रोगात्प्रमुच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे संकष्ट

चतुर्थं वितोद्यापनं संपूर्णं अथ श्रावणे कार्तिके वा शकलचतुर्थ्यां दूर्वागणपतिव्रतं मदनरत्ने सौरपुराणे स्कंद उवाच केन व्रतेन भगवन्सोभाग्यमतुलं भवेत् पुत्रपौत्रधनेश्वर्यैर्मनुजः सरस्वमेधते तन्मे वद महादेव व्रतानामुत्तमं व्रतं महादेव उवाच अस्ति दूर्वागणपतिव्रतं त्रैलोक्यविश्रुतं भगवत्यापुराचीर्णपार्वत्याश्च दया सह सरस्वत्या च इंद्रेण विष्णुना धनदेन च अन्यैश्च देवैर्मुनिभिर्गंधर्वैः किन्नरैस्तथा चीर्णमेतद्व्रतं सर्वैः पुराकल्ये षडानन चतुर्थ्या भवेच्छकलानभोमासस्य पुण्यदा तस्या व्रतमिदं कुर्यात्कार्तिक्या वा षडानन कार्तिके शकलपक्षे तु चतुर्थ्यामुत्तमं व्रतं गजाननं चतुर्बाहुमेकैदंतविपाठितं विधाय हेम्ना विघ्नेशं हेमपीठसनास्थितं तथा हेममयीं दूर्वां तदाधारे व्यवस्थितां संस्थाप्य विघ्नकर्तारं कलशेताम्रभाजने वेष्टितं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेद्भक्तकुसुमैः पत्रिकाभिश्च पंचभिः बिल्वपत्रमयामार्गशमीदूर्वाहरिप्रियाः गंधपुष्पैश्च धूपैश्च कुसुमैश्च सुगंधिभिः फलैश्च मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् उपहारस्तु विधिना पूजयेद्द्विरिजासुतं उमासुतनमस्तुभ्यं विश्वव्यापिन्सनातन विघ्नोघांछिंधि सकलान्सर्वमायं वदामि ते गणे श्वराय देवाय उमापुत्राय वेधसे पूजयेच्च महादेव गृहाण भगवन्मम विनायकाय श्वराय वरदाय गजानन उमासुताय देवाय सर्वविघ्नोघहारिणे उमांगमलसंभूतोदानवानां वधायैव अनुग्रहाय लोकानां सदैवः पातु विश्वधृक् परंज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदायक दीपंतुभ्यं प्रदास्यामि महादेवाय तेनमः गणे श्वराय गणाध्यक्ष गौरीपुत्र गजानन व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादादिभ्यां नन एवं संपूज्य

विघ्नेशं यथाविभवविस्तरेः सोपस्करंगणाध्यक्षमाचार्याय निवेदयेत् गृहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदक्षिणं व्रतं तद्वचनादद्य पू-
 र्णं तां या तु कुरु व्रतं दानं श्रावणं शकलपक्षस्य चतुर्थ्यां तु जितेन्द्रियः कुयोद्विषं यत्त्वं सर्वसिद्धिप्रदायकं एवं यः पंचवर्षाणि कृत्वा घाप-
 नमाचरेत् ईप्सितान्नं लभते कामान् देहांतेशां करं पदं उद्यापनं विनायस्तु करोति व्रतमुत्तमं तेन शकलतिलैः कार्यं प्रातः स्नानं षडानन-
 हं श्रावणराजतेनापि कृत्वा गणपतिं बुधः पंचगव्यैस्तु संस्नाप्य दूर्वाभिः संपूजयेत् मंत्रैस्तु दशभिर्मन्त्रैश्च दूर्वायुक्तैः शिखिध्वज दूर्वा-
 युग्मैः पंचगव्यैः पूजनं दशमंत्रैः गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राय नमः एकदंतं भवभ्रंति तथामूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वसि-
 द्धिप्रदायकं कुमारगुरवतुभ्यं गणेशाय प्रपूजयेत् इत्येवं कथितं सम्यक् सर्वसिद्धिप्रदं श्रुत्वा व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छौ तु मिच्छसि
 इति सौरपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतोद्यापनं अथैकविंशतिदिनगणपतिपूजनं तत्र श्रावणं शकलचतुर्थ्यां मारभ्य श्रावणं कृत्वा दश-
 मीपर्यंतं गणपतिपूजनं सामध्याह्न्यापि नीकार्या एकदंतं शूर्पकण्ठं गजतुंडं चतुर्भुजं पाशांकुशधरं देवं मोदकं विभक्तं करे ध्यानं आ-
 गच्छ जगदाधारस्तरास्तरवरार्चितं अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजितं आवाहनं स्वर्णसिंहासनं दिव्यं नानारत्नसमन्वितं समर्पितं
 मया देवतत्रत्वं समुपाविश आसनं देवदेवेश सर्वेश सर्वतीर्थहृतं जलं पाद्यं गृहाण गणपतं गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पाद्यं प्रवालमुक्ताफल-
 पूगं रत्नतांबूलजांबूनदमस्तु गंधं पुष्पाक्षतैर्युक्तं ममोद्य शक्ते दत्तं मया अर्घ्यं सफलीकुरु ध्व अर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः प्रार्थितं तोयमुत्तमं

कर्पूरैलालवंगैश्चयुक्तमाचम्यतांविभो आचमनं चंपकाशोकबकुलमालतीमोगरादिभिः वासितंस्निग्धताहेतुस्तैलंचारुप्रगृह्यतां अम्यं
 गस्नानं कामधेनुसमुद्भूतं सर्वेषांजीवनं परं पावनं यज्ञहेतुश्च पयस्स्नानार्थमर्पितं पयस्नानं पयसस्तु समुद्भूतं हिमादिद्रव्ययोगतः द
 ध्यानीतं मया देवस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां दधिस्नानं नवनीतसमुत्पन्नं सर्वसंतोषकारकं यज्ञांगं देवताहेतुर्घृतं स्नानार्थमर्पितं घृतस्ना
 नं पुष्पसारसमुद्भूतं मक्षिकैराहृतं चयत् सर्वतुष्टिकरं देवमधुस्नानार्थमर्पितं मधुस्नानं इक्षुरससमुद्भूतां शर्करां सुमनीहरां म
 लापहरणस्नाने गृहाणेतं मया र्पितां शर्करास्नानं सर्वमाधुर्यताहेतुः स्वादुः सर्वप्रियंकरः पुष्टिकृत् स्नातुमानोत इक्षुसारमवोगुडः
 गुडस्नानं कांस्येकांस्येनपिहितं दधीमधुघृतं पयः मधुपर्कमयानीतः पूजार्थं प्रतिगृह्यतां मधुपर्कस्नानं सर्वतीर्थार्हृतंतोयं मया प्रा
 र्थनया विभो सुवासितं गृहाणेदं सम्यक् स्नानं करेश्वर स्नानं रक्तवस्त्रयुगं देवलोकलज्जानिवारणं अनर्घ्यमति सूक्ष्मं च गृहाणेदं म
 यार्पितं वस्त्रं राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं रत्नसंयुतं भक्त्योपपादितं देवगृहाण परमेश्वर यज्ञोपवीतं अनेकरत्नयुक्तानि भूषणानि च
 हनि च तत्तदंगे कांचनानि योजयामितवाज्ञया भूषणं पूर्वादि क्रमेण अष्टौ दिक्पालानां वाहयेत् इष्टगंधसमायुक्तं रक्तचंदनमिश्रितं द्वा
 दशांगेषु ते देवालिपयामि कृपां कुरु चंदनं रक्तचंदनसंमिश्रं सुंदलांस्तिलकोपरि शोभायै संप्रदास्यामि गृहाण जगदीश्वर अक्षता० पा
 दलं कर्णिकारं च बंधूकरं रक्तपंकजं मोगरं मालती पुष्पं गृह्यतां भुवनेश्वर पुष्पा० नानापंकजपुष्पैश्च यथितां पल्लवैरपि बिल्वपत्रयुतां मा

लांगुहायस्तमनोहरां मालां० अथांगपूजा गणेशाय० पादौपू० गौरीपुत्राय० गुल्फौपू० विश्वेश्वराय० जानुनीपू० गजाननाय०
 ऊरुपू० लंबोदराय० वक्षस्थलं० गणनाथाय० स्तनौपू० द्वैमातुराय० कंठपू० वक्रतुंडाय० शिरःपू० अथैकविंशतिपेत्रपूजा गणा
 धियाय० भृंगिराजपत्रं० उमापुत्राय० बिल्वपत्रं० गजाननाय० दूर्वापत्रं० लंबोदराय० बदरीपत्रं० हरसूनवे० मधुपत्रं० गजव
 क्रायतुलसीपत्रं० गुहाग्रजाय० अपामार्गपत्रं० एकदंताय० बृहतीपत्रं० इभवक्राय० शमीप० विकटाय० करवीरपत्रं० विनायकाय०
 अश्वत्थपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० बदवेन० चंपकपत्रं० अभयप्रदाय० अर्जुनपत्रं० पत्नीहिताय० विष्णुक्रांतपत्रं० सराधिपतये०
 देवदारुपत्रं० भालचंद्राय० अगरुपत्रं० हेरंबाय० श्वेतदूर्वापत्रं० शूर्पकर्णाय० जातीपत्रं० सरनाथाय० धनूरपत्रं० एकदंताय० केतकी
 पत्रं० अथैकविंशतिनामपू गजाननाय० विघ्नराजाय० लंबोदराय० शिवात्मजाय० वक्रतुंडाय० शूर्पकर्णाय० कुआय० विनायकाय०
 विघ्ननाशनाय० विकटाय० वामनाय० सर्वातिनाशिने० भगवतेनमः विघ्नहर्त्रे० धूम्रकाय० सर्वदेवाधिदेवाय० एकदंताय० रुष्णापिंगाय० भा
 लचंद्राय० गणेश्वराय० गणपाय० पुष्पं० २१ दशांगगुग्गुलंधूपं सर्वसौगंधिकारकं सर्वपापक्षयकरं गृहाणत्वमयार्पितं धूपं सर्वज्ञसर्वलो
 केशानमोनाशनमुत्तमं गृहाणमंगलं दीपं देवदेवनमोस्तुते दीपं० नानापक्वान्नसंयुक्तं पायसं शर्करान्वितं राजिकाधान्यसंयुक्तं मेथीपिष्टस
 तक्रकं हिंगुजीरककूष्मांडैर्मरीचीमाषपिष्टकैः संपादितैः रूपकैश्च भर्जितैर्वदकैर्युतं मोदकापूपलडूक शङ्खुलीवरकादिभिः पर्यटरससं

युक्तं नैवेद्यममृतान्वितं हरिद्राहिं गुलवणसहितं सूयसुत्तमं ससा मुद्रं गृहाणेद्भोजनं कुरुसादरं मयानिवेदितं तुभ्यं गृहाण जगदीश्वर नै-
 वेद्यं अतिवृषिकरं तोयं स्रग्गंधिचपिबेच्छया त्वयितृसेजगत्संनित्यत्समहात्मनि मध्ये पानीयं ० उत्तरापोशनार्थं ते दक्षितोयं स्रग्वासि-
 ते मुखपाणि विशुध्यर्थं पुनस्तोयं ददामि ते दाडिमं मधुरं निंबूजं वा भ्रपनसादिकं द्राक्षारंभं फलं पद्मं कर्कधूरं वार्जुरं फलं नारीकैरं च ना-
 रिंगं कलिंगं मांजिरं तथा उर्वारु कंच देवेश फलान्येतानि गृह्यतां फलानि गृहाण चंदनं चारुकरांगोदतनं शुभं नानापरिमले द्रव्यैर्निर्मितं
 चूर्णं सुत्तमं अवीरं नाम कं पुपयं गंधिचारुप्रगृह्यतां चारुचालुरसं भूतवंशसारसमुद्रं सचंद्रपूगचूर्णाद्व्यंखादिरेणच संयुतं एलाल
 वंगसंमिश्रं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं न्यूनातिरिक्तपूजायै संपूर्णफलहेतवे दक्षिणां कांचनीं देवे स्थापयामितवाग्रतः दक्षिणां ०
 सितपीते स्तथारक्तैर्जलजैः कुसुमैः शुभैः ग्रथितां स्रग्दरां मालां गृहाण परमेश्वर मालां हरिताः श्वेतवर्णां वा पंचत्रिपत्रसंयुताः दू-
 र्वांकुरा मया दत्ता एकविंशति संमिताः गणाधिपाय ० दूर्वांकुरा नमः ० उमापुत्राय ० अभयप्रदाय ० एकदंताय ० मूषकवाहनाय ० विना-
 यकाय ० ईशपुत्राय ० इभवक्राय ० सर्वसिद्धिप्रदायकाय ० लंबोदराय ० विघ्नराजाय ० विकटाय ० मोदकप्रियाय ० विघ्नविध्वंसकर्त्रे ०
 विश्ववंधाय ० अमरेशाय ० गजकर्णकाय ० नागयज्ञोपवीतिने ० भालचंद्राय ० विद्याधिपाय ० विद्याप्रदाय ० इति दूर्वां गणेशं हृदये
 ध्यात्वा सर्वसंकष्टनाशनं एकविंशति संख्याकाः करोमि च प्रदक्षिणाः प्रदक्षिणां ० औदुंबरराजतेवाकां स्येकां च न संभवे पात्रे प्रक

रा.
६२

त्पितादीपान् गृहाण चक्षुरर्पितान् पंचा ति पंचदीपैश्च दीपितां परमेश्वर चारुचंद्रप्रभं दीपं गृहाण परमेश्वर पंचार्तिः कर्पूरस्य मया देव
दीपस्ते च निवेदितः यथास्यनेक्षते भस्मतथा पापविनाशाय कर्पूरदीपं स्तोत्रेनानां विधेः सूक्तेः सहस्रनामभिस्ततः उपविश्य सुवीते
नैकत्वास्थिरतरं मनः दीनानाथ दयानिधेः सरगणैः संसेव्यमानो हि ज ब्रह्मेशानमहेन्द्रशेषगिरिजागंधर्वसिद्धेस्तुतः सर्वारिष्टनिवारणे
कनिपुणत्रैलोक्यनाथ प्रभो भक्तिमेस फलांकुरु धसकलांसां त्वापराधान्म आवाहनं न जानामि न जानामि तवाचनं विसर्जनं न जानामि
क्षम्यतां जगदीश्वर क्षमापनं गौरीसुतनमस्तेस्तु सर्वसिद्धिप्रदायक सर्वसंकष्टनाशार्थमर्घ्यं प्रतिगृह्यतां अनेन एकविंशति अ
र्घ्याणि कृतपूजायाः सांगता सिद्धयर्थं ब्राह्मणाय वायनप्रदानं करिष्ये ब्राह्मणपूजनं दशमोदकसंयुक्तं वाणकं च फलप्रदं गणेश
प्रीणनार्थाय गृहाण त्वं हि ज्योत्तम वाणकं सांगता सिद्धयर्थं ब्राह्मणान् भोजयेत् इत्येकविंशतिदिनगणपतिपूजा अथैकविंशतिदिन
गणपतिकथा शौनक उवाच सूतसूत महाप्राज्ञ व्यासविद्याविशारद संकष्टे च समुत्पन्ने कार्यसिद्धिः कथं नृणां सूत उवाच शृणु ध्वं
मुनयः सर्वे शौन कप्रसुरवा नद्याः संकष्टनाशनं पुण्यं व्रतं वच्मि यथा श्रुतं यत्कृत्वा सर्वकार्याणि सिद्धिं याति न संशयः पूजयित्वा गणे
शं हि एकविंशतिदिनं वधि शौनक उवाच कथं पूज्यो गणाध्यक्षो विघ्नहर्ता गणाधिपः केन च दौ पुराची णं व्रतं विघ्नहरस्य च वद सर्वम
हाप्राज्ञ अस्माकं विधिपूर्वकं प्राप्नोसि त्वं महाभाग्यादरण्ये सन्नमंडपे सूत उवाच एवमेव पुरा एष्टः षण्मुखो वदतां वरः न सत्कुमार-

च.
४

६३

मुनिना ब्रह्मपुत्रेण योगिना सनत्कुमार उवाच कार्तिकेय महाप्राज्ञ देवसेनाधिपप्रभो शंकटाक्ष कथं मुच्येज्जनोर्वैज्ञानदुर्लभः श्रु
 त्वा वाक्यं ब्रह्मसूतोः सर्वेषां कार्यगौरवं सेनानीस्तु तदा हर्षान्नमस्कृत्य महाभुवि स्कंद उवाच विप्रवर्य महायोगिन्या र्वत्या मुखतः
 श्रुतं वदामि तद्व्रतं तुभ्यं शृणु सर्वे समासतः कैलास भवनैरस्यैव समानो महेश्वरः स्नातुं जगाम भगवान् भोगवत्यां यथा स्तरं तस्मि
 न्नैव दिने अंबात्यभ्यंगस्नानमारभत् स्वशरीरान्मलंगृह्य तस्य मूर्तिमकल्पयत् सजीवं च पुनः कृत्वा एहि पुत्रेत्यचोदयत् अवदद्देवतो-
 नाम बल्लवस्त्वं विनायकः पुत्रगच्छ बहिर्द्वारि तिष्ठ तत्र दृढायुधः आयास्यति कदाचिद्देवपुरुषो भवनांतरे तन्निवारयितुं शक्नोयाच्च तस्मा
 नं कगेम्यहं समाज्ञांगृह्य पश्चात्त्वं प्रवेष्टुमर्हसि ध्रुवं मात्राज्ञांगृह्य शिरसि आगमद्वारं देहलीं मुहुरंतु समादाय हस्ते बल्लवनामकः
 अरक्षद्वारदेशं स पार्वत्याज्ञां स्मरन्बलात् तदानीमेव आयातं विभूत्या चर्चितं विष्णुं संप्राप्तं भवनद्वारेशं भुः सर्वेश्वरो हरः देहलीं प्रवि
 शन्त्या च द्वारयत् द्वारपोबली द्वारपाल उवाच कोसित्वं च किमर्थं हि गम्यते भवने शक्रभे मात्राज्ञायाति यावत्त्वं स्थातव्यं तावदेव हि स्कं
 द उवाच द्वारपाल वचः श्रुत्वा शंभुः कोपमथाकरोत् शंभुरुवाच कस्याज्ञा च मया ग्राह्या कोसित्वं प्रापसे कथं गृहीत्वा डमरुं हस्ते द्वार-
 पा लशिरोहनत् प्रविशच्च तत्तत्पूणं स्वगृहं पार्वतीपतिः दृष्ट्वा नाथं स कोपं सा चिंतयत्यार्वती तद्दि बहुधा बाधते क्षुब्धे शंकरे कोपकार-
 णं अलंकृता च स्मृता ता पार्वती जगदंबिका पायसेन तु पूणे द्वेभक्ष्यभोज्येन संयुते संस्थाप्य चैव पीठे ग्रेष्ठे तेन सितयान्विते पात्रे

द्वयं समालोक्य अवदत्पार्वतीं शिवः शंभुरुवाच दिव्यकांचनसंभूतंदर्बीभ्यांचसलोचने भोज्यपात्रंतु कस्येदं स्थापितं च द्वितीयकं भोजना
र्थं द्वितीयोद्यकोपातिवदवल्लभे नायाति त्वरया चात्र विलंबे कारणं वद इति श्रुत्वा च शंभोः सर्वशस्य महासती सीति हर्ष समायुक्ता सर्वज
मवदत्तदा पार्वत्युवाच ममाद्यस्नानसमये उद्वर्तनमलोद्भवं पुत्रं विरच्य च ददौ देहं त्याग्य स्थापितो मया तदर्थं च द्वितीयं भोजनं स्थापितं ध्रुवं
इति श्रुत्वा च रस्तस्याश्वकं पेप्राकृतो यथा शिव उवाच अविशंतं च मांदारे तव पुत्रो न्यवारयत् कोसित्वं च मया पृष्टत्तेन नोक्ता तवाभिधा कैपे
न च ततस्तस्य शिरश्छिन्नत्वा निपातितं इति श्रुत्वा ततो देवी विह्वला पतिता भुवि पार्वत्युवाच पुत्रं जीवयस्ते देवता हि भीक्ष्य महेश्वर तथैव च
मम प्राणागमिष्यंति न संशयः इत्थं क्त्वा च ततो देवी हा कष्टमित्यवीवदत् पुनः पपात सा भूमी वातेन कदलीयथा शिव उवाच उत्तिष्ठ मदे किंदुः
खं पुत्रार्थं मा कुरु प्रिये अधुना तव पुत्रं हि जीवयामि शिरो विना प्रियामैवं च आश्वास्य गतो द्वारं स्वयं विभुः इतस्ततो वलोक्याथ गजो दृष्टो मृ-
तस्तदा निहृत्य च नागशिरो बल्लवं योजयद्विभुः संजीव्य बल्लवं पुत्रं पार्वतीं विनिवेदयत् दृष्ट्वा गजशिरं पुत्रं पार्वती हर्षा निभ्रंरा भोजयित्वा पतिं
पुत्रं स्वर्णपात्रे सशोभने नमस्कृत्य ततो देवं पतिपात्रे उपाविशत् बुभुजे तु ततो देवी पतिशेवंतु भोजनं केलासधुवनैरभ्ये पार्वत्या निवसन् बहु
अदन्विभुः कदाचित्सदृषभेण बलीयसा पार्वत्या सहितो देवः प्राप्तवान् नर्मदा तटं रम्यं रेवा तटं दृष्ट्वा पार्वतीं त्यज्य दच्छिवं पार्वत्युवाच
देवदेव महादेव शंकर प्राणवल्लभ अक्षक्रीडनकामाहं त्वया साधं करेश्वर शंकर उवाच अक्षक्रीडनकामा त्वगाग्नेस्मिन् स्थिरा भव जये परा

जयेचानसाक्ष्यर्थं योजयप्रिये स्वामिवाक्यं च साश्रुत्वा एरकांगृत्य मुष्टिना नराकृतिमथाकल्य पाणान्सासमयोजयत् देहंतस्य च सास्पृश्य
पाणिपद्मेन सांभसा तमुवाच ततो बालमक्षक्रीडां विलोक्य आवाभ्यां क्रीडयमानाभ्यां कोजयीति वदधुवं इति मातुर्वचः श्रुत्वा बालको वैत-
थेति श्रोः अक्षक्रीडासमारब्धा पार्वत्या शंकरेण च जयोजातश्च पार्वत्याः शंकरस्तु पराजितः शंकरस्तु तदा पृच्छत् को जितो वद बालक अवद
दालकस्तत्र जितं देवेन शूलिना पुनः क्रीडाप्रवृत्ता सा साक्षी कृत्वा तु बालकं पुनर्जितं तु पार्वत्या शंकरस्तु पराजितः बालं पप्रच्छ सा देवी जितं के
न वदधुना पुनरप्याह बालो सौ जितं देवेन शूलिना हर्षेण च समायुक्तः पार्वतीं प्राह शंकरः क्रीडां कुरु महादेवि रोषं त्यज श्रमानने क्रीड
ती सा पुनर्देवी जितो देव्या स शंकरः लज्जितः शंकरो बालं को जितो वद निश्चितं शंकरं प्राह बालारव्यो जितस्त्वं भुवनाधिप बालवाक्यं समा-
कण्ठ्य पार्वती कोपनिर्भरा मिथ्या वदसि दुष्टात्मन्या दहीनो भ्रकर्म पच्यमानो ति दुःखेन भविष्यसि न संशयः बाल उवाच विशांपकुरु
मां मातुर्बालभावान्मये रितं इति श्रुत्वा वचस्तस्य मातृभावाद्यान्विता पार्वत्युवाच नागकन्याय दौ विप्रपूजार्थं च तरे शक्रो गणेशं पूज
येत्याद्या दृष्ट्वा पूजाविधिं शिवं तासां श्रुत्वा वचो दिव्यं तव भक्तिर्भविष्यति गणेशं पूजयित्वा तु मम सान्निध्यमिच्छसि इत्युक्त्वा सा ततो देवी
हिमाचलमगादुषा व्यतीते वत्सरे पूणे श्रावणे मासि चागते गणेशपूजनार्थं तानागकन्याः समागताः दृष्ट्वान्नर्मदातीरे स्त्रीरुदं बहुभूषि
तं बाल उवाच किमर्थं चागता बालाः किंचात्र क्रियते धुना भवतीभिः पूज्यते कः किं फलं वदता द्यमे नागकन्या उवाच वत्स पूजो गणेश

व. रा.
६५

शस्यक्रियतेस्माभिरुत्तमा पूजितेतुजगन्नाथेलभतेवांछितंध्रुवं बालउवाच कथं पूज्योगणाध्यक्षः कियत्कालं वदाद्यभोः कोविधिः केचसं
भाराः कदा पूज्योगणेश्वरः नागकन्या उ० श्रावणमासिसंप्राप्ते चतुर्थ्यां तुरगोदये तिलामलककल्केन स्नानं कुर्याज्जलाशये शक्लपक्षैः स
मारभ्ययाकृष्णादशमी भवेत् मध्याह्ने पूजयेत्तावदेकविंशदिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिस्तावत्पुष्पैः शम्भैः सदा मोदकैरेकविंशेश्वरपूजयेत्त्य
त्यहं जनः मोदकादशविप्राय दातव्याश्च सदक्षिणाः एकं गणाधिपे दत्वा स्वयं चाद्याद्दृशेवतु पूजामौनेन कर्तव्या भोजनं च यथानघ ब्रह्मचारी
भूमिशायी शूद्रभाषणवर्जितः हविष्याशीतथाभूयान्छुचिरंतर्बहिः सदा एवं नियममास्थाय पूजां कुर्यात्सिदाव्रती ताम्रपात्रे जलगृह्य गंधपु
ष्पसमन्वितं फलरत्नसमायुक्तं मर्घ्यं दद्याद्गणाधिपे दक्षिणां तु सदा वत्स एकविंशतिवेदयेत् पूजासमाप्तौ विप्राय वायनं च समर्पयेत् ग
णेशाय नमस्तेस्तु पार्वती नंदनाय च गंधपुष्पसमायुक्तं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते गणेश ग्रीतये तुभ्यं वायनं दशमीदकं दक्षिणाफलसंयुक्तं वंशपात्रे
रुक्कल्पितं गणेशः प्रतिगृह्णाति गणेशो वेददाति च गणेशस्तारको भ्राभ्यां गणेशाय नमो नमः एवं पूज्योगणाध्यक्षो नामर्मदो भक्तितः शम्भः
गणेशो पूजिते वत्स तव सिद्धिर्भविष्यति एवमुक्त्वा गता देव्यो नागकन्याः शक्तिस्मिताः बालकेन कृतं पश्चादन्यस्मिन्वत्सरे ततः श्रावणमासिसं
प्राप्ते शक्लपक्षे तिथौ शम्भे चतुर्थ्यां कृतसंभारो व्रतं जग्राह बालकः गणेशं नामर्मदंतत्र एकविंशदिनावधि विधिवत्पूजयामास नमस्कृ
त्य गणेश्वरं गणेशो वरदीजातो याचयस्व यदीप्सितं श्रुत्वा वाक्यं गणेशस्य हर्षनिर्भरमानसः बालउवाच नमस्कृत्य गणेशानं वरं द

व.
६५

६५

हिनमोस्तुते पादयोर्मेबलंदेहिवासंशंकरसन्निधौ गणेशउवाच यथेच्छसितथेवास्तु पार्वत्याः प्रीतिरस्तुते इत्युक्त्वा तु गणेशो सौतर्भेवांतर्द
 धेविभुः दृढपादश्चबालोसौक्येलासमगमनतः दृष्ट्वा हरस्य चरणौ शिरसाजगृहेशभौ शिवउवाच उत्तिष्ठवत्स ते पादौ कथं जातौ दृढौ वद
 कस्य प्रसादात्त्वमिह आगतोसि ममालयं बालउवाच कृतं मया गणेशस्य एकविंशदिनात्त्यक्तं श्रुतं च नागकन्याभ्यस्तद्व्रतं पूजनं मया तेन पु
 ण्यप्रभावेन प्राप्तौ हंतवसन्निधौ गणेशस्य प्रसादेन शरीरं दृढतां गतं शिवउवाच कीदृशं तद्व्रतं ब्रूहि करिष्ये हंचनद्व्रतं बल्लभायादर्शनार्थं पा
 र्वत्यारोषशान्तये बालउ० श्रावणेशुकूपक्षेतुचतुर्थ्यांचिसमारभेत् श्रावणेचतुर्दश्यांचिसमापयेत् गणेशं पूजयेन्नित्यमेकविंश
 दिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैरपितथैव च कर्तव्या मोदकास्तत्र एकविंशतिसंख्यकाः दशाविप्रायदत्वा तु एकं देवेनियोजयेत् अ
 वशिष्टाः स्वयं भक्ष्याः श्रुतमेवं मया विप्रो किं मया दत्तयाज्ञं कर्तव्यं वर्तते विप्रो आचरच्छंभुरप्येवं गणेशस्य व्रतं श्रुत्वा पूजनानु गणो
 शस्य पार्वत्याश्चलितं मनः हित्वा चलनमस्कृत्य वचनं चेदमब्रवीत् पार्वत्युवाच गम्यतेद्य मया तात कैलासं निजमंदिरं शिव
 स्य च गणोद्दृष्टुमुत्सुकं मे मनो भवत् शीघ्रं देहि ममाज्ञां क्षणं स्थातुं न शक्यते हिमाचलउवाच मेषपिष्ये क्षणं तिष्ठ विमानेना
 कं वर्चसा सैन्यं ददामिरक्षार्थं तव मार्गं शक्तिस्मिन्ते पितृवाक्यं समाकर्ण्य विमानं चारुरोहसा क्षणमात्रेण सायाता कैलासं भवनीत्त
 मं दृष्ट्वा महेश्वरं देवं प्रणनामविहस्य च किंकृतं भोजनीम मनो मे चाहृतं त्वया वाक्यं श्रुत्वा प्रियायाश्च मनसा चालिलिङ्ग्यतां अ

ब्र.रा.
६६

वदत्कारणं तस्या हरणे मनसो ध्रुवं शिव उवाच कृतं मया गणेशस्य पूजनं तव हेतवे तेन पुण्यप्रभावेन आगता त्वं ममांति कं पार्वत्युवाच
कथं पूज्यो गणाध्यक्षो वदस्व मत्तज्जगत्प्रभो अहमद्य करिष्यामि सेनानी दर्शनाय च शंकर उवाच कुरु देवि गणेशस्य पूजनं च यथाविधि
एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैर्नानाविधैः शर्पैः मोदकैरेकविंशेश्व एकविंशदिनानि च अर्घ्यैस्तव तिस्रस्यैः स तथा ब्राह्मणतर्पणैः त्रिलो
चनमुखाच्छ्रुत्वा गणेशः पूजितस्तथा एकविंशदिनात्पश्चात् कुमारोभ्यगमत्स्वयं स्कंदं दृष्ट्वा तदा देव्यास्तनाभ्यां निर्झरावतुः सतमालिङ्ग्य
सा देवी चुचुबे च मुखं पुनः वत्साद्य च मुखं दृष्ट्वा गणेशस्य प्रसादतः बहुकालं च मां त्यक्त्वा गतः षण्मुख बालकः कृतकृत्याद्यजातास्मि दर्शनात्ते
न संशयः राषत्यज महाबुद्धेश पथं ते वदाम्यहं स्कंद उवाच मातर्बद गणेशस्य पूजनं च यथा श्रुतं विश्वामित्रं च राजानं मम मित्रं वदाम्यहं
पार्वत्युवाच वद मित्रं गणेशस्य पूजनं कुरु मन्त्रितः एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैरप्येकविंशतिः कर्तव्या मोदकास्तत्र एकविंशतिसं
ख्यकाः दशविप्राय दातव्याः स्वयंचाद्याद्दशैव तु एकं गणाधिपैर्दत्वा अर्घ्याणि यपितथैव च पूजयस्व गणाध्यक्ष मेकविंशदिनावधि
इदं व्रतं गणेशस्य भक्तितोयः करिष्यति तस्य कार्याणि सिध्यन्ति मनसा चिंतितानि च व्रतराजविधिं श्रुत्वा सेनानीश्च तथा करोत् सेना
नीनामग्रणीत्वं समवाप्य शतचि व्रतः कथयामास विप्राय विश्वामित्रेन राधिपे सोपिराजानमस्कृत्य व्रतं तत्स्वयमाचरत् गणेशो व
रदोजातो विश्वामित्राय तत्क्षणात् गणेश उवाच वद राजन् किमिच्छास्ति ददामि तव याचितम् विश्वामित्र उवाच देहि देव प्रसन्नश्च

च.
४

६६

त्प्राग्विप्रर्षित्वमस्त्विति प्राप्तेन विप्रर्षित्वेन सर्वप्राप्तमनोरथाः गणेश उवाच विप्रर्षित्वं च राजेन्द्र प्राप्स्यसि ब्रह्म पुत्रतः वसिष्ठाद्वा-
 ह्मणश्चेष्टान्मवाक्यं न संशयः एवमुक्त्वा गणेशोऽसौ पूजितो भूमिपेन सः पुनरन्यं वरं चादात्तूजकानां हिताय वै यदा यदा च राजेन्द्र संकटं
 च कलौ भुवि भविष्यति जनानां हि कर्तव्यं पूजनं मम स्मरिष्यति च मां भक्त्या नमस्कृत्य पुनः पुनः तेषां दुःखानि सर्वाणि नाशयामि न सं-
 शयः एवं दत्त्वा वरान् सम्यक् तत्रैवांतर्हितो भवत् सनत्कुमारयोगीन्द्रपार्वत्यामुखपद्मतः श्रुतं मया च त्रेतायां गणेशस्य व्रतं महत्
 निवेदितं च तत्सर्वं कुरु विप्र तपोनिधे सनत्कुमार उवाच महदारव्यानकं श्रुत्वा तृप्तो हंत न संशयः एवमुक्त्वा गतो योगीनमस्कृत्य षडान-
 नं सनत्कुमारसेनानीसंवादे च यथा श्रुतं व्यासप्रसादाच्छ्रुतवांस्तथा तुभ्यं निवेदिताः इदं व्रतं गणेशस्य करिष्यति च मानवः तस्य कार्या-
 णि सर्वाणि सिद्धियास्त्यति सत्वरं किमन्यद्भोजनश्रेष्ठाः श्रौतकामास्तपोधनाः तत्सर्वं कथयिष्यामि वक्तव्यं यदि वेच्छथ यद्दंष्ट्रं गुयाद्भ-
 त्त्या आरव्याने च समाहितः तदा पितृता निकायाणि सलभैर्निश्चितं भुवि शीनकाद्योक्तविगणः श्रुत्वा सूतवचोद्भुतं पौराणिकं नमस्क-
 रत्य विररामास नेशरुम् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे स्कंदसन्तु कुमारसंवादे तृतीयोऽल्लासे एकविंशतिदिने गणपतिव्रतकथासंपूर्णा
 अन्यच्च श्रावणशुक्लचतुर्थी भारग्यमाघशुक्लचतुर्थी पर्यंतं दूर्वागणपतिव्रतं स्कांदे तत्र विधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्तपाप-
 क्षयपूर्वकं सप्तजन्मराज्यसौभाग्यादिविदुर्द्वयजमामहेश्वरसायुज्य तासित्यर्थं षण्मासपर्यंतं गणपतिप्रीत्यर्थं दूर्वाव्रतं करिष्ये षोडशो

ब्र. रा.
६७

पचारेः पूजयेत् सूत उवाच कैलासशिखरे रम्ये सर्वदेवनिषेविते सिद्धसंगसमाकीर्णे गंधर्वगणसेविते देव्या सहस्रमहादेवो दिव्य-
रम्यहो विनीतः जिता सित्वंजितेत्याह पार्वती परमेश्वरः सा पितृजितेत्याह स विवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्तदा द्रष्टुं श्रुत्वा वादमम-
षत् तदा क्रोधसमाविष्टा गौरी शापं ददौ ततः प्रसादिता ततस्तैन विशापं कुरु पार्वती पार्वत्युवाच यदा सरोवरे रम्ये चरिष्य निभवान्-
भुवि तदा स्वर्गणिकाः सर्वा विह्वलित्वा समागताः तदा भव विशापस्त्वमित्युक्तः स पपात ह ततः कतिपया होभिः कृष्णो नत-
सरोवरे कृष्णो भूत्वा वसेत्तत्र ददर्श स्वर्विलासिनीः ततस्तु सा दरंगत्वा पप्रच्छ प्रणिपत्य ताः क्रियंते किं महाभागाः पूजायां
वाञ्छितं च किं ततस्ता अभ्रुवंस्तस्मै दूर्वा विष्टे श्वरव्रतं क्रियते स्माभिरिह च परब्राह्मीष्टसिद्धये ततो ब्रवीच्चित्रनेमिर्ब्रतं मे दातुं म-
हथ येनाहं गिरिजा शापान्मुच्येयं चिरदुःखितः ततस्ता अभ्रुवन् सर्वा व्रतं मे तदनुत्तमं दूर्वा विष्टे श्वरो यत्र पूज्यते सर्वसिद्धिदः श-
कलपक्षे चतुर्थीया भानुवारेण संयुता तस्यां तिथौ समारभ्य षण्मासं व्रतमाचरेत् प्रत्यहं षट् नमस्काराः षट् दूर्वाः षट् प्रद-
क्षिणाः शकलपक्षे चतुर्थ्या च प्रत्येकं चैकविंशतिः एकभुक्तं च कर्तव्यं कथां च शृणुयादिमां ध्यायेद्दिनायकं देवं समो हि-
तमनाः सदा तरुणारुणसंकाशं सर्वाभरणभूषितं जटाकलापस्तभगं कुंकुमेनापराजितं गजाननं प्रसन्नास्यं -- सिं-
हतिलकांकितम् विशालवक्षसं भानुमुक्तामणिविभूषितं चतुर्भुजमुदारगं किंकिणीकं कणैर्युतं पाशांकुशधरं देवं दत्तमो

चं.
४

६७

दकधारिणं महोदरं महानागं बद्धकुक्षिमुदान्वितं संदरांशुकसंवीतमिभास्यमपराजितं प्रणतामरसंदोहभौलिमाणि-
 क्यरश्मिभिः विराजितांघ्रिकमलंसर्वदेवनमस्कृतं अमीष्टफलदं देवं सर्वभूतोपकारकं एवं ध्यात्वा जपेन्नित्यं विनायकम-
 तं द्वितः एवं चरित्वा षण्मासान् शुचिः सत्यपरायणः पश्चाद्दंडादिदूर्वाभिस्त्वयैतत्सदा पुनः उद्यापनं प्रकर्तव्यं देशकालानुसा-
 रतः ततो भगवद्देशस्य मानेन यवपिष्टकं दशमानकमादाय दशाष्टावपि योदकान् कृत्वा घृतपुतान् सम्यक् षट् देवाय षडा-
 त्मने षट् च विप्राय दातव्याः श्रीत्रियाय कुटुंबिने विनायको गणाध्यक्षो विघ्नेशः श्रीगणाधिपः वरदः स मुखश्चैव दूर्वाष-
 ट्कैः प्रपूजेयेत् षट्दूर्वाश्च तथा दद्यान्महापूजां प्रकल्पयेत् एवं कुरु महेशान प्रीत्यर्थं मभिवांचितं तथैत्युत्काचित्रनेमिः-
 श्रीणायित्वा विनायकं शापान्मुक्तस्ततः शंभुमन्यगात्प्रहसन्निव शंकरेण ततः पूष्टश्चित्रनेमिस्तथा जगो व्रतं श्रुत्वा ततः शं-
 भुर्गणेशस्य कुतूहलात् गौरीकौपप्रसादाय शिवोपिकृतवानथ शिवेनोक्तं व्रतं चक्रे गणेशस्य प्रसादजं कार्तिकेयोपि सं-
 प्राप्तः सेनानी त्वंच तन्महत् व्रतं चकार नंदी च कार्तिकेयो कमादरात् सोपिराजा प्रसादाय पुत्रार्थं च चकार ह ततः क्रमेण लोके
 स्मिन् प्रचुरीभूतमुत्तमं व्रतं दूर्वागणेशस्य सर्वसिद्धिकरं परं शोकव्याधिभयोद्देगबंधव्यसनदुःखतः विमुक्तः पुत्रपौत्रादि-
 धनधान्यसमावृतः इह लोके सखीभूत्वा पश्चाच्छिवपुरं व्रजेत् व्रतेनानेन दूर्वारव्यविघ्नेशस्य प्रसादतः यः पठेत् परयाप्तक्या

कथामेतांदिनेदिने शृणुयादापिसततंसर्वसिद्धिमवाप्नुयात् इतिस्कंदपुराणेदुर्वागणपतिव्रतोद्यापनं अथभाद्रपदशुक्लचतुर्थ्या-
सिद्धिविनायकव्रतं हेमाद्रौ स्कंदे तच्चमध्यान्हव्यापिन्याकार्यं प्रातःशुक्लतिलैःस्नानमध्यान्हेपूजयेन्नृप पार्थिवस्यगणेशस्यतत्रै-
वंपूजनंचरैदितिक्वचनात् दिनद्वयेतद्व्याप्तौएकदेशव्याप्तौवापूर्वान्यथापरा चतुर्थीगणनाथस्यमातृविद्धाप्रशस्यते मध्यान्हेव्यापिनी
सातुपरतश्चेत्यरेहनिदितिबृहत्पत्युक्तेः अथव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यमेहजन्यनिजन्मांतरेचपुत्रपौत्रधनविद्याजययशःस्त्री
कामायुष्याभिवृद्ध्यर्थंसिद्धिविनायकप्रीत्यर्थंयथाज्ञानेनपुरुषसूक्तपुराणोक्तमंत्रैर्ध्यानावाहनादिषोडशोपचारैःपंचामूर्तैःसहपा-
र्थिवगणपतिपूजनंकरिष्ये तथाचमूर्तौप्राणप्रतिष्ठादिकमासनादिकलशाराधनंपुरुषसूक्तन्यासंचकरिष्ये पार्थिवमूर्तौदेवतास्थाप-
ने हेरंबायन० मृदाहरणं समुखायनमः संघट्टनं गौरीसुताय० स्थापनं० अथप्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् अस्यश्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्र-
ह्मविष्णुमहेश्वरांक्रुष्यः क्रुष्यजुःसामाथर्वाणिच्छंदांसि क्रियाभयवपुः प्राणारव्यादेवता आंबीजं हींशक्तिः क्रौंकीलकं अस्यांमू-
र्तौ प्राणप्रतिष्ठापनेविनियोगः ॐ आंहींक्रौं अंयंरंलंवंशंषंसंहंलंक्षंअः अस्यांमूर्तौप्राणास्तिष्ठंतु पुनः आंहींक्रौंअं० अस्यांमूर्तौजी-
वइहस्थितः पुनः ॐ आं० अस्यांमूर्तौसर्वेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाग्राणवाक्पाणिपादपायूपस्थानिइहैवागत्यसर्वचिरंतिष्ठं-
तुस्वाहा असनीतेपुनरितिभक्तंचपठित्वा गर्भाधानादिपंचदशसंस्कारसित्थ्यर्थंपंचदशप्राणवावृत्तीः करिष्ये ॐ १५ तच्चक्षुर्देवहितं०

देवस्याज्येननेत्रोन्मीलनंकृत्वा पंचोपचारपूजनंकुर्यात् अथ ध्यानं एकदंतं शूर्पकणंगिजवक्त्रं चतुर्भुजं पाशांकुशधरं देवं ध्यायेत्सि
 ङ्खि विनायकं ध्यायेदेवं महाकायं तप्तकांचनसन्निभं दंताक्षमालापरशुपूणमोदकहस्तकं मोदकासक्तशंखाग्रमेकदंतं विनायकं
 इति ध्यानं आवाहयामि विघ्ने शक्रराजार्चितेश्वर अनाथनाथ सर्वज्ञ पूजार्थं गणनायक सहस्रशीर्षे त्वावाहनं विचित्ररत्नरचितं-
 दिव्यास्तरणसंयुतं स्वर्णसिंहासनैचारुगृहाण सरपूजितं पुरुष एवेदं० आसनं० सर्वतीर्थसमुद्भूतं पाद्यं गंधादिसंयुतं विघ्नराजगृहा-
 णोद भगवन् भक्तवत्सल एतावानं० पाद्यं० अर्घ्यं च फलसंयुक्तं गंधपुष्पाक्षतैर्युतं गणाध्यक्षनमस्तेस्तु गृहाण करुणानिधे त्रिपादूर्ध्वं
 अर्घ्यं० दध्याज्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कं मया तद्धतं गृहाण सर्वलोकेश गणनाथ नमोस्तु ते मधुपर्कं० विनायक नमस्तुभ्यं त्रिदशैरभिर्व-
 दितं गंगोदकेन तोयेन शीघ्रमाचमनंकुरु तस्माद्वि० आचमनं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनात्प्रायतां ग-
 णनायकः पंचामृतस्नानं गंगादिसर्वतीर्थेभ्य आनीतं तोयमुत्तमं भक्त्या समर्पितं तुभ्यं गृहीष्यामीष्टदायक यत्पुरुषेण० स्नानं
 रक्तवस्त्रमिदं देवदिव्यं कांचनसंभवं सर्वप्रदं गृहाणोदलंबोदरहरात्मज तं यज्ञं० वस्त्रं० राजतंज ह्यसूत्रं च कांचनं चोत्तरीयकं गृहा-
 ण चारुसर्वज्ञ भक्तानां वरदो भव तस्माद्य० उपवस्त्रं० यज्ञोपवीतं० उद्यद्वास्करसंकाशं संध्यावदरूपं प्रभो वीरालंकरणं दिव्यं सिंदूरं प्र-
 तिगृह्यतां सिंदूरं नानाविधानि दिव्यानि नानारत्नोज्ज्वलानि च भूषणानि गृहाणो शपार्वतीप्रियनेदन आभरणानि० कस्तूरीचंदनं

ब्र. रा.
६९

चैव कुंकुमेन समन्वितं विलेपनं सरश्रेष्ठचंदनं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतेति गंधं रक्ताक्षतांश्च देवेश गृहाणादिरदानं
ललाटपटले चंद्रतस्योपर्यवधार्यतां अक्षतान् माल्यादीनि स्रगंधीनि० करवीरैर्जातिकुसुमैश्च पकेर्बकुलैः शकभैः शतपत्रै
श्च कल्हारैश्च येन गणनायकं तस्मादश्वेति पुष्पाणि अथांगपूजा गणेश्वराय० पादोपू० विष्णुराजाय० जानुनीपूज० आसुवा
हनाय० ऊरुपू० हेरंबाय० कटीपू० कामारिसूनवे० नाभिपू० लंबोदराय० उदरपू० गौरीसुताय० स्तनोपू० गणनायकाय० हृ
दयं० स्थूलकणाय० कंठपू० स्कंधाग्रजाय० स्कंधोपू० पाशहस्ताय० हस्तोपू० गजवक्त्राय० वक्त्रपू० विष्णुहर्त्रे० ललाटपू० सर्व
श्वराय० शिरःपूज० गणाधिपाय० सर्वांगपू० अथ पत्रपूजा स सुखाय० मालतीप० गणाधियाय० भृंगिराजपत्रं० उमापुत्राय०
बिल्वपत्रं० गजाननाय० श्वेतदूर्वापत्रं० लंबोदराय० बदरीपत्रं० हरसूनवे० धनूरपत्रं० गजकर्णकाय० तुलसीपत्रं० वक्त्रतुंडाय०
शमीपत्रं० गुहाग्रजाय० अपाभोगपत्रं० एकदंताय० बृहतीपत्रं० विकेदाय० करवीरपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० गजदंताय०
अर्जुनपत्रं० विष्णुराजाय० विष्णुक्रांतपत्रं० बरवे० दाडिमीपत्रं० सराग्रजाय० देवदारुप० भालचंद्राय० मरुतपत्रं० हेरंबाय०
अश्वत्थपत्रं० चतुर्भुजाय० जातीपत्रं० विनायकाय० केतकीप० सर्वेश्वराय० अगस्ति० २१ दशांगं गुगुलं धूपं स्रगंधं च मनोहरं
गृहाण सर्वदेवेश उमापुत्रनमोस्ते यत्पुरुषं० धूपं० सर्वज्ञसर्वलोकेशत्रैलोक्यतिमिरापहं गृहाण मंगलं दीपं रुद्रप्रिय नमोस्तु ते

च.
४

६९

ब्राह्मणोऽस्य दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव नानारवाद्यमयं दिव्यं तु स्यर्थं ते निवेदितं मया भक्त्या शिवा पुत्रगृहाण गणनायक चंद्रमा
 मन नैवेद्यं एलोशिरलवंगादिकर्पूरपरिवासितं प्राशनार्थं कृतं तोयं गृहाण गणनायक मध्येपा उत्तरापीश मुखप्रक्षालनं
 मलयचलसंभूतं कर्पूरेण समन्वितं करोद्वर्तनं कंचारुगृह्यतां जगतः पते करोद्वर्तनं बीजपूराभयनसखजूरीकदलीफलं नारीके
 लफलं दिव्यं गृहाण गणनायक इदं फलं म फलं एकविंशतिसंख्याकान् मोदकान् घृतपाचितान् नैवेद्यं सफलं दद्यान् नमस्ते विघ्न
 नाशिने गणेशाय मोदकार्पूरीं पूगी फलं महदिव्यं नागवल्या तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां वज्रमाणिक्यवेड्यमुक्ताविद्रुममं
 दितं पुष्परागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यतां भूषणानि दूर्वायुग्मं गृहाणेदं गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजयेत्सिद्धिर्विशेषं प्रत्येकं पूर्वं
 नामभिः गणाधिप नमस्ते सुउमापुत्रौघनाशने एकदंते भवेत्कृतं तथा मूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायकं कु
 मारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः इति दूर्वार्षिणं चंद्रादित्योचधरणी विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वतर्जासि आर्तिक्यं प्रतिगृह्य
 तां नीराजनं विघ्नेश्वरविशालाक्षसर्वाभीष्टफलप्रदं प्रदक्षिणां करोमि त्वां सर्वान्कामान् प्रयच्छमे नाभ्या आसीति प्रदक्षिणां
 नमस्ते विघ्नसंहर्त्रे नमस्ते ईप्सितप्रदं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गणनायक सप्तास्यासं नमस्कारान् विनायकेशपुत्रेति गणराज
 सरोत्तम देहि मे सकलान्कामान् वंदे सिद्धि विनायक यज्ञेन य मंत्रपुष्पं अथैकविंशतिगृह्य मोदकान् घृतपाचितान् स्थापयि

त्वागणाध्यक्षसमीपे कुरुनंदन दशविप्राय दातव्याः स्थापयेद्दशआत्मनि एकंगणाधिपे दद्यात्सद्यंतमोदकं शुभं दशानां मोद-
 कानां च फलदक्षिणाय युतं विप्राय न वतु स्थर्थं वायनं ते ददाम्यहं वायनमंत्रः विनायकस्य प्रतिमां वस्त्रयुग्मेन वेष्टितां तुभ्यं स-
 प्रददेविप्रप्रीयतां मे जनार्दनः विनायकगणेशान सर्वदेवनमस्कृत पार्वतीप्रिया विघ्नेशममविघ्नं विनाशय इति प्रार्थना अ-
 थ कथा शौनकाद्या ऋषिगणानेभिषारण्यवासिनः सूतं पौराणिकं श्रेष्ठमिदमूचुर्वचस्तदा ऋषय ऊचुः निर्विघ्नेन तु कार्या-
 णि कथं सित्थ्यंति सूतज अर्थसिद्धिः कथं नृणां पुत्रसौभाग्यसंपदः दंपत्योः कलहै चैव बंधुभेदे तथा नृणां उदासीनेषु लोकेषु
 कथं स सुखता भवेत् विद्यारंभे तथा नृणां वाणिज्ये च कथं यथा नृपतेः पस्व ऋस्यजयसिद्धिः कथं भवेत् कां देवतां नमस्कृ-
 त्य कार्यसिद्धिर्भवेत् नृणां एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रूहि मे सूत पृच्छतः सूत उवाच सन्नद्धयोः पुरा विप्राः कुरुपांडवसेनयोः पृ-
 ष्वानुदेवकी पुत्रं कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः युधिष्ठिर उवाच निर्विघ्नेन जयं मत्थं वदत्वं देवकीकृतं कां देवतां नमस्कृत्य सम्यक्पू-
 ज्यं लभेमहि श्रीकृष्ण उवाच पूजयस्व गणाध्यक्षमु मामलसमुद्भवं तस्मिन्संपूजिते देवेशु वंराज्यमवाप्स्यसि मासिभा-
 द्रपदे शुक्ले चतुर्थ्या पूजयेन्नृप मासिभाघे श्रावणे वामार्गशीर्षे तथा भवेत् गजवक्त्रं तु शुक्लं चतुर्थ्या पूजयेन्नृप यदा चो-
 द्भवते भक्तिस्तदा पूज्यो गणाधिपः प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृप निष्कृमात्रं सुवर्णेन तदधार्धेन वा पुनः स्वश-

क्त्यागणनाथस्य स्वर्णरौप्यमया कृतिं अथवा मृन्मयीं कुर्याद्विंशशाठ्यं न कारयेत् एकदंतं शूर्पकणं गजवक्त्रं चतुर्भुजं पाशोक्तु
 शधरदेवं ध्यायेत्सिद्धि विनायकं कृत्वा पूजाप्रयत्नेन स्नाप्य पंचामृतैः पृथक् गणाध्यक्षेति नाम्नावै गंधं दद्याच्च भक्तितः आवा
 हनार्थं पादं च दत्वा पश्चात्प्रयत्नतः रक्तवस्त्रयुगं चैव दद्याद्देवाय भक्तितः विनायकेति पुष्पाणि धूपं चोमास्तताय च दीपं रुद्रप्रि
 यायेति नैवेद्यं विघ्ननाशिने किंचित्सुवर्णपूजां च तांबूलं च समर्पयेत् ततो दूवं कुरान् गृह्य विंशतिं चैकमेव हि पूजनीयः प्रयत्ने
 न एभिर्नामपदैः सह गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राधनाशन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवञ्कृति तथा
 मूषकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः दूर्वायुग्मं गृहीत्वा तु गंधपुष्पाक्षतैर्युतं एकैकेन तु नाम्नावै दत्त्वं कं सर्वनाम
 भिः अथैकविंशतिं गृह्य मोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरुनंदन दशविप्राय दानव्याः स्वयं ग्रा
 ह्यास्तथा दश एकं गणाधिपे दद्यात्स नैवेद्यं नृपोत्तम विनायकस्य प्रतिमां ब्राह्मणाय निवेदयेत् तुभ्यं संप्रददेद्देव प्रीयतां मे
 गजाननः विनायकगणेशत्वं सर्वदेवनमस्कृत पार्वतीप्रियविघ्ने शममाविघ्नं विनाशाय गणेशः प्रतिगृह्णाति गणेशो वै ददाति
 च गणेशस्तारको भाष्यो गणेशाय नमोनमः कृत्वा नैमित्तिकं कर्म पूजयेदिष्टदेवतां ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्गुं जीयान्ते लव
 र्जितं एवं कृते धर्मराज गणनाथस्य पूजने विजयस्ते भवेन्नूनं सत्यं सत्यं मया दितं वैष्णवाद्यास्तदीक्षास्त आदौ पूज्यो गणा

ब्र-रा-
७१

धियः तस्मिन्संपूजितेविष्णुरीशोभानुस्तथाद्युमा हव्यवाहसुरवादेवाः पूजितास्युर्नसंशयः चंडिकाद्यामृतगणाः परितुष्टाभवं
तिच तस्मिन्संपूजितेविप्राभक्त्यासिद्धिविनायके यद्दंष्ट्रुणुयान्नित्यंश्रावयेद्वासमाहितः सिध्यंतिसर्वकार्याणि विनायकप्रसा
दतः इतिसिद्धिविनायकव्रतंभविष्योक्तंसंपूर्णं मासिभाद्रपददेशकेशिवलोकेप्रपूजिता तस्यांस्नानंतथादानंउपवासीचर्चनं
तथा क्रियमाणंशतगुणंप्रसादाद्यातिकौतूहलं चतुर्थीत्यनुषंगः अस्यामेवचंद्रदर्शनंनैदोषमाह पराशरः कन्यादित्येचतुर्थ्या
चशुक्लेचंद्रस्यदर्शनं मिथ्याभिदूषणंकुर्यात्तस्मात्पश्येन्नतंसदा तदोषशान्तये जायंविष्णुनोक्तंचमंत्रकं सिंहःप्रसेनमव
धीसिंहोजांबवताहनः सकुमारकमारीदीस्तवद्येषस्यमंतकः अथस्यमंतकोपारव्यानं नंदिकेश्वरउवाच शृणुष्वेकाग्रचित्तः
सनूव्रतंगाणेश्वरंमहत् चतुर्थ्यांशुक्लपक्षेतुसदाकार्यंप्रयत्नतः सनत्कुमारयोगींद्रयदीच्छेच्छुभमात्मनः नारीवापुरुषो-
वापियःकुर्याद्विधिवद्भूतं मोचयत्याशुविघ्नैर्द्रसंकषाद्भूतिनंहितं अपवादहरंचैवसर्वविघ्नप्रणोशनं कांतारेविषमेवापिरणे
राजकुलेथवा सर्वसिद्धिकरंविद्धिव्रतानामुत्तमव्रतं गजाननप्रियंचाथत्रिषुलोकेषुविश्रुतं अतो नविद्यतेब्रह्मन्सर्वसंकषणा
शनं सनत्कुमारउवाच केनचादौपुराचीर्णमर्त्यलोकेकथंगतं एतत्समस्तंविस्तार्यब्रूहिगाणेश्वरंमहत् नंदिकेश्वरउ० चक्रैव
तंजगन्नाथोवासुदेवःप्रतापवान् आदिष्टोनारदेनैववृथालांछनमुक्तये सनत्कुमारउ० षड्गुणेश्वर्यसंपन्नःसृष्टिसंहारकारकः

च-
४

७१

तापवान् आकर्ण्य सहसोत्थाय युयुधेयसरादुत्ततः तयोर्युद्धमभूद्द्वोरंहरिजांबवतौस्तदा द्वारकावासिनः सर्वे गतास्ते सप्तमे दिने मृ-
 तः कृष्णानिरीक्षन्तो निःसंदिग्धं विचार्य च परलोकक्रियांचक्रुः परेतस्य तु ते तदा एकविंशदिनं यावद्वाहप्रहरणो विभुः युयुधेतेन क्रुद्ध-
 ण युद्धकर्मणि तोषितः जांबवान् प्राक्तनं स्मृत्वा दत्त्वा देवबलं महत् जांबवानुवाच अजेयो हं करैः सर्वैर्यक्षराक्षसदानवैः त्वया जितो
 हं देवेश देवस्त्वमासि निश्चितं जानित्वां वैष्णवं ते जीनान्यथा बलमीदृशं इति प्रसाद्य देवेशं ददौ माणिक्यमुत्तमं कृतां जांबवतीनामभार्या-
 र्थं वरवर्णिनीं पाणिं वै ग्राहयामास देवदेवं च जांबवान् माणिमादाय देवोपि जांबवत्यापि संयुतः तद्वृत्तांतं समाचष्टे द्वारकावासिनां स्वयं
 सत्राजितस्य माणिक्यं दत्तवान् संसदि स्थितः मिथ्यापवादं शब्दं प्राप्त्वा न्मधुसूदनः सत्राजितोपि संत्रस्तः कृष्णाय प्रददौ कृतां सत्य-
 भामां महाबुद्धिर्ददौ सर्वगुणान्वितां शतधन्वाकूरसुखायादवा दुष्टमानसाः सत्राजितेन ते वैरं चकूरत्वाभिलाषिणः दुरात्मा शतधन्वा-
 पि गते कृष्णे च पांडवान् सत्राजितं निहत्याश्रमणिं जग्राह पापधीः कृष्णस्य पुरतः सत्यासमाचष्टे विचेष्टितं अंतर्दृष्टौ बहिः कोपी कृष्णः
 कपटिनायकः बलदेवपुरोवाक्यमुवाच धरणीधरः हत्वा सत्राजितं दृष्ट्वा माणिमादाय गच्छति निहत्य शतधन्वानं गृहीत्वा रत्नमावयोः
 मम भाग्यं च तद्रत्नं भविष्यति स्तु निश्चितं एतच्छ्रुत्वा भयात्रस्तः शतधन्वापि यादवः आहूया कूरनामानं माणिक्यं प्रददौ च सः आरु-
 त्य वडवां वै गान्निर्गतो दक्षिणां दिशं रथस्थाव नु गच्छेतां तदारामजनार्दनी शतयोजनमात्रेण ममारबडवा तदा पलायमानो निहतः कृ-

षोडशपदातिना रथस्तेबलदेवेतु हतेरत्नस्यलोभतः नदृष्टं न भ्रतद्रत्नं बलदेवपुरोवदत् तदाकर्ण्य महारोषादुवाच वचनं बली क
 परीत्वं सदा कृष्णलोभापापीकृतिनिश्चितं अर्थाय स्वजनं हंसि कस्त्वां बंधुसमाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णो बलदेवं प्रसादयन् सो
 पि धिक्कृष्टमित्युक्ता ययौ वैदर्भमंडलं कृष्णोऽपि रथमारुह्य द्वारकां प्रययौ पुनः तथैवांचुर्जनाः सर्वे न साधीयानयं हरिः निष्का
 शितो रत्नलोभाज्ज्येष्ठो भ्राता बलो बली तच्छ्रुत्वा दीनवदनः पापीयानिवसं स्थितः वृथा भिक्षापात्रं तसो बभूव स जगत्पतिः
 अक्रूरोऽपि विनिष्कृत्य तीर्थयात्रा निमित्ततः काशीं गत्वा सरवेनासौ यजन्य शपतिं प्रभुं तोषमुत्पादयामास तेन द्रव्येण बुद्धिमान्
 सरालयगृहेऽश्विने नगरं समकल्पयत् नदुर्भिक्षं न वैरोगा इत्येव न च विदुर् शक्तिनाधार्यते तत्र मणिः सूर्यस्य निश्चितं जानन्नपि हि
 तत्सर्वं मानुषं भावमाश्रितः लोकाचारं तथा मायामज्ञानं च समाश्रितः बंधुवैरं समुत्पन्नं लालुनं समुपस्थितं वृथापवादबहलं जायमानं
 कथं हरेः इति चिन्तातुरं कृष्णं नारदः समुपस्थितः गृहीत्वा तत्कृता पूजां सरवासनं गता ब्रवीत् नारद उ० किमर्थं विद्मसे देव किं वा ते
 शोककारणं यथावृत्तं समाचरे नारदाय च केशवः जानामि कारणं देव यदर्थं लालुनं तव त्वया भाद्रपदे शकले चतुर्थ्या चंद्रदर्शनं कृ
 तं तेन समुत्पन्नं लालुनं तु वृथैव हि श्रीकृष्ण उ० वदनारद मेशीघ्रं को दोषश्चंद्रदर्शने किमर्थं तु द्वितीयायां तस्य कुर्वन्ति दर्शनं ना
 रद उ० गणनाथेन संशप्तश्चंद्रमारूपगर्वितः तद्दर्शनेन राणां हि वृथानिंदा भविष्यति श्रीकृष्ण उ० किमर्थं गणनाथेन शप्तः श्वेदः सधाम

यः इदमारथानकं श्रेष्ठं यथावद्वक्तुमर्हसि नारद उवाच गणानामाधिपत्ये च रुद्रेण विहितः पुरा अणिमामहिमा चैवलधिमागरिमा तथा
षोडशः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टसिद्धयः भार्यार्थं प्रददौ देवो गणेशस्य प्रजापतिः पूजयित्वा गणाध्यक्षं स्तुतिं कर्तुं प्रचक्रमे ब्रह्मोवा
ना गजवन्त्रगणाध्यक्षं लंबोदरवरप्रदं विघ्नराजाधिदेवेशसृष्टिसंहारकारकं संपूजयेद्गणाध्यक्षमोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां प्रजायते सि
द्धिर्निर्विघ्नेन न संशयः असंपूज्य गणाध्यक्षं ये वांछन्ति सृष्टासृष्टाः न तेषां जायते सिद्धिः कल्पकोटिशतेरपि त्वद्भक्त्या तु गणाध्यक्षविष्णुः
पालयते सदा रुद्रोऽपि संहर्त्या शक्तत्वं द्रुत्तयेव करोम्यहं इत्थं संस्तूयमानो सो देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रीतो ब्रह्माणं जगतां पतिं श्रीग
णेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मोवाच क्रियमाणस्य मे सृष्टिर्निर्विघ्नं जायतां प्रभो एवमस्त्विति देवो सो गृहीत्वा मो
दकान् करे सत्यलोकात् समागत्य स्वेच्छया गगने शनैः चंद्रलोकं समासाद्य च लितो गणनायकः उपहासं तदा चक्रे सो मोरूपमदान्वितः न
दृष्ट्वा कोपता आक्षो गणनाथः स शापहं दर्शनीयः स्वरूपो हं संदरश्चाहमित्यथ गर्विनो सिशशांकत्वं फलं प्राप्स्यसि सत्वरं अद्य प्रभृतिलो
कास्त्वां न हि पश्यंति पापिनं ये पश्यंति प्रमादेन त्वां न रामृगलांछनं मिथ्याभिशापसंयुक्ता भविष्यंति हते ध्रुवं हाहाकारो महान् जातः श्रु
त्वा शापं च भीषणं अत्यंतम्लानवदनश्चंद्रो जलमथाविशत् कुमुदं कौमुदीनाथः स्थितस्तत्र हृतालयः ततो देवर्षिगंधर्वानिराशो दि
ग्मानसः तुराषाहं पुरोधाय जग्मुस्ततः पितामहं देवं शशं स्रष्टुं द्रुत्य गणेशस्य च चेष्टितं दत्तशापं गणेशेन कथयामासुरादरात् विचार्य

भगवान्ब्रह्मातान्स्ररानिदमब्रवीत् गणेशशापोर्देवैः शक्यते केनवान्यथा कर्तुं रुद्रेण नमया विष्णुना चापि निश्चितं तमेव देवदेवेशं
 ब्रजध्वंशरणस्रराः स एव शापमोक्षं च करिष्यति न संशयः देवाः ० केनोपायेन वरदो गजवक्त्रो गणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञतदस्मा
 कं वदप्रभो पितामह ० चतुर्थ्यर्द्धदेवदेवोसो पूजनीयः स देवहि कृष्णपक्षे विशेषेण नक्तं कुयश्चितद्रतं अपूपैर्घृतसं युक्तैर्मोदकैः
 परितोषयेत् मधुरान्नं हविष्यं च स्वयं भुंजीत वाग्यतः स्वर्णरूपं गणेशस्य दातव्यं द्विजसत्तमे शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विजशाठ्येन
 कारयेत् एवं समेतैः स्तैः सर्वैर्गीर्ष्यतिः प्रेषितस्तदा स गत्वा कथयामास चंद्राय ब्रह्मणो दितं व्रतं च क्रेततश्चंद्रो यथोक्तं ब्रह्मणा पु-
 रा आविर्बभूव भगवान्गणेशो व्रततोषितः तं क्रीडमानं गणनायकं चतुष्टं च दृष्ट्वा तु कलानिधानः त्वं कारणं कारणकारणानां
 वेत्तासि वेद्यं च विप्रो प्रसीद प्रसीद देवेश जगन्निवास गणेश लंबोदर वक्रतुंड विरिंचि नारायण पूज्यमान क्षमस्व मे गर्वकृतं च हास्यं
 येत्वा मम पूज्य गणेश नूनं बांछन्ति मूढाः स्मृताः कृतार्थसिद्धिं ते देव नष्टा विश्रुतं च लोके ज्ञातो मया ते सकलः प्रभावः ये चाप्युदासीनतरा
 स्तु पापास्ते योति वासं नरकं स देव हे रं बलं बोदर मे क्षमस्व दुश्चेष्टितं तत्करुणा समुद्रः एवं संस्तूयमानो सो चंद्रोणाथ गजाननः ग-
 णेश उवाच तुष्टो हंतवदास्यामि नैतद्वेयं मया तव ततो ब्रह्मादयः सर्वे समाजगमुर्भयार्दिताः विशापंकुरु देवेश प्रार्थयामो वयं त-
 व विशापमकरो चंद्रकमलासनगौरवात् शकुलपक्षे चतुर्थ्यां तु ये पश्यंति स देवहि मिथ्यापवादमावर्षं प्राप्स्यंतीह न संशयः मा

सादो पूर्वमेवत्वाये पश्यन्ति स राजनाः चतुर्थ्यां शकलपक्षस्य तेषां दोषो न जायते वदा प्रभृति लोको यं द्वितीयायां कृतादरः पुनरे-
व तु पप्रच्छ कलावाच गणनायकं केनोपायेन देवेश तुष्टो भवसि तद्वद गणेश उवाच सदा कृष्णचतुर्थ्यां तु मोदकाद्यैः प्रपूज्यमां-
रोहिण्या सहितं त्वांच समभ्यर्च्य विधानतः यथा शक्त्या च मद्रूपं स्वर्णेन परिकल्पितं दत्त्वादि जाय भुक्त्वाथ कथां श्रुत्वा विधानतः
सदा तस्य करिष्यामि संकष्टस्थ निवारणं आद्रशकलचतुर्थ्यां तु मृन्मयी प्रतिमा शक्या हेमाभावे तु कर्तव्या नाना पुष्पैः प्रपूज्यमां
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाज्जागरं च विशेषतः स्थापयेद्ब्रह्मकुंभं धान्यस्योपरि शोभितं यथा शक्त्या च मद्रूपं शातकुंभेन निर्मितं वस्त्र-
द्वयसमाच्छन्नं मोदकाद्यैः प्रपूज्यमां रक्तांबरधरो मर्त्यो ब्रह्मचर्यव्रतः शक्तिः राजतस्य तुरूपं मे यथा शक्त्या विनिर्मितं वस्त्रं शिवप्रि-
यायेति उपवस्त्रं गणाधिपे गंधं लंबोदरायेति पुष्पं सिद्धिप्रदायकं धूपं गजमुखायेति दीपं मूषकवाहनं विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलं स-
र्वार्थसिद्धिदं तांबूलं कामरूपाय दक्षिणां धनदाय च इक्षुदंडं मोदकं च होमं कुर्याच्च नामभिः विसर्जनं ततः कुर्यात्सर्वसिद्धिप्रदाय-
कं एवं संपूज्य विघ्नेशं कथां श्रुत्वा विधानतः मंत्रेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानेनानेन देवेश प्रीतो भव गणेश्वर सर्वत्र स-
र्वदा देवनिर्विघ्नं कुरु सर्वदा मानो नतिं च राज्यं च पुत्रपौत्रान् प्रदेहि मे गाश्च धान्यं च वासांसि दद्यात्सर्वं स्वशक्तितः दत्त्वा तु ब्राह्मणै-
सर्वैः स्वयं भुंजीत वाग्यतः मोदका पूपमधुरं लवणं क्षारवर्जितं एवं करोति यः श्रेयं तस्याहं सर्वदा जयं सिद्धिं च धनधान्ये च ददामि

ब्र.रा.
७५

विपुलां प्रजां इत्युक्तां तर्द्धे देवो विघ्नराजो विनायकः तद्वतं कुरु कृष्णा त्वंततः सिद्धिमवाप्स्यसि नारदे नैव मुक्तश्च व्रतं च भ्रे हरिः स्व
यं मिथ्यापवादं निर्मुज्यततः कृष्णो भवच्छुचिः येश्वरं वंति त्वारव्यानं स्यमंत कमणीयकं चंद्रस्य चरितं सर्वं तेषां दोषो न जायते
आद्रश कलचतुर्थ्यां तु कचिच्चंद्रस्य दर्शनं जातं तत्परिहाराय श्रोतव्यं सर्वमेव हि यदा यदा मनः कष्टं संदेह उपजायते तदा तदा
च श्रोतव्यं भारव्यानं कष्टनाशनं एवमुक्ता गतो देवो गणेशः कृष्णा तोषितः यदा यदा श्रयं सिकार्य उर्यि ते नारी नरश्चाथ करोति तद्व
तं सिद्धयंति कार्याणि मनेप्सितानि किंदुर्लभं विघ्नहरे प्रसन्ने इति श्रीस्कंदपुराणे नंदिकेश्वर सनत्कुमार संवादे स्यमंतकोपारव्यानं
संपूर्णं अथ कपदी विनायक व्रतं श्रावणस्य सिते पक्षे चतुर्थ्यां मेक शुभ्रती व्रतं कुर्याद्गणेशस्य मासमेकं व्रतं चरेत् सर्वसिद्धि
करं नृणां सुखं चैव स्वरे श्वर तदिधिः तिथ्यादि स्मृत्वा समचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयर्थं कपदी गणेश व्रतमहं करिष्ये मूलमंत्रेण
षडंगन्यासं पूजां कृत्वा समारभेत् ॐ नमो भगवते सकलगुणात्मशक्तियुतानंतयोगपीताय नमः अष्टदलंकारयेयुः ॐ तीव्राये
न० ज्वालिने० नर्मदाये० कामरूपिणे० उग्राये० तेजोवत्ये० मध्ये विघ्न विनाशिन्ये० अथ ध्यानं एकदंतं महाकायं लंबोदरग-
जाननं विघ्ननाशकरं देवं गणेशं प्रणमाम्यहं इमां पूजां गृहाणे शकपदी गणनायक आगच्छ इति त्रिवारं पठेत् विनायक नमस्तु
भ्यमुमामलसमुद्भव इमां भयाकृतां पूजां प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां सहस्रशीर्षेत्यावाहनं अलंकारसमायुक्तं मुक्तामणिविभूषितं

च.

७५

स्वर्णसिंहासनं चारुप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष एवेदमासनं गोशिरस्तनमस्तेस्तु शंकरप्रियकारक भक्त्यापाद्यं मया दत्तं गृहाण
 गणनायक एतावानस्येति पाद्यं व्रतमुद्दिश्य विघ्नेशगंधपुष्पादिसंयुतं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्मादिराकाचमनी
 यं अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजितं स्नानं पंचामृतं देवगृहाण गणनायक आप्यायस्वेति दुग्धं दधिक्राव्यो इति दधि घृतं मि
 मिक्षे इति घृतं मधुवातेति मधु स्वादुःपवस्वेति शर्करा इति पंचामृतस्नानं गंगाजलं समानीतं हेमांभोरुहवासितं स्नाने स्वीकुरु वि
 घ्नेशकपर्दी गणनायक यत्पुरुषेणेति स्नानं हरिदस्त्रदयं देवदेवांगवसनोपमं भक्त्या दत्तं गृहाणेशलंबोदरहरात्मज तं यज्ञमिति व
 स्त्रं नानालंकारसंयुक्तं नानारत्नविभूषितं अनेकदिव्याभरणं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां आभरणानि राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं चोत्तरीय
 कं भालचंद्रनमस्तुभ्यं गृहाण वरदो भव तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेति गंधं अक्षतान् धवलान् देवसिद्धगंधर्वपूजित भक्त्या दत्तान् गृहा
 णोमान् सर्वसिद्धिप्रदायक अक्षतान् सुगंधीनि च पुष्पाणि भृद्धिसिद्धिप्रदायक कपर्दी गणनाथेशशवेतपुष्पं ददाम्यहं तस्मादश्वेति
 पुष्पं अथांगपूजा कपर्दी गणनाथाय० पादौ पू० गणेशाय० जानुनी पू० गणनाथाय० ऊरू पू० गणक्रीडाय० कटी० वक्रतुंडाय० त्द
 दयं पू० लंबोदराय० कंठं पू० गजाननाय० स्कंधौ० हेरंबाय० हस्तौ पू० विकटाय० मुरखं पू० विघ्नराजाय० नेत्रं पू० धूम्रवर्णाय० शिरः पू०
 कपर्दिनेन० सर्वांगपूज० अथावरणपूजा ईशानाय० अधोराय० तत्पुरुषाय० वामदेवाय० सद्योजाताय० इति प्रथमावरणं यत्र

तुंडाय० एकदंताय० महोदराय० गजाननाय० विकटाय० विघ्नराजाय० धूम्रवर्णाय० विनायकाय० इति द्वितीयावरणं २ ब्राह्मणे
न० माहेश्वर्ये० कोमार्ये० वैष्णवे० वाराह्ये० इंद्राण्ये० चामुंडार्ये० महालक्ष्म्ये० तृतीयावरणं ३ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋत
ये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईशानाय० वरुणनिर्ऋत्योर्मध्ये अनंताय० इंद्रेशानयोर्मध्ये ब्रह्मणे० इति चतुर्थावरणं ४ वज्रा
य० शक्तये० दंडाय० खट्वाय० पाशाय० अंकुशाय० गदाय० त्रिशूलाय० चक्राय० अस्त्राय० इति पंचमावरणं ५ दशांगंगुग्गुलं-
धूपंचंदनागरुसंयुतं उमास्तनमस्तुभ्यं गृहाण वरदोभव यत्पुरुषमिति धूपं गृहाण मंगलं देवघृतवर्तिसमन्वितं दीपं ज्ञानप्रदं चा
रुद्रप्रियमस्तुते ब्राह्मणोस्येति दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव० चंद्रमामनसेति नैवेद्यं आचमनीयं इदं फलमिति फलं पूगीफलमि
तितं बूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां अग्निर्ज्योतिरविज्योतिर्ज्योतिरग्निर्विभावसुः ज्योतिस्त्वं सर्वदेवानां गणाधिप नमोस्तुते नीरा
जनं योनिकानि च० चाभ्या आसीति प्रदक्षिणां नमोस्त्वनंताय० सप्तास्यासन्निति नमस्कारः गणाधिप नमस्तेस्तु नमस्तेस्तु ग-
जानन लंबोदर नमस्तेस्तु नमस्तेत्वं बिकासुत एकदंत नमस्तेस्तु नमस्तेस्तु भवप्रिय स्कंदाग्रजन नमस्तेस्तु नमस्तेत्वीप्सितप्रद क-
पर्दिगणनाथेश सर्वसंपत्प्रदायक यज्ञेनयज्ञ० मंत्रपुष्पांजलिं अथ ब्रह्मचारी पूजा आकणान्मुष्टिगणकान् विंशत्यष्टौ वराटकान्
विप्राय वरवेदद्याद्गंधपुष्पार्चिताय च तंदुलान्वीततोदद्यात्पाके चाने च शोभनान् कपर्दिगणनाथो सौ प्रीयतां तंदुलैः सदा कथांशु

त्वाविधानेन देवमुद्गासयेत्ततः इतिकपर्दिगणपतिपूजा अथकथा कदाचिदुपविष्टश्च पार्वत्या सह शंकरः द्यूतेच्छा किं अस्ति दे-
 विक्रीडितुं तव किं शम्भो दुरोदरमिषाज्जेतुं वांछितुं प्रत्युवाच सा ममापि अस्ति सापेक्षा दीयते चेत्पणो मम तव किं किमेभीष्टं तु दास्यामि
 परमेश्वरि लोकत्रयं वा इच्छास्ते किमन्यैर्वचनैर्वथा पृच्छामित्वा वचो देवि दातव्यं किं किमिच्छसि विश्वासो येन जायेत तद्दद्याद्यशमान-
 ने वाक्यमेवंविधं श्रुत्वा शर्वाणी च शिवांतिके न विश्वासो अस्ति ते वाक्ये जित्वा दास्यसि मत्पणः इति श्रुत्वा वचो देव्याः शंकरः प्राह निश्चयं पण-
 मकल्प्यतां देवि दीयते मे न संशयः भावं संचिंत्य देवस्य सत्वरान्क्रीडितुं यद्यो आयुधानिततो देवपणो योजितवान् नृहरः त्रिशूलं त्रिदशच्छर्वाणि
 तवत्येव वल्लभा तस्मिन्कर्मणि तं जित्वा पणमन्यं शिवाग्रहीत् एवं डमरुकादीनि तान्यन्यान्यजयत्पृथक् दीनो भूत्वा महादेवो भवानीमम
 वीदिति शार्दूलचर्मतन्मध्ये देहि मे गिरिजेशम्भो न चैवं वक्तुमुचितं महादेवपणो गते पणो जितेन दास्यामि पूर्वमुक्तो सित्स्मर अविचिं-
 त्य ब्रवीषित्वं जगदीशकृपानिधे इति श्रुत्वा वचो देव्याः कुपितो सौमहेश्वरः आद्वादशदिनं देवि न करिष्यामि भाषणं इत्थं काच महा-
 देवस्तत्रैवांतरधीयत रक्षरक्ष महादेव किं जीवनमतः परं इति संचिंत्य साद्रष्टुमुद्यमानं प्रत्यपद्यत गिरिजा तत्र वनिता वृंदं दृष्ट्वा ब्रवीदिति
 किमर्थमागताः सर्वाः किमेतत्क्रियते धुना कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कर्तुमिहागताः तस्य पूजां विहाया दो इदानीं श्रूयते कथा किमर्थं तद्
 तं नार्यो युष्माभिः क्रियते वने फलमस्य किमस्तीति पार्वती प्राह ताः प्रति पृच्छते किं त्वया देवि नरे नारीभिरं बिके अभीष्टसिद्धिरस्मिन्

ब्र.रा.

७७

स्तुवर्तते भुवनत्रये इति श्रुत्वा वचस्तासां पार्वती प्राह ताभुवि यातः कुपित्वा भगवान् निर्गतस्तु महेश्वरः तस्य संदर्शनायैव करिष्ये ब्र-
तमुत्तमं ब्रतस्यैतस्य किं दानं विधानं कीदृशं मम सर्वविचिंत्य मनसा कथयंतु सरांगनाः स्त्रिय ऊचुः कालो विधानं दानं च ब्रतस्यास्य
फलं तथा तत्सर्वसावधानेन वक्ष्यामि शृणु पार्वती पातादिदोषरहिते सचतुर्भानुवासरे इषे मासि ब्रतं सम्यक् गणेशार्पितमान-
सः तैलतांबूलभोगादीन् वर्जयित्वा शिवप्रिये मंदवारे तु भुंजीयादेकवारं मतं यथा प्रातः काले शक्चिर्भूत्वा स्नानं कुर्याद्विधानतः
वापीकूपतडागेषु नद्यां क्लृप्तिलैः सह संध्यादिकं यथाचिंत्य सर्वं निर्वर्त्य यत्नतः अर्चनागारमासाद्य गोमयेनोपलिप्य च गोचर्म
मात्रं तन्मध्ये कुर्याद्गन्धेन मण्डलं तन्मध्ये दलं पद्मं तन्मध्ये गणनायकं पूजयेत्स्वच्छकुसुमे हरिद्रामिश्रिताक्षतैः गां गीं गुं गौं गौं
गश्च न्यासं कृत्वा ततः परं मंत्रेणानेन कुसुमे देवमावाह्य निक्षिपेत् अथ वा गणनाथस्य प्रतिमामथ पूजयेत् ततस्तद्वत्तित्तः स
न्ध्यां न कुर्याद्विधानतः एकदंतं महाकायं लंबोदरं गजाननं विघ्ननाशकरं देवं हेरं वं प्रणमाम्यहं इमां पूजां गृहाणेश कपदी गणनाथ-
क आगच्छेति त्रिरुच्चार्य कुर्यादावाहनादिकं पुराणमंत्रैरथवा वेदमंत्रैश्च षोडशैः पूजयेदुपचारैश्च मूलमंत्रेण पार्वती तत्तत्प्रका-
शकैर्मंत्रैर्गन्धपुष्पाक्षतादिभिः इंद्रादि लोकपालांश्च पूजयेद्देवसन्निधौ लंबोदरं नमस्तेस्तु नमस्ते त्वं विकासत एकदंतं नमस्तेस्तु न-
मस्ते त्वीप्सितप्रद कपर्दि गणनाथस्य सर्वसंपत्प्रदायिनः पूजाप्रकारः कथितस्तव ताभिः शक्चिस्मिते अकणानंजलिमतान् हविष्य

च.

४

७७

श्रीहितंदुलान् स्वच्छान्यत्वेन संशोध्य चूर्णं कृत्वा महेश्वरीं शिवे तु चूर्णं प्रथमे भानुवारे धर्चंद्रवत् कुर्याद्वितीये संचूर्णं चंद्रवत् पिष्टका
 ष्टकं तृतीये पायसान्नं च दध्यन्नं च चतुर्थे के आनीयां शंकरं सम्यक् देवं संपूज्य भक्तितः कल्पितान्नानि विधिवद्विद्यंते यानि तानि
 च तेषां तेषामष्टमांशं तस्मै सम्यक् समर्पयेत् ततः शुद्धाय बटवे दद्याद्देवं वराटकं मुस्यामितं तंदुलं श्वभुंजीयाद्वा गसप्तकं याः
 कामयंते ये भक्ताः पूजास्ते प्राप्नुवन्ति हि इत्युच्यते सांभवानीं तु स्त्रियो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तदानीं मकरोद्भूतं तत्र क्षणा
 द्वा विश्वेशः प्रत्यक्षः समजायत त्रिलोकनाथदेवेश करुणाकरशंकर दीनामनन्यगतिकां भक्तवत्सलपाहिमां तुष्टश्च शंकरः-
 प्राह कथमेतत्स्वपाकृतं कपदिगणनाथस्य माहात्म्यात् किं न सिद्ध्यति व्रतस्यैतस्य माहात्म्यं ज्ञातुं वीक्षितवान् स्वयं उद्दिश्यागमनं
 विष्णो रकरोत्तमं शिवः तदानीं गरुडाख्यः समागत्य तमब्रवीत् मदागमनिमित्तं किं किंकृतं शंकरत्वया ममापि ज्ञापनीयं तदि-
 त्युक्ते ज्ञापयच्छिवः तथैतदकरोद्दिष्णुरुद्दिश्यागमनं विधेः आगतः सन् विधिः शीघ्रं ममाज्ञापय माधव प्रयोजनं चास्ति विधेयं
 वागमनकारणं एकदंतव्रतं किंचिद्भवत्येव न संशयः इन्द्रागमनमुद्दिश्य तदानीं तेन तत्कृतं आगत्य सहसा सोऽपि ममाज्ञापय विश्व
 सृष्ट्वा हेरंबव्रतमाहात्म्यं दृष्ट्वा मेवं कृतं मया ममापि ज्ञापनीयं तदित्युक्तो विधिर्नोदितं विक्रमादित्यमुद्दिश्य वज्रीतदकरोच्चसः आ-
 गतोऽहं नुष्यत्वा मिदं तत्ते किमीप्सितं कपर्दिहस्तिवदनव्रतमाहात्म्यमीदृशं इति ज्ञातुं मया श्रीष्टं तल्लब्धं तं तदा ब्रवीत् विधानं तस्य

माहात्म्यं ज्ञापनीयं त्वयेति मे पप्रच्छ विक्रमादित्य उत्सुकश्च पुरंदरं पुरंदरं मुखं ज्ञात्वा तत्सर्वं स्वपुरीं प्रति सायुधः प्रययौ राजा पराक्रम
 मपरायणः कपर्दीशं व्रतं कृत्वा महिष्याः पुरतो वदत् जेष्यामि सकलान् शत्रून् प्राप्स्यामि च महोन्नतिं तस्य व्रतस्य किं दानमिति सा-
 ग्राहं विक्रमं प्रत्युवाच क्रियामर्को दद्यादेकं वराटकं एवं चेत्तत्र कर्तव्यं मद्देहे यत्र कुत्रचित् एवं राज्ञो मुखं च्छुत्वा दूषयामास तद्भूतं
 कपर्दिगणनाथेन किं स्यान्मम सुशोभनं न क्रियते मया नाथ कपर्दी रव्यं तु यद्भूतं इत्यादि दूषणादाशु कुप्यथा धिमवाप्स्यसि कुप्यथा
 धियुतां पत्नीं हृत्स्वाराजा ब्रवीत्तदा न स्थातव्यं त्वया त्रेति सर्वं राज्यां विनश्यति अर्कस्य वचनं श्रुत्वा शम्याश्रममगाच्च सा परिचर्या विसात्तु
 हास्तस्याः सर्वे मुनीश्वराः निश्चित्य योगमार्गेण सर्वं तामश्नुवन् सतीं कपर्दीशं व्रताक्षेपादुखं प्राप्तं त्वया शतमे कुरु धतद्भूतं सम्यक् स-
 र्वं भद्रं भविष्यति ऋषिणामाज्ञया सा च कपर्दीशं व्रतं महत् तदानीं राजमहिषी दिव्यदेहमवाप सा अस्मिन्नंतरिते काले भवान्यास-
 ह शंकरः अगमच्च ह वा रूढो भुवनानि चतुर्दश मध्ये मार्गे द्विजेन्द्रस्य रोदनं भववल्लभा श्रुत्वा ब्राह्मणमारोदीः किमर्थं तव रोदनं न किम-
 प्यस्ति मे दुःखं दारिद्र्या देवके बलात् दुःखं चेत्तव विमोदकं कपर्दीशं व्रतं कुरु एतत्कुरु व्रतं देवि सामर्थ्येनास्ति मे धुना विक्रमार्कपुरे सर्व-
 वैश्यादास्य तितल्लुरु कपर्दीशं व्रतं नैव मंत्रित्वं प्राप्स्यसि ध्रुवं दारिद्र्यमोचनं सम्यक् भविष्यति न संशयः गृहं प्रति समागम्य गृहीत्वा
 तं डुलान् द्विजः वैश्याद्गृहीत्वा तत्सर्वं तदानीं मकरोद्भूतं तस्मिन्नर्कपुरे विप्रस्तुतं मंत्रित्वमवाप सः आज्ञापयत् कपर्दीशं व्रतं वैश्यस्य तत्क्षणतः

अकरोत्स्वसृतायाश्च विक्रमः पतिरस्त्विति व्रतप्रभावादादित्यमुपयेमेविशः सृता अनेनैव विवाहेन परां प्रीतिमवापसा एवमंतरि
 ते काले मृगयार्थं प्रविश्य सः गहनं क्षुत्तृषार्तः सन्ययौ मुनिवराश्चमं उपचारैः श्रमं नीत्वा तेषामर्कमिनोरमां रमणीयाश्चमैतस्मिन्दशिया
 मासविक्रमः इत्थं पृच्छन् मुनीन् सर्वान् देयार्चैषाममांगना तवेयं महिषीत्यन्त्कानयेनास्मै समर्पयन् समं महिष्यास्वपुरीं दिव्यनारी नरे-
 युतां तदृष्टः सन् विक्रमादित्यः संभ्रमात्माह भूपतिः कपर्दी गणनाथस्य व्रतं कृत्वा स्त्रिया सह अजयद्विक्रमादित्यः सकलेशानुमंडलं गण-
 नाथव्रते नैव पुत्रपौत्रवृत्तश्च सः धनधान्यादिसंपद्भिः स्रवेन न्यवसद्भुवि एतद्व्रतं ये कुर्वन्ति याश्च कल्पविधानतः चतुर्णां पुरुषार्थानां ते
 षां प्राप्तिर्भवेत्पुत्रं हयमेधस्य विघ्नो तु संजातः सगरे पुरा इदमेव व्रतं कृत्वा पुनरश्च प्रलब्धवान् इमां कथां पंचवारं प्रथमं भानुवासरे द्वि-
 तीये च तृतीये च षट्वारं शृणुयाद्ब्रूता इति श्रीस्कंदपुराणे कपर्दि विनायकव्रतकथा समाप्ता आश्विनकृष्णचतुर्थ्यां दिशरथललिता व्र-
 तं तच्च पौर्णिमां ते मासे न कार्तिकवद्यचतुर्थ्यां कार्यं देशकालौ संकीर्त्य मम पुत्रपौत्रादिसकलकामना सिद्ध्यर्थं दिशरथललि-
 ता प्रीत्यर्थं यथा मीलितोपचारैः पूजनमहं करिष्ये आसनादिकलशाराधनं करिष्ये आगच्छललिते देवि सर्वसंपत्प्रदायिनी यावत्सू-
 जां करिष्यामि तावत्वं सान्निध्या भवे आवाहनं नीलकोशेयवसनां हेमांशं कमलासनां भक्तानां वरदां नित्यं ललितां चिंतयाम्यहं ध्या-
 यामि कार्तस्वरमये दिव्ये नानामणिसमन्विते अनेकरत्नसंयुक्ते आसने संविशस्व भो आसनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थन

यात्ततं तोयमेतत्तत्त्वस्य शिपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां पाद्यं० दक्षस्य दुहिता सा धीरोहिणी नाम विश्रुता पुत्रसंपत्तिकार्यार्थं गृहाणाध्यं
 नमोस्तुते अर्घ्यं क्षीरोदाण्वसंभूतलक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणाध्यं शशांकेशरोहिण्या सहितः शशिर अर्घ्यं पाटलोशीरकपूरस्कर-
 भिः स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं शिशिरं प्रतिगृह्यतां आचमनीयं पयोदधिघृतं मध्वाशर्करासुगुणान्वितं पंचामृतेन स्नपनं प्रीय-
 तां परमेश्वरीं पंचामृतस्नानं मंदाकिन्याः समानीतं हेमांभोरुहवासितं स्नानाय ते मया भक्त्या नीरस्वाक्रियतां शिवे स्नानं सर्वसत्वा-
 धिके सोम्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं तदयानंदनं चारुचं-
 दनं प्रतिगृह्यतां चंदनं हरिद्राकुंकुमंचैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं कूष्माण्डैर्मालिती-
 काद्यैर्जार्तापुष्पैः सुगंधिभिः सयात्तानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि अथांगपूजा दशांगललितार्येन नमः पादौ पूजयाभि-
 भवान्ये० गुल्फोपू० सिन्धेश्वर्ये० जंघेपू० भद्रकाल्ये० जानुनीपू० श्रियेन० ऊरूपू० विश्वरूपिण्ये० कटीपू० देव्ये० नाभिपू० वरदा-
 ये० कुक्षिपू० शिवाये० तदयं पू० वागीश्वर्ये० स्कंधोपू० महादेव्ये० बाहूपू० भद्राय० करोपू० पद्मिन्ये० कंठपू० सरस्वत्ये० मुखपू०
 कमलासनाये० नासिकापू० महिषमर्दिन्ये० नेत्रेपू० लक्ष्म्ये० कर्णोपू० भवान्ये० ललाटपू० विंध्यवासिन्ये० शिरपू० सिंहवाहिन्ये०
 सर्वांगपू० वनस्पतिरसोद्भूतो गंधाढ्यश्च मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां धूपं साज्यं च वर्तिसंयुक्तं दीपं नैवेद्यं

गृह्यतां देव० नैवेद्यं० मध्ये पानीयं० इदं फलमिति फलं० पूगी फलं मह० तांबूलं० हिरण्यगर्भेति दक्षिणां कर्पूरगौरं० नीराजनं० नमो देव्यै
 महादेव्यै० मंत्रपुष्पं० यानिकानि च पापानि० प्रदक्षिणां० अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष मां परमेश्व
 री दशरथनामया देवी दशा पुष्पदशाक्षरा पुत्रार्थी कामये देवि सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे प्रार्थना दशरथललिता देव्या व्रतसंपूर्णं हेतवे
 बाणकंदिजवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं वायनं सवाहना शक्तियुता वरदा पूजिता मया ममानुग्रहं कुर्वाणा गच्छ त्वं निजमंदिरं अथ कथा
 सूत उवाच अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा दुःस्वकर्षिताः कृष्णादस्वामहात्मानं प्रणिपत्य यथाक्रमं युधिष्ठिर उवाच देवदेव जगन्नाथ
 लक्ष्मीप्रिय जनार्दन कथय स्वस्वरश्मि दशांगललिता व्रतं कथमेषां समुत्पन्ना केनादौ पूजिता भुवि पूजना किं फलावाप्तिः कथय
 स्वस्वरेश्वर श्रीकृष्ण उवाच पुरात्रेता युगे पार्थ राजा दशरथो महान् तस्य भार्या तु कौसल्या अपुत्रा सापतिव्रता अथाजगाम क
 स्मिंश्चिद्दृष्ट्यशृंगक्ष्णीश्वरः स्वागतं चकृतं राज्ञा सोपविष्टो वरासने तेन राज्ञा मुनिश्रेष्ठः स्तोत्रैश्च बहुतोषितः तस्य भक्त्या तु संतुष्टो
 ऋषिर्वचनमब्रवीत् मुनिरुवाच तुष्टो हंत वराजेंद्र कौसल्या भार्या साह ब्रूहि त्वं च महाभाग किं प्रियं ते करोम्यहं दशरथ उवाच य
 दितुष्टो सि मे विप्र अपुत्रो हं ऋषीश्वर तीर्थे वा व्रतमेकं वा तद्वदस्व मुनीश्वर मुनिरुवाच शृणु राजन् बहिर्तो व्रतमेकं ब्रवीमि ते पुत्रका
 मव्रतं श्रेष्ठं कृतं राजन् कुराक्षरेः रोहिणीनाम चंद्रस्य भार्या परमवल्लभा सार्धैर्बललितानां श्रीरोहिणीति नराधिप आश्विनस्य सिते प-

क्षेदशम्यादिप्रपूजयेत् दशम्यादिचतुर्थ्यर्थादिदिनानिब्रतंचरेत् आश्विनस्यसितेपक्षेचतुर्थ्यांतिविशेषतः स्नात्वासायंतनेकालेसन्नमन-
 भाकिभावतः कूष्माण्डैर्मितुलिंगाद्यैर्जातिपुष्पैः सुगंधिभिः गंधपुष्पैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैर्दशमोदकैः अर्घ्यं दद्याच्च देव्यये पूजयित्वा क्षमापये-
 त् नतो मंगलवाद्यैश्च गायत्रिश्च नरेश्वर चंद्रोदये च संप्राप्ते अर्घ्यं दद्याद्युधिष्ठिरं शंखे तोये समादाय सपुष्पाक्षतचंदनैः जानुष्यामवर्तिग-
 त्वचंद्राया अर्घ्यं निवेदयेत् पंचरत्नसमायुक्तं दशपुष्पैः समन्वितं अक्षतैश्च समायुक्तं चंद्राया अर्घ्यं निवेदयेत् दशरथनामया देवी दशपु-
 ष्या दशांजलीः चंद्रेण सहिते देवि गृहाणा अर्घ्यं नमोस्तु ते दशरथनामया देवी नित्यमाराधिता मया पुत्रार्थं कामये देवि सर्वान् कामान् प्रयच्छ-
 मे दशसंख्यांश्च करकान् शीतोदकसमन्वितान् वर्षे वर्षे प्रदेयानि प्रत्येकं करकानि च इत्थं प्रपूजयेद् देवीं सर्वदा तु प्रयत्नतः अर्वाक्या द-
 शवर्षाणां पूजयेद्भक्तिभावतः नारीनरो वाराजैर्द्रव्यतमेतत्करोति वै यं यं चिंतयते कामं व्रतस्यास्य प्रभावतः पुत्रपौत्रधनं धान्यं लभते नात्र
 संशयः इति भविष्योत्तरपुराणे दशरथललिता व्रतकथा संपूर्णा अथोद्यापनं उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतसंपूर्तिहेतवे कृष्णपक्षे चतु-
 र्थ्यांति आश्विने व्रतमाचरेत् दशविभैः सपत्नीकैर्वेदवेदांगपारंगैः स्नात्वा सायंतने काले सर्वैस्ते भक्तिभावतः चतुस्तंभं चतुर्द्वारं कद-
 लीस्तंभमंडितं तन्मध्ये कारयेत् संपंचवर्णैः सुशोभितं कलशं स्थापयेत् तत्र विधानेन समन्वितं तान्त्रिकामृन्मयं कुंभं वस्त्रयुग्मेन वेष-
 येत् तस्योपरि न्यसेद्देवं रोहिण्या सहितं विष्णुं सुवर्णनिर्मितं देवं चतुर्भुजं समन्वितं सौवर्णीं रोहिणीं कार्या चंद्रमारजतस्य च पूर्वोक्ते

नविधानेन पूजां कृत्वा समाहितः एवं पूजाप्रकर्तव्या षोडशैरुपचारकैः मोदकान् कारयेद्राजन्तिलुजानेकविंशतिः दशविप्राय दात-
व्या आत्मार्थं स्थापयेद्दश एको देवाय दातव्यो ललितामीनये व्रती दशरथललिता देव्या व्रतसंपूर्णं हेतवे बाणकं द्विजवर्याय सहिरण्यं
ददाम्यहं दशरथनामया देवी नित्यमाराधिता मया पुत्रार्थं कामये देवि सर्वान् कामान् अयच्छमे इति संप्रार्थ्य देवेशी चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत्
स्वर्गलोकात् विधानेन कृत्वा पिं स्थापयेत्ततः होमं चैव संपाद्य तिलपायसलडुकेः अष्टोत्तशतं सद्यो अष्टाविंशतिमेव वा जुहुया
च्चंद्रमंत्रेण गणेशेन तथैव च एवं सभाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् सुहृद्भिर्दशयुग्मैश्च पक्षान् नैश्च प्रपूजयेत् विप्राय पीठदानं च
ततः कुं यद्विसर्जनं ततः पुनः प्रजायंते धनधान्यसमन्विताः सौभाग्यपुत्रसंपत्तिर्जायते भूभृतां वर अवैधव्यं चलभते सर्वान् कामान्
वाप्नुयात् एतत्ते कथितं भूपतिमन्यच्छेत्तु मिच्छसि कृते दशरथेनास्मिन्कोसल्याभार्यया सह तुष्टा दशरथा देवि गणेशेन सचंद्रमाः
यस्मात्कृतकृत्यो राजा भार्यया सह मोदते तस्माद्दशरथानामललिता भुविकीर्तिता एतत्ते कथितं राजन् दशांगललिता व्रतं यद्ददंश्च पुण्यानि
त्यं श्रावयेद्दासमाहितः अश्वमेधसहस्रस्य फलं तस्य ध्रुवं भवेत् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे दशरथललिता व्रतोद्यापनं संपूर्णं अ-
थ कार्तिके कृष्णचतुर्थ्या अथ वा दक्षिणदेशे आश्विनकृष्णचतुर्थ्या करकचतुर्थी व्रतं तच्च लिख्यते अत्र स्त्रीणामेवाधिकारः तासामे-
व फलश्रुतेः आचम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम सौभाग्यपुत्रपौत्रादिसुस्थिरश्रीप्राप्तये करकचतुर्थी व्रतं करिष्ये इति संकल्प्य चंद्रं

लिरव्यततः अधस्ताच्छिवं षण्मुखयुक्तांगौ रिलिखित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् पूजामंत्रः नमः शिवायै शर्वाण्ये सो भाग्यं संततिं श्रु-
 भां प्रयच्छ भक्तियुक्तानां नारीणां हरवल्लभेति ततः नमो तनाममंत्रेण शिव षण्मुखगौरी गणपतीनां पूजाकार्या ततः सपत्न्यानां
 नां अक्षतसंयुक्तान् दशकरकान् ब्राह्मणाय दद्यात् ततः पिष्टकने वेद्यं भोज्यं सर्वं निवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरं चंद्राया घ्न्यं दद्यात् अथ क-
 था माधातोवाच अर्जुने तु गते तमुं इंद्र कील गिरिं प्रति विषण्णमनसा स भूद्रोऽपि दीसमचिंतयत् अहो किरीटिना कर्मसमारब्धं सु-
 दुष्करं बहवो विघ्नकर्तारो मार्गे वै परिपंथिनः चिंतयित्वेति सा देवी कृष्णा कृष्णा जगद्गुरुं भर्तुः प्रियचिकीर्षं तिसापृच्छ द्विघ्नवारणं
 द्रोपद्युवाच कथयस्व जगन्नाथ व्रतमेकं सुदुर्लभं यत्कृत्वा सर्वविघ्नानि विलयं यांति तद् द्वा श्रीकृष्ण उवाच एवमेव महाभागेशंभुः
 पृष्टः किलो मया तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्राह देवो महेश्वरः शृणु देवि वरारो हे वक्ष्यामि त्वां महेश्वरि सर्वविघ्नहरेत्याह करकारव्याचतुर्थि-
 का पार्वत्युवाच भगवन् कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थी किरकाभिधा विधानं कीदृशं प्रोक्तं केनेयं च पुरा कृता ईश्वर उवाच शक्रप्रस्थपुरे रम्ये विद्व-
 ज्जनसमाकुले स्वर्णरोप्यसमाकीर्णे लंप्राकारशोभने दिव्यनारीजनालोके वशीकृतजगन्त्रये वेदध्वनिसमायुक्ते स्वर्गादपि मनोहरे
 वेदशर्मा हि जस्तत्र वसन् देशे विदां वरः पत्नी तस्यैव विप्रस्य नाम्ना लीलावती शुभा तस्या संजनयामास पुत्रान्सप्तामितौ जसः कन्या वी-
 रावती नाम्नी सर्वलक्षणा संयुता नीलोत्पलाभनयना पूर्णदुसदृशानना ततः कालेशंभो दिने विधिवच्च द्विजोत्तमः ददौ वेदांगविदुषे-

विप्रायविधिपूर्वकं अत्रांतरेतुसात्त्रचक्रेगौर्याशभं व्रतं चतुर्थ्याकार्तिकस्याथरुष्णायांतुविशेषतः स्नात्वासायं ननेकालेसर्वस्ना
भक्तिभावतः विलिरव्यवदृक्षंचगौरीतस्तलेलिरवेत् शिवेनविघ्ननाथेनषण्णुरवेनसमन्वितान् गंधपुष्पाक्षतैर्गौरीं भंत्रेणानेनपूज
येत् नमःशिवार्यैशवीर्ण्यैसौभाग्यंसंततिंशुभां प्रयच्छुभक्तियुक्तानांनारीणांहरवल्लभे तस्याःपार्श्वे महादेवंविघ्ननाथंषडाननं
पुनःपुष्पाक्षतैर्धूपैर्चयेच्चपृथक्पृथक् पद्मान्नाक्षतसंपन्नान्सदीपान्करकान्दश तथापिष्टकनेत्रेद्यंभोज्यंसर्वंनिवेदयेत् प्रतीक्षंत्य
स्त्रियःसर्वाश्चंद्रोदयपरास्थिताः साबालाविकलादीनाक्षुत्तृक्ष्ण्यपरिपीडिता निपपातमहीपृष्ठेरुदुर्बाधवास्तथा समाश्वस्य
चतैस्तांस्तुमुखमभ्युक्ष्यवारिणा तद्भूताचित्तयित्वैवमारुहमहावरं हस्तेचोल्कांसमादायज्वलंतीस्नेहपीडितः ऋगिन्येदश्रियामा-
सचंद्रोदयाजोदितंतदा तंदृष्ट्वाचार्तिमुत्सृज्यबुभुजेभावसंयुता चंद्रोदयंतमाज्ञायअर्घ्यंदत्त्वाविधानतः तद्दीपेणामृतस्तस्याःपति
स्तस्यापदूषितः पतितथाविधंदृष्ट्वाशिवमभ्यर्च्यसापुनः व्रतंनिरशनंचक्रेयावत्संवत्सरोगतः चक्रुःसंवत्सरतीतंव्रतंतद्भूतयोषितः पू
र्वोक्तेनविधानेनसापिचक्रेशुभानना तदायाताशचीदेवीकन्याभिःपरिवारिता एतदेवव्रतंकर्तुमागतास्वर्गलोकतः वीरावत्यास्तदा-
भ्याशमगमद्भाग्यतःस्वयं दृष्ट्वातांमानुषीदेवींप्रच्छसकलांशची वीरावतीतदापृष्ट्वाप्रोवाचविनयान्विता अहंपितृगृहंप्राप्तामृतोयं
मेपतिःप्रभुः नजानेकर्मणःकस्यफलंप्राप्तंमयाधुना ममभाग्यवशादेवीआगतासिमहेश्वरी अनुगृणहीधमामातजीवियाशुपतिंम

म इन्द्रायुवाच त्वया पितृपृहे पूर्वकुर्वन्त्या करकव्रतं तदेवाध्वं त्वया दत्तं विना चंद्रोदयं शम्भो तेन ते व्रतदोषेण स्वामी लोकांतरं गतः इ
 दानीं कुरु यत्नेन करकव्रतमुत्तमं पतितं जीवयिष्यामि व्रतस्यास्य प्रभावतः कृष्ण उ० तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा व्रतं चक्रे विधानतः प्रस
 न्ना सा भवद्देवी शक्रस्य प्राणवल्लभा त्वया व्रते कृते देवी जलेनाभ्युक्ष्य तत्पतिं जीवयामास चंद्राणी देववच्च बभूव सः ततश्चागाद्
 हं स्वीयं रे मे सा पतिना सह धनं धान्यं सुपुत्रांश्च दीर्घमायुश्च लब्धवान् तस्मात्त्वया पियत्नेन व्रतमेतद्विधीयतां सूत उवाच श्रीकृ
 ष्णस्य वचः श्रुत्वा नकारद्वौ पदीव्रतं तद्व्रतस्य प्रभावेन जित्वा तान् कौरवान् रणे क्लृप्तिरे राज्यमतुलं पांडवा दुःखनाशनं ये करिष्यन्ति
 स भगा व्रतमेतन्निशागमे तेषां पुत्रां धनं धान्यं सौभाग्यं चातुल्यं यशः करकं क्षीरं संपूर्णं तोयपूर्णं मथापि वा ददामि रत्नसंयुक्तं चिरं
 जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण करकान् प्रदद्याद्विजसत्तमे कृत्वा सिनीभ्यो दद्याच्च आदद्यात्ताभ्य एव च एवं व्रतं या कुरु ते नारी सौभाग्यक
 मया सौभाग्यं पुत्रपौत्रादिलभते सः स्थिरं श्रियं इति वामनपुराणे करकाभिधा चतुर्थी व्रतं संपूर्णं अथ माघशुक्ल चतुर्थी गौरी
 चतुर्थी व्रतं हेमाद्रौ ब्राह्मणे उमा चतुर्थी माघे शुक्ल अष्टम्यां योगिनी गणैः प्राग्भक्षयित्वा सृष्ट्वा च भूयस्त्वांगस्वकैर्गुणैः तस्मात्सा तत्र
 संपूज्या नरैस्त्रीभिर्विशोषतः कुंदपुष्पैः प्रयत्नेन सम्यक् भक्त्या समाहितैः कुंकुमालक्तकाभ्यां च रक्तसूत्रैः सकंकणैः रक्तपुष्पैस्त
 था धूपैर्दीपैर्बलिभिरेव च गुडार्द्रकाभ्यां पयसालवणेनाथपालकैः पालकं मृद्रांडं इति हेमाद्रिः पूज्यास्त्रियश्च विविधास्तथा वि

प्राश्नशोभनाः सोभाग्यवृद्धये देयं भोक्तव्यं बंधुभिः सह इति गौरीचतुर्थीव्रतं ब्रह्मपुराणोक्तं अथ माघशुक्लचतुर्थीविरद
 चतुर्थीव्रतं तदुक्तं काशीखण्डे माघशुक्लचतुर्थीतुनक्तव्रतपरायणाः येषां धुंडे च येष्यंति ते चास्युरसरद्रुहः विधाय वार्षिकीं-
 यात्रां चतुर्थीप्राघ्यमाधवी शुक्लान्तिलान्गुडैर्बद्ध्वा प्राश्नीयाल्लुङ्कान् व्रती अन्ननक्तग्रहणात्प्रदोषव्यापिनी ग्राह्येति सिद्धं इति
 वरदचतुर्थीव्रतं अथ माघशुक्लचतुर्थीतिलकचतुर्थीव्रतं अथ पूजाविधिः येष्यो माता भृकु १ एवापि त्रेति च जपित्वा आग
 मायेतु ० घंटानादं कृत्वा अपसर्पेति तिष्ठेति का मुद्रां ० तीक्ष्णदंष्ट्रेति होत्रपालं संप्राप्य आचम्य प्राणानायम्य मम सकुटुंबस्य ही
 मस्थे र्यं विजयाप्रय आयु रोगैश्वर्याभिहत्यर्थं धर्मार्थं कामभोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं श्रीसंकटहरणगणेश्वरप्रीत्यर्थं नारदीयपुरा-
 णोक्तप्रकारेण पुरुषसूक्तविधानेन यथासंभावितनियमेन यथापचारमीलितद्रव्यैः संकष्टचतुर्थीव्रतांगत्वेन गणपतिपूजनमहं करिष्ये
 कलशार्चनं शंखार्चनं च कुर्यात् अथ न्यासं कुर्यात् अस्य श्रीगणपतिमंत्रस्य शुक्लऋषिः श्रीसंकष्टहरणगणपतिदेवता अनुष्टु
 प्छंदः श्रीसंकष्टहरणगणपतिप्रीत्यर्थं न्यासे विनियोगः ॐ नमो हेरंब अंगुष्ठाभ्यां नमः मदमोदिततर्जनीभ्यां नमः मम संकष्टं नि
 वारय मध्यमाभ्यां ० निवारय अनामिकाभ्यां नमः हुं फट्क निष्ठिकाभ्यां नमः स्वाहा करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः एवं हृदयादि भूर्भुवः स्व
 रोमिति दिग्बन्धः ॐ नमो हेरंब मदमोदित मम संकटं निवारय निवारय हुं फट्स्वा ० अथ ध्यानं श्वेतांगं श्वेतवस्त्रं सितिकुसुमगणैः पूजि

तं श्वेतगंधैः क्षीराब्धेरत्नदापेसरतरुविमले रत्नसिंहासनस्थं दोर्भिः पाशांकुशोष्ठाभयधृतरुचिरंचंद्रमौलित्रिनेत्रं ध्यायेच्छांत्यर्थ-
मीशंगणपतिममलं श्रीसमेतं प्रसन्नं लंबोदरंचतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकं सर्वाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ध्यायामि आ-
गच्छ विघ्नराजेंद्रस्थाने चान्नस्थितो भव आराधयिष्ये भक्त्या हं भवंतं सर्वसिद्धये सहस्रशीर्षित्यावा० गणेशाय० आवा० अभीप्सि-
तार्थसिद्धयर्थं पूजितो यः सरासरैः सर्वविघ्नच्छिदेतस्मै गणाधिपतये नमः पुरुष एवेदमासनं विघ्ननाशिने नमः आसनं गणाधि-
प नमस्ते स्तु सर्वसिद्धिप्रभो पाद्यं गृहाण देवेश सरासरसपूजित एतावानस्य० लंबोदराय० पाद्यं रक्तगंधाक्षतोपेतं रक्तपुष्पस-
मन्वितं अर्घ्यं गृहाण देवेश मया दत्तं हि भक्तितः त्रिपादूर्ध्वं० चंद्रार्धधारिणे न० अर्घ्यं सरासरसमाराध्य सर्वसिद्धिप्रदायक-
मया दत्तं सरश्रेष्ठ गृहाणा च मनीयकं तस्मादिराक० विश्वप्रियाय० आचमनीयं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन-
स्नपनं करिष्ये सर्वसिद्धिदं यत्पुरुषेणोतिस्नानं पंचामृतस्नानं गंगादिसलिलं शङ्खं कवर्णकलशं स्थितं सुवासितं परिमलैः स्ना-
यामि गणेश्वर पुरुष सूक्तेन शङ्खोदकस्नानं रक्तांबरं वस्त्रयुग्मं सर्वकार्यार्थसिद्धये मया दत्तं गणाध्यक्षगृह्यतामखिलार्थद-
तं यज्ञं० सर्वप्रदाय० वस्त्रयुग्मं कुंकुमाक्तं मया दत्तं सोवर्णमुपवीतकं उत्तरीयेण संयुक्तं गृहाणा गणनायक तस्माद्यज्ञात्सर्वसं-
भू० वक्रतुंडाय० यज्ञोपवीतं० चंदनागरुक्पूरं कुंकुमादिसमन्वितं गंधं गृहाण देवेश सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्यज्ञा० ऋच० गणा-

ध्यक्षाय० गंधं० अक्षताश्च सरश्चैष्ठकुंकुमोक्ताः सशोभनाः गृहाण विघ्नराजेंद्रमया दत्त हिमकितः गजवदनाय० अक्षतान् रक्तपुष्पा
 णिविघ्नेश एकविंशतिसंख्यया गृहाण स मुखोभूत्वा मया दत्तान्युमासुत तस्मादम्बा० गुणशालिने० पुष्पाणि० स्रगंधीनिचमाल्या
 निगृहाण गणनायक० विनायक नमस्तुभ्यं शिवसूनो नमोस्तुते विघ्ननाशिने० माल्यानि एकविंशतिनामभिः दूर्वाभिः पूजयेत् अंगजा
 ननाय नमः विघ्नराजाय० लंबोदराय० शिवात्मजाय० वक्रतुंडाय० शूर्पकर्णाय० कुञ्जाय० गणेशाय० विघ्ननाशिने० विकटाय० वाम
 देवाय० सर्वदेवाय० सर्वार्तिनाशिने० विघ्नहर्त्रे० धूम्राय० सर्वदेवाधिदेवाय० उमापुत्राय० कृष्णापिंगलाय० भालचंद्राय० गणाधि
 पाय० एकदंताय० २१ एकविंशतिदूर्वापुष्पाणिसमर्पयामि अथांगपूजा संकष्टनाशिने नमः पादौ पूजयामि स्थूलजंघाय०
 जंघे० एकदंताय० जानुनीपू० आसुवाहनाय० उरूपू० हेरंबाय० कटीपू० लंबोदराय० उदरं पू० गणाध्यक्षाय० हृदयं पू० स्थूलकं
 ठाय० कंठं पू० स्कंदाग्रजाय० स्कंधौ पू० परशुहस्ताय० हस्तौ पू० गजवक्राय० वक्रं पू० सर्वेश्वराय० शिरः पू० संकष्टनाशिने० सर्वा
 ङ्गं पू० अथावरणपूजा गणाधिपाय० उमापुत्राय० अघनाशिने० हेरंबाय० लंबोदराय० गजवक्राय० एकदंताय० धूम्रकेतवे०
 भालचंद्राय० ईशपुत्राय० इभवक्राय० मूषकवाहनाय० कुमारगुरवे० संकष्टनाशिने० इति प्रथमावरणं विघ्नगणपतये० वीरग
 णपतये० शूर्पकर्णगणपतये० प्रसादगणपतये० वरदगणपतये० इंद्रगणपतये० एकदंतगणपतये० लंबोदरगणपतये० क्षिप्रग

कुमारगुरवे नमः नाभिं पू०

ब्र. रा.

८४

पापतये० सिद्धिगणपतये० इति द्वितीयावरणं २ रामाय० रमेशाय० वृषाकाय० रतिप्रियाय० पुष्पवाणाय० महेश्वराय० वराहाय० श्री
सदाशिवाय० तृतीयावरणं ३ आदित्याय० चंद्राय० कुजाय० बुधाय० बृहस्पतये० शक्राय० शनिश्चराय० केतवे० सिद्धये० समर्पये० कां
त्ये० मदनरत्ये० मदद्राविण्ये० वसुमत्ये० वैनायकेये चतुर्थावरणं ४ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ई
शानाय० पंचमावरणं ५ अथ पत्रिपूजा गणाधियाय० पाचीपत्रं० समुखाय० भृंगराजपत्रं० उमापुत्राय० बिल्वपत्रं० गजवक्त्राय० श्वेत
दूषीपत्रं० लंबोदराय० बदरीपत्रं० हरसूनवे० धत्तूरपत्रं० गुहाग्रजाय० तुलसीपत्रं० गजकर्णाय० अपामार्गपत्रं० एकदंताय० बृहतीपत्रं० इ
भवक्त्राय० शमीपत्रं० मूषकवाहनाय० करवीरपत्रं० विनायकाय० वेणुपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० भिन्नदंताय० अर्जुनपत्रं० पत्नीसहि
ताय० विष्णुक्रांतपत्रं० बटवे० दाडिमीपत्रं० भालचंद्राय० देवदारुपत्रं० हेरंबाय० मरुतपत्रं० सिद्धिदाय० सिंदूरपत्रं० सुराग्रजाय० जातीप० वि
घ्नराजाय० केतकीप० इत्येकविंशतिपत्राणि अथ पुष्पपूजा समुखाय० जातीपुष्पं० एकदंताय० शोवंतीपु० कपिलाय० यूथिकापु० गजक
र्णाय० चंपकपु० लंबोदराय० कल्हारपु० विल्वाय० केतकीपु० विघ्ननाशिने० चकुलपु० विनायकाय० जपाकुसुमपु० धूम्रकेतवे० पुन्नागपु०
गणाध्यक्षाय० धत्तूरपु० भालचंद्राय० मातुलिंगपु० पत्नीसहिताय० विष्णुक्रांतापु० उमापुत्राय० करवीरपु० गजाननाय० पारिजातकपु०
ईशपुत्राय० कमलपु० सर्वसिद्धिप्रदाय० गोकर्णिकापु० मूषकवाहनाय० कुमुदपु० कुमारगुरवेन० तगरपु० दीर्घशंङ्काय० सुगंधिराज

च.

४

८४

पु० इभवक्त्राय० अगस्तिपु० संकष्टनाशनाय० पाटलाय० इत्येकविंशतिपुष्पाणि २१ अथाष्टोत्तरशतनामपूजा ॐ अस्य श्रीअष्टो
 त्तरशतविघ्नेश्वरदिव्यनामामृतस्तोत्रमंत्रस्य गृत्समदन्त्रपिः गणपतिर्देवता अनुष्टुपुलंदः गंभीजं नंशक्तिः मंकीलकं श्रीगणपतिप्रस
 दसिद्धयर्थे पूजने वि० ॐ कारपूर्वकनामानि विनायकाय० विघ्नराजाय० गौरीपुत्राय० गणेश्वराय० स्कंदाग्रजाय० अव्ययाय० पूताय०
 दक्षाध्यक्षाय० द्विजप्रियाय० अग्निगर्वच्छिदे० इन्द्रश्रीप्रदाय० वाणीबलप्रदाय० सर्वसिद्धिप्रदाय० शर्वतनयाय० शर्वप्रियाय० सर्वात्मि
 काय० सृष्टिकर्त्रे० देवानीकार्विताय० शिवाय० शङ्कराय० बुद्धिप्रियाय० शांताय० ब्रह्मचारिणे० गजाननाय० दैमातुराय० मुनिस्तुत्याय० भ
 क्तविघ्ननाशिने० एकदंताय० चतुर्बाहवे० शक्तिसंयुताय० चतुराय० लंबोदराय० शूर्पकर्णाय० हेरंबाय० ब्रह्मवित्तमाय० कालाय० ग्रहपत
 ये० कामिने० सोमसूर्याग्निलोचनाय० पाशांकुशधराय० चंडाय० गुणातीताय० निरंजनाय० अकल्मषाय० स्वयंसिद्धाय० सिद्धार्चित
 पदांबुजाय० बीजपूरकाय० अव्यक्ताय० वरदाय० शाश्वताय० कृतिने० विद्वत्प्रियाय० वीरभयाय० गदिने० चक्रिणे० इक्ष्वापधृते०
 अञ्जोत्पलकराय० श्रीशाय० श्रीपतये० स्तुतिहर्षिताय० कुलाद्रिभृते० जटिने० चंद्रचूडाय० अमरेश्वराय० नागयज्ञोपवीतिने० श्रीकंठाय
 न० रामार्चितपदाय० व्रतिने० स्थूलकंठाय० त्रयीकर्त्रे० सामघोषप्रियाय० पुरुषोत्तमाय० स्थूलतुंडाय० अग्रगण्याय० ग्रामण्याय० ग
 णपाय० स्थिराय० वृद्धिदाय० सुभगदाय० शूराय० वागीशाय० सिद्धिदायकाय० दूर्वाबिल्वप्रियाय० कांताय० पापहारिणे० कृताग-

वायु० समाहिताय० वक्रतुंडाय० श्रीपदाय० सौम्याय० भक्तकांसितदात्रे० अच्युताय० केवलाय० सिद्धिदाय० सच्चिदानंदविग्रहाय० शानि
 ने० मायायुक्ताय० दांताय० ब्रह्मिष्ठाय० भयवर्जिताय० १०० प्रमत्तदेत्यभयप्रदाय० व्यक्तमूर्तये० अमूर्तकाय० पार्वतीशंकरोत्संगखेलनो-
 त्सवलालसाय० समस्तजगदाधाराय० वरदमूषकवाहनाय० तृष्टचिन्ताय० प्रसन्नात्मने० सर्वसिद्धिप्रदायकाय० १०८ अष्टोत्तरशतैर्नैवना
 म्नाविघ्नेश्वरस्यच तुष्टावशंकरः पुनत्रिपुरहंतुमुद्यतः यः पूजयेदनेनैव भक्त्या सिद्धिविनायकं दूर्वादलेर्बिल्वदलेः पुष्पैर्वचिंदनाक्षतैः
 सर्वान्कामानवाप्नोतिसर्वापिन्ध्यः प्रमुच्यते इति श्रीभविष्योत्तरपुराणो विघ्नेश्वराष्टोत्तरशतदिव्यनामस्तोत्रं संपूर्णं वनस्पतिरसोद्भूतं द-
 शांगंगुगुलान्वितं गृहाण सर्वकामार्थं भयादात्तं विनायकं यत्पुरुषं० उमापुत्राय० धूपं० घृताक्तवर्तिसंयुक्तं दीपं शक्तिप्रदायकं गृहा
 णो शमयादत्तं तेजोराशे जगत्पते ब्राह्मणोस्य० रुद्रप्रियाय० दीपं० अन्नं चतुर्विधं० त्यक्तां भक्ष्येर्नानाविधैर्युक्तान् मोदकान् घृतपाचि
 तान् गृहाण विघ्नराजेंद्रतिललडुसमन्वितान् चंद्रमामन० विघ्ननाशिने० नैवेद्यं० फलानीमानिरम्याणि स्थापितानि तवाग्रतः ते-
 न मे सफलवाप्तिर्भवेज्जन्मनि० जन्मनि संकष्टनाशिने० फलं स० पूगीफलं महद्विभ्यं० नाभ्या आसी० सिद्धिविना० तांबूलं० श्रिये-
 जान् इति नीराजनं० पूजाफलसमृद्ध्यर्थं तवाग्रे स्वर्णमीश्वर स्थापितं तेन मे प्रीतः पूर्णान्कुरु मनोरथान् सप्तास्यास० विघ्नेशाय० स्क
 वर्णपुष्पं० अथ दूर्वा गणाधिपाय० दूर्वायुग्मं स० उमापुत्राय० दूर्वायु० अघनाशना० दूर्वा० एकदंताय० दूर्वायुग्मं० इभवक्राय० दूर्वायु० विना

यकाय० दूर्वायु० ईशपुत्राय० दूर्वायु० सर्वसिद्धिप्रदायकाय० दूर्वा० कुमारगुरवे० दूर्वायु० श्रीगणेश्वराय० एकदूर्वाकिरं समर्प०
 गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राघनाशन एकदंतं भवक्रेति तथा मूषकवाहन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं
 गणराजप्रयत्नतः अभिर्नामपदेर्नित्यं दूर्वायु० मंसमर्पयेत् श्रीगणेशो वक्रतुंड उमापुत्रस्तथैव च विघ्नराजः कामदश्च गणेश्वर इति स्मृतः
 जीमूतः शक्तिरित्युग्रस्तथा जनसमप्रभः योगिध्येयो दिव्यगुणो महाकाय इतीरितः ततश्च सिद्धिदः प्रोक्तो महोदर इति स्मृतः गज
 वक्रः कर्मभीमस्ततः परशुधार्यपि करिकुंभो विश्वमूर्तिरुग्रतेजास्ततः परं लंबोदरस्ततः सिद्धिर्गणेशश्चैकविंशतिः नामानिरमणी
 यानि जपेदेभिश्च पूजयेत् गणेशात्तस्य नश्यंतिसंकटा निमहंत्यपि महासंकष्टदग्धो हंगणेशं शरणं गतः तस्मान्मनोरथं पूर्णं कुरु विश्वे
 श्वरप्रिय ततः स्वर्णमयं पुष्पं विघ्ने शायनिवेदयेत् प्रदक्षिणानमस्कारान् कृत्वा देवं क्षमापयेत् यज्ञेन यज्ञ० संकष्टनाशनाय० पुष्पा
 जलि० नमोस्तु देवदेवेश भक्तानामभयप्रद विघ्नानां नाशकर्त्रे च हरात्मजनमोस्तुते विघ्ननाशिने० नमस्कारं० ततः ॐ नमो हरे ब्रह्मणे
 मूलमंत्रं एकविंशतिवारं जपेत् अथ गणेशायार्घ्यं दद्यात् गणेशाय नमस्तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं नमोस्तु
 ते संकष्टहर गणाय० इदम० सम० कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु संपूजितविधूदये स्निग्धं प्रसीद देवेश गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते एताभ्यां मंत्राभ्यां
 अर्घ्यं दद्यात् तिथिनामुत्तमे देवि गणेशप्रियवल्लभ सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुत चतुर्थ्ये नमः इदमर्घ्यं० रोहिणीसहितचंद्र

ब्र-रा.
८६

च.
४

८६

पंचोपचारैः पूजयेत् क्षीरोदार्णवसंभूतलक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणां च मया दत्तरोहिण्या सहितः शशीन् इति गणेशाय भिरर्घ्यं ३
गगनांगणसंदीपक्षीराब्धि मथनोद्भव भाष्मासितदिगंतांतसोमराजनमोस्तुते चंद्राय नमस्कारः ततः आचार्यं पूजयेत् वायनं दद्यात्
मोदकान् सफलान् पंचदक्षिणाभिः समन्वितान् गृहाण त्वं द्विजश्रेष्ठ व्रतस्य परिपूर्ये वायनं प्रतिमादानमंत्रः प्रतिमांगुरवे दद्यात्
चार्याय स दक्षिणां वस्त्रकुंभसमायुक्ता मादौ मंत्रमिमं जपेत् गणेशस्य प्रसादेन मे मम संतु मनोरथाः तुभ्यं संप्रददे विप्र प्रतिमां तु गजान
नीं इष्टकामार्थं सिद्ध्यर्थं पुत्रपौत्रप्रवर्धिनीं गणाधिराज देवेश विघ्नराज विनायक तव मूर्तिप्रदानेन प्रसन्नो भव सर्वदा इति कल
शप्रतिमादानमंत्रः अथ प्रतिग्रहमंत्रः गणेशः प्रतिगृह्णाति गणेशो वेददाति च गणेशो स्तारको भाष्यां गणेशाय नमो नमः सं
सारपीडा व्यथितं हि मांसदा संकष्टभूतं सुखप्रसीद त्वं ब्राह्मि मां नाशय कष्टसंघान् नमो नमः कष्टविनाशनाथ इति प्रार्थना यदुद्दि
श्य कृतं ते दयया शक्तिप्रपूजनं संकष्टं हर मे देव उमास्तुत नमोस्तुते इति नमस्कारः इति पूजाविधिः अथ कथा सूत उवाच
अरण्ये वर्तमानं तं पांडुपुत्रं युधिष्ठिरं सबांधवं स्मरवासीनं ग्रययौ व्यास आदरात् तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं व्यासं प्रत्याययौ नृपः मधु
पर्कं च सार्द्धं कृत्वा तस्मै द्युवाच तं युधिष्ठिर उवाच अद्य मे सफलं जन्म भवता गमने कृतं ये संकष्टा हि संजाता वने मम निवासि
नः ते सर्वे विलयं याता भवता दर्शने न हि आत्मानं साधु मन्ये हं राज्यतृष्णापराड्भुरवं दुःखितं मां कथं स्वामिन् राज्यभ्रष्टं वने स्थित ए

तेभीमादयः सर्वे बांधवाश्च शयंति शो दुराधर्षाः सुवीर्याहिमच्छासनविधौरताः इयंतु द्रौपदीसाध्वीराजपुत्रीपतिव्रता राज्योपभोगयोग्यासा
 प्यद्यदुःखोपभोगिनी मयाचक्रिह तव्यासपूर्वक एतानुजीविता दायार्देवं चित्तेराज्यं द्यूतच्छधरतैः स्तथा पराजितान् च यंत्रहन् स्फुटद्विर्ब-
 धुभिस्तथा वनं प्रस्थापिता दूतैरिदमूचुस्तथैव च कुर्वंतु गमनं शीघ्रं वनाय भवदादयः इत्यनिराकृताः स्वामिन्यदा तदनभागताः अहत
 दाप्रभृत्या हो न द्रक्ष्यामि भवादृशान् यद्यस्ति व्रतमेकं हि सर्वसंकष्टनाशनं तद्रतं कथय ब्रह्मन् ननु ग्राह्योऽस्मि स्रवत इत्युक्तं वतं राज-
 नं सर्वसंकष्टनाशनं उवाच प्रीणयन् व्यासो धर्मजं मेदिनीपतिं व्यास उवाच नास्ति भूमंडले राजेस्त्वत्समो धर्मतत्परः कथयामि व्रतं ते
 य व्रतानामुत्तमोत्तमं संकष्टनाशनं नित्यं शुभं फलदं भुवि यत्कृत्वा सर्वकार्याणां निव्यतिर्जायते ध्रुवं विद्याथी लिभते विद्यां धनार्थी लि-
 भते धनं प्रोषिताया पुरंध्री च करोति व्रतमुत्तमं ईप्सितं लभते सर्वं पतिना सह भोदते संकष्टेऽपि यदाक्षिप्तो मानवो ग्रहपीडितः साम्राज्ये
 दीक्षितो नित्यं मंत्रिभिः परिवारितः सुहृद्भिर्बुधभिश्चैव तथा पुत्रैः समन्वितः तस्य तु प्रियकर्त्री च पत्नी गुणवती प्रिया नाम्नारत्नाव-
 लीत्यासीत् पतिव्रतपरायणा तयोः परस्परं प्रीतिरभवच्च गुणाश्रयी कदाचिद्देवयोगेन तद्वतराज्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहृतं
 विध्वस्तो बंधुभिः सह रत्नावल्या तया साध्व्या निर्गतो भूमिबलुप्तः वनेऽसुधार्तः क्रमितीत्येकवासास्तृषादितः इतस्ततश्चरन् नृरा-
 जन्नातपेनातिपीडितः एकाकीवनमासाद्य तया साद्धं शुधिष्ठिरं सूर्यचारुता च लंघयते अरण्ये च शिवार्दिते व्याघ्राश्च चुकुशस्तत्र

पर्जन्योपिवर्षह कंटकैः क्लेशिताराजीदुःखमाकंदपीडिता ताविलोक्य नृपश्रेष्ठोदुःखेनैवतुपीडितः ततः प्रभातसमये मार्कंडेयं महासु-
निं ददर्श राजा तत्रैव विस्मया विष्टमानसः उपगम्य शनैस्तु दंडवत्पतितो भवि अब्रवीद्वचनं राजा मार्कंडेयं महासुनिं किंकृतं हि मया-
स्वामिन् दुष्कृतं कथयस्व तत् केन कर्म विपाकेन राज्यलक्ष्मीः पराङ्मुखी मार्कंडेय उ० शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यत्त्वया पूर्वजन्मनि पूर्वं हि
लुब्धकश्चासीद्गतोसि गहनं वनं मृगशार्दूलशशकानूहन्यमानो वने तदा तस्मिन् रात्रौ भ्रमन् राजन् चतुर्थ्यां माघ कृष्णके दृष्टं शम्भु कृष्णा-
यास्तडागं पृथुनिर्मलं तत्तीरे नागकन्यानां समूहं रक्तवाससां गणेशं पूजयंतीनां दृष्ट्वा नियमव्रतं उपगम्य शनैस्तत्र पृष्ठं तासां त्वया वि-
भो आर्याः किमेतन्मै सर्वं कथयध्वं हितत्त्वतः नागकन्या ऊचुः पूजया मोगणपतिं व्रतं सिद्धिप्रदायकं शांतिदं पुष्टिदं नित्यं सर्वव्याधि-
विनाशनं पुनः पृष्ठं त्वया तन्न किं दानं पूज्यते नृकः स्त्रियः ऊ० यदा चोत्पद्यते भक्तिर्मासि पूज्यो गणाधिपः कृष्णायां च चतुर्थ्यां वै रक्तपुष्पैः
प्रपूजयेत् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यै रन्यै र्भक्तिं समन्वितैः विविधान् मोदकान् कृत्वा पूरिता घृतपाचिताः नैवेद्यं षड्सं सर्वगणेशाय निवेदयेत्
ततो गृहीतं राजेन्द्र त्वया संकष्टनाशनं अभवद्धनधान्यं ते पुत्रपौत्रसमन्वितं कस्मिंश्चित्समये राजन् धनमन्तेन सिद्धिदं विस्मितं तद्रूपं
सर्वं त्वया यत्नेन भूतिदं ततः प्राप्तं हि पंचत्वं त्वया प्राणविनाशनं तत्प्रभावाद् राजकुले विशाले प्राप्तमुत्तमं त्वया जन्मनृपश्रेष्ठ राज्यं प्रा-
प्तं त्वया विभो कल्हन्भिन्नप्रियायुक्तः प्राप्तोसि विपुलं वस्तु कृतावशात् व्रतस्यांते तत्प्राप्तं फलमीदृशं राजोवा० अधुना क्रियते स्वामिन्-

कथ्यतांममसुब्रतं यत्कृत्वासकलंराज्यंप्राप्यतेचमयापुनः ऋषिरुवाच ब्रतसंकल्पमाश्रित्वंकुरुराजन्मृपोत्तम प्राप्स्यसित्वंहिराज्यंच-
 संदेहंमाकुरुप्रभो इत्युक्त्वासमुनिश्रेष्ठोत्थंतर्धानिमगात्ततः मुनिस्तद्वचनंश्रुत्वाब्रतसंकल्पमातनोत् राजाराज्ञीमुनिप्रोक्तंसकलंतद्रतेशु
 भां आयाताःसकलास्तस्यमंत्रिभृत्याश्चसैनिकाः समाययौनृपश्रेष्ठतत्क्षणात्स्वयमेवहि लब्ध्वास्वकीयंराज्यंचगणेशस्यप्रसादतः बु-
 भुजेमेदिनींराजापुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्त्वमपिराजेंद्रकुरुसंकष्टनाशनं ब्रतंसिद्धिप्रदंनृणांस्त्रीणांचैवविशेषतः सुधिष्ठिरउवाच
 सविस्तरंब्रतंब्रूहिकपयाकष्टनाशनं व्यासउवाच यदासंकलेशितोराजन्मृदुःखैःसंकष्टदारुणैः पुमान्कृष्णचतुर्थ्यंतुतदापूज्योगणा-
 धिपः श्रावणेबहुलेपक्षेचतुर्थ्यंतुविधूदये तस्मिन्दिनेब्रतंश्राव्यंसंकष्टारव्यंयुधिष्ठिर निराहारोद्यदेवेशयावच्चंद्रोदयोभवेत् माघेवा-
 कृष्णपक्षेतुचतुर्थ्यंतुविधूदये तस्मिन्दिनेब्रतंश्राव्यंसंकष्टारव्यंनृपोत्तम प्रातःशुचिर्भवेत्सम्यक्दंतधावनपूर्वकं निराहारोद्यदेवेश-
 यावच्चंद्रोदयोभवेत् भोक्ष्यामिपूजयित्वाहंगणेशंशरणंगतः एवंसंकल्पमादौतुस्नात्वाशुक्लतिलैःशुभैः आन्हिकंतुविधाद्यैव-
 पूजांचकुरुसुब्रत यथाशक्त्यातुसौवर्णीप्रतिमांचविधायच सौवर्णैराजतेताम्रेमृन्मयेवाथशक्तितः कुंभेपुष्पैःफलैःपूणीदेवंतत्रैव
 विन्यसेत् शुभेदेशेन्यसेत्कुंभंवस्त्रंतत्रनिधायच पद्ममष्टदलंकृत्वागंधाद्यैःपूजयेत्ततः रक्तपुष्पैश्चधूपैश्चएभिर्नामपदैःपृथक्
 आवाहनंगणेशायआसनंविधनाशिने पादंलंबोदरायेतिअर्घ्यंचंद्रार्धधारिणे विश्वप्रियायान्चमनंस्नानंचब्रह्मचारिणे चंदनैरु-

द्रुपुत्राय पुष्पचगुणशालिने भवानीप्रियकर्त्रे च धूपं दद्याद्यथाविधि दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं विघ्ननाशिने तांबूलं सिद्धिदायेति फलं संक
 ष्टनाशिने इति नामधेयैः पूजां कृत्वा मासयमांश्च शुभं श्रावणं सप्तलङ्कान् नभस्येदधिभक्षणं आश्विने चोपवासं च कार्तिके पयभक्षणं
 मार्गमासि निराहारः पौषे गौधूमभक्षणं तिलानष्टशतं माघे फाल्गुने घृतशर्करां चैत्रमासी पंचगव्यं दूर्वारसंतु माधवे ज्येष्ठे घृतं पलं भो-
 ज्यमाषाढे मधुभक्षणं इति मासयमान् कृत्वा नरो मुच्येत संकटात् भुंजीयाद्वा तया सप्तग्रासान्वासेच्छया सरवं अशक्तश्चेत्ततः सिद्धिर्भवि-
 ष्यति न संशयः मंत्रेणानेन संप्रार्थ्य देवदेवं जगद्गुरुं एवं पूजां प्रकर्तव्या षोडशैरुपचारकैः नानाभक्ष्यादिसंयुक्तमुपहारं प्रकल्पयेत् मोद-
 कान् कारयेद्वा जन्तुलजान् दशसंख्यकान् देवाग्रैः स्थापयेत्पंचदशविप्राय दापयेत् पूजयित्वा तु तं विप्रं भक्तिभावेन देववत् दक्षिणां च
 यथाशक्त्या दत्वा पंचैव मोदकान् संसारपीडाव्यथितं हि मांसदासं कष्टभूतं सुखमसीद त्वं ब्राहिमां नाशय कष्टसंघान् नमोनमः कष्टवि-
 नाशनाय इति संप्रार्थ्य देवेशं चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्गणेशं प्रीतये सदा स्वयं भुंजीत पंचैव मोदकान् बंधुभिः सह
 अशक्तौ त्वैकमन्नं वा भुंजीयाद्दधिना सह अथवा भोजनं कार्यं मे कवारं हि पांडव भूमिशायी जितक्रोधो लोभदंभविवर्जितः प्रतिमां गुरवे द-
 द्यादाचार्याय निवेदयेत् गच्छ गच्छ स्वरश्चैव स्वस्थाने परमेश्वर व्रते नानेनैकप्रीतो यथोक्तफलदो भव एवं व्रतं प्रकर्तव्यं चतुर्थ्या मास कृ-
 ष्णाके गाणपत्यं तथा कार्यं सर्वशास्त्रविशारदं आचार्यवरयेदादौ यथोक्तविधिना रचयेत् एकविंशतिविप्रान् वैवस्नालंकारभूषणैः पू-

जयेद्गोहिरण्याद्यैर्मदिकैश्चैव होमयेत् अष्टोत्तरसहस्रं तु शतं चाष्टाधिकं तथा अष्टाविंशतिरष्टौ वा वेदोक्तेस्तिलसर्पिषा सपत्नीकं स्रव
णार्घ्यैर्गोभूवस्त्रादिभूषणैः छत्रं चोपानहोदघातकमंडलुगृहादिभिः आचार्यं पूजयेद्वा जनगणेशस्य तु तुष्टये एवं कृत्वा विधानेन प्रस
न्नो नात्र संशयः प्रतिमासं तु यः कुर्यान्भीष्यद्दान्येकमेव वा अथ वा जन्मपर्यंतं तस्य दुःखं कदाचन दारिद्र्यं न भवेत्तस्य संकष्टं न भवेदिह
वत्सरांते द्वादशाब्दे ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः विद्यार्थी लिभते विद्याधनार्थी लिभते धनं पुत्रार्थी लिभते पुत्रान् सोभाग्यं च स्रवा सिनी शृ
पवंति येन तमिदं शुभममीदृशं हितं वै स्रवं भुवि मनोव्रतपूर्णकामाः नित्यं भवंति ललनाः पुरुषाः सखिन्यस्ते पुत्रपौत्रधनधान्ययुताः पृथि
व्या एव सुत्कांततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधिष्ठिरस्तु तत्सर्वमकरोद्वाजसत्तमः तेन व्रतप्रभावेन स्वराज्यं प्राप्तवान् नृपः हत्वारिपून्कु
रुक्षेत्रे स्वराज्यमलभन् नृपः इति श्रीनारदीयपुराणे कृष्णचतुर्थीसंकष्टहरव्रतसंपूर्णं अथ अंगारकचतुर्थीव्रतं लिख्यते इन्द्रवाच
अंगारकचतुर्थ्यं च विशेषो विहितः कुतः वरमेकपया ब्रह्मण प्रश्रयान्वियमेन च शृण्वती न च मे तृप्तिर्गजाननकथांशुभां ब्रह्मोवाच अं
गारकचतुर्थ्यं तु महिमानं महीपते शृणु धावहितो भूत्वा कथयामि तवाग्रतः अवंती नगरे राजन् भरद्वाजो महामुनिः वेदवेदांगवित्प्राज्ञः सर्व
शास्त्रविशारदः अग्निहोत्ररतो नित्यं शिवध्यानै च तत्परः नदीतीरे गतो तिष्ठन् ननु धानरतो मुनिः अकस्मात्कामिनीं दृष्ट्वा कामासक्तो भवन्मु
निः कामबाणाभिभूतः सन्निपपातमहीतले अतिबिह्वलगात्रस्य तस्थरेतस्तदा स्रवलत् प्रविष्टं तस्य तद्रेतः पृथिवीबिलमध्यतः तत एकः

कुमारो भूजपाकुसुमसन्निभः तंधरित्रीस्नेहवशात्पालयामास सादरं जनुः स्वन्तेन धन्यं समन्यते पितरौ कुलं ततः सप्तवर्षं स्तां पप्रच्छ जन-
नीं निजां महितो हि कथं मातर्मानुषं देहमास्थितः कश्च मे जनको मातस्तन्ममाचक्षुसां प्रतं धरोवाच भरद्वाज मुनेरेतः सवलितं मयि संगतं
ततो जातो सिरेपुत्रवर्धितो सिमया श्रुभं सूत उवाच तर्हितं मे मुनिं मातर्दर्शयिस्व तपोनिधिं ब्रह्मोवाच तमादाय तदा देवी भरद्वाजं जगाम
ह धरोवाच भरद्वाजं नमस्कृत्य तदीर्य प्रभवं स्तुतं वर्धितं तं पुरोधाय स्वीकुरु धमुने धुना तदा ज्ञया ययौ धात्री स्वधामरुचिरं तदा भरद्वा-
जः स्तुतं लब्ध्वा मुमुदे चालिलिंगतं आग्राय शिर उत्सर्गे स्थापयामास तं मुदा मुहूर्तेश भलमेव चकारोपनयं मुनिः वेदशास्त्राण्युपा-
दिश्य गणेशस्य मनुं श्रुभं उवाच कुर्वन्नुष्ठानं गणेशप्रीतये चिरं संतुष्टो दास्यते कामान् सर्वास्तव मनोगतान् ततो मंदाकिनीतीरे पद्यास-
नगतो मुनिः सन्नियम्येन्द्रियाण्याश्रुध्याय नृहेरं बभूव मंत्रं जजाप परमं मंत्रं वायुभक्षो भृशं मुनिः एवं वर्षसहस्रं सतपस्ते पे सदारुणं मा-
यकृष्णचतुर्थ्यां तिसृदये शशिनः श्रुभो दर्शयामास स्वरूपं गणनाथो यद्विभुजं दिव्यांबरं भालचंद्रं नानालंकारमंडितं ददर्श सूर्यसंका-
शं सवालः पुरतः स्थितं उत्थाय प्रणिपत्येनं तुष्टाव जगदीश्वरं नमस्ते विघ्ननाशाय नमस्ते विघ्नकारिणे सरासरशिरोरत्नसर्वशक्त्युपबंहिणे
निरामयाय देवाय निर्गुणाय गुणच्छिदे नमो ब्रह्मविदां श्रेष्ठ स्थितिसंहारकारिणे नमस्ते जगदाधार नमस्ते लोकपालक दयानिधे ब्र-
ह्मविदे ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपाय दुर्लक्ष्यालिदे नमः इति स्तुतः प्रसन्नात्मा परमात्मा गजाननः उवाच श्लक्ष्णाय वाचाव-

रंयाचयबालकं एवमुक्तोभूमिपुत्रस्तत ऊचे गजाननं भौम उवाच धन्यो तातो मम हि जननं दर्शनात्ते स्मरेश धन्यं ज्ञानं कलमपि तयो र्येन
 दृष्टोसि साक्षात् धन्यावाणी वसति मयि या पादपद्मे च भक्तिर्जातो सितं वरदसुखं भो भक्तिभावेन देव यदि तु दृष्टोसि देवेश स्वर्गं भवतु मे-
 स्थितिः अमृतं पातु मिच्छामि देवैः सह गजानन कल्याणकारि मेनामख्याति मे तु जगन्नये दर्शनं मे चतुर्थ्या यि जायते पुण्यदं विप्रो अतः
 सा पुण्यदानित्यं सर्वसंकष्टहारिणी कामदा व्रतकर्तृणां त्वत्प्रसादात् स्मरेश्वर गजानन उ० अमृतं प्राप्य स सम्यक् देवैः सह धरास्तुतं मं
 गलेति च नाम्ना त्वं लोके ख्यातिं प्राप्स्यसि अंगारकेति रक्तत्वादसुखं मत्प्रायतः सुतः अंगारकचतुर्थीयै करिष्यति नराशुवि तेषामद्वयं पुण्यं
 संकष्टी व्रतसंभवं निर्विघ्नं सर्वकार्ये भविष्यति न संशयः अवंती नगरे राजा भविष्यति परंतपः व्रतानामुत्तमं यस्मात्कृतं मे व्रतमुत्तमं
 यस्य संकीर्तनाच्चर्यः सर्वकामानवाप्नुयात् इति दत्त्वा वरान् देवांतर्द्धौ हिरदाननः ततस्तु मंगलो देवं स्थापयित्वा प्रयत्नतः शंखा मुखं दश
 भुजं सर्वावयवसंदरं प्रासादं कारयामास गजाननमुदावहे संज्ञां मंगलमूर्तिं च देवदेवस्य साकरोत् ततो भवत्कामदंतक्षेत्रं सर्वजनस्य य
 त् अनुष्ठानात् पूजनाच्च दर्शनात् सर्वमोक्षदं ततो विनायको देवो विमानवरमुत्तमं प्रेषयामास स्वगणान् भौममानेन मंतिके ते गत्वा तेन दे
 हेन भौममानीतवांस्तदा गणेशस्यांतिकं राजन्तदद्भुतमिवाभवत् ततो भौमो भवत्ख्यातस्त्रैलोक्ये संचराचरे यतो भौमेन संकष्टचतु
 र्थी भौमसंयुतां कृत्वा प्राप्स्यथा स्वर्गं सुधापानं स्मरैः सह अतश्चांगारकयुता चतुर्थी प्रथिताशुवि चिंतितार्थप्रदानेन चिंतामणिरिव

ब्र.रा.
१०

प्रिया प्रयातोमंगलमूर्तिः सर्वानुग्रहकारकः परिणेतुं सनगरात् पश्चिमं प्रथितो भवत् चिंतामणिर्दतिरव्यातः सर्वविघ्ननिवारणः अतः स
सिद्धगंधर्वैः पूज्यते सविधूदये ददाति वाञ्छितानर्थान् पुत्रपौत्रादिसंपदः इति श्रीगणेशपुराणे ब्रह्मैवसंवादे अंगारकचतुर्थीव्रतसंपूर्ण
अथ पंचमीव्रतानि लिख्यन्ते अथ चैत्रशुक्लपंचमीकल्पादि चैत्रे मासि सिते पक्षे पंचम्यां पूजयेद्दरिं तत्र दोलोत्सवं कुर्यात्पुष्पधूपैश्च पूजयेत्
नारीनरो वाराजेंद्रसंतर्प्य पितृदेवताः सुक्चंदनसमायुक्ता ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः इति हेमाद्रौ भविष्ये अथ श्रावणशुक्लपंचमीनागपू
जायां परा पंचमीनागपूजायां कार्या षष्ठीसमन्विता तस्यां तु तुषिता नागा इतरा सचतुर्थिका अथ नागपंचमीव्रतं हेमाद्रौ प्रभासरं वडे
ईश्वर उवाच श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे तु पार्वती द्वारस्योभयतो लेख्या गोमयेन विषोल्बणाः सा तु पुण्यतमा प्रोक्ता देवानाम
पि दुर्लभा कुर्याद्द्वादशवर्षाणि पंचम्यां च वरानने चतुर्थ्यां मेकभक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितं भूरिचंद्रमयं नागमथ वा कलधौ तजं कृत्वा
दारुमयं वापि अथ वा मृन्मयं त्रिये हरिद्राचंदने नैव पंचसर्पं तु लेखयेत् पंचम्यां मर्चयेद्भक्त्या नागाः पंचफणाः स्मृताः पूजयेद्विधिव
द्धीरेलाजपंचामृतैः सह करवीरैः शतपत्रैर्जातीपुष्पैश्च पद्मकैः तथा गंधादिधूपैश्च पूजयेन्नागपंचकं ब्राह्मणान् भोजयेत्सच्चा
हुतपायसमोदकैः अनंतवासुकिं शेषपद्मं कंबलमेव च तथा कर्कोटकं नागं भुजंगाश्च तरंतथा धृतराष्ट्रं शंखपालं कालीयं तक्ष-
कं तथा पिंगलं च महानागं मासि मासि प्रकीर्तिताः व्रतस्यांते पारणस्यां स्त्रीरैर्ब्राह्मणभोजनैः सुवर्णभारनिष्पन्नं नागं दद्याच्च गंत

था तथा वस्त्राणि देयानि व्यासायामित तेजसे एवं संपूजयेन्नागान् सदा भक्त्या समन्वितः विशेषतस्तु पंचम्यां पयसा पायसेन च
 दिवारात्रौ नरैस्तत्र मेदिनी रवननं नहि इति प्रभासरवंडे नागपंचमीव्रतं अत्रैव नागदष्टव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरपुराणे स्मृतं तउ०
 नागदष्टो नरो राजन् प्राप्य मृत्युं व्रजत्यधः अधोगत्वा भवेत्सर्पो निर्विषीनात्र संशयः शतानीकउ० नागदष्टः पितायस्य भ्राता वा दुहि
 तापि च माता पुत्रोऽथ वा भार्या कर्तव्यं तद्वदस्वमे मोक्षाय तस्य विप्रेन्द्रदानव्रतमुपोषणं ब्रूहि मेदिजशाईलयद्रवेत्तत्करोम्यहं स्मृतं तउ०
 उपोष्या पंचमी सम्यक् नागानां बलवर्धिनीं स्मृते कर्म कथा वच्च विधानं शृणु भारव स्मृते कर्म संवत्सरां उपोष्येति दिवा भोजनाभावः त-
 स्यान्नक्तमित्यग्रेन क्लीकैः श्रावणो मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे नराधिप सापि पुण्यतमा प्रोक्ता ग्राह्या सा गतिकाम्यया चतुर्थ्यामेकमुक्तं च
 पंचम्यां नक्तमाचरेत् कुर्याच्चान्द्रमसं नागमथ वा कलधौ तजं हेमरोप्यं चेत्यर्थः अथ दारुमयं भव्यं मृन्मयं वाप्यशक्तितः पंचम्यामर्चये
 द्रुक्त्या नागं पंचफणं तथा करवीरैस्तथा पद्मेर्जातिपुष्पैः सुगंधिभिः गंधधूपैश्च नैवद्यैः स्नाप्य क्षीरादिभिर्नृप ब्राह्मणान् भोजयेत्प-
 श्चाहुतपायसमोदकैः अनंतं वा सुकिंशोपपद्मं कंबलमेव च तथा कर्कोटकं नौगं नागमश्च तरं नृप धृतराष्ट्रं शंखपालं कालियं तक्षकं त-
 था पिंगलं च तथा नागं मासि मासिकमाद्यजेत् पूजयित्वा प्रयत्नेन पंचम्यां नक्तमुग्धं भवेत् एवं द्वादशकृत्वा वै श्रावणे तु सिते नृप वत्सरांते
 यथा शक्त्या भन्नदानं च कारयेत् ब्राह्मणानां यतीनां च नागानुद्दिश्य भक्तितः इति हासविदेनागं कांचनं रत्नविभितं गांचदद्यात्सर्वसां वै सर्वेपि

स्करसंयुतां दानकाले पठेदेतस्मिन्नारायणं विष्णुं सर्वगं सर्वधातारमनंतमपराजितं येकेचिन्मोकुले सर्पदष्टाः प्राप्ताद्यधोगतिं व्रतदानेन गो-
विंदमुक्तिभाजो भवन्तु ते इत्युच्चार्य सितैर्युक्तं सितचंदनमिश्रितं वासुदेवाग्रतो भूपतोयंतोयेथ निक्षिपेत् अनेन विधिना सर्वे ये मरिष्यन्ति-
वामृताः सर्पतस्ते भियास्यन्ति स्वर्गतिं नृपसत्तम वृत्ता सर्वान्समुद्धृत्य कुलजान् कुरुनंदन प्रयाति विष्णुसान्निध्यं सेव्यमानोऽप्यरोगणैः वित्त-
शाठ्यविहीनो यः सर्वमेतत्फलं लभेत् नक्तेन भक्तिसहिताः सितपंचमीषु ये पूजयन्ति स भगवान् कुसुमोपहारैः तेषां गृहेष्वभयदाहि भवन्ति
सर्पा अर्चन्ति तामणिमयूरवविभासितांगाः ये तस्यां पूजयन्तीह नागान् भक्तिपुरःसराः न तेषां सर्पतो वीरभयं भवति किंचन इति-
नागदष्टपंचमीव्रतं भविष्योक्तं अथ भाद्रपदशुद्धपंचमीव्रतं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं तथामाधवीये हारीतः पूजाव्रतेषु स-
र्वेषु मध्याह्नव्यापिनीतिथिः दिनद्वये तद्व्याप्तौ वा पूर्वविद्धायां कार्यमिति मदनरत्नात् प्राप्ताभाद्रपदे मासि शुक्लपक्षस्य पंचमी-
तस्यां मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले कृत्वा पा मार्गसमिध अष्टोत्तरशताधिकाः अथवा कारयेत्सप्तदंतधावनमादितः वनस्पति-
प्रार्थना आयुर्वलयशोचर्चः प्रजाः पशवसूनि च ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वेन्नो देहि वनस्पत संप्रार्थ्यानेन मंत्रेण कुर्याद्दंतधावनं तत्र मंत्र-
मुखदुर्गधिना शायदंतानां च विशुद्धये स्त्रीवनाय च गात्राणां कुर्वेद्दंतधावनं अनेन दंतान् संशोध्य स्नायान्मृत्मानपूर्वकं पंचगव्यमं-
त्रः देशकालौ संकीर्त्य अमुककाया शल्यार्थं पंचगव्यमहं करिष्ये गायत्र्या गृह्यगोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्र-

लोतिवैदधिः शक्रमसिज्योतिरसिअमृतमसिनामधामसि प्रियं देवानामनाजुष्टं देवयजनमसि इत्याज्यं देवस्यत्वेतिकुशोदकं आपोहि-
 षेतिमंथयेत् तस्यचतुर्भागां हत्वा सप्तपत्राः शक्रादर्भाअक्षताश्चैव संस्थिताः तेनैवोद्धृत्य होतव्यं अग्नये स्वा० सोमाय स्वा० इरावती धे-
 नुमती हि भूत० इदं विष्णुर्वि० ब्रह्मजज्ञाने० मानस्तोके० गायत्र्या० विष्णावे० ब्रह्मणे० रुद्राय० सूर्याय स्वाहेति होमयेज्जलमध्ये वा प्रण-
 वेन अथ च केशवेति नाम मंत्रेण स्त्रीणां पंचगव्यं कुर्यात् प्राशयेदिति नद्यादिके तदा स्नात्वा कृत्वा नियममेव च ब्राह्मणीसत्रियावैश्याश्च-
 द्रावापि वा न कृत्वा तानि जगृहं पुनः वेदीं सम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिप्यतां इति हेमाद्रौ रंगवल्ली समायुक्ते सर्वतोभ-
 द्रमंडले अष्टावक्रं सजलं यमेव च संस्थाप्य च स्त्रसंयुक्तं कंठदेशे सुशोभितं पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतेर्युतं सहिरण्यं
 समासाद्य गन्धेण परितो न वा वंशमृन्मायपात्रेण यवपूर्णेन चैव हि आच्छादयेत्तच्चैलेन लिखेदष्टदलंततः आस सक्त्वा नृदिव्यान् भक्ति-
 युक्तः प्रपूजयेत् अथ संकल्पः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम ऋतुसंपर्कजनितदोषपरिहारार्थं अरुंधती सहि-
 र्थं ऋषिपूजनमहं करिष्ये अथ पूजाविधिः आगच्छेत्तु महाभागाश्चतुर्वेदपरायणाः यावद्भूतमिदं कुर्वेत्कृपया भवता महं आवाहनं सू-
 र्तिब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यं तेज उत्तमं सूर्यकोटिप्रतीकाशमृषिहृदं विचिंतये ध्यानं ऋग्यजुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपु-
 रुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः आसनं गंधपुष्पाक्षतेर्युक्तं पाद्यं गृहं तु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीतास्तुष्टाः संतु सदा मम पाद्यं नमस्ये

ब्र.रा.
९२

शुक्लपंचम्यामर्चिताऋषिसत्तमाः दहंतु पापं मे सर्वं गृहं त्वर्घ्यं नमोनमः अर्घ्यं लोकानां तुष्टिकर्तारो यूयं सर्वे तपोधनाः नमो बोधर्मविज्ञे
भ्यो महर्षिभ्यो नमोनमः आचमनं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं करिष्ये ऋषिसत्तमाः पंचामृ० मंदाकिन्याः समानी
ते यमुना गौतमी जलं कृष्णा च नर्मदा तापी ताप्तिः स्नानार्थं मा त्दतं स्नानं सर्वे नित्यं तपोनिष्ठा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वस्त्राणि प्रतिगृह्णं
तु मुक्तिदाः संतु मे सदा वस्त्रं नाना मंत्रैः समुद्भूतं त्रिवृतं ब्रह्मसूत्रकं प्रत्येकं च प्रयच्छामि ऋषयः प्रतिगृह्यतां वीतानि कुंकुमागरुकधू
रसगंधैर्मिश्रितं शृंगं गंधाद्यं चंदनं दिव्यं गृहं तु ऋषिसत्तमाः गंधं शृङ्गाक्षताश्च संपूर्णाः प्रक्षाल्य च निजिताः शोभायै वो मया द-
त्ता गृह्यतां मुनि सत्तमाः पालती चंपकादीनि तुलस्यादीनि वैद्विजाः मया दत्तानि पुष्पाणि पूजा प्रतिगृह्य० पुष्पाणि० वनस्प-
तिरसोद्भूतं गंधाद्यः ॥ १ ॥ यः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपं० आज्यं च वर्ति० दीपं० नाना फलान्संयुक्तं रसैः षड्विः सम-
न्वितं गृह्य० नैवेद्यं० मध्ये पानीयं० उत्तरापो० हस्तप्रक्षालनं करोद्धर्तनार्थं चंद० नमो वेदविदः श्रेष्ठा ऋष-
यः सूर्यसन्निभाः गृहं हविर्दं फलं तुष्टामया दत्तं हि प्रकृतः फलं पूगीफलं० तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणा यानिकानि च पापानि ब्रह्मह-
त्यासमानि च तानि तानि विनश्यंति प्रदक्षिणापदे पदे प्रदक्षिणां नमोस्तु ऋषिर्वंदेभ्यो देवर्षिभ्यो नमोनमः सर्वपापहरेभ्यो हि वेदविद्भ्यो
नमोनमः नमस्कारः एते सप्तर्षयः सर्वे भक्त्या संपूजिता मया सर्वपापं व्यपोहंतु ज्ञानतो ज्ञानतः कृतं प्रार्थना वाचनं कृतायाः पूजायाः सा

पं.
५

९२

गतासिद्धयर्थं ब्राह्मणाय वायनप्रदानं क० तथा च ब्राह्मणपूजनं वायनं फलसंयुक्तं सघृतं दक्षिणान्वितं द्विजवर्याय दास्यामि व्रतसंपूर्ण-
 हेतवे भवेतः प्रतिगृह्णातु ज्योतीरूपास्तपोधनाः उभयोस्तारकाः संतु वायनस्य प्रदानतः वायनं न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया यानि कृतानि च
 क्षमध्वंतानि सर्वाणि यूयं सर्वतपोधनाः यांतु देव० विसर्जनं एवं संपूज्य विधिवद्भक्तियुक्तेन चेतसा तेषामग्रे च श्रोतव्यं श्रमं चैव कथानकं
 इति पूजाविधिः अथ कथा हेमाद्रौ ब्रह्मांडे सिताश्व उवाच श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि सुबहूनि च सांप्रतं मे समाचक्ष्व व्रतं पापप्रणाशनं ब्रह्मोवा-
 च शृणु ब्रह्म ब्रह्मामि व्रतानां मुक्तमं व्रतं ऋषिपंचमीति विख्यातं सर्वपापहरं परं येन चोर्णेन राजेन्द्र नरकं नैव पश्यति च तत्रैवोदाहरिष्यति इति
 हासं पुरातनं वै हि च द्विजवर उक्तं कोनामनामतः तस्य भार्या सुशीलेति पतिव्रतपरायणा तस्या अपत्ययुगुलं पुत्रो हि सुविभूषणः अधीतवा-
 न् सुतस्तस्य वेदनीं व्रगपदक्रमान् समानेन कुलीनेन सुता वापि विवाहिता विवाहिता च सा दैवा दैधव्यं प्राप सत्तमा सती त्वं पालयंती सा आ-
 स्ते निजपितुर्गृहे बहू धादुःखं संतप्तः स तु संस्थाप्य वेश्मनि गंगातीरवनं प्राप्तः कदाचिन्नुतया सह स न ब्रध्यापयामास शिष्यान् वेदं द्विजो-
 त्तमः सुतान् च कुरुते तस्य पितुः सुश्रूषणं परं पितुः सुश्रूषणं कृत्वा परिश्रान्ता कदाचन निशीथे किल संसृता कुमिरा शिरजायत शिष्यास्त-
 थाविधां दृष्ट्वा विस्त्रां प्रसूते स्थितां शिष्यानि वेदयामास स्तन्मातुः करुणास्थिताः न जानीमो वयं किं चिद्देवीं साध्वीं तथाविधां कुमिराशि-
 मयी जाता मातः संप्रति दृश्यते वज्रपातसमं श्रुत्वा तच्छिष्यैश्च उदाहृतं सास्त्रांतमानसा शीघ्रं तत्समीपमुपागतं सा तां तथाविधां दृष्ट्वा

विललापस्तदुःखिता उरश्च ताडयामास सतरां मोहमापच क्षणेन प्राप्य चेतन्यमुत्थाप्य प्रतिमृज्य च समाळं व्यचवाहुभ्यां नित्ये तत्पितु
रतिकं स्वामिन् कथय मे साध्वी केन दुष्कृतकर्मणा निशीथे च प्रसूते च जायते कृमि संकुला एवं श्रुत्वा ततो वाक्यं ऋषिर्ध्यानपरायणः ज्ञा
त्वानि वेदयामास तस्याः प्राक् जन्म चेष्टितं ऋषिरुवाच प्रागियं सप्तमे तीर्ते जन्म निब्राह्मणी त्वभूत् रजस्वला च संजाता भ्रांडादीन्यस्पृश
त्तदा अस्यास्तु पुण्यानां तेन जायते कृमि वद पुः रजस्वलायाः पापेन युक्ता भवति सानये प्रथमे हनि चंडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी तृती
ये रजकी प्रोक्ता हनि शूद्रयति तदा तथा सर्वा संगो द्रुतं दस्त्रावमानितं दृष्टव्रतप्रभावेन जाता द्विजकुलेषु ले अवमाना द्रुतस्यास्य
कृमिराशि मयी एतत्तत्कथितं सर्वकारणं दुष्कृतस्य च कृशीलो वा० दर्शनादपि जन्मस्याद्विप्राणां निर्मलकुले जन्म युष्मद्विधा-
नां हि जायते तजसां अवज्ञया प्रजायते निशीथे कृमिराशयः महाश्चर्यं कथं नाथ तद्रुतं कथय स्वमे ऋषिरुवाच० कृशीले शृणु
तत्सम्यक् व्रतानां मुत्तमव्रतं येन चोर्णेन सहसा पापादस्मात्प्रमुच्यते दुःखत्रयाच्च मुच्येत नारी सो भाग्यमाप्नुयात् कल्याणानि विव-
र्धते स पदश्च निरापदः युधिष्ठिर उ० श्रुत्वा निदेव देवेश व्रतानि स बहूनि च सांप्रतं मन्यदा च स्वव्रतं पापप्रणाशनं श्रीकृष्ण उ० अथा
न्यदपि राजेन्द्र पंचमी ऋषिसंज्ञितां कथयिष्यामि यत्कृत्वानारी पापं प्रमुच्यते युधिष्ठिर उ० कीदृशी पंचमी कृष्ण कथं च ऋषिसंज्ञि-
ता पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलोद्भव पापानि च बहून्व्यत्र विद्यंते किल केशव कथं वा ऋषिपंचम्यां नारी कस्मात्प्रमुच्यते कृष्ण उ०

अज्ञानाज्ञानतोवापियास्त्रीजातारजस्वला दुष्टास्पृशतिभांडानिगृहकर्मणि संस्थिता प्राप्नोतिसामहापापं सत्यं सानरकं व्रजेत् शृणुतका
 रणं यस्माद्दर्जनीयारजस्वला प्रोत्सार्य गृहतोदूरं चातुर्वर्ण्येन भारत ब्रह्महत्यापराशक्तो वृत्रं हत्वा तद्यवापच तथा वैराजशार्दूलवीडितो वृत्रसू-
 दनः ब्रह्माणं समुपागच्छ दात्मनः शक्तिं कारणात् शक्तिं शक्रस्य राजेन्द्र प्रहृष्टेनांतरात्मना विभज्य ब्रह्महत्यां तु चतुर्धा च चतुर्मुखः प्राक्षिप
 द्राजशार्दूलं चतुस्थानेषु वैतदा वन्हो मथ मज्जालासु नदीषु मथ मोदके पर्वताग्रे वृक्षजातो नारीरजसि पार्थिव ततो रजस्वलानारी प्रोत्सार्य च
 प्रयत्नतः ब्रह्मणः शासनात्यर्थं चातुर्वर्ण्येन सर्वदा प्रथमे हनिचांडाली द्वितीये ब्रह्मघातकी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनिशक्यति भ-
 र्नु शक्रश्चातुर्थे हि देवे पित्र्ये च पंचमे अज्ञानाज्ञानतोवापि जातं संपर्कपातकं तत्पापं संक्षयार्थं वै कार्यं यं क्रुषिपंचमी सर्वपापप्रशमनी स-
 वोपि द्रवनाशिनी ब्रह्मसन्धियविद् शूद्रस्त्रीभिः कार्या विशेषतः कृष्णा उवाच अत्रार्थं यत्पुरा वृत्तं प्रवक्ष्यामि कथानकं पुरा कृतयुगे राजा-
 विदभायां वभूवह श्येनजिन्नाम राजर्षिश्चातुर्वर्ण्यानुपालकः तस्य देशे वसन्नि प्रोवेद वेदांगपारंगः समिन्नो नाम राजेन्द्र सर्वभूतहितैरतः
 कृषिवृत्त्या सदा युक्तः कुटुंबपरिपालकः तस्य भार्या सिसाध्वी च पतिश्रुश्रूषणोरता जयश्रीर्नाम विख्याता बहुभृत्यसहज्जनाः अति-
 चिंतान्विता सा च प्रावृत्काले समध्यमा क्षेत्रादिपुरतासाध्वी व्याकुली कृतमानसा एकदा सात्मनः प्राप्तमृतुकालं व्यलोकयत् रजस्व-
 लापि साराजन् गृहकर्मचकार ह भांडादीन्यस्पृशद्राजन्तुतो प्राप्तेपि भामिनी कालेन बहुना साध्वी पंचत्वमगमत्तदा तस्या भर्तापि विप्रो

सोकालधर्ममुपेयिवान् एवंतोदंपतीराजनस्वकर्मवशगोतदा भार्यातस्यजयश्रीसाक्तुसंपर्कदोषतः शूनियोनिममुत्पन्नाशनी
 चाभून्नरेश्वर तस्याःसंपर्कदोषेणबलीवर्दीबभूवह एवंतोदंपतीराजनस्वकर्मवशगोतदा ऋतुसंपर्कदोषेणातिर्यग्योनिमुपागतो स्व-
 धर्माचरणाज्जाताबुभौजाविस्मरौतदा सतस्यैवगृहेराजनस्मरंतौपूर्वपातकं समिन्नस्यचपुत्रोभूदुरुशश्चुषणोरतः समतिर्नाम-
 धर्मज्ञोदेवतातिथिपूजकः अथक्षयाहेसंप्राप्तेपितुस्तुसमतिस्तदा भार्याचंद्रवतीं ग्राहसमतिः श्रद्धयान्वितः अद्यसावत्सरदिनं
 पितुर्मेचारुहासिनी भोजनीयादिजाभीरुपाकशुद्धिर्विधीयतां तथाकृतापाकशुद्धिः समतेर्भर्तुर्ग्राहया मुक्तपात्यसभांडेवैसर्पेण
 गरलंततः दृष्ट्वाब्रह्मवधाद्रीताशुनीभांडानिसास्पृशत् द्विजभार्याचितां दृष्ट्वाउत्सुकेनजघानह भांडादीनिचमक्षाल्यत्यक्त्वापाकंसम-
 ध्यमा पुनःपाकंचकृत्वातुश्चाद्धंरुत्वाविधानतः ततोभुक्तेषुविप्रेषुनोच्छिष्टंचददौबहिः भूमौसिसंतथाशून्यामुपवासस्ततोभवत्
 ततोरात्र्यांप्रवृत्तायांसाशनीक्षधिशामृशं बलिबर्दमुपागत्यभर्तारमिदमब्रवीत् बुभुक्षिताद्यहेभर्तर्नदत्तंभोजनादिकं ग्रासादिकंच
 नप्राप्तंक्षधामांबाधतेभृशं अन्यस्मिन्दिवसेपुत्रोममलेत्यंददात्यसौ अद्यमत्वांकिमप्येषउच्छिष्टमपिनोददौ पायसान्नेपपाताद्यगर-
 लंसर्पसंभवं मयाविचिंत्यमनसामरिष्यंतिदिजोत्तमाः संस्पृष्टंपायसंगत्वाबध्वाहंताडिताभृशं दुःखितंतेनमेगानंकटिर्भग्नकरो-
 मिकिं ततःप्राहसचानडान्भद्रेतेपापसंग्रहात् किंकरोमित्यशक्तोहंभारवाहोद्यसंस्थितः अद्याहमात्मजक्षेत्रेवाहितःसकलंदिनं मा

रितश्चात्मजेनाहं सुरवं च धावु भुक्षितः दृथाश्चाद्वं कृतं तेन जानाद्यममकष्टता कृष्ण उवाच तयोः संवदतो रेवं माता पित्रोश्च भारत
 श्रुत्वा पुत्रस्तदा वाक्यं यदुक्तं च तदोभयोः ततो रजन्यां तत्कालं ददौ तस्यैव भोजनं पितरौ तौ विदित्वा तु दत्तवान् सुमतिस्तदा तदा सौ दुः
 रिवतः पुत्रो ज्ञात्वा वस्थां तदा तयोः माता पित्रोस्तुराजेन्द्र तदा सौ प्रस्थितो वनं ज्ञातुमिच्छामि कष्टं वै माता पित्रोश्च भारत तत्र गत्वा ज्ञान
 वृद्धान् ऋषीन् पारमधार्मिकान् प्रणिपत्या ब्रवीद्वाक्यं हितं चैव तदा तयोः सुमतिरुवाच कथय ध्वं विप्रवर्याः प्रश्नमेकं समाहिताः
 केन कर्मविपाकेन पितरौ मे तपोधनाः इमामवस्थां संप्राप्तौ मुच्यते पातकात्कथं कृष्ण उवाच तदा कर्ण्य वचस्तस्य सुमते दुःस्वितस्य च ऋ
 षिः सर्वतपोनाम सर्वज्ञः करुणान्वितः सुमतिं प्रत्युवाचे दंतस्यि त्रोर्मुक्तये तदा ऋषिरुवाच तव माता पुरा विप्रस्वगृहे बालभावतः प्राप्त
 मृतुं विदित्वा तु तं परमकरो द्विज तेन कर्मविपाकेन शनियोनिमुपागता पितापि स शोषेण बलीवर्दो बभूव ह एतयोर्मुक्तिकामार्थं कुरुत्व
 मृषिपंचमीं भार्यया सह विप्रेन्द्र ऋषीन् संपूज्य यत्नतः आचरस्व व्रतं तत्र सप्तवर्षं द्विजोत्तम अंतर्वाद्यापनं कुर्यादित्त शाक्यविवर्जितः
 शाकाहारस्तु कर्तव्यो नीवारैः श्यामकैस्तथा कंदवाथफलमूलहलकष्टं न भक्षयेत् प्राप्ते भाद्रपदे मासि शकलपक्षस्य पंचमी तस्यामध्या
 न्हसमये नद्यादौ विमले जले कृत्वा पाभार्गसमिधा दंतधावनमादितः आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजाः पशवसूनि च ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो दे-
 हिवनस्पते संप्राथ्यानेन मंत्रेण कुर्याद्विदंतधावनं सुरवदुर्गीधिना शायदंतानां च विशुद्धये ष्ठीवनाय च गोत्राणां कुर्वेहं दंतधावनं अनेन

ब्र.रा.
९५

दंतानुसंशोध्यस्नायान्मृत्मानपूर्वकं तिलामलककल्केन केशानुसंशोध्ययत्नतः परिधायनवेशकृद्देवाससीचसमाहितः विधायनित्यकैर्मा
णिगत्वा द्वारवतीमृषीन् द्वारवतीमग्निहोत्रशालां स्नापयेद्विधिवद्भक्त्या पंचामृतसरैः शर्भैः चंदनागरुकर्पूरेर्विलिप्यचसंगंधिभिः
पूजयेद्विविधैः पुष्पैर्गंधपुष्पादिदीपकैः समाच्छाद्य शर्भैर्वस्त्रैः सोपवीते रथया विधिः ततो नैवेद्यसंपन्नैर्घृतैर्दद्याच्छुभैः फलैः पूज
यस्वक्रुषां दिव्या नरुंधत्या समन्वितान् कश्यपो भिर्भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठस्य साध्वी चैवाप्यरुंधती मंत्रेणाने
नससर्षपिन् पूजयेत्समाहितः व्रतेन क्रुषिपंचम्याः कृते नैवेदिजोत्तम क्रतुसंपर्कजो दोषः क्षयं याति न संशयः श्रीकृष्ण उ० तच्छु
त्वाक्रमतिर्विक्रयं परमं क्रुषिभाषितं गृहमेत्यव्रतं चक्रे सभार्यः श्रद्धयान्वितः व्रतंतु क्रुषिपंचम्याः सर्वपापप्रणाशनं कृत्वा सर्वयथो
क्तं च मातापित्रोः फलं ददौ व्रतपुण्यप्रभावेन माता तस्य श्वयोनितः मुक्तानृपतिशादूलविमानवरसंस्थिता दिव्यां वरधराभूत्वा गता स्व
र्गं च भारत पितृपिसमृतो गच्छत्क्रमतेः पशुयोनितः स्वर्गं प्राप्नो महाराज व्रतस्यास्य प्रभावतः दिव्या वरधरो भूत्वा गतः स्वर्गं च
भारत कायिकं वाचिकं वापि मानसं यच्च दुष्कृतं तत्सर्वं विलयं याति व्रतस्यास्य प्रभावतः यस्य यज्जायते पुण्यं तच्छृणुष्व नृपोत्तम
सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद्भूतचारणात् कुरुते याव्रतं नारी सा भवेत्सुखभागिनी रूपलावण्ययुक्ता
च पुत्रपौत्रादिसंयुता इह लोके सुखं भूयात्परत्रैव परां गतिं एतत्ते कथितं राजन् व्रतानामुत्तमव्रतं सर्वसंपत्प्रदं चैव नारीणां पापनाशनं

पं.
५

९५

धनं यशश्च स्वर्गं च पुत्रानपि युधिष्ठिरः परतांश्च पृथक्तां चापि सर्वपापप्रणाशनं इति श्रीमत्पुराणे ऋषिपञ्चमीव्रतकथासंपूर्णा अथो
द्यापनं युधिष्ठिर उ० किमस्योद्यापनं प्रोक्तं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकार वदत त्वतः कृष्ण उ० पूर्वास्मिन् दिवसे कुर्यादेक-
भक्तं समाहितः प्रातरुत्थाय सक्तुना तत्ततो गुरुगृहं प्रजैत् प्रार्थयेत्तं ममाचार्यो भवो द्यापनकर्मणि पूर्वोक्तेनैव विधिना स्नात्वा भक्त्या स-
मान्वितः शक्यो देशे समुल्लिख्य सर्वतो भद्रमंडले अत्रणं सजलं कुंभं ताम्रमृन्मयमेव च संस्थाप्य वस्त्रसंवीतं कंठदेशे सुशोभनं पंचर-
त्नसमायुक्तं फलगंधास्तैर्घृतं सहिरण्यं समासाधत्वा श्रेणपटलेन वा वंशमृन्मयपात्रेण यवपूर्णं निचैव हि आच्छादयेत्तु चैलेन तिरवे
दष्टदलंततः सौवर्णी प्रतिमा कार्या ऋषीणां भावितात्मनां पलेन वा तदर्धेन तदर्धाधेन वा पुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र वित्तशाठ्यविवर्जि-
तः कृष्ण उवाच वितानं पंचवर्णं च फलपुष्पसमन्वितं बभ्रीयादुपरि श्रीमत्संभारान्संविधाय च मध्याह्ने पूतयेद्भक्त्या ऋषीन् श्रद्धा
समन्वितः कश्यपो निष्परिह्राजो विश्यामि नो यगौतमः जमदग्निर्वीर्यसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती गृहं ह्यर्घ्यं प्रादत्ते तुष्टा भवतु मे सदा
एवं पूजाविनिर्द्वयं ऋषीन् ध्यात्वा समाहितः अनेन विधिना सप्तवर्षाणि व्रतमाचरेत् आदौ मध्ये तथा चांतं कुर्यादुद्यापनं बुधः ज्ञात्वा
यान्त्वरयेत्सप्तवेदवेदांगपारंगान् प्रतिमाः सप्तकुर्वीत सप्तवर्षेण स्वशक्तितः जटिलाः साक्षसूत्राश्च कर्मण्डलुसमन्विताः संस्थाप्य कल-
शैश्चेतान् मृन्मये ध्वजैः पुनः स्नापयेद्विधिवद्भक्त्या पंचनाम तपयादिभिः पूर्वोक्तविधिना राजन् कृत्वा पूजां समाहितः रात्रौ जागरणं

कुर्यात्पुण्यवर्णादिभिः कृतनित्यक्रियः प्रातर्जुह्यात्तिलसर्पिषा वैदिकोवाथ पौराण अधिकारो मनुस्मृतः सहस्रो माः सहावाय
 नाममर्चयेत्कृत्वा पृथक् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद् द्विती स्वर्णगुलीयवा सोमिः कुंडलामृत
 भोजनैः सप्तगात्रैव दातव्या वस्त्रालंकारसंयुताः दद्यादेकां सवत्सां च गुरवे गां पयस्विनीं पूजयेद् दत्तिजः सप्तवासोभिर्दक्षिणादिभिः
 कलशानुपवीतानि दद्यात्तेभ्यः सभाकितः आचार्ये च सपत्नीकं प्रणिपत्य समापयेत् भोजयेद् द्राक्षान् भक्ष्यादीनां नाथान् व्रतव्यं
 च सौपस्कराणां प्रतिमा आचार्येभ्यो निवेदयेत् लब्ध्वा तु शांतुं मुंजीत इष्टैर्बधुजनैः सह उद्यापनविधिः प्रोक्ते सर्वत्रायं फलार्थिनां
 अनेन विधिना सम्यक् व्रतमेतत्समाचरेत् सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद् व्रतचारिणां एव या कुरुते भूप उद्या
 पनविधिं परं सर्वपापविनिर्मुक्तास्वर्गलोके महीयते इह लोके चिरं कालं भर्त्रा सह शतविस्मिता पुत्रपौत्रैः परिवृता भुक्ता भोगान् मनोहरा
 न् निःपापास्तत्तु गानित्यलभते चाक्षयंगतिं इति श्रीमत् ऋषिपंचमी व्रतोद्यापनविधिः अथ आश्विनशुक्लपंचम्यां उपांगललिता
 व्रतं तत्र दक्षिणात्यानां शिष्टाचार एव प्रमाणं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीतिथिरिति माधवीये हा
 रीतोक्तेः दिनद्वये तद्व्यासावद्या सोमपूर्वायुगभूता इति युगमादानात् अन्यच्च शक्तिपूजायां तु अर्धरात्रव्यापिनी ग्राह्या यत्तु भूरिज
 न्माज्जल्यवचनं विनारात्रिव्यापिन्याग्रहणे प्रमाणाभावात् जागरणस्य चांगत्वात् पूर्वाह्नव्यापिन्येन ग्राह्येति तच्च भूरिजन्मनोमंदप्रज्ञस्य-

दुर्बुद्धिविलसितमात्रमित्युपेक्ष्य अथग्रतविधिः आचम्यप्राणानायम्यमासपक्षाद्युल्लिरव्यममपुत्रधनविद्यारोगनिमुक्तस्वरवगोविज
 यपुष्यायुष्यादिकामःस्त्रीअवेधव्यकामाउपांगललिताप्रीत्यर्थंयथामीलितोपचारैःउपांगललितापूजनमहंक० इतिसंक० पूजांकुर्या
 त् शकल्यक्षस्यपंचम्यामिषेमासिचरेद्रुतं चत्वारिंशत्तथाष्टौवादंतधावनमादितः आयुर्बलंयशोवर्चःप्रजाःपशवसूनिच ब्रह्मप्रज्ञा
 चमेधांचत्वन्मोदोद्विग्नमन्ते संप्राथ्यानेनमंत्रेणकुर्याद्वेदंतधावनं सुरवदुर्गाधिनाशायदंतानांचविशुद्धये स्त्रीविनायकगात्राणांकुर्वेदंतधा
 वनं अनेनदंतान्संशोध्यस्नायान्मृत्मानपूर्वकं ततोयथाविधिस्नात्वाशकलवासागृहं प्रजेत् शक्योदेशेसमालिरव्यसर्वतोभद्रमंडलं
 अब्रणंसजलंकुंभंताम्रमृन्मयमेवच संस्थाप्यवस्त्रसंवीतंकंठदेशेकशोभनं पंचरत्नसमायुक्तंगंधपुष्पाक्षतेयुतं सहिरण्यसमासाद्य
 ताम्रेणपदले वै वंशमृन्मयपात्रेणयवपूर्णेनचैवहि आच्छादयेत्तच्चैलेनलिरवेदष्टदलंततः सौवर्ण्यंराजतंतताम्रपिधानंस्थापयेत्ततः
 उपचारैःषोडशाभिरेभिर्मंत्रैःसमाहितः नित्यंनेमित्तिकंकुर्यान्नतःपूजांसमाचरेत् इतिविधिः मममनेप्सितकामनासित्थ्यर्थंप्रतिवा-
 र्षिकमुपांगललितापूजनमहंकरिष्ये तन्नादौगणपतिपूजनंक० अथपूजा नित्यकोशेयवसनांहोमाभ्रांकमलासनां भक्तानांवर-
 दानित्यंललितांचित्तयाभ्यर्हं ध्यायामि निजासनेस्वायुधेश्वललितेभक्तवत्सले उपांगललितेमातर्देहिमेवतकर्मणि आगच्छललितेदे-
 विसर्वसंपत्प्रदायिनी यावद्भूतंसमाप्येततावत्त्वंसन्निधौभव हिरण्यवर्णाहरिणींस्ववर्णीरजतस्मजां चंद्राहिरण्यमयीलक्ष्मींजातवेदोममाव

ह आवा० कार्तस्वरमयं दिव्यं नानामणिगणान्वितं अनेकशक्तिसंयुक्तमासनं च० तांमआवहजातवेदोलक्ष्मीर्मलपगामिनीं यस्यांहिरण्यं विं
देयंगामश्वं पुरुषानहं आसनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया दत्तं तोयमेतत्स्वस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां अश्वपूर्णां रथमध्याहस्ति
नादप्रबोदिनीं श्रियं देवी सुपद्मये श्रीर्मादेवी जुषतां पाद्यं० निधिनां सर्वरत्नात्वनम्रार्घ्यं च गुणात्सि तथापि भक्त्या ललिते गृहाणा ध्येनमो-
क्तते कांसोस्मिनां हिरण्यभाकारा माद्रज्वलतीं तृप्तां तर्पयतीं पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहो पद्मये श्रियं अर्घ्यं० पादलो शीरकपूरसरभि-
स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं ललिते प्रतिगृह्यतां चंद्राप्रभासो यशसा ज्वलतीं श्रियं लोके देवजुषा सुदारां तां पद्मिनीमीशरणमहं प्र-
पद्ये लक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणोमि आचम० पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतं न स्नपनं प्रीयतां परमेश्वरी आप्याय० ऋ० द
धिका० ऋ० घृतं मिमि० ऋ० मधुचातेति ऋक् स्वादुःपवस्वेति ऋक् पंचामृतस्नानं मंदाकिन्याः समुद्रतं हेमां भोरुहवासितं स्नानाय ते म-
या भक्त्या दत्तं स्वीक्रीयतां जल आदित्यवर्णं तपसोधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षो यबिल्वः तस्य फलानि तपसानुदंतु मायां तरायाश्च वा-
त्या अलक्ष्मीः स्नानं० सर्वभूषाधिके सोम्ये लोकलज्जा निवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां उपेतुमां देवसरवः कीर्तिश्च म-
णिना सह प्रादुर्भूतो मरुतैस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे वरुन् मुक्तामणिगणोपेतमनर्घ्यं च सरवप्रदं उत्तरीयं सरवस्पर्शं ललिते प्रतिगृ-
ह्य० उत्तरीयव० कृष्ण काचासंयुक्तं सूत्रं वैयकं तथा दास्यामि कंठमालार्थं प्रत्यंगे ललिते तव कंठमालां० मलयान्चलसंभूतं घनसारं

मनोहरं लहदयानंदनंचारुचंदनंप्रतिगृ० हस्तिसपासामलाज्येष्ठामहालक्ष्मीनाशायाम्यहं अश्रुतिमसमृद्धिचसर्वाणिर्गुदमेगृहान् चंदनं०
अक्षताविमलाः शङ्खासुकाभाससमप्रभाः भूषणार्थं मया दत्ता गृहाण परमेश्वरी गंधद्वारांदुराधर्षानित्यपुष्पांकरीषिणीं इश्वरीं सर्वभूता
नां तामिहोपहृये श्रियं अक्षताः मालतीचंपकादीनि नाना पुष्पैः सुवासितैः मया त्वेता निपुष्पाणि पूजार्थं म० मनसः काममाकूतिं वाचः
सत्यमशीमहि पशूनां रूपमनस्य मयी श्रीः श्रयतां यशः पुष्पं अथांग पूजा उपगललितार्थं० पादोप० भवान्ये० गुल्फोप० सिद्धेश्वर्ये०
जंघेपू० भद्रकाल्ये० जानुनीपू० श्रिये० ऊरुपू० विश्वरूपिण्ये० कटिपू० देव्ये० नाभिपू० वरदायै० कुक्षीपू० शिवायै० लहदयेपू० वामेश्व
र्ये० स्कंधोप० महादेव्ये० बाहुपू० प्रकृतिभद्रायै० करीपू० पद्मिन्ये० कंठपू० सरस्वत्ये० मुखपू० कमलासनायै० नासिकापू० महिषमर्दि
न्ये० नेत्रो० लक्ष्म्ये० कर्णो० भवान्ये० ललाटेपू० विंध्यवासिन्ये० शिरःपू० सिंहवाहिन्ये० सर्वांगपू० देवदुमरसोद्भूतः कालागरुसमन्वितः
आग्नेयतामयं धूपो भवानी ग्राणतर्पणः कर्दमेन प्रजाभूतामयि संभव कर्दम श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीं धूपं चक्षुषां सर्वलो
कानां तिमिरस्थानिवारणं आर्तिव्यंकल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरी आपस्त्रजंतुस्निग्धानि चिकलीतव समे गृहे नीचदेवीं मातरं श्रियं वा
सय मे कुले दीपं मोदकापूपलडुकवटकोदुंबरादिभिः सद्यंतपायसान्नं च नैवेद्यं प्रतिगृ० आर्द्रपुष्करणीं पुष्टीं सुकर्णाहे ममालिनीं सूर्योहि
रं प्रथीलक्ष्मीं जातवेदो ममाव० ह नैवेद्यं० मलयचलसंभूतं धनसारं मनोहरं करोद्वर्तनं चारुगृहाण परमेश्वरि करोद्वर्तनं० कर्पूरे लाल

क. रा.
९८

बंगादितांबूलीदलसंयुतं क्रमुकस्थफलंतुभ्यंतांबूलं० आर्द्रायः करणीयष्टीपिंगलां पद्ममालिनीं चंद्राहिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदीं ममावह
तांबूलं मातुलिंगं नारिकेलं फलं रवजूरसंभव जंबीरं पनसं वापि गृह्यतां परमेश्वरि इदं फलं मया दे० तां ममावह जातवेदीं लक्ष्मीं मलयगामि
नीं यस्यां हिरण्यं प्रभूतिं गावो दास्यो श्वान् विदेयं पुरुषानहं फलं० हिरण्यगर्भं० यः शक्तिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्त्रं सूक्तं पंचद
शं चैव श्रीकामः सततं जपेत् दक्षिणां चंद्रादित्यो च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतींषि आर्तिक्यं प्र० पद्मासने पद्मकुरूपद्मा
क्षीपद्मसंभवे तन्मे भयसि पद्माक्षीयेन सौख्यं लभाम्यहं नीराज० उपांगललिते मातर्नमस्ते विंध्यवासिनी दुर्गे देवि नमस्तुभ्यं नमस्ते वि
श्वरूपिणी अश्वदायै गोदायै धनदायै महाधने धनं भेलभतां देवीं सर्वकामांश्च देहि मे पुष्पाज० अथ दूर्वा कुरान् साग्रान् चत्वारिंशत्
थाष्टभिः अधिकान् हस्त आदाय मंत्रमेतज्जपेद्बुधः मंत्रः बहुप्ररोहा सततं ममृता हरितालता यथेयं ललिते मातस्तथा मे स्युर्मनोरथाः
इत्येत्का पूजयेद्देवीं दूर्वाभिः कुसुमैस्तथा मंत्रेणाष्टचत्वारिंशद्वक्तितस्तु समाहितः दूर्वा कुरान् प्रदक्षिणात्रयं देवि प्रयत्नेन मया कृतं ते
न पापानि सर्वाणि व्यपोहतु न मां ह्यहं प्रदक्षिणां साष्टांगीयं प्रणामस्ते नमस्कृत्य यथाविधि त्वदा स इति मां भक्त्या प्रसीद परमेश्वरी नम-
स्कारः दीनो हं पापयुक्तो हं दारिद्र्ये कनिकेतनः समुद्धर कृपासिंधो कामान् मोक्षफलान् कुरु प्रार्थनां अथ वायनं द्विजाय वाणकं दद्याद्द्विशत्यावदका
दिभिः कश्चिदं कस्मेति मंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् पक्षान्नफलसंयुक्तं सघृतं दक्षिणान्वितं द्विजवर्याय दास्यामि व्रतसंपूर्णं हेतवे वाणकं द्विजवर्या

पं.
५

९८

यसहिरण्यं ददाम्यहं इति वायनमन्त्रः ततः कथां समाकर्ष्य वाणकान्नस्य संख्यया स्वयं भुञ्जीत चैवान्नं वाग्यतः सह बांधवैः रात्रौ जागरणं कुर्यान्नृ-
त्यगीतादिमंगलैः प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्विसर्जनं सवाहनाशक्तियुक्तावरदा पूजिता मया मातर्मामनुगृह्याथ गम्यतां निजमंदिरं इति विसर्जनं
इति वार्षिकपूजाविधिः अथ कथा सूत उवाच ० पुरा कैलासशिखरे महर्षिगणसेविते षडाननं स्तरवासी नमिदमूचुर्महर्षयः ऋषय उवाचुः महासंन-
महादेवनंदनानंदविक्रम आख्याना निरूपयानि श्रुतानि त्वत्प्रसादतः कथास्त्वद्वचनादेव प्रसूता भूरिभूतयः ननु सिमधिगच्छामः पायं पायं सु-
धाभिः शश्रूषवो वयं देव्यामृतं तत्कथयस्व नः मनोभिलषितार्थानां सिद्धिर्यस्मिन्कृते भवेत् स्कंद उवाच ० साधु पृष्टं महादेव्यामाहात्म्यं मुनिपुंगवा-
वच्छि सर्वविधानेन तच्छृणुष्वंजगद्धितं षडगुह्येने किल पुरा विप्रो भूद्भौतमाभिधः श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञो यनीच बहु बांधवः अनपत्यस्य तस्याथ-
जज्ञाते जरसः स्फुटो श्रीपतिर्गोपतिश्चैव नाम निविद्धे तयोः अचिरेणैव कालेन संपंचत्वमगाद्विजः तौ तु बालौ धनं बधून् हित्वा साधर्मचारिणी स-
ती पिवेशद्वहं स्वर्गं तु पतिना सह अथ ते बांधवाः सर्वे हाकष्टमिति चुक्रुशः निंदंस्तौ दुःखिताश्चक्रुस्तक्रियां पारलौकिकीं अथ तस्य सपत्नो भू-
द्भौता सजगृहे धनं आक्रोशं तौ च तौ गेहं निजमानीय दुर्मनाः नास्ति चक्रे धनं सर्वं ताभ्यां किंचिन्न वेदौ ततो मौंजी धरौ बालौ बंधुभिः कथितं वक्तुः
यथा चतुःपितृव्यं तं देहि नो द्रविणं हितत् सतावूचे गते द्रव्यं युवांकेन प्रतारितौ निर्गच्छतां मम गृहादित्यादि परुषं बहू तौ तद्वचोभिर्निर्विण्णो ब-
लौ श्रीपतिगोपती बभाषाते मिथः कष्टं धिगहो पितृहीनता यावो देशांतरं यत्र स्वजनो नास्ति कश्चन अनाभाष्ये वस्वजनान् जग्मतुर्दिशमुत्तरां

शिक्षाचारो बहून्देशान्वनानिसरित्तोगिरीन् समतिक्रम्य यथतु विशालां नामतः पुरीं कासारमीक्षां चक्राते ततो स्याः सन्निधौ शृङ्गं पुंडरीकवनाकी
 र्णस्तु संध्याविभूषितं संध्याभूषितं चारुयथा तारकितं नमः श्रान्तो पथिगतो बालो क्षणं विश्रम्य तत्तदे आचम्य शिशिरं तोयं सस्मृतुस्तोयथा वि
 धि गता ध्वस्वेदो विप्राग्र्यो पुरं प्राविशतां ततः वीथीं चतुःपथयुतं चारुगोपुरमंडितं देवतागाररुचिरं सौधराजिविराजितं नानावीथीरतिक्रम्य
 विभावासमवापतुः कस्यचित्त्वथ विप्रस्य कृत्वा सादितीं गृहं इच्छेत्तुर्वेदिकायां तावुपविष्टोऽश्रमातुरो स्वामी ततो स्य गेहस्य विवेक इति विश्रु
 तः आयातो वैश्वदेवांते सदृशं तिथी द्विजो अनापृच्छस्तथाशीलस्तथाच कुलनामनी ऋषिवत्सूजयामास स्मरन्धर्मसनातनं अतिथीभोज
 यामास स्वाह्नं सह चात्मना तौ ब्रह्मचारिणो विप्रौ सपर्यां तां विलोक्य च देशबंधु परित्यागरवेदमुक्तौ बभूवतुः अथापृच्छ द्विजस्तौ त्रुकोयुवां
 कुत आगतौ किमर्थमल्पवयसौ निर्गतौ स्वगृहादिति तद्विवेकस्य वचनमाकर्ण्य श्रीपतिस्तदा आनुपूर्वेण सकलं वृत्तांतं समभाषत पितृही
 नो च तौ शास्त्रात्यक्तौ बंधुजनेन च आश्वास्य स्थापयामास स्वगृहे बहुवासरं पंचक्रमेयशिष्यैश्च सहाध्यापयितुं श्रुतिं बभूवतुश्च तौ बालौ गु-
 रुश्रृङ्गेष्वणेरतौ गुरोर्गेहं न्यवसता आगतानिर्मलाशरत् फुल्लपद्मविशालाक्षीप्रसन्नेन्दुशृङ्गानना तस्यां सशिष्यमाचार्यं चरंतं व्रतमुत्तमं
 पप्रच्छतुभौ किमिदमावाभ्यामिति कथ्यतां ताभ्यामेवं कृतं मश्रौ विवेक इदमब्रवीत् विवेक उ० उपांगललितादेव्या व्रतं देवर्षिपूजितं
 सर्वकामकरं नृणामस्माभिः समुपास्यते विद्याकामेन कर्तव्यं तथैव धनक्राम्यथा कृतार्थिनामकर्तव्यं व्रतमेतदनुत्तमं विद्याकामो च तौ बा

धनं तदा विदधे च तयोर्गेहं नातिदूरं स्ववेश्मनः तन्नोषतुः सानुरागो मिथस्तोदं पत्नी चिरं पिधानकं तयानीतं निजं ललितया गृहं शनैरेव
 धनं सर्वं गोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्धनीजातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य पिधानं तज्जनन्या बहुवासरं याचितापि न वेसादोत्तुल्लितापू
 जनं गृहे अथ सा गोपतेर्भार्या तस्यैवानर्चनाद्रुतं इत्थं विचिंत्य पापात्मा जामातरमघातयत् समिदं यं वनं यातः स्वयंतद्देहमाचर्यो शो
 चंती किल तां कन्यां स तु देव्याः प्रसादतः उत्थाय विपिन्नादेत्य मुक्ताशोते स्वरंगृहे पादसंवाहनं तस्य कुरुते ललितानदा तद्देह्वा दुःखिता
 भूमौ प्राणिपत्य पुनः पुनः लज्जिता कच्छतः पृष्ठानि जपापं न्यवेदयत् स्कंद उवाच गुणराशिस्तदा तस्यै प्रायश्चित्तं ददौ बहु आत्मानं बहु-
 कालेन पूतं कच्छे श्वकारह श्रीपतेस्त्वचलां लक्ष्मीं समालोक्य तपोधनाः गोपतिस्तु यथापृच्छ द्वातस्त्ववर्तसे कथं किमाचरसि कल्याणं वे
 न श्रीरनपायिनी इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विस्मितः पुनः अस्माभिस्तद्भूतं देव्या यत्कृतं गुरुमंदिरे सोऽपि देव्या व्रतं चक्रे पुनर्भाषोपदेशि
 तं लेभे स परमामृद्धिं पुत्रांश्च मुदितो भवत् उपांगललितदेव्याः कुर्यादाराधनं ततः एव मे तत्पुरा व्रतं माहात्म्यं कथितं मया कृतमन्यैश्च व-
 ह्निस्तेऽपि लब्धमनोरथाः स्कंद उवाच विधानमस्य वक्ष्ये हंतच्छुणु ध्वंतपोधनाः शक्रकल्पक्षैतुपंचम्या मिषे मासि चरेद्भूतं गर्जितं संध्ययो
 रस्याज्यं दिनवृद्धिदक्षयौ तथा निर्वर्त्या विश्वकर्म शक्रागवि वर्जितः चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कल्पयित्वा विधानतः दंतकाष्ठान्युपादाय त
 डागवानदीं प्रजेत् आयुर्वलियशो वचः प्रजाः पशुवस्तु निच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहि वनस्पते दंतधावनपूर्वाणि मज्जनानि समाचरेत् त

तीयथाविधिस्मात्वाशकृत्वासागृहं प्रजेत् उपचारेः षोडशभिरेभिर्मन्त्रैः समाहितः कुर्यात्पूजां प्रयत्नेन दुर्वाभिव्यगिशेषतः शक्यो देशे मंडपि
 कां कृत्वा तीव्रमनीहं सौवर्णीप्रतिमां शक्त्या कल्पयेन्मन्त्रपूर्विकां द्विजायवाणकंदद्यादिशेत्याचरत्कादिभिः कथां समाकुर्यात्वाणकान्न-
 स्य संख्यया स्वयं गद्याच देवान्वाग्यतः सह बांधवैः रात्रौ जागरणं कुर्यान्नृत्यगीतादिमंगलैः प्रभाते पूजयेत्पुनः कुर्याद्विसर्जनं सप्ताहना
 शक्तियुताचरदा पूजितामया मातर्मां भुगृह्याथ गम्यतां निजमंदिरं तामर्चागुरवे दद्याद्दानानि च संपूरिशः इति मंत्रेन च कुर्यात्पुनः वानरध-
 वान् भवेत् विद्यावान् रोगनिर्मुक्तो सरवी गोधनजायते अवैधव्यंचल भते स्त्री कन्या वारसु समं विजयं पुष्टिमायुष्यं यच्चान्यदपि वांछितं इत्येत-
 द्रुतम् ॥ इति हातं ॥ अथः शाण्वन्मन्त्रो भक्त्या सरवमाप्नोति निश्चितं निर्मुक्तः स सरवीधीमान् ब्रह्मराजप्रसादतः वित्तमासंगमो यु-
 प्राप्नोति च मसादतः इति श्री० उपांगल० कथा समाप्ता अथोद्यापनं आचार्यवर्ये त्पश्चादतिजो विंशतिं तथा उपलिप्ते भानो देशे बलिरेव मंडलं त-
 तः ब्रह्मादींश्च ततस्थाप्य पूजयेद्विधि मन्त्रतः अन्नणोकलशोशुद्धललितां स्थापयेत्तथा रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रभाते होमसाधनं दक्षसंयुक्तैः श-
 दैः पायसेनापि वा ब्रवीति अष्टोत्तरशतं हुत्वा बलिदानं समाचरेत् वायुनंचततो दद्याद्दशपात्रे निधाय च वटकां विंशतिं सरव्यां च वटकां चतु-
 तान् आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्स्वात्मकारधेनुतः ऋत्विजश्च तथा दद्यात्कुम्भं वटकां दक्षिणं विसृज्य चतस्रः पीठमाचार्याय निवेदयेत् तोजयेच्च
 ततो विप्रान् पायसान्नेन भक्तितः विप्राज्ञां च ततो गृह्य स्वयं भुंजीत वैधुः ॥ इति श्रीस्वर्गसु० उपांगल० व्रतं समाप्तं अथ माघशकृत्पंच-

पं.

१०३

ब्र-रा-

१०३

धिवद्रात्रोजागरणोत्सवं गीतवाद्ययुतेनृत्यैः प्रोक्षणीयैरनेकधा सर्वाभिः सहितासाध्वीतां रात्रिं प्रशमनयेत् नचसंमीलयेन्नेनेनारी
चतुष्टयं दुर्भगादुःखिणां वध्यानेत्रसंमीलनाद्भवेत् एवंजागरणं कृत्वा सप्तम्यां सरितं प्रति स्नात्वा वस्त्रं परीधाय धार्यं सोभाग्यकुंकुमं
पुष्पादिधूपैश्च गीतवाद्यपुरःसरं तच्च दद्याद्विजेद्रायने वेद्यादिस्तभद्रके ततो गृहं समागत्य हुत्वा वैश्वानरं क्रमात् देवान् पितॄन्ब्राह्म
श्च पूजयित्वा सुवासिनी कन्यकाश्चैव संभोज्यादीनानंधांश्च भोजयेत् भक्ष्यभोज्यैर्बहुविधैर्देत्वा दानानि भूरिशः ललिता मे सुसुप्त
ता इत्यक्त्वा तु विसर्जयेत् यः कश्चिदचरेदेतद्भूतं सोभाग्यदं परं षष्ठ्या तु ललिता संज्ञं सर्वपापनिबर्हणं नरो वायदिवा नारी तस्य पुण्यफलं
णु यत्तु लब्धव्रतेश्चान्येदनिर्वानृपसत्तम तपोभिर्नियमैर्वापि तदेतेन हिलभ्यते इहैवा तुला संपत्सोभाग्यमनुभूय च कृत्वा सूर्ध्विपदे पा
सपत्नीनां यशस्विनी मृताशिवपुरं प्राप्य देवैरस्करपन्नगैः प्राप्नोति दर्शनं देव्यां तथा तु सहमोदते पुण्यशेषादिहागत्य पुण्यसौरव्यैकभाज
भर्ता सहयुतानारी सीते वप्रियवल्लभा इदयः शृणुयात्पार्यपठेद्वा साधुसंसदि सोपि पापविनिर्मुक्तः शक्रलोके महीयते षष्ठ्यां जलांत
कः ॥ १५ ॥ पुनः संह्य पूजाधितया सिकतां क्रमेण नक्तं च जागरमनुव्रतशेषशीलां कुर्यादसौ त्रिभुवनं ललिते भवानी इति हेमाद्रौ ललित
व्रतं समाप्त इदं गुर्जरदेशे प्रसिद्धं अत्रैव भाद्रपदकृष्ण षष्ठ्यां कपिलाषष्ठी व्रतं तत्र योगविशेषेण पूर्वस्यां वा कार्यं ते च योगाः
णसमुच्चये दर्शिताः भाद्रमास्यसिते पक्षे भानौ चैव करे स्थिते पाते कुजे च रोहिण्यां साषष्ठी कपिला स्मृता संयोगे तु चतुर्णां च

रमेष्टिना अथकेस हेमाद्रोस्कांदे चित्रांगउ० रूपसंपदमारोग्यसंततिंचातिपुष्कलां प्राप्नुवन्तिवरायेननियतंतद्वंद्वस्वमं अगस्त्य
 उवाच साधुसाधुत्वयाप्राप्तयत्पृष्टोहंशुचिब्रत तत्सर्वं कथयिष्यामि ततः श्रेयो भविष्यति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि स्वर्गमोक्षप्रदं नृणां
 यच्च गुप्तं पुरा देवां ब्रह्मरुद्रैर्देवैः अस्मराणां च सर्वेषां राक्षसानां तथैव च शंकरेण पुरा चैतत्पुण्यं मुखाय निवेदितं षण्मुखेन ममारच्यातं
 महापातकनाशनं तद्दृश्ये ब्रह्महा गोष्ठ्यः स्मरापो गुरुतल्यगः अगारदाही गरदः सर्वपापरतोपि वा मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं च गच्छ
 ति यच्च पुण्यं पवित्रं च नृणामद्भुतमंगलं उपकाराय लोकानां तथा तव नृपोत्तम शृणु भूप महापुण्यं षष्ठीमाहात्म्यमुत्तमं भाद्रे मास्यसि
 ते पक्षे षष्ठीभौमे न संयुता व्यतीपाते नरोहिण्या सा षष्ठी कपिला स्मृता आश्विनस्यासिते पक्षे महापुण्यं प्रवर्धिनी षष्ठि संवत्सरस्यांते-
 सा पुनस्तेन संयुता चैत्रवेशारवयोर्मध्ये सिते पक्षे शुभोदये वैशाखे पि च राजेंद्र द्वारवत्यां परास्मृता तस्यां चैव दुर्तदत्तं यत्किंचित्प्रतिपा-
 दितं तस्य सर्वस्य पुण्यस्य संख्यां वक्तुं न शक्यते यस्मिन्काले भवेदेते गुणैः षष्ठियुता तदा पंचम्यामेक भक्तं च कुर्यात्तत्र विचक्षणः
 षष्ठ्या प्रातः समुत्थाय कृत्वा दोदंत धावनं जलपूजां जिलिंकृत्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् निराहारो घृते वैशस्व इक्तः स्वपरायणः पूजयिष्या-
 म्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं दत्त्वेति संकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिस्मितः स्नानं कृत्वा प्रयत्नेन नद्यां तीर्थं द्विवेहदे तडागे दीर्घिकायां
 वा गृहे वा नियतात्मवान् देवदारुं तथोशीरं कुंकुमैलामनःशिलं पद्मकं पत्रकं यष्टिमधुगव्येन पेषयेत् क्षीरणालीड्य कल्केन स्नानं कुर्यात्स

मंत्रकं आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च पापंशमय देवेश मनोवाक्कायकर्मजं पंचगव्यकृतस्नानः पंचगव्यं स्तुमार्जयेत् आनयेन्मृत्ति-
 कां शङ्खं स्नानार्थं विप्रयत्नतः मृत्तिके ब्रह्मपूतासि काश्यपेनाभि मंत्रिते पवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपात्समुद्धर मंत्रेणानेन वरुणं पूजयेद्भु-
 क्तिमान्नरः पाशाग्रहस्तवरुणं सर्ववारीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामित्वा पूजनार्थं करेश्वर आदित्यो भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाक-
 रः प्रभाकरो मितो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनोपलिप्तायां भूम्यां वैकुंठकुमेन तु मंडलं सर्वतो भद्रमालिरवे दुद्धिमान्नरः तत्र म-
 ध्ये लिरवेत्पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं पूर्वपत्रेन्यसेत्सूर्यमाग्नेये तपनं न्यसेत् सुवर्णरेतसं धाम्येनेत्रेत्ये च न्यसेद्भविं आदित्ये वारुणे प-
 त्रे वायव्ये च दिवाकरं सोम्ये प्रभाकरं तत्र सूर्यमीशानपत्रके तीव्ररश्मिधरं देवं ब्रह्माणं चैव विन्यसेत् आधाररूपिणं देवं मध्ये चै-
 वारुणं न्यसेत् सहस्ररश्मिं सूर्यं च सूक्ष्मस्थूलगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं पंचमध्ये भास्करमेव च सप्ताश्वरथमारुहं पद्महस्तं दिवाक-
 रं अक्षसूत्रं धनुष्पाणिं कुंडले मुकुटेन च रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं सोवर्णं तत्र कारयेत् शक्तितस्तु पलादूर्ध्वं तदधो कर्षतोपि वा सोवर्णं
 मरुणं कुयोद्भुजं चैव तथा विधां सप्ताश्वैर्भूषितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीताश्वमनूरुकं एवं रूपं रथं
 कृत्वा पद्मस्योपरि विन्यसेत् तस्योपरि न्यसेद्देवं रक्तवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमाल्यादिमंडितं चातिशोभनं अग्रतः सारथिं कृ-
 त्वा पूजयेद्गणेशः रक्तपुष्पैस्तु गंधैश्च तथान्यैरपि शक्तितः विनतातनयो देवः कर्मसाक्षी तमोनुदः सप्ताश्वः सप्तरत्नश्च अरुणः

मेप्रसीदतु मंत्रेणानेनसंपूज्यसारथितदनंतरं देवस्यसंशानंकल्प्यप्रभूतादिकपंचकं प्रभूतंविमलंसारमाराध्यंपरमंशुभं दीप्तादिश
 न्तिमिश्रैवततोभानुंप्रपूजयेत् दीप्तासूक्ष्मातथाभद्राविंविनीविमलानघा अमोघावेद्युताचेतिनवमांसर्वतोमुखी अपवित्रःपवित्रो
 वासर्वावस्थांगतोपिवा यःस्मरेद्भास्करंदेवंसबाध्याभ्यंतरेशुचिः शिरवायांभास्करंन्यस्यललाटेसूर्यमेवच चक्षुर्मध्येन्यसेद्भानुंमुखे
 तत्ररविंन्यसेत् कंठेन्यसेद्भानुंमंतं पद्महस्तंदिहस्तयोः तिमिरक्षयकृद्देवंस्तनयोरेवविन्यसेत् जातवेदाभिधंनाभ्यांकट्याभानुंतथान्य
 सेत् उग्ररूपेगुह्यदेशेतेजोरूपंदिजंघयोः पादयोःसर्वरूपंतुसूक्ष्मस्थूलगुणान्वितं एवंयथोक्तंविन्यस्यपत्रंगृह्यततोर्चयेत् चरवी
 रार्ककुसुमैरक्तचंदनमिश्रितैः पुष्पैःसंगंधैर्धूपैश्चकुंकुमैरुपशोभितं मार्तण्डंभानुमादित्यंभास्करंतपनंरविं हंसंदिवाकरंचेति
 पादयोर्मुकुटावधि पादौजंघेतथाजानुद्वयमूर्ध्नि कटीतथा नाभिवक्षस्थलंशीर्षमेतैर्घंगेषुपूजयेत् आनयेदर्घ्यपात्रंचसौवर्णं
 रोप्यताम्रजं अर्घ्यार्थंदेवतंपात्रमुदकेनप्रपूरयेत् पूजयेच्चाथप्रागादिदेवतास्ताःसमाहितः दिग्देवतास्ततःपूज्यागंधपुष्पानुले
 पनैः पात्रेतोर्यंसमादायसुपुष्पकलसंयुतं जानुभ्यामवनिंगत्वासूर्यायार्घ्यंन्यवेदयेत् वेदगर्भेनमस्तुभ्यंदेवगर्भेनमोस्तुते अ
 व्यक्तमूर्तयेतुभ्यंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते ब्रह्ममूर्तिधरायैवचतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थितिबिनाशायगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते कालात्मा
 सर्वभूतात्मावेदात्मासर्वतोमुखः जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः विष्णुरूपधरोदेवःपीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवःसर्वलोका

नागृहाणार्घ्यं नमोस्तुते दारिद्र्यव्यसनध्वंसी श्रीमान्यातुर्दिवाकरः स्वर्णस्फटिको भानुः स्वर्णरेतादिवामणिः हरिदश्वांशुमाली च अर्घ्यं
 गृण्हनमोस्तुते चतुर्भिर्मुनिभिः सम्यगष्टाभिः परिगीयते सामध्वनिस्तुतो यज्ञे अर्घ्यं गृण्हनमोस्तुते अर्घ्यं गंधं च पुष्पं च तथा धूपं प्रदीपकं
 नैवेद्यं च यथाशक्त्या प्रार्थयेत्सूर्यदेवतां अग्निमीळेन नमस्तुभ्यं नमस्तेजातवेदसे इषे त्वे वनमस्तुभ्यं अग्ने चै वनमो नमः आत्मरूपि नमस्तुभ्यं-
 विश्वमूर्ते नमो नमः त्वं धाता त्वं च वै विष्णुस्त्वं ब्रह्मा त्वं हुताशनः सुक्तिकामो ह मिच्छामि प्रार्थयामि स्फुरेश्वर विश्वतश्चक्षुरारव्यातो विश्व-
 तश्चरणेन नमः विश्वात्मा सर्वतो देवः प्रार्थयामि स्फुरेश्वर इमं मंत्रं समुच्चार्य नमस्तु कुरीति भास्करं संवर्चसेति पाणिभ्यां तोयेन विमृजेन्मु-
 रवं हंसः शुचिषदित्यर्चासूर्यस्यैवावलोकनं उदुत्यं चित्रमित्येतत्सूक्तं देवाग्रतो जपेत् पद्मकेसरकोणेषु फलकं चैव कारयेत् फलैः पु-
 ष्पै रक्षते श्वभक्ष्येनानाविधैरेपि शय्यातत्र च देवस्य शोभे देशे प्रकल्पयेत् वृद्धान्यं षड्रसं चैव रोष्यं चैव महाप्रभुं पुरुषं रवद्वहस्तं च
 कारयेच्चैव बुद्धिमान् वस्त्रयुग्मेन संछाद्य लवणोपरिविन्द्य सेत् अनेनैव तु मंत्रेण स्नानमर्घ्यार्चनं ततः नमस्ते क्रोधयुक्ताय रवद्व-
 हस्तजिघांसवे जिघांसंतं च तं ह स्वादु ह्रुवुः सर्वदेवताः त्वया व्यासं मे रूपं पुष्टं चंडभास्करस्य प्रभ अतस्त्वां पूजयिष्यामि अर्घ्यं गृण्हन-
 मोस्तुते क्षपयित्वा तु तां रात्रिं गीतवादित्रनिस्वनेः ततस्त्वभ्युदिते सूर्ये होमं कुर्यात्स्वशक्तितः पूजयेत्तत्र शक्त्या च देवांश्च विधिब-
 हुं होमोर्कस्य समिद्धिश्च घृतमिधोऽस्तिलैस्तथा सिद्धानं च चरुद्रव्यं घृतं च जुहुयाद्विजः आकृष्यो नेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरं क्रमात्

होमो व्याहृतिभिर्वाथस्विष्टकृत्तदनंतरं कपिलां पूजयेद्देवीं सवत्सां पापनाशिनीं वस्त्रयुक्तां सघंटां च स्वर्णशृंगविभूषितां ताम्रपृष्ठीं रो
 ध्यस्वरां कांस्यदोहनकान्वितां मंत्रेणानेन तां दद्याद्ब्राह्मणायैति शक्तिः कपिले सर्वभूतानां पूजनीयासिरोहिणी सर्वतीर्थमयी यस्मा
 दतः शान्तिप्रयच्छमे आचार्यस्य ततो भक्त्या सर्वपाणो विनिक्षिपेत् गोभूहिरण्यवासोसिन्ध्रीहयोलवणतिलाः एतत्सर्वं प्रदत्वा तु क-
 पिलां प्रार्थयेत्ततः कपिले पुण्यकर्मासि निष्पाये पुण्यकर्मणि मासुद्धारय पापात्तु ददतीत्यक्षयंकुरु दिविवादित्रशब्दैश्च सेव्यते कपि
 लासदा तथा विद्याधराः सिद्धाभूतनागगणाग्रहाः कपिलां रोमसंख्यातास्ततदेवाः प्रतिष्ठिताः पुष्पवृष्टिं प्रमुंचति नित्यमाकाशसंस्थि
 ताः ब्राह्मणोत्पादितां देवीमग्निकुंडात्कस्रप्रभां नमस्ते कपिले पुण्ये सर्वदेवनमस्कृते जय नित्यं महासत्त्वे सर्वतीर्थादिमंगले दाता
 रं स्वजनोपेवं ब्रह्मलोकं नयाश्रमां ततः प्रदक्षिणां कृत्वा नत्वा ब्राह्मणपुंगवान् आशीर्वादान्वदेयुस्ते पुत्रपौत्रधनागमान् आरोग्यं
 रूपसौभाग्यं सर्वदुःखविचर्जितः अंतर्गोलोकमासाद्य चिरायुः सखभाग्भवेत् यदा स्वर्गात्प्रचरति राजा भवति धार्मिकः सप्तदीप
 चतीं भुंक्ते सदा राज्यमाहं हकं अहो व्रतमिदं पुण्यं सर्वदुःखविनाशनं अतः परं प्रवक्ष्यामि दानस्य फलमुत्तमं कपिलारव्यायदापृष्ठाजाय
 ते भुवि मानद व्रतं सर्वव्रतश्रेष्ठमिदमग्न्यमहाफलं उद्धरिष्यति दातारं नूनमक्षय्यमव्ययं एवं देवगणाः सर्वभूतसंघा महर्षयः आका
 शस्थाः प्रवक्ष्यंति पुण्येस्मिन् दिवसागमे पात्रभूताय नृपये श्रीत्रियाय कुटुंबिने एवंयः कपिलादद्याद्विधिदृष्टं न कर्मणा सया

दो

तिपरमंस्थानंयावन्नच्यवतेपुनः उद्यापनविधिं ब्रूहिभक्तायममतत्वतः कृष्णउवाच पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकभक्तं समाहितः शुचौ
 देशे समालिप्य सर्वतोभद्रमंडलं स्थापयेद्व्रणं कुंभं चंदनोदकपूरितं संवेष्ट्य वस्त्रयुग्मेन कंठदेशे सुशोभनं पंचरत्नसमायुक्तं दूर्वा
 पुष्पाक्षतान्वितं रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं ताम्रपात्रे णासंयुतं रथं रोप्य फलस्यैव चतुरश्वैर्विचित्रितं सौवर्णीपिलसंयुक्तां मूर्तिं सूर्यस्य
 कारयेत् कुंभस्योपरि संस्थाप्य गंधपुष्पैस्तथार्चयेत् आदित्यं पूजयेद्देवं नामभिः स्वेयं थोदितैः आदित्यं भास्करं भानुं रविं सूर्य
 दिवाकरं प्रभाकरं नमस्तुभ्यं संसारान्मांसमुद्धर मुक्तिमुक्तिप्रदो यस्मात्तस्माच्छांतिं प्रयच्छ मे नमो नमस्ते वरद ऋक् साम यजु
 षोपते नमोस्तु विश्वरूपाय विश्वधात्रे नमोस्तुते एवं संपूज्य विधिं ब्रूह्य देवं दिवाकरं पूजयेत्कपिलांधेनुं वस्त्रमाल्यानुलेपनैः
 दानमंत्रः दिव्यमूर्तिर्जगच्चक्षुर्द्वादशात्मा दिवाकरः कपिला सहितो देवो मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्वं कपिले पुण्ये सर्वलोक
 स्य पावनी प्रदत्ता सहसूर्येण मम मुक्तिप्रदा भव इति हेमाद्रौ स्कंदे इति कपिला षष्ठी व्रतो द्यापनं समाप्तं अथ कार्तिके
 स्कंद षष्ठी व्रतं हेमाद्रौ भविष्ये श्रीकृष्णउवाच षष्ठ्या फलाशनो राजन् विशेषात् कार्तिके नृप राज्यच्युतो विशेषेण स्व
 राज्यं लभते चिरात् षष्ठी नियमि महाराज सर्वदा सर्वकामदा उपोष्यासाप्रयत्नेन सर्वकालं जयार्थिना कार्तिके यस्य दयिता ए
 षा षष्ठी महातिथिः देवसेनाधिपत्यं हि प्राप्स्यस्य महांस्य महात्मना अस्यां हि श्रीसमायुक्तो यस्मात्स्कंदो भवत्पुरा तस्मात् षष्ठ्या न भु-

जीतप्राप्तुयाद्गार्गवीं सदा दत्वा ध्येयं कार्तिकेयाय स्थित्वा वेदक्षिणा मुखः दध्ना क्षतोदकेः पुष्पैर्मन्त्रेणानेन स्रज्जत सप्तर्षिदारजस्कंद
 सेनाधिपमहाबल रुद्रो मायिजषदुक्त्रं गंगागर्भनमोस्तुते प्रीयतां देवसेनानीः संपादयतु तद्भूतं दत्वा विप्राय चामानं यच्चान्य
 दपि वर्तते पश्चाद्भुक्ते त्वसो रात्र्या भूमिं कृत्वा तु भाजनं एवं षष्ठीव्रतस्थस्य उक्तं स्कंदेन यत्फलं तन्निबोध महाराज प्रीच्यमाने
 मयारिवलं षष्ठ्या फलाशनो यस्तु नक्ताहारो भविष्यति शकलायामथ कृष्णाय ब्रह्मचारी समाहितः तस्य सिद्धिं धृतिं
 पुष्टिं राज्यमायुर्निरामयं इह लोके परत्रापि दद्यात्स्कंदेन संशयः अशक्तश्चोपवासे वै तेन नक्तं समाचरेत् तैलं षष्ठ्या न
 भुंजीत न दिवा कुरु नंदन यस्तु षष्ठ्या नरो नक्तं कुर्याद्भरत सत्तम सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो गांगेयस्य प्रसादतः स्वर्गे च नियतं वा
 सोलभते नात्र संशयः इह चागत्य कालांते यथोक्तफलभाग्भवेत् देवानामपि वंद्यो सो राजराजो भविष्यति इति स्कं-
 द षष्ठीव्रतं भविष्योक्तं संपूर्णं अथ मार्गशीर्षशुक्ले भाद्रपदे वा च पाषष्ठीव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे स्कंद उवाच
 मासराज्यं च राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं कदाचिदाययौ द्रष्टुं दुर्वासामुनिसत्तमः तं पप्रच्छ महातेजा धर्मसूनुः कृतं जलिः
 राज्यलाभः कथं जातो मम विप्रतपोनिधे तद्भूतं श्रोतुमिच्छामि कर्तुं च मुनिसत्तम दुर्वास उवाच ० शृणु राजन् महाभाग
 व्रतानामुत्तमव्रतं अस्तीह यच्चीर्णमात्रं सर्वकामास्तु पूरयेत् सर्वपापक्षयं कुर्यादखंडितव्रतान्यपि षष्ठीभाद्रपदेशकृत्वा

वैधत्याचसमन्विता विशारवाभोमयोगेन सा चंपा इति विश्रुता देवास्तरमनुष्ठाणां दुर्लभाषष्टिहायनेः कृते त्रेतायां पंच-
 चाशद्वायनीद्वापरे पुनः चत्वारिंशत्कलो त्रिंशद्वायनी दुर्लभा ततः आदौ कृतयुगे पूर्व्यानीणां विश्वकर्मणा तत्फलादिश्व-
 कर्तृत्वं प्रजापत्यमवाप्नु यात् पृथुना कार्तवीर्येण भुवि नारायणेन च ईश्वरेण मया साहर्द्वे तरेतरलिप्सया यश्चेतद्विधिवत्कुर्या-
 त्सौत्यंतं फलमश्नुते युधिष्ठिर उवाच तद्विधिं श्रोतुमिच्छामि विस्तराद्गदतो मुने के मंत्राः के च नियमाः सापि किं लक्षणा-
 भवेत् दुर्वासा उवाच हि देवत्यर्क्षभोमेन वैधृतेन समन्विता भाद्रे मासि सितेषु षष्ठी सा चंपेति निगद्यते पंचम्यां नियमे कुर्या-
 देकमुक्तं समाचरेत् चंपा षष्ठी त्रतं कुर्याद्यथोक्तं वचनाद्गुरोः ततः प्रभाते विमले दंतधावनपूर्वकं कृत्वा स्नानं शक्त्यभिर्भूत्वा संकल्प्य
 च यथाविधि निराहारो घृते देवेश त्वद्भक्तस्त्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहं भक्त्या शरणं भव भास्कर संकल्पमंत्रः ततः स्नानं प्र-
 कुर्यात् नद्यादौ विमले जले मृदमालभ्य मंत्रे श्रुतिलेः शुकैले श्वमंत्रवित् सावित्रं परमं त्वंहि परं धाम जले मम त्वमेजसा परिफ्रष्टं
 पापं यातु सहस्रधा प्रार्थना आद्यत्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च पापं नाशय मे देव वाङ्मनः कर्मभिः कृतं स्नानमंत्रः
 ततः संतर्पयेद्देवानृषीन् पितृगणानपि ततश्चेत्यगृहं मोनी पारं वंडालापवर्जितः स्थंडिलं कारयेच्छुद्धं चतुरस्रं सुशोभनं
 स्थापयेदत्र णंकुं भं पंचरत्नसमन्वितं कुंकुमेन लिखेत्पद्मं द्वादशां रसकर्णिकं तस्योपरि न्यसेत्सूर्यं सौवर्णं सरथारुणं शक्त्या वा वि-

तत्सारेण वित्तशाक्यविवर्जितः तमर्चयेद्गन्धपुष्पैर्विधिमन्त्रपुरःसरं पंचामृतेन स्नपनं कुर्यादिकं स्य संयुतः ततस्तु गन्धतोयेन परां पूजां
 मारभेत् गन्धैर्नानाविधैर्दिव्यैः कपूरागरुकुंकुमैः फलेर्नानाविधैर्दिव्यैः कुंकुमैश्च सुगन्धिभिः मण्डपं कारयेत्तत्र पुष्पमालाविभूषितं
 यथाशोभं प्रकुर्वति अधश्चोपरिसर्वतः ततः संपूजयेद्देवं भास्करं कमलोपरि मध्येदलेषु पूर्वादित्यादित्यादीन् संपूजयेत् आदि-
 त्याय० भास्कराय० भानवे० अर्यम्णेन० विश्वचक्राय० अंशुमते० सहस्रांशवे० रवगाय० साराधाय० सूर्याय० द्वादशात्मने० प्र-
 भाकराय० १२ जन्मान्तरसहस्रेषु दुष्कृतं यन्मया कृतं तत्सर्वं नाशमायातु त्वत्प्रसादाद्दिवाकर ततो रथपूजा ततः संपूजयेद्देवमन्यु-
 तं तद्रथे स्थितं अष्टाक्षरेण मन्त्रेण गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् मन्त्रः ॐ प्रिणीः सूर्य आदित्यः इति मन्त्रः कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदा-
 त्मा विश्वतोमुखः जन्ममृत्युजरारोगसंसारभयनाशनः उदये अर्घ्यमन्त्रः ततः संपूजयेच्छुक्लां सवत्सां गां पयस्विनीं सवस्त्रधं रा-
 सरणां कांस्यपात्रे च दोहिनीं ब्रह्मणोत्पादिते देवि सर्वपापविनाशिनी संसारार्णवमग्नं मां गोमातस्त्रातु महीसि सरूपा बहुरूपा
 श्रुवातरो लोकमातरः गावो मासु पसर्पे तु सरितः सागरं यथा यालक्ष्मीः सर्वदेवानां याचदेवेषु संस्थिता धेनुरूपेण सा देवी मम पापं
 व्यपोहतु तिलहोमं ततः कुर्यात्सा विभ्याष्टोत्तरं शतं ततस्तोकल्पयेद्देवुं सद्यो मे प्रीयतामपि आचार्याय ततो दद्यादादित्यं सरथा
 कृणु सकुंभरक्तवस्त्रैश्च सर्वोपस्करसंयुतं मनोभिलषिता वासिं करोतु मम भास्करः दानमन्त्रः गृण्हामि प्रस्फुररवे भवंतं विश्व

ब्र. रा.
१०८

लोभुरवं मनोभिलषितावासिसुप्रयोः कर्तुमर्हसि प्रतिगृह णमंत्रः सर्वतीर्थमयीधेनुं सर्वयज्ञमयीशुभां सर्वदानमयीं देवीं ब्राह्म-
णापददाम्यहं गोदानं गृहहामिस्तरमीं देवीं सर्वयज्ञमयीं शुभां उभौ पुनीहिवरदे उभयोस्तारकाभव ततस्तु भोजयेद्विप्रान् द्वादशैव स्व-
शक्तितः दद्याच्च दक्षिणां तेभ्यः प्राणिपत्यविसर्जयेत् अवेकल्पं भवेत्तस्य शांतिमाप्नुहि जित्तम अभिनंदय तमाशीभिस्तैः सर्वेभ्यः
नंदिताः ततस्तु स्वयमग्राया द्विजानामवशिष्टकं सहपुत्रैः कलत्रैश्च अन्ये बीहुजने दत्तः एवं चः कुरुते राजन् सीत्यंतं पुण्यमश्नुते प्रभूणां
च विधिः प्रोक्तः सर्वेषां हृष्टिगोचरः सर्वैश्च तद्भक्तकार्यैः स्वशक्त्या दुःखप्रीतिभिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते विफलं ननु त-
स्यास्य दनुशस्त्वनुकल्पिकः अथ निधनस्य विधिः पंचम्यां नियमं कुर्यादाचार्यवचनाद्भूती वक्ष्यांस्मानं प्रकुर्वीत संतर्प्य पितृदेव-
ताः अभ्येत्य स्वगृहं भौनि सूर्यमनसि चिंतयेत् स्थापयेदब्रणं कुं संमृत्पानं च तथोपरि तस्योपरि न्यसेत्सूर्यफलकेन विनिर्मितं सौ-
ण्डिकं संयुक्तं रथं सारथिना युतं तमर्चयेज्जगन्नाथं गृहीत्वा ज्ञां गुरोः स्वयं षडक्षरेण मंत्रेण गंधधूपपुष्पाक्षतादिभिः ॐ नमः सूर्या-
येति मंत्रः संपूज्य विधिवद्देवं फलपुष्पादिकं च यत् सूर्यनिवेदयेत्सर्वे सूर्या मे प्रीयतामिति ततः प्रभाते विमले गत्वा गुरुगृहं प्रति स-
र्वोपकरणैः सूर्यमाचार्याय निवेदयेत् धान्यपुष्पफलैश्च रत्नधेनूनादिकं च यत् गवांकोटिसहस्रं तु कुरुक्षेत्रे कर्पवर्षि चंपादानस्थरा-
जेंद्रकलां नार्हति षोडशीं सर्वतीर्थप्रदानानि तथा न्यायपि षोडश चंपया तुलितानीह चंपकात्वंतिरिच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे चंपा

षष्ठीव्रतसंपूर्णं अथमार्गशीर्षशुक्लचंपाषष्ठी मार्गमासे शुक्लपक्षे षष्ठी वैधृति संयुता रविवारेण संयुक्ता सा चंपा इति
 ता इति मल्लारी माहात्म्ये मार्गशीर्षे मले पक्षे षष्ठीवारं शुक्लमालिनः शततारागते चंद्रलिंगे स्याद्दृष्टिगोचरमिति इयं योग
 पा पूर्वायोगाभावे पराग्राह्या इति चंपा षष्ठी अथ सप्तमीव्रतानि तत्र वैशाख शुक्ल सप्तम्यां गंगोत्पत्तिः तत्र पूजाची
 वीचंद्रोदये ब्राह्मे वैशाख शुक्ल सप्तम्यां जन्तुना जगन्हवी स्वयं क्रोधात्पीता पुनस्त्यक्ता कर्णरंध्रात्तु दक्षिणात् तां तत्र पूजयेत्
 गंगगनमेखलां इति हरिवंशोपपद्यते अब्दप्रातः स्नानमभिधा य गंगायाम् व्रतकथा महायशस्करी उक्ता प्रत्युषे च सदा
 नं कार्यं मेदाकिनीजले अन्यत्र वा जले स्नानं शुक्लपक्षे हरिप्रिये एतद्गंगाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं शुभं सप्तसप्तचसे साधकुल
 निहरिवल्लभे स्त्रीतारयति धर्मज्ञे गंगाव्रतकचारिणी देयं कुंभसहस्रं तु गंगायाम् व्रतकेशभो तारणं सिद्धिदं चैव तद्भूतं सर्वकामि-
 कं वैशाख शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां पूजयेद्हरिं गंगायाम् विधिं कृत्वा भोजयेद्ब्राह्मणो दश पूजयेत्सूक्ष्मवस्त्रैश्च पुष्पैश्च कंचुद-
 नैश्च भोः पूजकः सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः अयं च शिष्टाचारात् मध्याह्न्यापि नीयात्वा दिनद्वये तद्वा सो एकदेशव्याप्तौ वा
 पूर्वायुग्मवाक्यात् इति गंगासप्तमीव्रतं अथ शुक्लादिश्रावणारुण्यासप्तम्यां शीतलाव्रतं तच्च मध्याह्न्यापि न्यायं कार्यं तच्च माध-
 वीयं हारीतः पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापि नीतिरिति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य समग्रहजन्मा जन्मांतरे च अपे-

ब्र-रा-
१०९

धन्यप्राप्तये अखंडितमर्तुसंयोगपुत्रपौत्रादिधनधान्यप्राप्तये शीतलाव्रतं करिष्ये अथ यथागीर्तितोपचारैः शीतलां पूजयेत् तत्र अष्ट-
लपीठे अष्टाङ्गकलशं संस्थाप्य तदुपरि सोवर्णी शीतलां पूजयेत् अथ ध्यानं स्कांदे वन्दे शीतला देवीं रासप्रस्थादिगंबरां मार्जनीकलश-
पेतां शूर्पालंकृतमस्तकां कुंभे संस्थापयेद्देवीं पूजयेन्नाममंत्रतः शीतले दहमे पापपुनसौख्यफलप्रदं धनधान्यप्रदे देवी पूजोगुण-
नमोस्तुते इति ध्यानं आवाहनं आसनं पाद्यं विधाय शीतलाकारि अवैधव्यशितप्रदे श्रावणस्य सिते पक्षे अर्घ्यगुणं हनमोस्तु-
ते अर्घ्यं नाममंत्रेण पूजनीया आचमनं स्नानं वस्त्रं उपवस्त्रं विलेपनं अलंकारान् पुष्पां धूपं दीपं शीतले दहमे पापपुनसौख्य-
दनयुतं शुभं नैवेद्यं गृह्यतां देवि घृतमिश्रं च संदरि संपूज्य सप्तगोरीश्वभोजयेच्च प्रयत्नतः नैवेद्यं करोद्वर्तनं फल-
लं दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कां व्रतसंपूर्णफलवाप्तये ब्राह्मणाय वायनं तत्र मंत्रः दध्यन्न-
णायुक्तं वाणकं फलसंयुतं शीतला प्रीतये तुभ्यं ब्राह्मणाय ददाम्यहं इति पूजनं अथ कथा हेमाद्रौ भविष्ये कृष्ण-
प्रसिद्धं श्रूयतां रम्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रद्युम्नश्च राजा भूतृपतिर्लोकपालकः धर्मशीलाभिधाचासीत् तस्य भार्या यश-
साकांडेरता सा धी दानशीला प्रियंवदा बभूव प्रथमः पुत्रो महाधर्मेति नामतः नंदते पितृवत्सल्या काले न्यस्मिन् ततो-
तीया पुत्रा पुत्री तस्य जाता गुणोत्तमा पुत्री लक्षणा संपन्ना शशभकारिती नामतः वरुधे सापि तुर्गहे सर्वगुणसंदरी

यं जगमुर्वाहणीपतिरक्षणात् ब्राह्मणीहर्षितां वृद्धाप्रणिपत्यपतिव्रता देहिमातर्नमस्तेस्तु अवैधव्यवियोगता अन्यापिशी
 तलायास्तु व्रतं नारी करिष्यति अवैधव्यमदारिद्र्यमवियोगः स्वभर्तृतः तथेत्यंतर्दधे देवी शीतला कामरूपिणी शीतलाया वरं ल
 ध्वाजगामात्मीयवैश्वानि पद्यानिवासप्रभुविश्ववंद्यसमर्हणासाधितविश्वमंगला प्रसादमासाद्य च शीतलायानित्योत्सवा
 नावर्तिवद्धभूव इति भाविष्ये शीतल व्रतं संपूर्णं अथ भाद्रपदशुक्लसप्तम्यामुक्ताभरणं व्रतं हेमाद्रौ भाविष्ये सामध्याह्नव्यापि
 नीग्राह्या तद्यासावव्याप्तौ परा मम इह जन्मानि अखंडितसंततिपुत्रपौत्रवृद्धये मुक्ताभरणं व्रते उमामहेश्वरपूजनं करिष्ये अथ
 हृशानपरमात्मनूजगद्गुरो प्रतिपादितया सोमपूजया पूजयाम्यहं आवाहनं अनेकरत्नरवचितं सौवर्ण्यमणि
 तं महादेवगृहाणासनमुत्तमं आसनं पाद्यं गृहाणा देवेश सर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसतां शंभो सर्वेश्वर नमो
 मर्घ्यमनर्घ्यं त्वममराधीश शंकर किंकरीभूतया सोममया दत्तं गृहाणा भोः अर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः समानी
 तलमाचमनीयार्थं गृहाणा उमया सह आचमनीयं मध्वाज्यशर्करा मिश्रमधुना परिकल्पितः शंकरप्रीतये तुभ्यं
 दत्तः मधुपर्कः पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्रीयतां परमेश्वरः पंचामृतस्नानं गंगाच
 रिसरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरी स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां शङ्खोदकस्नानं स्नानादूर्ध्वमहादेन प्रीत्या पापप्रणाशन

गृह्यतांकांतयासह वस्त्रं उपवीतं सोत्तरीयं नानाधूपणभूषितं गृहाण सोमविमलं मया दत्तमिदं शक्रं उपवीतं म
 यनसारं सुगंधियुक्तं चंदनं पंचवदनं गृहाण तन्नितासह चंदनं जातीचंपकपुन्नागबकुलैः पारिजातकैः शतपत्रै
 मेहसुमापतिं पुष्पाणि त्रैलोक्यपावनं तेद्यपरमात्मन् जगद्गुरो चंदनागरुकपूरधूपं दास्यामि शंकर धूपं शक्रभव
 डितं वह्निनायुतं दीपमेकमनेकां कप्रतिमं कलयातिमं दीपं पयसा पूषकसरं दुग्धान्नं सगुडोदनं दिव्यान्नं षड्रसोपे
 न्वितं समर्पयामि देवेश किं करीशं करायते नैवेद्यं पुनराचमनं शृङ्गं कुरु सोमां बुनामुना सुरवशद्विकरं देव रूप
 आचमनीयं कस्तूरीकासमायुक्तं मलयाचलसंभवं गृहाण चंदनं सोमकरो दूर्तनकं शक्रं करो दूर्तनं नारी
 केरफलजंबूफलं नारिङ्गमुत्तमं कूष्माण्डं पूरतो भक्त्या कल्पितं प्रतिगृह्यतां फलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां
 नीराजनं पुष्पाजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं महादेव महाराज प्रीत्या पापप्रणाशन अस्माकं कुर्वतो पूजाभवता साधुयोजिता
 ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भवतो विहिता च या संपूर्णा सा तु विश्वेश विमला त्वत्प्रसादतः इति प्रार्थना देवदेव जगन्नाथ सर्वसौभाग्यदा
 यक गृणहीयां दोरकं रूपं पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनं दोरकग्रहणं सप्तसामोपगीतं त्वं धारयामि जगद्गुरो सूत्रग्रंथि स्थितं नित्यं धारयामि स्थि
 रो भव इति दोरकबंधनं हरपापानि सर्वाणि तुष्टिं कुरु दयानिधे प्रसन्नः सन्नुमाकांत दीर्घायुः पुत्रदोभव इति जीर्णदोरकोत्तारणं अथ

तस्यातद्वतं विस्मृतं शभं चंद्रमुख्याः प्रमत्ताया विस्मृतः सुतदोरकः भद्रमुख्यास्तथा भद्रे विस्मृतं सर्वमेव तत् मृता कैश्चिदहोरात्रैः सावभूव
 पु वंगमी भद्रारव्याकु कुटीजाता व्रतभंगाच्छुभानने संभूय भूयः समयं प्राकृष्टं चक्रतुः सदा कालेन पंचतां प्राप्ते सखीभावात्सहेवते अ
 देवमातृके देशे जाता गोकुलसंशके भद्रारव्या ब्राह्मणी जाता यासी चंद्रमुखी परा नाम्ना भद्रमुखी या सा भूषणानामसा भवत् अग्निमीळस्य
 सादत्ता पित्रा तस्य पुरोधसः अतीव वल्लभा चासीद्भूषणा भूषणा प्रिया भूषिता भूषणवरे रूपेणालंकृता स्वयं तस्या बभूवुरष्टौ च सु
 त्राः सर्वगुणा न्विताः मातृवद्रूपसंपन्नाः पितृवद्धर्मशालिनः सख्यो ते तेन तद्वच्च जाते जातिस्मरे किल पुनर्निरंतरा प्रीतिस्तयो रा-
 सी यथा पुरा काले बहुतिथे जाते जाता संत्यक्तयो वना मध्ये वयसिराज्ञी सा पुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरी रोगिणं मूकं प्रज्ञाहीनं च वि-
 स्तरं तादृशोऽपि महाभागे मृतो सो नववार्षिकः ततस्तां भूषणाद्रष्टुमीश्वरीं पुत्रदुःखिवर्ता सखीभावादतिस्नेहात्पुत्रैः स्वेऽपरिवा-
 रिता अमुक्ताभरणा भद्रास्वरूपेणैव भूषिता सा हि भद्रादिजस्य भूद्राय भूषणनामिका पुरा हितस्याः कालेन कुकुटी बहु-
 पुत्रिणी तादृस्वातादृशी भव्यां प्रजज्वाले श्वरीरुपा ततो गृहं प्रेषयित्वा ब्राह्मणी तीव्रमत्सरं चित्यामास सा शीघ्रं तस्याः पुत्रवध-
 ति निश्चित्य चेतसा क्रूराया तया मासतत्कृतान् हताहताश्चेत्त पुत्राः पुनर्जीवित्यनामयाः तदद्भुततरं दृष्ट्वा सखीमाहूय भूषणा उप-
 विश्यासने श्रेष्ठे बहुमानपुरःसरं अपृच्छद्विस्मया विष्टाराज्ञी सानृपवल्लभा ब्रूहितथ्यं महाभागे किं त्वया कृतं कृतं दानव्रतं तयो

वायनं मंडकान्सफलान्युक्तान्सघृतान्दक्षिणायुतान् एकादशशतं कृत्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात् सोमस्य तुष्ट-
ये शंकरः प्रतिगृह्णाति शं करो वेददाति च शंकरस्तारको भाष्यां शंकराय नमो नमः इति वायनं एवं प्रापूजनं कुर्यात् सोमस्य सखदस्थ च
सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते प्रार्थना इति पूजा अथ कथा श्रीकृष्ण उ० मुनींद्रो लोमशो नाम मथुरायां गतपुरा सोर्वितो-
वल्गुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोरमाः ततः कथायितुं भूयः कथामेतां प्रचक्रमे कंसेन ते हताः पुत्राः-
जाता जाताः पुनः पुनः मृतवत्सार्देव कित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता यथा चंद्रमुखी दीना बभूव नहुषप्रिया पश्चाच्छीर्णव्रतचैव बभूव तत्र वत्स-
का त्वमपि देव किं तथा माविष्य सिन संशयः लोमश उवाच अयोध्यायां पुरा राजानं हुषो नाम विश्रुतः तस्य स्त्रीरूपसंपन्ना देवी चंद्रमुखी
प्रिया तथा तस्यैव नगरे विष्णुगुप्तो भवद्विजः आसीद्गुणवती तस्य पत्नी भद्रमुखी तथा तयोरासीदति प्रीतिः स्पृहणीया परस्परं अ-
द्य ते द्वे अपि सरव्यो स्नानार्थं शरयूजले प्राप्ते प्राप्ताश्च तत्रैव बद्ध्वा वै नगरांगनाः ताः स्नात्वा मंडलं चक्रुस्तन्मध्ये व्यक्तरूपिणं लेपयित्वा-
शिवं शांतमुमया सह शंकरं गंधपुष्पाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य गंतुकामास्ताः पप्रच्छ तुरुभौ स्त्रियो ता ऊचुः अस्मा-
भिः शं करो देवः पार्वत्या सह पूजितः बध्वा सूत्रमयं तंतुं शिवस्यात्मानि वेदितः धारणीयमिदं तावद्यावत्प्राणविधारणं तासां तद्व-
चनं श्रुत्वा सरव्यो ते चापि देव किं कृत्वा च समयं तत्र बध्वा दोष्यं स दोरकं ततस्तान् गृहं जग्मुः स्वसखीभिः समाहताः कालेन महता

चापिशूषणमुपोषणं येन ते निहताः पुत्राः पुनर्जीवंत्यनामयाः तथा हि बह्वपुत्राश्च जीवद्वापि शूषणानना अमुक्ताभरणानित्यं
 भर्तुश्चेत्तस्यैव स्थिता अतीव शोभसे भद्रे विद्युदेव यथांबरे भूषणोवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि जन्मान्तरविचेष्टितं किंतु दिवि स्मृतं
 सर्वमयो ध्यायां कृतं हियत् आवाभ्यां व्रतवैकल्यं प्रमत्ताभ्यां वरानने येन त्वं पुत्रं गीजाता जाता हं कुक्षु दीतथा तथापि व्रतवैकल्यं
 त्वया चापल्यतः कृतं मया तु सर्वभावेन चेतसा ध्याय शंकरं तिर्यग्योन्यनुसारेण मनो हृत्यात्यनुष्ठितं एतद्विकारणं भद्रेनान्यत्किं
 चित्करोम्यहं लोमश उवाच इत्याकर्ण्य वचः स्मृत्वा पूर्वजन्मविचेष्टितं ईश्वरी च तया सार्द्धं पुनः सम्यक् चकार ह व्रतस्यास्य प्रभावेन पु
 त्रपौत्रादिसंभवं भुक्त्वा तु सौख्यं मनुलं मृता शिवपुरंगता तस्मात्त्वमपि कल्याणि व्रतमेतत्समाचर आरब्धेऽस्मिन् व्रते दिव्ये जीवत्पुत्र
 भविष्यसि देवक्युवाच ब्रह्मन्नारव्याहि मे सम्यक् व्रतमेतत्सर्वप्रदं संतानदृष्टिकरणं शिवलोकस्थितिप्रदं लोमश उ० भद्रेभाद्र
 पदे मासि सप्तम्यां सलिलाशये स्नात्वा शिवं मंडलके लेखयित्वा सहां बिकां तत्र संपूज्य समयं कुर्याद् ध्वाकरे गुणं यावज्जीवं मयात्मा
 तु शिवस्य विनिवेदितः इत्येवं समयं कृत्वा ततः प्रभृतिदोरकं सौवर्णं राजतं वापि सूत्रं वा धारयेत्करे मंडकान्वेष्टितान् दद्यान्मासे पक्षे च
 वाब्दके स्वयं तांश्चैव भुंजीत व्रतसंगभयाच्छुभे प्रतिमासं तु सप्तम्यां शकलपक्षे विशेषतः कुर्यादेवं व्रतं भद्रं वर्षांते पितुर्देवकी कारि
 तामुद्रिकाशेवी हेमी रूप्यास्वशक्तिः ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् आचार्याय विशेषेण सवर्णस्यां गुलीयकं पुष्पं कु

ब्र-स-
११३

सुमसंयुक्तं तां ब्रूलां जनसूत्रकैः सहायेतृतीया एवंतत्कारयित्वा तु व्रतं संततिवर्धनं सर्वपापविनिर्मुक्तं मुक्तासौरव्यमनामयं संतानं
वर्धयित्वा च शिवलोके महीयते एतत्ते सर्वमारव्यानं भारव्यातं व्रतमुत्तमं कुरु देव कियत्नेन जीवत्पुत्रा भविष्यसि कव्या उवाच इत्युक्त्वा
तु मुनिश्चैष्ठस्तत्रैवांतरधीयत चकार सर्वयत्नेन यदुक्तं तत्रधीमता व्रतस्यास्य प्रभावेन देवकी मां मजीजनत् तस्मात्पार्थ नरैः का
यै स्त्रीभिः कार्यं विशेषतः व्रतपापप्रशमनं सरवसंततिवर्धनं एवं यः शृणुयाद्भक्त्या यश्चैतत्प्रतिपादयेत् व्रतमारव्यानसहितं सो
पि पापैः प्रमुच्यते आरव्यानं कं व्रतमिदं सरवसौरव्यकामाया स्त्री करिष्यति शिवं हृदये निधाय दुःखं विहाय बहुशो गतकल्मषो घासा
स्त्री व्रताद्भवति शोभनजीववत्सा इति हेमाद्रौ भविष्ये मुक्ताभरणसप्तमी व्रतं संपूर्णं अथ आश्विन शुक्ल सप्तम्यां सरस्वती पूजा
सा उदयव्यापिनी ग्राह्या युगाद्या वर्षवृद्धिश्च सप्तमी पार्वती प्रिया रवे रुदयमीक्षंते लतासुतिथि युग्मके व्रतापमां तं डे भविष्योक्ते
वर्षवृद्धिर्जन्मतिथिस्तत्रैव मूलनक्षत्रे पुस्तकस्थापनमुक्तं रुद्रयामले मूलक्षेत्रे सधाधीशपूजनीया सरस्वती पूजयेत्प्रत्यहं या
वत्श्रवणांते विसर्जयेत् नाध्यापयेन्न च लिरवेन्नाधीयीच कदाचन पुस्तके स्थापिते देव्या विद्याकामो दिजोत्तमः अहं भद्रा च भद्रा
हं नावयोरंतरं क्वचित् सर्वसिद्धिप्रदास्यामि भद्रायां तद्यर्चिता स्म्यहं आश्विनस्य सिते पक्षे मे धाना मसरस्वती मूले नावाहये देवीं श्रव
णेन विसर्जयेत् इति सरस्वती पूजनं अथ रथसप्तमी व्रतं अस्यां स्नानविधिः तच्च अरुणोदयव्यापिन्यां कार्यं तदुक्तं मदनरत्ने स्मृ

तिसंग्रहे सूर्यग्रहणतुल्यासाशुक्लामाघस्यसप्तमी अरुणोदयवेलायां स्नानं तत्र महत्फलं माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कीदृशपुण्यदा कु-
 र्यात् स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसंपदः दिनद्वये अरुणोदयव्यापित्वे पूर्वैव सौवर्णे राजते नाम्ने भक्त्या लाबुमये तथा तैलेन वतिदीतव्या
 महापात्रे तुरंजिता समाहितमना भूत्वा दीपं शिरसि धारयेत् भास्करं तद्दये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः
 अरुणारुणानमस्तेस्तु हरिदश्वनमोस्तुते जलोपरि दीपांस्तीर्त्वा संतर्प्य पितृदेवताः लोलार्करथसप्तम्यां स्नात्वा गंगादिसंगमे सप्तज-
 न्मकृतेः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणान् इति गर्गः षष्ठी सप्तमी योगे वारथा रूढां शुक्लमालिनः योगो यं पद्मकोनाम सहस्रार्कग्रहेः समः एतच्च
 स्नानं तिथ्यादिस्मरणानंतरं शिष्टाचारात् सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि शिरसि निधाय तत्र मंत्रः यद्यज्जन्मकृते पापं नया सप्तसृज-
 न्मसु तन्मे रोगं च शोकं च माकरीहतु सप्तमी स्नानानंतरं मर्घ्यं च दातव्यं मंत्रपूर्वकं सप्तसप्तावह प्रीत सप्तलोकप्रदीपन सप्तम्या सहि-
 तो देवगृहाणां ध्यादिवाकरं अर्घ्यं जननी सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसप्तिके सप्तव्याहृतिके देवि नमस्ते सूर्यमंडले प्रार्थन इति स्नान-
 विधिः अनेनैव तु मंत्रेण पूजयेच्च दिवाकरं कृत्वा षोडशधाराजन् सप्ताश्वरथमंडले अथ कथा युधिष्ठिर उवाच कथं सांक्रि-
 यते कृष्णमनुष्ये रथसप्तमी चक्रवर्तित्वफलदा या हिख्याता त्वया भम श्रीकृष्ण उवाच आसीत्कांबोजविषये यशोवर्त्मानरा-
 धिपः दृष्ट्वेव यसितस्यासीत् सर्वव्याधियुतः सुतः तत्कर्म पापं सोऽपृच्छ द्विनीतं द्विजपुंगवं सप्राहराजन् वैश्यो यं कृपणः पूर्व

जन्मनि ददर्श रथसप्तम्याः क्रियमाणं व्रतं नृप व्रतदर्शनिमाहात्म्यादुत्पन्नो जवरेतव अ दाता विभवेयस्मान् तस्मात्स व्याधितो भव-
त् ततः सराजापप्रच्छ किमेतस्य विधीयतां यस्य संदर्शनात्प्राप्तौ लोभी स्थानमनुत्तमं ब्राह्मण उवाच तदेव क्रियतां राजनूर-
थसप्तमि संज्ञितं व्रतं पापहरं येन चक्रवर्तित्वमाप्यते राजोवाच ब्रूहि विप्र व्रतं कृत्स्नसंविधानं समं नृकं रोगिणो च दरिद्राणां स-
र्वसंपत्त्यदायकं द्विज उवाच शक्रकल्पक्षेतुमायस्य षष्ठ्या मामंत्रयेद्गृही स्नानं शक्रकलतिलैः कार्यं नद्यादौ विमले जले वापी कूपत-
डागेषु विधिबद्धं धर्मतः देवादीन् पूजयित्वा तु नत्वा सूर्यालयं गतः सूर्यं पूज्य नमस्कृत्य पुष्पधूपाक्षतैः शक्रैः आगत्य पु-
वनं पश्चात्पंचयज्ञांश्च निर्वपेत् स भोज्यातिथिभृत्यांश्च बालकानां श्रितान् स्वयं विद्यमाने दिने स्त्रीया द्वाग्यतस्तं वर्जितं
रात्रौ विप्रान्समाहूय सर्वज्ञानू वेदपारगान् संपूज्य नियमं कुर्यात्सूर्यमाधामचेतसि सप्तम्यां तु निराहारो सर्वभोगविव-
र्जितः शोभ्येषु न्याजगन्नाथ निर्विघ्नं तत्र मे कुरु इत्युच्चार्य नृपश्चेष्टु तोयं तोयेषु निक्षिपेत् ततो विसृज्य तं विप्रं स्वपेद्गृही मो जि-
तेंद्रियः ततः प्रातः समुत्थाय श्रुत्वा शौचं शक्रिर्नरः कारयित्वा रथं दिव्यं किंकिणी जालमालिनं सर्वापस्करसंयुक्तं रत्नैः सर्वा-
गचिन्तितं काचन राजतं वाथ हयसारथि संयुतं ततो मध्याह्न समये कृतस्नानादिक्रोवती अतिर्यग्वीक्ष्य भाणस्तु पारं वंडालाप-
वर्जितः सौरसूक्तं जपेत्प्राज्ञ आगच्छेत्स्वमालयं निवृत्तनित्यकार्यं कृत्वा ब्राह्मणवाचनं वस्त्रमंडपिकामध्ये स्थापयेत्तं

शोचमं कुंकुमेनस्रगंधेनचर्चयित्वासमंततः मालाभिःपुष्पधूपैश्चसमंतात्परिवेष्टयेत् धूपेनागरुमिष्टेनधूपयित्वाततोपरि रथ
 स्थं पूजयेद्भानुं सर्वसंपूर्णलक्षणं वित्तानुसारं हेमं च वित्तशाय्यविवर्जितः शाठ्याद्व्रजति वै कल्य वै कल्यादिफलं भवेत् ततो देवं
 समभ्यर्च्य सरथं सहस्रारथिं पुष्पैर्धूपैस्तथा गंधैर्वस्त्रालंकारभूषणैः फलेर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः पूजये-
 द्भास्करं भक्त्या मंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमात् भानो दिवाकरादित्यमांतडजगतां पते अपां निधे जगद्रक्षभूतभावन भास्कर
 प्रणतार्तिहरा चित्य विश्वचिंतामणे विष्णो विष्णो हंसादिभूतेश आदिमध्यांतभास्कर भक्तिहीनं क्रियाहीनं मंत्रहीनं
 जगत्पते प्रसादात्तवसंपूर्णमर्चनं यदि हास्तु मे एवं संपूज्य देवेशं प्रार्थयेत्स मनोगतं ददाति प्रार्थितं भानुभक्त्या सतो
 पित्तानरेः वित्तहीनोपि विधिना सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं ससारथिं साश्वं वपकिं भिन्नलेखितं सौवर्णं च तथा भानुय-
 था शक्त्या विनिर्मितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं जागरं कारयेद्वात्रो गीतवादित्रनिस्सनेः ग्रेहणीये विचित्रे
 श्च पुण्याख्यानकथादिभिः रथयानां प्रपश्येत् भानो रायतनं श्रिया अनिमीलितनेत्रस्तु नयेत्तारजनीं बुधः मन्त्राते विम-
 ले स्नात्वा कृतकृत्यस्ततो द्विजान् तर्पयेद्विविधैरत्नैर्दानैर्वासो विभूषणैः अश्वमेधेन तुल्यं तदिदं ब्रह्मविदो विदुः अतो दे-
 यानि दानानि यथा शक्त्या विचक्षणैः रथस्तु गुरवैर्देवो यथोपस्करसंयुतः सरक्तवस्त्रयुगुलो रक्तधेनुसमन्वितः एवं चोर्ण

व्रतोराजन् किं नान्मोतिजगत्रये तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वं रथसप्तमीं येनारोग्यो भवेत्पुत्रस्त्वदीयो नृपसत्तम व्रतस्यास्य प्रभावेन
 प्रसादाद्भास्करस्य च भविष्यति महातेजा महाबलपराक्रमः भोगान्सविपुलान् राजन् भुंक्ते राज्यमकंटकं दत्त्वा सो रथसप्तम्यां
 जायते मानवोत्तमः लभते पुत्रपौत्रांश्च सूर्यलोकं स पश्यति तत्र स्थित्वा कल्पमेकं चक्रवर्ती भविष्यति कृष्ण उवाच इति सर्वं स
 भारव्यायतपो युक्तो द्विजोत्तमः यथा मत्तं जगामा सो नृपः सर्वचकार ह यथादिष्टं द्विजेंद्रेण तत्तत्सर्वं बभूव ह एवं स चक्रवर्ति त्वं प्राप्त-
 वान् नृप नन्दनः श्रूयते यस्तु मां धाता पुराणेषु परं तपः यद्दंष्ट्रं पुण्याद्भक्त्या श्रावयेच्च यथाविधि तस्यैव पुष्यते भानुर्यच्छत्येवापि संव-
 दः एवं विधं रथवरं रथवाजि युक्तं हेमं च हेमशतदीधितिना समन्तं दद्याच्च माघसितसप्तमिवासरे यो सः सर्वचक्रगतिरेव महीं भुनक्ति
 इति रथसप्तमी कथा संपूर्णा अत्रैव अचला सप्तमी व्रतं युधिष्ठिर उवाच कथं स्त्रियः स्वरूपास्तुः स भगाः स प्रजास्तथा पुण्यस्य स
 हतश्चान्न सर्वमेतत्फलं यतः अल्पायासेन स महद्येन पुण्यमवाप्यते कथयस्व प्रसादेन येन श्रेयो भविष्यति श्रीकृष्ण उ० श्रूयतां भार-
 तश्रेष्ठरहस्यं मुनिभाषितं यन्मया कस्यचिन्नोक्तं अचला सप्तमी व्रतं वेश्या चेंदुमती नाम रूपोदार्यगुणान्विता आसीत् कुरुकुलश्रे-
 ष्ठसगरस्य विलासिनी सा वसिष्ठाश्रमं पुण्यं जगाम गजगामिनी वसिष्ठमृषिमासीनं प्रणम्या नतकंधरा कृतांजलिपुटो भूत्वा प्रा-
 हेदं जगतो हितं मयानदत्तं न हुतं नोपवासकृतव्रतं भक्त्या संपूजितः शंभुः स्वामिन् शार्ङ्गधरो न च सांप्रतं तप्यमानाया व्रतं किंचि

दूदस्वमे येनदुःखातुपायोधादुद्धरामिभवार्षात् एतत्तस्याःसुबहुचश्रुत्वातिकरुणं वचः कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिपुं
 गवः मायस्यसितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरुवरानने कृत्वा षष्ठ्यामेकभक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलं रा
 न्यांते चालयेत्वा स्वं दत्वा शिरसि दीपकं मायस्यसितसप्तम्यामचलं चालितं च यत् जलमलानां सर्वेषां स्नानं प्रक्षालनं तवः वसिष्ठवचनं
 श्रुत्वा तस्मिन् न हनि भारत चकारे दुर्मती स्नानं दानं सम्यग्यथाविधि स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् इन्द्रलोके प
 रोमध्ये नायकत्वं मवाप सा अचला सप्तमी स्नानं कथितं ते विज्ञापते सर्वपापप्रशमनं सर्वसौभाग्यवर्द्धनं युधिष्ठिर उ० सप्तमी
 स्नानमाहात्म्यं श्रुतं नीरविशेषतः सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिमंत्रसमन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां संपू
 ज्य भास्करं सप्तम्यां तु व्रती प्रातः सुगंधीरं जलाशयं सरित्सरस्तडागं वा देवरातमथापि वा स्नानं वा गहं सत्वेष्टं दुष्टसत्त्वे रदूषितं व्या
 लां बुपक्षिभिश्चैव जलगेर्मत्स्यकच्छपैः न केन चाल्यते यावत्तावत् स्नानं समाचरेत् सौवर्णेन राजते पात्रे भक्त्या लांबुमयेथवा तैलस्य
 वर्तिर्दातव्या नहारजतरं जिता महारजतं कुसुमं समाहितमना भूत्वा दत्वा शिरसि दीपकं भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत्
 नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्तु हरि वासनमो स्तुते जलोपरि हरे दीपं स्नात्वा संतर्प्य देवताः चंदनेन लिखे
 त्यक्षमष्टपदं सकर्णिकं मध्येशिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतं शाक्रेदले रविः पूज्यो भानुश्चैवानले तथा याम्येविव स्वान्नेर्भ

ल्ये भास्करं पूजयेत्ततः पश्चिमे सविता पूज्यः पूज्योर्कश्चानिलेदले सौम्ये सहस्रकिरणः शैवे सर्वत्रिको नृप पूज्याः प्रणवपूर्वास्तन
 मस्कारांत योजिताः पुष्पैः सुगंधधूपैश्च पृथक्त्वेन युधिष्ठिर विसृज्य वस्त्रसंवीतं स्वस्थानं गम्यतामिति विसर्जिते सहस्रांशौ
 समागम्य स्वमालयं तान्न पान्नेथ वा शक्त्या मृन्मये वाथ भक्तिमान् स्थापयेत्तिलपिष्टं च स घृतं स गुडं तथा कांचनं तालकं
 कृत्वा अशक्तास्तिलपिष्टं संस्थाप्य रक्तवस्त्रे पापुष्पैर्धूपैरथार्चयेत् ततस्तंचालयेद्दिग्प्रेर्दधानं त्रेण तालकं आदित्यस्य प्र
 सादेन प्रातःस्नानफलेन च दुष्टदोर्भाग्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकं तालकं तालकपत्रं पूजयित्वा पदेष्वारं विप्रानन्याश्च पूज
 येत् ततो दिनं समग्रं च मनो ध्यानतत्परः भास्करस्य कथा शृण्वन्न नन्याश्चापि संहिताः पारवंडादिभिरालापदर्शनस्य शि
 नोदिकं वर्जयेत्क्षपयेत्प्राज्ञस्ततो बंधुजनैः सह एतत्तत्कथितं पार्थरूपसो भाग्यकारकं अचलासप्तमीस्नानं सर्वकामफल
 प्रदं इति पठति समग्रं यः शृणोति प्रसंगात्कलिकलुषविनाशं सप्तमीस्नानमेतत् मतिमयि च जनानां यो ददाति प्रयत्नात्स्फुरस
 दनगतो सो सेव्यते चाप्सरोभिः इति अचलासप्तमीव्रतकथा समाप्ता अस्यामेव पुत्रसप्तमीव्रतं मदनरत्ने आदित्यपुराणे
 आदित्य उवा० पाघमासे तु शकलायां सप्तम्यां समुपोषितः यः पूजयेत्तं भाक्त्या तस्याहं पुत्रतां व्रजेत् एवं चोभयसप्तम्यां मा
 सिमासि सरोत्तम यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या सप्तमेकं मेकमादरात् सप्तमेकः संवत्सरः प्रयच्छामि स्रुतं तस्य आत्मनो ह्यंगसंभवं वित्तं

यशस्तथा पुत्रमारोग्यं परमं सदा माघमासे तु यो विप्रः शकलपक्षजितेन्द्रियः पारवन्दान्यतितानं त्याज्यं जल्पेद्विजितेन्द्रियः उपोष्य
विधिवत्पञ्चाश्वेतमाल्यविलेपनैः पूजयित्वा तु मां भक्त्या निशि भूमौ स्वपेद्बुधः प्रातरुत्थाय सप्तम्यां कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः पू
जयित्वा तु मां ब्रह्मन् वीरहोमं समाचरेत् वीरहोमन्नाम अग्निहोत्रहोमः प्रीणयित्वा हरिभक्त्या हविषा पयलोचनं हरिः आदित्यः
दध्योदनेन पयसा पायसेन द्विजांस्तथा तस्यैव कृष्णपक्षस्य पञ्चासम्यगुपोषितः तस्यैवेति माघमासस्य स्तोत्रपदैः संगंधाद्यैर-
क्तपुष्पैश्च पूजयेत् एवं च पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा उभयोरपि देवैर्दक्षपुत्रं लभते वरं इति पुत्रसप्तमी व्रतं संपूर्णं अथाष्टमी
व्रतानि लिरव्यंते चैत्रशकलाष्टम्यां भवान्युत्पत्तिः तन्न युग्मवाक्यात्पराग्राह्या अथ भवानीयात्रोक्ता काशीखंडे भवानीयस्तपश्यं
त शकलाष्टम्यां मधोनरः न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेत् अशोककलिकाश्चाष्टौ ये पिबन्ति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सिताष्टम्यां न-
तेशोकमवाप्नुयुः त्वामशोकहराभीष्टं मधुमाससमुद्भवं पिबामि शोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुरु पुनर्वसुबुधोपेतं चैत्रे मासि-
सिताष्टमी प्रातस्तु विधिवत्स्नात्वा वाजपेयफलं लभेत् चैत्रे मासि च संध्यायां प्रसक्तं च जनार्दनं बुधाष्टमी न कर्तव्या हन्ति पुण्यं पुरा
कृतं तच्च बुधवारयुक्तायां शकलाष्टम्यां बुधाष्टमी व्रतं शकलपक्षेष्टमी चैव शकलपक्षे चतुर्दशी पूर्वविद्वानकर्तव्या कर्तव्या परसं-
युता दिनद्वये तद्व्याप्तावव्याप्तौ वा पूर्वा मुहूर्तमात्रसत्त्वोपपरा अभव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्मनि जन्मांतरे चाद्या

ल्याद्यारभ्य कर्मणां मनसा वाचा जानता जानता वापर स्वाद्य पट्टति दोष परिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसकल मनोरथ सिद्धि प्राप्त्यर्थं श्रीपरमेश्वर
प्रीत्यर्थं बुधाष्टमी व्रतमहं करिष्ये बुधं षोडशोपचारैः कलशोपरि पूजयेत् चतुर्बाहुं ग्रहपतिं सप्तसन्नमुखं बुधं ध्यायेत् हंशं वचक्रा
सिपाशहस्तमिलाप्रियं ध्यानं पीतमाल्यांबरधरकर्णिकारसमद्युते गृहाण पूजां भगवन्समागत्य ग्रहेश्वर आवाहनं उद्धृत्य
ध्वमिति क्रुचं पठेत् मध्ये बुधं आवा० अधिदेवतां विष्णुमिदं विष्णुरिति मंत्रेण प्रत्यधिदेवतां नारायणं सहस्रशीर्षं तिसृक्तेनावात्य
इलापतेन मस्तेस्तु निशेशमियसूनवे हेमसिंहासनं देवगृहाण प्रीतये मम आसनं शीतलोदकमानीतं संपुष्पसरिदुद्रवं पाद्यं गृहा
ण देवेश ममाद्यपरितुष्टये पाद्यं स० तारास्तनमस्तेस्तु सततं भगवत्प्रिय गृहाणार्घ्यं गृहपतेनानाफलसमन्वितं अर्घ्यं स० सुगंध
द्रव्यं संयुक्तैः शुद्धैः स्वादुसरिज्जलैः आचम्यतां निशानाथनंदनप्रीतये मम आचमनीयं पयोदधिघृतं चैव मधुशर्करासंयुतैः पं
चामृतैस्तथा देवस्नानं तत्स्वीकुरु प्रभो पंचामृतं वासितं गंधकर्पूरीनिर्मलं जलमुत्तमं स्नानाय ते मया भक्त्या दीयते व्रतसिद्धये अ
तो देवादिकैः षड्विः स्नापनीयस्ततो बुधः पौरुषेण च सूक्तेन उद्धृत्य स्वैत्युचैकया स्नानं पीतवस्त्रद्वयं देवराजवंशकरप्रभो उर्वशीनाथ
जनकगृहाण प्रीतये सदा वस्त्रं यज्ञोपवीतकंसूत्रं त्रिगुणं त्रिदशप्रिय मम पाशविनाशार्थं गृहाण प्रीतये बुध उपवीतं हरिचंदन-
कस्तूरीकर्पूरादिसमन्वितं गंधं भगवते तुभ्यमिलानाथ नमोस्तुते गंधं स० अक्षताश्च० अक्षतां० माल्यादी० पुष्पाणि० अथांगपू०

बुधाय० पादोप० सोमपुत्राय० जानुनीपू० तारकाय० कटीपू० राजपुत्राय० उदरं० इलाप्रियाय० हृदयं० कुमाराय० वक्षस्थलं-
 पू० पुरुरवः० पित्रेनमः० बाहू० सोमसूताय० स्कंधोप० पीतवर्णाय० मुरं० ज्ञानाय० नेत्रेपू० बुधाय० मूर्धनिपू० सोमसूतवे०
 सर्वांगपूज० वनस्पतिरसोद्धूपो० धूपं० आज्यंचेतिदीपं० नैवेद्यं० पूगीफलमितितांबूलं इदंफलमितिफलं हिरण्यग-
 भीतिदक्षिणांसम० नीराजनदीपं० उद्धुध्यध्वमितिपुष्पाजलिं उर्वश्याश्वपतिर्यस्तुयः० पुरुरवसः० पिता ग्रहमध्येस्वरूपोयोबुधोनः
 संप्रसीदतु विशेषार्घ्यं यानिकानिचेतिप्रदक्षिणां नमस्कारं आवाहनंनजानामि० प्रार्थना संतुष्टोवायनादस्मादिलानाथोग्रहे-
 श्वरः सतांबूलाष्टलडुकवायनंप्रतिगृह्यतां वायनं इतिपूजनं अथकथा श्रीकृष्णउवाच बुधाष्टमीव्रतंभूपवक्ष्यामि शृणु-
 पाठव येनचोर्पेननैरकंनरःपश्यतिनक्षत्रं युधिष्ठिरउवाच बुधाष्टमीव्रतंकिंतत्कस्मात्पापासुमुंचति तत्सर्ववदनिश्चित्य-
 ममदेवदयानिधे श्रीकृष्णउवाच पुराकृतयुगस्यादौइलोराजाबभूवह बहुभृत्यसहस्रनिन्नेर्मन्त्रिभिःपरिवारितः जगामहिमव-
 त्याश्वंमहादेवेनशापितं योस्यांप्रविशतेभूमौसस्त्रीभवतिनिश्चितं सराजामृगयासक्तःप्रविष्टस्तदुमावनं एकाकीहयमारूढः
 क्षणात्स्त्रीत्वंजगामह साबभ्रामवनेभूयपीनोन्नतपयोधरा द्वाहंकस्थकुनःप्राप्ता नसाबुध्यतकिंचन ताददर्शबुधस्तन्वीर-
 षोदार्पणुणान्वितां अष्टम्यांबुधवारिचनस्यास्तुष्टोबुधग्रहः ददौगृहाश्रमंरम्यंमात्मीयंरूपतोषितः पुत्रमुत्पादयामासयोसो-

व. रा.
११८

ख्यातः पुरुरवाः चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमहीभृतां ततः प्रभृतिपूज्येयं साष्टमी बुधसंयुतां सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवना-
शिनी अथान्यदपि तेवन्धीधर्मराजकथानकं कृष्ण उवाच आसीद्राजा विदेहायां निमिर्नाम सर्वैरिभिः संश्रामेनिहतो राजा त-
स्य भार्यातिनिर्धना उर्मिलानामबभ्राममहीवालकसंयुता अवन्तिनगरं प्राप्य ब्राह्मणस्य निकेतने चकारोदरपूत्यर्थं नित्यं कं-
ठनपेषणो हृत्वा सासप्तगोधूमान्ददौ बालकयोस्तदा कारुण्यात् पुत्रवात्सल्यात् क्षधासं पीडयमानयोः कालेन बहूनासा ध्वीपं
चत्वमगमत्तदा पुनस्तस्या विदेहायां गत्वा स्वपितुराश्रमे उपविष्टः सत्ययोगाद्बभूवे गामनाकुलो अन्विष्य धर्मराजेन साक-
न्यानिमिवंशजा शामलानामर्चार्दगीसर्वलक्षणासंयुता गांधर्वेणोपयित्वा च नीतास्वनगरं प्रति तामुवाच वरारोहो धर्मराजः
स्वकां प्रियां बहस्वसर्वव्यापारं श्यामलेत्वं गृहे मम कुरुष्व सर्वभृत्यानां दानशिक्षां यथोचितां किं त्वेते प्रवराः सप्तकीलकै-
रतियं प्रिताः कदाचिदपि नो ह्यात्वा स्वया विदेहिने दिनी एवमस्त्विति वै प्रोक्ता निजकर्मचकार ह ततो भुक्त्वा बुधस्याग्रे बांधवैः प्री-
तिपूर्वकं तावदेव हि भोक्तव्यं यावत्सा कथ्यते कथा कदाचिद्ब्याकुली भूत्वा धर्मराजविदेहजा उद्घाटयित्वा प्रवरं ददर्श जिननीं स्वकां
पच्यमानां चरुदतीं भीषणैर्यमकिं करैः लीलया क्षिप्यते बध्वा तप्ततैलेषु सा पुनः तथैव तलकं बध्वा पीडिता सामनस्विनी
द्वितीयेन रक्तदत्तां ददर्श स्वमातरं यन्ने निष्पीडयमाना सा शिलायां लोष्ठकेन च तृतीये प्रवरे तद्वत्तामेव च ददर्श सा करिभिः पी-

अ-
८

११८

उद्यमानासाधंदायुक्तैश्चकल्पितैः श्वभिश्चतुर्थेप्रवरेभीषणैर्दरुणाननैः अभक्ष्यभक्षणाद्यैश्चक्रंदतीतांपुनःपुनः पंचमेप्रवरे
 भूमोकंठेपादेनताडितां संदर्शयन्पातैश्चछिद्यमानांसहस्रशः पथेतामिक्षयंत्रस्थांमस्तकेमुद्राहतां संपीडयमानामनिशंस्क
 भृशंदारुखंडवत् सप्तमेप्रवरेचैवकमिरूपैःसुदारुणैः दृष्ट्वातथागतांतांतुमातरंदुःखकर्षितां श्यामलाम्लानवदनाकिंचिन्नोवा
 चभामिनी किमर्थंम्लानवदनातिष्ठसित्वमनिंदिते कारणंतत्रमेब्रूहि किंचिन्नोद्वादितास्त्वया एतेप्रवरकाःसप्तनिषिद्धायेपुराम
 या इत्यक्काश्यामलाप्राहभर्तारंविनयाचिता किंतुपापंकृतंराजनमममात्रासुदारुणं येनेत्येविविधेधैरिर्बाध्यतेबहुशस्त्वया इ
 त्यक्तःप्रिययाप्राहतायमःप्रहसन्निव तवमात्रासुतस्मेहादोधूमावैहताःकिल किंनजानासितद्रैयेनपृच्छसिमाभिह ब्रह्मस्व
 प्रणयाद्भुक्तंदहत्यासप्तमेकुलं तदेवकमिरूपेणकिशल्यासप्तमेकुलं गोधूमास्तदमेभूत्वाकमिरूपाःसुदारुणाः येपुराब्राह्मण
 गृहेहतास्तेत्वत्कृतैस्तया जानाम्येतदहंसर्वंयत्तेमात्राकृतंपुरा श्यामलोवाच तथापित्वांसमासाद्यदेवंजामातरंविभुं मुच्यतेनेन
 पापेनयथात्वमधुनाकुरु तच्छ्रुत्वाचितयाविष्टश्चिरंध्यात्वाजगादतां धर्मराजःसुखासीनःप्रियांप्राणहरेभ्यरीं इतस्त्वसप्तमेतीते
 जन्मनिब्राह्मणीशुभा आसीत्तस्मिन्सदासंगात्सखीनांपर्युपोषिता बुधाष्टमीतुसंपूर्णायथोक्तफलदायिनी तस्याःपुण्यंददस्व
 त्वंयदिसत्यंममाग्रतः तेनमुच्येतनरकान्तेमातापापसंघकृत् तच्छ्रुत्वात्वरितंस्मात्वादेदीपुण्यंत्रिवत्सकं स्वमात्रेश्यामलानुष्टाने

ब्र. रा.
११९

नमो ह्यंजगामसा उर्मिलारूपसंपन्ना दिव्यदेहावरांशुका विमानवरमारुहा दिव्यमाल्यांवरावृता भर्तुः समीपे स्वर्गस्था दृश्यते द्या
पिसाजनेः बुधस्य पार्श्वे नमसि निमिराज समीपगा विस्फुरंती महाराज बुधाष्टम्याः प्रभावतः युधिष्ठिर उवाच यद्येवं प्रवरा क
ष्मातिथिर्वै तु बुधाष्टमी तस्या एव विधिं ब्रूहि यदितु शे सिमाधव श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन बुधाष्टम्या विधिं शशं यदा य
दासिताष्टम्या बुधवारो भवेद्यदि तदा तदा हि साग्रात्या एक भक्ता शनेर्नृभिः स्नात्वा नद्या तु पूर्वा णेह गृहीत्वा करकं नवं जलपूर्णां लि सद्र
त्नेः कृत्वा नद्यैः समन्वितं पूजयेच्च गृहं नीत्वा बुधमेकं क्रमेण तु एकमाषसु वर्णेन तदर्थार्धेनैवा पुनः कारयेद्बुधरूपं तु स्वशक्त्या वा
प्रयत्नतः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं चतुर्बाहुं सुलक्ष्णं पद्ममध्ये त्रपां कुंभं पूजयेत्सिततंडुलैः हेमपात्रे च संस्थाप्य पीतवस्त्रयुगेन च वस्त्रे
परिस्थितं देवं पीतवस्त्राक्षतादिभिः पंचामृतेन संस्थाप्य तत्तन्मंत्रैः क्रमेण तु नैवेद्यं गुग्गुलुं धूपं दशांगं नसुगंधितं पायसैर्घृतपूपैश्च
मोदका शौकवर्तिकैः फलैश्च विविधैश्चैव शर्कराभिर्गुडैः शर्भैः ततः पुष्पाक्षतैः पीतैर्वक्ष्यमाणैश्च नामभिः नमो बुधाय पादौ
तु सोमपुत्राय जानुनी तारकाय कर्तृन्नेव राजपुत्राय चोदरं इलाप्रियाय हृदयं कुमाररायेति वक्ष्यसि बाहू पुरुरवः पित्रे अंसौ सो
मसुताय च मुखं तु पीतवर्णाय ज्ञानाय च स्तनद्वयं मूर्धानं तु बुधायैति एषु स्थानेषु पूजयेत् सोवर्णं राजतं ताम्रं पात्रमादाय शोभनं
गंधपुष्पाक्षतैः पीतैर्गुडमिश्रांषु पूरितैः जानुभ्यामवनिंगत्वा तेन चाप्यर्घ्यं निवेदयेत् उर्वश्याश्च शरीरयस्तु यः पुरुरवसः पिता योऽग्र

अ.
८

११

हाणामधिपतिर्बुधोनःसंग्रसीदतु वरांश्चविष्णुनादत्तान्सकल्लानःप्रसीदतु मंत्रेणानेनदत्तार्घ्यजस्वामंत्रमिमंबुधः प्रथमेमोद
 कान्दद्याद्वितीयेफेणिकास्तथा तृतीयेघतपूर्वांचचतुर्थेवटकास्तथा पंचमेमंडकान्दद्यात्पष्ठेसोहालिकास्तथा अशोकवर्तिकाश्चैवस
 समेमासिकारयेत् अष्टमेशकर्कशमिश्रैःखांडवैश्चयुधिष्ठिर विप्रायवायनंदद्याद्रतीभोजनमाचरेत् एवंक्रमेणकर्तव्यंबुधाष्टम्यांयु
 धिष्ठिर बांधवैःसहमित्रैश्चभोक्तव्यंप्रीतिपूर्वकं सौम्यमारव्यानकंशृण्वन्नरकेभ्योविमुच्यते सोमात्मजात्मकमशेषस्वरवप्रदंतयः
 पूजयेत्सकलनीरयुतंचकुंभं पक्वानपात्रसहितंसहिरण्यवस्त्रंपश्यत्यसौयमपुरीनकदाविदेव युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधिंश्रू-
 हिकृपयाभक्तवत्सल कस्मिन्कालेचकिंद्रव्यंकथंसफलभागभवैत् श्रीकृष्णउवाच आदीमध्येतथाचांतेकुर्यादुद्यापनक्रियां स
 सस्यांप्रयतोभूत्वाकुर्याद्विंशप्रधावनं आचम्यकुर्यात्संकल्पंदशविघ्नान्निमंत्रयेत् अष्टम्यांप्रातरुत्थायशुचिर्भूत्वाप्रतीततः गंगा
 द्यादिमहातीर्थेस्नात्वानित्यकृतक्रियः गृहमध्येशुचौदेशेरंगवल्याविराजिते पुण्याहवाचनंकृत्वाकुर्याद्दीप्ताविधानकं प्राणानाय
 म्यविधिवत्कृत्वासंकल्पनादिकं तिथ्याद्युल्लेखनान्तर्गतनामप्रकीर्तयेत् मयाकृतंबुधाष्टम्याव्रतंसंगफलाप्तयेउद्यापनंकरिष्येह
 मित्यक्षतकुशोदकं कृत्वाचार्यादिवरणंकुर्याद्वस्त्रादिभिःफलेः ब्राह्मणंवृणुयान्तर्भवस्त्रतांबूलभूषणैः ततःपूजादिकंकुर्याद्ब्रह्म
 यज्ञपुरःसरं ततस्त्वष्टदलंकुर्यान्मिध्येकर्णिकयासह पंचवर्णैःसमापूर्यसकेसरदलानिच कर्णिकायांन्यसेद्धान्यंपंचप्रस्थप्रमा

पातः दलेषु च दलत्रेषु यथाशक्त्या विनिक्षिपेत् तत्रैवं स्थापयेत्कुंभान्मध्ये पूर्वादिदिक्षु च गंगाजलेन संपूर्य वस्त्रादिभिरलंकृता
न् पंचत्वक्पल्लवोपेतान्नवकुंभान्यथाविधि तदुत्तरेग्रहान्सर्वान्मंडले स्थापयेत्ततः तत्पूर्वं स्थापयेत्कुंभं वारुणं च विशेषतः व
स्त्रत्वक्पल्लवयुतैः पंचरत्नैः सकांचनैः तत्तन्मंत्रैः प्रतिष्ठाप्य पूजयेच्च यथाविधि सप्तजन्मार्जितं चौर्यपातकादिच्युतं तदोषपरि
हाराय बुधाष्टमीव्रतं कृतं तस्य सांगफलप्राप्त्यै पूजां होमं करोम्यहं बुधप्रीत्यै च तत्सर्वमिति संकल्प्य पूजयेत् कर्षमात्रेणारा
जेंद्रतर्द्धार्धेन वा पुनः बुधस्य प्रतिमां कुर्यात्स्वर्णनिविचक्षणैः कर्षिकायां मध्यकुंभे तान्त्रपात्रे बुधन्यसेत् पंचामृतेन स्नपनं व
स्त्रयुग्मेन वेषयेत् आत्रेयं पीतवस्त्रं च पीतपुष्पाक्षतादिभिः उपचारैः षोडशभिः पुरुषसूक्तविधानतः तदक्षिणे विश्वमिदं विष्णु
रित्यधिदेवतं सहस्रशीर्षा पुरुषवामे प्रत्यधिदेवतं दलेषु विन्यसेद्देवां प्रागारभ्य मरुक्षिणं रविचंद्रकुजगुरुशुक्राकीराहुकेतुको
अनंतं वामनं विष्णुं शौरिं सत्यं जनार्दनं हंसं नारायणं चाष्टौ दलत्रेषु च पूजयेत् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैर्यजेत् बहिरि
द्रादयः पूज्या दशदिक्पालकास्तथा यमं च चित्रगुप्तं च श्यामलां दक्षिणे न्यसेत् कुंभेषु वंशपात्रेषु अष्टावष्टौ च लडुकान् यज्ञोपवीतान्
कलशान् दक्षिणासहितान्यजेत् पूजयित्वा ततो होमं शास्त्रोक्तविधिना सुधीः मंडलात्पश्चिमे भागे स्थंडिलं चतुर्भुजं कृत्वा तुल्यै
नादीनि कृत्वाग्निं स्थापयेत्सुधीः इध्मादग्नेः परिस्तीर्य पात्रासादनमाचरेत् पूर्णपात्रविधानां ते ब्रह्मासनमतः परं इध्माधानमुरवप्रान्ते

प्रधानाहुतिहावनं अपामार्गसमिद्धिश्च यवव्रीहितिलेर्घतेः गोधूमेश्चसितेर्होमं पृथक् पृथगितं दितः उद्ध्वस्वेति मंत्रेण होम-
 मष्टोत्तरं शतं विष्णुमंत्रेण जुहुयात्तथा नारायणं हुनेत् अधिप्रत्यधिदेवोच मंत्राभ्यां जुहुयात्तथा ग्रहादिभ्यश्च जुहुयात् प्रायश्चित्
 तादिकं तथा पूर्णाहुतिं च जुहुयात् कुर्याद्ब्रह्मविसर्जनं पूर्णपात्रोद्दासनं च बलिदानमतः परं वन्द्यादिपूजनं कृत्वा देवतोद्दासनं ततः
 अभिषिञ्च्य तिलकं रक्षाबंधनमेव च आचार्यं च सपत्नीकं पूजयित्वा यथाविधि प्रतिमावस्त्रकलशान् गोदानं दक्षिणां तथा दत्त्वा
 ब्रह्मादिविप्रेभ्यः कलशांश्च सदक्षिणान् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चादाशिषो वानयेत्तथा इति श्रीभविष्योत्तरपु० बुधाष्टमी
 व्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ शकुलादिश्रावण कृष्णाष्टम्यां दशाफलव्रतं सानिशीथव्यापिनी ग्राह्या तन्न पूजाविधिः त
 मद्भुतं बालकं मंजुजेक्षणं चतुर्भुजं शंखगदायुदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकोत्तुमं पीतांबरं सांद्रपयोदसौभगं
 महाहवेदूर्यकिरीटकुंडलविषापरिधक्तसहस्रकुंतल उद्दामकाञ्चंगदकंकणादिभिर्विराजमानं वसुदेवनंदनं कृष्णाय नमः
 ध्यानं० वासुदेवाय० आवाह० शेषशायिने० आसनं० तीर्थपादाय० पादं० गंगाजनकाय० अर्घ्यं० यमुनावेगसंहारि
 णे नमः० आचमनी० नित्यमुक्ताय० पंचामृतस्नानं० श्रीगोपालाय० स्नानं० पीतवाससेन० वस्त्रं० यज्ञप्रियाय० यज्ञोपवी
 तं० सर्वेश्वराय० चंदनं० अधोक्षजाय० अक्षतान्० कमलाप्रियाय० पुष्पाणि० तुलसीप० नामपूजा कृष्णाय० विष्णवे न०

हरयेन० शेषशायिने० गोविंदाय० गरुडध्वजाय० दामोदराय० तृषीकेशाय० पद्मनाभाय० उपेन्द्राय० १० अथदोरकबंधनं सं
 सारार्णविमग्नानां नराणां पापकर्मणां इह मोक्षफलावाप्तिकुरुष्वपुरुषोत्तम इतिदोरकबंधनं पारिजातापहाराय० धूपं०
 ज्ञानप्रदीपाय० दीपं० चक्रिणेनमः नैवेद्यं० अधनाशिनेन० तांबूलं० सर्वव्यापिने० दक्षिणां० पद्मनाभाय० नीराजनं० अनं
 ताय० पुष्पांजलिं० देवदेवनमस्तेस्तु भक्तप्रियदयानिधे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं देवक्या सहितप्रभो विशेषार्घ्यं० त्रिलोकनाथो दे
 वेशः सर्वभूतदयानिधिः दानेनानेन रुक्मिणीतो भवत्विह सदा मम वायनमंत्रः श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वै ददाति च
 श्रीकृष्णस्तारको भाभ्यां श्रीकृष्णाय नमो नमः इति वायनं यस्य स्मृत्येति प्रार्थना अथ कथा सूत उवाच शृणु ध्वमृषयः सर्वे
 नैमिषारण्यवासिनः पुरा च द्वापरस्यां ते कृष्णदेवेन भाषितं तद्व्रतं च प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं मुनीश्वराः पुरा वै द्वापरस्यां ते पांडवाः
 कौरवास्तथा द्यूतं प्रचक्रिरे सर्वे धनमानेन मोहिताः निर्जिताः पांडवा दुःखादनं प्राप्सुर्मुनीश्वराः कुंती विदुरगे हेतुसंस्थिता च महाय
 शा तच्छ्रुत्वा कृष्णदेवोपि कृपया परयायुतः आययौ गरुडाखरो विदुरस्य गृहं प्रति तदा पश्यन् महाबाहु कुंती परमहर्षिता विदु
 रेणार्चितः कृष्णः कुंती चैवाहमक्तिः नमामित्वा महं कुंती संश्रुतं च विडंबनं त्वत्पुत्रास्तु महादुरवात्मा ययुर्गहनं वनं तवापि स
 महदुःखं सर्वदा तन्ममाप्रियं कुंत्युवाच तृषीकेश महाबाहो महदुःखेन कर्षिता कृपया परयादेव रक्षिता वयमीदृशाः मम चैव

महदुःखत्वं जानासि च वै प्रभो मत्पुत्रास्तु महादुःखात्प्रविष्टा गहनं वनं कृपया विदुरो मत्स्यं कोरव्यः प्रस्थं समितं ददामि प्रीतिदः
कृष्णजीवनाय महामतिः गृहस्य पश्चिमे भागे वसामि च जनार्दन दर्शिता कोरवाणां हि सर्वेषां कुमतिस्तथा इति तस्यावचः श्रु-
त्वा कृष्णः परमधर्मावित् आहवेनां वासुदेवो भक्तप्रियतमस् ॥ व्रतं ते कथयिष्यामि येन दुःखात्प्रमुच्यते पुत्रपौत्रैः परिवृता
स्वराज्यं प्राप्स्यसे चिरात् दशाफलमिति रव्यातं तद्रतं कुरु स व्रते कुंत्युवाच कस्मिन्काले तु कर्तव्यं तद्रतं केशव प्रभो वद
मां प्रति इत्थं क्वोजगादया देवेश्वरः श्रावणस्यासिते पक्षे अष्टम्यां च निशीथके देवस्यां वासुदेवश्च प्रादुर्भूतो न संशयः त-
स्याग्रे दशगुणितं सूत्रं स्थाप्य प्रपूजयेत् हस्ते बध्वा तु तत्सूत्रं दशाहं व्रतमाचरेत् संसाराण्य विमंगानां नराणां पापकर्मिणां
इहामुत्र फलावाप्तिं कुरु धृष्टपुरुषोत्तम अनेन दोरकं बध्वा दशवर्षं व्रतं चरेत् देवस्य पुरतो नित्यं दशपद्मानि कारयेत् ततश्च मृ-
णुयात् पुण्यां कथामेतां शक्रभावहां तुलस्याः कृष्णावर्णाया दलेर्दशभि रर्चयेत् कृष्णा विष्णुर्दृषी केशंगो विंदंग रुडध्वजं रामो
दरं दृषी केशं पद्मनाभं हरिं प्रभुं एतैश्च नामभि र्नित्यं कृष्णा देवं समर्चयेत् नमस्कारं ततः कुर्यात्प्रदक्षिणा समन्वितं एवं द-
शदिनं कुर्याद्भूतानां मुत्तमव्रतं आदौ मध्ये तथा चांतं होमं कुर्यादिधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टौ नरं शतं ततो होमां
ते विधिवदाचार्यं पूजयेत्सुधीः सोवर्णेनाम्न पात्रे वा मृन्मये वैष्णुपात्रके सोवर्णं तुलसी पत्रं कारयित्वा सुलक्ष्णं प्रतिमां च तथा कृ-

ब्र रा.
१२२

त्वाअर्चयित्वा विधानतः निधायप्रतिमां तत्र आचार्याय निवेदयेत् दातव्यागौः सवत्साचवस्त्रालंकारभूषिता दशहोमे तु कृष्णा
यपूरिका दशचार्पयेत् दापयेत्तु ब्राह्मणाय स्वयं भुक्त्वा तथैव च उपायनं च गृण्हीष्व सर्वापस्करसंयुतं संसाराण्य विमग्नानां पाहि
त्वं देवकी सुत एवं चोपायनं दत्त्वा नमस्कृत्वा क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्युतं देविकर्तव्यं कृष्णासन्निधौ व्रतांते दशविप्रेभ्यः प्रत्येकं द
शपूरिकाः एवं दशसुवर्षेषु व्रतं कुर्यादतं दितः एवं व्रतं त्वया देविकर्तव्यं कृष्णासन्निधौ एव मुक्त्वा तु कृष्णेन कुंती श्रुत्वा मुदान्वि
ता उवाच कृष्णा देवसाममवित्तं न विद्यते प्रत्युवाच तदृषीकेशस्तव वित्तं भविष्यति एवमुक्त्वा ययौ कृष्णाः कर्णे द्रष्टुं स्फुरवान्वितः
कर्णोपि च महात्मानं कृष्णां दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पाद्यमर्घ्यं तथैव च कर्णोप्युवाच देवेश किमर्थं तव चागमः इत्य
क्तः कृष्णा देवो थ तव माता त्रिदुःखिता कर्ण उवाच भूरिभक्त्या तया कृष्णमातरं प्रणमाम्यहं कथं वा दुःखिता माता प्रमुच्येत तव
दस्वमे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णपात्रे संपूर्य पायसं क्षीरसंयुतं सहस्रशतनिष्कं तु दातव्यं वायुहस्तके तव माता तया प्री
ता भविष्यति न संशयः एवमुक्त्वा तया कृष्णोदारकामाजगाम ह कृष्णा वाक्यं ततः श्रुत्वा कर्णश्चक्रमहायशाः पंचम-
क्ष्यसमायुक्तं पात्रं स्वर्णेन पूरितं शतनिष्कसमायुक्तं वायुहस्ते प्रदाय सः प्रहसंतीतथा कुंती पात्रं दृष्ट्वा थ हर्षिता देवस्य
सन्निधौ कुंती व्रतं चक्रे थ भक्तितः कृष्णेन कारितं सर्वममभाग्याय वैधुवं कृष्णा पूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा थ भक्तितः उपाय

अ.
८

१२२

ब्र-रा-
१३४

नानेनमानवैः ददातिविन्नपुत्रांश्चअर्चनीयासदास्त्रिया अनेनविधिनाप्रोक्तायोहिपूजयतेनरः ज्येष्ठांतुपूजयेन्नारीतस्याल-
क्ष्मीविवर्धते वंध्यातुलभतेपुत्रान्दुर्भगास्फभगाभवेत् एवंविधिविधानेनज्येष्ठादेवीसमर्चयेत् विघ्नास्तस्यप्रणश्यंतियथाप्सु
लवणंतथा तथाग्राह्यकुरुश्रेष्ठज्येष्ठायाःशोभनव्रतं नीराजनेकतेचैवदीपोग्राह्यःसुभक्तितः नैवद्यसहितंप्राश्यव्रतीत्वग्रेयुधि
ष्ठिर गुरुहस्तात्सदाग्राह्योदीपःप्रज्वलितोमहान् व्रतस्थोभक्तियुक्ताश्चशुचिःप्रयतमानसः अनेनविधिनाचैवव्रतंकार्येशु
धिष्ठिर ज्येष्ठानामपरंदेवीभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी यस्तुपूजयतेराजनृतस्मैसर्वप्रयच्छति कृष्णउवाच मासिभाद्रपदे
शुक्लेपक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुते तस्मिन्दिनेव्रतीकुर्याज्येष्ठायाःपरिपूजनं तत्राष्टम्यांयदावारोभानोज्येष्ठर्क्षमेवच प्रतिवर्ष
व्रतंयच्चविहितंकेवलेशुभे प्रातःस्नानंनरःकुर्यात्तस्यादेव्यादिनेशुभे भक्तियुक्तःशुचिःकुर्याज्येष्ठादेव्यास्तुपूजनं
जलाशयात्तुपूर्वेद्युरानयेत्पंचशर्कराः देवीरूपंचतत्रैवकृत्वावास्थापयेत्ततः गोमयेनोपलिप्तेचहेमींवाकारयेद्बुधः स्थाप-
येद्वाजतीताम्रीलरेव्यावापदकुड्ययोः आवाहयेत्ततःदेवीमथवापुस्तकेपिवा त्रिलोचनांशुक्लदंतींविभ्रतींराजतीतनूं
विरक्तांरक्तनयनांज्येष्ठां ध्यायामिस्फंदरीं इतिमंत्रेणततःदेवीमावाह्यकृत्वाव्रती स्नानंदद्यात्तथायच्चपादयोरुभयोर्दिज श्री
खंडकपूरयुतंदद्यादर्घ्यंचभक्तितः पंचामृतंतथास्नानंनिर्जलेनजलेनच वस्त्रंगंधंतथापुष्पंधूपदीपादिकंचयत् पूजयित्वाचसो

अ-
८

१३४

भाग्येर्द्व्येर्नानाविधैः शक्यैः गोधूमशालितंदूलेर्नानाद्रव्यैश्च निर्मितं कृत्वा प्रसूतमात्रास्तु पूरिका घृतपाचिताः भक्त्या मया
 स्मरेशानीयदन्दीयतेतव तद्गृहाणे महादेवि ज्येष्ठे श्रेष्ठे नमोस्तु ते निवेदनीयं यत्किंचिद्दद्याद्देव्यै प्रयत्नतः ततस्तु त्वामहादेवीं
 सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठायै तेन नमस्तुभ्यं श्रेष्ठायै तेन नमो नमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे धर्मिष्ठे सत्यवादिनि ततः क्षमाप्यतां देवींस्तु वी
 तस्तवनोत्तमैः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्सुवासिन्यस्तथा बहु दास्यो दासाश्च संभोज्यादीनां धकृपणांस्तथा देवीं विप्रमनुजा
 प्यस्वयं भुंजीत वाग्यतः भक्षयित्वा तथा च मयि देवीं नत्वा पुनः पुनः शयीत ब्रह्मचर्येण कुर्यात्प्रातर्विसर्जनं एवमेव प्रकुर्याद्देव
 तंतुपरिवत्सरं ज्येष्ठा विसर्जनांते तु शर्करां वारिनिक्षिपेत् दध्योदनं तथा साकं देयस्वस्य शक्यभाष्ये ज्येष्ठे देवि नमस्तुभ्यं मल
 स्मीनां शहेतवे पुनरेहीवत्सरांते मम गौहेशकभप्रदे एवं संप्रार्थ्यतां देवीं गीतवाद्यपुरःसरैः अपूपवदकान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो
 ततो दिज कुर्याद्देवं प्रयत्नेन सायं वाथ विसर्जयेत् विद्यार्थी प्राप्नुयाद्द्विधा स्त्रीकामः स्त्रियमेव च लक्ष्मीवान् जायते मर्त्यः -
 स्त्री तु मोदेत भर्तारि विनायके न सहितां देव्याः कुर्याद्द्विसर्जनं सौवर्णीराजतीताम्नीमृन्मर्थी वापि शक्तिः स्वतस्वयंचकृतव
 न् सित्थं चाप्यकृतार्हणः देव्यामहत्वं कथितं तवेदविधिश्च मन्त्रार्चनसंयुतस्तथा मन्त्रोपि सायुज्यकरो ब्रतस्य तथा मया ते क
 थितं सदेव अथोद्यापनं यस्याः सिंहोरथे युक्तो व्याघ्राश्चापि महाबलः ज्येष्ठामहमिमां देवीं प्रपद्ये शरणं शक्यं ताम

रा.

५

शिवर्णान्तपसाज्वलंतीमित्यावाह्य आपोहिष्ठेति तिसृभिः हिरण्यवर्णेति तिसृभिः अभिषिञ्चेत् कृत्वा चाष्टदलं पद्मं स्थापयेत्
असव्रती नाममंत्रेण कुर्वीत पाद्यमर्घ्यमथासनं स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कश्च कंचुकी वस्त्रगंधाक्षताः पुष्पधूपदीपौ प्रयत्नतः
नेवेद्याचमनीयंचकरोद्वर्तनकं शभं तांबूलदक्षिणादानं ततो नीराजयेच्छुभां स्थापिते ग्रीततः पश्चाद्दोममष्टोत्तरं शतं द्वयै
दधिमधु क्षीरघृतैः कुर्यात्प्रयत्नतः तर्पणं च ततः कुर्यादेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ज्येष्ठार्ये० श्रेष्ठार्ये० सत्यार्ये० कलिनाशिन्ये० विद्या-
र्ये० वैनायक्ये० तपोनिष्ठार्ये० श्रिये० कृष्णार्ये० ब्रह्मिष्ठार्ये० विसृज्य च ततो देवीं ब्राह्मणाय निवेदयेत् व्रतान्ते प्रतिमां दद्यात्सौवर्णीं
पलसंमितां कृष्णावस्त्रेण संयुक्तामाचार्याय निवेदयेत् वस्त्राभरणमाल्यादिलेपनैः पूजयेद्दिजं प्रणिपत्य ततः पश्चात्तस्मै सर्वं
निवेदयेत् अनेन विधिना यस्तु ब्राह्मणानां चतुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्स्वयं भुंजीत वाग्यतः ब्राह्मणांश्च ततो नत्वा याचयेत्स
र्वमंगलं एवं कृत्वा सिनी भोज्या पूज्याः सर्वसमृद्धये एवं कृते व्रते सम्यक् सर्वशांतिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यं भवति
ध्रुवं इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे ज्येष्ठा देवी व्रतोद्यापनं संपूर्णं तत्रैव भाद्रशक्लाष्टम्यां दूर्वाष्टमी व्रतं सा पूर्वग्राह्या श्रावणी
दुर्गानवमी दूर्वाष्टमिह ताशनी पूर्वविद्धा तु कर्तव्या शिवरात्रिर्बलेर्दिनं इति वृद्धयमवचनात् शक्लाष्टमी तिथिर्या तु नोत्तरा सा वि-
धीयते इति हेमाद्रिः मुहूर्ते रोहिणीष्टम्यां पूर्वावायदिवापरा दूर्वाष्टमी तु साकार्या ज्येष्ठा भूलं च वर्जयेत् इति उक्तं तत्पूर्वत्र ज्येष्ठामू

अ.

८

१३५

लयोगे कर्मकालव्यास्य भावे चेद्द्रव्यं दूर्वाष्टमी सदात्याज्याज्येष्ठा मूलर्क्षसंयुता तथाच प्राप्ते भाद्रपदे मासि शक्रक्लाष्टम्यां तु भारत
दूर्वामभ्यर्चयेद्द्रव्याज्येष्ठां मूलं च वर्जयेत् ऐंद्रर्क्षे पूजिता दूर्वा हंत्यपत्या निनान्यथा भर्तुरायुर्हरामूले तस्मात्तां परिवर्जयेत् इति म
दनरत्ने स्कांदे शक्रक्ले भाद्रपदे मासि दूर्वासंज्ञा तथाष्टमी सिंहार्क एव कर्तव्या न कन्यार्के कदाचन सिंहस्थे सोत्तमा सूर्ये उदिते मुनि
सत्तम मदनरत्ने स्कांदोक्तेः अगस्त्य उदिते तात पूजयेदमृतोद्भां वैधव्यं पुत्रशोकं च दशजन्मानि पंचच यदा तु भाद्रशक्रक्लाष्ट
म्यां अगस्त्योदयस्तदा तत्पूर्वकृष्णाष्टम्यां कार्यं शक्रपक्षाभावेऽपि पौर्णिमांतमासेन भाद्रपदमात्रलाभात् यदा तु भाद्रपदौधि
कस्तदा सिंहार्क एवेति उदाहृतवचनात् अधिमासे तु संप्राप्तेन भस्म्युदये मुनेः अर्वागे व्रतं कार्यं परतो न तु कुत्रचिदिति निर्णय
क्षपिके स्कांदाश्चाधिके एव कर्तव्यं इदं स्त्रीणां नित्यं यानपूजयते दूर्वा मोहादि हयथाविधि त्रीणि जन्मानि वैधव्यं लभते नात्र
संशयः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रतिवर्षं वधूजनैः ज्येष्ठा मूलादिरहिता पूजयेच्चाष्टमी शक्रमां कर्तव्या चेकभक्तेन ज्येष्ठा मूलं यदा भवेत्
ज्येष्ठामभ्यर्चयेद्द्रव्या न च ध्यं दिवसं नयेत् इति भविष्योत्तरे तु कल्याणुष्ठानं न तु सर्वतो लोपः अथ दूर्वाष्टमी व्रतं हेमोदौ भविष्ये
ब्रह्मन् भाद्रपदे मासि शक्रक्लाष्टम्यामुपोषितः पूजयेच्छंकरं भक्त्या यो नरः श्रद्धयान्वितः स याति परमं स्थानं यत्र देवस्त्रिलोचनः
गणेशं पूजयेद्यस्तु दूर्वासाहितं मुने गणेशः शिवः फलानां शकलेर्दिव्यैर्गंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वां पूजयते शानं मुच्यते सर्वपातकैः श

चोदेशे प्रजातायां दूर्वायां ब्राह्मणोत्तम स्थाप्य लिङ्गं ततो गंधैः पुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् खजूरेनारिकेरेभ्यमातुलिङ्गफलैस्तथा पूजये-
 च्छंकरभक्त्या दूर्वायां विधिवद्भिज दध्यक्षतेर्दिजश्चेष्टार्घ्यं दद्याच्चिलोचने दूर्वाशमीभ्यां संपूज्य मानवः श्रद्धया चितः सर्वैस्तुलतज-
 न्मस्यात्सर्वदेवैस्तु वंदितः विद्याप्राप्नोति विद्यार्थी पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् धर्मानाप्नोति धर्मार्थी कन्यार्थी लिभते चत्ता मनसा यद्यदि
 छेततत्तदाप्नोति मानवः य एवं पूजयेद्दूर्वां भूतेशं मानवः फलेः सप्तजन्मजपापौघैर्मुच्यते नात्र सशयः कृतोपवासः सप्तम्या मष्ट-
 म्यां पूजयेच्छिवं दूर्वासमेतं विप्रैर्द्रव्यक्षतफलैश्शुभैः दूर्वामंत्रः त्वं दूर्वे मृतजन्मासि वंदिता कसुरेऽपि सोभाग्यं संततिं देहि सर्व-
 कार्यकरी भव यथा शारवा प्रशारवाभिर्विस्तृतासि महीतले तथा विस्तृतसंतानं देहि त्वमजरामरे तल्लिङ्गमंत्रैरीशानमर्चये-
 त्प्रयतः शक्तिः ततः संपूजयेद्विमान् फलैर्नानाविधैर्दिज अनग्निपक्वमश्वीयादन्नं दधि फलं तथा अक्षारलवणं ब्रह्मन्नाश्वीयान्
 मधुना चितं दद्यात्फलानि विप्रेषु फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा दूर्वां शिवं शिवमुपाश्रुते एवं यः कुरुते भक्त्या महादे-
 वस्य पूजनं गणतंत्र्यात्पुत्री ब्रह्मन्मुच्यते ब्रह्महत्याया एवं पुण्यापापहरा अष्टमी दूर्वसंज्ञिता चतुर्णामपि वर्णानां स्त्रीजना-
 नां विशेषतः शुकलाष्टम्यां नुसं प्राप्ते मासि भाद्रपदे तथा दूर्वाप्रशस्तां कश्चेतामुत्तराशाभिगामिना पूजयेद्ब्रह्मानीयं गंधमा-
 ल्यानुलेपनैः फलेर्मूलेस्तथा चैव धूपदीपैश्च पूजयेत् अनग्निपक्वं यत्सर्वं नैवेद्यं च कथंचन भोक्तव्यं च तथा ब्रह्मन्नाश्वीयपक्वं विसर्जयेत्

दूर्वाकुरस्थासंपूज्यप्रतिमांशंकरस्यच योवनंस्थिरमायातियत्रयत्राभिजायते अष्टम्याफलपुष्पैश्चरवर्जैर्नारिकैः दाक्षामोद
 कपिष्ठैश्चदाडिमैर्बदरीतथा नारिगैर्जंबुकैश्चैवतथैवबीजपूरकैः दध्यक्षतेः स्रजोभिश्चधूपैरेवसदीपकैः मंत्रेणानेनराजेंद्रशृणुषाव
 हितो नृप दत्तापिष्ठानिविघ्नेभ्यः फलंचविविधंममो तिलपिष्टकगोधूमधान्यपिष्ठानिपांडवे भोजयित्वाकलहनित्रंस्वयंबंधुजनैस्तथा
 ततोभुंजीततच्छेषंस्वयंश्रद्धासमन्वितः कर्तव्याश्चैकभक्तेनज्येष्ठामूलंयदाभवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्यानवंध्यं दिवसनयेत् पक्षेभाद्र
 पदस्यैवंशुक्लाष्टम्यायुधिष्ठिर दूर्वाष्टमीव्रतंपुण्यंयः करोतिहमानवः नतस्यक्षयमाप्नोतिसंततिः सप्तपौरुषी नंदतेवर्धतेनित्यंयथा
 दूर्वातिथाकुलं इतिश्रीम० दूर्वाष्टमीव्रतंसंपूर्णं अथभाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्यषोडशदिनपर्यंतंमहालक्ष्मीव्रतं तच्चार्धरात्रमतिक्रम्यवर्ति
 न्यांअष्टम्याकार्यं तदुक्तंचंद्रमकाशेस्मृत्यंतरं अर्धरात्रमतिक्रम्यवर्ततेयोत्तरातिथिः तस्यांज्येष्ठायायांप्रारंभःकार्यः तथाचस्कांदे
 मासिभाद्रपदशुक्लेपक्षेज्येष्ठायायाष्टमी प्रारब्धव्यंव्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतात्मभिः तदभावेकेवलायामपिकार्यं समापनंतु कृष्णा-
 ष्टम्यांचंद्रोदयव्यापिन्यांकार्यं चंद्रोदयव्रतेचैवतिथिस्तात्कालिकीभवेत् दिनद्वयेचंद्रोदयसत्वेचकृष्णपक्षेष्टमीचैवेत्यादिवाक्यात्
 पूर्वैव अपरदिनेचंद्रोदयोत्तरं त्रिमुहूर्तचैत्यरेव तदुक्तंमदनरत्नेपुराणासमुच्चये पूर्वावापरविद्धायाग्राह्यांचंद्रोदयेसदा त्रिमुहूर्ता
 तुसापूज्यापरतश्चोर्ध्वगामिनि अथव्रतविधिः हेमाद्रौस्कांदे अथपूजनं आलयंतेहिकथितंकमलंकमलालये विमलेकमलेत्या

ब. रा.
१३७

स्मिन्स्थितित्वं कृपया कुरु आवाह० कमलेपाहि मे देवि स्वर्णसिंहासनं शम्भं गृहाणे दंमया दत्तं भक्तियुक्तेन चेतसा आसनं गंगा
दिरालिलाधारं तीर्थमंत्राभिर्मन्त्रितं दूरयात्राश्रमहरं पाद्यं मे प्रतिगृह्यतां, पाद्यं अर्घ्यं० आचम्य जगदाधारे सिद्धिलक्ष्मीजगत्प्रिये चप
ले देविते दत्ते तोयं गृणह नमोस्तुते आचमनं पयोदधिघृतं क्षौद्रं सितया त्वसमर्पितं स्नानं पंचामृतेनाद्य कुरु देवि दयानिधे पंचामृतं० इ
दं तव महालक्ष्म्याः कर्पूरागरुवासितं तीर्थेभ्यः सुसमानीतं स्नानार्थं प्र० स्नानं सूक्ष्मतनु भवं वस्त्रं निर्मितं विश्वकर्मणा लोकलज्जा-
हरं देवि गृहाणा स्वरसत्तमे वस्त्रं कंचुकीं नानासौभाग्यद्रव्यं मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं शीतलं बहुलामोदं चंदनं प्र० चंदनं नीलो
त्पलं महामोदं मत्तालिकुलसंकुलं आनंदिनं दनोत्पन्नं पद्मं गृणह नमोस्तुते पुष्पाणि० अथ नाम पूजा श्रियेन० लक्ष्म्ये० वरदायै० विष्णु
पत्न्ये० क्षीरसागरवासिन्ये० हिरण्यरूपायै० सुवर्णमालिन्ये० पद्मवासिन्ये० पद्मप्रियायै० मुक्तालंकारिण्ये० तूर्यायै० चंद्राननायै०
विश्वमूर्त्ये० मुक्त्ये० मुक्तिदात्र्ये० ऋद्ध्ये० समृद्ध्ये० तुल्ये० पुष्ट्ये० धनेश्वर्ये० श्रद्धायै० भोगिन्ये० भोगदायै० धान्ये० गंधसंभारसन्न
धकस्तूरीमोदसंभवं सरासु नरानं दिधूपं देवि गृहाण मे धूपं मार्तंडमंडलारवंदं चंद्रविंबाग्नितैजसां निधानं देवि दीपोयं निर्मितस्तव भ
क्तितः दीपं देवतालयपातालभूतलाधारधान्यजं षोडशाकारसंभारं नैवेद्यं ते नमः सदा नैवेद्यं० स्नानादिकं विधीयते यतः श्रद्धिः प्रजा
यते एतदाचमनीयं च महालक्ष्मि विधीयतां आचमनं० करोद्वर्तनं० पातालतलसंभूतं वदनां भोजभूषणं नानागुणसमाकीर्णं तांबूलं-

अ.
८

१३७

प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां आज्यंचेतिनीराजनं शारदेंदुकलाकांतिः स्निग्धनेत्राचतुर्भुजा पद्मयुग्माचाभयदाक
 रव्यग्रकरांबुजायुष्मांजलिं विष्णोर्वससिपद्मेचशंखेचक्रेगदावरे लक्ष्मीदेवियथासित्वंमयिनित्यंतथातव मार्यना उत्तार्यदोरकंशाहोर्ल
 क्ष्मीपार्श्वेनिवेदयेत् लक्ष्मीदेविगृहापात्वंदोरकंयन्मया धृतं कथांश्रुत्वास्वर्णं च दत्त्वाचापयिदक्षिणां एवंनिवर्त्यविधिवत्पूजनं बहुक
 स्यच चातुर्वर्ण्यंचसंभोज्ययथाशक्त्याचदक्षिणां दीपांश्चषोडशापूपांन्गोधूमानां द्विजातये दत्त्वातत्संख्ययाभुक्त्वा रात्रौ जागरणं
 चरेत् चंद्रोदयेचसंजातेअर्घ्यं दद्यात्ततो ब्रतीः मंत्रेणानेन विमंद्रशंखेनांबु फलां चितं नमोस्तुते निशानाथलक्ष्मी भ्रातर्नमोस्तुते
 व्रतं संपूर्णं तां यातु गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते चंद्रायाध्य प्रातर्विसर्जयेद्देवीं मंत्रेणानेन स्रवत पंकजं देवि संत्यज्य ममवेश्मनि सविश यथा
 सपुत्रभृत्यो हं करवीत्यांतत्प्रसादतः विसर्जनं इति पूजनं अथ कथा स्कंद उवाच सोभाग्यजननं स्त्रीणां दोर्भाग्यपरिकृतनं
 परमैश्वर्यजननं तद्रतं ब्रूहि शंकर ईश्वर उवाच साधुसाधु महाबाहो यत्पृष्टो हत्वयानघ तत्राहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमव्रतं ये
 चर्चिणो न नरो दुर्गतिं याति कर्हिचित् सुभगा दुर्भगा वापि स्त्रियो वा विधवा गुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महा लक्ष्म्याः षडानन नारीणां च नरा
 णां च सर्वदुःखापहंतया देवास्समभूद्युद्धपूर्णमब्दशतं पुरा वृत्रे सराणामधिपे देवानां च पुरंद तत्र देवैर्बहावीर्यैर्नारायणबलश्र
 यात् अस्तरानिर्जिताः सर्वपातालतलमाययुः केचिद्विलंघिताः केचित्प्रविष्टावरुणालयं गिरिदुर्गसमाश्रित्य केचित्स्थुर्महाबलाः

ब्र. रा.
१३८

तत्र कोलासुरो नाम महावीर्यो महाबलः गोमंतदुर्गमंदुर्गगिरिमाश्रित्य निर्भयः याराजकन्यकालोके रूपवत्यो महागुणाः आनी-
यगिरिदुर्गस्थो रमयाभाससर्वशः रमयित्वा पितास्तत्र कामरूपी विहंगमः एतस्मिन्नेव लोके तु आगतो मुनिसत्तमो श्रुतिप्रभावसं-
पन्नो पुलस्त्यो गोतमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वाक्यं जनस्य तत् कोलासुरजयमिति कन्याहेतोः शिखीध्वज तावूचतुर्जनसं-
वसगस्त्योस्ति महासुनिः येन तोयनिधिः पीतो विंध्याचलनिवासिना वातापी ल्वलनामानो देत्यो येन विनाशितो तंगच्छामो वयं स-
र्वे कोलासुरवधाय च इत्यामं न्यजनाः सर्वे गत्वा तमभिवाद्य च ऊचुः सर्वे यथावत् कोलासुरविचेष्टितं तच्छ्रुत्वा भगवानाह
मेत्रावरुणिरग्न्यधी सृष्टिस्थिति विनाशानां कारणं भक्तवत्सलाः रामस्यादो तपस्यंति ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तिस्त्रः संध्याभू-
र्तिमत्य तेषां सुश्रूषणे रताः प्रविश्यता महालक्ष्मीः शक्तिरूपेण संस्थिता सर्वशक्तियुता देवी लोकानां हितकाम्यया इत्थं
त्वात्वरितंगत्वा कोलासुरवधासये निवेद्य निखिलं तेभ्यस्तस्युः प्रांजलयोजनाः तच्छ्रुत्वा निखिलं तेभ्यो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः
संध्यात्रयं समाहूय वाचं प्रोचुर्जनैश्वराः हनिष्यति महालक्ष्मी युद्धे कोलासुरं रिपुं भगवत्यो मूर्तिमत्यो दंडशूलादिभिर्वरैः आ-
युधैर्विविधैः कृत्वा जयमाप्स्यथ संयुगे युष्माकं तु सहायो सोऽयुष्मत्क्रोधसमुद्भवः भूतनाथो भूतमन्युर्यः सहायो भविष्यति
इत्थं त्वात्वरितंगत्वा रुरुधुः कोलराक्षसं निरुध्य च पुरीं देव्यो जगर्जुर्जलदस्वनाः भिंदंत्यश्च दिशस्तद्वर्धयंत्यश्च तत्कुपं को

अ.
८

१३८

लासुरोपितच्छुत्वाप्रोत्पपातमहासनात् रोषेणक्रोधताम्राक्षोमेरोरिवमृगांतकः हस्त्यश्वरथपादातचतुरंगबलान्विता नि-
 र्ययोपृतनायोद्धुं कालिकायाश्वाशानिः सकुंडलशिरस्त्राणकवचीधृतबाणधीः बद्धगोधांगुलित्राणः क्रुद्धोवन्नश्वापुरः ततो
 राक्षससैन्यंतद्भूतनाथेनसंगते देवनारीमनोल्लासियुद्धंशक्नेतिभीषणं महारावैभीमयोषैर्बाणैः क्रेकारनिस्वनेः गोरवुराणां
 निनादेश्वलोकः शब्दमयोभवत् जयमिंधीति वदतां धावतामितरेतरां ववृधेसमरंधोरंमुष्टामुष्टिकचाकचि उद्धतोराक्षसब-
 लेभूतनाथोमहाबलः समर्दराक्षसानीकंशरवर्षैश्चदारुणैः हतं दृष्ट्वास्तरबलंक्रुद्धकोलासुरोणे अभिद्रुत्यगदा पाणिस्ता-
 डयामासकेरवं ययोमूर्च्छामिहावीर्यस्तेनाभिहतमस्तकः ततोदेव्योतिवेगेनत्यभिद्रुद्रुवरुद्धये विशूलैरेभिजघ्नस्तंपट्टि-
 श्वव्यधातयत् मुष्टिभिस्ताडयामासकूर्नरैश्चाभिव्यदारयन् पादघातयामासकूर्नरैश्चाभिव्यदारयन् पादघातैः समाजघ्नः सिं-
 हः करिवरं यथा सकुंडलशिरस्त्राणोदष्टोष्टोरक्तलोचनः कृतभ्रुकुटिवल्कोसौराक्षसस्तांसुहुर्मुहुः गदयाताडयामासशिरः-
 कंठांसकुक्षिषु वभंजुस्तांगदांतांतुहसंत्यस्तामदाकुलाः ततोधनुर्धरोभूत्वाबाणजालमवाकित् तासांशरीरमर्माणि-
 भिन्दच्छरपुरोगमैः ननादबद्धवैरीसोत्तदयंचाभिनच्छरेः ततः क्रुद्धतरास्तास्तुपादेनजगृहुर्मृशं आकाशेभ्रामयित्वातांचिक्षि-
 पुर्गगनेक्रुधा कोलासुरोपिपतितोयावदुत्थानुमिच्छति स्तावंनिर्मत्यलक्ष्मीस्तं पादाभ्यामत्यपीडयत् तत्पादपीडितोदैत्योवि-

वृत्त्यनयनेभूशं मुक्तकंठस्वनं कृत्वा ततो मोहमुपेयिवान् ततो देवाः संगंधर्वमनुष्याः ऋषयोऽस्तुवन् देवनाथश्च देव्यश्च ननृतुः सुमदा-
 कुलाः देवदुंदुभयोनेदुः पुष्पदृष्टिः पपात हृदि शः प्रसेदुर्मरुतो बबुर्मंदरं जगत् सरीसरशिरोरत्नापीडितां धिसरो रुहाः देव्यो दि-
 व्यनयानेनयातिकोलापुरं प्रति आयांति पद्मजां वीक्ष्य मुक्तपादविश्वं रवलः तुष्टावपरया भक्त्याराजकन्यागणो मुदा राजकन्या ऊचुः
 वंदारुवीरसरवंदकिरीटरत्नरोचिच्छटानिकरकल्पितरत्नदीपं देवित्वदीयचरणं शरणं जनानां सेवामहे सकलमंगलवर्धनाय उत्पु-
 ल्लुकेरवदलाय तलोचनायै गंडोलुसच्चपलकुंडलमंडितायै राकाशशिप्रतिभटाननकोमलायै तस्यै नमः कमललोचनवल्लभायै स-
 द्रक्तकल्पलतिकां करिकंठभूषां केयूरहेमकटकोज्ज्वलकंकणांकां संसारसागरमुखे पततो ममाद्यदेहित्वदीयकरयष्टिमनंगमातः
 दृष्ट्वा देवि जनाजयाय विविधां ब्रह्माधिपत्यं गता विष्णुर्वक्षसियांचकार तरलां लीलाञ्जमालाभ्रमं केशाग्रप्रहितं त्वदीयचरणद्वं दाञ्ज-
 सेवारतं कारुण्यमृतसारपूरितदृशामां बपाहीश्वरी मल्लिकाफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभाग् धम्मिल्लुभारजिततारकद्वंदशोभां उक्त-
 सहेमनिकषोज्ज्वलकायकांतिर्लक्ष्मीः स्वयंप्रणमतां श्रियमातनोति इति स्तुत्वा महालक्ष्मीं भक्तानां मिष्टदायिनीं योगिन्योद्यभ-
 विष्य ध्वमिति तासां वरंददौ दृष्ट्वा तास्तु मुदे विसारूप्यं च प्रदापयेत् ताभिर्निषेविता देवि चरं वर्योददौ मुदा राजकन्यास्ततः सर्वा मुक्ताः
 लपुरमाययौ ततः प्रभृतिलोकेषु पूज्यास्तुः सर्वकामदाः ताश्चतुः षष्ठ्योगिन्यो महालक्ष्मीपरिग्रहात् नृत्यंति निवहेस्तत्र गीतवा-

दित्रनिःस्वनेः पुरादेव्यामहालक्ष्म्याकरहाटपुरेनिशि एवंप्रभावासादेवीविष्णुरामाषडानन व्रतस्यास्यविधानंचशृणुमन्नोवि-
 धानतः मासिभाद्रपदेशकलेपक्षेज्येष्ठायाताष्टमी प्रारब्धव्यं व्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतात्मभिः करिष्यामिब्रतंदेविस्त्वद्रक्तस्त्व
 त्परायणः तदविघ्नेनमेयातुसमाप्तिस्तत्प्रसादतः इत्युच्चार्यततोबद्धादोरकंदक्षिणोकरे षोडशग्रंथिसहितंगुणैः षोडशभिर्यु-
 तं ततोचहंमहालक्ष्मीं पूजयेन्नियतात्मवान् गंधपुष्पैः सनेवेद्यैर्यवत्कृष्णाष्टमीदिनं तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तेकुर्यादुद्यापनंव्रती व-
 स्त्रमंडपिकांकृत्वा माल्याभरणाशोभितां त्रिभूमिकांचनंशुभ्यानानादीपैश्चशोभितां चतस्रः प्रतिमांकृत्वासौवर्णीस्तत्स्वरूपिणी
 स्नपनंकारयेत्तासांपंचामृतविधानतः षोडशैरुपचारैश्चधूपदीपादिभिस्तथा जागरंतत्रकर्तव्यंगीतवादित्रिनिःस्वनेः ततोनिशीथो
 संप्राप्तेभ्युदितेमृतदीधितो कृत्वातुस्थंडिलेपद्मं षडंगं पूजयेत्ततः दद्यादर्घ्यं चरागेणव्रतीतस्मैसमाहितः क्षीरोदार्णवसंभूतचंद्रलक्ष्मी
 सहोदर पीयूषधामरोहिण्यासहितोर्ध्वगृहाणवे क्षीरोदार्णवसंभूतेकमलेकमलालये प्रयच्छ सर्वकामान्मोविष्णुवक्षेस्थलाश-
 ये पुत्रान्देहियशोदेहिसौख्यं सौभाग्यमेवच कालिकालिमहाकालीविकारालिनमोस्तुते त्रैलोक्यजननित्राहिवरदेभक्तवत्सले
 एकनाथेजगन्नाथेजमदग्निप्रियेनघे रेणुकेत्राहिमांदेविराममातः शिवंकुरु कुरुश्रियंमहालक्ष्मी त्वप्रियंत्वाशनाशय मंत्रैरेतैर्म
 हालक्ष्मीप्रार्थ्यश्रोतृयप्रोषितः श्रीसूक्तेनतथावन्होपद्यानिगुह्याच्छुचिः पायसंचैवविल्वानितदलाभेतथाघृतं ग्रहेभ्यश्चैवहीतव्यं

समिच्चरुतिलादिकं चंदनंतालपत्रंचपुष्पमालादिकंतथा नवेशरावेभक्ष्याणिक्षित्वाबहुविधानिच प्रत्येकंषोडशेतानिपूगपूर्णानि
 चैवहि तान्यन्येनसमाच्छाद्यव्रतीदद्यात्समंत्रकं क्षीरोदार्यवसंभूतालक्ष्मीश्चंद्रसहोदरा व्रतेनानेनसंतुष्टाप्रियतांविष्णुवल्लभा
 इंदिराप्रतिगृह्णातिइंदिरावेददातिच इंदिरातारकोभाभ्यामिंदिरायै नमोनमः दद्यादुपायनादीनिश्रोत्रियाणांचयोषितां चतस्रःप्र-
 तिमास्तास्तुब्राह्मणायनिवेदयेत् एवंकृत्यंतुनिर्वर्त्यव्रतीभोजनमाचरेत् स्कंदउवाच केनेदंस्वीकृतंपूर्वकथमस्मिन्प्रकाशितं ब्रू-
 हिमेतत्त्वतोदेवयद्यहंतववल्लभः शंकरउवाच आसीद्राजासार्वभौमोमंगलार्णइतिश्रुतः कौण्डिण्येनगरेरम्येतस्यपद्मावतीप्रिया
 तमागतकश्चिदेकःसेवकोब्राह्मणोत्तमः अज्ञातनाम्नस्तस्यासौनामचक्रेनृपस्तदा तवल्लुकइतिरव्यातोबभूवद्विजसत्तमः कदा
 विन्मृगायासक्तोभूपालोवनमाविशत् तत्रविध्वावराहादिनृमृगान्रहत्वासहस्रशः क्षत्तृदपरिगतःश्रान्तोवृक्षमूलमुपाश्रितः उदकान्
 वेषणोचिरान्प्रेषयामाससर्वशः वनेजलंतुनापश्यन्कश्चित्च्छांताःप्रयत्नतः तेनत्वानृपतिंप्रोचुर्नात्रांभइतिदुःखिताः तवल्लुको-
 पिवभ्रामविपिनंतदतंद्रितः भ्रममाणाःस्तदापश्यत्कस्मिंश्चिद्वनगह्वरे रम्यंसरोवरंदिव्यंकुमुदोत्पलमंडितं तत्रापश्यद्देवकन्या
 दिव्यरूपमनोरमाः चार्वंगीश्चारुनयनापीतोन्नतपयोधराः हारकंकणकेशूरनूपुरालंकृताःशुभाः पूजयन्तिर्महालक्ष्मींव्रतरूपेण-
 चादरात् तवल्लुकोपिप्रच्छकिमिदंकथ्यतामिति स्त्रियउचुः महालक्ष्मींव्रतमिदंसर्वकामफलप्रदं क्रियतेस्माभिरेकामम

नोभिस्तनुभक्तितः तवल्लुकोपितच्छ्रुत्वाव्रतंजग्राहभक्तिमान् तदनुज्ञांगृहीत्वाचजलमादायसत्वरः आजगामजलंतस्मैदत्वाचांभो
जनैःसह जलंपीत्वानृपस्तस्यदृष्टवान्दोरकंकरे किमिदंदोरकंविद्वन्किं व्रतंकृतवानसि राजापृष्टस्तवल्लोपिकथयामासतद्व्रतं तच्छ्रु
त्वारजशार्दूलोव्रतंजग्राहभक्तिमान् तवल्लुकेनसहितोराजास्वपुरमाययौ पद्मावत्यागृहंगत्वातयारंतुंगतःसह रममाणायथसांदे
वीतेनराजाप्रियेणवै तंदृष्ट्वादोरकंहस्तेकुपितात्यंतकोपना कयात्वंवंचितोब्रूहिकयादत्तःसुदोरकः ज्वालाभालाकुलेवन्होहि-
सवत्यतिकोपिता हाहाकष्टमिदंपापंकृतंमूढतयात्वया इतिनिर्भर्त्स्यतांराजातत्याजवनगच्छरे साचहानिन्ययौपश्चात्तत्रहानिन्य-
यौनृपः महालक्ष्म्यापचारेणसारण्येजलवर्जिते मृगमाणावनेतस्मिन्नकश्चिद्गतिमाप्नुयात् विचरंतीवनेतत्रऋषेःकस्यचिदा
श्रमं ददर्शमृगसंकीर्णंशांतकृष्णामृगान्वितं तत्रापश्यदनेरम्येवसिष्ठंमुनिपुंगवं ववंदेचरणौतस्यविसंज्ञादुःखकर्षिता
चिरंध्यात्वामुनिस्तस्याज्ञातवान्दुःखकारणं महालक्ष्म्यापचारेणज्ञातंविज्ञानचक्षुषा तद्व्रतंकारयामासतस्यादुःखोपशान्तये
तद्दुःखंतत्क्षणादेवविनिष्टमभवत्तदा पुनश्चमृगयासक्तोभूपालोवनमाविशत् क्वचिन्मृगंसमाविध्यबाणेनैकेनबाहुमान्
अन्वगच्छन्मृगपदंतस्याभूच्चयदागमः वरंमुनिंददर्शग्रीवसिष्ठंवीतकल्मषं कृतातिथ्यक्रियोदृष्ट्वाचरंतीबहिरंतिके हा
वभावकदाक्षेश्चहरंतीहरिणैक्षणा मदानिर्गत्यनृपतिःप्रोवाचसस्मितवचः रंभोरुकाशिकल्याणिकिमर्थंचरसेवने किन्न

रीमानुषीवात्वंयसिणीचारुहासिनि किमत्रबहनोक्तेनभजमानंभजस्वमां नृपेणतेनभक्त्योक्तासस्मितावाक्यमब्रवीत्
पुनर्भजामिचाहत्वामवेहिमहिषींतव महालक्ष्म्यापचारेणत्वयाहीनावसाम्यहं मुनींद्रस्याश्रमेरम्ये तरुगुल्मोपशोभिते
ममोपरिकृपाविष्टोमहालक्ष्मीव्रतोत्तमं कारयामासविधिवत्सर्वविघ्नोपशान्तये तयोक्तंवचनंश्रुत्वासचोत्फुल्लविलोचनः
ऋषेरनुज्ञामादायप्रियामादायसत्वरः लहृष्टपुष्टजनेजुष्टंयताकाध्वजशोभितं प्रविवेशतयामाहंसयोरैरभिवंदितः महा-
लक्ष्मीव्रतंभूयस्तयासहचकारहं भुङ्क्तेहभोगान्विपुलान्युन्नयोन्नसमाहतः भूपालःसार्वभौमोभूतवल्लोमात्यतांचयो महा-
लक्ष्म्याःप्रसादेनसन्निधिःसर्वसंपदा एवंप्रभावासादेवीवराणामिष्टदायिनी सर्वपापहरादेवीसर्वदुःखापहारिणी एवंषोड-
शवर्षंतुकर्तव्यंव्रतमुत्तमं याकरिष्यतिमेप्रीत्यास्वयंसिद्धिमुपासते लोकपालाश्चतुष्यंतिदासाश्चमनोरथान् नारीवायुरुषःक-
रिष्यतिमुदाभक्त्याव्रतंयत्नतःसेवंतेहरिरुद्रपद्मजस्रराःकुर्वंतितस्यप्रियं तत्पादंपरिरंजयंतिमनुजामोलिप्रभामंडलेस्तस्मि-
न्नेवकुटुंबिनीवसतिसालक्ष्मीःस्वयंविष्णुना कृभक्त्यावाध्यभक्त्यावाकुर्वंतिव्रतमुत्तमं अंतकालेचतान्विष्णुःसंसारात्
परिरक्षति यद्दंश्चतुष्टयानित्यंश्रावयेद्दासमाहितः नसंत्यजतितंलक्ष्मींरलक्ष्मीर्नैवजायते सर्वपापविनिर्मुक्तःस्वर्गलोकेमही-
यते युधिष्ठिरउवाच स्वस्थानलाभपुत्रायुःसर्वैश्वर्यशुभप्रदं व्रतमेकंसमाचक्ष्वविचार्यपुरुषोत्तम कृष्णउवाच दुर्वारैर्चैव

देत्येद्रेपरिव्यासेत्रिविष्टपे एतदेव कृतस्यादौ देवेन्द्रः प्राह नारदं तस्य श्रुत्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यभाषत नारद उवाच पुरं
 दरपुरात्पूर्वपुरमासीत्सुशोभितं रत्नगर्भाभिवद्भूमिर्यत्र रत्नाढ्यभूधराः यत्रांगनाजनापांगभृंगालोचनसायकैः त्रैलोक्यं स्वव-
 शचक्रे देवः कुसुमसायकः चतुर्वर्गजनिर्यत्र तच्च विश्वस्य भूषणं विश्वकर्मापि यद्दीक्ष्य कं पयत्यनिशं शिरः तत्राभवन्महापालो
 राजा भूनांगलालयः विल्लुदेवी प्रिया तस्य दुर्भगैका बभूवह अन्या तु चोलदेवी यामहिषी सा यशस्विनी कदाचिन्मंगलराजा चोल-
 देवी सहायवान् प्रासादशिखराख्यः स्थलामेकामपश्यत् तामालोक्य महीपालः स्मरस्मेरमुखं बाहुजः चोलदेवीं प्रति प्राह दंतद्यो-
 तितदिङ्मुखः चंचलाक्षितवोद्यानं कांतिनिन्दितनन्दनं कारयामितयोद्दिष्टस्तत्रोद्यानमकारयत् संपन्नं तु तदुद्यानं नानाद्रुमल-
 तान्वितैः नानाफलसमायुक्तं नानापक्षिसमावृतं तत्रागत्य महाक्रोडस्तनुन्यस्तनभस्थलः प्रावृत्कालघनश्यामचक्षुराक्षि-
 सचंचलः दंष्ट्रावक्त्रं चन्द्रार्कः प्रलयं भोधरध्वनिः उद्यानं भोजयामास नानाद्रुमलतान्वितं कांश्चिदुत्पाद्यामास पादपान् पण्डु-
 नन्दनं कांश्चिदुत्तमहारेण कांश्चिदुत्तमघर्षणैः जघान कांश्चित्पुरुषान् रक्षकाज्जितकोपमः तद्गुनकीर्तिविज्ञाय संहत्योद्यानपाल-
 काः सभयास्तस्य वृत्तान्तं सूचुश्च नृपतेः पुरः तदा कपर्यत तोराजा क्रोधारुणितलोचनः वधाय दंष्ट्रिणास्तस्य संदिदेशाखिलं
 बलं ततश्च चालभूपालस्त्रिगण्डगलितैर्गजैः आलावयन् महीसर्वं वाजिहृदयतां वरां चालयन् सकलान् शैलान् त्यदनीधम

ब्र. रा.
१४२

मरुद्भवेः पदातिभिर्महावीरैः पूरयन्निरिवलादिशः ततो गादं समावृत्य तदुद्यानं नरेश्वरः पत्तिव्रातमहाध्वानैः पूरयन्निरि
लादिशः पथियत्यवगाहोयं प्रयात्युपवनांतरं तस्यावश्यं शिरच्छेदं विदधामिरिपोरिव तस्य भूपस्य तं द्वाक्यं समाकर्ण्य ससूकरः
जगामास्येव मार्गेण प्रापिनां चेष्टितं यथा ततः ससूकरासक्तः कशयात्तं प्रताडय च व्रीडाकलंकितस्येन्दुमर्गितस्यैव सोममत्
गत्वाथ विपिनं घोरं सिंहशार्दूलसंकुलं तमालतालहिंतालशालार्जुनतलान्वितं झिल्लिझंकारसंभारवाचाटितदिगंतरं कोलोव
लामवाप्याथ सोभवद्राजसंमुखं भल्लेन सोवधीत्कोलं वज्रेणाद्रियथा हरिः अथ व्योम्नि विमानस्थः स्मरसंहरविग्रहः क्रोडस्
पंपरित्यज्य सो ब्रवीन्मंगलं नृप गंधर्व उवाच स्वस्ति ते स्तुमहीपाल त्वयामुक्तिः कृता मम तमाकर्णय वृत्तान्तं येनाहं जात इह शः
एकदा देवता वंदेः संवृतः कमलासनः चंचत्पुटादिभिस्तालैः षड्जाद्यैः सप्तभिः स्वरैः मंद्रादिभिस्त्रिभिर्मानैर्गीयमानं मया
नृप नानास्थानगुणोपेतमश्रौषीद्गीतमुत्तमं गीयमानं श्रुतः स्थानात् ततो हं कर्मणा मुना शप्तश्चित्ररथस्तेन ब्रह्मणा सृष्टि क
र्मणा ब्रह्मोवाच कोलो भवत्वं मे दिन्यामुक्तिस्ते स्तुतदा भवेत् निर्जितारिवलभूपालो मंगलस्त्वां ह निष्यति तदद्य घटितं सर्वं त्व
त्प्रसादान्महीपते मद्गृहापावरं भूपदेवस्यापि सुदुर्लभं महालक्ष्मीव्रतं दिव्यचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्व सार्वभौमत्वं गच्छ रा
ज्यं नितं दुतं नारद उवाच चित्ररथो थ गंधर्व उक्तेदं भूपतिं प्रति अंतर्धानं गतस्तुष्टः शरत्काल इवांबुदः अथ मंगलभूपालः

अ.
८

१४३

पार्श्वस्थं द्विजमाग तं विलोक्य बटुकं कंचित्कक्षानि क्षिप्तशं बलं उवाच मधुरां वाचं स्मितपूर्वां शिखिस्मितां देवस्त्वं दानवस्त्वं वा गंध-
 र्वावाथ राक्षसः सत्यं वद बटोकस्मात्किमर्थं त्वमिहागतः श्रुत्वा तत् शिष्यभावं त्वं प्राह त्वद्देहसंभवः अहं सार्धं त्वया यात सदादि शिष्य-
 योचितं राजाथ तमुवाचेदं त्वं बटो नूतना वृद्धः अपोस्थानं विलोक्य त्वं तूष्णीं तोयं यममानय अथ विश्राम्य भूपालं बटुको वटपादपे त
 थाकृत्य तुरंगं च समाकृत्य महामतिः जगाम पक्षिघोषेण यत्रास्ते संहरं सरः कमलैकनिवासे न रथांगाभरणेन च वनमालालयत्वे
 न दधन् नारायणी तनूं भग्नवायशानद्योगमक्षारं विषवर्जितं नाशिता गस्तितृष्णार्तिप्रसन्नं सागराधिकं पंके मग्नो यत्तत्राश्वः पृष्ट्वा
 दुर्तीर्य तस्य सः चतुर्दिशं निरीक्ष्याथ तस्यैव सरसस्तटे दिव्यवस्त्रपरीधानं दिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथां दिव्यां स्त्रीणां सार्धं म
 पश्यत उपसृत्याथ तं सोथस्व वृत्तांतं निवेद्य च कृतांजलिरिति प्राह बटुर्मधुरयागिरा बटुरुवाच एतत् किं क्रियते सार्धं त्व-
 या भक्तिपरेणावे कोविधिः किं फलं चास्य ब्रूहि तन्मोयथा तथं श्रुत्वा च तमुवाचेदं सार्धः करुणयागिरा सार्धं क उवाच शृणु विप्रै-
 कचित्तेन श्रद्धाभक्तिसमन्वितः यामाया प्रकृतिः शक्तिस्त्रैलोक्येऽप्यभिधीयते व्रतमेतन्महा लक्ष्म्यास्तस्याः सर्वफलप्रदं आक
 र्णयविधिं चास्य कथ्यमानं मया बटो भाद्रमासि सिताष्टम्या मारंभोस्य विधीयते प्रातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्यांघ्रिकरो सुखं
 तं तु षोडशसं सिद्धं ग्रंथि षोडशसं युतं मालतीपुष्पकर्पूरचंदनागरुचर्चितं लक्ष्म्ये नमो यमन्त्रेण प्रतिग्रह्य भिमन्त्रितं धनं धान्यं ध

राधर्मकीर्तिमायुर्यशःश्रियं तुरगानन्दतिनः पुत्रान्महालक्ष्मिप्रयच्छमे मंत्रेणानेनबद्धाथदोरकंदसिणेकरे कांडानिषोडशा
दायदूर्वायाश्चाक्षतांस्तथा एकचित्तः कथांश्रुत्वा पूजयेत्तैश्चदोरकं ततस्तु प्रातरारभ्ययावत्स्यादसिताष्टमी तावत्प्रक्षाल्य हस्ती
तुपादोदीनिकथांस्तथा शृणुयात्प्रत्यहं विप्रतत्संख्येरक्षतादिभिः अथ कृष्णाष्टमीं प्राप्य नक्तकाले जितेंद्रियः स्नातः शकूं
वरधरो व्रती पूजाग्रहं विप्रोत् तत्रोपविश्य पूर्वस्य श्वारुधौ तासनोपरि श्वेतपत्रं लिखेदष्टदलं कमलमुत्तमं ऐंद्यादिशक्तिसं
युक्तं पार्श्वे पत्रं सकेसरं कर्णिकायां तनोलक्ष्मीं कर्पूरक्षोदपांडुरां शक्रभवस्त्रपरीधानां मुक्ताभरणभूषितां पंकजासनसंस्था
नां स्मेराननसरोरुहां शारदेदुकलाकांतिस्निग्धनेत्रांचतुर्भुजां पद्मयुग्मामभयदांकरव्यग्रकरांबुजां अभितो गजयुग्मेन सिं
हचामानां करांबुजां संचित्येवं लिखेद्देवीं कर्पूरागरुचंदनैः ततस्त्वावाहनं कुर्यान्मंत्रेणानेन स्रवती महालक्ष्मि समागच्छ पद्म
नाभपदादिह पंचोपचारपूजेयं त्वदर्थं देविकल्पिता षोडशाहेतुसंपूर्णं कुर्यादुद्यापनं व्रती विधिनायेन विप्रेन्द्रशृणुश्च
द्वासमन्वितः दातव्या धेनुरेका वै स्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोतृयाय स्रवणं चेतथान्नवसनादिकं यथाशक्त्या स्रवणं च दत्त्वा
पूणं भवेद्ब्रतं द्विजेभ्यः षोडशीभ्यश्च प्रदद्याद्दसनादिकं सार्थ उवाच एतत्ते कथितं विप्रव्रतानां सुतमव्रतं तद्विधानादनाया
साल्लभते वांछितं फलं कृत्वा व्रतं परं विप्रत्वं राज्ञा तच्चकार य व्रतमेतत्त्वया विप्रदेयं श्रद्धावते परं नास्तिकानां पुरस्तात्तु न प्रकाश्यं

कथंचन नमस्कृत्य तत्सार्थं पंकादुत्थाप्य वाजिनं सरसोभस्तथादाय पद्मिनी पद्मयन्त्रितं आरुह्य तुरगं विप्रो राजांतिकमुपागम
 त् निवेद्य तद्रतं विप्रो राजानमथ कारयत् नानाप्रकारसंभूतं मावलंबु कस्यच न्नप्रभावादभवत्संभूभुकुभूभृतांवरः अथारु
 ह्यमहीपालो बहुवर्षाणितं हयं तद्रतस्य प्रभावेन तूर्णं स्वपुरमागतः तमायांतं समालोक्य राजानं भूपुरंदरं उत्सवं च क्रिरेयोरास्तो
 यीदिकपुरःसराः चलत्पताकादीर्मालंलसत्कलशमौलिकं पुरं नृत्यदिवाभाति लुनघंटौघघर्घरैः अथोत्कलिकया कश्चिद्वाप्रेति
 स्मवरांगनाः स्वर्णमुक्तालताजालेश्वतुष्कमिव कुर्वति काचिदिमुक्तिकेशैव परागान्नयनांजसा काचिन्नितं बभारार्त्ताकाचित्पीनप
 योधरा अथाविशन्महीपालो बहुना सहितो गृहं पौरनारीजनासि सलजैः पूरितविग्रहः अथोत्तीर्थहयात्तस्माद्बहुबाह्वलंबितः
 जगाम मंगलो राजा चोलदेवी तु यत्र वै दृष्ट्वा तु चोलदेवी सा दोरकं राजबाहुके विमृश्य मनसा क्रुद्धा शंकाचक्रे नृपेति मा आरवेदकस्य
 व्याजेन गतो न्यावल्लभां प्रति सौभाग्याय तया बद्धो दोरको दक्षिणे करे तथैव बहु कश्चायं द्रष्टुं मां प्रेषितो ध्रुवं ततो दृष्ट्वैव दुष्टात्मा कोपादा
 ल्लिख्य दोरकं चिक्षेप च महीपृष्ठे स्वसौभाग्यं सरेवैः सह ननु बोधयतां राजा त्रोटयंती च दोरकं सामंनमं निभत्याद्यैः कुर्वन्वातां वनोद्भवां
 चिल्लुदेव्यास्तदा काचिद्वासी द्रष्टुं समागता तया दोरकमादाय बहुमापृच्छ्य तद्रतं तद्रतस्य विधानार्थं स्वस्वामिन्ये निवेदितं ततो नूतन
 माहूय चिल्लुदेव्यकरो द्रतं अथ संवत्सरे तीते लक्ष्मीपूजादिने नृप तौर्यभिकस्य निःस्वानं चिल्लुदेव्या गृहेशृणोत् तदा कर्ण्यमहीपा

लो नूतनं बहुमब्रवीत् अहहाद्यदि नलक्ष्म्याः सव्रतस्य कदोरकः इति पृष्ठो नृपं प्राह दोरक भोटनक्रमं तच्छ्रुत्वा मंगल राजा चोल-
 देव्यै प्रकुप्य च मयाद्य पूजनं कार्यं चिल्लदेवी गृहं प्रति अथ मंगल भूपालो बहुबाह्वलंबितः च चालकमलावास्त्ये चिल्लदेवी गृहं प्र-
 ति अत्रांतरे महालक्ष्मी वृद्धारूपं विधाय च जिज्ञासार्थं गृहं तस्याश्चालदेव्याः समागता गच्छ गच्छाद्यदुष्टे किमिहागत्य करोषि मे
 तया दुराशया त्यर्थं लक्ष्मीः साप्यवमानिता ततः क्रुद्धा महालक्ष्मीश्चोलदेवीमभाषत शशापाथ महालक्ष्मीश्चिल्ल-
 देवीनिकेतनं बहुधा चिल्लदेव्याः सालक्ष्माः समानितार्चिता वृद्धारूपं परित्यज्य प्रत्यक्षा साभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिः श्रियं रा-
 शी ततोर्चयेत् अतितुष्टा ततो लक्ष्मीश्चिल्लदेवी मुवाच ह लक्ष्मीरुवाच अर्चनात्ते मसन्नास्मि चिल्लदेविवरं दृष्टुं वव्रेवरं ततो राशी-
 चिल्लदेवी शभाशया चिल्लदेव्युवाच ये करिष्यंति ते देवि व्रतमेतत्सुरेश्वरी तद्देशमनत्वया त्याज्यं यावच्चंद्रदिवा करो अद्यारभ्य त-
 दाद्येषां भूपसंबधिनी तथा ख्यातिं यातुं क्षितौ देवि भक्तिर्भवतु मे त्वयि सद्भावेन कथामेतां ये शृण्वन्ति पठन्ति च तेषां च वांछितं सर्वं त्व-
 या देयं स देवहि तथेत्कत्कामहालक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथ मंगल भूपाल तथागत्य श्रियोर्चनं चक्रे परमया भक्त्या चिल्लदेव्या
 समन्वितः अथैष यादुराचारा चिल्लदेवी गृहं प्रति चोलदेवी समायाता द्वारस्थे वारिता जनैः ततो जगाम विपिनं यत्रासीदंगि-
 रामुनिः अथा लोक्ष्याद्भुताकारा ज्ञानदृष्ट्या विचिंत्यतां मुनिस्तु श्रीव्रतं दिव्यं चोलदेवीमकारयत् व्रते कृते यः संजाता चोलदेवीम

हायशः दाक्षिण्यकेलिलीलाभिलाषिण्यैकनिकेतनं ततः कदाचिदागत्यवनमारवेहनं नृपः मुनेर्विश्वमनिराजातांददर्शिवामलोचनां
 अथराजामुनिं प्राह केयं धन्येति कथ्यतां तद्वृत्तांतं समाख्याय राज्ञेतां प्रददौ मुनिः अथागत्य निजं राज्यं चिल्लदेवीसमन्वितं चिल्लदेव्या
 च सहितो बुभुजे मंगलो नृपः चिल्लदेवीवरं वव्रेचोलदेवीसमागमं समुद्रस्य यथा गंगायामुनासंगमेतदा तथा मंगलभूपस्य आलिङ्ग्ये
 वामलोचने परस्पराधिकेते तु प्रिये मान्ये बभूवतुः चिल्लदेव्यासमं सोथचोलदेव्या सहाखिलां सप्तदीपवतीं पृथ्वीं बुभुजे मंगलो नृ-
 पः व्रतस्यास्यैव सामर्थ्याद्बहुकः सोऽपि नूतनः अभून्मंगलभूपस्य मंत्री तव यथा गुरुः भुक्ताथ सकलान् भोगान् मंगलाभूभुजां व-
 रः स पुनः स्वर्गमेत्याभून्क्षत्रं विष्णुदेवतं नारद उवाच एतत्ते कथितं शक्रव्रतानां सुतमव्रतं यत्कथाश्रवणेनापि लभते वांछि-
 तं फलं प्रयाग इव तीर्थेषु देवेषु भगवानिव नदीषु च यथा गंगा व्रते धेततथा व्रतं धर्मं चाथे च कामं च मोक्षं च यदि वांछसि तर्हि द्वां व्रतं
 शक्रकुरुश्रद्धासमन्वितः धनं धान्यं धरां धर्मं कीर्तिमायुर्यशश्चिन्तयं तुरंगान्दन्तिनः पुत्रान् महालक्ष्मीः प्रयच्छति इति श्रीभविमहाल-
 क्ष्मीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ आश्विनशक्लाष्टमी महाष्टमी तत्राष्टम्यां भद्रकाली दक्षयज्ञविनाशिनी प्रादुर्भूता महाघोरा योगि-
 नी कोटिभिर्वृता देवीपुराणे सप्तमीवेधसंयुक्तायैः कृता तु महाष्टमी पुत्रदाराधने हीना भ्रमंती हपि शाचवत् शरज्जन्माष्ट-
 मी पूज्या नवमीसंयुता सदा सप्तमीसंयुता नित्यं शोकसंतापकारिणी जंभेन सप्तमीयुक्ता पूजिता च महाष्टमी इंद्रेण निहतो

जंभस्तस्यादानवपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमीसहिताष्टमी वर्जनीषाप्रयत्नेन मनुष्ये शक्रभकाक्षिभिः सप्तमीकलयायत्रप
रतश्चाष्टमीतथा तेन शल्यमिदं प्रोक्तं पुत्रपौत्रक्षयप्रदं पुत्रान्हन्ति पशून्हन्ति राष्ट्रं हन्ति सराज्यकं हन्ति जानपदांश्चापि सप्तमीसहि
ताष्टमी शक्रकल्पक्षेत्रमीचैव शक्रकल्पक्षेत्रचतुर्दशी पूर्वविधानकर्तव्या कर्तव्यापरसंयुता अत्र त्रिमुहूर्तन्यूनासत्यपि सप्तमीवर्जनप्र
योजिका न त्रिमुहूर्ते वसप्तमीस्वल्पसंयुक्ता वर्जनीया सदाष्टमी स्तोकापि सान्तिथिः पुण्यायस्यां सूर्योदये सति नवमीयुक्ताया अला
भेतु सप्तमीयु तैव कार्या उपवासं महाष्टम्यां पुत्रवान्नसमाचरेत् सप्तशत्यास्तु पात्रेन तोषयेज्जगदंबिकां अथ आश्विनकृष्णाष्ट
म्यां अशोकाष्टमीव्रतं हेमाद्रौ आदित्यपुराणे आश्विनस्य सिते पक्षे पूजनीया तद्यशोकिा गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपैश्च सर्वदा न
स्मिन्नहनिया भुंक्ते नक्तमिंदुविवर्जिते भवत्यथ विशोकासायत्रयत्राभिजायते पूर्वाष्टमीषु सर्वास्तु न चैच्छक्रोति वै मुनि प्रौष्ठपद्या
मतीतायां यास्यात्कृष्णाष्टमीयुता तत्र कार्यं व्रतं त्वे तत्सर्वकामफलप्रदं इति अशोकाष्टमी अथ मार्गशीर्षे कृष्णाष्टम्यां काशीरवंडे
कालभैरवस्य पूजोक्ता मार्गशीर्षासिताष्टम्यां कालभैरवसन्निधौ उपोष्य जागरं कुर्वन् सर्वपापैः प्रमुच्यते इति काशीरवंडात् रु
द्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संसुखीतिथिः इति ब्रह्मवैवर्तचि दिनद्वये शतोरान्निव्याप्तौ उत्तरे वभैरवोत्पत्तिः प्रदोषकालव्याप्ताविति केचित्
तत्र शिवरहस्ये मध्याह्ने भैरवोत्पत्तेश्च श्रवणात् तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा मध्याह्ने संस्थितेरवा वित्युपक्रम्य ततो ग्ररूपान्नवधीततः

श्रीकालभैरवः आविरासीत्तदालोकान्भीषयन्नखिलान्प्रति कृत्वाचविविधां पूजां महासंभारविस्तरेः नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं वि
 प्रमुत्सृजेत् तीर्थकालोदके स्नात्वा तर्पणं विधिपूर्वकं विलोक्य कालराजानं निरयादुद्धरेत्यितुं सूत उवाच व्रतानि च प्रवक्ष्यामि शृणु ध्वं
 मुनिपुंगवाः तत्र कृष्णाष्टमी पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी विष्णुत्वं प्राप्तवान् विष्णुः सुरेश त्वं शचीपतिः कुबेरो यक्षराज त्वं नियंत्रित्वं य-
 मः स्वयं चंद्रश्चंद्रत्वमापन्नो गणेश त्वं गणाधिपः स्कंदः सेनापति त्वं च तथा चान्ये गणेश्वराः कृत्वा चैश्वर्यमापन्नाः सौभाग्यं देववल्लभाः
 व्रतस्थास्य प्रभावेन लक्ष्म्याः पतिरभूद्धरिः ययातिः सार्वभौम त्वं तथा चान्ये नृपोत्तमाः ऋषयो मुनयः सिद्धगंधर्वाणां च कन्यकाः
 कृत्वा वै परमां सिद्धिं प्राप्ताश्च मुनिपुंगवाः नंदीश्वरेण यत्प्रोक्तं नारदाय महात्मने कृष्णाष्टमी व्रतं श्रेष्ठं सर्वकामफलप्रदं मेरोर्यदसि
 पांश्चंगं सुरासुरनमस्कृतं तत्र नंदीश्वरं दृष्ट्वा सर्वज्ञं शंभुवल्लभं उपास्यमानं मुनिभिः स्तूयमानं मरुद्गयोः सर्वानुग्रहकर्तारं स्तुत्वा
 तु विविधैः स्तवैः अब्रवीत्प्रणिपत्याथ हंडुवन्नारदो मुनिः नारद उवाच भगवन् सर्वतत्त्वज्ञ सर्वेषामभयप्रद केन व्रतेन भगवन् स्त-
 पोद्धिः प्रजायते सौभाग्यं कांतिरैश्वर्यं मपत्यं च यशस्तथा शाश्वती मुक्तिरंते च कर्मपाशा विमोचनी भगवन् स्तुतं ब्रूहि कारुण्या
 च्छंकरप्रिय नंदिकेश्वर उवाच कृष्णाष्टमी व्रतं श्रेष्ठं मस्ति नारद तच्छृणु गणेश त्वं मया लब्धं ध्येन पुण्येन भो मुने मासि मार्गशिरे प्रा-
 से कृष्णाष्टम्यां जितेन्द्रियः अश्वत्थदंतकाष्ठेन कृत्वा वै दंतधावनं स्नानं कृत्वा तु विधिवत्तर्पणं चैव नारद आगत्य भवनं चैव पूजयेच्छंकरं

अस्थेग्रहपंचके मेषपूर्वणिसंप्राप्तेलग्नेककर्तिकाहये आविरासीत्सकलयाको शल्यायां परः पुमान् प्राक्पक्षे शक्यपक्षे दयेत्
 मेगुरुगारांशे गुरुनवांशे तस्मिन्दिने तु कर्तव्यमुपवासव्रतं सदा तस्मिन् जागरणं कुर्यादधुनाथपरो भुवि इति खट्वादि व्यावृत्त्यर्थं प्रातर्द
 शम्यां कृत्वा तु संध्याद्याः - कालिकाः क्रियाः संपूज्यविधिवद्रामं भक्त्या वित्तानुसारतः ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या दक्षिणाभिश्च तां पयैत्
 गोभूतिलहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामं भक्त्या प्रयत्नेन पूजयेत्परया मुदा एवं यः कुरुते भक्त्या श्रीरामनवमीव्रतं अनेकजन्मसिद्धा
 नि पातकानि बहून्पि भस्मि कृत्वा व्रजंत्येव तदिष्णोः परमं पदं सर्वेषामप्ययं धर्मो भुक्तिमुक्त्येकसाधनः आशुचिर्वापि पापिष्ठः कृत्वेदं व्र
 तमुत्तमं पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तथैव सः यस्तुरामनवम्यां वै भुंक्ते स च नराधमः कुंभीपाकेषु घोरेषु पच्यते नात्र संशयः अकृ
 त्त्वारामनवमीव्रतं सर्वव्रतोत्तमं व्रतान्यन्यानि कुरुते न तस्य फलभाग भवेत् रहस्यानि च पापानि प्रख्यातानि बहून्पि महानि च प्रणश्यं
 ति श्रीरामनवमीव्रतात् एकामपि नरो भक्त्या श्रीरामनवमीमुने उषोष्य कृतकृत्यः स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते नरो रामनवम्यां तु श्रीरामप्र
 तिमाप्रदः विधानेन मुनिश्रेष्ठसमुक्तो नात्र संशयः सुतीक्ष्ण उ० श्रीरामप्रतिमादानं विधानं वाक्यं मुने कथयस्व मुनिश्रेष्ठ भक्तस्य मम
 विस्तरात् अगस्त्य उवाच कथयिष्यामि तद्विद्वन्प्रतिमादानमुत्तमं विधानं चापि यत्नेन यतस्त्वं वैष्णवीत्तमः अष्टम्यां चैव मासे तु श
 क्यपक्षे जितेन्द्रियः दंतधावनपूर्वतु प्रातस्मायाद्यथाविधि नद्यांतडागे कूपे वा हृदे प्रस्रवणेपि वा ततः संध्यादिकाः कार्याः संस्मरन् राघवं

तद्वदि गृहमासाद्यविप्रेन्द्रकुर्यात्पूजादिकंपरं दातंकुटुंबिनंविप्रेवेदशास्त्रपरंमुदा श्रीरामपूजानिरतंरुशीलंदंभवर्जितं विधिज्ञराममं
 त्राणांराममंत्रैकसाधनं आहूयभक्त्यासंपूज्यवृणुयात्प्रार्थयन्निति श्रीरामप्रतिमादानंकरिष्येहंदिजोत्तम भक्त्याचार्योभवप्रीतःश्री
 रामोसित्वमेवच इत्युक्तापूज्यविप्रेद्रंस्नापयित्वाततःपरं तैलेनाभ्यज्यचस्नायाच्चितयन्राघवंतद्वदि तैलेनाभ्यज्यस्नापयित्वेत्यन्तरः
 श्वेतांबरधरश्चेतगंधमाल्यानिधारयेत् अर्चितोभूषितश्चैवकृतमध्याह्निकक्रियः अर्चितःकृतार्चनः आचार्यभोजयेद्भक्त्यासात्वि
 कान्तेःसविस्तरं भुंजीतस्वयमप्येवंतद्वदिराममनुस्मरन् एकभक्तव्रतीतत्रसहाचार्योजितेंद्रियः शृण्वन्रामकथांदिव्यामहःशेषंनयन्मु
 ने सायंसंध्यादिकाः कुर्यात्क्रियाराममनुस्मरन् आचार्यसहितोरात्रावधःशायीजितेंद्रियः वसेत्स्वयंनचैकांतेश्रीरामार्पितमानसः
 ततःप्रातःसमुत्थायस्नात्वासंध्यायथाविधि प्रातःसर्वाणिकर्माणिशीघ्रमेवसमापयेत् ततःस्वस्थमनाभूत्वाविद्वद्भिःसहितो न घ
 त्स्वगृहस्योत्तरेदेशोद्वारस्योत्तरमंडपं स्वगृहसमीपे चतुर्द्वारिंपताकाद्व्यंस्कवितानंस्तोरणं मनोहरंमहोत्सोधंपुष्पाद्यैःसमलंकृतं शं
 खचक्रहनुमद्भिःप्राग्द्वारेसमलंकृतं गरुत्मच्छाईबाणैश्चदक्षिणेसमलंकृतं गदारवद्वांगदैश्चैवपश्चिमेस्त्विभूषितं पद्मस्वस्तिकनी
 लैश्चकौबेरैसमलंकृतं मध्येहस्तचतुष्कायवैदिकायुक्तमायतं प्रविश्यनृत्यगीतेश्चवाद्यैश्चापिस्तसंयुतं पुण्याहंवाचयेत्तत्रविद्वद्भिः
 प्रीतमानसः ततःसंकल्पयेद्देवंराममेवस्मरन्मुने अस्यांरामनवम्यांचरामाराधनतत्परः उपोष्याष्टकयामेषुपूजयित्वायथाविधि

इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्रयत्नतः श्रीरामप्रीतये दास्ये रामभक्ता यधीमते प्रीतो रामो हरत्वा शूपापानि सखहनि मे अनेकजन्मसिद्धा
 नि अभ्यस्तानि महान्ति च विलिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि सुन्दरं मध्ये तीर्थे दिक्कैर्युक्तं पात्रं संस्थाप्य चार्चितं सोवर्णेन राजते ताम्रे पात्रे षट्को
 णमालिखेत् ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमात्रतः निर्मितां दिभुजां दिव्यां वामां कस्थितजानकीं बिभ्रती दक्षिणकरे ज्ञानमुद्रां महासुने
 वामेनाधःकरणे शां देवीमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासने राजते त्रपलद्वयविनिर्मिते पंचामृतस्नानपूर्वसंपूज्य विधिवत्ततः मूलमंत्रेण नि
 यतो न्यासपूर्वमंतद्रितः दिवैवं विधिवत्कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः दिव्यां रामकथां श्रुत्वा रामभक्तैः समन्वितः नृत्यगीतादिभिश्चैव रा
 मस्तोत्रैरनेकधा रामाष्टकैस्तथा पूजा गंधपुष्पाक्षतादिभिः कर्पूरागरुकस्तूरिकल्हाराद्यैरनेकधा पूजयेद्विधिवद्भक्त्या दिवारात्रिं न
 ये दुधः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः समाप्य विधिवद्रामं पूजयेद्विधिवन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण मंत्रवित्
 पूर्वोक्तपद्मकुण्डे वा स्थंडिले वा समाहितः लौकिकाग्नौ विधानेन शतमष्टोत्तरंततः आज्येन पायसेनैव स्मरन् राममनन्यधीः ततो भक्त्या
 स्रसंतोष्य आचार्यं पूजयेन्मुने कुण्डलाभ्यां सरलाभ्यां मंगुलीयैरनेकधा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विचित्रैः सुमनोहरैः ततो रामं स्मरन् दद्या
 देवं मंत्रमुदीरयेत् इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां समलंकृतां चित्रवस्त्रयुगच्छन्तो रामो हं राघवायते श्रीरामप्रीतये दास्ये तुष्टो भवतु
 राघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देक्षिणां पुनः अन्येभ्यश्च यथान्यायं गोहिरण्यादिशक्तितः दद्याद्दासो युगंधान्यं यथा विभवमाह

तः ब्राह्मणैः सहभुंजीततेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः तुलापुरुषदानानि फलं प्राप्नोति सुव्रतः अ
नेकजन्मसंसिद्धपापेभ्यो मुच्यते ध्रुवं बहुना किमिहोक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता कुरुक्षेत्रे महापुण्ये सूर्यपर्वण्यशेषतः तुलापुरु
षदानाधिः कृतेर्यल्लभ्यते फलं तत्फलं लभ्यते मर्त्योदानेनानेन सद्गती इति रामप्रतिमादानोद्यापनविधिः अथ रामपूजा आचम्य
प्राणानायस्य मासपक्षाद्युल्लिख्य सकलपापक्षयकामः श्रीरामप्रीतये रामनवमीव्रतमहं करिष्ये तदंगत्वेन रामपूजां करिष्ये तथारा
ममंत्रेण षडंगन्यासं कलशार्चनं च करिष्ये फलपुष्पाक्षतसहितं जलपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा उपोष्य नवमीत्वेद्ययामेधष्टसराघव ते
न प्रीतो भवत्वमे संसारा आहिमां हरे इति मंत्रेण पात्रस्थं जलं क्षिपेत् ततः शक्तितः हैमी रामप्रतिमां कृत्वा अग्न्युत्तारणपूर्वकं कपो
लौ स्पृष्ट्वा मूलमंत्रं प्रणवादिचतुर्थ्यंतं नाम रामाय देवत्वं संख्याय स्वाहेति मंत्रं पठन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ततः कोमलाक्षं विशालाक्षमिंद्र
भीमसमप्रभं दक्षिणांगे दशरथं पुत्रावेक्षणात्परं पृष्ठतोलक्ष्मणां देवं स छत्रं कनकप्रभं पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालवृंतकरावुभौ अग्रे व्य
ग्रहं नृमंतं रामानुग्रहं काक्षिणं इति ध्यायेत् अथ षोडशोपचारैः पूजयेत् आवाहयामि विश्वेशं जानकीवल्लभं प्रभुं कोमल्यातनयं वि
ष्णुं श्रीरामप्रकृतेः परं सहस्रशीर्षं त्यावाहनं श्रीरामगच्छ भगवन् रघुवीर नृपोत्तम जानकीसह राजेंद्र सुस्थिरो भव सर्वदा रामचंद्र
महेश्वर रावणांतकराघव यावत्पूजां समाप्येह तावत्तं सन्निधौ भव इति सन्निधापनं रघुनाथकराजर्पणमोराजीवलोचन रघुनंदनमे देव

श्रीरामाभिमुखोभव इतिसंमुखीकरणं राजाधिराजराजेन्द्ररामचंद्रमहीपते रत्नसिंहासनं तुभ्यंदास्यामि स्वीकुरु प्रभो पुरुष
एवेदमासनं त्रैलोक्यपावनानंतनमस्तेरघुनायक पाद्यं गृहाण राजर्षे नमो राजीवलोचन एतावानस्येति पाद्यं परिपूर्णपरानंदनमो
रामायवेधसे गृहाणाघ्यं मया दत्तं कृष्णविष्णो जनार्दन त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं नमः सत्याय शक्राया नित्याय ज्ञानरूपिणे गृहाणा च
मननाथ सर्वलोकैकनायक तस्माद्विराळाचम० नमः श्रीवासुदेवाय तत्त्वज्ञानस्वरूपिणे मधुपर्कं गृहाणे देवानकीपतये नमः
मधुपर्कं पंचामृतं मयानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं रामत्वं प्रतिगृह्यतां पंचामृतं शक्रद्वेदेन स्नानं पुष्पं धूपं
दीपं नैवेद्यं निर्माल्यविस० ब्रह्मांडोदरमध्यस्थे स्तीर्थे श्वरघुनंदन स्नापयिष्याम्यहं भक्त्या त्वं गृहाण जनार्दन पुरुषसूक्तेन
स्नानं तप्तकांचनसंकाशपीतांबरमिदं हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तुते तं यज्ञमिति वस्त्रं श्रीरामाच्युतयज्ञेश श्रीधरा
नंतरा घव ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण रघुनंदन तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतं कुंकुमागरुकस्तूरिकर्पूरचंदनं तथा तुभ्यंदास्यामि
राजेन्द्र श्रीरामस्वीकुरु प्रभो तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेति गंधं अक्षताः परमादिव्या० अलंकारार्थे अक्षतान् तुलसीकुंदसंदारजाती
पुष्पागचंपकैः कदंबकरवीरैश्च कुसुमैः शतपत्रकैः नीलांबुजैर्विल्वपत्रैरर्चयेद्वाघवं विष्णुं पूजयिष्याम्यहं भक्त्या संगृहाण ज-
नार्दन तस्मादश्वेति पुष्पाणि अथांगपूजा श्रीरामचंद्राय० पादौष० राजीवलोचनाय० गुल्फौष० रावणांतकाय० जानुनीषू० वा

चस्यतये० उरूपू० विश्वरूपाय० जंघेपू० लक्ष्मणाग्रजाय० कटीपू० विश्वमूर्तये० मेढ्रं पू० विश्वामित्रप्रियाय० नाभिंपू० परमात्मने
 न० हृदयंपू० श्रीकंठाय० कंठपू० सर्वास्त्रधारिणे० बाहूपू० रघुद्वहाय० मुरवंपू० पद्मनाभाय० जिह्वांपू० रामोदराय० दंतानूपू०
 सीतापतये० ललाटंपू० ज्ञानगम्याय० शिरःपूज० सर्वात्मने० सर्वांगंपू० वनस्यतिरसोद्भूतो गंधाद्योगंधोत्तमः रामचंद्रमहीपालधू
 पोयंप्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेति धूपं ज्योतिषांपतयेतुभ्यं नमो रामाय वेधसे गृहाणा दीपकं चैव त्रेलोक्यतिमिरापहं ब्राह्मणोऽस्येति दी
 पं इदं दिव्यान्नममृतं रसेः षड्विः समन्वितं रामचंद्रेशने वेद्यं सीतेश प्रतिगृह्यतां चंद्रमामनस इति नैवेद्यं ततः आचमनीयं इदं फल
 मिति फलं नागवल्लीदले र्युक्तं पूगीफलसमन्वितं तांबूलं गृह्यतां रामकर्पूरादिसमन्वितं इति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नाभ्या
 आसीति प्रदक्षिणां नृत्ये गीतिश्च वाद्यैश्च पुराणपठणादिभिः पूजोपचारैरखिलैः संतुष्टीभवराघव मंगलार्थं महीपालनीराजनमिदं
 हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तुते नीराजनं नमो देवाधिदेवाय रघुनाथाय शार्ङ्गिणे चिन्मयानंतरूपाय सीतायाः पतये
 नमः यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च तानि तानि विनश्यंति प्रदक्षिणापदे पदे इति प्रद
 क्षिणां अशोककुसुमे र्युक्तरामायार्घ्यं निवेदयेत् दशाननवधार्याय धर्मसंस्थापनाय च राक्षसानां वधार्याय दैत्यानां निधनाय
 च परित्राणाय साधूनां जातो रामः स्वयं हरिः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं भ्रातृभिः सहितो नय इत्यर्घ्यं इति पूजनं अथ कथा अगस्त्य उ०

रहस्यं कथयिष्यामि सुतीक्ष्णामुनिसत्तम चेन्नमासेन वम्यातु शक्यं पक्षे रघूत्तमः प्रादुरासीत्ततो ब्रह्मन् ब्रह्मानन्दैककेवलः तत्र जागरणं कुर्यात्
 दामस्य पुरतो बुधः प्रतिमायां यथा शक्ति पूजा कार्या यथा विधि प्रातर्दशम्यां स्नात्वेव कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः संपूज्य विधि वद्रासंभक्तिविज्ञानुसारतः
 ब्राह्मणान् भोजयेत्सम्यक् दक्षिणाभिश्च तोषयेत् गोभूतिलहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामं भक्त्या प्रयत्नेन प्रीणयेत्परया मुदा एवं च कुरुते भक्त्या श्रीरामनवमीव्रतं अनेकजन्मजातानि पापानि सबहुनि च भस्मीभवंति पापानि यांति विष्णोः परंपदं सर्वेषामप्ययं धर्मो मुक्तिमुत्तयेकसाधनः अशक्यं विवापि पापिष्ठः कृत्वेदं व्रतमुत्तमं पूज्यस्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तथैव स
 यस्तु रामनवम्यां वैभुं क्लेशतु नराधमः कुंभीपाकेषु धोरेषु पतत्येव न संशयः अकृत्वा रामनवमीव्रतं सर्वोत्तमव्रतं व्रतान्यन्यानि कुरुते न तस्य फलभाग भवेत्
 महान्त्यपि प्रणश्यंति पापानि नवमीव्रतात् एकामपि ततो भक्त्या श्रीरामनवमीव्रती उपोष्य कृतकृत्यः स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ततो रामनवम्यां तु श्रीरामप्रतिमापरः विधानेन नरः श्रेष्ठसमुक्तो नात्र संशयः सुतीक्ष्ण उवाच श्रीरामप्रतिमादानं विधानं वा कथं मुने
 कथयस्व यथारामभक्तस्य मम विस्तरात् अगस्त्य उवाच कथयिष्यामि ते भक्त्या प्रतिमादानमुत्तमं विधानं वापि यत्नेन यतस्त्वं वैष्णवोत्तमः अष्टम्यां चेन्नमासे तु शक्यं पक्षे जितेन्द्रियः दंतधावनपूर्वं तु प्रातः स्नात्वा यथाविधि नद्यां तडागे कूपे वा हृदे प्रस्नवणोपि वा संध्यादिकाः क्रियाः कुर्यात्संस्मरन् राघवं हृदि गृहमागत्य विप्रेन्द्रकुच्यदि पासनादिकं दातुं कुटुंबिनं विप्रं वेदशास्त्रविदां वरं श्रीरा-

मपूजानिरतं शक्तिं दभवि वर्जितं सर्वज्ञं राममंत्राणां राममंत्रैकसाधनं आहूय भक्त्या संपूज्य वृणुयात् प्रार्थयेद्भूतं श्रीरामप्रतिमादा-
नं करिष्ये हं द्विजोत्तम तत्राचार्यो भवप्रीतः श्रीरामो सितमेव च इत्युक्त्वा भौक्तुमायातं स्थापयित्वा ततः स्वयं तदेवाभ्यज्य च स्ना-
याच्चित्तयेद्राघवं तददि श्वेतांबरधरं देवं गंधमाल्यादिधारयेत् अर्चितो भूषितश्चैव कृत्वा माध्याह्निकीं क्रियां आचार्यपूजयेत्पश्चा-
त्सात्विकान्तेः सविस्तरं भुंजीयात्स्वयमप्येवं रामं तददित्यनुस्मरन् एकभक्तं व्रतं तत्र सहाचार्यो जितेन्द्रियः शयीत भूतले सम्यक्
श्रीरामार्पितमानसः ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा संध्यां यथाविधि ततः सर्वाणिकर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना
भूत्वा विद्वद्भिः सहितो नद्यः स्वगृहे चोत्तरे भागे मंडपं श्लक्ष्णमुज्ज्वलं मंडपं च चतुर्द्वारं ध्वजाकार्याः सविस्तरैः फलेर्नानाविधैर्युक्तं पु-
ष्पमालासुशोभनं कदलीस्तंभसंयुक्तं यज्ञियैस्तैरलंकृतं सतीरणैर्मनोरमैः पुष्पाद्यैः समलंकृतं शंखचक्रहनुमद्भिः प्राग्द्वारे सम-
लंकृतं गरुत्मच्छाड्बाणैश्च दक्षिणेषु विभूषितं गदारं वद्वंगादौ चैव पश्चिमे च विभूषितं पद्मस्वस्तिकनीलैश्च कौबेर्यां समलंकृतं म-
ध्ये तु चतुरस्रं च वेदिकां हस्तमायतां विप्रैश्च गीतनृत्यैश्च वाद्यैश्चापि समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा च विद्वद्भिः प्रीतमानसैः ततः संक-
ल्पयेद्देवं राममेवमनुस्मरन् अस्यां रामनवम्यां तुरामाराधनतत्परः उपोष्याष्टक्यामेषु पूजयित्वा यथाविधि हेमांस्वर्णमयीं रामप्र-
तिमां तु प्रयत्नतः श्रीरामप्रीतयेदास्ये रामभक्ताय धीमते स्तुतो रामो दहत्याशु पापानि स्रवेहूनि मे अनेकजन्मलग्नानि अभ्यस्तानि-

महांति च विलिखेत्सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि संदरं मध्येतीर्थोदके र्मुक्तं पात्रं संस्थाप्य चर्चितं सोवर्णे राजते तां श्रेयानि षट्कोणमालिखेत्
ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमात्रतः निर्मितां दिशुज्ज्वलां वामां कस्थितं जानकीं विभ्रतीं दक्षिणे हस्ते ज्ञातमुद्रां महासुने वामे नाथः क-
रणेनां देहमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासनं राजतं च पलद्वयं विनिर्मितं पंचामृतस्नानपूर्वं संपूज्य विधिवत्ततः मूलमंत्रेण नियतोदद्याच्चैव मन्तं
द्वितः एवं संपूज्य विधिवद्वात्रौ जागरणं तथा दिव्यां रामकथां श्रुत्वा रामभक्तिसमन्वितः गीतनृत्यादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरनेकधा रामाष्ट-
केन संस्तुत्य गंधपुष्पाक्षतादिभिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरनेकधा संपूज्य विधिवद्भक्त्या दिवारात्रिं नयेद्बुधः ततः प्रातः समुत्थाय
स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः संस्थाप्य विधिवद्वात्रौ संपूजयेद्विधिवन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण मंत्रवित् पूर्वोक्तकुण्डे गृह्योक्तस्थं-
डिले वा समाहितः लौकिकाग्नौ विधानेन शतमष्टोत्तरं मुने आज्येन पायसेनैव स्मरन् राममन्तं द्वितः ततो भक्त्या सदा तुष्ट आचार्यं पूज-
येन्मुने कुण्डलाभ्यां सुवर्णाभ्यां मंगुलीयैरनेकधा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विचित्रैस्तु मनोहरैः ततो रामं स्वयंदद्यादिमं मंत्रमुदीरयेत् इमां
स्वर्णमयीं रामप्रतिमां समलंकृतां चित्रवस्त्रयुगच्छन्नां रामो हं राघवाय ते श्रीरामप्रतिमां दास्ये प्रीतो भवतुराघवः इति दत्त्वा विधानेन
दद्याद्देवदक्षिणां भुवं अन्येष्वथ शक्त्या गोहिरण्यादिभक्तितः दद्याद्दासोधनं धान्यं यथालंकरणानि च अगस्त्युवाच एवं यः-
करुते रामप्रतिमादानमुत्तमं ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः तुलापुरुषदानेन फलमाप्नोति स्रग्वतात् अनेकजन्मसंसिद्ध

पापेभ्यो मुच्यते ध्रुवं बहुनात्र किमुक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता तुला पुरुषदानेन मुने यल्लभते फलं तत्फलं लभते मर्त्योदानेनानेन स्रवत
सुतीक्ष्ण उवाच प्रायेण हि नराः सर्वे दरिद्राः कृपणामुने अगस्त्य उवाच दरिद्रस्य महाभाग स्वस्य वित्तानुसारतः पलार्धेन तदर्थेन तद
र्थार्धेन वा पुनः वित्तशक्त्यमकृत्वेव कुर्यादेवं व्रतं मुने यदि यो रतं दुष्टपातकं नेह ते क्वचित् अकिंचनोपियत्नेन उपोष्य नवमीदिने एक
चित्तोतियत्नेन सर्वपापैः प्रमुच्यते प्राप्ते श्रीरामनवमीदिने मर्त्यो विमूढधीः उपोषणं न कुरुते कुंभीपाकेषु पच्यते यत्किंचिद्राममुदि-
श्य क्रियते न स्वशक्तिः रौरवे स तु मूढात्मा पच्यते नात्र संशयः सुतीक्ष्ण उवाच यामाष्टके तु पूजावैतन्नचोक्ता महामुने मूलमंत्रेण संयु-
क्ता तां कथां वदस्व व्रत अगस्त्य उ० सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजं षडक्षरं इदं तु स्कंदे मोक्षरवंदं श्रीरामं प्रति रुद्रगीतायां रुद्रवाक्यं सुसू-
षोर्मणिकर्ण्यते अर्धोदकनिवासिनः अहंदिशामित्ते मंत्रं तारकस्योपदेशतः श्रीराम राम रामेति एतत्तारकमुच्यते अतस्त्वं जानकीनाथ
परं ब्रह्म मिधीयते तारकं ब्रह्म चेत्फक्तं तेन पूजा प्रशस्यते पीतांबरदेवतानां तु आवृत्तीनां तथैव च आदावेव प्रकुर्वीत देवस्य प्रीतमानसः उ-
पचारैः षोडशभिः पूजाकार्या यथाविधिः आवाहनं स्थापनं च संमुखीकरणं तथा एवं मुद्राप्रार्थनां च पूजा मुद्रां प्रयत्नतः शंखपूजां प्र-
कुर्वीत पूर्वोक्तविधिना ततः कलशं वामभागे च पूजाद्रव्याणि चादरात् पीठे संपूज्य यत्नेन आत्मानं मंत्रमुच्चेरेत् पात्रासादनमप्येवं कुर्या-
द्यामेष्वतैर्द्रितः पीतांबरदेवाय प्रार्थयन् न चर्येत्सुधीः स्वर्णयज्ञोपवीतानि दद्याद्देवाय भक्तिः नानारत्नविचित्राणि दद्यादाभरणा-

निच हिमांबुल्लष्टं रुचिरं घनसारं मनोहरं क्रमात्तु मूलमंत्रेण उपचारान् प्रकल्पयेत् कल्हारेः केतकैर्जात्यैः पुन्नागाद्यैः प्रपूजयेत् चंपकैः
 शतपत्रैश्च सुगंधैः सुमनोहरैः पाद्यचंदनधूपैश्च तत्तन्मंत्रैः प्रपूजयेत् भक्ष्यभोज्यादिकं भक्त्या देवाय विधिना र्पयेत् येन सोपस्करं दे-
 वं दत्त्वा पापैः प्रमुच्यते जन्मकोटिकृतैर्घोरनानोरूपैश्च दारुणैः विमुक्तस्यात्क्षणादेव राम एव भवेन्मुने श्रद्धा न स्यादा तव्यं श्रीराम न व-
 मीव्रतं सर्वलोकहितायेदं पवित्रं पापनाशनं लोहेन निर्मितं वा पिशिलया दारुणापि वा एकेनैव प्रकारेणायस्मै कस्मै च वा मुने कृतं
 सर्वप्रयत्नेन यात्किंचिदपि भक्तिः जपेदेकांतमासीनो यावत्सदशमीदिनं अनेन स्यात्पुनः पूजा दशम्यां भोजयेद्दिनान् भक्त्या भो-
 ज्यैर्बहुविधैर्दद्याद्भक्त्या च दक्षिणां कृतकृत्यो भवेत्तेन सद्यो रामः प्रसीदति तूष्णीं तिष्ठन्नरो वापि पुनरावृत्तिवर्जितः द्वादशाब्दे कृते
 नापि यत्पापं चापि मुच्यते विलयं यांति तत्सर्वं श्रीराम न वमीव्रतं जपश्च राममंत्राणां योनजानाति तस्यैव उपोष्य संस्मरेद्दामं न्यास
 पूर्वमतं द्रितः गुरुलब्धो यमंत्रस्तु न्यसन्न्यासपुरःसरं यामेयामेच विधिना कुर्यात्पूजा समाहितः मुमुक्षुश्च सदा कुर्यात् श्रीराम न व-
 मीव्रतं मुच्यते सर्वपापेभ्यो यांति ब्रह्मसनातनं इति श्रीस्कं० अगस्त्यसंहितायां अगस्तिस्मृतीक्ष्णसंवादे रामन० व्रतं संपूर्णं अथ
 रामनामव्रतं तत्रैव रामनवमीमारभ्य अथ च सर्वकाले पिरामनाम जपलेखनं कुर्यात् आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य सकल
 पापक्षयकामो वा विष्णुलोकप्राप्तिकामो वा श्रीरामप्रीतये रामनाम जपलेखनं करिष्ये इति संकल्प्य अथ रामनामपूजा नाम मंत्रेण

षोडशोपचारैः पूजयेत् अथोद्यापनं पार्वत्यवाच धन्यास्यनुगृहीतास्मि कृतार्थास्मि जगत्प्रभो विच्छिन्नो मेघसंदेहग्रंथिर्भवदनुग्र-
 हात् त्वन्मुरवाद्गलितं देवकथामृतरसायनं पिबंत्यामे मनो देवनतृप्यति भवापहं श्रीरामस्यामृतं नाम श्रुतं संक्षेपतो मया इदानीं श्रोतु-
 मिच्छामि विस्तरेण स्फुटाक्षरं श्रीमहादेव उ० शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं महत् प्राप्नोति परमां सिद्धिं दीर्घायुः पुत्रसंपदं राम
 नामालिखेद्यस्तु लक्षकोटिशतावधि एकैकमक्षरं पुंसामहापातकनाशनं सकामोऽपि लिखेद्यस्तु निष्कामेन तु किंपुनः इहैव स्मरवमाप्नोति
 अंतश्च परमं पदं आदावंते च मध्ये च व्रतस्योद्यापनं चरेत् उद्यापनं विधानैव फलसिद्धिमवाप्नुयात् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नाम्नमुद्यापनं कु-
 रु पार्वत्यवाच नतोऽस्मि देवदेवेश भक्तानुग्रहकारक नाम्नमुद्यापनं ब्रूहि विस्तरेण मम प्रभो शिखण्डवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि विस्त-
 रेण यथाविधि नाम्न उद्यापनं चान्न भक्त्या भवदनुग्रहात् सौवर्णसिंदूरं कुर्यात्सीतां रामं सलक्ष्मणं हनूमत्प्रतिमां तत्र चतुर्थं शो न-
 हादकेः सुवर्णस्य प्रमाणं तु पलायकमुदीरितं अशक्तश्चेत्यलेनैव तर्धार्धेन वा पुनः श्रीरामप्रतिमां कृत्वा वित्तशाय्येन कारयेत् राज-
 तैनासनं कुर्यान्निर्माणैः षोडशसंमितैः पीतवस्त्रेण संवेष्ट्य स्थापयेत्तंडुलोपरि तंडुलानां प्रमाणं तु भवेद्द्रोणचतुष्टयं शक्रचोदशैर्गृहे-
 तीर्थे मंडपं कारयेत्सुधीः तोरणानि चतुर्द्वारैर्बन्धयेदाभ्रपल्लवैः धूमौ गौमयलिप्तायां सर्वतो भद्रसंज्ञकं रचयेत्सप्तधा न्येन नाना रंगैः सुशो-
 षणं कुंभानष्टौ च पूर्वदिशि स्थापयेद्ब्रह्मणान् शक्रभान् कुंभमेकं मध्यदेशे स्थापयेत्तंडुलोपरि गंगाजलेन संपूर्य पंचरत्नैः सपल्लवैः नारीकेर

लान्यहोवेकं समाधाययेत् आचार्यवरयेनत्रवेदशास्त्रविशारदं ब्रह्मादिऋत्विजानां तु वरणं कारयेत्ततः मधुपर्केण संपूज्य वस्त्रा-
 लंकारभूषणैः ऋत्विजः षोडशानहोवरयेद्देवपारगान् स्नात्वा नित्यं विधायादौ पूजयेद्गणनायकं पुण्याहं वाचयित्वा तु पूजयेद्दामचंद्रकं त-
 तो मित्रं प्रतिष्ठाप्य स्वशाखी कविधानतः विष्णुसूक्तेन होतव्यं मूलमंत्रेण वा पुनः नवग्रहांश्च दिक्पालान् चानुक्तांश्च होमयेत् पुरुषसू-
 क्तेन होतव्याः समिदाज्यं च रुस्तिलाः अष्टोत्तरसहस्रं तु राममंत्रेण होमयेत् होमांते पूजनं कुर्याद्दामचंद्रादिदेवताः पूजयित्वा ततो हत्वा च-
 लिं पूर्णाहुतिं तथा श्रेयः संपाद्य दानं च अभिषेकं समापयेत् रामं नत्वा च यित्वा च प्रार्थयित्वा पुनः पुनः आचार्यं पूजयेत्पश्चात्सर्वेणैव
 स्त्रयैर्नुभिः प्रतिमां दानमंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् नतोऽस्मि देवदेवेश बह्वुद्धिमहात्मभिः यश्चिंत्यते कर्मपाशात्तददिनित्यं मुमुक्षु-
 भिः मायया गुणमय्यात्वं सृजं स्यवसिलुं पसि अतस्त्वत्पादभक्तो स्मित्वद्भक्तिस्तु श्रियो धिका भाक्तिमेव हि वांछंति त्वद्भक्ताः सारवेदिनः अ-
 तस्त्वत्पादकमले भक्तिरेव सदास्तु मे संसारामयतं पानां भौषज्यं भक्तिरेव ते सीता सोमि त्रिहनुमद्भक्तयुक्तनरेश्वरः दानेनानेन मे राम भक्ति-
 मुक्तिप्रदो भव प्रतिमा दानसिद्ध्यर्थं शक्त्या स्वर्णं तु दापयेत् दानं यद्दक्षिणाहीनं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ब्राह्मणान् शतसाहस्रं भोजयेन्म-
 धुसर्पिषा पक्षान्तैः पायसैः स्वाद्यैर्लडुकैः शर्करान्वितैः ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दद्याद्भूयसी दक्षिणां ददेत् तदंत्यत पात्रं च तिलपात्रं च दापये-
 त् शय्यां च रथदानानि दशदानानि शक्तिः अशक्तश्चेत्स्वर्णमैकं दत्त्वा रामं न मेत्पुनः तिलकं कारयेत्पश्चादभिषिंचेत्सपल्लवैः द्वि-

जैस्तु आशिषो देयान् त्वास्तु त्वा विसर्जयेत् उमामहेश्वरौ पूज्यौ भोजयेद्दुःकं तथा कुमारीणां शतं भोज्यं योगिराजं च भोजयेत् क्षेत्रपालं व
लिङ्गं त्वा ध्यात्वा रामं सदा जपेत् ब्रह्मादिभिस्तु तत्पुण्यं वक्तुं शक्तुं न किंचन अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि एकेन रामनाम्ना तु तत्फलं
लभते नरः नारी वा पुरुषो वापि शूद्रो वाप्यधर्मानरः रामनाम्नास्तु मुक्तास्ते सत्यं सत्यं वरानने मूले कल्पद्रुमस्या रिवलमणि विलसद्भूत
सिंहासनस्थं कोदण्डधारयन्तं ललितकरयुगेनार्पितं लक्ष्मणेन वामां कन्यस्तसीतं भरतधृतमहामौक्तिकच्छत्रकांतं शत्रुघ्नं चामराभ्यां
विलसितमनिशं रामचंद्रं भजे हं वंदे तत्र महेशानं चंडकोदण्डखंडनं जानकीं तृदधानं दवर्धनं रघुनंदनं चरितं रघुनाथस्य शतको
टिप्रविस्तरं एकैकमक्षरं पूसां महापातकनाशनं इति भ० पु० उमामहेश्वरसं० रामनामलेखनोद्यापनं सं० अथादुःखनवमीव्रतं भा
द्रपदशकलनवम्यां सुहर्तमानसत्वेऽपि परयुतायामदुःखनवमीव्रतं देशकालौ स्मृत्वा ममेह जन्मनि जन्मांतरे च भर्त्रा सह सकल पातकादि
दुःखनाशनार्थं व्रतखंडकल्पेऽक्तफलावाप्त्यर्थं श्रीगौरीदेवता प्रीत्यर्थं अदुःखनवमीव्रतपूजनमहं क० तत्रादौ निर्विघ्नता सिद्ध्यर्थं
स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य गोमयेनोपलिसभूमौ वेदिकां गुडक्षिसांद्रक्षुच्छादितां अपूपपायसान्वितां उपरिमंडपि
कायुतां कृत्वा तत्र पीठे आसनादिकलशप्रतिष्ठां कृत्वा अग्न्युच्चारणपूर्वकं गौरिप्रतिमां संस्थाप्य गणपतिचतुष्टयं इंद्रादिलोकपालांश्चावा
त्य गौरीर्मिमायेति नमो देव्या इति वामं नेण संपूज्य देवपात्रधरा देवीं विभूतिं च त्रिलोचनीं दुग्धान्नदाननिरतां गौरीं त्वांचिंतयास्य हं ध्यानं गो

रीदुःखहरां देवीं शिवस्याधोगधारिणीं सुनीलवस्त्रसंयुक्ता सुमाभावाहयाम्यहं आवाहनं प्रसन्नवदने मातनित्यं देवर्षिसंस्तुते मया भावेन यद्
 नं पीठं तत्प्रतिगृह्यतां आसनं सर्वतीर्थमयं दिव्यं सर्वभूतोपजीवनं मया दत्तं च पानीयं पाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां पाद्यं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यो भक्त्या नीतं
 सुशीतलं गंधपुष्पाक्षतोपेतं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं मातः सर्वाणि तीर्थानि गंगाद्याश्च तथानदाः स्नानार्थं तव देवैश्चिमयानीताः सुशोभनाः
 स्नानं सर्वभूषाधिके सोम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं श्रीखंडमिति गंधं ० माल्यादीनीति पुष्पं ० वनस्य
 तिरस इति धूपं ० आज्यं चेति दी ० अन्नं चतुर्विधमिति नैवेद्यं ० पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां ० स्कंदमातर्नमस्तु ॥ यदुःखव्याधि विना
 शिनी उत्तिष्ठे गच्छ भवनं वरदा भवपार्वति इति पूजा अथ कथा ऋषय ऊचुः कदाचिन्नेमिषारण्ये व्यासं धर्मविदां वरं कथयंतं कथां दिव्यामिदं
 मूचुर्महर्षयः यज्ञधर्मविदां श्रेष्ठव्रतानि विविधानि च विपाकात्कर्मणां चैव प्राणिनां विविधा गतीः आकर्ण्य विस्मिताः सर्वे कोतूहलसमन्वि
 ताः न तृप्तिमधिगच्छामो नाप्रियं च कथां मृतं शृणुमश्च वयं सद्यो व्रतं दुःखहरं त्विदं येन वीर्णेन धर्मज्ञाः ज्ञानदुःखं न जायते कृपां कुरु महाबुद्धे
 ब्रूहि दुःखहरं व्रतं व्यास उवाच ० शृण्वंतु पुरुषाः सर्वे शौनकाद्या महर्षयः येन रापुण्यकर्मणो दंभाहंकारवर्जिताः श्रद्धया यमिनो नित्यमहिं
 सानिरताश्च ये यथाभीलितभोक्ताः सुखिनस्तेन तेन हि गुह्यं चान्यत्तु वक्ष्यामि दुःखनाशनसूचकं येदुःखनवमीमाप्यनराश्चैवाप्यपंडिताः
 शिवांगच्छंति शरणमुत्पत्तिस्थितिकारिणी जन्मांतरशतेवापि न ते दुःखस्य भागिनः ऋषय ऊचुः अदुःखनवमीनाम त्वया केयं निरूपिता

भविष्यतिकदाचेयंयदाकार्यंभविष्यति पूजनीयाकथंगौरीविधानंकीदृशंतथा एतत्सर्वविधानेनवक्तुमर्हस्यशेषतः व्यासउवा० एतदुत्तमं
 पुण्यंशृणुध्वंगदतोमम नदेयंनास्तिकार्येतदभक्तायशठायच अहंवःश्रद्धानेभ्योविधिंसर्वमशेषतः समाहितमनावधिभवतःपुण्यदायकं
 सर्वस्याद्यामहादेवीत्रिगुणापरमेश्वरी नित्यानंदमयीदेवीतमःपारेप्रतिष्ठति ब्रह्मांडजननीचेयमुत्पत्तिस्थितिकारिणी पुरुषःप्रकृतिश्चेयमात्म
 नंविभिदेदिधा यथाशिवस्तथागौरीयथागौरीतथाहरः यथागौरीतथालक्ष्मीर्दुःखपापापहारिणी तासांपूजाविधानेननकश्चिदुःखभागभवेत्
 नभस्येशक्तुलनवमीयावापूर्णातिथिर्भवेत् अस्तदोषादिरहितासर्वदुःखहरापरा प्रशस्तायांनरःस्नात्वाकृत्यानित्यविधिततः मौनेनगृहमा
 गत्यसंयतस्तत्परायणः अदुःखदायीभूत्वाचशक्तविस्थानगतस्तथा गोमयेनविलिप्तायांशक्त्योमंडपिकांशक्तां स्रक्तुंभंस्थापयेत्तत्रकुंकुमा
 लिसमिक्तिके आच्छादितोस्रक्तधूपेस्तामुमामानंददायिनीं आचार्यानुज्ञयातस्यांजगद्धात्रींप्रपूजयेत् पूजयित्वापचारैस्तांनत्वानत्वापुनःपु
 नः वाणकंचददेत्तस्यांपद्मानफलसंयुतं शक्तश्चेदुपवासेननिशांचजागरेर्नयेत् अशक्तेनचभोक्तव्यंपयःप्राप्यमथापिवा फलंवापिप्रयत्ने
 ननहिंसारतचेतसा रात्रौजागरणंकार्यंनृत्यगीतादिभिस्तथा प्रभातेविमलेजातेकृत्यानित्यविधिंपुनः ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्यामपत्नीकां
 च्छुचींस्तथा देवींविसर्जयेत्तश्चादाचार्यंपूजयेत्तथा आचार्यस्तुस्वशाखोक्तीनववर्षाणिकारयेत् सौवर्णेभूषणेर्वस्त्रेर्नत्वातंचसमर्पयेत् यं
 चवाअथवानेकंनारीकैरैश्वरायनं पद्मान्नंनवसंव्याकंब्राह्मणायनिवेदयेत् पश्चादंधुजनैःसार्धंभुंजीयान्नियतःशक्तिः श्रुत्वाकथांपुण्य

तमावाग्यतस्तत्परोयतः सकदाचिन्नदुःखेनयुज्यतेनात्रसंशयः शुक्लाभोगान्यथाकामंसयातिपरमंपदं अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनं
अरण्येविषमेप्राप्यशापदग्धाक्षराः किल आसीज्जातिस्मराकाचिन्निर्यग्योनिंसमागता कुङ्कुदीनामतोत्यासीत्सदादुःखेनपीडिता तत्सखी
मर्कटीनामन्वेचोभेशोककशिते अथतस्मिन्वनोद्देशेपरस्परहितेरेते उभेअभूतांसहितेविचरंत्योदिशोदश ततःकालेनसहितावधेतेचाग
तातिथिः अदुःखनवमीनामदुःखव्याधिविनाशिनी गत्वातांकुङ्कुदीप्राहमर्कटीदेवयोगतः अद्यकिंचिन्नभोक्तव्यमावाभ्यांशृणुकारणं तिर्य
ग्योनिगतेचादौपूर्वकर्मविपाकतः दुःखापनुत्तयेचाद्यनभोक्ष्यहंत्वयासह त्वंचेशशरणंगत्वानवमीसुव्रतस्थिता कृत्वाचत्वमशक्तान्वेद्रुं
ह्वचीर्णफलानिच महामायाप्रसादेनयाहिभद्रमहिंसया इत्युक्ताकुङ्कुदीतूष्णीवभूवानश्वतीतदा मर्कट्यप्युररीकृत्यप्रशस्तेसेवभूव
तुः अथसामर्कटीनामगत्वापूर्ववनंप्रति स्थित्वातदिनशेषंतु क्षधितापीडिताभृशं अजानतीतमेवार्थंपूर्वकर्मविशेषतः निशांतेतरसागत्वा
वनदेशेविचिन्वति ददर्शवर्हिणोडानिअतीवक्षधितातदा भक्षयित्वामर्कटीसामुखंप्रक्षाल्यवारिणा पुनस्तदंतिकंप्रासादर्शयंतीक्षधोव्यथं
कुपिताकुङ्कुदीवाक्यमुवाचमर्कटींप्रति किंचिद्रुक्तंत्वयादुष्टेव्रजत्वंहरिसंयुता व्रतभ्रष्टास्थितान्नाथवारिवासितयात्वयै नाकरोस्त्वंममव-
चःप्राणाःकिंनगतास्तव केदारंशरणंयाहिमयासहभयंकरि देहायोगेनयोगेनगच्छावःपरमंपदं अथतेनिर्गतेचोभेकेदारंभूतभावनं गत्वा
मनःसमाधायकुङ्कुदीमनसास्मरत् उत्पत्स्येसत्कुलेचाहंधनाद्येवेदपारगे इतिमत्वास्वदेहंसाबन्धिमध्येन्यपातयत् पुनर्भवैराजपत्नीइति

मत्वाचमर्कटी अकरोत्स्वतनुत्यागं तदा क्येनेव बोधिता कुङ्कुटी सामहादेव्याः प्रसादेन तथा कुले विप्राणां कन्यका भूत्वा भर्ता विमलरत्नदः
दिव्यवर्धनशीलासानिरतापतिसेवने इतरा राजपत्नीत्वं प्राप्त्या सावथमर्कटी उभोजातिस्मरेजाते महादेव्याः प्रसादतः अथ सा कुङ्कुटी पंचपु
त्रान् जज्ञे पितुः समान् बभूव धनसंपन्नारूपशीलगुणान्विता मर्कटी पुत्रशोकात्तावभूव व्यथिता भृशं पूर्वकर्म स्मरंती सा कदाचि देवयोगतः
अपश्यत् कुङ्कुटी पुत्रान् पंचैव च पितुः समान् अमारयत्स्वभृत्येस्तान् पुत्रान् सामर्कटी तदा तच्छिरांसि गृहीत्वा तु कुङ्कुटी चापाकंदरौ अदुःखं न व
सी प्राप्य व्रतस्था च बभूव सा गौरी कृपा विजननी जननी भक्तवत्सला शिरां स्यादाय सर्वेषां पुत्रकांस्तान् जीवयत् तदा पाकं सुवर्णस्य शिरोभिः
पर्यंकृत्य यत् कुङ्कुटी पूजया चक्रे गौरींदुःखविनाशिनीं त्वत्तः सदा जीवतोयं भोक्तुं गृहमगात्ततः तदा तदा पाकं प्रेक्ष्य सुवर्णं प्रेषिता पश्यन् स्व
भर्त्रे पुत्रयुक्ताय दृष्ट्वा वेदयन् दिनि पुनर्वनागतांस्तान्स्तु सा ददर्शा लिपुत्रकान् दृष्ट्वा पुनः पुनः साथरुरोद भृशदुःखिता आत्मानं निंदयामा
स मर्कटी विवृलासती आगत्य सरव्याः सदनमात्मानं सान्यवेदयत् पापिन्यहं दुराचारा दुर्भगा श्रुतपूर्वकं बालहत्यात्मकं पापं चरितं नात्र संश
यः इत्याकर्ण्य सरवीवाक्यं कुङ्कुटी विस्मिता भवत् अपृच्छत् कारणं क्षिप्रं शोकसागरदायकं इदं शीलं कथं भद्रे कस्माद्दुःखित्वात्मवान् विष्णो
गाराजपत्नीत्वं मान्या समसरवीधपि मर्कटी कुङ्कुटी वाक्यं श्रुत्वा वृत्तं न्यवेदयत् गत्वा च कुङ्कुटी पुत्रैः प्रायश्चित्तमकारयत् स्मरंती च व्रतं देव्याः
कुरुत्वं च यथाविधि अथ देव्याः प्रसादेन मर्कटी सुषुवे सतं संदरं सुवरं नाम पृथ्वीं भारसहंवरं राजपत्नी विप्रपत्नी सरिवन्त्यो संबभूवतुः इ

हलोके दुःस्वितस्य अदुःखनवमीव्रतं सीतया चतुर्तचैतदमयं त्याकृतं त्विदं अन्याभिर्बहुभिः स्त्रीभिर्व्रतमाचरितं त्विदं याकरोति व्रतमिदं श्रु-
 पोति च कथाभिमां सादुःखभाद्रभवति सत्यं सत्यं वदाम्यहं सर्वदुःखहरं लोके किमन्यच्छेत्तुमिच्छत इति ० स्कंदपु० अदुःखन० सप्त० अथ आशि-
 नशकलनवम्यां देवीव्रतं हेमाद्रौ विष्णुधर्मे अथ पूजा विधिना पूजयेत्केन भद्रकालीनराधिप नवम्यामाश्विने मासि शकलपक्षे नरोत्तम पुष्करउ०
 पूर्वोत्तरे तु दिग्भागेशिवे वास्तुमनोहरे भद्रकाल्या गृहं कार्यं चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकाली गृहं कृत्वा तत्र संपूजयेद्दिज अष्टादशभुजाकार्या भ-
 द्रकाली मनोहरा आलीढस्थानसंस्थाना चतुःसिंहरथे स्थिता अक्षमालाभिश्चूलं च खड्गचर्मं कुशास्तथा बाणचपैश्च कर्तव्यै शंखपद्मे तथैव
 च सुकुसुमैश्च तथा कार्यैर्निधावेदिकमंडलु दंडशक्तीश्च कर्तव्यै तथा पाशा हुताशनौ हस्ताभ्यां भद्रकाल्याश्च भवेत्कातिकरः परः एवं साध्य महाभा-
 गरत्नपात्रधरा भवेत् आश्विने शकलपक्षस्य अष्टम्या प्रयतः शरविः तत्र चायुधचर्मद्यं च त्रैवस्त्रं च पूजयेत् पुष्पैर्मध्येः फलेर्मध्ये भोज्यैश्च सुमनोह-
 रैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रहृत्यादानैस्तथैव च रात्रौ जागरणं कुर्यात्त्रैववसुधाधिप उपोषितो द्वितीये न्निपूजयेत्पुनरेव तां आयुधाद्यं च सकलं पूजयेद्
 सुधाधिप एवं संपूजयेद्देवीं वरदां भक्तवत्सलां काल्यायनीं कामगमाः बहुरुपां वरप्रदां पूजिता सर्वकामैसां भुनक्ति वसुधाधिप एवं हि संपूज्य जग-
 त्प्रधानायां चानुदेया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महेशाज्जनस्तथान्योपि च वित्तशक्त्या ब्रह्मोवा ० शृणु सर्वं प्रवक्ष्यामि यथा त्वं परिपृच्छसि
 महासिद्धिप्रदं धान्यं सर्वशत्रुनिबर्हणं सर्वलोकोपकारार्थं पूजयेत्सर्ववृत्तिषु क्रत्वर्थं ब्राह्मणाद्यैश्च क्षत्रियैर्भूमिपालने गोधनार्थं वत्सवैश्यैः शूद्रैः पुन-

सरवादिभिः सोभाग्यार्थं तथास्त्रीभिर्धनार्थं धनकांक्षिभिः महाव्रतं महापुण्यं शक्त्याद्यैश्च अनुष्ठितं कर्तव्यं देवराजेंद्रदेव्याभक्तिसमन्वितैः कन्या
 संस्थैरवोशुक्ले देवीमाराध्य नंदिकां नंदिकाप्रतिपत् अयाचीत्वथवेकाशीनक्ताशीत्वथवाव्यदः प्रातःस्नायी दिनद्वयकालं शिवपूजनं शिवश्च शिवाच
 शिवो जपे होमे सदा भक्तः कन्यकां भोजयेत्सदा अष्टम्यां नवमे चान्हिदारुजानि शक्रभानि च एकं वा चित्तभावेन कारयेत्सकरोत्तमं तस्मिन् देवीप्रकर्त
 व्याहं मी वाराजती तुवा सृष्टाक्षालवणोपेतारवद्गुह्ये च पूजयेत् सर्वोपहारसंपन्नवस्त्ररत्नफलादिभिः कारयेद्दशलोहादिपूजां च बलिदेविकां बलिमा
 ग्राहिणो देवभैरवाद्या विनायकाः तत्संबन्धिनी बलिदेविकां पुष्पैश्च द्रोणा बिल्वाद्यैर्जाती पुन्नागचंपकैः द्रोणः कुरुबकः विचित्रां रचयेत्पूजामष्टम्या
 मुपवासयेत् गुरुचशरणंगत्वा गृह्णीयान्नमुत्तमं दुर्गाग्रतो जपेन्नमं दुर्गापाठेन संस्तुता तदर्थं यामिनी शेषे विजयार्थं नृपोत्तमं पंचाब्दलक्ष्णोपेतं म
 हिषारव्यं स पूजितं विधिवत्कालिकालीति जप्त्वा रवद्वेन घातयेत् तस्यात्थं रुधिरं मांसं गृहीत्वा पूजनादिषु निर्भक्ताय प्रदातव्यं महाकौशिकमंत्रि
 तं तस्याग्रतो नृपस्नायाच्छुं कृत्वा तु पिष्टजं रवद्वेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशारवयोः ततो देवीं पुनः प्रीतः क्षीरसर्पिर्जलादिभिः कुंकुमागरु
 कपूरचंदनैश्चापि धूपयेत् हेमादिपुष्परत्नानि वासांसि भूषणानि च नैवेद्यं पायसं चैव देयं देव्याः रुभाविभिः देवीभक्तान् पूजयित्वा कन्यकाप्र
 मदादि च द्विजातीनां च पारवंडान्नदानेन तोषयेत् दुर्गाभक्तिपरायेतु महाव्रतपराश्च ये पूजयेत्तान् विशेषेण तद्रूपाश्चार्चकायतः मातृणां चैव योगी
 नां पूजाकार्या तदानि शि ध्वजच्छत्रपताकादीनुच्छ्रयेच्च डिकाग्रहे रथ्यायां च बलिस्तेपं पटुवाद्यं रवाकुलं कारयेत्तुष्यते येन देवीशास्त्रविधानकैः

अश्वमेधमवाप्नोतिभक्तिः सरसत्तम महानवम्यां पूजेयं सर्वकामप्रदायका सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या प्रकीर्तिता कृत्वाप्नोति यशो राज्यं पु
त्रायुर्धनसंपदः ब्रह्मोवाच अश्वयुक्शकलपक्षस्य नवम्यां प्रयुतात्सवान् भक्त्या संपूजयेद्देवदेवीं संप्रार्थयेत्ततः महिषघ्निमहामाये चामुंडे मु
डमालिनि द्रव्यमारोग्यविजये देहि देवि नमोस्तुते भूतप्रेतपिशाचेभ्यो रक्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयेश्वोरक्षमांसदा उमे ब्रह्मा
णिकोमारि विश्वरूपे प्रसीद मे कुमारी भोजयित्वा च दद्यादच्छादनादिकं नवसप्ताष्टकं चैव स्वस्य वित्तानुसारतः शास्त्रं च यस्य यच्चैव स तदन्नेन
पूजयेत् ततः शास्त्रेषु सा देवी निवसत्येव संततं शास्त्रमिति पाठः शास्त्रं तत्पुस्तकं येमूर्धं मूर्धगतसंघकृताभिषेकां पंचामृतैर्गिरिस्ततामभि
षेचयंति ते दिव्यकल्पमनुभूय सुखेषु पाराज्याभिषेकमतुलं पुनराप्नुवन्ति दुर्गाभक्तिरंगिण्यां देवि पुराणे सुगंधिपुष्पतोयेन स्नापयित्वा न
रः शिवां नागलोकं समासाधकीडंते पन्नगेः सह द्रोणपुष्पबिल्वपत्रं करवीरोत्पलानि च स्नानकाले प्रयोज्यानि देव्यै प्रीतिकाराणि च भगवत्येनरो
दत्वा विष्णुलोके महीयते स्नापयित्वा नरो दुर्गानवम्यां हेमवारिणां सोवर्णयानमारूढो वस्त्रभिः सह मोदते रत्नोदकैर्विष्णुलोकं लभते बांधवैः सह
घृतेन स्नापयेद्यस्तु तस्य पुण्यफलं शृणु दशपूर्वाद्दशपरानात्मानं च विशेषतः भवार्पावात्समुत्पत्य दुर्गालोके महीयते क्षीरेण स्नापयेद्यस्तु अर्द्धा
भक्तिसमान्वितः चंडिकां विधिवद्दीरद्रलोके महीयते स्नापयेद्विधिना वीरदध्ना दुर्गं महापते राजतेन विमानेन शिवलोके महीयते पंचगव्येन यो दु
र्गांतिथा च कुशवारिणा स्नापयेद्विधिवन्मंत्रैर्ब्रह्मस्नानं हितस्मृतं एकाहेपि च यो दुर्गां पंचगव्येन चंडिकां स्नापयेन्नृपशार्दूलसगच्छेद्विष्णुसन्नि

धौ चंडीगायत्री नारायण्येचविद्यहेचंडिकायैचधीमहि तन्नोचंडिः प्रचोदयात् कात्यायन्येचविद्यहेकन्यकुमारिधीमहि तन्नोदुर्गिः प्रचोदयात्
 कपिलापंचगव्येनदधिसीरयुतेनच स्नानंशतगुणं प्रोक्तमितरेभ्योनराधिप चंडिकांस्नापयेद्यस्तु नर इक्ष्वासेनच गरुडेनसयानेनविष्णुनासहस्रो
 दत्ते पितृनुद्दिश्ययौदुर्गमिधुनापयसापिच स्नापयेत्तस्यपितरस्तृप्तावर्षसहस्रकं चतुर्दश्यांनवम्यावाअष्टम्यांवानराधिप स्नापयित्वातीर्थ-
 जलेर्वाजपेयफलंलभेत् स्नापयित्वानदीतोयेर्गंधचंदनवारिणा चंद्रांशुनिर्मलः श्रीमान्चंद्रलोकेमहीयते स्नापयेद्यस्तुवैदेवीनरः कर्पूरवारि-
 णा सगच्छतिपरंस्थानंयत्रसाचंडिकास्थिता चंडिकांस्नापयित्वातुश्रद्धयागरुवारिणा इंद्रलोकंसमासाद्याकीडतेसहकिन्नरैः वाराहतंने-
 षडक्षरेणमंत्रेणपाद्यादीनथषोडश इतरेरुपचारैश्चपूर्वप्रोक्तैश्चभैरवं द्वादशांगेनयोर्धेणचंडिकांपूजयेन्नरः दशपद्मसहस्राणिवर्षाणामौदत्ते
 दिवि आपः सीरंकुशाग्राणिअक्षतादधितंडुलाः सहसिद्धार्थकादूर्वाकुंकुमरोचनंमधु अर्घ्यंयंकुरुशार्दूलद्वादशांगउदाहृतः महासिदेवी कुसा-
 रीउपक्रम्य अनेनपूजयेद्यस्तुसयातिपरमांगतिं अष्टांगार्घ्यं समापूर्यदेव्यामूर्ध्निनिवेदयेत् दशवर्षसहस्राणिदुर्गालोकेमहीयते आपः सीरंकुशा-
 ग्राणिदधिसर्पिश्चतंडुलाः तिलाः सिद्धार्थकाश्चैवअष्टांगोर्घः प्रकीर्तितः रक्तबिल्वाक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्यं
 परिकीर्तितः मृत्पात्रेणनरोदत्वावाजपेयफलंलभेत् ताम्रपात्रार्घ्यदानेनपौंडरीकफलंलभेत् दत्वासौवर्णपात्रेणलभेद्धुस्रवर्णकं हेमपात्रेण
 सर्वाणिर्दपितानिलभेद्भुवि अर्घ्यंदत्वातुरोप्येणआयुराज्यंफलंलभेत् पलाशपद्मपत्राभ्यांगोसहस्रफलंलभेत् रोप्यपात्रेणदुर्गायैविष्णुयाग

कललभेत् विलिप्यरुष्णागरुणा राजपेयफलं लभेत् कस्तूरीलेपनं कृत्वा ज्योतिषोमफलं लभेत् चंदनागरुकर्पूरेः श्लक्ष्णापिष्टैः संकुंकुमैः दुर्गा मा
 लिप्यविधिवत्कल्पकोटिवसेदिवि चंदनं मदकर्पूररोचनं च चतुष्टयं एतेन लेपयेद्देवीं सर्वकामानवाप्नुयात् मल्लिका उत्पलं पद्मं शमी पुन्नाग चंपकं अ
 शोकं कर्णिकारं च द्रोण पुष्पं विशेषतः करवीरं शमी पुष्पं कुसुमं भेनाग केसरं कुंदं श्वयूथिकामल्ली पुन्नागश्चंपकं नवं जपाचकेतकी मल्ली वह ती शत
 पत्रिका तथा कुमुदकल्हूर बिल्वपाटल मालती यावनी बकुला शोकरक्त नीलोत्पलानि च दमनं मरुबकं चैव शतधा पुण्यवृक्षये केतकी चातिमुत्तम
 बंधूकं बकुलान्यपि कुमुदं कर्णिकारं च सिंदूराभं समृद्धये अविष्ये प्रत्येकमुक्त पुष्पेषु दशानि फलं लभेत् स्रग्वद्धेषु च तेष्वेव दिगुणं कांचनस्य
 तु बिल्वपत्रैरखंडाद्यैः सह देवीं प्रपूजयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते मणिमौक्तिकमालां च वितानं दुकुलं तथा घंटादिसर्वदा दत्त्वा हेम
 पुष्पं तु शक्तिः तावद्भिश्च वृताः पुत्रैः पौत्रैश्चैव समंततः श्रिया सहेव युज्यंते हेमपुष्पैः शिवार्चनात् करवीरं स्मृजोभिश्च पूजयेद्यस्तु चंडिकां सो
 ग्निष्टोमफलं लब्ध्वा सूर्यलोके महीयते पूजयित्वा नरो भक्त्या चंडिकां पद्ममालया ज्योतिषोमफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते शमी पुष्पं स्मृजा
 भिश्च आर्यासं पूजयत्नतः गोसहस्रफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते पूजयित्वा तुराजेंद्रं श्रद्धया विधिवन्तु प कुशपुष्पं स्मृजाभिस्तु पितृलोके
 मवाप्नुयात् स्रगंधयुक्तपुष्पैस्तु पूजयेद्यस्तु चंडिकां मालाभिर्मालया वापि सोमैधफलं लभेत् स्वर्णानां स्वर्णस्य शते दत्ते फलं लभेत् मा
 लया बिल्वपत्राणां नवम्यां गुग्गुलेन च नीलोत्पलं स्मृजाभिश्च पूजयेद्यस्तु चंडिकां वाजपेयफलं प्राप्य रुद्रलोके महीयते नीलोत्पलसहस्रेण

यो वै मालां प्रयच्छति वर्षकोटिसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च दुर्गानुचरतां यातो रुद्रलोके महीयते तथा विलिप्तां पूजयेद्दुर्गां दिव्यपुष्पाधिवासि-
 तां तलवृत्तेन संवीज्य महासन्नफलं लभेत् भाविष्ये सर्वेषामेव धूपानां दुर्गायां गुग्गुलुः प्रियः मंत्रस्तु धूपो यं देवदेवेशि घृतगुग्गुलु योजितः गृ-
 हाण वरदे मातर्दुर्गे देवि नमोस्तुते कृष्णागरुं नरो दत्त्वा गोसहस्रफलं लभेत् साहिषारव्यघृताभ्यक्तं दत्त्वा बिल्वमथापि वा वाजपेयफलं प्रा-
 प्य सूर्यलोके महीयते सकृष्णागरुधूपेन साहिषारव्येन मंगला शोधयेत्पापकलिलं यथाग्निरिव कांचनं कृष्णागरुं सकर्पूरं चंदनं सिंहकं तथा त-
 था शब्दसमुच्चये भगवत्येनरो धूपमिमं दत्त्वा नराधिप इह कामानवाप्स्यते दुर्गालोके महीयते घृतदीपप्रदानेन चंडिकां पूजयेन्नरः सोममेधक-
 लंप्राप्य दुर्गायास्तु गणो भवेत् तेलदीपप्रदानेन पूजयित्वा च चंडिकां वाजपेयफलं प्राप्य मोदते सहकिन्नरैः अग्निज्योतिरविज्योतिश्चंद्रज्योति-
 स्तथैव च ज्योतिषामुत्तमो दुर्गे दीपो यं प्रतिगृह्यतां देदीप्यते सकनको ज्ज्वलपद्मरागरत्नप्रभाभरणहेममये विमाने दिव्यांगना परिवृतेन यनाभि-
 रामं प्रज्वाल्य दीपममलं भवने भवान्याः विशेषतो नवम्यां तु भक्त्या श्रद्धासमन्वितः यावंतं दीपसंघातं घृतेनापूर्य बोधितं तावत्कल्पसहस्राणि
 दुर्गालोके महीयते दीपप्रदानं यो दद्याद्देवेषु ब्राह्मणेषु च तेन दीपप्रदानेन अक्षय्यांगतिमाप्नुयात् गुडखंडं घृतान्नं च तथा शर्करयापि च घृतेन परि-
 पक्वान्नं दत्त्वा च ब्राह्मणः पदं स्यादिति शेषः शाल्योदनं रसालं च पानं बदरजं तथा यः प्रयच्छति दुर्गायै संगच्छति शिवालये इषदाम्लदधि शर्करापयः
 साधितं दुमरीचं सुगालितं पित्तनाशमरुचिं निहंति वै मोदनं च कुरुते रसालयां गोडमम्लमनम्लं वा पानं कंकरभीकृतं तदेव खंडमृदिका शर्करा सहितं पु-

नः साम्लं सती क्ष्मां सहितं पानकं स्यान्निरत्ययं श्रद्धया पायसं युतं शर्करा सहितं नरः यः प्रयच्छति दुर्गायै तस्य राज्यं करे स्थितं आमिक्षां परमान्नं च
दधिचापि सशर्करं महादेव्यै निवेद्यैव वाजपेयपल्लभेत् दुर्गा मुद्दिश्य पानीयं केतकी पुष्पवासितं यः प्रयच्छति रौद्राणां सगणाधिपतिर्भवेत् आ
भ्रं च नारिकेरं च रवजूरी बीजपूरकं यः प्रयच्छति दुर्गायै स याति परमं पदं अक्षयं भोज्यं च रवाद्यं च पेयं चोष्यं च पंचमं परमान्नं पिष्टकं च यावकं कुर्यात् तथा मोद
कं पृथुकादीनि देव्यै पक्वानि चोत्सृजेत् दद्यादित्यर्थः निवेदयेन्महादेव्यै सर्वाणि व्यंजनानि च क्षीरादीनि च गव्यानि माहिषाणि च सर्वशः तांबूलानि च दत्वा
तु गंधर्वैः सह मोदते तंतु संतानसन्धं रंजितं रागवस्तुना दुर्गा देवि भजस्वेदं वा सस्ते परिधीयतां वस्त्राणि तु विचित्राणि सूक्ष्माणि च मृदूनि च यः प्रयच्छ-
ति दुर्गायै स गच्छति शिवालये यावत्तस्तं तवो वीरतेषु वस्त्रेषु संस्थिताः तावद्वर्षं सहस्राणि मोदते चंडिका गृहे अलंकारं तु यो दद्याद्विप्रायाश्च सरायवा स
गच्छेद्धारुणं लोकं नानाभूषणभूषितः जातः पृथिव्या कालेन ततो दीपपतिर्भवेत् विभूषणप्रदानेन राजा भवति भूतले सुवर्णतिलकं यस्तु भगवत्ये प्रय-
च्छति स गच्छति परं स्थानं यत्र सा परमा कला सौवर्णे राजते वापि अक्षिणीयः प्रयच्छति गोसहस्रं फलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते श्रोणि सूत्रप्रदानेन
महीसागरमेखलां प्रशास्ति निहता मित्रो मित्रवृत्त्या च मोदते हेमन्तपुरदानेन स्थानं सर्वत्र विंदति ते दीप्यते कनकदंडविराजिते श्वसच्चामरेः प्रचलकुं
डलसंदरीभिः दिव्यांगनास्तनविराजितभूषितांगः कृत्वा तु चामरयुतां वरवस्त्रपूजां गौरिकस्य तु पात्राणि दुर्गायै यः प्रयच्छति तस्य पुण्यफलं प्रोक्तं ता
तारांगणपदं दिवि गौरिकं सुवर्णं निष्ककोटिप्रदानाद्विरजतस्य ततो धिकं हेमपात्राणि यद्वा पुण्यं स्याद्देवपारगे ताम्रपात्रप्रदानेन देव्यै शतगुणं भवे

तू तस्माच्छतगुणं प्रोक्तं दत्त्वा मृन्मयमादरात् मृन्मयं करकादि उपस्करप्रदानेन प्रियमाप्नोत्यनुत्तमं उपस्करः प्रपूजार्थं धूपदीपादिपात्रकं चंद्रांशनि-
 र्मलं स्वच्छं दर्पणं मणिभूषितं पद्मोपशोभितं कृत्वा दिव्यमाल्यानुलेपनैः दुर्गायाः पुरतः कृत्वा विष्णोर्विशंकरस्य वा राजसूयफलं प्राप्य हंसलो-
 के महीयते हंसः सूर्यः दत्त्वा तु यः परमभक्तियुतो भवान्या घंटा वित्तानमथ चामरमातपत्रं केयूरहरमाणिकुंडलभूषितो सौ रत्नाधिपो भवति भू-
 तलचक्रवर्ती शंखकुंदेंदुसंकाशं प्रवालमणिभूषितं हेमदंडमयं छत्रं दुर्गायै यः प्रयच्छति सच्छत्रेण विचित्रेण किंकिणीजालमालिना धा-
 र्यमाणेन शिरसि शिवलोके महीयते यानं शय्यां मणिं छत्रं पादुके वाप्युपानहौ वाहनं गां गृहं वापि त्रिदशायै प्रयच्छति वायुलोकं समासाद्य क्री-
 डते वायुना सह आर्यायाश्चामरं दत्त्वा मणिदंडविभूषितं सुवर्णरूपं चित्रं वा दुर्गालोके महीयते मयूरपिच्छव्यजनं नानारत्नविभूषितं भग-
 वत्येनरो दत्त्वा वैष्णवस्य फलं लभेत् वैष्णवो यज्ञः घंटानिवेदयेद्यस्तु लभते वांछितं फलं हीनस्ति देत्यने जांसि स्वनेनापूर्यया जगत् साय-
 तापातु नो देवि पापेभ्यो नः कृतानि च इति संपूज्य निवेदयेत् अनः शकटमातरीतिकोशात् यः शय्यां तु प्रयच्छेत् तदेवेषु च गुरुषुपि ज्ञानवृद्धे-
 षु विप्रेषु दातान नरकं व्रजेत् रत्नोपकरणैर्युक्तं सारदारुमयौ शकटं शय्यां निवेदयेद्यस्तु भगवत्येनराधिप दुकूलवस्त्रतंतूनां परिसंख्यातुया-
 वती तावद्वर्षसहस्राणि दुर्गालोके महीयते पादुकासनदानेन भगवत्येकतेन तु अग्निष्टोमफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते योगोपयस्विनीं शकृदां-
 तरुणीं शीलमंडनां भगवत्येनरो दद्यादश्वमेधफलं लभेत् वृषभं परिपूर्णांगमुदासीनं शशिप्रभं यस्तु दद्यान्नतो भक्त्या भगवत्ये सकृन्नरः यावति

ब्र. रा.
१६०

रोमकूपाणि वृषदेहस्थितानि तु तावत्कालसहस्राणि रुद्रलोके महीयते स्रविनीतांस्त्रियंदासीं भृत्यकंवानराधिप प्रयच्छति च दुर्गायै राज-
सूयाश्च मेधभाक् प्रतिपाद्यतथा भक्त्या ध्वजं त्रिदशवेश्मनि निर्दहत्याश्रपापानि महापातकजान्यपि ध्वजं श्वेतपता कादिअथवापंचरंगिकां
किंकिणीजालसंवीतां श्वेतपद्मोपशोभितां दत्त्वा देव्यै महाबाहो शक्रलोके महीयते ध्वजमालाकुलं यस्तु कुर्याद्वै चंडिकालयं महाध्वजाष्टकं चापि दि-
शास्तु विदिशास्तु च कल्पानां तु शतं सायं दुर्गालोके महीयते यावद्धनुः प्रमाणेन पताका प्रतिपादिता तावद्वर्षसहस्राणि दुर्गालोके महीयते चतु-
र्हस्तधनुः प्रभूतबलिदानं च नवम्यां विधिवच्चरेत् कूष्माण्डमिक्षदंडं च मध्यमां सानि चैव हि एते बलिसमाः प्रोक्तास्तृप्तौ छाग स मामताः नतत्रदेशे दु-
र्भिक्षं न च दुःखं प्रवर्तते नाकाले म्रियते कश्चित् पूज्यते यत्र चंडिका शरत्काले महाष्टम्यां चंडिकायः प्रपूजयेत् विमानं वरमा रुद्रमोदते ब्रह्मणा
सह अथावरणपूजा दद्यादक्षिणे सिंहं प्रपूजयेत् पूर्वादि क्रमेण एकादशदेवीनां मंत्रेण पूजयेत् ॐ ह्रीं जयंत्ये नमः ॐ ह्रीं मंगलायै ॐ
ह्रीं काल्यै ॐ ह्रीं भद्रकाल्यै ॐ ह्रीं कपालिन्यै ॐ ह्रीं दुर्गायै ॐ ह्रीं क्षमायै ॐ ह्रीं शिवायै ॐ ह्रीं ध्याय्यै ॐ ह्रीं स्वधायै ॐ ह्रीं स्वाहायै
न० ११ इति प्रथमावरणं नाम पूजनं अनया रीत्या सर्वत्रादौ ॐ कारः ह्रीं कारश्च पठनीयः ॐ ह्रीं उग्रचंडिकायै १ ॐ ह्रीं प्रचंडिकायै २ ॐ ह्रीं
स्वाहायै ३ ॐ ह्रीं प्रणहायै ४ ॐ ह्रीं चंडवत्यै ५ ॐ ह्रीं चंडरूपायै ६ ॐ ह्रीं उग्रदंष्ट्रायै ७ ॐ ह्रीं महादंष्ट्रायै ८ ॐ ह्रीं दंष्ट्राकरालायै ९ ॐ ह्रीं ब-
हुरूपिण्यै १० ॐ ह्रीं भीमसेनायै ११ ॐ ह्रीं विशालाक्ष्यै १२ ॐ ह्रीं भ्रामर्यै १३ ॐ ह्रीं मंगलायै १४ ॐ ह्रीं मंगलदायै १५ ॐ ह्रीं नंदिन्यै १६ ॐ ह्रीं भद्रायै १७ ॐ ह्रीं लक्ष्म्यै १८ ॐ ह्रीं कामदायै १९ ॐ ह्रीं भोगदायै २०

न.
९

१६०

पृथिव्यै० मेधायै० साध्यायै० यशोवत्यै० शोभायै० बहुरूपायै० धृत्यै० आनंदायै० सुनंदायै० नंदायै० विजयायै० मंगलायै० महीधृत्यै० शिवायै०
 क्षमायै० सित्यै० तुष्ट्यै० जयायै० पुष्ट्यै० ऋद्ध्यै० रत्यै० दीत्यै० कात्यै० पद्मायै० लक्ष्म्यै० ईश्वर्यै० वृद्धिदायै० शक्त्यै० जयवत्यै० ब्राह्म्यै० ५० ज
 यंत्यै० अपराजितायै० अजितायै० मानिन्यै० श्वेतायै० दित्यै० मायायै० मोहिन्यै० रतिप्रियायै० लालसायै० तारायै० विमलायै० कोमायै० शरण्यायै०
 गोरूपिण्यै० कामाक्ष्यै० मत्यै० दुर्गायै० क्रियायै० अरुंधत्यै० घंटायै० करालायै० कपालिन्यै० रौद्र्यै० कालिकायै० त्रिनेत्रायै० स्वरूपायै० बहुरूपायै० रि
 पुहंत्यै० अंबिकायै० चर्चिकायै० देवपूजितायै० वैवस्वत्यै० कोमायै० माहेश्वर्यै० वैष्णव्यै० महालक्ष्म्यै० काल्यै० कोशिक्यै० शिवदूत्यै० वासुंदायै० शिव
 प्रियायै० मुंडहंत्यै० दुर्गपारायै० महिषमर्दिन्यै० रव्यायै० कृष्णायै० धूम्रायै० अतिसौम्यायै० रौद्रायै० वाराह्यै० १०० रुद्राण्यै० मयूरवाहिन्यै० विंध्यवासि
 न्यै० गंगायै० महाचंडायै० नवचंडेयै० चंडिकायै० १०८ इति नाममंत्रैः पूजयेत् ततः कालिकालीस्वा० हृदयाय नमः कालिकालिलोहदंडायै स्वा० सुरवे कालिका
 लिलोहदंडायै स्वा० नेत्रे पुरतः अथ पंचवक्त्राणि ईशानाय शिरसि० कालिकालितत्पुरुषाय० सुरवे वज्रेश्वरी घोरायै० हृदयं पू० लोहदंडायै० नाभौ वामदे
 वाय० पादयोः स्वाहा सद्योजातायै० सर्वांगं पू० अथ आयुधानि दक्षिणोर्ध्वकरादित्रिशूलं खड्गं बाणं शक्तिं वामे रवेतं पाशं अंकुशं घंटं ततः वज्रनखदं
 द्रायुधाय महासिंहासनाय० ॐ हूं फट् नमः इति सिंहं महिषासनाय० नागपाशाय० इति पूजा वर्षैः पद्मसहस्रेस्तु यत्पापं समुपाजितं तत्सर्वं विलयं यां
 ति घृताभ्यंगेन वैनृप घृतेन पयसा दध्ना स्नापयेच्चंडिकां नृप निंबपत्रैश्च गंधाढ्यैर्घर्षयेच्च ततस्ततः इति महानवमीदुर्गाव्रतविधिः अथ अक्षय्यनवमी

व्रतप्रारंभः बालरिवल्याऊचुः कार्तिकेशकलनवमीतत्राशूदापरंयुगं पूर्वापरणहगाग्राद्याक्रमादानोपवासयोः अथकूष्मांडकोनामहतोदैत्य-
स्तुविष्णुना तद्रोमभिः समुद्रुताबल्यः कूष्मांडसंभवाः तस्मात्कूष्मांडदानेनफलमाप्नोतिनिश्चितं कूष्मांडं बहुबीजास्यं ब्रह्मणानिर्मितंपुरा दा-
स्यामिविष्णावेतुभ्यं पितृणां तारिणाय च कूष्मांडं पूजयेच्चैव गंधपुष्पाक्षतादिना पंचरत्नेः सभायुक्तं गोघृतैः न समन्वितं फलान्नदक्षिणायुक्तं
ब्राह्मणाय निवेदयेत् देवस्य त्वेति मंत्रेण पितृणां दत्तमक्षयं अस्यामेव नवम्यां तु कुर्यात्कृष्णो न यो नरः स्वशास्वोक्तेन विधिना तुलस्याः करपीडनं
कन्यादानफलं तस्य जायते नात्र संशयः कार्तिकेशकलनवमी समवाप्य जितेंद्रियः हरिविधाः च सोवर्णं तुलस्यासहितं शक्रं पूजयेद्विधिवद्भक्त्या
व्रती तत्र दिनत्रयं एवं यथोक्तविधिना कुर्याद्देवाहिकं विधिं ग्राह्यं त्रिरात्रमत्रैव नवम्यामनुरोधितः मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या नवमी पूर्ववेदिता धा-
व्यश्च तथैव एकत्रोपयित्वा समुद्रहेतुं न नश्यते तस्य पुण्यं कल्पकोटिशतैरपि तत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं बभूव विष्णुकां च्यां तु सत्रि-
यः कनकाभिधः धनार्थो वैश्यवृत्तिश्च वैष्णवो राजपूजितः बहुकालो गतस्तस्य विनापत्यं मनीश्वराः ततो नानाव्रतैर्जाता कन्या कनकलो-
चना सरूपालक्षणा पेताना नागुण समन्विता पिता तस्या नाम चक्रे किशोरीति च विश्रुतं एकदा तद्गृहे यातो जन्मपत्रनिरीक्षकः दर्शयित्वा
जन्मपत्रं कथं कन्या भवति यं ततस्तेन क्षणं ध्यात्वा कनकेश्वरपुमेव चः यद्विब्रवीमि सत्यं चेत्तव दुःखं भविष्यति यद्यसत्यं महं भूयां मिथ्यात्वं
मम जायते तस्मात्सत्यं वदिष्यामि यद्रोचति तथा कुरु अस्याः करग्रहं कुर्यादसौ वर्षां न्मरिष्यति इति तद्वचनं श्रुत्वा कनको दुःखितो भवत्

नचाकारिविवाहोस्याः साचब्राह्मणपूजने नियुक्तान्यद्गृहं सातु नानेयामन्नुखाग्रतः दृष्ट्वेमां रूपं संपन्नांदुःखं मे बाधयिष्यति स्थित्वा न्यस्मिन्
गृहे सातु द्विजातिथ्यमचीकरत् कदाचिद्देवयोगेन तत्रागां द्विजपुंगवः यात्रार्थं विष्णुकां च्यास्तु वै शारवेमासि शंकरः कनको विप्रसुश्रूषी शा-
त्वात्रैव समागतः आगत्यांगणमध्ये तु उपविष्टो द्विजोत्तमः किशोर्यागत्य चातिथ्यं शंकरस्य कृतं तदा दृष्ट्वा तां तरुणीं नन्नां स्रवेषां विनयान्वितां
अजात करपीडां च सरसी दृष्ट्वा भ्युवाच सः शंकर उवाच चंदने वदशीघ्रं त्वं किशोरी न विवाहिता किमत्र कारणां जातं तरुणी कामरूपिणी इति
तद्वचनं श्रुत्वा चंदना सर्वमब्रवीत् तदा कृपालुना तेन तत्पित्रग्रे निवेदितं अस्यै मंत्रं प्रयच्छामि श्रीविष्णोर्द्वादशाक्षरं करोतु वर्षत्रितयं जपमस्य
सुलोचना प्रातः स्नानवती चास्तु तुलसीवनमालिका कार्तिकस्य सिते पक्षे नवम्यां विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्याश्च विवाहं कारयत्वियं ते
न व्रतप्रभावेन विधवानमविष्यति तत्पित्रापितथैत्युक्तं प्रायश्चित्तं सदत्तवान् किशोर्यै वैष्णवं धर्मं समग्रं चादिदेश सः द्विजेन तेन यत्प्रोक्तं
किशोर्यपितथा करोत् वर्षत्रयं यथाभक्त्या किशोर्यातिद्वतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरी स्नापनाय च प्रातः काले गता बाला तस्मिन्
मार्गे सुलोचना क्षत्रियेण यदा दृष्ट्वा प्राप मोहं जडात्मकः पृष्टे तस्यास्तु संलग्नो भावयंस्ताम निंदितां केचित्तांददृशुर्दूरात् केचित्पश्यंति शु-
षितः स्त्रियोपितां प्रपश्यंति पुरुषाणां तु काकथा यथा द्वितीया चंद्रस्य दशने चोत्सुकजनाः तथारान्त्रौ मतीक्षंतिते द्वारे सकलजनाः
निमेषमात्रकर्मणि दृष्ट्वा स्थित्वा तु बालिका अधिकं किं वर्णनीयं तत्सौंदर्यं मुनीश्वराः केचिद्वदन्ति देवीयं नागकन्येति चापरे रुद्रसंमोहना

घ. रा.
१६२

र्थायजातासाविश्वमोहि नी सानपश्यतिलोकांश्चनमार्गनिसरवीगणं ध्यायंतीत्तदयेविष्णुतुलसीदेवरूपिणी तांगृहीतुंमनश्चक्रेवि-
लेपीद्रव्यवान्बली नानाभेदाः कृतास्तेननलेभेचांतरं क्वचित् मालाकारगृहंगत्वातस्यैद्रव्यमयच्छत येनकेनप्रकारेणकिशोर्यासहसंगमः
यथास्याक्रियतांभद्रेदेपमस्माच्चतुर्गुणं प्रतिमासंकिशोर्यादियमानाद्रव्यादधिकंददामि तथाचबहवोपायादृष्टास्तद्गृहणायच नद
दर्शिततोपायमवदत्साविलेपिनं नदश्यतेमयोपायस्त्वयायत्नोच्यतेधुना मयातदेवकर्तव्यंद्रव्यग्रहणसिद्धये विलेपीजवांच तवकन्या
तुभूत्वाहंनयामिकुसुमानिच अग्रेयद्वाविभवतुगृहाणान्हिशतंशतं तथापिचतथेत्यक्तेसप्तम्यानिश्चयः कृतः अष्टम्यांसागतातत्रकिशो-
रीतामुवाचह मालाकारेश्वोनवमीतुलस्याःपाणिषीडनं तिष्ठत्यतस्त्वयानेयामुकुटाःपुष्पसंभवाः मालिन्युवाच मत्कन्याचागताग्रामान्ना-
नाकोतुककारिणी यद्यत्प्रोक्तंत्वयाबालेसभानेप्यतिसत्वरं तथापिचतथेत्यक्त्वाभालिनीस्वगृहंययौ कथितःसर्ववृत्तांतोविलेप्यग्रेततो
भवत् प्राप्तमहेद्रपदवीत्येवंसरवमवापसः मालिन्यारचितारात्रौमुकुटाविविधास्तदा विष्णुकांच्यांतदाराजाजयसेनोबभूवह तस्यपु-
त्रोमुकुंदोभूत्सूर्यभक्तिपरायणः किशोर्यास्तुश्रुतातेनवार्तेयमतिसंदरा तदातेनमुकुंदेनसंकल्पः कृतएवहि किशोरीयदिभार्यामेभविष्य-
तिदिवाकर तदान्नमहमश्रामिअन्यथास्यान्मतिर्मम कृतेत्यंसतुसंकल्पमुपवासान्चक्रमे सप्तमेहनिसूर्योसौस्वप्नेवचनमब्रवीत् सूर्यउ-
किशोर्याविधवायोगोवर्ततेसोकथंभवेत् सातेपत्नीप्रदास्यामित्वन्यापद्यायतेक्षणां मुकुंदउवाच यदिदेवप्रसन्नोसिबिश्वंसृजसित्वंम

न.
९

१६२

मो बालवेधव्ययोगंच हंतुं त्वंचक्षमोत्थसि इतितस्य वचः श्रुत्वा सांत्वना बहलाकृता नमन्यते मुकुंदो सौतथेत्कत्कागतेरविः तुलसीव्रतमा
 हात्स्यात्स्वमो भूत्कनकस्य तु इयंकन्यात्वया देया मुकुंदाय महामते तुलस्युद्वाहमाहात्स्याद्विधवा त्वंगमिष्यति रात्रौ स्वप्नः किशोर्यास्तुत-
 स्यामेवाभ्यजायत आगता कन्यका काचिद्भर्ता सह समन्विता भर्तारं वदति स्वप्ने मम माता किशोरिका तद्भर्ता पितथेत्कत्तं प्रदास्ये व-
 लिमुत्तमं एतद्धस्तेन पश्चात्तु विवाहो स्यामविष्यति श्रुत्वा बलिप्रदानं सा स्वप्ने चिंता तुरा भवत् कदा दशाक्षरो विद्याधेदे विष्णुसमर्च-
 नं नरकदारमूलं कमधस्तात्पशुमारणं एवं सा तु समुत्थाय स्वप्नोयमिति निश्चितं भावयित्वा समाहूय चंदनावाक्यमब्रवीत् निवेद्य-
 दृष्टं स्वप्नं तु कीदृगस्य फलं वद चंदनोवाच फलं तु सम्यक्कल्याणितवानिष्टं विनश्यति विवाहो भवितुं शीघ्रं तुलसीव्रतकारणात् इत्थं
 स्वप्नफलं श्रुत्वा ततो कुकुरशब्दित श्रुत्वा सा सहसोत्थाय स्नात्वा योगमचीकरत् यावदायाति सा स्नानं कृत्वा गेहे किशोरिका तावद्विलेपीमा-
 लिन्याः पुत्री भूत्वा समाययौ कृत्वा केशांश्च गोपुच्छैः स्मश्रुचोत्पादितं बलात् अंतरे शाटकं गृह्य निबुभ्यां च स्तनौ कृतौ सर्वालंकारशो-
 भात्था कदा क्षयति चापरान् न ज्ञाता सा तु केनापि पुमान् स्त्रीरूपधारकः ध्यानं धृत्वा त्वया हस्तौ प्रसार्यते यदा तदा दत्ते विलेपी पुष्पा-
 णि विलोकयति सर्वतः कथमस्याममस्य शोभविष्यति विचिंतयन् एवं दिनत्रयं तस्य प्रयातं तु मुनीश्वराः तस्मिन्नहनि संजातो
 कनकः शोकपीडितः किं कार्यमधुना स्माभिराज पुत्रो वरिष्यति एवं चिंतयतस्तस्य प्रातः कालो बभूव ह राजलोकाः समायाता

ब्र. रा.
१६३

गृहीत्वा वस्त्रवाहनं अभ्यंतरे समागत्य मंत्रीवचनमब्रवीत् गृहे स्तितव कन्यैकामुकुंदार्थे प्रदीयतां माविचारोस्तु भवतो नृपाज्ञापरिपा-
ल्यतां कनकेन तथैत्युक्तं मम भाग्यमुपस्थितं महाराज कुमारस्य वधूः कन्या भविष्यति ततः प्रोवाच मंत्री तं द्वादश्यां लग्नमुत्तमं रात्रौ तिष्ठति-
युग्मारथं रविः षष्ठे विधुश्चरवे भवे भो मे गुरुर्धर्मपंचमेव धर्मागर्वौ शनिस्तृतीयो रौराहुर्विवाहसमयः स तु उभौ संभृतसंभारावुभावपि-
धनान्वितौ द्वादश्यामाययौ सायं राजपुत्रः स सेनिकः अब्रवीत् तत्र कनकं ते कीराजपुरोहितः ते क्युवाच अथो निरोधः क्रियतां किशोर्याश्च-
नृपाज्ञया भविष्यति महादेवी नो दृश्या पुरुषैः क्वचित् इति तद्वचने श्रुत्वा पुरुषास्तु निराकृताः जायारूपो विलेपी तू देवान् तत्रैव संस्थितः ततो-
द्धरात्तवेलायां मुकुंदो अभ्यंतरे ययौ तुलस्याग्रे स्थिता बाला किशोरी संस्मरन् हरिं ततो घनघटाशब्दस्तुमुलः समपद्यत महावायुर्ववोतत्र प्रशां-
ताः सर्वदीपकाः विद्युल्लताश्च कमिता अंधी भूतो रिव लोजनः निश्चान भास्करवचो मुकुंदो चिंतयन् तदादि अन्ये प्रतर्कितं लोके वैधव्यस्य तु कार-
णं भीतो मुकुंदो हृदे यावत् ध्यायति भास्करं तस्यां संधौ धृतं तस्याः करपद्मं विलेपिना तस्याः करस्य संसर्गात् स्वर्गाद्द्वजं पपात ह नीतस्तेन
विलेपी तु तत्कालं यममंदिरं बाह्य आसीत् कलकलो मुकुंदो यं मृतस्त्विति क्षणादेव ततो ज्ञातं मालाकारकृता मृता ततस्तयोर्विवाहो भूद्राज्यं-
प्राप किशोरिका किशोर्याश्च समुत्पन्ना भ्रातरस्तुलसीप्रतात् आदौ शास्त्रं सत्यमासीत् ततो देवो दिवाकरः तुलसीव्रतमाहात्म्यं कथं न स्युर्मनो-
रथाः सोभाग्यार्थं धनार्थं च विद्यार्थं रुड् निवृत्तये संतत्यर्थं प्रकर्तव्यं तुलस्याः पाणिपीडनं इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां कार्तिकमुक्लनव

न.
९

१६३

म्याअक्षय्यनवमीव्रतंसमाप्तं इतिनवमीव्रतानिसमाप्तानि अथदशमीव्रतानिलिरव्यंते अथज्येष्ठशुक्लदशम्यांदशहरारव्यंस्नानदाना-
 दिकव्रतं स्कादे ज्येष्ठस्यशुक्लदशमीसंवत्सरसुरवास्मृता तस्यांस्नानंप्रकुर्वीतदानंचैवविशेषतः यांकांचित्सरितंप्राप्यप्रदद्याच्चनिलोदकं
 मुच्यतेदशभिःपापैर्विष्णुलोकंसगच्छति ज्येष्ठशुक्लदशम्यांतुभवेत्सौम्यदिनंयदि शेषाहस्तर्क्षसंयुक्तासर्वपापहरातिथिः दशमीशुक्ल
 पक्षेतुज्येष्ठमासेबुधहनि अवतीर्णायतः स्वर्गाद्धस्तर्क्षचसरिदरा हरतेदशपापानितस्मादशहरास्मृता ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेदशम्याबुधह-
 स्तयोः गरानंदेव्यतीपातेकन्याचंद्रेवृषेरवो दशयोगेनरुन्नात्वासर्वपापैःप्रमुच्यते तस्यादशम्यामेतच्चस्तोत्रंगंगानलेस्थितः पठतेदशवारंयः
 सर्वपापैःप्रमुच्यते सोपितत्फलमाप्नोतिगंगांसंपूज्ययत्नतः इतिदशहराविधिः अथदशहरास्तोत्रंपठेत् चतुर्भुजांभिनेत्रांचसर्वावयवशो-
 भितां रत्नकुंभसितांभोजवरदाभयसत्करां श्वेतवस्त्रपरीधानांमुक्तामणिविभूषितां एवंध्यायेत्सुसौम्यांचचंद्रायुतसमप्रभां चामरैर्वीज्य
 मानांचश्वंतच्छत्रोपशोभितां सुप्रसन्नांचवरदांकरुणाद्रांनिरंतरां सुधाप्लावितभूपृष्ठांदिव्यगंधानुलेपनां त्रैलोक्यनमितांगंगांसर्वदेवैर
 धिष्ठितां दिव्यरत्नविभूषांचदिव्यमाल्यानुलेपनां ध्यात्वाजलेयथाप्रोक्तांतथाचोमित्रपूर्ववत् ॐ नमोभगवतिहिलिहिलिमिलिमिलि
 गंगेमां पावयपावयस्वाहा अनेनमंत्रेणागमोक्तपंचोपचारपुष्पांजलिंश्रीगंगायेनिवेदयेत् माल्यादीनिसुगंधीनिमाल्यादीनिवैप्रभो
 मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्रतिगृह्यतां दशांगुगुलंधूपसुगंधिंचमनोहरं गृहाणसंगलंदीपंघृतवर्तिसमन्वितं रुद्ररूपेनमस्तेस्तुगृहा

ब्र. रा.
१६४

णवरदाभव परदारपरद्रव्यपरद्रोहघराङ्गुरवः गंगाव्रूतेकदागत्यमामयंपावयिष्यति एवंश्रीगंगायाः ध्यानार्चनेविधायपश्चाज्जलमध्ये-
स्थित्वा ज्येष्ठमासेसितेपक्षेप्रतिपदमारभ्यदशमीपर्यंतंप्रतिदिनमेकोत्तरहृत्यासर्वपापक्षयार्थं दशहरास्तोत्रजपमहंकरिष्ये ब्रह्मोवाच ॐ
नमःशिवायैगंगायैशिवदायैनमोनमः तमस्तेविष्णुरूपिण्येब्रह्ममूर्त्यैनमोनमः नमस्तेब्रह्मरूपिण्येशांकर्यैतेनमोनमः सर्वदेवस्वरूपि-
ण्यैनमोभेषजमूर्तये सर्वस्यसर्वव्याधीनांमिषकश्चेष्ट्यैनमोस्तुते स्थाणुजंगमसंभूतविषहन्त्र्यैनमोस्तुते संसारविषनाशिन्यैजीवनायैनमो-
स्तुते तापत्रितयसंहर्त्र्यैघ्राणेश्यैतेनमोनमः शान्तिसंतानकारिण्यैनमस्तेशुद्धमूर्तये सर्वसंसिद्धिकारिण्यैनमः पापारिमूर्तये भक्ति-
मुक्तिप्रदायिन्यैभद्रदायैनमोनमः भोगोपभोगदायिन्यैभोगवत्यैनमोस्तुते मंदाकिन्यैनमस्तेस्तुस्वर्गदायैनमोनमः नमस्तेलोक्यभूषायै
त्रिपथायैनमोनमः नमस्त्रिशुक्लसंस्थायैतेजोवत्यैनमोनमः नंदायैलिंगधारिण्यैसुधाधारात्मनेनमः नमस्तेविश्वमुरव्यायैनमोदेव्यैनमोन-
नमः बृहत्यैतेनमस्तेस्तुलोकधात्र्यैनमोनमः नमस्तेविश्वमित्रायैनंदिन्यैतेनमोनमः पृथ्व्यैशिवामृतायैचक्रवृषायैनमोनमः परापरश-
ताद्व्यायैतारायैतेनमोनमः पाशजालनिकृतिन्यैअभिन्नायैनमोनमः शान्तायैचवरिष्ठायैवरदायैनमोनमः उग्रायैस्करवज्रग्न्यैचसंजीवि-
न्यैनमोस्तुते ब्रह्मिष्ठायैब्रह्मदायैदुरितघ्न्यैनमोनमः प्रणतार्तिप्रभंजिन्यैजगन्मात्रेनमोस्तुते सर्वापत्प्रतिपक्षायैमंगलायैनमोनमः श-
रणागतदीनार्तपरित्राणपरायणो सर्वस्यार्तिहरदेविनारायणिनमोस्तुते निर्लेपायैदुर्गहन्त्र्यैदक्षायैतेनमोनमः परापरपरायैचगंगेनि

द.
१०

१६४

वाणादायिनि गंगेसामग्रतोभूयागंगेमेदेविपृष्ठतः गंगेपार्श्वयोर्देवित्वयिगंगेस्तुमेस्थितिः आदौत्वमंतेमध्येचसर्वेत्वंगांगतोशिवे
 त्वमेवमूलप्रकृतिस्त्वंपुमान्परएवहि गंगेत्वंपरमात्माचशिवस्तुभ्यंनमःशिवे यद्दंपठतेस्तोत्रंभक्त्यानित्यंनरःप्रियः शृणोतिश्रद्ध-
 यायुक्तः कायवाक्चित्तसंभवेः दशधा संस्थितेर्दोषैः सर्वैरेवप्रमुच्यते रोगस्थोमुच्यतेरोगादापद्ध्यश्चप्रमुच्यते द्विषन्धोबंधनाद्यै-
 श्चभयेभ्यश्चप्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रेत्यब्रह्मणिलीयते इमंस्त्वंगृहेयस्तुलेखयित्वाविनिक्षिपेत् नाग्निचारभयंतत्रपापे-
 भ्योहिभयंनहि ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेदशमीहस्तसंयुता संहरेन्निविधंपापंबुधवारणसंयुता तस्यांदशम्यामेतच्चस्तोत्रंगंगाजलेस्थि-
 तः यः पठेदशकृत्वस्तुदरिद्रोवापिचाक्षमः सोपितत्फलमाप्नोतिगंगासंपूज्ययत्नतः पूर्वोक्तेनविधानेनयत्फलंसंप्रकीर्तितं यथागौरीतथा
 गंगानस्माद्गौर्यास्तुपूजने विधियौविहितःसम्यक् सोपिगंगाप्रपूजने यथाशिवस्तथाविष्णुर्यथालक्ष्मीस्तथाउमा लक्ष्मीरुमातथागं-
 गाचतुर्द्वयंनमिधते विष्णुरुद्रांतरेयच्चश्रीगौर्योरंतरंतथा गंगागौर्योरंतरंचयोब्रूतेचसमूहधीः रौरवादिषुघोरेषुनरकेषुपतत्यधः प्रदत्ता
 नामुपादानंहिंसाचैवाविधानतः परदारोपसेवाचकायिकंत्रिविधंस्मृतं पारुष्यमनृतंचैवपेशून्यंचापिसर्वतः असंबद्धप्रलापश्चवाडन
 यंस्याच्चतुर्विधं परद्रव्येधमित्थ्यानंमनसानिष्टचिंतनं वितथाभिनिवेशश्चमानसंत्रिविधंस्मृतं एतानिदशपापानिहरत्वमथजान्ह
 वि दशपापहरायस्मात्तस्माद्दशहरास्मृता एतेर्दशविधैःपापैः कोटिजन्मसमुद्भवैः मुच्यतेनान्नसंदेहोब्राह्मणोवचनंयथा दशत्रिंश

ब्र. रा.
१५५

छतान्सर्वान्पितृन्थपितामहान् उद्धरत्येवसंसारान्मंत्रेणानेनपूजिता ॐ नमो भगवत्यैनारायण्ये दशपापहरायै शिवायै गंगा-
यै विष्णुमुरव्यायै क्षयायै रेवत्यै भागीरथ्यै नमोनमः ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गगनं देव्यतीपाते कन्या चंद्रे वृषे रवौ
दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सितकनकनिषण्णां शक्रवर्णां त्रिनेत्रां करधृतकलशां आमुद्यताभीत्यभिष्टां विधिहरिह-
रसूर्याग्नींदुकोटीं स्तुष्टां कलितसितदुकूलं जान्हवीं तां नमामि आदावादिपितामहस्य नियमव्यापारपात्रे जलं पश्चात्पन्नगशायिनो भग-
वतः पादोदकं पावनं भूयः शंभुजटाविभूषणमणिजन्धोर्महर्षेरियं कन्या कल्मषनाशिनी भगवती भागीरथी दृश्यते इति काशीखं-
डे दशहरास्तोत्रं संपूर्णं अथ आपादशकलदशमीमन्वादिः सापूर्वाणहव्यापिनी ग्राह्या तत्र शकलदशम्यां आपादशकलदशमीव्रतं हे-
माद्रौ भाविष्ये युधिष्ठिर उवाच कथमाशादशम्येषा गोविंदं क्रियते कदा दमयंत्या नलस्यैव ययाज्ञातः समागमः कृष्ण उवाच राज्या-
शयाराजपुत्रः कृष्णार्थे च कृषीवलः चाणिज्यार्थं वणिक्पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणी तथा धर्मकामार्थं संसिद्धये लोकः कन्यावरार्थिनी यष्टु-
कामो द्विजवरो योगी श्रेयोर्थमेव च चिरप्रवासिते कांते बाले दंतनिपीडिते एतदन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्माद्यस्य भवेदार्तिः
कर्तव्यं तेन तद्भूतं शकलपक्षे दशम्यां तु स्नात्वा संपूज्य देवताः नक्तमाशास्तपूज्यां वै पुष्पभक्तकचंदनैः गृहां गणोलेखयित्वा यवेऽपिष्टा-
तकेन वा स्त्रीरूपाश्चाधिदेवस्य शस्त्रवाहनचिह्निताः अधिदेवस्य तत्तद्विष्णुपालस्य इंद्रादयस्तच्छस्त्रैर्वीहने श्वचिह्नितालेखयित्वेत्य-

द.
१०

१५५

र्थः दत्त्वा घृताक्तं नैवेद्यं पथवदीपांश्च दापयेत् फलानि कामजातानि ततः कार्यं निवेदयेत् ततः आशा स्वाशाः सदा संतु सिल्ध्यंतां मे म-
 नोरथाः भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमास्थिताः एवं संपूज्य विधिवद् दत्त्वा विप्राय दक्षिणां अनेन क्रमयोगेन मासि मासि समाचरेत्
 वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठ ततः पश्चात्समुद्ययेत् आर्वाक संवत्सरस्यापि सिल्ध्यर्थं वासमुद्ययेत् सौवर्णीकारयेदाशारोष्यापिष्टातकेन वा ज्ञा-
 तिबंधुनैः सार्द्धं ततः सम्यगलंकृतः पूज्याश्च क्रमयोगेन मंत्रैरेभिर्गृहांगणो त्वयि सन्निहितः शक्रः सरासरनमस्कृतः पूर्वात्वं भुवनस्या-
 स्य ऐन्द्रिदिक देवते नमः अग्नेः परिगृहादाशे त्वमाग्रेयीति पठ्यते तेजोरूपा पराशक्तिराग्रेयीवरदा भव धर्मराजं समाश्रित्य लोकान् सं-
 यमयस्य मूनु तेन संयमिनी चासि याम्ये सत्कामदा भव रवद्गृहस्ताति विकृतानि र्ऋतिस्थानमाश्रिता तेन निर्ऋतिना मासित्वमाशां
 पूरयस्व मे त्वेय्यास्ते भुवनाधारो वरुणो यादसां पतिः कामार्थं मम धर्मार्थं चारुणी प्रवणा भव अधिष्ठितासि यस्मात्त्वं वायुना-
 जगदायुना वायव्ये त्वमत्तः शान्तिं नित्यं च लभामालये धनदेनाधिष्ठिता त्वं प्रख्याता त्वमिहोत्तरा निरुत्तरा भवास्माकं दत्त्वा सद्यो
 मनोरथं ऐशानि जगदीशेन शंभुना त्वमलंकृता पूरयस्वाशु मे देवि वाञ्छितानि मनो नमः कुजंगाष्टकुलेन त्वं सेवितासि यतो ह्य-
 धः नागांगनाभिः सहिता हिता भवममाद्य वै सर्वलोको परिगता सर्वदा त्वं शिवाय च सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्मी मां प्राहि सर्वदा
 नक्षत्राणि च सर्वाणि ग्रहास्तारागणास्तथा नक्षत्रमातरो गणाश्च भूतप्रेतविनायकाः सर्वे ममेष्ट सिल्ध्यर्थं भवन्तु प्रवणाः सदा

ब्र. रा.
१६६

एभिर्मन्त्रैः समभ्यर्च्य पुष्पधूपादिना ततः वासोभिरभिषेकाद्यैः फलानि विनिवेदयेत् ततो घण्टा निनादेन गीतवादित्रमंगलैः नृत्यंतीभि
र्वरस्त्रीभिर्जाग्रत्याच निशानयेत् कुंकुमाक्षततांबूलदानमानादिभिः स्तुतुं प्रभाते वेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् अनेन विधिना सर्व
समाप्य प्रणिपत्य च भुंजीत मित्रसहितः सुहृद्वंदुजनेन च एवं यः कुरुते पार्थ दशमीव्रतमादरात् सर्वान् कामानवाप्नोति मनोभिलषितां
नरः स्त्रीभिर्विशेषतः कार्ये व्रतमेतद्युधिष्ठिर माणिवर्गोयते नार्यः श्रद्धाकामपरायणाः धन्यं यशस्य मायुष्यं सर्वकामफलप्रदं क
थितं ते महाराज मया व्रतमनुत्तमं ये मानवा मनुजपुंगव कामकामाः संपूजयंति दशमीषु सदा दशाशाः तेषां विशेषनिहितान् हृदये पि
कामानाशाः फलं त्यलमलं बहुनादितेन इति श्रीभविष्योत्तरे आशादशमीव्रतं अथ भाद्रशुक्लदशम्यां दशावतारव्रतं भविष्योत्तरे
युधिष्ठिर उवाच व्रतं दशावतारारथ्यं कृष्णश्रुतिं विस्तरं समं न सरहस्यं च सर्वपापोपशान्तिदं कृष्ण उवाच दशम्यां शुक्लपक्षस्य मासे
प्रोष्ठपदशतचिः स्नात्वा जलाशये स्वच्छे पितृदेवादिनर्पणं कृत्वा कुरुकुलश्रेष्ठगृहमागत्य मानवः गृणीयाद्धान्यचूर्णस्य सहस्तप्रसृतित्रयं
क्रमेण पाचयेत्तु पुंसं शंघृतपायसं वर्षे वर्षे दिने तस्मिन्नेवं वर्षाणि वेदश प्रथमे पूषकान्वर्षे द्वितीयघृतपूरिकान् तृतीयपूषकासारान्
चतुर्थे मोदकान् शुभान् सोहालिकान् पंचमेवैषष्ठे तुरवंडवेष्टकान् सप्तमे देकोकरसान् कर्कपुष्पान् तथाष्टमे नवमे कर्पवैष्ठांश्च दशमे मंड
कान् शुभान् दशात्मनो दशहरेर्दशविधाय दापयेत् क्रमेण भक्षयेद्वा यथोक्तविधितान् नृप अर्धाध्वं विष्णवे देयमर्धाध्वं च द्विजातये

द.
१०

१६६

ततोपरार्धमश्रीयाद्गत्वारम्येजलाशये दशावतारमभ्यर्च्यपुष्पधूपविलेपनैः मन्त्रेणानेनमेधावीहरिमभ्युक्ष्यवारिणा मत्स्यं कूर्मं वराहं
च नारासिंहं च वामनं रामं रामचक्रं च बौद्धं च कल्किनं तथेति गतोस्मि शरणं देवं हरिं नारायणं विष्णुं प्रणतोस्मि जगन्नाथं समे विष्णुः
प्रसीदतु छिनत्तु वैष्णवीं मायां भक्त्या प्रीतो जनार्दनः श्वेतदीपं नयत्वस्मान्मयात्मासन्निवेशितः अत्र हेमी मां हार्हाश्च दशमूर्तिः सुलक्ष-
णाः गंधपुष्पैश्च नैवेद्यैश्च ये दिधि पूर्वकं एवं यः कुरुते भक्त्या विधिनानेन स भवतः व्रतं दशावतारारख्यं तस्य पुण्यफलं शृणु श्राव्यं ते या-
स्त्वामालोके पुरुषाणां दशादश ताच्छिनत्ति न संदेहश्चक्रप्रहरणा विष्णुः संसारसागराद्द्वोरात्समुद्धृत्य जगत्पतिः श्वेतदीपं नयत्याशु व्रतेना
नेन तोषितः किं तस्य न भवे लोके यस्य तुष्टो जनार्दनः यद्दुर्लभं फलं प्राप्नुमनसो यं न गोचरं तदप्यप्रार्थितं ध्यातो ददाति मधुसूदनः सो ह ज-
नार्दनः साक्षात्कालरूपधरोऽन्युतः मर्त्यलोके स्वयं प्राप्य भूभारोत्तारणाय च यास्त्री व्रतमिदं पार्थ करिष्यति मयोदितं साचलक्ष्म्या युता-
नित्यं पुत्रभक्तिसमन्विता मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा विष्णुलोके महीयते ये पूजयंति पुरुषाः पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकांस्तु दशमीषु दशावता-
रान् मन्येदशस्वपि दशासु सरवं वितृष्यते यांति यानमधिरुह्य सुरारिलोकं इति भविष्ये भाद्रपदशुक्लदशम्यां दशावतारव्रतं संपूर्णं अथ
आश्विनशुक्लदशम्यां विजयादशमी व्रतं साचतारकोदयव्यापिनी ग्राह्या तदुक्तं चितामणौ आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यांतरकोदये
सकालो विजयो नाम सर्वकामार्थसाधकः रत्नकोशे ईषत्संध्यामतिक्रांतः किंचिदुद्भिन्नतारकः विजयो नाम कालो यं सर्वकामार्थसाधकः

दिनद्वयेतद्व्यासावव्याप्तौवा अपराजितपूजायांपूर्वेव तदुक्तं हेमाद्रौस्कांदे दशम्यांतुनरैः सम्यक् पूजनीयापराजिता ईशानीदिश-
माश्रित्य अपराणहे प्रयत्नतः या पूर्णा नवमी युक्ता तस्यां पूज्या पराजिता क्षेमार्थं विजयार्थं च पूर्वोक्ते विधिना नरैः नवमी शेषसंयुक्तदश-
म्यामपराजिता ददाति विजयं देवी पूजिता जयवर्द्धिनी आश्विनेशकल्पक्षेतुदशम्यां पूजयेन्नरः एकादश्यां न कुर्वति पूजनं चापराजितं आ-
श्विनस्य सिते पक्षे दशमी सर्वराशिषु सायंकालेशभायात्रादिवाचविजयक्षणो एकादशमुहूर्तो विजयः संप्रकीर्तितः तस्मिन् सर्वो विधा-
तव्या यात्रा विजयकांक्षिभिः दिनद्वये एकादशमुहूर्ते व्यासावव्याप्तौवा श्रवणयुक्ता ग्राह्या तथाच हेमाद्रौ मदनरत्ने कश्यपः उदये दशमी
किंचित्संपूर्णोकादशी यदि श्रवणक्षयदाकाले सा तिथिर्विजयाभिधा श्रवणक्षेतु पूर्णायां काकुस्थः प्रस्थितो यतः उल्लंघयेयुः सीमांतं तद्वि-
नर्क्षेत तो नराः अत्र कृत्यं भविष्ये शमीफलक्षणोपेतामीशान्याशा प्रतिष्ठितां संप्रार्थयन्तां च संपूज्य त्वीशानी संमुखो भवेत् शमीपूजा
ध्यानं शमीशमयते पापं शमीशत्रुविनाशिनी अर्जुनस्य धनुर्धारी रामस्य प्रियवादिनि शमीशमयते पापं शमीलोहितकंदका धारि-
ण्यर्जुनबाणानां रामस्य प्रियवादिनी करिष्यमाणाय यात्रायां यथाकालं स्मरं मया तत्र निर्विघ्नकर्त्तृत्वं भवन् श्रीरामपूजिते गृहीत्वा साक्ष-
तामाद्रांशमीमूलगतं मृदं गीतवादिन निर्घोषैरानयेत्स्वगृहं प्रति ततो भूषणवस्त्रादिधारयेत्स्वजनैः सह शम्यभावे वनराजपूजां कार्याः
तत्र मंत्रः आदिराज महाराज वनराज वनस्पते इष्टदर्शनमिष्टान्नं शत्रूणां च पराजयः अथापराजितदशम्यां पूर्वोक्ते विजया मुहूर्ते उक्तं प्रा

स्थानिकमित्युपक्रम्य अथविजयारव्यानं कृष्णउवाच अलंकृतोभूषितभृत्यवर्गःपरिष्कृतोत्तुंगतुरंगनागः वादिन्ननादप्रतिनादिता
शःसुमंगलाचारपरंपराशीः राजानिर्गत्यभवनात्पुरोहितपुरोगमः प्रस्थानिकंविधिंकृत्वाप्रतिष्ठेत्पूर्वतोदिशि गत्वानगरसीमांतंवा-
स्तुपूजांसमाचरेत् संपूज्यचाथदिक्पालान्पूजयेत्पथिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैःपूजयेच्चशमीतक्तं अमंगलानांशमनीसर्वसिद्धि
रीशभां दुःस्वप्नशमनीं धन्यांप्रपद्येहंशमीशभां ततःकृताशीःपूर्वस्यांदिशिविष्णुक्रमात्क्रमेत् शत्रोःप्रतिकृतिंकृत्वाध्यात्वा
मंतथार्थदं शरेणस्वर्णपुंखेनविल्येद्धृदयमर्मणि दिशाविजयमंत्राश्चपठितव्याःपुरोधसा एवमेवविधिंकृत्वाहस्त्रिणादिभिरर्चयेत्
पूज्यान्दिजांश्चसंपूज्यसावत्सरपुरोहितौ गजवाजिपदातीनां प्रेक्षाकोतुकमाचरेत् जयमंगलशब्देनततःस्वभवनंविशेत् नी
राजमानःपुण्याभिर्गीषाकाभिःसुमंगलं यएवंकुरुतेराजावर्षेवर्षेसुमंगलं आयुरारोग्यमैश्वर्यंविजयंचसगच्छति नाधयो
व्याधयश्चैव न भवंतिपराजयाः श्रियंपुण्यमवाप्नोति विजयंचसदाभुवि उक्तंप्रख्यानंव्यास्यामः जनेषुगमिष्यत्सुपार्थिवश्चदुहुं
भीन्वीणाश्चोपवादयेत् ततः आश्विनस्यासितेपक्षेदशस्यांचघटोत्थापनानंतरंस्तुचारुवेषैःसहसंभारानुपकल्पयित्वा एकादशसुहर्त
श्चवणयोगेसीमांतंगत्वापश्चाद्देहेजनेःसहस्रवर्णसहितंग्रामंआविशेत् योषितांकोतुकैश्चप्रज्वालितेदीपैरंजनानुलेपनंकारयित्वावा-
सोगंधस्रकपुष्पैश्च पूजयित्वा हिरण्यरूपमितिमंत्रेणसुवर्णपूजनंकृत्वाआशिषःप्रतिगृह्यलक्ष्मीनमस्कुर्यात् सर्वाभगिनीःवस्त्रा

लंकारभूषणैः पूजयेत् ब्राह्मणान् पूजयेत्तत्र गंधपुष्पैश्च दीपकैः इति भविष्ये विजया दशमी व्रतं संपूर्णं इति दशमी व्रतानि समाप्तानि
 अथ एकादशी व्रतानि तत्र एकादश्यामुपवासनिर्णयः निषेधपरिपालनात्मको व्रतरूपश्च साचदिधाशुद्धादशमी विद्वान्वेधोपीदिवि
 धः अरुणोदये दशमी संबन्धात् सूर्योदये च तत्र आद्यो वैष्णवैस्त्याज्यः तथा च भविष्ये अरुणोदयकाले तु दशमी यदि दृश्यते सा विद्वैकाद
 शी तत्र पापमूलमुपोषणं तथा दशमी शेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः नैवोपोष्यं वैष्णवैर्न तद्दिने कादशी व्रतं अरुणोदयस्वरूपं तु
 हेमाद्रौ स्मृत्यन्तरे दर्शितं निशि प्रांते तु यामार्धे देववादित्रनिस्वनैः सारस्वते अध्ययने अरुणोदय उच्यते यामार्धे मुहूर्तद्वयलक्षणं अतएव
 सौरधर्मे आदित्योदयवेलायां यामुहूर्तद्वयान्विता सैकादशी तिसंपूर्णा विद्वान्यापरिकीर्तिता यच्च माधवीरे स्कंदे उदयात् प्राक् च तस्मिन्
 घटिका अरुणोदयः तदपि द्वात्रिंशत् घटिकारात्रिमानपक्षे तु मुहूर्तद्वयस्य तावत्परिमाणत्वमुक्तमिति दैतनिर्णयः ब्रह्मवैवर्ते च तस्मिन्
 टिकाः प्रातररुणोदयनिश्चयः चतुष्टयविभागो न वेधादीनां किलोदितः अरुणोदयवेधः स्यात्साधं तु घटिकात्रय अतिवेधो द्विघटिकः प्र
 भासं दर्शनाद्देवैः महावेधो पितृभैव दृश्यते कौन दृश्यते तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्योदये सति अन्यच्च पंचपंचउषः कालः सप्तपंचारुणोद
 यः अष्टपंच भवेत्प्रातः शेषः सूर्योदयः स्मृतः वैष्णवलक्षणं तु स्कंदे परमापदमापन्नो हर्षवासमुपरिस्थिते नैकादशीत्यजेद्यस्तु तस्य दीक्षा
 तु वैष्णवी भविष्ये यथाशुक्ला तथा कृष्णा यथा कृष्णा तथा उत्तरा तुल्ये ते मन्यते यस्तु सहि वैष्णव उच्यते अतिवेधादयः सर्वे ये वेधास्तिथि

पुष्पताः सर्वेप्यवेधाविज्ञेयावेधः सूर्योदयः स्मृतः तत्र श्रद्धाविद्धा एकादशी चतुर्धा अधिका एकादशी अधिका द्वादशी उभयाधिका
 अनुभयाधिका च श्रद्धायां एकादश्याधिक्ये परे द्युरुपवासमाह नारदः संपूर्णेकादशीयत्र द्वादशी वृद्धिगामिनी द्वादश्यालंघनं कार्यं च
 योदश्यानुपारणं वृद्धवसिष्ठः एकादशीयदालु सा परतो द्वादशी भवेत् उपोष्याद्वादशी तत्र यदिच्छेच्च परांगतिं भृगुः संपूर्णेकादशीयत्र
 प्रभते पुनरेव सा ततोपोष्याद्वितीया तु परतो द्वादशी यदि प्रथमे हनि संपूर्णा व्याप्या होरात्र संयुता द्वादश्यां तु ततोपोष्यादृश्यते पुनरेव
 सा पूर्वाकार्या गृहस्थे च यतिभिश्चोत्तराविभो मार्कंडेयः संपूर्णेकादशीयत्र परत्र पुनरेव च पूर्वमुपवसेत् कामी निष्कामस्तु परावसेत् हे
 माद्रौ विद्धाप्यविद्धाविज्ञेया परतो द्वादशी न चेत् अविद्धापि च विद्धास्यात्परतो द्वादशी यदि एकादशी विवृद्धा चेच्छुक्ले कृष्णे विशेषतः उत्त-
 रांतु यतिः कुर्यात्पूर्वानुपवसेद् ही सनत्कुमारः न करोति हियो मूढ एकादश्यामुपोषणं सनरो नरकं याति रोरेवे तमसा वृते यदिच्छेद्विपुला
 न्भोगान् मुक्तिं चात्यंतदुर्लभां उपोष्येकादशीं नित्यं पक्षयो रूभयोरपि माधवेप्युक्तं एकादशी द्वादशी चेत् युभयं वर्धते यदा तदा पूर्वदिनं त्या-
 ज्यं स्मार्ते ग्राह्यं परं दिनं त्रयोदश्यां न लभ्येत द्वादशी यदि किंचन उपोष्येकादशी तत्र दशमी मिश्रिता यदीति स्कांदात् हेमाद्रिमते श्रद्धाविश्र-
 द्वादेनं दानिधान्यनसमास्रकेः षट्प्रकाराः पुनस्त्रेधा द्वादश्यानां समाधिकेः इत्यष्टौ कादशी भेदाः पादौ संपूर्णेकादशीत्याज्या परतो द्वाद-
 शी यदि उपोष्याद्वादशी श्रद्धा द्वादश्यामेव पारणं पारणाहेन लभ्येत द्वादशी कलयापि चेत् तदानीं दशमी विद्धा उपोष्येकादशी तिथिः बहु

ब्र-रा-
१६९

वाक्यविरोधेन संदेहो जायते यदा द्वादशी तु तदा ग्राह्या न यो दश्यां तु पारणं इति मार्कंडेयोक्तः कात्यायनः अष्टवर्षाधिको मर्त्यो त्यसीति
न्यूनवत्सरः एकादश्यामुपवसेत्सप्तयोरुभयोरपि भविष्यो ब्रह्मचारी च नारी च शकला मेव सदा गृही सधवाया सुभर्ता जयाधिकारः य
त्थै जीवति यानारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानारी नरकं व्रजेत् कौर्मे तदुक्तं मदनरत्ने स्मृत्यंतरे शयनी बोधिनी मध्ये या
कृष्णो कादशी भवेत् सैवापोष्या गृहस्थेन नान्या कृष्णा कदाचन नान्या कृष्णाति निषेधः संक्रांत्यामुपवासं च कृष्णो कादशी वासरे च
द्रसूर्यग्रहे चैव न कुर्यात्पुत्रवान् गृही नारदः आदित्ये हनि संक्रांतौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः पारणं चोपवासं च न कुर्यात्पुत्रवान् गृही मा
धवी ये कात्यायनः अर्के पर्वद्वये रात्रौ चतुर्दश्यष्टमी दिवा एकादश्या महारात्रं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् अथ कास्य व्रतविधिः कास्यमा
संमसूरांश्च नृणां कान् कोरदूषकान् शाकं मधु परान्नं च त्यजेत् दुपवसन् स्त्रियं शाकं माषं मसूरांश्च पुनर्भोजनं मैथुनं द्यूतमत्यंबु पा
नं च दशम्यां वैष्णवं त्यजेत् मदनरत्ने नारदीये अक्षारलवणाः सर्वे हविष्यान्ननिषेविणः अवनीतल्पशयनाः प्रियासंगविवर्जि-
ताः हेमाद्रौ देवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत्तांबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येत् दिवा स्वापाच्च मैथुनात् अशक्नोतु मदनरत्ने देव
लः अत्यये वांबु पाने च नोपवासः प्रणश्यति अत्यये कष्टे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं चानुलेपनं व्रतस्थो वर्जयेत् सर्व-
यश्चान्यच्च निराकृतं एषु प्रायश्चित्तं स्तेनहिंसकयोः सर्वं कृत्वा स्तेन्यं च हिंसनं प्रायश्चित्तं व्रती कुर्याज्जपन्नामशतत्रयं मिथ्यावादे

द.
१०

दिवा स्वाये बहु शौं बुनिषेवणे अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं शतमष्टोत्तरं शक्तिः ॐ नमो नारायणायैति अष्टाक्षरः हेमाद्रौ वसिष्ठः उपवासे तथा श्रा-
 द्धेन कुर्यादंत धावनं दंतानां काष्ठसंयोगा दहत्यासप्तमं कुलं एकादश्यां श्राद्धे प्राप्ते माधवीये कात्यायनः उपवासो यदानित्यः श्राद्ध-
 नेमिस्तिकं भवेत् उपवासं तदा कुर्यादाघ्राय पितृसेवितं मातापित्रोः सये प्राप्ते भवेदेकादशी यदि अप्यन्ये पितृदेवांश्च आजिघ्रेत्
 पितृसेवितं प्राप्ते हरिदिने सम्यक् विधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासं च प्रकुर्याद्वैष्णवं व्रतं तत्र एकादश्यां संकल्पः गृहीत्वोदुंबरं-
 पात्रं वारिपूर्णमुदङ्मुखः उपवासं तु गृह्णीयाद्यथा संकल्पयेद्बुधः ओदुंबरं ताम्रमयं मंत्रः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह्रमपरे
 हनि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत शौवादीनां तु हेमाद्रौ सौरपुराणे सावित्र्याप्यथवानां आसंकल्पं तु समाचरेत् वारा-
 हे इत्युच्चार्य वती विद्वान्पुष्पांजलिं मथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजप्तेनाभिमंत्रितं उपवासफलं मेऽप्सुः पिबेत्पात्रगतं जलं इ-
 तिकात्यायनोक्तेः मध्यरात्रे उदये वा दशमीवेधे रात्रौ संकल्प्य इति माधवः विद्धोपवासेन संसृदिनं त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ संपूजये-
 द्विष्णुं संकल्पं च सदाचरेत् देवलः देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो व्रती अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतेनानेन केशव प्रसीद सुमु-
 र्बोनाथ ज्ञानदृष्टिप्रदी भव दिवानिद्रां परान्नं च पुनर्भोजनं मे शुभं शौद्रं कांस्यं माषतैलं द्वादश्यां मधुवर्जयेत् पुनर्भोजनम-
 ध्यायो भार आयास मे शुभे उपवासफलं ह न्युर्दिवानिद्रा च पंचमी स्कंदे असंभाष्यान्दि संभाष्य तु लस्याश्चार्पितं दलं आम-

लक्ष्याः फलं वापि पारणोभक्ष्य शक्यति भोजनानंतरं विष्णोरर्पितं तुलसीदलं भक्षणात्पापनिर्मुक्तिश्चां द्रायणशताधि
का इति विष्णुक्तेः सूतकांतेन रक्षात्वा पूजयित्वा जनार्दनं दानं दत्त्वा विधानेन व्रतस्य फलमश्नुते स्त्रीभिस्तुरजोदर्शनेपिकार्यं
एकादश्यां नभुं जीतनारीदृष्टेरजस्यपि इति पात्त्योक्तेः यदा द्वादश्यां श्रवणार्क्षे तदा शक्यं मध्येकादशीत्युक्त्वा द्वादशीमुपवसेत् शक्यं
क्लावाय दिवा कृष्णाद्वादशी श्रवणां विता तयोरेवोपवासश्च त्रयोदश्यां तु पारणं इति नारदोक्तेः तत्र शक्यं द्वादश्यां उन्मी-
लिनी द्वादशी वर्धते चेत्सा व्यंजुली वासरत्रयस्पर्शिनी त्रिस्पृशा अग्रे पर्वणः संपूर्णाधिकत्वे पक्षवर्धिनी पुष्यर्क्षयुता जया
श्रवणयुता विजया पुनर्वसुयुता जयंती रोहिणीयुता पापनाशिनी एता अष्टौ महाद्वादशयः एताः पापक्षयमुक्तिकाम उपवसे-
त् अत्र मूलं हेमाद्रौ ज्ञेयं द्वादश्याः प्रथमः पादो हरिवासरसंज्ञितः तमतिक्रम्य कुर्वीत पारणं विष्णुतत्परः अन्यत्र सर्वेषामुपवासा-
नां प्रातरेव हि पारणं इति एकादशीनिर्णयः अथ शक्यं कृष्णैकादश्यां द्यापनं मार्गशीर्षे शक्यं पक्षे कार्तिके वा तथैव च शक्यं ममा-
सेतुकार्या सा शक्यं कृष्णा उभेतयोः व्रतविधिः दशम्यामेकभुक्तं तु दंतधावनपूर्वकं एकादश्यां शक्यं भूत्वा आचार्यवरयेत्ततः
तत्र संकल्पः गणेशस्मरणपूर्वकं मासपक्षाद्युल्लिख्य तिथ्यादिसंकीर्त्य मया आचरितस्याचरिष्यमाणस्य वा शक्यं कृष्णैकाद-
शी व्रतस्य सांगता सित्थ्यर्थं संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं देशकालाद्यनुसारतो यथाज्ञानेन शक्यं कृष्णैकादशी व्रतो द्यापनमहं करिष्ये तदंगत्वे

नगणपतिपूजनं पुण्याहवाचनमाचार्यवरणंच करिष्ये ततो गणेशं षोडशोपचारैः पूजयेत् ततः करिष्यमाणं शकलकृष्णोकादशीं च
तोद्यापनकर्मणः पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु अस्तु पुण्याहं स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु आयुष्मते स्वस्ति ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु कर्मकल्ह्यतां श्री
रस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु अस्तु श्रीः वर्षशतं पूर्णमस्तु शिवं कर्मास्तु गोत्राभिवाधिरस्तु प्रजापतिः प्रीयतां उद्यापनकर्मणि आचार्यवर
येत् श्रुताध्ययनसंपन्नो कोधलोभविवर्जितो आचार्यो विरयेत्पश्चाद्ब्रह्मज्ञानसमन्वितो अस्मिन्कर्मणि आचार्यो भव यथाज्ञानेन
कर्म करिष्यामि उपोष्या नियतो राजा आचार्यसहितो व्रती कुर्यादाराधनं विष्णोयथाशक्त्या जगद्गुरोः देवालयगवांगोष्ठेश्चोदेशेथवा
गृहे अष्टांगुलीच्छिन्तां वेदीं चतुरस्रां च कल्पयेत् वितस्तिद्वयविस्तीर्णां तिलैः कृष्णैः प्रपूजयेत् तस्यां षोडशोपचारं च कमलं परिकल्पयेत्
तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभं नवीनमव्रणं शकलं कृष्णैः स्तिलैश्च संपूर्णं कृष्णवस्त्रोपशोभितं अश्वत्थपर्णयुग्मेन पंचरत्नैः समन्वितं समं
तादंतिके चैव नामसंकर्षणादिभिः उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्प्रयतो नरः आग्नेयादिचतुष्पत्नैः पूजयेद्गणमातृकाः गणेशमातृकाश्च
ब्रह्मगोक्षेत्राधिपंतथा समाहितमनाः कोणेष्वग्नेयादिषु विन्यसेत् शकलमेकादशीतद्वत्तिलैः शकलेष्वपूरयेत् शकलवस्त्रेणासं
वेष्ट्य पूजयेत्परयामुदा समं तादंतिके चैव नामभिः केशवादिभिः तदग्रे सर्वतोभद्रं लिखेत् देवतासान्निध्यार्थं सुवर्णमूर्तावग्न्युत्ता
रणं करिष्ये ततो देवं च सोवर्णस्नाप्य पंचामृतादिभिः गंधपुष्पाक्षतोपेतमथ पुण्यजलेः शकलैः गृहीत्वा वाहयेत्कुंभोरमायुक्तं चतुर्भु

जं एवं विष्णुमावाहयेत् ॐ नमो विष्णवे तुभ्यं भगवन् परमात्मने कृष्णोऽसि देवकी पुत्रो परमेश्वर उत्तम अजो नादिश्च विश्वात्मा सर्वलोक
 पितामहः क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विष्णुः श्रीमान्नारायणः परः त्वमेव पुरुषः सत्योतीन्द्रियोसि जगत्पते यत्ते तेजः परं सूक्ष्मं तेनेमां वेदि-
 कां विश ॐ भूः पुरुषं आवाहयामि ॐ भुवः पुरुषं आवाहयामि ॐ स्वः पुरुषं आवाहयामि ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषं आवाहया-
 मि विष्णो इहा गच्छ इह तिष्ठ पूजां गृहाण सुप्रसन्नो वरदो भव रुक्मिणी सहजां बवंती सत्यमासां श्रियं च पूर्वपश्चिमदलाभ्यन्तरेषु षोड-
 शस्त्रीसहस्राणिकल्पयेत् शंखं चक्रं गदां पद्मं भीषणादिषु कल्पयेत् तद्बहिः पूर्वपश्चादिषु पत्रेषु नुक्त्रमात् विमलोत्कर्षिणी
 ज्ञाना ३ क्रिया ४ यागा ५ तथैव च प्रवृद्धि ६ सत्या ७ तथा ज्ञाना ८ नुग्रहापद्ममध्यगा देवस्याग्रे ततः कृत्वा वेदिकायां रवगेश्वरं एवमा-
 वाह्य लोकपालानवस्थाप्य दिक्षु पूर्वादिषु क्रमात् ततः पूर्वादिद्वादशपद्मपत्रेषु केशवादिनावाह्य केशवाय नमः १ नारायणा-
 य नमः २ माधवाय नमः ३ गोविन्दाय ४ विष्णवे नमः ५ मधुसूदनाय ६ त्रिविक्रमाय ७ चामनाय ८ श्रीधराय ९ तृष्णीकेशाय १०
 पद्मनाभाय ११ दामोदराय १२ एताः शक्येतेकादश्यां मंडलदेवताः एवमेव कृष्णोकादशी मंडले संकर्षणाय ० संकर्षणं आ ०
 वासुदेवं ० प्रद्युम्नं ० अनिरुद्धं ० पुरुषोत्तमं ० अधोक्षजं ० नारसिंहं ० अच्युतं ० जनार्दनं ० उपेन्द्रं ० हरिं ० श्रीकृष्णं ० १२ इति कृष्णोकादश्यां
 मंडलदेवताः तदस्त्विति प्रतिष्ठाप्य अतो देवेति षोडशौ फवारैः विष्णुमंडलदेवताश्च नाममंत्रेण पूजयेत् प्रदद्यादासनं पाद्यमर्घ्यमाचमनी

यकं स्नानं वस्त्रं चोपवीतं गंधपुष्पाणि वैततः धूपदीपं च नैवेद्यं नीराजनप्रदक्षिणो उभयेकादश्यां यदा एक आचार्यः तदा द्वादशप
द्मदलेषु पूर्वादि क्रमेण एकैव देवता स्थाप्य पूजयेत् स्तवनं विष्णुसूक्तैश्च परिचर्य च नामभिः नमोते वैष्णवे मंत्रैस्तन्मूर्तौ पूजयेत् संधीः
ततो देवादयो भूमौ सर्वतो भद्रमंडले ब्रह्माद्या देवताः सर्वाः पूजनीया अनुक्रमात् उपचारादिकं कुर्यान्नेव कार्यं विसर्जनं गीतवाद्यैस्तथानृत्यै
रितिहासैर्मनोरमैः पुराणैः सत्कथाभिश्च रात्रिशेषं नयेत् संधीः प्रभाते विमले स्नात्वा कृत्वा शौचादिकाः क्रियाः चतुर्विंशति संख्याका
नूविप्रानागमदर्शिनः आकारयेत्ततः पश्चात् पूजयेच्च समागतान् आचार्येण समंकुर्यादुपचारादिकं ततः होमसंख्यानुसारेण स्थंडिलं का
रयेत्ततः उल्लेखनादिकं कृत्वा प्रणीता स्थापनं ततः अस्मिन् शकलकृष्णौकादशीव्रतोद्यापनहोमं कर्तुं स्थंडिलादिसकलं कर्म करिष्ये अग्नि
ध्यानांतं कृत्वा ततोन्वाधानं क्रियमाणे शकलकृष्णौकादशीव्रतोद्यापनहोमे देवतापरिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये चक्षुषी आज्येनेत्यंत
मुक्त्वा अन्नप्रधानं अग्निं इंद्रं प्रजापतिं विश्वान् देवान् ब्रह्माणं पुरुषं नारायणं प्रत्यृचं आज्येन वसुदेवं बलदेवं श्रीविष्णुं सप्तवारं अग्निं
वायुं सूर्यं प्रजापतिं एताः प्रधानदेवताः पायसद्रव्येण केशवादि द्वादशदेवताः आज्यमिश्रितपायसद्रव्येण विष्णुं अष्टोत्तरशताहुत्या वा पा
यसद्रव्येण ब्रह्मादिदेवताश्च एकैकया ज्याहुत्या शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि प्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा अन्वाधानं समिद्धिर्जुहुयात् पायसं श्रपयि
त्वा चरोः यवित्रं ते इति मंत्रं जपन् प्रापणमुद्धरेत् पायसादुद्धृतं किंचित्प्रापणं तत्प्रकीर्तितं अन्वाधानादिकं कुर्यादाज्यभागांतमेव च आज्यसंस्कारा-

दिकं आज्यभागांतं कृत्वा इदं उपकल्पितं हवनीयद्रव्यं यथा देवतमस्तु अनादेशाहुतीः पंच होतव्याः सर्पिषा ततः पौरुषेणाथ सूक्तेन प्रत्यु-
चं जुहुयाद् दत्तं पायसं संसृतं चैव हुनेदष्टोत्तरं शतं एताक्तिलपालाशसमिद्धिर्जुहुयात्पृथक् अष्टोत्तराहुतीनां च विष्णुमंत्रेण कारयेत् इदं वि-
ष्णोवतिसूक्तेन जुहुयात्तिलसर्पिषा वासुदेवाय स्वाहा बलदेवाय ० श्रियै स्वा ० विष्णावे ० विष्णोर्नु कं भूक् तदस्य प्रियमभिपाथो प्रतं द्विष्णु-
स्त ० परोमात्रया ० इदं विष्णु ० त्रीणि पदा ० ऋक् व्याहृतिभिश्चेति जुहुयात् केशवादिद्वादशनामभिः पायसं हुत्वा विष्णुं अष्टोत्तरं शतं पायसे-
न जुहुयात् कृष्णोकादश्यां एवं संकर्षणादिद्वादशनामभिरेवं शकलकृष्णोकादश्यां एकाचार्य एकस्थं डिलपक्षे चतुर्विंशतिर्नामभिर्हुत्वा
मुख्यदेवतां अष्टोत्तरं शतं हुत्वा ब्रह्मादिदेवताः एकैकया ज्याहुत्या हुनेत् ततः प्रापणार्थं भगवत्प्रार्थना त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुराणं नारायणं वि-
श्वसृजं भजामः मयैकभागां विहितौ विधेयौ गृहाण हव्यं जगतामधीश इति प्रापणं निवेद्य उपतिष्ठेत् चतुरो वा प्रदक्षिणामग्निवेदिकां च परि-
क्रम्य भिंधि विश्वा इति जानुनी निपात्य ध्रुवसूक्तं जपेत् पुरुषसूक्तं वा अष्टोपदानि प्रतिदिशं एते मंत्रेर्जपन् कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्म-
ने शरण्याया प्रमेयाय गोविंदाय नमो नमः नमः स्थूलाय सूक्ष्माय व्यापकाय व्ययाय च अनंताय जगद्धात्रे ब्रह्मणे नंतमूर्तये अथ तं निवेदितं प्रा-
पणं सूक्ष्मं कृत्वा षोडशेत् केवेष्वावाः केवेष्वावाः इति उच्चेद्वदेत् वयं वेष्वावाः वयं वेष्वावाः इति प्रवदेत् तेभ्यः समानिभ्यो हविर्देयं द्वादशाह-
रमंत्रेण ॐ नमो भगवते वासुदेवायेति इदमहममृतं प्राप्तामि इति प्राश्य आचम्य गृहमागत्य सिद्धये स्वाहेति जुहुयात् यत्तद्रंभयामह इत्या-

त्मानमभिमन्त्र्य सर्वमायश्चित्तादिसमापयेत् स्विष्टकृतादिहोमशेषं समापयेत् उत्तरपूजां कृत्वा विष्णुसूक्तानि जप्त्वा अतो देवा इति ॐ -
 भूः पुरुषं उद्दासयामि क्रमेण उद्दासयेत् ततो होमावसाने च गां अरं गां पयस्विनीं सवत्सां कृष्णावणां च सवत्सां कांस्यदोहिनीं दद्याद्ब्रतसमाप्त्य
 र्थमाचार्याय सदक्षिणां भूषणानि विचित्राणि वासांसि विविधानि च चतुर्विंशतिसंख्यानि पद्मानि निवदापयेत् आचार्याय प्रदेयानि दक्षिणान्
 भूयसीं तदा यदीच्छेदात्मनः श्रेयो व्रतस्यो ध्यापनं चरेत् विप्रान् द्वादशसंख्याकान् नामभिः पृथगर्चयेत् उपवीतानि तेभ्यो वै दद्यात्कुंभां सदक्षिणां
 पद्मान् फलसंयुक्तान् वस्त्रयुक्तांस्तु दापयेत् भोजयित्वा ततो विप्रान् पद्मान्नेन च भक्तिः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेद्ब्रती व्रतं
 समास्तु संपूर्णमित्युक्तेः पूजितैर्द्विजैः अस्तु संपूर्णमित्युक्त्वा आचार्यसहितो व्रती जप्त्वा वैष्णवसूक्तानि प्रणम्य च पुनः पुनः ॐ भूः पुरुषं
 उद्दासयामि इति क्रमेणोद्दासयेत् इदं विष्णुरिति पीठं आचार्याय तुभ्यमहं संप्रददे देवस्य त्वेति मंत्रेण प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णामि अस्य न-
 या कृतस्य शकलकृष्णोकादशी व्रतो ध्यापनकर्मणः सांगता सित्थ्यर्थं चतुर्विंशति ब्राह्मणान् भोजयिष्ये नमम ततो बंधुजनैः सार्धं शिष्टैरि-
 ष्टैश्च भोजयेत् इत्याह भगवान्बोधायनः इति बोधायनोक्तं शकलकृष्णोकादशी व्रतो ध्यापनं संपूर्णं अथ पूजाविधिर्ब्राह्मे एकादश्यामु-
 पेपक्षे निराहारः समाहितः नाना पुष्पैर्मुनिश्रेष्ठ विचित्रं मंडपं शकलं स्नात्वा सम्यग्विधानेन सोपवासो जितोद्विगः संपूज्य विधिवद्विष्णुश्रद्ध-
 याक्तुः समाहितः गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकैः परैः उपचारैर्बहुविधैर्जपहोमैः प्रदक्षिणैः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गातवाद्यैर्मनोहरैः दंड

वत्प्रणिपातेश्वजयशब्देस्तथोत्तमैः एवंसंपूज्यविधिवद्वाचौकृत्वाप्रजागरं यातिविष्णोः परंस्थानं नरो नास्त्यत्र संशयः पंचामृतेन सं-
 स्नाप्य एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां पयसा स्नाप्य हरिं सारूप्यमश्नुते इति पूजाविधिः अथ शक्तेरुक्ता दशयुद्यापनविधिः अर्जुन उवाच कीदृ-
 श्वत विसर्गोऽत्र विधानं चात्र कीदृशं संपूर्णं हि भवेद्येन तन्मे वद कृपानिधे श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन प्रवक्ष्यामि तदव्ययं शक्तः स्व-
 र्णसहस्रं तु अशक्तः काकिणी तथा ददाति श्रद्धया पार्थ समं स्यादुभयोरपि शक्तश्च द्विगुणं दद्याद्यथोक्तो मध्यमो विधिः उक्तार्थमप्यश-
 क्तस्य दानं पूर्णफलप्रदं तद्रूपविधिं मप्येकं कथयामि तवाग्रतः यानिकष्टेन चीर्णानि ब्रतानि कुरु सत्तम विफलान्येव सर्वाणि उद्यापनविधि-
 चरेत् प्रबोधसमये पार्थ कुर्यादुद्यापनक्रियां मार्गशीर्षे विशेषेण उद्यापनविधिं चरेत् दशम्यां दिनशेषेण रात्रौ गुरुगृहं व्रजेत् एकादशी-
 दिने प्राप्ते गुरुमभ्यर्च्य शक्तिः गृहीत्वा चरणौ मूर्ध्ना तु दथे च विचक्षणः पुण्यदेशोद्भवै विप्रं शांतं सर्वगुणान्वितं सदाचाररतं पार्थ वेदवेदांग-
 पारंगं अस्मदीयं ब्रतं विप्रविष्णु वासरसंभवं संपूर्णं तु भवेद्येन तत्कुरुद्यद्विजोत्तम तस्याग्रे नियमः कार्यो दंतधावनपूर्वकः एकादश्यां-
 निराहारः स्थित्वा चैव परे हनि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत एवं प्रभातसमये शक्विर्भूत्वा समाहितः पारवंडिनां च सर्वेषां पति-
 तानां च संगतं कामंदुरोदरं पार्थ दूरतः परिवर्जयेत् स्नानं कृत्वा मंत्रपूर्वनद्यादौ विमले जले तर्पयित्वा पितृन् देवान् पूजयेन्मधुसूदनं उपलि-
 प्य शक्चो देशे कीदृकेशास्थि वर्जिते वणेश्वरं सर्वतोभद्रं नीलपीतसितासितैः मंडलं चोद्धरेद्रूपसर्वकर्मसु पूजितं अष्टांगुलोच्छ्रितं वैदी चतुर-

स्नाप्रकल्पयेत् वितस्तिद्वयविस्तीर्णमिक्षतेःपरिपूरितां तस्यांषोडशपत्रंचकमलंपरिकल्पयेत् तन्मध्येस्थापयेत्कुम्भंनवीनंस्फुटस्थिरंशु-
 भं अथवातंडुलानांचअष्टपत्रांबुजंचरेत् वारिपूर्णघटंताम्रपात्रंरौप्यसमुद्भवं जातरूपमयंदेवलक्ष्म्यायुक्तंजनार्दनं पल्लवेश्चसमायुक्तं-
 सहिरण्यंसवासं अक्षमालासमायुक्तंशंखचक्रगदाधरं ॐ भूः पुरुषं आवा ॐ भुवः पुरुषं आवा ॐ स्वः पुरुषं आवा ॐ भूर्भुवः-
 स्वः पुरुषं आवा ॐ रुक्मिणीं जांबवतीं सत्यभामां शतोत्तरषोडशसहस्रैः श्रियाचसहस्रतत्पद्मेकल्पयेत् ब्रह्मादिदेवताः सर्वाः पूजनीया अनुक-
 मात् शक्त्यास्तवर्णपुष्पैश्च पूजनं पुष्टिवर्धनं अन्यैर्ऋतूद्भवेः पुष्पैः रचयेदिधिवन्नरः नैवेद्याश्चतुर्विंशत्यथदद्यादनुक्रमात् भक्त्याचतु-
 र्विंशतिषुतिथिष्वपिपरंतप इच्छयावातथादद्याद्यदेवोद्यापनंभवेत् मोदकान्गुडकांश्चूणान्घृतपूरकमंडकान् सोहालिकादिसंसारः सर्वाः
 सक्तवएवच वटकांन्पायसंदुग्धंशालिदध्योदनंतथा इंडिकान्पूरिकान्पार्थअपूपान्गुडमोदकान् तिलपिष्टंकर्णवेष्टंशालिपिष्टंसशर्करं
 रभाफलंचसघृतंमुद्गचूणं गुडोदनं एवंक्रमेणनैवेद्यपृथग्वाचरेमेहनि दामोदरायपादौतुजानुनीमाधवायच गुह्यंवेकामपतयेकद्वयांवा-
 मनमूर्तये पद्मनाभायनाभितुल्यदरंविश्वमूर्तये तृदयंज्ञानगम्यायकंठंश्रीकंठसंगिने सहस्रबाहवेबाहूचक्षुधीयोगयोगिने ललाटमु-
 रुगायेतिनासांनाकसुरेश्वर श्रवणौश्रवणेशायशिरवायांसर्वकामदं सहस्रशीर्षायशिरः सर्वांगंसर्वरूपिणे शूभेननारिकेरेणबीजपूरेण
 वापुनः तृदिध्यात्वाजगन्नाथंदद्यादर्घ्यंविधानतः साक्षतंचसपुष्पंचसजलंचंदनान्वितं रात्रौजागरणंकुर्याद्द्वितीयांशस्त्रितीयांशं-
 इष्टंदत्तंधरा-

ब्र. रा.
१७४

दावे पिंडोदत्तो गयाशिरे कृतं दानं कुरुक्षेत्रे यैः कृतं जागरं हरेः नृत्यं गीतं प्रकुर्वन्ति वीणावाद्यं तथैव च यैः पठन्ति पुराणानि ते नराः कृष्णवल्लु-
भाः शाल्वैर्वाप्यथवा भक्त्या शक्तिर्वाप्यथवा शक्तिः कृत्वा जागरणं विष्णोर्मुच्यते पापकोटिभिः भुक्तो वाप्यथवा भुक्तो जागरे स मुपस्थि-
तः मुच्यते सर्वपापैः भ्यो विष्णुलोकं स गच्छति यावत्पदानि स्वगृहात् केशवाय तनं प्रति अश्वमेधसमानि स्युर्जागरार्थं प्रयच्छतः पादयोः
पांसुकणिकाधरण्यानि पतन्ति याः तावद्वर्षसहस्राणि जागराद्सते दिवि बहून्पि च पापानि कृतं जागरणं हरेः निर्दहेन्मेरुतुल्या निपुण-
कोटि कृतान्यपि मनसा संस्मरेद्देवं तं रात्रि मतिवाद्यं च प्रभावे विमले स्नात्वा विप्रानाकारयेत्सुधीः चतुर्विंशतिसंख्याकान् विप्रानागमदर्श-
कान् सर्वकुर्याद्विधानेन जपहोमार्चनादिकं स्वगृह्योक्तेन विधिना कृत्वा ग्रिंस्थापनं ततः उल्लेखनादिकं कुर्यात्प्रणीता स्थापनादिकं तत्रा-
ग्नौ च चरुं कृत्वा चरोः प्रायणमुद्धरेत् पवित्रं ते कृतं तमिति मंत्रेण पठेत् अन्वाधानादिकं कुर्यादाज्यभागां तमाचरेत् तिलाज्यपायसान्ने-
श्च समिद्धिर्जुह्यात्पृथक् शतमष्टोत्तरं होमः सर्वत्रापि प्रशस्यते इदं विष्णुर्दिजातीनां होममंत्रः प्रकीर्तितः श्रूद्राणां चैव सर्वेषां मंत्रम-
ष्टाक्षरं विदुः विविधैरपि वस्त्रैश्च भाजनैरासनैः सह छत्रोपानहगोभिश्च दद्यात्पार्थपृथक् पृथक् द्वादशैवाथ शक्त्या वा वस्त्रालंकार-
भूषणैः पूजयेत्पुष्पमालाभिः सपत्नीकान् दिजोत्तमान् कुंभाद्वादशदातव्याः पद्मान् जलपूरिताः भोजयित्वा ततो विप्रान् भक्तितो-
विचरेद्बुधः एकाहिकपिलादेया सर्वकामफलप्रदा यथा स्वर्गश्च मोक्षश्च इह संपूर्णताव्रते नमस्ते कपिले देवि संसारार्णवतारिणि म

ए.
११

१७४

यादत्तादिर्जेद्रायप्रीयतांमेजनार्दनः सपत्नीकोगुरुः पूज्योमंडलेहरिसन्निधौ भूषणाच्छादितैर्भोज्यैः प्रणामैः परितोषयेत् समा-
प्यवेष्ट्यावंधर्मदद्यात्सर्वधनंजय इष्टं चान्यद्यथाशक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः जलदानविशेषेण भूमिदानमतः परं प्रार्थयेत्पुरुषा-
धीशान्ततोभक्त्याकृतांजलिः मयाद्यास्मिन्व्रतेदेवयदपूर्णं कृतं विप्रो सर्वं भवतु संपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जनार्दन त्वयि भक्तिः सदैवास्तु मम
दामोदरप्रभो पुण्ये बुद्धिः सतांसेवासर्वधर्मफलं च मे जपच्छिद्रं तपच्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि सर्वं संपूर्णं तांयांति त्वत्प्रसादाद्रमापते
प्रदक्षिणांततः कृत्वा दंडवत्प्रणिपत्य च मंडलं मूर्तिसंयुक्तं सोपहारं सदक्षिणं प्रीयतां विष्णुरित्युक्त्वा आचार्याय निवेदयेत् सर्वं विसर्जये-
त्पश्चात्संतोष्यपरिभोज्य च तदाज्ञया ततः कुर्यात्पारणं बंधुभिः सह एकादशीव्रतं चैव यथाविधि कृतं पुरा यौवनाश्वेन भूपेन कथितं
पुरतस्तव धनंजय तव प्रीत्या भक्त्यानुग्रहकारणात् यः करोति नरो भक्त्या व्रतमेतद्भयापहं सयाति वैष्णवं स्थानं दाहप्रलयवर्जितं उ-
क्तमुद्यापनं चैव मुभयोः कुरु सत्तम किमन्येर्बहुभिर्वाक्यैः प्रशंसापरमाभुवि एकादश्याः परतरं नैलोक्येन हि विद्यते अन्नदानं तु गोदानं
भूमिदानमथापि वा गोरोमबीजमूलानां समसंख्यायुगानि हि दातारो विष्णु भवन् एकादश्यां वसंति हि येऽपि शृण्वन्ति सततं कथ्यमानां
कथामिमां तेऽपि पापविनिर्मुक्ताः स्वर्गं यांति न संशयः इत्याकर्ण्यार्जुनो वाक्यं कृष्णस्य परमाद्भुतं आनंदं परमं प्रापसौ रव्यं चातिनिरंतरं
इति साधारण एकादशीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ गोपव्रतोद्यापनविधिः तत्र पूजाविधिः चतुर्भुजं महाकायं जांबूनदं समप्रभं शं-

ब्र. रा.
१७५

स्वचक्रगदापद्ममागरुडशोभितं सेवितं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वकिन्नरैः एवंविधं हरिंध्यात्वा ततो यजनमारभेत् ध्यानं आवाहया-
मिर्देवेशभक्तानामभयप्रदं संस्निग्धं वरदं शांतं मनसा वाहयाम्यहं आवाहयामि० स्वर्णमणिभिर्दिव्यैः स्वचित्ते देवनिर्मिते दिव्यसिंहा-
सने स्निग्धे प्रविशत्वं सुराधिप आसने गंगोदकं सरश्रेष्ठं स्वर्णकलशस्थितं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं गृहाण रमया सह पाद्यं अष्टगं-
धसमायुक्तं स्वर्णपात्रे स्थितं जलं अर्घ्यं गृहाण भो देव भक्तानां भयप्रदं अर्घ्यं देवदेवनमस्तु न्यं पुराणपुरुषोत्तम मया दत्तमिदं-
तोयं गृह्णीष्वच मनीयकं आचम० पयोदधिघृतैः स्नानं मधुशर्करया युतैः मध्ये मध्ये च पूजाचकर्तव्या प्रतिभिः सदा पंचामृतस्नानं
नदीनां चैव सरसां मयानीतं जलं शुभं अनेन स्नानं कुरु भो मंत्रैर्वारुणसंभवेः स्नानं वस्त्रयुग्मं समानीतं पट्टसूत्रेणानिर्मितं सूक्ष्मं कार्पा-
सतंतूनं सुवर्णेन विराजितं वस्त्रं नारायणनमस्तेस्तु ब्राहिमां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोमरीयं गृहाण पुरुषोत्तम यज्ञोपवीतं केयूरमुकु-
टं चैव नूपुरैरंगुलीयकैः पूजितो सिप्रयत्नेन रत्नैराभरणैर्विभो आभरणानि चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्यगुरुसंयुतं कर्पूरैः पाचसंमिश्रं स्वी-
कुरु घ्रातुलेपनं चंदनं शतपत्रैः कर्पिकारैश्चंपकैर्मल्लिकारिभिः पुष्पैर्नानाविधैश्चैव पूजयामि सुरेश्वर पुष्पाणि दशांगो गुग्गुलीदूतः
सुगंधिश्च मनोहरः आघ्रेयो देवदेवेश धूपो यंत्रतिगृह्यतां धूपं एकार्तिकं सरश्रेष्ठं गोघृतेन स्ववर्तिना संयुक्तं तेजसा कृष्णा गृहाणादित्य-
दीपितदीपं अन्नं च पायसं भक्ष्यं सितालेख्यं समन्वितं दधिसीरघृतैर्युक्तं गृहाण सरपूजितं नैवेद्यं नागवल्लीदलैर्युक्तं पूगीफलसमन्वितं कर्पू-

रस्वदिरेयुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नीराजं गृह्यतां नीराजं
 प्रभो नीराजनं अंजलिस्थानि पुष्पाणि अर्पयामि जगत्पते गृहाण सुखं पुष्पाणि अर्पयामि जगत्पते
 णां नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गरुडध्वज नमस्ते विष्णवे तुभ्यं व्रतस्य फलं ददातु नमस्ते
 व्रते नानेन सुप्रीतः संपूर्णफलदो भव प्रार्थना कृतस्य कर्मणः सांगता मित्यर्थः ॥ अथ कथा ॥
 तं वापाकं द्विजवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं इति पूजा समाप्ता अथ कथा ॥ व्यासः सितधनं पारशक्तेः पौत्रमकल्मषं पराशरात्मजं वंदे शत
 कतातंतपोनिधिं सूत उवाच द्वापरे द्वारवत्यां च नारदः कृष्णदर्शनात् उत्साहेन यमनमरं दर्शयिदुर्नंदनं पूजितश्चैव कृष्णो न विष्टरादि-
 भिरादरात् ततः प्रोवाच तं विष्णुर्नारदं लोकपूजितं श्रीकृष्ण उवाच शृणु मे वचनं देवदेवेश त्वं वने विचरन् सदा लोकांतरेषु चरितं यदि शेषं
 वदस्व मे नारद उवाच भगवन् देवदेवेश भक्तोऽस्मि तव चांकितः तन्नाश्चर्या विदंस्त्वं वदस्व मे सदा सिस्थितं तत्र सर्वे समासीनाः सुरा इन्द्राश्च
 तुर्दश आहुश्चैकादश रुद्रा आदित्या द्वादश स्मृताः वसवो षोडशाना गायक्षरा सुरा इन्द्राः तस्यैव ममाहुश्च स्थितं सिंहासने शतमे मानुष्यं दुं
 दुभेश्चर्मालादनार्थं वदस्व नः यम उवाच चातुर्मास्यं व्रतं वै कंसं क्रांतिव्रतमेव वदस्व मे वक्तुं न युजानां यस्तस्मात्तच्छादनं त्वचा कुर्वतु दुंदुभेश्चा
 स्य विचार्य ध्वं महाभटाः तैतस्य वचनं श्रुत्वा भटाः प्रविशिशुभं स्वामिनि नमो नमस्तत्त्वां भवदामि च तच्छ्रुत्वा त्वरितं कृष्णः प्राह

लोकान्पुरस्थितान् तथा कुर्वन्तु लोकाश्च नार्यः पुयं निसंति हि तच्छ्रुत्वा च
 वयोषितः पुरः सराः प्रभृत्पुर्वन्तु नगरस्थाश्च योषितः अन्यच्च यत्र कुत्रापि उ
 हि तच्छ्रुत्वा भयसंभ्रस्तः सोदरीं प्रत्यभाषत श्रीकृष्ण उवाच स भद्रो किं क
 शभं स भद्रो वाच सर्वव्रतानि हे कृष्ण कृतान्यद्यन संशयः नो चेत् त्वत्सोद
 दूताः कथं विभो श्रीकृष्ण उवाच कुरु त्वं भगिनी मेघव्रतमेकं शभप्रदे
 मृषीणां हितकाम्यया नैमिषं हि मवत्पार्श्वे सिद्धाश्रममनुत्तमं तत्र सू
 श्रमुहुर्मुहुः अर्चितश्च ततः सर्वैरर्घ्यादिभिर्यथाविधि अभ्यर्च्य तं मुनिं
 शोभक्तानां ज्ञानसाधनः समर्थं सर्वमुक्तीनां सर्वसौभाग्यकारकं कृपया
 सर्वव्रतानां मुत्तमव्रतं गोपक्षमिति विख्यातं सर्वपापहरं परं सर्वदुःखोपश
 मं स्रवा सिन्यास्तु सौभाग्यपुत्रपौत्रप्रवर्धनं ऋषय ऊचुः कस्मिन्मासि
 र्वं कथयस्व नः सूत उवाच आषाढशुक्लपक्षस्य एकादश्यां विशेषतः तदा
 निर्गरेषु च कृष्णाज्ञया कृष्णादूताः प्रीचुस्ते स
 त्वरसोदरीं विना स्वामिन्नान्योनार्यो न संति
 मसेवकाः व्रतं त्वया कृतं भद्रे पुरा पुण्योद्भवं
 नस्यां माता भिमन्यो वै यम
 व्यातं व्रतं लोकेषु विश्रुतं सूतेन कथितं पूर्व
 यज्ञमुत्तमं तं हस्वामुनयः सर्वहर्षिताः
 ते पूर्वकं ऋषय ऊचुः भवां लोकस्य धर्म
 यस्वोत्तमव्रतं सूत उवाच शृणु धर्ममृषयः
 दायकं यमस्य दंडनं यस्मादूरीकृतमनुत्त
 कस्य पूजनं केन चोर्णपुरा साधो न त्स
 दादश्यं तं व्रतं चरेत् गोष्ठे च शङ्खगोस्थाने

गोमयेनोपलिप्य च त्रयस्त्रिंशच्चपद्मानिकारयेद्ब्रीहिपिष्टकैः शोभये
 स्कारप्रदक्षिणाः तत्संख्ययाद्यपूपांश्च ब्राह्मणायनिवेदयेत् वायनं द्वि
 मितं तृतीयमंडकान् दद्यात् चतुर्थे पूर्णमिश्रितं पंचमेधारिकादद्यात् पूणे
 येन तत्र कदलीस्तंभमंडितं नानापुष्पैश्च शोभादयं मखरं तत्र कारयेत् तन्म
 यांयजेद्धरिं कर्षमात्रस्रवणेन तदर्थार्थेन वा पुनः आचार्यवरयित्वा च क
 ह्याद्यावाहनं तत्र पूजयेद्दूपदीपकैः द्वादशैव तु नामानि प्रत्येकं पूजयेद्ब्रती
 स्नात्वा होमं तु कारयेत् सेतिलाज्यसमिद्रव्यं हुने द्वादशनामभिः पायसं
 यनिवेदयेत् विप्रान्ये च सपत्नीकान् भोजयेत् षड्भिरुत्तमैर्व्रती भुंजीत बंधु
 पिभोजयेत् कृत्वा चेदं व्रतं पुण्यं सर्वान् कामानवाप्नुयात् अंतस्वर्गपदं गच्छे
 त् पंचाब्दव्रतमेतस्या रात्रौ चामचतुष्टये गोपद्मानि च संपूज्य प्रातर्हुत्वा हु
 मद्रेत वदेहस्य चमर्थे चागता वयं सुभद्रो वाच गोष्ठे पद्मानि चान्यत्र सर्वं पश्ये

॥ पुष्पैः प्रपूजयेत् तत्संख्यया च कर्तव्यं नमः
 वत्सरे शतं द्वितीये वत्सरे दद्यात्पायसं सेवनि
 एकादश्यामुपवसेदंतथावनपूर्वकं मंडपं कार
 यं चरंगैः समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा तु प्रतिमा
 लक्ष्मीनारायणं स्थाप्य सोवणेन प्रकल्पितं ब्र
 कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः ततः प्रभाते उत्थाय
 त्वा पूर्णाहुतिं चरेत् वत्सेन सहितां धेनुं आचार्या
 कृतमानसः अन्यानपि यथाशक्त्या ब्राह्मणान
 विवर्जितः कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा सुभद्रा तत्तथा करो
 कृते पश्चात्पुण्यायि मभरा विशन् यमभरा उज्जुः सु
 अन्योन्यवादसमये विष्णुदूताः समागताः तां दृष्ट्वा ताडया

ब्र. रा.
१७७

मासव्रतस्यास्यप्रभावतः पलायितामहाभीताः स्मरन्तोयमशासनं तां दृष्ट्वा
द्रियदर्शनात् उवाच दूताः शृणुत यत्र संपूज्यते हरिः न गंतव्यं भवद्भिश्च सत्यं
धर्मराजो सो शालायां च विवेश ह तेनेव ऋषिणां मध्ये कथितं व्रतमीदृशं द
सो भाग्यसंपदः पुत्रपौत्रादिसौभाग्यं भुक्ता मोक्षमवाप्नुयात् ऋषय ऊचु
साकं सूतश्चांतर्हितो भवत् मुनिभिः सर्वलोकेषु कथितं व्रतमुत्तमं नातः पर
द्य व्रतो द्यापनं संपूर्णं अथ पुरुषोत्तम मासस्यैकादशी युधिष्ठिर उवाच
प्रदायकं पुरुषोत्तम मासस्य कथां ब्रूहि जनार्दन कोविधिः किं फलं तस्य को
नस्य किं पुण्यं किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो कथं स्नानं च किं जाप्यं कथं पूजाविधिः स
कथयिष्यामि राजेन्द्र भवतः स्नेहकारणात् अधिमासे तु संप्राप्ते भवेदेकादशी
वेन कमलाभिमुखी भवेत् ब्राह्मणमुहूर्ते चोत्थाय स्मृत्वा तं पुरुषोत्तमं स्नात्वा तं
पां स्मृतं गवां गोष्ठे शतगुणमग्न्या गौरे दशाधिकं शिवक्षेत्रेषु तीर्थेषु देवता

मानुष्यमोभयसमन्वितः कस्येदं कृत्यमिति च ज्ञात्वा ती
प्राप्तवन्तो देववशाद्विविधा ध्वं महाभराः इत्युक्त्वा
त्ये राज्यं शतकृतं व्रतं व्रतस्यास्य प्रभावेन राज्य
गार्थाभोगच्छामः स्वाश्रमालये प्रणम्य मुनिभिः
लोकेषु विश्रुतं इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे गोप
गामिव्रतानामुत्तमव्रतं सर्वपापहरं वैकुण्ठमुक्ति
मधिमासे तु संप्राप्ते व्रतं ब्रूहि जनार्दन कस्यदा
त्तमं चान्नं मासे वै पुरुषोत्तमे श्रीकृष्ण उवाच
मनामेति तिथीनामुत्तमा तिथिः तस्याश्चैव प्रभा
नियममाचरेत् गृहे त्वेकगुणं जाप्यं नद्यां दशगु
हसं शतकोटीनामनंतं विष्णुसन्निधौ अंब

त्यामभवद्विप्रः शिवधर्मेतिनामतः तस्यात्मजेषुपंचेषुकनिष्ठोदुष्टकर्मकृत् तदापिनापरित्यक्तस्त्यक्तः स्वजनबंधुभिः स्वकर्मणः प्रभा
 वेनगतोदूरतरंवनं एकदादेवयोगेनतीर्थराजं समागमत् कृत्स्नामोदीनवदनस्त्रिवेण्यां स्नानमाचरत् ऋषीणामाश्रमंतत्रविचिन्वन्कृ
 धयार्दितः हरिमित्रमुनेस्तत्रत्वाश्रमंचददर्शह पुरुषोत्तममासेतुश्रद्धयाकमलास्तुता एकादशीपुण्यतमाभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी पुरु
 षोत्तममासस्यजनानांच समागमे यत्राश्रमेकथयतां कथांकल्मषनाशिनीं जपन्श्रमेणतांश्रुत्वाकमलांपापहारिणीं व्रतंकृतंचर्तैः सा
 र्व्वंस्थित्वाशून्यालयेतदा निशीथे समनुप्राप्ते कमलात्र समागता वरं ददामिभोविप्रकमलायाः प्रभावतः विप्रउवाच कात्वंकस्यासिरं
 भोरुप्रसन्नाचकथंमम ऐंद्रीत्वमिंद्रदेवस्यभवानीशंकरस्यच वधूर्वाचंद्रसूर्यस्यगंधर्वाकिचरीतथा त्वत्सदृशीनदृष्टाचनश्रुताचश
 भानने लक्ष्मीरुवाच प्रसन्नासांप्रतंजातावैकुण्ठादहमागता प्रेरिताहरिदेवेनएकादश्याः प्रभावतः पुरुषोत्तममासस्यकृष्णपक्षेतुया
 भवेत् कमलानामसाप्रोक्ताकमलांदातुमागता पुरुषोत्तममासस्ययापक्षेप्रथमाभवेत् तस्याव्रतंत्वयाचीर्णंप्रयागेमुनिसन्निधौ व्र
 तस्यास्यप्रभावेनवशागाहनसंशयः तववंशोभविष्यंतिमानवादिजसत्तम लभंतेमत्प्रसादंतुसत्यंतेव्याहृतंमया विप्रउवाच प्रसन्ना
 यदिमेपक्षेव्रतंविस्तरतोवद यत्कथास्तुप्रवर्ततेराजानोयेजगद्धिताः लक्ष्मीरुवाच श्रौतृणापरमंश्राव्यंपवित्राणामनुत्तमं दुःस्वप्नना
 शनंपुण्यंश्रोतव्यंयत्ततस्ततः उत्तमःश्रद्धयायुक्तः श्लोकंश्लोकार्धमैषच पठित्वा मुच्यतेसद्योमहापातककोटिभिः मासानांपरमोमासः

पक्षिणांगरुडोयथा नदीनांचयथागंगातिथीनांद्वादशीतिथिः तमर्चयंतिविबुधानारायणमनामयं येयजंतिसदाभक्त्या नारायण
 मनामयं तानर्चयंतिसततं ब्रह्माद्यादेवतागणाः नारायणपरायेच हरिकीर्तनतत्पराः हरिप्रजागरायेच कृतार्थास्ते कलौ युगे शक्ये-
 वा यदि वा कृष्णे भवेदेकादशीद्वयं गृहस्थानांचपूर्वातु यतीनामुत्तरास्मृता एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषे त्रयोदशी व्रतेऋतुशतं पुण्यं-
 त्रयोदश्यांतु पारणे एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह्रमपरे हनि भो ह्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत अमुं मंत्रं समुच्चार्य देवदेवस्य चक्रि-
 णः शक्तिभावेन तुष्टात्मा चोपवासं समर्पयेत् देवदेवस्य पुरतो जागरं नियतो व्रती गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः ततः प्रातः समु-
 त्यायद्वादशीदिवसे व्रती स्नात्वा विष्णुसमभ्यर्च्य विधिवत्प्रयतेन्द्रियः पंचामृतेन संस्नाप्य एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां च परमेश्वरं हरेः साक-
 ष्यमश्नुते अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतेनानेन केशव प्रसीदस्व मुखो नाथ ज्ञानदृष्टिप्रदो भव एवं विज्ञाप्य देवेशं देवदेवं च चक्रिणं ब्राह्मणान्भोज-
 येत्सश्नान्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ततः संबधुभिः सार्द्धं नारायणपरायणः कृत्वा पंचमहायज्ञान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः एवं यः प्रयतः कुर्यात्पु-
 ण्यमेकादशीव्रतं स याति विष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभं इत्येककमलान्तस्मै प्रसन्ना तस्य वंशजान् सोऽपि विप्रो धनी भूत्वा पितुर्गेहं समावि-
 शत् एवं यः कुरुते राजन् कमलाव्रतमुत्तमं शृणुयाद्वासरे विष्णोः सर्वपापैः प्रमुच्यते इति श्रीब्रह्मांडपुराणे पुरुषोत्तममासेकमलानामेका-
 दशीमाहात्म्यं संपूर्णं अथ कार्तिकशक्येकादश्यां प्रबोधविधिः हेमाद्रौ ब्राह्मे एकादश्यांतु शक्येकादश्यां कार्तिके मासिकेशवं प्रसक्तं बोधये

दानोश्च ध्यामक्तिसमन्वितः नृत्येगीतैस्तथावेदैर्ऋग्यजुःसाममंगलैः वीणापणावशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रै-
 रन्यैश्च वेष्णावेः सभाषितैरिन्द्रजालैर्भूरिशोभाभिरेव च पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्दीपमालासुशोभनैः होमैर्भक्ष्यैरूपैश्च फलेः शर्करपायसैः
 इक्षुविकारैर्मधुरैर्द्रक्षाद्यैः सह दाडिमैः कुठैरकस्यमंजर्यामालत्याकमलेन च कुठैरकः पर्णशिरः कृष्णातुलसीतिकेचित् लहताभ्यां श्वेतरक्ता-
 भ्यांचंदनाभ्यांच सर्वदा कुंकुमारक्तकाभ्यांच रक्तसूत्रैः सकंकणैः तथानानाविधैः पुष्पैर्द्रव्यैर्वीरक्रियाहृतैः क्रयमाणः क्रयोवीरक्रयवि-
 हितं मूल्यं दत्वा तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां द्वादश्यामरुणोदये आदौ द्युतेनैक्षवेणमधुना स्नापयेत्ततः दध्ना क्षीरेण च तथा पंचगव्येन पूजयेत्
 उद्धर्तयेन्माषचूर्णं शर्करामलकी तथा सर्षपांश्च प्रियंगूंश्च मातुलिंगरसैस्तथा सर्वौषधीः सर्वगंधान्सर्वबीजानि कांचनं मंगलानि च तथा
 कामं रत्नानि च कुशोदकं एवं संशोध्य देवेशं दद्याद्द्वारोचनं शुभं ततस्तुकलशान् स्थाप्य यथा प्राप्तां स्वलं कृतान् जातीपल्लवसंयुक्तान् स-
 फलांश्च सकांचनान् पुण्याहं वेदशब्देन वीणावेणुरवेण च एवं संस्नाप्य गोविंदं स्वनुलिप्तं स्वलं कृतं सवाससंतुसंपूज्य समनोभिः सकुंकु-
 मैः धूपैर्दीपैर्मनोज्ञैश्च पायसेन च भूरिणा हविष्यैश्चान्नदानैश्च होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः वासोभिर्भूषणै रन्येर्गोभिरश्वैर्मनोजवैः ब्रा-
 ह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोरीड्याश्च मूर्तयः यस्तु शिष्टा मृतं पश्चाद्भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सह इति उद्यापन उत्सवविधिः अथ कार्तिकश-
 क्लेकादश्यां भीष्मपंचकव्रतं हेमाद्रौ नारदीये नारद उवाच यदेतदचलं पुण्यं व्रतानां सुत्तमव्रतं कर्तव्यं कार्तिके मासि प्रयत्नाद्भीष्मपंच

कं विज्ञानं तस्य विस्पष्टं फलं चापि ततो वरं कथयस्व प्रसादेन मुनीनां हितकाम्यया ब्रह्मोवाच प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतविदां वर
भीष्मेणैव च संप्राप्तं व्रतं पंचदिनात्मकं सकाशादासु देवस्य तेनोक्तं भीष्मपंचकं व्रतस्यास्य गुणान् च कुंकः शक्तः केशवा दत्ते व्रतं चैतन्महा
पुण्यं महापातकनाशनं अतो वरं प्रयत्नेन कर्तव्यं भीष्मपंचकं वालरिव ल्याऊचुः कार्तिकस्य सिते पक्षे स्नात्वा सम्यग्यत्नव्रतः एकादश्यां
तु गृह्णीयाद् व्रतं पंचदिनात्मकं शरपंजरसुप्तेन भीष्मेण तु महात्मना राजधर्मादानधर्मा मोक्षधर्मास्ततः परं कथिताः पांडुदायादयः कृष्णो
नापि श्रुतास्तदा ततः प्रीतेन मनसा वासुदेवेन भाषितं धन्यधन्योसि भीष्मत्वं धर्माः संश्रावितास्त्वया एकादश्यां कार्तिकस्य चाचितं च ज
लं त्वया अर्जुनेन समानीतं गंगं बाणस्य वेगतः तुष्टानि तव गान्नाणि तस्मादद्य दिनावधि पूर्णातिं सर्वलोकास्त्वां तर्पयं त्वर्घ्यदानतः तस्मा
त्सर्वप्रयत्नेन मम संतुष्टिकारकं एतद्व्रतं प्रकुर्वंतु भीष्मपंचकं संज्ञितं कार्तिकस्य व्रतं कृत्वा न कुयिद्भीष्मपंचकं समग्रं कार्तिकव्रतं दृष्ट्वा त
स्य भविष्यति अशक्तश्चेन्नरो भूयादसमर्थश्च कार्तिके भीष्मस्य पंचकं कृत्वा कार्तिकस्य फलं लभेत् सत्यव्रताय श्रुचये गंगेयाय म
हात्मने भीष्माय तद्दाम्यर्घ्यं माजन्म ब्रह्मचारिणो सव्येनानेन मंत्रेण तर्पणं सार्वकणिकं व्रतांगत्वात् पूषि मायां प्रदेयः पापपूरुषः
अपुत्रेण प्रकर्तव्यं सर्वथा भीष्मपंचकं यः पुनार्थं व्रतं कुर्यात्स स्त्रीको भीष्मपंचकं प्रदत्त्वा पापपूरुषं वर्षे मध्ये स्तनं लभेत् अवश्यमे
व कर्तव्यं तस्माद्भीष्मस्य पंचकं विष्णुप्रीतिकरं प्रोक्तं मया भीष्मस्य पंचकं अत्रैव हि प्रकर्तव्यः प्रबोधस्तु हरेः स्वर्ग हतः शंखासुरीदै-

ल्योनभसः शतकुलपक्षके एकादश्यांततोविष्णुश्चातुर्मास्येप्रसूतवान् क्षीरोदधौ जाग्रतो सावेकादश्यांतु कार्तिके अतः प्रबोधनं कार्यमेकादश्यां
 तु वैष्णवः उत्तिष्ठोत्तिष्ठशंखघ्न उत्तिष्ठां भोधिचारक उत्तिष्ठ मुनिनो धारत्रैलोक्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठ धरणीधारवराहादिकधारक कूर्मरूपधरो
 तिष्ठत्रैलोक्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वाराहदष्टोद्धतवसंधर हिरण्याक्षप्राणघातिनूत्रैलोक्ये मंगलंकुरु हिरण्यकशिपुघ्नत्वं प्रह्लादानंददा
 रक लक्ष्मीपते समुत्तिष्ठत्रैलोक्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठ बलिदर्पघ्न देवेन्द्रपददायक उत्तिष्ठादिति पुत्रत्वंत्रैलोक्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठ हेहयाधीश स
 मस्तकुलनाशन रेणुकाघ्नत्वमुत्तिष्ठत्रै० उत्तिष्ठ रक्षोदलन अयोध्यास्वर्गदायक समुद्रसैतुकर्तृत्वंत्रैलोक्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठ कंसाहरणमद
 घूर्णितलोचन उत्तिष्ठ हलपाणेत्वंत्रैलो स्ये मंगलंकुरु उत्तिष्ठ त्वंगयावासिंस्त्यक्तलौकिकदत्तक उत्तिष्ठ पद्मासनगत्रै० उत्तिष्ठ म्लेंच्छनिवह
 खड्गसंहारकारक अश्ववाहयुगांतैत्वंत्रै० उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविंद उत्तिष्ठ गरुडध्वज उत्तिष्ठ कमलाकांतत्रैलोक्ये मंगलंकुरु इत्युक्त्वा शंखभै
 र्यादिप्रातःकाले तु वादयेत् वीणावेणुमृदंगादिगीतनृत्यादिकारयेत् उत्थापयित्वा देवेशं पूजांतस्य विधाय च सायंकाले प्रकर्तव्यस्तुल
 स्युद्वाहजोविधिः अवश्यमेव कर्तव्यः प्रतिवर्षे तु वैष्णवैः विधिंतस्य प्रवक्ष्यामि यथासांगा क्रिया भवेत् विष्णोस्तु प्रतिमां कुर्यात्पिलस्य
 स्वर्णजांशुभां तदर्घार्धंतदर्घार्धं यथाशक्त्या प्रकल्पयेत् प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा च तुलसीविष्णुरूपयोः तत उत्थापयेद्देवं पूर्वोक्तैश्चस्तवादि
 भिः उपचारैषोडशाभिः पुरुषसूक्तेन पूजयेत् देशकालोत्ततः स्मृत्वा गणेशं तत्र पूजयेत् पुण्याहं वाचयित्वा थनां दीप्राद्धं समाचरेत् वेद-

ब्र रा
१८०

वाद्यादिनिर्घोषैर्विष्णुमूर्तिसमानयेत् तुलस्थानिकदेसातुस्थाप्यान्वांतरितापदेः आगच्छभगवन् देव अर्चयिष्यामि केशव तुभ्यं ददामि
तुलसीसर्वकामप्रदो भव दद्यान्निवारमर्घ्यं च पादं विष्टरमेव च ततश्चाचमनीयं च निरुत्कात् प्रदापयेत् ततो दधि घृतं सौंदं कां स्थपान्न
पुदीकृतं मधुपर्कं गृहाण त्वं वासुदेवन मोस्तु ते ततो ये स्वकुलाचाराः कर्तव्या विष्णुतुष्टये हरिद्रालेपनाभ्यंगः कार्यं सर्वविधाय च गोधूलिस
मये पूज्यो तुलसीकेशवो पुनः पृथक् पृथक् ततः कार्यं संमुखं मंगलं पठेत् ईषदृष्टे भास्करे तु संकल्पं तु समर्पयेत् स्वगोत्रप्रवरानुत्कात्त-
थात्रिपुरुषादिकं अनादिमध्यनिधनत्रैलोक्यप्रतिपालक इमां गृहाण तुलसीं विवाहविधिनेश्वर पार्वतीबीजसंभूतां रंदाभस्मनि सं-
स्थितां अनादिमध्यनिधनां वल्लभां च ददाम्यहं पयोधरे श्वसेवाभिः कन्यावद्वर्धिनामया त्वत्प्रियां तुलसीं तुभ्यं दास्यामि त्वं गृहाण भो
एवं दत्त्वा तु तुलसीं पश्चात्तौ पूजयेत्ततः रात्रौ जागरणं कुर्याद्विवाहोत्सवपूर्वकं प्रतिवर्षमिदं कुर्यात्कार्तिकव्रतसिद्धये इति सनत्कुमारसं-
हितायां कार्तिकशुक्लेकादश्यां द्वादश्यां वा तुलसीविवाहविधिः वालखिल्या ऊचुः ततः प्रभातसमये तुलसीं विष्णुमर्चयेत् वह्निं सं-
स्थाप्य नैवेद्यं दत्त्वा द्वादशाक्षरविद्यया पायसाज्यसौंदं हतिं लेहने दष्टोत्तरं शतं ततः स्विष्टकृतं हुत्वा दद्यात्पूर्णाहुतिं ततः आचार्यं च समभ्यर्च्य
होमशेषं समापयेत् चतुरो वार्षिकान्मासानियमं यस्यायत्कृतं कथयित्वा द्विजेभ्यस्तत्तथान्यत्परिपूजयेत् इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यै
तव प्रभो न्यूनं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादाज्जनार्दन रेवतीतुर्यचरणे द्वादशी संयुते नरः न कुर्यात्पारणं कुर्वन् च तं निष्फलतां व्रजेत् ततो ये-

ए-
११

१८०

प्रांपदार्थानां वर्जनं तु कृतं भवेत् चातुर्मास्येथवा चोर्जब्राह्मणेभ्यः समर्पयेत् ततः सर्वे समश्रियात् यद्यदुक्तं व्रते स्थितः दंपतीभ्यां स
 हेवात्र भोक्तव्यं वा द्विजैः सह ततो भुक्त्युत्तरं यानि गलितानि दलानि च तुलस्यास्तानि भुक्त्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते भोजनानंतरं विष्णोरर्पितं तु
 लसीदलं भक्षणात्सापनिर्मुक्तिश्चाद्रायणशताधिका इक्षुर्वंडंतथाधानीफलं पूगीफलं तथा भुक्त्वा तु भोजनस्यांते तयोच्छिष्टं विन
 शयति एषु त्रिषु न भुक्तं चेदेकैकमपियेन तु ज्ञेय उच्छिष्टं आवर्षे नरोसौ नात्र संशयः ततः सायं पुनः पूज्यो इक्षुर्वंशैश्च मंडितो तुलसीवा
 सुदेवो च कृतकृत्यो भवेत्ततः ततो विसर्जनं कुर्याद्देवादेयादिकं हरेः वैकुण्ठं गच्छ भगवन् तुलस्याः सहितः प्रभो मत्कृतं पूजनं गृह्य संतुष्टो भव
 सर्वदा गच्छ गच्छ स्मरंश्चेष्टस्वस्थाने परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ जनार्दन एवं विसर्ज्य देवेश माचार्याय प्रदापयेत् मूर्त्यादिकं
 सर्वमेव कृतकृत्यो भवेन्नरः प्रतिवर्षं करोत्येवं तुलस्युद्धनं शक्यं इह लोके परत्रापि विपुलं सद्यः शीलमेत् प्रतिवर्षं तु यः कुर्यात्तुलसी करपी-
 डनं भक्तिमान् धनधान्यैश्च युक्तो भवति निश्चितं इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां कार्तिकेशकलए० व्रतं संपूर्णं अथ मार्गशीर्षकृष्णोका-
 दशीव्रतं अर्जुन उ० ॐ नमो नारायणाया व्यक्तायात्मस्वरूपिणे सृष्टिस्थित्यंतर्कर्त्रे च केशवाय नमोस्तुते त्वमेव जगतां नाथ अतर्क्यमी-
 त्वमेव च शास्त्राणां च कवीशश्च वक्ता त्वं च जगत्पते एकादशी कथं स्वामिन्नुत्पन्ना इति गीयते एतं हि संशयं मे द्योते तु मर्हसि त्वं प्रभो ब्रू-
 युः स्निग्धस्य शिष्यस्य गुरवो गुह्यमप्युत ममोपरि कृपां कृत्वा इदानीं वक्तुमर्हसि मार्गशीर्षकृष्णपक्षे किं नामेकादशी भवेत् किं नाम

मकोविधिस्तस्याः कोदेवस्तत्र पूज्यते कृताकेन पुरादेव एतद्विस्तरतो वद श्रीकृष्ण उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि कथां पातकनाशिनीं पृष्ट्वा च
यात्वराराजन् लोकानां हितकाम्यया मार्गशीर्षे कृष्णपक्षे चोत्पत्तिर्नामनामतः तस्यामुपोषणे नैव धार्मिको जायते नरः धर्माद्भवति सत्यं
बेलहमीः सत्यानुसारिणी पुरा वै मुरनाशाय उत्पन्ना ममवल्लभा ये कुर्वन्ति नराराजन् तेषां सौरव्यं भवेत्ध्रुवं तथा पापानि नश्यन्ति तेन यां
तियमालयं अर्जुन उवाच उत्पन्ना सा कथं देव कथं पुण्याधिका श्रमा कथं देव पवित्रा वै कथं च देवता प्रिया श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयु
गे पार्थ मरुना मेति दानवः अत्यद्भुतो महारौद्रः सर्वलोकभयंकरः इन्द्र उच्छेदितस्तेन ह्याधो देवः पुरंदरः आदित्याश्च शिवो ब्रह्मा वायुरग्नि
स्तथैव च नवं प्रतिष्ठितं तेन एव मादिधनं जय देवता निजितास्तेन अत्युग्रेण तु पांडव स्वर्गान् निराकृता देवा विचरन्ति महीतले साशंकाभय
भीतास्तोगताः सर्वे महेश्वरं इंद्रेण कथितं सर्वमीश्वरस्यापि चाग्रतः स्वर्गलोकं परित्यज्य विचरन्ति महीतले मर्त्येषु संस्थिता देवा न शोभं
ते महेश्वर उपायं ब्रूहि मे देव अमराणां तु का गतिः शिव उवाच गच्छ गच्छ सरथेषु यत्रास्ति गरुडध्वजः शरणागत दीनार्तपरित्राणपरा
यथा ईश्वरस्य वचः श्रुत्वा देवराजो महामतिः त्रिदशैः सहितः सर्वैर्गतस्तत्र धनं जय अप्सरोगणगंधर्वैः सिद्धविद्याधरो रोगैः यत्रैव
सजगन्नाथः सप्तोस्ति च जनार्दनः कृतांजलिपुटो भूत्वा इन्द्रस्तोत्रमुदीरयत् ॐ नमो देवदेवेश देवानामपि वंदित दैत्यारोपुंडरीकाक्ष
त्राहि मां मधुसूदन नमस्ते स्थितिनाशाय नमस्ते स्तुजगत्पते नमो दैत्यविनाशाय त्राहि मां मधुसूदन सराः सर्वे समायुक्ता भयभी-

ताःसमागताः शरणंत्वांजगन्नाथत्राहिमांभयविह्वलं त्राहिमांदेवदेवेशत्राहिमांत्वंजनार्दन त्राहिमांत्वंसरानंददानवानांविनाशकं
 त्वंगतिस्त्वंमतिर्देवत्वंकर्तृत्वंपरायणः त्वंमातासर्वगोसित्वंत्वमेवहिजगत्पिता अत्यग्रेणतुंदेत्येननिर्जितास्त्रिदशाःप्रभो स्वर्गस्थ-
 क्त्वाजगन्नाथविचरंतिमहीतले इंद्रस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच कीदृशोवोभवच्छत्रुःकिन्नामाकीदृशंबलं किं
 स्थानंतत्रदुष्टस्यकिंवीर्यकःपराक्रमः इंद्रउवाच बभूवपूर्वदेवेशासरोब्रह्मसमुद्भवः तालजंघेतिनाम्नाचअत्युग्रोतिमहाबलः त
 स्यपुत्रोतिविरव्यातोमुरनामेतिदानवः उत्कटश्चमहावीर्योब्रह्मलब्धवरोमहान् पुरीचंद्रवतीनामतनस्थानेवसत्यसौ निर्जितादेव-
 ताःसर्वाःस्वर्गाश्चैवनिराकृताः इंदोन्यश्चकृतस्तेनअन्योदेवोहुताशनः चंद्रसूर्यौकृतौचान्योयमोवरुणाएवच सर्वमात्मीकृतंतेनस
 त्यसत्यंजनार्दन तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकोपाविष्टोजगत्पतिः हनिष्येदानवंदुष्टमित्याहभगवान्हरिः त्रिदशैःसहितस्तत्रगतश्चंद्रवतीं
 पुरीं दृष्ट्वादेवान्सयुयुधेदानवोबलदर्पितः असंख्यातेश्चशस्त्रास्त्रैर्दिव्यप्रहरणायुधः हन्यमानास्तुतैर्देवाअसुरैश्चपुनःपुनः त्र-
 स्तादेवास्ततःसर्वगताःसर्वदिशोदश हरिंनिरीक्ष्यतत्रस्थंतिष्ठतिष्ठाब्रवीद्वचः सतंनिरीक्ष्यप्रोवाचअसुरंमधुसूदनः रेदानवदुराचा
 रममचाहुंनिरीक्ष्यच चक्रंचैवसमायातंसक्रोधोरक्तलोचनः ततस्तेसंसुरवाःसर्वेविष्णुनादानवाहताः हतोबाणैःपुनर्दिव्यैर्बभूव
 सोतिविह्वलः चक्रमुक्तंतुच्छो नदेत्यसैन्येचपांडव तेनैवच्छिन्नशिरसोबहवोनिधनंगताः एकांगोदानवस्तत्रयुध्यमानोमुहुर्मुहुः

व. रा.
१८२

नष्टाः सर्वे स्रगस्तेन निर्जितो मधुसूदनः निर्जितेन च दैत्येन बाहुयुद्धं च याचितं बाहुयुद्धं कृतं तेन दिव्यं वर्षसहस्रकं विष्णुश्चिन्तां प्र-
पन्नश्च नष्टाः सर्वे दिव्योक्तसः विष्णुः पराजितस्तेन गतो बदरिकाश्रमं गुहां सिंहवतीनाम तत्र सप्तोजनार्दनः दानवः पृष्टतोलयः प्र-
विष्टस्तांगुहोत्तमां प्रसप्तं तत्र मां दृष्ट्वा दानवेन स्रभाषितं हनिष्यामि न संदेहो अस्मराणां भयंकरः इत्येवमुक्ते वचने दैत्येनामित्र-
कर्षिणा निर्गता कन्यका चैका जनार्दनशरीरतः रूपेणातिस्फुरत्पादया दिव्यप्रहरणायुधा विष्णुतेजः समुद्भूता महाबलपराक्र-
मा मोहितो दानवस्तत्र मुरनामेति पांडव सा कन्या युयुधेतेन सर्वयुद्धविशारदा निहतो दानवस्तत्र तथा देवः प्रबुद्धवान् पतितं-
दानवं दृष्ट्वा ततो विस्मयमागतः केनेत्यनिहतो रौद्रो मम शत्रुभयंकरः न देवो न च गंधर्वो न समो स्यास्ति भूतले एवं पार्थ तदा जातो वि-
स्मितो मधुसूदनः अकस्माद्देवसो वाचवाचा दिव्या शरीरिणी एकादश्युवाच मया च निहतो दुष्टो देवास्तरभयंकरः जिता येन सुराः
सर्वे स्वर्गश्चैव निराकृताः तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच उपकारस्त्वया भद्रं मम कारुण्यभावतः दानवो
निहतो दुष्टः स्रगणां च भयंकरः सोऽहं विनिर्जितो येन कंसो येन निपातितः विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा देवीवचनमब्रवीत् एकादश्य-
स्य हं विष्णो सर्वशत्रुविनाशिनी मया च निहतो दैत्यः स्रगणां त्रासकारकः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः प्राह तुष्टोस्मि
भद्रं ते वरवरयवांछितं निहतो दानवे दैवसंतुष्टास्तत्र देवताः लक्षपुष्टास्ततो गत्वा आनंदं च समागताः आनंदस्त्रिषु लोकेषु मुन-

ए.
११

१८२

योमुदमागताः ब्रूहित्वं वचनं भद्रे यत्ते मनसि वर्तते ददामि च न संदेहः सुराणामपि दुर्लभं एकादशयुवाच यदितुष्टोसि मे देव सत्यमु-
 क्तं जनार्दन यदि सत्यं जगन्नाथ स्तिस्त्रोवाचोददस्व मे श्रीभगवानुवाच सत्यमेतन्मया प्रोक्तमवश्यं तव सुव्रतं तिस्रोवाचो मया-
 दत्तास्तव वाक्यं भवेदिति एकादशयुवाच त्रैलोक्येषु च देवेश मन्वंतरयुगेऽपि अहं च त्वस्मिन्निमित्तं यथा स्यात्कुरु मे वरं सर्वं ति-
 थिप्रधानां च सर्वविघ्नविनाशिनी सर्वपापापहन्त्री च आयुर्बलविवर्धनी येऽपोष्यंति ते मर्त्या मिहा भक्त्या जनार्दन सर्वसिद्धिर्भवे-
 तेषां यदितुष्टोसि माधव श्रीकृष्ण उवाच यत्वं वदसि कल्याणितत्सर्वं च भविष्यति धर्मार्थकाममोक्षं च यस्त्वामेवं करिष्यति
 मम भक्ताश्च ये लोका ये च भक्तास्तवापि च चतुर्युगेषु विख्यातास्त्रिषु लोकेषु वैपरं त्वां च भक्तामहं मन्ये एकादशिव्रते स्थिताः
 मम पूजां करिष्यंति एकादश्यां न संशयः सर्वतिथ्युत्तमा त्वं च मत्प्रसादाद्भविष्यसि एवमुक्ता ततः सा तु तत्रैवांतरधीयत पुरा कैक-
 दके देशे कर्णिकनगरेषु च कर्णसेनेति राजर्षिर्न्यवसत् ऋद्धिमत्यजः ब्राह्मणेः सत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवानुमोदितः न दुर्भिक्षं
 न दारिद्र्यं तस्मिन् राज्ञि स्थिते प्रभो अकालदृष्टिर्नाव्याधिर्नैव तत्स्करतापि च संतत्संपत्तिर्हीनश्च कोऽपि तत्र न विद्यते पुत्रदुःखं वि-
 ताद्यापि न पश्यति च कुत्रचित् एतादृशे महाराजे प्रशासति प्रजाः प्रभो धनहीनो द्विजः कोऽपि हस्तक्षामी विपदंगतः कुटुंबभरणा स-
 क्तः कच्छ्रांतमनुवर्तते भर्तुः शुश्रूषणे सक्ता सदा चारोगृहे स्थिता सदा मानां मविप्रर्षिर्भार्यासाध्वी च सत्तमा रहः पृच्छति भर्तारं स्त्रा-

नतावदनेन सा स्वामिन्यापेक्षते पूर्वधर्महीनस्तु जायते धर्महीने धनं नास्ति धर्महीने क्रियानहि तस्मात्केनाप्युपायेन धर्मस्य जननं कुरु एत
 स्मिन्नन्तरं राजन्देवर्षिः समुपागतः दंपती चोत्थितौ तत्र मधुपर्कगृहाण भो आसनेतिष्ठ भो स्वामिन् अर्घ्यं गृह्ण नमोस्तुते अयमेव सफलं
 जन्म अयमेव सफलाः क्रियाः अयमेव सफलं सर्वं भवतो दर्शनं न च अस्मिन्पुत्रे तु ये स्वामिन् सर्वे ते स्मरिष्वनोजनाः अहं तु धनहीनत्वान्महा
 दुःखेन पीडितः कथयस्व प्रसादेन धनादयस्यामहं कथं धनहीनस्य लोके स्मिन् दृष्ट्वा जन्म मनोरथाः एवं श्रुत्वा तुराजैर्द्रवचनं नारदो ब्रवी
 त् नारद उवाच मार्गशीर्षसिते पक्षे उत्पत्तिर्नामनामतः तस्यामुपोषणेनैव धनाद्योजायते ध्रुवं तथा पापानि नश्यन्ति एतत्सत्यं वदामि
 ते सर्वसौख्यकरं नृणां हरिवासरमुत्तमं गते तु नारदे पश्चाद्भूतं कृत्वा प्रयत्नतः तस्याव्रतप्रभावेन सप्तसन्तोजनार्दनः स्वयमेवाग्नि
 तालक्ष्मीर्यत्रासीद्विजमंदिरं भोगान्सविपुलान् भुक्त्वा गतो वैकुण्ठसन्निधौ एतस्मात्कारणाद्वा जन्म कर्तव्यं हरिवासरं अंतरं नैव कर्त
 व्यं प्रशस्तव्रतकारिभिः तिथिरेका भवेत्सर्वा पक्षयोरुभयोरपि उदयेकादशी स्वल्पा अंतरे च त्रयोदशी मध्ये च द्वादशी पूर्णा त्रिः
 स्पृहा सा हरिप्रिया एका उपोषिता चैव सहस्रेकादशी फलं सहस्रगुणितं दानं एकादश्यां तु पारणे अष्टम्येकादशी षष्ठी तृतीया च चतु
 र्दशी पूर्वविद्वान्कर्तव्या कर्तव्या परसंयुता एका उपोषयेत्तां तु द्वादशीं विष्णुवल्लभां दशमीं वेधसंयुक्तां हंति पुण्यं पुरा कृतं एकाद
 शी अहोरात्रं प्रभाते घटिका भवेत् सा तिथिः परिहर्तव्या उपोष्याद्वादशी युता एवं विधामया प्रोक्ता पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां प्रकुर्वी-

तउपवासंनसंशयः सयातिपरमंस्थानंयत्रास्तेगरुडध्वजः धन्यास्तेमानवालोकेविष्णुभक्तिपरायणाः एकादश्याश्चमाहात्म्यं प-
र्वकालेतुयःपठेत् गोसहस्रफलंतस्यपुण्यंभवतिभारत दिवावायदिवारात्रौयःशृणोतीहभक्तितः कुलकोटिसमायुक्तो विलोकेव
सेद्धुवं एकादश्याश्चमाहात्म्यं पठ्यमानंशृणोतियः ब्रह्महत्यादिपापानिनश्यंतेनात्रसंशयः एकादशीसमानास्ति सर्वपातकना-
शिनी इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणमार्गशीर्षकृष्णोकादशीउत्पत्तिर्नाममाहात्म्यंसंपूर्णं अथमार्गशीर्षकृष्णोकादश्यांवेतरणीव्रतं
हेमाद्रौभविष्ये कृष्णउवाच शरत्कल्पागतंभीष्मपर्यपृच्छयुधिष्ठिरः व्रतेनयेनपुण्येनयमलोकोनदृश्यते नारीवापुरुषोवापिय-
मलोकंनपश्यति तत्समाचक्ष्वधर्मज्ञपितामहकृपाकुरु भीष्मउवाच एकादशीवेतरणीनाकृत्वाचविमुच्यते यमलोकंनपश्येच्च-
शोकंचेवनविंदति युधिष्ठिरउवाच केनतातविधानेनकर्तव्यासामहाफला पितामहसमारख्याहितदिधानंममप्रभो भीष्मउवाच
एकादशीतिथिंकृत्वामार्गशीर्षगतांशुभां तामसाद्यनरःसम्यक्गृहेहीयानियमंशुचिः एकादशीतिथिःकृष्णानाम्नावेतरणीशु-
भा साव्रतेनत्वयाकार्यावर्षेनक्तोपवासिना मध्याह्नेतुनरःस्नात्वानित्यानिर्वर्त्यसाल्क्रियाः रात्रौस्तरभिमानीयकृष्णामर्चय्यथावि-
धि सापूर्वाभिमुखीकार्याकृष्णांगोःकिलभूतले अग्रपादात्समारभ्यपश्चात्पादद्वयावधि गोपुच्छंतुसमासाद्यकुर्याद्वापितृतर्पणं ततः
पूजाप्रकर्तव्याशुगन्धद्वयविधानतः गन्धैवंश्रद्धयायुक्तश्चंदनेनानुलेपितां गंधतोयेनचरणौशृंगेप्रक्षाल्यशक्तितः ततोनुपूजयद्भक्त्या

पुष्पैर्गंधादिवासितैः मंत्रैः पुराणसंप्रोक्तैर्यथास्थानं यथाविधि ततो गोरग्रपादाभ्यां गोरस्थायनमोक्तते गोशृंगाभ्यां च संपूज्य गोस्कं
धाभ्यां तथैव च गोः पुच्छायनमस्तेस्तु गोः पुच्छात्पादयोस्तथा गोः सर्वांगेषु संपूज्य स्थाने स्थानेषु देवताः स्थानेष्वेतेषु गंधां-
श्च प्रक्षिपेच्छुद्धमानसः पश्चात्प्रदापयेद्धूपं गोदीपः प्रतिगृह्यतां असिपत्रादिकं घोरं नदीवैतरणी तथा प्रसादात्तेतरिष्या-
मि गोमार्तस्तेन मोक्तते यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याघोघनाशिनी विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया गवाः स्रवेन तीर्यते य-
स्मान्नदीवैतरणीद्भुवं तस्माद्देकादशी कृत्वानाम्नावैतरणीनुरः हेमशृंगीरोप्यरुवुरीसधंदाभरणं बरं तान्मृपृष्ठीकांस्त्यदो-
ग्ध्रीं स्रवणोत्तरदक्षिणां सवत्सां द्विजं मुख्याय पूजयित्वा समर्पयेत् आनंदकृत्सर्वलोकैर्देवानां च सदा प्रिया गोस्त्वया हि जग-
न्नाथ दीपो यं प्रतिगृह्यतां आच्छादनं गवेदयात्सम्यक् शृङ्गं सुनिर्मलं सरभिर्वस्त्रदानेन प्रीयतां परमेश्वरी मार्गशीर्षादिके भ-
क्त्या वर्षमेकं तु पूजयेत् मासि मासि प्रकुर्वीत मासद्वादशकव्रतं उद्यापनं ततः कुर्यात्पूणैः सवत्सरे तदा युधिष्ठिर उवाच मार्गशीर्ष-
सिते पक्षे उद्यापनविधिं वद कृष्ण उवाच यइच्छेत्सु फलं जन्मजीवितं च स जीवितं विनाशं सर्वपापानां स कुर्याद्वादशीमिमाम्
युधिष्ठिर किमिष्टेन शिष्टैरन्यैरनुष्ठितैः दुष्टानीतरदुर्गाणि तोषयस्व च केशवं मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां कारयेद्दिदं यदावा भ-
क्तिरत्पन्ना देवदेवं जनार्दनं एकादश्यां निराहारो मासि मास्यर्चयेद्धरिं द्वादश्यां द्वादशैतानि नामानि परिकीर्तयेत् केशवं मार्ग-

शीर्षे च पौषे नारायणं विदुः माघं माघमासे तु गोविंदं मथ फाल्गुने चैत्रे विष्णुं तथा विंश्यां देशाख्ये मधुसूदनं त्रिविक्रमं तथा ज्येष्ठे आ-
 षाढे वामनं विदुः श्रावणे श्रीधरं विद्धि तृतीये केशं तु भाद्रके आश्विने पद्मनाभं च ऊर्जे दामोदरं विदुः कृष्णे नंतोच्युतश्च क्रीवे कुंठोथ जन-
 र्दनः उपेक्षो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यनुक्रमात् एतानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् पुरुषः सदा अ-
 पि दुर्गतिकास्तस्य पितरः स्वर्गमाप्नुयुः तिलपात्रद्वादशकं यो दद्यात्प्रत्यहं द्विजे एवं द्वादशभिर्मसि सर्वतः पारंगमिष्यति व्रतांते ब्राह्मणा-
 न्नुशातान् माससंख्यानि मंत्रयेत् द्वादशाश्वत्थपत्रेषु स्थापयेच्छुक्लतंडुलेः ॐ तस्मै नम आयातु इति आवाहयेत्पृथक् संस्थाप्या-
 ग्निततः प्राच्याध्यायेद्यत्मात्मसंमुखान् आसनं पाद्यमर्घ्यं च गंधपुष्पादिना तथा धूपदीपांश्च वासांसि होमशेषं समापयेत् दत्वा च-
 चमनं पश्चाद् होमशेषं निवेदयेत् अष्टाष्टसमिधो होमे हुत्वा षष्ट्यष्ट ताहुतीः यवस्याहुतिमैकैकामष्टाष्टौ च तिलाहुतीः अग्निप्रतिष्ठितं हो-
 मं देवेभ्यश्च निवेदयेत् पूजाहुतौ भवेन्मंत्रस्तद्विष्णोः परमं पदं एवं कृते तु होमांते गाः कृष्णा द्वादशाष्टवा षट्चतस्रोपि वा देया एका वापि-
 पयस्विनी शय्यासतूलिका कायादंष्ट्रयोः परिधानकं सबत्सा कृष्णा वर्णा तु धेनुर्देया पयस्विनी सोवर्णी स्तिरेभिः कृत्वा स्थापयेत्तूलिको-
 परि करभिः पूजयेन्मंत्रैः पूर्वोक्तेभ्यस्तिस्रस्तुतः ततस्तु गुरवे दद्यात्सर्वतः क्षमापयेत् कृष्णभक्ताय शांताय विधिज्ञात्रे महात्मने ते-
 प्रीयतामिति प्रोक्त्वा देवा द्वादशमासिकान् मासेव मुद्गरस्वेति गवां वाच्यः परिग्रहः मासि मासि भवेत्तेषु तिलपात्रेषु तैर्घटैः तस्मिन्का-

ब्र. रा.
१८५

लेप्रदातव्याघरास्तेमासनामभिः समाप्यतुव्रतंपुण्यंतस्मादर्घ्यप्रदापयेत् उद्धारयेत्पितृगणान्दशपूर्वान्दशापरान् आत्मानमेकविंशच्च
कृष्णैकादश्युपोषणात् भारोलोहस्यदातव्यः कार्पासोद्वेगसंयुतः वैतरिण्यासमास्यर्थे ब्राह्मणायकुटुंबिने नारीवापुरुषोवापिब्र
तस्यास्यप्रभावतः राज्यबहुदिनंभुक्त्वास्वर्गलोकेमहीयते इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणे मार्गशीर्षकृष्णैकादश्यांवैतरणीव्रतोद्या-
पनंसंपूर्ण इतिएकादशीव्रतानिसमाप्तानि श्रीकृष्णार्पणमस्तु श्रीसांबसदाशिवप्रसन्नोस्तु श्रीसीताकांतार्पण०

ए-
११



॥ अथ एकादशी माहात्म्यप्रारंभः ॥



श्रीगणेशायनमः अथकथा सूतउवाच एवंप्रीत्यापुराविप्राः श्रीकृष्णो नपरं व्रतं कथितं तत्प्रयत्नेन यः कुर्याद्भुविमानवः १ भुक्ताभो
 गाननेकांस्तु विष्णुलोकं प्रयातिसः पार्थ उवाच उपवासस्य नक्तस्य तथैवायाचितस्य भो २ किं पुण्यं किं विधानं हि ब्रूहि सर्वजनार्दन श्रीकृष्ण
 उवाच हेमं तेनैव संप्राप्ते मासि मार्गशिरे श्रुते ३ श्रुक्लपक्षे तथा पार्थ एकादश्या भुपोष्य च दशम्यां चैव यत्किंचित्प्रकुर्यात्स ह दव्रते ४ नक्तं च त
 दिने कृत्वा दशम्यां दंतधावनं दिवसस्याष्टमे भागे मंदी भूते दिवा करे तन्न नक्तं विजानीयान्न नक्तं निशि भोजनं ५ ततः प्रभातसमये संकल्प्य
 नियमांश्चरेत् मध्याह्नं च तथा पार्थ श्रुचिः स्नातः समाहितः ६ नद्यांतडागे वा प्यावायुत्तमं मध्यमं त्वयः क्रमाद्भजेयं तथा कूपे तदभावे
 प्रशस्यते ७ अश्वक्रांतं रथक्रांतं विष्णुक्रांतं वसुंधरे मृत्तिके हर मे पापं यन्मया पूर्वसंचितं ८ त्वया ह तेन पापेन गच्छामि परमां गतिं
 अनेन मृत्तिकारुमानं विदध्यात्तु व्रती नरः ९ नालपेत्पतितैश्चौरैस्तथा पाखांडिभिः सह मिथ्यापवादिनो देववेदब्राह्मणनिंदकान् १० अन्यांश्चै
 व दुराचारान् गम्यागामिनस्तथा परद्रव्यापहर्तृश्च देवद्रव्यापहारिणः ११ न संभाषेत दृष्ट्वापि भास्करं चावलोकयेत् ततो गोविंदमभ्यर्च्य
 नैवेद्यादिभिरादरात् १२ दीपं दद्याद्गृहे चैव भक्तियुक्तेन चेतसा तदिने वर्जयेत्पार्थ निंदां मे शुनमेव च १३ गीतशास्त्रविनोदेन दिवारात्री न यद्
 ती रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्तियुक्तेन चेतसा १४ विप्रेभ्यो दक्षिणां दत्वा प्रणिपत्य क्षमापयेत् यथा श्रुक्ला तथा कृष्णामान्या वै धर्मतत्परैः
 १५ एकादश्यां द्वयोराजन्विभेदं नैव कारयेत् एवं हि कुरु ते यस्तु शृणु तस्यापि तत्फलं १६ शंखोद्धारं नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधर एकाद-

ब्र. रा.
१८६

शुपुपवासस्य कृत्वा नार्हति षोडशीं १७ व्यतीपाते च दानस्य लक्षमेकं फलं स्मृतं संक्रांतिषु च तुल्यं यो ददाति धनं जय १८ कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं
ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः तत्सर्वं लभते यस्तु द्येकादश्यामुपोषतः १९ अश्वमेधस्य यज्ञस्य करणाद्यत्फलं लभेत् ततः शतगुणं पुण्यमेकाद
शुपुपवासतः २० तपस्विनो गृहे नित्यं लक्षं यस्य च भुंजते षष्टिवर्षं सहस्राणि तस्य पुण्यं च यद्भवेत् २१ एकादशुपवासेन फलं प्राप्नोति
मानवः गोसहस्रे च यत्पुण्यं दत्तं वेदांगपारंगे २२ तस्मात्पुण्यं दशगुणमेकादशुपवासिनां नित्यं च भुंजते यस्य दशचैव द्विजोत्तमाः २३
भवेत्तद्वै दशगुणं भोजने ब्रह्मचारिणः एतत्सहस्रं भूदाने कन्यादाने तु तत्स्मृतं २४ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं विद्यादाने तथैव च विद्यादशगुणं
चान्नं यो ददाति बुभुक्षिते २५ अन्नदानसमं दानं न भूतं न भविष्यति तृप्तिमायां तिकौंतेय स्वर्गस्थाः पितृदेवताः २६ एकादश्यां व्रतस्यापि पुण्यं
संख्यानविद्यते एतत्पुण्यं प्रभावं च यत्क्षरेरपि दुर्लभं २७ नक्तस्यार्धफलं तस्य एक भक्तस्य सत्तम एक भक्तं च नक्तं च उपवासस्तथैव च २८ एते घ-
न्यतमं वापि व्रतं कुर्याद्द्विरेर्दिने तावद्भर्जति तीर्थानि दानानि नियमायमाः २९ एकादशीनसंक्रांता यावत्तावन्मखा अपि तस्मादेकादशी सर्वैरुपो-
ष्या भवन्तीरुभिः ३० न नरवेन पिबेत्तोयं न हन्यान्मांसस्य सूकरान् एकादश्यां न भुंजीत यन्मांसं पृच्छसे र्जुन ३१ एतत्ते कथितं सर्वं व्रतानां सुत
मं व्रतं एकादशीसमं न्नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकं ३२ अर्जुन उवाच उक्ता त्वया कथं देव पुण्येयं सर्वतस्तिथिः सर्वेभ्योऽपि पवित्रेयमुक्ता द्ये-
कादशीतिथिः ३३ श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पार्थ मरुना माहि दानवः अत्यद्भुतो महारोद्रः सर्वदेवभयंकरः ३४ इंद्रो विनिर्जितस्तेन-

ए. मा.
११

१८६

अत्यग्रेणचपांडव इंद्रेणकथितःसर्ववृत्तांतःशंकरायवे ३५ सर्वलोकपरिभ्रष्टाविचरामोमहीतले उपायंब्रूहिमेदेवअमराणांतुकागतिः
 ३६ ईश्वरउवाच देवराजस्वरश्चेष्टयत्रास्तिगरुडध्वजः शरण्यश्चजगन्नाथःपरिभाषणपरायणः ३७ तत्रगेच्छामहेसर्वेसनःकार्यविधा
 स्यति ईशस्यवचनंश्रुत्वादेवराजोमहामनाः ३८ पुरस्कृत्यमहादेवंसगणंसमरुद्धं यत्रदेवोजगन्नाथःप्रसूतोहिजनार्दनः ३९ जलमध्येम-
 स्तुतुदृष्ट्वादेवंजगत्पतिं कृतांजलिपुटोभूत्वारुद्रस्तोत्रमुदीरयत् ४० ॐ नमोदेवदेवायदेवदेवैःसुवन्दितदेत्यारेपुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुसूद-
 न ४१ दैत्यभीताश्चमेदेवामयासहसमागताः शरणंत्वाजगन्नाथत्वंकर्तृत्वंचकारकः ४२ त्वंमातासर्वलोकानांत्वमेवजगतःपिता त्वंस्थितिस्त्वं
 तथोत्पत्तिस्त्वंचसंहारकारकः ४३ सहायस्त्वंचदेवानांत्वंचशांतिकरःप्रभो त्वंधराचत्वमाकाशःसर्वविश्वोपकारकः ४४ भवस्त्वंचस्वयंब्रह्मा
 त्रैलोक्यप्रतिपालकः त्वंरविस्त्वंशशाकश्चत्वंचदेवोहुताशनः ४५ हव्यंहोमोहुतस्त्वंचमंत्रतंत्रार्तिजोजपः यजमानश्चयज्ञस्त्वंफलभोक्ता
 त्वमीश्वरः ४६ नत्वयारहितंकिंचित्त्रैलोक्येसचराचरे भगवन्देवदेवेशशरणार्गतवत्सल ४७ त्राहित्राहिमहायोगिन्भीतानांशरणंभव दा-
 नंवेनिर्जितादेवाःस्वर्गप्रप्ताःकृताविभो ४८ स्थानभ्रष्टाजगन्नाथविचरन्तिमहीतले रुद्रस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् ४९ श्रीभगवानु० कोसो
 दैत्योमहामायादेवायेनविनिर्जिताः किंस्थानंतस्यकिंनामकिंवलंकस्तदाश्रयः ५० एतत्सर्वंसमाचक्ष्वमघवनिर्भयोभाव इन्द्रउवाच भगवन्
 देवदेवेशभक्ता तुप्रहकारक दैत्यःपूर्वमहान्भासीन्भाडीजंघइतिस्मृतः ब्रह्मवंशसमुद्भूतोमहोद्यःसरसूदनः ५१ तस्यपुत्रोतिविरव्या

तोमरुनामामहास्तरः तस्य चंद्रवतीनामनगरीचगरीयसि ५३ तस्यां वसन्मदुष्टात्मा विश्वं निर्जित्य वीर्यवान् स्मरान् स्ववशमानिन्ये निराकृ-
 त्य निविष्टपात् ५४ इद्राग्रियमवाखीशसोमनिर्ऋतिपाशिनां पदेषु स्वयमेवासीत्सूर्यो भूत्वा तपत्यपि ५५ पर्जन्यः स्वयमेवासीदेवसर्वाश्च
 देवताः जहितं दानवो विष्णोः स्मराणां जयमावह ५६ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कोपाविष्टो जनार्दनः उवाच शत्रुं देवं द्रुहनिष्येत महाबलं ५७ प्रयांतु सहि-
 ताः सर्वे चंद्रवत्यां महाबलाः इत्युक्त्वा प्रययुः सर्वे पुरस्कृत्य हरिं स्मराः ५८ दृष्टो देवैस्तु दैत्यैर्द्रो गर्जमानस्तु दानवैः असंख्यातसहस्रैस्तु दिव्यप्र-
 हरणा युधैः ५९ हन्यमानास्तदा देवा अस्मरेर्बाहुशालिभिः संग्रामं ते समुत्सृज्य पलायते दिशो दश ६० ततो दृष्ट्वा तृषीकेशं संग्रामे समुपस्थितं
 अन्वधावन्न भिक्षुद्धा विविधायुधपाणयः ६१ अथ तान् द्रुतान् दृष्ट्वा शंखचक्रगदाधरः विव्याध सर्वगात्रेषु शरीरे राशी विषोपमैः ६२ तेनाहतास्ते श-
 तशो दानवानि धनं गताः एकांगो दानवः स्थित्वा युध्यमानो मुहुर्मुहुः ६३ तस्योपरि तृषीकेशो यद्यदा युधमुत्सृजत् पुष्पवत्तं समभ्येतिकुंदितं तस्थते
 जसा ६४ शस्त्रास्त्रैर्विध्यमानो पियदा जेतुं न शक्यते युयोध च तदा क्रुद्धो बाहुभिः परिघोपमैः ६५ बाहुद्वन्द्वं कर्तते न दिव्यवर्षसहस्रकं तेनः श्रान्तः स
 भगवान् गतो बदरिकाश्रमे ६६ तत्र ह्येव वतीनाम्नी गुहा परमशोभना तां प्रविश्य महायोगी शयनार्थं जगत्पतिः ६७ योजनद्वयदशायामास
 कदाराधनं जय अहं तत्र प्रसक्तो स्मिन्नयसीतो न संशयः ६८ महायुद्धेन तेनैव श्रान्तो हंपांडुनंदन दानवः पृष्टतोलयः प्रविवेश सतांगुहां ६९
 प्रसक्तं मां तदा दृष्ट्वा चिंतय दानवो तद्दि हस्मिन् न हनिष्ये हं दानवानां क्षयावहं ७० एवं स दुर्मतेस्तस्य व्यवसायं व्यवस्थ च समुद्रताम मांगे-

भ्यः कन्यैकाचमहाप्रभा ७१ दिव्यप्रहरणादेवीयुद्धायसमुपस्थिता ईक्षितादानवेन्द्रेणपरुणापांडुनंदन ७२ युद्धं समाहितं तेन स्त्रियातत्र प्र-
 याचितं तेनायुध्यतसानित्यं तां दृष्ट्वा विस्मयंगतः ७३ केनेयं निम्नं तारौद्राभक्त्या शानिपातिनी इत्येत्कादानवेन्द्रीसौयुधैकन्ययातया ७४ त-
 तस्तथा महादेव्यात्वरयादानवो बली छित्वा सर्वाणि शस्त्राणि क्षणेन विरथः कृतः ७५ बाहुप्रहरणोपेतो धावमानो महाबलात् तलेनाहत्य दृश्ये-
 तथा देव्यानिपातितः ७६ पुनरुत्थाय सोधावत्कन्याहननकाक्षया दानवंपुनरायां तैरोषेणो हत्यतच्छिरः ७७ क्षणानि पातयामास भूमौ तच्च स-
 मुज्ज्वलत् दैत्यः कृतशिराः सोथययोर्वैवस्वतालये ७८ शोषाभयादितादीनाः पातालं विविशर्दिषः कृतः समुत्थितो देवः पुरो दृष्ट्वा स्फुरंहतं ७९
 कन्यां पुरस्थितां चापिकृतां जलिपुटां नतां विस्मयोत्फुल्लनयनः प्रोवाच जगतां पतिः ८० केनायं निहतः संख्ये दानवो दुष्टमानसः येन देवाः संगंध-
 र्वाः सैन्द्राश्च समरुद्गणाः ८१ सनागाः सहलोकेशालीलये वविनिर्जिताः येनाहं निर्जितो भूत्वा भीतः स्फुटो गृहामिमां ८२ केन कारुण्यभावे-
 नरक्षितो हं पलायितः कन्योवाच मया विनिहतो दैत्यस्त्वदंशो द्रूतया प्रभो ८३ दृष्ट्वा स्फुटं हरेत्वा तु यतो हंतुं समुद्यतः त्रैलोक्यकंदकू-
 स्येत्थं व्यवसायं प्रबुध्य च ८४ हतो मया दुरात्मा सो दैवतानि र्भयाः कृताः तवैवाहं मया शक्तिः सर्वशत्रुभयं करी ८५ त्रैलोक्यरक्षणार्थाय
 हतो लोकभयंकरः निहतं दानवं दृष्ट्वा किमाश्चर्यं वद प्रभो ८६ श्रीभगवानुवाच निहते दानवेन्द्रे सिन्धुसंतुष्टो हंतवानये दृष्ट्वाः पुष्टाश्च
 वै देवा आनंदः समजायत ८७ आनंदस्त्रिषु लोकेषु देवानां यस्त्वया कृतः प्रसन्नोऽस्म्यनघेतुभ्यं वरं वरयस्व व्रते ८८ ददामि तं न संदेहो य-

त्स्मरेरपि दुर्लभं कन्योवाच यदितुष्टोसि मे देवयः देवो वरो मम ८९ तारयेहं महापापादुपवासपरं नरं उपवासस्य यत्पुण्यं तस्यार्धेन क्तभी
 जने ९० तदर्थं च भवेत्तस्य एकमुक्तं करोति यः यः करोति व्रतं भक्त्या दिने मम जितेन्द्रियः ९१ स गत्वा वैष्णवं स्थानं कल्पकोटिशतानि च
 भुंजानो विविधा भोगानुपवासी जितेन्द्रियः ९२ भगवंस्त्वत्प्रसादेन भवत्वेष वरो मम उपवासं च नक्तं च एकमुक्तं करोति यः तस्य धर्मं च
 वित्तं च मोक्षं देहि जनार्दन ९३ श्रीभगवानुवाच यत्नं वदसि कल्याणितत्सर्वं च भविष्यति मम भक्ताश्च ये लोकास्तव भक्ताश्च ये नराः
 ९४ त्रिषु लोकेषु विख्याताः प्राप्स्यन्ति मम सान्निध्यं एकादश्यां समुत्पन्ना मम शक्तिः परायतः ९५ अत एकादशीत्येवं तव नाम भविष्य
 ति दग्ध्वा पापानि सर्वाणि दास्यामि पदमव्ययं ९६ तृतीयाचाष्टमी चैव नवमी च चतुर्दशी एकादशी विशेषेणातिथयो मे महाप्रियाः ९७
 सर्वतीर्थाधिकं पुण्यं सर्वदानाधिकं फलं सर्वव्रताधिकं चैव सत्यं सत्यं वदामि ते ९८ एवं दत्वा वरं तस्यास्तत्रैवांतरधीयत दृष्टातुष्टातुसा
 जाता तदा एकादशीतिथिः ९९ इमामेकादशीं पार्थ करिष्यन्ति नरास्तु ये तेषां शत्रुं हनिष्यामि दास्यामि परमां गतिं १०० अन्योपिये करि-
 ष्यन्ति एकादश्यां महाव्रतं हरामि तेषां विघ्नांश्च सर्वसिद्धिं ददामि च १ एवमन्तासमुत्पत्तिरेकादश्याः पृथास्त इयमेकादशी नित्या सर्वपा-
 पक्षयं करी २ एकैव च महापुण्या सर्वपापनिषुदनी उदिता सर्वलोकेषु सर्वसिद्धि करीतिथिः ३ शक्यत्वावाप्यथवा कृष्णा इति भेदं न कारयेत् कर्त-
 व्ये उभये पार्थ न तुल्याद्वा दशीतिथिः ४ अंतरं नैव कर्तव्यं समस्ते व्रतकारिभिः तिथिरेका भवेत्सर्वा पक्षयोः भयोरपि ५ एकादशी तु संपूर्णा प्रभाते

यदि कदापि सातिथिः परिहर्तव्या उपोष्याद्दशीतदा ६ एवंविधामया प्रोक्ता पक्षयोरुभयोरपि उपवासं प्रकुर्वीति एकादश्यां नराश्च ये ७
 तेषांति परमं स्थानं यत्रास्ते गरुडध्वजः धन्यास्ते मानवा लोके विष्णुभक्तिपरायणाः ८ एकादश्यास्तु माहात्म्यं सर्वलोकेषु यः पठेत् अश्वमेध
 स्य यत्पुण्यं तदा मोक्षं न संशयः ९ एकादश्यां निराहारः स्थित्वा चाहं परे हनि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवान्मुत १० इत्युच्चार्य ततो विद्वा
 न्पुष्पाजलिमथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजसेनाभिर्मंत्रितं ११ उपवासफलं प्रेक्षः विवेत्यात्र गतं जलं दिवानिद्रां परान्नं च पुनर्भोजनं मे
 शुने १२ सौद्रं कांस्यामि पंतैलं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् असंभाष्य हि संभाष्य भक्ष्ये तु लसीदलं १३ आमलक्याः फलं वापि पारणं भक्ष्य
 शक्यति आमध्यान्हास्य राजेन्द्र द्वादश्यामरुणोदये १४ स्नानार्चनक्रियाः कार्यादानहोमादिसंयुताः संकटे विषमे प्राप्ते द्वादश्यां पारण
 कथं १५ अद्भिस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भुक्तं न दोषकृत् यः शृणोति दिवारात्रौ नरो विष्णुपरायणः १६ तद्भक्तमुरवनिष्यन्नां कथं विष्णोः
 सुमंगला कल्पकोटि समायुक्तो विष्णुलोके महीयते १७ एकादश्याश्च माहात्म्यं पादमेकं शृणोति यः ब्रह्महत्यादिकं पापं नश्यते नात्र सं
 शयः १८ विष्णुधर्मसमं नास्ति व्रतं नाम सनातनं १९ इति श्रीभविः श्रीकृष्णार्जुनसंवादे मार्गशीर्षकृष्णोक्ता दशी माहात्म्यं संपूर्णं अथ
 मार्गशीर्षशक्लेकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच वंदे विष्णुं प्रभुं साक्षालोकत्रयसरवप्रदं विश्वेशं विश्वकर्तारं पुराणं पुरुषोत्तमं १ पृच्छा-
 मि देवदेवेश संशयोस्ति महान्मम लोकानां तु हितार्थाय पापानां च क्षयाय च २ मार्गशीर्षे सिते पक्षे किन्नामेकादशी भवेत् कीदृशश्च विधिस्तस्याः

ब. रा.
१८९

को देवस्तत्र पूज्यते ३ एतदाक्षस्वमेस्वामि न विस्तरेण यथा तथं श्री कृष्ण उवाच सम्यक् पृष्टं स्वयाराजन् साधु ते विपुलं यशः ४ कथयिष्या-
मिराजेन्द्र हरि वासर मुत्तमं उत्पन्ना मासिते पक्षे द्वादशी मम वल्लभा ५ मार्गशीर्षे समुत्पन्ना मम देहान्नराधिप सुरस्य च वधार्थाय प्रख्या-
ता मम वल्लभा ६ कथिता सामया चैव त्वदग्रे राजस पूर्वमेकादशी राजन् त्रैलोक्ये स चराचरे ७ मार्गशीर्षे सिते पक्षे चोत्पत्तिरिति नाम तः
अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षे सितान्तथा ८ तस्याः श्रवणमात्रेण वाजपेयफलं लभेत् मोक्षानाम्नीति विख्याता सर्वपापहरा परा ९ देवदा-
मोक्षरतस्यां पूजयेच्च प्रयत्नतः तत्रापि पूजनं चैव गीत नृत्यैः सुमंगलैः १० शृणुराजेन्द्र वक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभां अधोगतिं गताये वै-
पितृमातृसुतादयः ११ अस्याः पुण्यप्रभावेन स्वर्गं याति न संशयः एतस्मात्कारणाद्वा जन्महिमानं शृणु धृतराष्ट्र १२ यौकुले व्यवसन्नः सुकः गोकुले
न्यवसन्नः पुराणसेति राजर्षिः पुत्रवत्पालयन् प्रजाः १३ द्विजांश्च न्यवसन्तत्र चतुर्वेदपरायणाः एवं सराज्यं कुवाणो राज्ञो तु स्वप्नमध्यतः
१४ ददशजिनकंस्वतु अधो योनि गतं नृपः एवं हृत्वा तु तं तत्र विस्मयीत्कुल्लोचनः १५ कथयामास दत्तातं द्विजाग्रे स्वप्नसंभवं राजोवाच मया
तु स्वपिता हृष्टो नरके पतितो द्विजाः तारयस्वेति माता त अधो योनि गतं सुत १६ इति ब्रुवाणः स तदा मया दृष्टः पिता स्वयं तदा प्रभृति भो वि-
प्रानाहं शर्मल भाम्यहो १७ एतद्वाज्यं मम महदमत्यमस्वरवं तथा अश्वागजारथाश्चैव न मां रोचंति सर्वथा १८ न कोशोऽपि सुखायेति न किं-
चित्स्वरवदं मम न दारान् सुतामत्यं रोचंति द्विजसन्तमाः १९ किं करोमि क्व गच्छामि शरीरं मे तु दह्यते दानं व्रतं तपो योगो येनैव मम पूर्वजाः २०

ए. मा.
१९

१८९

मोक्षमायांतिविम्रेद्वास्तदेवकथयंतुमे किंतेनजीवतालोकेसुपुत्रेणबलीयसा २१ पितातुयस्यनरकेतस्यजन्मनिरर्थकं ब्राह्मणाउचुः
 पर्वतस्यमुनेरत्रआश्रमोनिकटेनृप २२ गम्यतांराजशार्दूलभूतंभव्यंविजानतः तेषांश्रुत्वाततोवाक्यंवेरवानोरजसत्तमः २३ जगाम
 तत्रयत्रासौआश्रमेपर्वतोमुनिः ब्राह्मणेर्वेष्टितः शांतेः प्रजाभिश्चसमंततः २४ आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिः सन्निषेवितः ऋग्वेदिभि
 र्याजुर्वेदेष्वसामाथर्वणकोविदैः २५ वेष्टितोमुनिभिः स्तत्रद्वितीयइवपद्मजः दृष्ट्वातंमुनिशार्दूलंराजावेरवानसस्तदा २६ जगामचावनी
 मूर्ध्नादिदवत्प्रणनामच पप्रच्छकुशलतस्यसप्तस्वंगेषोमुनिः २७ राज्येतिष्कंठकत्वंचराज्येसौरव्यसमन्वितं राजोवाच प्रसादात्कु
 शलंविप्रअंगेषुममसप्तसः २८ विभवेधनुकूलेषुकश्चिद्विघ्नउपस्थितः एतंमेसंशयंब्रह्मन्प्रष्टुंत्वान्वसमागतः २९ एवंश्रुत्वानृपवचः
 पर्वतोमुनिसत्तमः ध्यानस्तिमितनेत्रोसोभूतंभव्यंविचिंतयन् ३० मुहूर्तमेकंध्यात्वाचप्रत्युवाचनृपोत्तमं मुनिरुवाच जानेहंतवराजेंद्र
 पितुःपापंविर्मणः ३१ पूर्वजन्मनितेपित्रोसपत्नीकृतद्वेषतः कामासक्तेनचैकभक्तुभंगःकृतःस्त्रियः ३२ ब्राहिदेहीतिजल्पंत्याक्र
 तुदानंनराधिप तेनवैतवपित्रातुनदत्तेःकुरुग्राह्यात् ३३ कर्मणातेनसततंनरकेपतितोत्ययं राजोवाच केनवैव्रतदानेनमोक्षस्तस्य-
 भवेन्मुने ३४ निरयात्यापसंयुक्तातन्ममाचक्ष्वपृच्छतः मुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेभोक्षानाम्नीहरेस्तिथिः ३५ सर्वेस्तुत
 द्रुतंकृत्वापित्रेपुण्यंपदीयतां तस्याःपुण्यप्रभावेनमोक्षस्तस्यभविष्यति ३६ मुनेर्वाक्यंततः श्रुत्वानृपःस्वगृहमागतः आग्रहायणि

ब. रा.
१९०

कीकच्छात्प्राप्तो भरत सत्तम ३७ अंतःपुरचरैः सर्वैः पुत्रेदरिस्तथानृपः द्रतं कृत्वा विधानेन पुण्यं दत्त्वा नृपाय तत् ३८ तस्मिन्दत्ते तदा पुण्ये
पुष्पद्विष्टिरभूदिवः वैरवानसपिता तेन गतः स्वर्गं स्तुतौ गर्णैः ३९ राजा तमंतरिक्षाच्च शृङ्गागिरमभाषत स्वस्त्यस्तुते पुत्रसदृशत्कास
त्रिदिवंगतः ४० एवं यः कुरुते राजन् मोक्षामेकादशीमिमां तस्य पापं क्षयं याति मृतो मोक्षमवाप्नुयात् ४१ नास्त्यपरतराकाचिन्मोक्ष-
दाविमलाशुभा पुण्यसंख्यां तुराजेन्द्रनजानेहंतुर्यैः कृता ४२ पठनाच्छ्रवणात्तस्यावाजपेयफलं लभेत् चिंतामणिसमाख्ये वा स्वर्गमोक्षप्र-
दायिनी ४३ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे मार्गशीर्षशुक्लेकादश्यां मोक्षानामन्यामाहात्म्यं संपूर्णं अथ षष्ठ्योकादशीकथाप्रारम्भ्यते युधि
युधिष्ठिर उवाच पौषस्य कृष्णपक्षे तु द्वादशीया भवेत्प्रभो किं नाम कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते १ एकदा च क्षमेस्वामिन्विस्तरं
जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेन्द्र भवतः स्नेहकारणात् २ तथा तुष्टिर्न मे राजन् क्रतुभिश्चासदसि णैः यथा तुष्टिर्भवेन्न स्य
मेकादश्या व्रते न वै ३ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो हरि वासरः पौषस्य कृष्णपक्षे तु द्वादशीया भवेन्नृप ४ तस्याश्चैव च माहात्म्यं शृणु धैर्य-
प्रमानसः गदितायाश्च वैराजन् एकादश्या भवंति हि ५ तासामपि हि सर्वासां विकल्पेनैव कारयेत् तथापि त्येकादश्याश्च शृणु राजन् क-
थानकं ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि पौषस्यैकादशीतव लोकानां च हिताय कथयिष्ये विधितव ७ पौषस्य कृष्णपक्षे यास फलानामनामतः
नारायणो धि देवो स्याः पूजयेत्तत्र प्रयत्नतः ८ पूर्णेन विधिना राजन् कर्तव्येकादशीजनेः नागानां च यथा शेषः पक्षीणां गरुडो यथा ९ यथा

ए. मा.
११

१९०

श्वमेधो यज्ञानां नदीनां जान्हवी यथा वतानां च तथा राजन् प्रवरे कदादशीतिथिः १० तेजनाभरतश्चैषु समपूज्याश्च सर्वशः हरिवासरसंयुक्ता
 वर्तते तेजनाभृशं ११ सफलानामया प्रोक्ता तस्याः पूजाविधिं शृणु फलैर्मपूजयेत्तत्र कालदेशौ द्वेः शक्येः १२ नारीकेरफलैः शक्ये स्तथावे
 बीजपूरकैः जंबीरैर्दाडिमैश्चैव तथा पुगीफलैरपि १३ लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथा चाम्पफलादिभिः पूजयेद्देवदेवेशं धूपैर्दीपैर्यथाक्रमं १४
 सफलायां दीपदानं विशेषेण प्रकीर्तितं रात्रौ जागरणं तत्र कर्तव्यं च प्रयत्नतः १५ यावदुन्मीलयेन्नेत्रं तावज्जागर्तियोनिशि एकाग्रमानसो
 भूत्वा तस्य पुण्यं शृणु यत्तत् १६ तत्समो नास्ति वै यज्ञतीर्थं तत्सदृशं न हि तत्समं न व्रतं किंचिदिह लोके न राधिप १७ पंचवर्षसहस्राणि च
 तपस्तप्त्वा च यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति सफलाया व्रतेन वै १८ श्रूयतां राजशार्दूलसफलायाः कथानकं चंपावतीति विख्याता पुरीमाहि-
 ष्यतस्य च १९ माहिष्यतस्य राजर्षेः श्वत्वारश्वाभवन्सुताः तेषां मध्ये तु योज्येषुः समह्यपापसंयुतः २० परदाराम्निगामी च वेश्यासंगरतः स-
 दापि तुर्द्व्यसपापिष्ठोगमयामास सर्वशः २१ असद्वृत्तिरतो नित्यं देवतादिजनिंदकः वैष्णवानां च देवानां नित्यं निंदारतः सर्वे २२ इदं विधत्तदाह
 स्वापुत्रमाहिष्यतो नृपः लुंपको नाम नाम्नेति कृतवानत्यमर्षितः २३ राज्याविकासितस्तेन पित्रा चैवापि बंधुभिः परिवारजनेः सर्वे स्त्यक्तो राज्ञो
 भयादिति २४ लुंपकोऽपि तदा त्यक्तश्चित्तयामास लोकलः मयात्र किंप्रकर्तव्यं त्यक्तः पित्रा च बांधवैः २५ इति चिंतापरो भूत्वा मतिं पापे तदा करोत् मया तु गम-
 नं कार्यं वनेत्यत्क्रपरापितुः २६ तस्माद्वनान् पितुः सर्वं व्यापयिष्ये पुरं निशि दिवा वने च रिष्यामि रात्रावपि पितुः पुरं २७ इत्येवं समतिकृत्वा लुंपको दे-

चरितं विजगत्तु गच्छात्तु गच्छात्तु गच्छात्तु २० जीवयात्तु करानित्यनित्यस्तथापरायणः सर्वेचनगरं तेन मुषितं पापकर्मणा २९ गृहीतश्च
 परित्यक्तो राशो माहिष्मते भयात् जन्मांतरीयपापेन राज्यभ्रष्टः स पापकृत् ३० आमिषाभिरतो नित्यं नित्यं वै फलभक्षकः आश्रमस्तस्य
 दुष्टस्य वासकदेवस्य संमतः ३१ अश्वत्थो वर्तते तत्र जीर्णो बहुलवार्षिकः देवत्वं तस्य वृक्षस्य वर्तते तद्वने महत् ३२ तत्रैव निवसेंश्चासौ लुं-
 पकः पापबुद्धिमान् एवं कालक्रमेणैव वसतस्तस्य पापिनः ३३ दुष्कर्मनिरतस्यास्य कुर्वतः कर्मनिन्दितं पौषस्य कृष्णपक्षे तु पूर्वाह्णे स
 फलादिने ३४ दशमीदिवसे राजनिशायां शीतपीडितः लुंपको वस्त्रहीनो वै निश्चक्षोऽप्यभवत्तदा ३५ पीड्यमानस्तु सीतेन अश्वत्थ-
 स्य समीपगः न निद्रानस्रं तस्य गतं प्राण इवाभवत् ३६ पीड्यं दशने दत्ताने वंचगमितानि शा भानूदये पितृस्य अथ न संज्ञा समजायत ३७
 लुंपको गतस्तु स फलादिवसे तदा मध्याह्नसमये प्राप्ते संज्ञालेभे स लुंपकः ३८ प्राप्तं संज्ञो मुहूर्तेन चोत्थितो सो तदा सनात् प्रस्वलं
 श्वपदं न्यासेः पंगुवच्चलितो मुहुः ३९ वनमध्ये गतस्तत्र क्षत्तृषा पीडितो भवत् न शक्तिर्जीविष्यात्तस्य लुंपकस्य दुरात्मनः ४० फलानि भू-
 मौ पतितान्याजहार स लुंपकः यावत्सचागतस्तत्र तावदस्तमगाद्रविः ४१ किं भविष्यति तातेति विललापाति दुःखितः फलानि तानि सर्वा-
 णि वृक्षमूले न्यवेदयत् ४२ प्रत्युवाच फले रेभिः प्रीयतां भगवानूह्रिः उपविष्टो लुंपकश्च निद्रालेभे न वै निशि ४३ तेन जागरणं जातं भगवा-
 न्मधुसूदनः फलानां पूजनं मेने स फलायास्तथाव्रतं ४४ कृतमैवं लुंपके न ह्यकस्माद्भूतमुत्तमं तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तं राज्यमकंदकं ४५

पुण्यांकुरोदयाद्राज्यथाप्राप्तं तथा शृणु रवेरुदयवेलायां दिव्योऽश्वश्चाजगाम ह ४६ दिव्यवस्तुपरीवारोलुपकस्य समीपतः तस्थो स तुरगो
 राजन्वागुवाचा शरीरिणी ४७ प्राप्नुहि त्वं नृप सतस्वराज्यं हतकंदकं वासुदेव प्रसादेन सफलायाः प्रभावतः ४८ पितुः समीपं गच्छ त्वं-
 मुं ह्वराज्यमकंदकं तथैकस्का त्वमीतन्न दिव्यरूपधरो भवत् ४९ कृष्णो भतिश्च तस्यासीत् परमावेष्णावीतथा दिव्याभरणशोभा दय
 स्तांतनत्वास्थितो गृहे ५० वैष्णावाय ततो दत्तं पित्रा राज्यमकंदकं कृतं राज्यं तु तेनेव वर्षाणि स्रुव हूयन्पि ५१ हरिवासरसंलीनो विष्णु-
 भक्तिरतः सदा मनोज्ञास्तस्य पुत्रास्तुर्दराः कृष्णप्रसादतः ५२ ततः सवार्धकं राज्ये प्राप्ते पुत्रं निवेश्य च वनं गतः संयतात्मा विष्णुभक्तिप
 रायणः ५३ साधयित्वा तथात्मानं विष्णुलोकं जगाम ह गतः कृष्णस्य सान्निध्ये यत्र गत्वानशोचति ५४ एवं ये वै प्रकुर्वन्ति सफले काद-
 शीव्रतं इह लोके यशः प्राप्य मोक्षं यास्यं त्यसं शयः ५५ धन्यास्ते मानवा लोके सफला व्रतकारिणः तस्मिन् जन्मनि ते मोक्षं लभन्ते नान्न सं-
 शयः ५६ सफलायाश्च माहात्म्यश्रवणाद्विविशांपते राजसूयफलं प्राप्य वसेत्स्वर्गे च मानवः ५७ इति पौषक ० सफलानामन्या ० संपूर्ण
 अथ पौषशकलेकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच कथितं वै त्वया कृष्ण सफलेकादशी श्रुत्वा कथयस्व प्रसादेन शक्यं कलापौषस्य या प्र-
 भवेत् १ किं नाम कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते कस्मै तुष्टो हृषीकेशस्त्वमेव पुरुषोत्तम २ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि शु-
 कलापौषस्य या भवेत् तस्या विधिं महाराज नृलोकानां च हिताय वै ३ पूर्णेन विधिना राजन् कर्तव्ये पापयत्नतः पुत्रदतिच नाम्ना सो सर्वपापह

रापरा ४ नारायणो धिदेवो स्याः कामदः सिद्धिदायकः नातः परतरांकाचिन्ने लोक्ये सचराचरे ५ विद्यावंतं यशस्यं तं करोति च नरं हरिः शृणुराज
अवक्ष्यामि कथां पापहरां परां ६ पुरीभद्रावती नाम्नी राजा तत्र सुकेतुमान् तस्य राज्ञो यराज्ञी च शैब्या नाम्नीति विश्रुता ७ पुत्रहीने नराज्ञा च-
कालो नीतो मनोरथैः नैवात्मजं नृपो लभेवंशकर्तारि मेव च ८ तेनैव राज्ञा धर्मेण चितितं बहुकालतः किं करोमि क्व गच्छामि सुतप्राप्तिः कथं भ-
वेत् ९ नराष्ट्रे न पुरे सौरव्यं लेभे राजा सुकेतुमान् शैब्याकां तया सङ्घं प्रत्येहं दुःस्विती भवत् १० तावु भौदं पती नित्यं चिंता शोकपरायणो पि-
तरस्तु जलं दत्तं कवोष्मा मुपभुंजते राज्ञः पश्चान्न पश्यामी योष्मान् संतपीयिष्यति ११ इत्येवं संस्मरंतो स्य पितरो दुःस्विती भवत् तेषां तदुःखं मू-
लं च ज्ञात्वा राजा प्यतप्यत १२ न बांधवान मित्राणि नामात्याः सुहृदस्तथा रोचंते तस्य भूपस्य न गजाश्च पदातयः १३ नैराशं भूपते स्तस्य मन-
स्येव मजायत नरस्य पुत्रहीनस्य नास्ति वै जन्म नः फलं अपुत्रस्य गृहं शून्यं तददयं दुःस्वितं सदा १४ पितृदेवमनुष्याणां नानृणित्वं सुतं विना त-
स्यात्सर्वप्रयत्नेन सुतमुत्पादयेन्नरः १५ इह लोके यशस्तेषां परलोके श्रुभा गतिः येषां तु कर्म कर्तृणां पुण्यं जन्मशतौ द्रुवं १६ आयुरारोग्यसं-
पत्तिस्तेषां गेहे प्रवर्तते पुत्राः पौत्राश्च लोकाश्च भवेयुः पुण्यकर्मणां १७ पुण्यं विना न च प्राप्तिर्विष्णुभक्तिविना तथा पुत्राणां संपदो वा-
पि विद्यायाश्चेति मेमतिः १८ एवं चिंतयमानो सौराजा शर्मचलब्धवान् प्रत्युषे चिंतयद्राजानि शीथे चिंतयत्तथा १९ ततश्चात्मविनाशं वै वि-
चार्याथ सुकेतुमान् आत्मघाते दुर्गतिं च चिंतयित्वा तदानृपः २० दृष्ट्वा त्मदेहं प्रक्षीणमपुत्रत्वं तथैव च पुनर्विचार्यात्मबुद्ध्या त्मात्मनो हि

तकारणं २१ अश्वारूढस्ततो राजा जगाम गहनं वनं पुरोहितादयः सर्वे न जानन्ति गतं नृपं २२ गंभीरे विपिने राजा मृगपक्षिनिषेविते विचचारत
दातस्मिन् वनवृक्षान्विलोकयन् २३ वदानश्च त्वविल्वंश्च खर्जुरान्यनसांस्तथा वकुलंश्च सदापर्णान्तिदुलंस्तिलकानपि २४ शालांस्तालांस्त
मालांश्च ददर्श सरलान्नृपः इगुदीककुभांश्चैव श्लेष्मातकविभीतकान् २५ शलुकीकरमर्दाश्च पाटलान्वदिरानपि शाकांश्चैव पलाशां
श्च शोभितान् ददर्श पुनः २६ मृगव्याघ्रवराहाश्च सिंहान् शारवामृगानपि ददर्श भुजगान् राजा वल्मीकादभिनिःसृतान् २७ तथा वनगजान्
तान्कलमैः सह संगतान् यूथपांश्च चतुर्दंतान् करिणीगणमध्यगान् २८ तां दृष्ट्वा चिंतयामास त्यात्मनः संगजान्नृपः तेषां सविचरन्मध्ये रा
जा शोकमवाप ह २९ महदाश्चर्यसंयुक्तं ददर्श विपिनं नृपः क्वचिच्छिवारुतं मृण्वन्तुलूकविरुतं तथा ३० तांस्तान्पक्षिगणान् पश्यन्वभ्रामव
नमध्यगः एवं ददर्श गहनं नृपो मध्यगते रवौ ३१ क्षत्तुडभ्यापीडितो राजा इतश्चेतश्च धावति चिंतयामास नृपतिः सैश्वर्यगलकंधरः ३२ मया नु किं
कृतं कर्म प्राप्तदुःखं यदीदृशं मया वैतोषिता देवा यज्ञैः पूजाभिरेव च ३३ तथैव ब्राह्मणादानैस्तोषिता मिष्टभोजनैः प्रजाश्चैव यथाकालं पुत्रवत्य
रिपालिताः ३४ कस्माद्दुःखं मया प्राप्तमीदृशं दारुणं महत् इति चिन्ता परो राजा जगामाथाग्रतो वनं ३५ सुकृतस्य प्रभावेन सरोदृष्टं मनोरमं मानसं स्पर्श
मानं च पद्मिनीपरिशोभितं ३६ कारुण्डवैश्चक्रवाकैराजहंसैश्च नादितं मकरैर्बहुभिर्युक्तमन्यैर्जलचरैर्युतं ३७ समीपे सरसस्तत्र मुनीनामाश्रमान्वहन्
ददर्श राजा लक्ष्मीवानिभिर्भैः शुभशंसिभिः ३८ सव्यात्परतरं चक्षुः प्रास्फुरच्च तथा करः स्फुरितैस्तस्य राज्ञश्च शंसितं शुभलक्षणं ३९ तस्य तीरमुनीन्

ब्र. रा.
१९३

दत्त्वा कुर्वीणान् नैगमं जपं अवतीर्य हयात्तस्मान्मुनीनामग्रतः स्थितः ४० पृथक् पृथक् वंदे स मुनींस्तान् शंसितव्रतान् कृतांजलिपुटो भूत्वा दंडव
च्चप्रणम्य सः ४१ हर्षेण सह ताविष्टो बभूव नृपसत्तमः तमूचुस्तेऽपि मुनयः प्रसन्नोऽस्मि वयंतव ४२ कथय स्वाद्य वैराजन्यं ते मनसि वर्तते रा
जोवाच केयूरमुग्रतपसः किमाख्या भवतामपि ४३ किमर्थं भागता यूयं वदंतु मम तत्त्वतः मुनय उचुः विश्वे देवा वयं राजन् स्नानार्थं मिह
चागताः ४४ मायानिकटमाया त एतस्मात्संच मेहनि अद्य त्वेकादशी राजन् पुत्रदाना मनामतः ४५ पुत्रं ददात्यसौ शकुला पुत्रदा पुत्रमिच्छ
तां राजोवाच एष वै संशयो मत्स्यंस्तस्योत्पादने महान् ४६ यदि तुष्टा भवन्तो मे पुत्रो वै दीयतां तदा मुनय उचुः अस्मिन्नेव दिने राजन् पुत्रदा
नाम वर्तते ४७ एकादशीति विख्याता क्रियतां व्रतमुत्तमं आशीर्वादेन चास्माकं केशवस्य प्रसादतः ४८ अवश्यं तव राजेन्द्र पुत्रप्राप्तिर्भवि
ष्यति इत्येव वचनान्तेषां कृतं राजा व्रतं शक्यं ४९ द्वादश्यां पारणं कृत्वा मुनीन् नत्वा पुनः पुनः आजगाम गृहं राजा राज्ञी गणैः समादधौ ५० मु
नीनां वचनेनैव पुत्रदायाः प्रसादतः पुत्री जातस्तथा काले ते जस्वी पुण्यकर्मकृत् ५१ पितरं तोषयामास प्रजापालो बभूव सः एतस्मात्का
रणाद्राजन्कर्तव्यं पुत्रदा व्रतं ५२ लोकानां च हितार्थाय तवाग्रे कथितं मया एतद् व्रतं तु ये मर्त्याः कुर्वीति पुत्रदाभिधं ५३ तेषां चैव भवेत्पुत्रो-
त्यवश्यं मोक्षभागिनां पठनाच्छ्रवणाद्राज नश्वमेधफलं लभेत् ५४ इति श्रीमद्विष्णु पौषशकुलेकादशीपुत्रदानान्त्यामाहा संपूर्ण
अथ माघकृष्णैकादशीकथा दालभ्य उवाच मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्वीति जंतवः ब्रह्महत्यादिपापैश्च त्वन्यैश्च विविधैर्युताः १

रा. म
११

१९३

परद्रव्यापहाराश्च परव्यसनमोहिताः कथं नायांति नरकां ब्रह्मसद्ब्रह्मिह तत्त्वतः २ अनायासेन भगवन् दानेनाल्पेन केनचित् पापं प्रशमना
यांति येन तद्वत्तुमर्हसि ३ गभस्तिरुवाच साधुसाधु महाभाग गुह्यमेतदुदाहृतं यन्न कस्यचिद्द्वारव्यातं ब्रह्मविष्येव देवतेः ४ तद्
हं कथयिष्यामि त्वया पृष्टो दिजोत्तम ततो माघे तु संप्राप्ते शक्चिस्मातो जितेन्द्रियः ५ कामक्रोधाभिमानेष्वालोभेष्वभ्युत्थवर्जितः देवदे
वं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ६ भूमावपतितं ग्राह्यं गोमयं तत्र मानवः तिलान्मक्षिप्य कार्पासं पिंडकांश्चैव कारयेत् ७ अष्टोत्तरशतं चै
व नाभकार्या विचारणा ततो माघे च संप्राप्ते त्यादौ चैव भवेद्यदि ८ मूले वा कृष्णा पक्षस्यैकादश्यां नियमं ततः गृह्णीयात्सुगुणफलदं विधा
नं तत्र मेशृणु ९ देवदेवं समभ्यर्च्य स्नानातः प्रयतः शक्चिः कृष्णानामानि संकीर्त्य क्षतजृम्भास्तसर्वदा १० रात्रौ जागरणं कुर्याद्रात्रौ होमं च कारये
त् अर्चयेद्देवदेवं शंखचक्रगदाधरं ११ चंदनागरुकपूरैर्नैवेद्यं कुर्यात्तथा संस्मृत्य नाम्ना च ततः कृष्णारव्येन पुनः पुनः १२ कृष्णोर्ध्वे नारिकेलै
श्च ह्यथवा बीजपूरकैः सर्वाभावेऽपि विप्रेन्द्रशस्तं पूगीफलं तथा १३ अर्घ्यं दत्वा विधानेन पूजयित्वा जनार्दनं कृष्णकृष्णकृपालुस्त्वमगतीनां गति
प्रद १४ संसाराणां वमयानां प्रसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन १५ सुब्रह्मण्य नमस्ते सुमहापुरुष पूर्वज गृहाणा धर्ममया द
त्तं लक्ष्म्या सह जगत्पते १६ ततस्तु पूजयेद्दिप्रसुद्धं भद्रं प्रदापयेत् छत्रोपानहवस्त्रैश्च कृष्णो मे प्रीयतामिति १७ कृष्णाधनुः प्रदातव्या यथाश
क्त्या दिजोत्तम तिलपात्रं दिजप्रेषु दद्यात्तत्र विचक्षणाः १८ स्नानप्राशनयोः शस्ताः श्वेताः कृष्णास्तिला मुने तान्प्रदद्यात्प्रयत्नेन यथाशक्त्या दि

ब्र. रा.
१९४

जोत्तम १९ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते तिलस्नायी तिलोद्वर्ती तिलहोमी तिलोदकी २० तिलभुक् तिलदाता च षट् तिलाः पापनाशकाः
नारद उवाच कृष्णकृष्णमहाबाहो नमस्ते भक्तभावन २१ षट् तिलैकादशीभूतकीदृशं फलमश्नुते सोऽपारव्यानं मम ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि यादव
२२ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् यथा वृत्तं दृष्टं तत्कथयामि ते मृत्युलोके पुरात्वासीद्ब्राह्मणी तत्र नारद २३ व्रतचर्यारतो नित्यं देवपूजारता सदा
मासोपवासनिरता मम भक्ता च सर्वदा २४ कृष्णोपवाससंयुक्ता मम पूजापरायणा शरीरं क्लेशितं नित्यमुपवासेर्हि जोत्तम २५ दीनानां ब्राह्म
णानां च कुमारीणां च भक्तितः गृहादिकं प्रयच्छति सर्वकालं महामतिः २६ अति कृच्छ्ररता सा तु सर्वकालेषु वेदिज शूद्रमस्याः शरीरं हि व्रतैः
कृच्छ्रैर्न संशयः २७ अर्थिनं वैष्णवं लोकं कायक्लेशेन वै न या न दत्तमन्नदानं हि येन तृप्तिः परा भवेत् २८ एतज्ज्ञातं मया ब्रह्मन् मृत्युलोकमुपा-
गतः कापिलं रूपमास्थाय भिक्षापात्रेण याचिता २९ ब्राह्मण्युवाच कस्मात्त्वमागतो ब्रह्मन् वदयस्मात्समागतः पुनरेव मया प्रोक्तं देहि भिक्षां
च संदरि ३० तथा कोपेन महता मृत्पिंडस्ताम्रभाजने क्षिप्तो यावत् त्वया देव्या पुनः स्वर्गं गतो द्विज ३१ ततः कालेन महता तापसी स महाव्रता कदाचि-
त्स्वर्गमायाता व्रतचर्या प्रभावतः ३२ मृत्पिंडस्य प्रभावेन गृहं प्राप्तं मनोरमं संजातं चैव विप्रर्षेधान्यकोशविवर्जितं ३३ गृहं यावन्निरीक्षेत न किं-
चित्तत्र पश्यति यावद्गृहादिनिष्क्रान्ता ममांते चागता द्विज ३४ क्रोधेन महता विष्टा इदं वचनमब्रवीत् मया व्रतैश्च कृच्छ्रैश्च त्र्युपवासे रनेकशः
३५ पूजयाराधितो देवः सर्वलोकस्य भावनः न धनं दृश्यते किंचिद्गृहे मम जनार्दन ३६ ततश्चोक्ता मया सा तु गृहं गच्छ यथा गतं आगमिष्यति स्फ-

ए. मा.
११

१९४

तरां कौतूहलसमन्विताः ३७ देवपत्न्यस्तव द्रष्टुं विस्मयेन समन्विताः द्वारं नो द्वाद्नीयं हि षट् तिला पुण्यवाचनात् ३८ एवमुक्ता गता सा तु यदा विमा-
नुषीतदा अत्रांतरं समायाता देवपत्न्यश्च नारद ३९ ताभिश्च कथितं तत्र त्वां द्रष्टुं हि समागताः द्वारमुद्घाटय त्वं पश्यामस्त्वां शतभानने ४० मा-
नुष्युवाच यदि द्रष्टुं मया कार्यं सत्यं वाच्यं विशेषतः षट् तिला वदतं पुण्यं द्वारो द्वादन कारणात् ४१ एकापि तत्र न वदत् षट् तिला व्रतनाशतः
अन्यथा कथितं तत्र द्रष्टव्यमा नुषीमया ४२ ततो द्वारं समुद्घाट्य दृष्ट्वा ताभिश्च मानुषी न देवी न च गंधर्वी नास्फरी च न पन्नगी ४३ दृष्ट्वा पूर्वत-
यानारी ईदृशी सा हि जर्षभ रूपकांति समायुक्ता क्षणेन समपद्यत ४४ धनं धान्यं च वस्त्रादि सुवर्णं रोप्य मेव च सर्वं भवनं संपन्नं षट् तिला-
याः प्रसादतः ४५ अतितृष्णान कर्तव्या विनशाठ्यं विवर्जयेत् आत्मवित्तानुसारेण तिलान्वस्त्रादि दापयेत् ४६ लभते चेवमारोग्यं ततो
जन्म निजन्म नि दारिद्र्यं न च कष्टं न च दोर्भाग्यमेव च ४७ न भवेद्द्वे द्विजश्चैषु षट् तिलायामुपोषणात् अनेन विधिना राजन् तिलदानान्न संशयः
४८ मुच्यते पातकैः सर्वैर्नात्र कार्या विचारणा दानं च विधिना सम्यक् सर्वपापप्रणाशनं ४९ नानर्थः कश्चिन्नायासः शरीरे मुनि सत्तम ५०
इति श्री भविष्योत्तमाष्टकं षट् तिलानाम्नीमाहात्म्यं सं ० अथ माघशुक्ले कादशी कथा सुधिष्ठिर उवाच साधुकृष्ण त्वया प्रोक्ता आदि-
देवजगत्पते स्वेदजा अंडजा श्वेक उद्भिजाश्च जरायुजाः १ तेषां कर्ता विकर्ता च पालकः क्षयकारकः माघस्य कृष्णपक्षे तु षट् तिला कथिता त्व-
या २ शुक्ले चैकादशीया च कथयस्व प्रसादतः किन्नामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ३ श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेन्द्र शुक्ले मा-

ब्र. रा.
१९५

यस्ययाभवत् जयानाम्नीतिविख्यातासर्वपापहरापरा ४ पवित्रायापहंभीचपिशान्चत्वविनाशिनी नैवतस्याव्रतेचीणैमेतत्वंजायतेनृणां ५ नातः
परतराकाचित्यापघ्नीमोक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्वाजनुकर्तव्येयंप्रयत्नतः ६ श्रूयतांराजशार्दूलकथांपौराणिकींशुभां पंकजेचपुराणेस्याम
हिमाकथितोमया ७ एकदानागलोकेवेइंद्रोराज्यंचकारह देवाश्चतत्रसौरव्येननिवसंतिमनोरमे द्यौयूषपाननिरतात्यप्सरोगणसेविताः नंद
नंतुवनंतत्रपारिजातोपशोभितं रमयंतिरमंत्यत्रत्यप्सरोगणैर्भिर्दिवौकसः एकदारममाणोसोदेवेद्रःस्वेच्छयानृप १० नर्तयामासहर्षात्सपंचाशत्को
टिनायिकाः गंधर्वास्तत्रगायंतिगंधर्वःपुष्पदंतकः ११ चित्रसेनश्चतत्रैवचित्रसेनसुतातथा मालिनीतिचनान्मातुचित्रसेनस्यकामिनी १२ मालि
न्यातुसमुत्पन्नःपुष्पवंतीतिनामतः पुष्पदंतस्यपुत्रोवैमाल्यवान्नामनामतः १३ गंधर्वीपुष्पवत्याख्यामाल्यवत्यतिमोहिता कामस्यचशरे-
स्तीक्ष्णोर्विद्धांगीसाबभूवह १४ तयाभावकटाक्षैश्चमाल्यवांस्तुवशीकृतः लावण्यरूपसंपन्नातस्यारूपंनृपश्च १५ बाहूतस्यास्तुकामेन
कंठपाशौकृताविव चंद्रवददंतस्यानयनेश्रवणायते १६ कर्णौतुशोभितौतस्याःकुंडलाभ्यांनृपोत्तम कंबुग्रीवायुतान्चेवादिव्याभरण
भूषिता १७ पीनोन्नतौकुचौतस्यामुष्टिमात्रंचमध्यमं नितंबौविपुलौतस्याविस्तीर्णजघनस्थलं १८ चरणौशोभमानौतौरक्तोत्पलसमद्यु
ती ईदृश्यापुष्पवत्याचमाल्यवानतिमोहितः १९ शक्रस्यपरितोषायनृत्यार्थंतीसमागतौ गायमानौचतौतत्रत्यप्सरोगणसंगतौ २० नश्रु
द्धगानंगायेतांचित्तभ्रमसमन्वितौ बद्धदृष्टितथान्योन्यंकामबाणवशांगतौ २१ ज्ञात्वालेख्यभस्तत्रसंगतमानसंतयोः तालकालक्रियामा

ए. मा.
११

१९५

नलोपाद्वीतावभंजनात् २२ चिंतयित्वा तु मयवानवज्ञातं तथात्मनः कुपितश्च तयोरित्थं शापं दास्यं निदंजगौ २३ धिग्वां पापरतो मूढावाज्ञाभंगक
रोमम युवां पिशाचो भवतां दंपती रूपधारिणौ २४ मृत्युलोकमनुप्राप्तौ भुजानो कर्मणः फलं एवं मयवता शप्तावुभौ दुःखितमानसौ २५ हिमवंत
मनुप्राप्ता विंदशापविमोहितौ उभौ पिशाचतां प्राप्तौ दारुणं दुःखमेव च २६ संतप्तमानसौ तत्र महाकृच्छ्रगतावुभौ गंधरं संचस्पृशं च न जानंतौ वि-
मोहितौ २७ पीडयमानौ तु दाहे न देहपातकरणे च तौ न निद्रां स्वरं प्राप्तौ कर्मणा तेन पीडितौ २८ परस्परं वादमानौ चैरतु गिरिगह्वरं पीडयमा-
नौ तु सीतेन तुषारप्रभवेन तौ २९ दंतघर्षं प्रकुर्वीतौ रोमांचितवपुर्धरौ ऊचे पिशाचः शीतार्तः स्वपत्नीं तु पिशाचिकां ३० किमावाभ्यां कृतं पापम-
त्यंतं दुःखदायकं येन प्राप्तं पिशाचत्वं स्वेन दुष्कृतकर्मणा ३१ नरकं दारुणं मत्वा पिशाचत्वं च गहितं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पापं नैव समाचरेत्
३२ इति चिंतापरो तत्र त्रह्यास्तां दुःखेन कर्षितौ देवयोगान्तयोः प्राप्तौ माघस्यैकादशीसिता ३३ जैयानां भीतिविरव्याता तिथीनामुत्तमा ति-
थिः तस्मिन् दिने तु संप्राप्ते ता वाहारविवर्जितौ ३४ आसाते तत्र नृपते जलपानविवर्जितौ न कृतौ जीवघातश्च न पत्रफलभक्षणं ३५ अश्वत्थ-
स्य समीपे तु पतितौ दुःखसंयुतौ रविरस्तगतौ राजनृतथेव स्थितयोस्तयोः ३६ प्राप्तौ चैव निशाघोरा दारुणा शीतधारिणी वेपमानौ तु तौ त-
त्र हिमेन च जडीकृतौ ३७ परस्परेण संलग्नौ गात्रयौ भुजयोरपि न निद्रां न रतिं तत्र न तौ सौख्यमविंदतौ ३८ एवं तौ राजशार्दूलशापेन द्रस्य-
पीडितौ इत्थं तयोर्दुःखितयोर्निर्जगाम तदा निशा जयायास्तु प्रतेची रोरात्रौ जागरणे कृते ३९ तयोर्ब्रतप्रभावेन यथाह्योसी च यथाष्टपु

ब्र. रा.
१९६

द्वादशीदिवसे ग्रासेनाभ्याचीर्णेजयाव्रते ४० विष्णोः प्रभावान्नृपतेः पिशाचत्वं तयोर्गतं पुष्पवंतीमाल्यवांश्च पूर्वस्त्रीषो बभूवतुः ४१ पुरा
तनस्मेहयुतौ पूर्वालंकारसंयुतौ विमानमधिरूढौ तावत्सरो गणसेवितौ ४२ स्तूयमानौ तु गंधर्वैस्तु बरुप्रसुरैस्तथा हावभावसमायुक्तौ
गतौ नाके मनोरमे ४३ देवेंद्रस्याग्रतो गत्वा प्रणामं चक्रतुर्मुदा तथाविधौ तु तोदस्वामयवान्विस्मितौ ब्रवीत् ४४ इन्द्र उवाच वदतं केन पुण्ये
न पिशाचत्वं विनिर्गतं समशापवशं प्राप्तौ केन देवेन मोचितौ ४५ माल्यवानुवा ० वासुदेव प्रसादेन जयायाः सुव्रतेन च पिशाचत्वं ग-
तं स्वामिन्सत्यं भक्तिप्रसादतः ४६ इति श्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्युवाच करेश्वरः पवित्रोपावनौ जातौ वंदनीयौ ममापि च ४७ हरिवासरकर्तारौ
विष्णुभक्तिपरायणौ हरिभक्तिरताये च शिवभक्तिरतास्तथा ४८ अस्माकमपि ते मर्त्याः पूज्या वंद्यान संशयः विहरस्व यथासौ रव्यं पुष्प
वत्यासुरालये ४९ एतस्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्यो हरिवासरः जयाव्रतं तुराजेंद्र ब्रह्म हत्यापहारकं ५० सर्वदानानि दत्तानि यज्ञास्तेन कृतान् नृप स
र्वतीर्थेषु स्नानतः कृतं येन जयाव्रतं ५१ यः करोति नरो भक्त्या श्रद्धया युक्तो जयाव्रतं कल्पकोटिशतं यावदेकं वै मोदते ध्रुवं ५२ पठनाच्छ्रवणा
द्राजन्निष्ठो मफलं लभेत् ५३ इति श्रीभ० माघशकु० जयामाहात्म्यं सं० अथ फाल्गुन कृष्णोकादशी कथा युधिष्ठिर उ० फाल्गुनस्यासि-
ते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् वासुदेव प्रसादेन कथयस्व प्रसादतः १ श्रीकृष्ण उ० कथयिष्यामि राजेंद्र कृष्णाया फाल्गुनी भवेत् विजयेति च
सा प्रोक्ता कर्तृणां जयदासदा तस्याश्च व्रतमाहात्म्यं सर्वपापहरं परं नारदः परिपश्यच्छ्रद्धायां कमलासनं फाल्गुनस्यासिते पक्षे विज-

ब्र. रा.
१९६

१९६

यानामयातिथिः तस्याव्रतं सरश्रेष्ठकथयस्वप्रसादतः ४ इति पृष्ठो नारदेन प्रत्युवाच पितामहः ब्रह्मोवाच शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पापहरां प
रां ५ पुरातनं व्रतं तद्येतत्पवित्रं पापनाशनं यन्न कस्यचिद्व्यातं मये तद्विजयाव्रतं ६ जयं ददाति विजयाव्रतं चैव न संशयः रामस्तपोवनं यातो
वर्षाण्येव चतुर्दश ७ न्यवसत्येव वदथा तु ससीतश्च सलक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः ८ रावणेन हता भार्या सीतानां भीतपत्स्विनी
तेन दुःस्वेन रामो सोमो ह मभ्यागतस्तदा ९ अमंजटा युषं तत्र ददर्श विगता युषं कबंधो निहतः पश्चात् भ्रमता रण्यमध्यतः १० राज्ञे विशाप्य
तत्सर्वं सोपि मृत्युवशगतः सग्रीवेण समं सरव्यामर्जयन् समजायत ११ वानराणामनीकानिरामार्थं संगतानिवै ततो हनुमता दृष्ट्वा लंकोद्याने
तु जानकी १२ रामसंज्ञापनं तस्यै दत्तं कर्म महत्कृतं समेत्य रामेण पुनः सर्वं तत्र निवेदितं १३ अथ श्रुत्वा रामचंद्रो वाक्यं चैव हनुमतः सग्री-
वानुमते चैव प्रस्थानं समरोचयत् १४ सगत्वा वानरेः सार्द्धं तीरं नदनदीपतेः दृष्ट्वाब्धिदुस्तरं रामो विस्मितो भूतकपिप्रियः १५ प्रोत्फुल्लोच-
नो भूत्वा लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् सोमित्रे केन पुण्येन तीर्यते वरुणालयः १६ अगाधसलिलः पूर्णो निकैर्मभिः समाकुलः उपायं नैव यश्या-
मिये नैव सतरो भवेत् १७ लक्ष्मण उवाच आदिदेवस्त्वमेवासि पुराणपुरुषोत्तमः बकदालभ्यो मुनिश्चान्वर्तते दीपमध्यतः १८ अ-
स्मात्स्थानाद्योजनार्थमाश्रमस्तस्य राघव अनेन दृष्टा ब्रह्माणो बहवोरघुनंदन १९ तं पृच्छन्नात्वा राजेंद्र पुराणमृषिपुंगवं इति वाक्यं ततः
श्रुत्वा लक्ष्मणः स्याति शोभनं २० जगाम राघवो द्रष्टुं बकदालभ्यं महा मुनिं प्रणवां मुनिं सूर्यारामो विष्णुमिवामरः २१ मुनिर्ज्ञात्वा ततो रा

मंपुराणपुरुषोत्तमं केनापिकारणेनैव प्रविष्टं मानुषीतनुं २२ उवाच सन्नपिस्तत्र कुतोरामतवागमः राम उवाच त्वत्प्रसादादहो विप्रवरुणाल
यसान्निधिं २३ आगतोऽस्मि ससैन्यो बलं कांजेतुं सराक्षसीं भवतश्चानुकूल्येन तीर्यते धिर्यथा मया २४ तमुपायं वद मुने प्रसादं कुरु स ब्रत
एतस्मात्कारणादेव द्रष्टुं त्वाहमुपागतः २५ मुनिरुवाच कथयिष्याम्यहं रामव्रतानामुत्तमव्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्ते भविष्यति २६ लं
कां जिह्वा राक्षसांश्च दीर्घां कीर्तिमवाप्स्यसि एकाग्रमान सो भूत्वा व्रतमेतत्समाचर २७ कालगुनस्यासिते पक्षे विजये कादशी भवेत् तस्याव्रते क
ते रामविजयस्ते भविष्यति २८ निःसंशयं समुद्रं च तरिष्यसि सवानरः विधिस्तु श्रूयतां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः २९ दशमी दिवसे प्राप्ते कुंभमे-
कं च कारयेत् हैमं वाराजतं वा पिताम्बं वा पथमृन्मयं ३० स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं सपल्लवं तस्योपरि न्यसेद्देवं हैमं नारायणं प्रभुं ३१
एकादशी दिने प्राप्ते मातः स्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं गंधमाल्यानुलेपनैः ३२ दाडिमैर्नारिकेरैश्च पूजयेच्च विशेषतः सप्तधा-
न्यान्यधस्तत्र च वानुपरिविन्यसेत् ३३ गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुंभाग्रे तद्दिने रामनीयते भक्तिभावतः ३४ रात्रौ जागरणं तत्र
तस्याग्रे कारयेद्बुधः द्वादशी दिवसे प्राप्ते मातं उच्यते दयं प्रति ३५ नीत्वा कुंभं जलोद्देशे नद्यां प्रस्त्रवणे तथा तडागे स्थापयित्वा वा पूजयि-
त्वा यथाविधि ३६ दद्यात्सं देवतं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे कुंभेन सह राजेन्द्र महादानानि दापयेत् ३७ अनेन विधिना रामयूथपैः सह संग-
तः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्ते भविष्यति ३८ इति श्रुत्वा क्वचोरामो यथोक्तमकरोत् तथा कृते व्रते स विजयी बभूव रघुनंदनः ३९ अनेन

विधिनाराजनयेकुर्वन्तिनराव्रतं इहलोकेजयस्तेषांपरलोकस्तथाक्षयः ४० एतस्मात्कारणात्पुत्रकर्तव्यंविजयाव्रतं विजयायाश्चमाहात्म्यं
सर्वकिल्बिषनाशनं ४१ पठनाच्छ्रवणान्नस्यवाजपेयफलंलभेत् ४२ इतिश्रीस्कंदपुराणेफाल्गुनक०विजयामाहात्म्यंसमाप्तं अथफा-
ल्गुनशुक्लेकादशीकथा मांघातोवाच वदब्रह्मन्महाभागयेनश्रेयोभवेन्मम ईदृग्ब्रूहिब्रह्मयोनेयद्यनुग्रहतामयि १ सरहस्यंसेतिहासं
तानामुत्तमंव्रतं वसिष्ठउवाच कथयाम्यधुनातुभ्यंसर्वव्रतफलप्रदं २ आमलक्याव्रतंराजन्महापातकनाशनं मांक्षदंसर्वलोकानांगोसह-
स्रफलप्रदं ३ अन्नैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनं यथामुक्तिमनुप्राप्तोव्याधोहिंसासमन्वितः ४ वैदिशंनामनगरंरुद्रपुष्टजनावृतं ब्रा-
ह्मणेःक्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चसमलंकृतं ५ रुचिरंनृपशार्दूलब्रह्मघोषनिनादितं ननास्तिकोदुष्कृतिकस्तस्मिन्पुरवरेसदा ६ तत्रसो-
मान्वयोरजाविरव्यातःशासबिंदुकः राजचैत्ररथोनामधर्मात्मासत्यसंगरः ७ नागायुतबलःश्रीमान्शस्त्रशास्त्रार्थपारगः तस्मि-
न्शासतिधर्मज्ञेधर्मात्मनिधिराप्रभो ८ कृपणोनेवकुत्रापिदृश्यतेनेवनिर्धनः सुकालःक्षेममारोग्यंतस्मिन्राज्यंप्रशासति ९
विष्णुभक्तिरतालोकास्तस्मिन्पुरवरेसदा हरिपूजारताश्चैवराजाचापिविशेषतः १० नशुक्लांनेवकृष्णांरुद्रादशीभुंजतेजनाः सर्वध-
र्मान्परित्यज्यहरिभक्तिपरायणाः ११ एवंसंवत्सराजगुर्बहवीराजसत्तम जनस्यसौख्ययुक्तस्यहरिभक्तिरतस्यच १२ अथकालेन
संप्राप्ताद्वादशीपुण्यसंयुता फाल्गुनस्यसितेपक्षेनाम्नाध्यामलकीस्मृता १३ तामवाप्यजनाःसर्वेबालकाःस्थविरानृप नियमंचो

ब्र. रा.
१९८

पवासंच सर्वेचक्रुर्नराविभो १४ महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले तत्र देवालये राजालोकयुक्तो महामनुः १५ पूर्णकुंभमवस्थाप्य छ-
त्रोपानहसंयुतं पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधाधिवासितं १६ दीपमालान्वितं चैव जामदग्न्यसमन्वितं पूजयामासु रेव्यग्राध्यात्रीचमुनिभि-
र्जनाः १७ जामदग्न्यनमस्तेस्तुरेणुकानंदवर्धन आमलकीकृतच्छायभुक्तिमुक्तिवरप्रद १८ धात्रिधातुसमुद्भूते सर्वपातकनाशि-
नि आमलकीनमस्तुभ्यं गृहाणाध्यादकं मम १९ धात्रिब्रह्मस्वरूपासित्वंतुरामेण पूजित्वा प्रदक्षिणाविधानेन सर्वपापहराभव २०
तत्र जागरणं च क्रुर्जनाः सर्वस्वभक्तितः एतस्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः २१ क्षुधाश्च मपरिव्याप्तो महामारेण पीडितः कु-
टुंबार्थं जीवयाती सर्वधर्मबहिष्कृतः २२ जागरंतत्र सोपश्यदामलक्यां क्षुधान्वितः दीपमालाकुलं ह स्नानं त्रैवनिषसादसः २३ किमेत-
दितिसंचित्य प्राप्तो विस्मयतां भृशं ददर्श कुंभं तत्र स्थं देवं दामोदरं तथा २४ ददर्श मिलकी वृक्षं तत्र स्थं श्वैव दीपकान् वैष्णवं च तथारव्या-
नं स्रष्ट्रावपठतां नृणां २५ एकादश्यां श्वमाहात्म्यं स्रष्ट्रावक्षधितोपि सन् जाग्रतस्तस्य साराभिर्गताविस्मितचेतसः २६ ततः प्रभातसमये
विविश्चुर्नगरं जनाः व्याधोपि गृहमागत्य बुभुजे प्रीतमानसः २७ ततः कालेन महता व्याधः पंचत्वमागतः एकादश्याः प्रभावेन रात्रौ-
जागरणेन च २८ राज्यं प्रपेदे स महच्चतुरंगबलान्वितं जयंतीनामनगरी तत्र राजा विदूरथः २९ तस्मात्सतनयोजज्ञेनाम्नावसरथो बली-
चतुरंगबलोपेतो धनधान्यसमन्वितः ३० दशायुतानि ग्रामाणां बुभुजे भयवर्जितः तेजसादित्यसदृशः कांत्याचंद्रसमप्रभः ३१ परा

ए. मा.
११

१९८

क्रमेविष्णुसमः क्षमयापृथिवीसमः धार्मिकः सत्यवादी च विष्णुभक्तिपरायणः ३२ ब्रह्मज्ञः कर्मशीलश्च प्रजापालनतत्परः यजते-
 विविधानुयज्ञान् सराजापरदर्पहा ३३ दानानिविविधान्येव प्रददाति च सर्वदा एकदा मृगयायातो देवान् मार्गपरिच्युतः ३४ नदिशो नैव-
 विदिशो वै तितत्र महीपतिः उपधाय च दोर्मूलमेकाकी गहने वने ३५ श्रान्तश्च क्षुधितो त्यंतं संविवेश महीपतिः अत्रांतरे न्लेच्छगणाः प-
 र्वतांतरवासभुक् ३६ आययौ तत्र यत्रास्ते राजा परबलार्दनः कृतवैरास्तु ते राजा सर्वदेवोपतापिताः ३७ परिवार्यत तस्तस्थुराजानं
 भूरिदक्षिणं हन्यतां हन्यतां चायं पूर्ववैरविरुद्धधीः ३८ अनेन निहताः पूर्वपितरोऽप्रातरः सुताः पौत्राश्च मागिनेयाश्च मातुलाश्च नि-
 पातिताः ३९ निष्कासिताश्च स्वस्थानादिदिक्षिमाश्च दिशो दश एतावदुत्क्राते सर्वे तत्रेन हंतुमुद्यताः ४० पाशैश्च पट्टि-
 शैः रवद्वैर्वा णीर्धनु-
 षिसंस्थितैः सर्वतोरिगणास्ते च राजानं हंतुमुद्यताः ४१ सर्वाणि शस्त्राणि समाद्वंति न वै शरीरे प्रविशंति तस्य ते चापि सर्वहत शस्त्रसंघाम्ले-
 च्छा बभूवुर्गतदेहजीवाः ४२ यदापि चलितं तत्र न शो कुस्तेरयो भृशं शस्त्राणि कुंठितां जग्मुः सर्वेषां हतचेतसां ४३ दीना बभूवुस्ते सर्वे ये तं हं-
 तुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य राज्ञः शरीरतः ४४ निःसृता प्रमदाद्येका सर्वा वयवशो भ्रष्टा दिव्यगंधसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिता
 ४५ दिव्यमाल्यांबरधरा भृकुटीकुटिलानना स्फुलिंगाभ्यां च नेत्राभ्यां पावकं वमती बहु ४६ चक्रोद्यतकरा नैव कालरात्रिरिवापरा अभ्य-
 धावत संक्रुद्धान् म्लेच्छान् त्यंतदुःखितान् ४७ निहताश्च यदा म्लेच्छास्ते विकर्मरतास्तथा ततो राजा विबुधः स नृददर्शमहद्भुतं ४८ हतान् म्लेच्छ-

ब्र-रा-
१९९

गणदहाराजाहर्षमवापसः इहकेनहतान्स्तेच्छाअत्यंतवेरिणोमम ४९ केनचेदंमहत्कर्मकृतमस्माद्वितार्थिना एतस्मिन्नेवकालेतुवागुवा
चाशारारिणो ५० तंस्थितंनृपतिंदृष्ट्वानिकामंविस्मयान्वितं शरणंकेशवादन्योनास्तिकोपिद्वितीयकः ५१ वनात्तस्मात्सकुशलीस।
मायातोपिभूमिभुक् राज्यंचकारधर्मात्माधरायांदेवतेशवत् ५२ वसिष्ठउवाच तस्मादामलकीराजनृयेकुर्वन्तिनरोत्तमाः तेषांतिवेषा
वलोकंनान्नकार्याविचारणा ५३ इतिश्रीब्रह्मा०फाल्गुनशुक्लेकादशीमाहात्म्यंसंपूर्णं अथचैत्रकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच
फाल्गुनस्यसितेपक्षेश्रुतासामलकीमया चैत्रस्यकृष्णपक्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् १ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजेन्द्रवक्ष्यामिअज्ञात-
पापनाशनं यल्लोमशोब्रवीत्स्पृष्टोमांधात्राचक्रवर्तिना २ मांधातोवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामिलोकानांहितकाम्यया चैत्रमास्यसि-
तेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् ३ कोविधिःकिंफलंतस्याःकथयस्वप्रसादतः लोमशउवा० श्रूयतांराजशादूलकामदांसिद्धिदांतथा
कथांविचित्रांशुभदांपापहोर्धर्मदायिनीं ४ पुराचैत्ररथोद्देशोअप्सरोगणसेविते वसंतसमयेप्राप्तेपुष्पैराकुलितेवने ५ गंधर्व
कन्यास्तत्रैवरमंतिसहकिन्नरेः पाकशासनमुरव्याश्चक्रीडंतैचदिवौकसः ६ नापरंसंदरंकिंचिद्वनाचैत्ररथादनं तस्मिन्वनेतुमुनय-
स्तपंतिवहुलंतपः ७ सहदेवैस्तुमघवारमतेमधुमाधवौ एकोमुनिवरस्तत्रमेधावीनामनामतः ८ अप्सरास्तमुनिवरंमोहनायोपच-
क्रमे मंजुघोषेतिविरव्याताभावंतस्यविचिन्वती ९ कोशमात्रंस्थितातस्यभयादाश्रमसन्निधौ गायंतीमधुरंसाधुपीडयंतीविपंचिकां १०

ए.मा-
११

१९९

गायंतीतामथालोक्य पुष्पचंदनवेष्टितां कामोपिविजयाकांक्षीशिवभक्तं मुनीश्वरं ११ तस्याः शरीरसंसर्गं शिववैरमनुस्मरन् तुल्यश्रुवो
धनुकोटीगुणंकृत्वा कटाक्षकं १२ मार्गणोनयने कृत्वा पक्षयुक्तो यथाक्रमं कुर्वीकृत्वा पटकुटीविजयायोपसंस्थितः १३ मंजुघोषाभवत्तत्र
कामस्यैव वस्तुथिनी मेधाविनं मुनिं हृत्वा सापिकामेन पीडिता १४ यौवनोद्भिन्नदेहो सोमेधाव्यतिविराजते सितोपवीतसहितो दंडीस्मरइवाप
रः १५ मेधावीवसतिस्मासोऽव्यवनस्याश्रमे श्रमे मंजुघोषास्थिता तत्र हृत्वा तं मुनिपुंगवं १६ मदनस्य वशं प्राप्ता मंदं मंदमगायत रणाद्वल-
यसंयुक्ता सिंजन् नूपुरमेखला १७ गायंती भावसंयुक्तां विलोक्य मुनिपुंगवः मदनेन ससैन्येन नीतो मोहवशे बलात् १८ मंजुघोषासमा
गम्य मुनिं हृत्वा तथा विधं हावभावकटाक्षेस्तु मोहयामास चांगना १९ अधः संस्थाप्य वीणां सा स स्वजेत मुनीश्वरं वल्लीवाकुलिता वृक्षे
वातवेगेन वेपिता २० सोऽपि रमेतया सा द्वैमेधावी मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वनोद्देशे हृत्वा तद्देहमुत्तमं २१ शिवतत्त्वं गतं तस्य कामतत्त्ववशं गतः
न निशान्तिं दत्तं सोऽपि रमन् जानाति का मुकः २२ बहुलश्च गतः कालो मुनेराचारलोपकः मंजुघोषादेव लोकं गमना योपचक्रमे २३ गच्छंती प्र-
त्युवाचाथ रमते मुनिपुंगवः आदेशो दीयतां ब्रह्मस्वधाम गमनाय मे २४ मेधाव्युवाच अद्यैव त्वं समायाता प्रदोषादौवरानने यावत्प्रभा
तसंध्यास्यान्नावत्तिष्ठ ममांतिके २५ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं भयभीता बभूव सा पुनर्वैरमयामास तं मुनिं क्रुपिसत्तमं २६ मुनिशापभयाद्भीता
बहुलान्परिवत्सरान् वर्षाणां पंचपंचाशच्छतं मासान् दिनत्रयं २७ सारे मे मुनिना तेन निशार्थमिव चाभवत् सा च तं प्रत्युवाचाथ तस्मिन्काले ग

ते मुनिं आदेशो दीयतां ब्रह्म नृगंतव्यं स्वर्गहेमम मेधाव्युवाच प्रातः कालो धुने वास्ते श्रूयतां वचनं मम कुर्वे संध्यां दिने यावत्तावत्वं वै स्थि-
 रा भव २९ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा भयं न च समाकुला स्मितं कृत्वा तु सा किंचित्प्रत्युवाच स विस्मिता ३० अप्सरा उ० कियत्प्रमाणा विप्रे
 द्रव संध्यागतानवा मयि प्रसादं कृत्वा तु गतः कालो विचार्यतां ३१ इति तस्या वचः श्रुत्वा विस्मयोत्फुल्ललोचनः संध्यात्वाह द्रविषेन्द्रः
 प्रमाणमकरोत्तदा ३२ समाश्रित सप्तपंचाशद्गता मम तया सह नेत्राभ्यां विस्फुलिंगान्समुच्चमानो तकोपनः ३३ कालरूपां चतान्द-
 स्वा तपसः क्षयकारिणी दुःखार्जितं मम तपो नीतं तदनया क्षयं ३४ सकंपोष्टो मुनिस्तत्र प्रत्युवाचा कुलेन्द्रियः सतांशां शापमे-
 धावी त्वं पिशाची भवेति च ३५ धिक्त्वां पापे दुराचारे कुलदेपात्त कप्रिये तस्य शापेन सादग्धा विनया वनता स्थिता ३६ उवाच-
 वचनं सफ्रुः प्रसादं वांछी मुनिं प्रसादं कुरु विप्रेन्द्र शापस्यानुग्रहं कुरु ३७ सतां संगौ हि फलति वचोभिः सप्तमे पदे त्वया सह म-
 म ब्रह्म नृगताः स बहवः समाः ३८ एतस्मात्कारणात् स्वामिन् प्रसादं कुरु स ब्रत मुनिरुवाच शृणु मे वचनं भद्रेशापा अनुग्रहकारकं
 किं करोमि त्वया पापे क्षयं नीतं महत्तपः ३९ चैत्रस्य कृष्णपक्षे या भवदेकादशी शुभमा पापमोचनिकानाम सर्वपापक्षयं करी ४०
 तस्या व्रते कृते सफ्रु पिशाचत्वं प्रयास्यति इत्युक्त्वा तां समेधा वीजगा मपि तुराश्रमं ४१ तमागतं समा लोक्य वचनं प्रत्युवाच ह कि-
 मेतद्दिहितं पुत्रत्वया पुण्यक्षयः कृतः ४२ मेधाव्युवाच पापं कृतं महत्तातरमि ताचाप्सरा मया प्रायश्चित्तं ब्रूहि तातयेन पापक्षयो भ

वेत् ४३ च्यवन उ० चैत्रस्य चासिते पक्षे नाम्ना वै पापमोचनी अस्या व्रते कृते पुत्रपापराशिः क्षयं व्रजेत् ४४ इति श्रुत्वा । ततुर्वाच्यं कृ-
 तं तेन व्रतोत्तमं गतं पापं क्षयं तस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ४५ सोऽप्येवमंजुघोषाच कृत्वा तद्व्रतमुत्तमं पिशाचं त्वविनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्र-
 तात् ४६ दिव्यरूपधरा सापिगतानां कंवराप्सरा लोमशा उ० इत्थं भूतप्रभावं हि पापमोचनिका व्रतं ४७ पापमोचनिकां राजन्ये कुर्वीति च मा-
 नवाः तेषां पापं च यत्किंचित् तत्सर्वं क्षयतां व्रजेत् ४८ पठनाच्छ्रवणाद्वा जन्तुगोसहस्रफलप्रदा ब्रह्महा हेमहारी च सगरापो गुरुतल्पगः व्रतस्य चा-
 स्य करणात् पापमुक्ता भवन्ति ते बहु पुण्यप्रदं ह्येतत् करणाद् व्रतमुत्तमं ५० इति श्री भ० चैत्रकृष्णपापमोचनीकानामैकादशीमांस० अथ चे-
 त् शक्यं लेकादशी कथा सूत उवाच देवकी नंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं हरिं नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि महापातकहानि तु यदुधिष्ठिराय कृष्णेन कथि-
 तानि महात्मना एकादशी महात्म्यानि नाना पापहराणि च २ अष्टादशपुराणेष्वपि विविच्य स महात्मना चतुर्विंशतिसंख्यानि नानाख्याने-
 र्युतानि च ३ तानि वक्ष्यामि भो विप्राः शृणु ध्वं स समाहिताः युधिष्ठिर उ० वासुदेवनमस्तुभ्यं कथयस्व न माग्रतः ४ चैत्रस्य शक्यं लेकादशी तु किं-
 न्नामैकादशी भवेत् श्रीकृष्ण उ० शृणु ध्वं कमनाराजन् कथामेकां पुरातनीं ५ वसिष्ठोऽयमकथयत् प्राग्दिलीपाय पृच्छते दिलीप उवाच भग-
 वन् श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ६ चैत्रमासि सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् वसिष्ठ उवाच साधु पृष्ठं नृप श्रेष्ठ कथयामि तवाग्रतः
 चैत्रस्य शक्यं लेकादशी तु कामदानां मनामतः ७ एकादशी पुण्यतमा पापैर्धनदवानला शृणु राजन् कथामेतां पापघ्नीं पुनर्दायिनीं ८ पुराणे

घ. रा.
२०१

गिपुरे रम्ये हे मरुत विभूषिते पुंडरीक मुखानागानिवसंति मदोत्कटाः ९ तस्मिन्पुणे पुंडरीको राजा राज्यं करोति च गंधर्वैः किन्नरैश्च
वल्गुप्सरोभिः सुसेव्यते १० वराप्सरा तु ललिता गंधर्वो ललितस्तथा उभो रागेण संयुक्तौ दंपती कामपीडितौ ११ रेमा ते स्वगृहे रम्ये धनधा-
न्ययुते सदा ललिता यास्तु हृदये पतिर्वसति सर्वदा १२ हृदये तस्य ललितानित्यं वसति भामिनी एकदा पुंडरीकाद्याः कीडंति सदसि स्थि-
ताः १३ गीतमानं प्रकुरुते ललितो दयितां विना पदबंधं स्वलज्जिह्वो बभूव ललिता स्मरन् १४ मनो भावं विदित्वा स्य कर्कोटी नागसत्तमः
पदबंधं च्युतिं तस्य पुंडरीके न्यवेदयत् १५ स शापललितं तत्र मदनातुरचेतसं राक्षसो भवदुर्बुद्धौ ऋच्यादः पुरुषादकः १६ यतः पत्नी वशो जातो
गायमानो ममाग्रतः वचनान्तस्य राजेन्द्र रक्षो रूपो बभूव ह १७ रोदानो विरूपाक्षो दृष्ट्वा भ्रात्राभयं करः बाहू योजनविस्तीर्णौ मुखं कंदरसन्निभं
१८ चंद्रसूर्यनिभेनेत्रे ग्रीवा पर्वतसन्निभा नासारं धेतुं विवरे अधरो योजनार्धको १९ शरीरं तस्य राजेन्द्र उच्छ्रितं योजनाष्टकं ईदृशो राक्षसः सो
भूतभुजानः कर्मणः फलं २० ललिता तमथालोक्य स्वपतिं विकृता कृतिं चिंतयामास मनसा दुःखेन महता दिता २१ किं करोमि ह गच्छामि प-
तिः पापेन पीडितः इति संस्मृत्य मनसान् शर्मलभते तु सा २२ चचार पतिना सार्द्धं ललिता गहने वने बभ्रास विपिने दुर्गे कामरूपः सराक्षसः
२३ निर्घृणः पापनिरतो विरूपः पुरुषादकः न सरवलभते रात्रौ न दिवा पापपीडितः २४ ललिता दुःखिता त्रीवपतिं हृत्वा तथा विधं प्रमंतीते
न सार्धं सारुदंती गहने वने २५ कदाचिदगमद्विध्य शिरवरे बहुकोतुके ऋष्यशृंगमुने स्तत्र हृत्वा श्रमपदं शतं २६ शीघ्रं जगाम ललिता विनयाव

ए. मा.
११

२०१

नतास्थिता प्रत्यवाचमुनिर्दृष्ट्वा कात्वंकस्यसुताशुभे २७ किमर्थं हि समायातासत्यं वदममाग्रतः ललितोवाच वीरधन्वेति गंधर्वः सु
तातस्य महात्मनः २८ ललितां नाम मां विद्धि पत्युर्धमिह चागतां भर्ता मे शापदोषेण राक्षसो भून्महामुने २९ रौद्ररूपो दुराचारस्तं दृष्ट्वा नास्ति
मे सुखं सांप्रतं शाधि मां ब्रह्मन्मायाश्चित्तं वद प्रभो ३० येन पुण्येन विप्रेन्द्राक्षसत्वादिमुच्यते ऋषिरुवा ० चैत्रमासस्य रंभोरुशक्लपक्षस्य
सांप्रतं ३१ कामदेकादशीनाम्नायाकृता कामदानृणां कुरुष्वतद्भर्ता भद्रे विधिपूर्वमयोदितं ३२ तस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तत्स्वभर्तृप्रदीयतां द
त्ते पुण्ये क्षणात्तस्य शापदोषः प्रशाम्यति इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं ललिता हर्षिता भवत् उपोष्ये कादशीं राजन् द्वादशीं दिवसे तदा ३४ वि
प्रस्ये वसमीपे तु वासुदेवाग्रतः स्थिता वाक्यमूचे तु ललिता स्वपत्युस्तारुणाय वै ३५ मेया तु यद्भर्ता चीर्णं कामदाया उपाषणं तस्य पुण्यं प्र
भावेन गच्छत्वस्य पिशाचता ३६ ललिता वचनादेव वर्तमानो पितृक्षणे गतपापः स ललितो दिव्यदेहो बभूव ह ३७ राक्षसत्वं गतं तस्य प्राप्नोति गंधर्वं
पुनः हेमरत्नसमाकीर्णं रे मे ललितया सह ३८ तौ विमानसमारूढौ पूर्वरूपाधिकावुभौ दंपती चापि शोभेतां कामदायाः प्रभावतः ३९ इति ज्ञा
त्वा नृपश्चेष्टुर्कर्तव्येषां यत्नतः लोकानां च हिताय यत्नवाग्रे कथिता मया ४० ब्रह्महत्यादिपापघ्नी पिशाचत्वविनाशिनी नातः परतरा काचि
न्मेलोक्ये स चराचरे ४१ पठनाच्छ्रवणाद्वापि वाजपेयफलं लभेत् इति श्रीवाराहपुराणे चैत्रशु० कामदानां मेकादशीमाहात्म्यं समाप्तं अथ
वैशारवकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उ० वैशारवस्यासिते पक्षे किन्नामेकादशी भवेत् महिमानं कथय मे वासुदेव नमोऽस्तुते १ श्री

कृष्ण उवाच सौभाग्यदायिनी राजनिहलोके परत्र च वैशारव कृष्णपक्षे तु नाम्ना चैव वरूथिनी २ वरूथिन्या व्रते नैव सौख्यं भवति
 सर्वदा पापहानिश्च भवति सौभाग्यप्राप्तिरेव च ३ दुर्भागपि करोत्येनां स्त्री सौभाग्यमवाप्नुयात् लोकानां चैव सर्वेषां भुक्तिमुक्ति
 प्रदायिनी ४ सर्वपापहरा नृणां गर्भवासनि कृतनी वरूथिन्या व्रते नैव मां धाता स्वर्गतिं गतः ५ धुंधुमारादयश्चान्ये राजानो बहव
 स्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान् भवः ६ दशवर्षसहस्राणि तपस्तप्यति यो नरः तत्तुल्यं फलमाप्नोति वरूथिन्या व्रतादपि
 ७ श्रद्धावान्यस्तु कुरुते वरूथिन्या व्रतं नरः वाञ्छितं लभते सोऽपि इह लोके परत्र च ८ पवित्रापावनीत्येषा महापातकनाशिनी भु
 क्तिमुक्तिप्रदायिनी कर्तृणां नृपसत्तम ९ अश्वदानान् नृपश्चैव गजदानं विशेषतः गजदानाद्भूमिदानं तिलदानं ततोधिकं १० ततः सु
 वर्णदानं तु अन्नदानं ततोधिकं अन्नदानात्परदानं न भूतं न भविष्यति ११ पितृदेवमनुष्याणां तृप्तिरन्नेन जायते तत्समं कविभिः
 प्रोक्तं कन्यादानं नृपोत्तम १२ धेनुदानं च तत्तुल्यमित्याह भगवान् स्वयं प्रोक्तेभ्यः सर्वदानेभ्यो विद्यादानं विशिष्यते १३ तत्फलं समवा
 प्नोति नरः कृत्वा वरूथिनी कन्यावित्तेन जीवन्ति ये नराः पापमोहिताः १४ ते नरा नरकं यांति यावदाभूतसंप्लवं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 न ग्राह्यं कन्यकाधनं १५ यश्च गृह्णाति लोभेन कन्यां क्रीत्वा च तद्धनं सोऽन्यजन्म निराजं द्रौतुर्भवाति निश्चितं १६ कन्यावित्तेन यो दद्या
 द्यथा शक्तिस्त्वं कृतां तत्पुण्यं संख्यां कर्तुं हि चित्रगुप्तो भवत्यलं १७ तत्फलं समवाप्नोति नरः कृत्वा वरूथिनी कांस्यं मांसं मसूरान्नं-

[OrderDescription]
,CREATED=27.07.20 15:42
,TRANSFERRED=2020/07/27 at 16:36:14
,PAGES=371
,TYPE=STD
,NAME=S0003387
,Book Name=M-2820-VRATRAJ
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF

FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF

FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF

FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF

FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF

FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF

FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF

FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
,FILE212=00000212.TIF

FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF

FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,FILE232=00000232.TIF
,FILE233=00000233.TIF
,FILE234=00000234.TIF
,FILE235=00000235.TIF
,FILE236=00000236.TIF
,FILE237=00000237.TIF
,FILE238=00000238.TIF
,FILE239=00000239.TIF
,FILE240=00000240.TIF
,FILE241=00000241.TIF
,FILE242=00000242.TIF
,FILE243=00000243.TIF
,FILE244=00000244.TIF
,FILE245=00000245.TIF
,FILE246=00000246.TIF

FILE247=00000247.TIF
,FILE248=00000248.TIF
,FILE249=00000249.TIF
,FILE250=00000250.TIF
,FILE251=00000251.TIF
,FILE252=00000252.TIF
,FILE253=00000253.TIF
,FILE254=00000254.TIF
,FILE255=00000255.TIF
,FILE256=00000256.TIF
,FILE257=00000257.TIF
,FILE258=00000258.TIF
,FILE259=00000259.TIF
,FILE260=00000260.TIF
,FILE261=00000261.TIF
,FILE262=00000262.TIF
,FILE263=00000263.TIF

FILE264=00000264.TIF
,FILE265=00000265.TIF
,FILE266=00000266.TIF
,FILE267=00000267.TIF
,FILE268=00000268.TIF
,FILE269=00000269.TIF
,FILE270=00000270.TIF
,FILE271=00000271.TIF
,FILE272=00000272.TIF
,FILE273=00000273.TIF
,FILE274=00000274.TIF
,FILE275=00000275.TIF
,FILE276=00000276.TIF
,FILE277=00000277.TIF
,FILE278=00000278.TIF
,FILE279=00000279.TIF
,FILE280=00000280.TIF

FILE281=00000281.TIF
,FILE282=00000282.TIF
,FILE283=00000283.TIF
,FILE284=00000284.TIF
,FILE285=00000285.TIF
,FILE286=00000286.TIF
,FILE287=00000287.TIF
,FILE288=00000288.TIF
,FILE289=00000289.TIF
,FILE290=00000290.TIF
,FILE291=00000291.TIF
,FILE292=00000292.TIF
,FILE293=00000293.TIF
,FILE294=00000294.TIF
,FILE295=00000295.TIF
,FILE296=00000296.TIF
,FILE297=00000297.TIF

FILE298=00000298.TIF
,FILE299=00000299.TIF
,FILE300=00000300.TIF
,FILE301=00000301.TIF
,FILE302=00000302.TIF
,FILE303=00000303.TIF
,FILE304=00000304.TIF
,FILE305=00000305.TIF
,FILE306=00000306.TIF
,FILE307=00000307.TIF
,FILE308=00000308.TIF
,FILE309=00000309.TIF
,FILE310=00000310.TIF
,FILE311=00000311.TIF
,FILE312=00000312.TIF
,FILE313=00000313.TIF
,FILE314=00000314.TIF

FILE315=00000315.TIF
,FILE316=00000316.TIF
,FILE317=00000317.TIF
,FILE318=00000318.TIF
,FILE319=00000319.TIF
,FILE320=00000320.TIF
,FILE321=00000321.TIF
,FILE322=00000322.TIF
,FILE323=00000323.TIF
,FILE324=00000324.TIF
,FILE325=00000325.TIF
,FILE326=00000326.TIF
,FILE327=00000327.TIF
,FILE328=00000328.TIF
,FILE329=00000329.TIF
,FILE330=00000330.TIF
,FILE331=00000331.TIF

FILE332=00000332.TIF
,FILE333=00000333.TIF
,FILE334=00000334.TIF
,FILE335=00000335.TIF
,FILE336=00000336.TIF
,FILE337=00000337.TIF
,FILE338=00000338.TIF
,FILE339=00000339.TIF
,FILE340=00000340.TIF
,FILE341=00000341.TIF
,FILE342=00000342.TIF
,FILE343=00000343.TIF
,FILE344=00000344.TIF
,FILE345=00000345.TIF
,FILE346=00000346.TIF
,FILE347=00000347.TIF
,FILE348=00000348.TIF

FILE349=00000349.TIF
,FILE350=00000350.TIF
,FILE351=00000351.TIF
,FILE352=00000352.TIF
,FILE353=00000353.TIF
,FILE354=00000354.TIF
,FILE355=00000355.TIF
,FILE356=00000356.TIF
,FILE357=00000357.TIF
,FILE358=00000358.TIF
,FILE359=00000359.TIF
,FILE360=00000360.TIF
,FILE361=00000361.TIF
,FILE362=00000362.TIF
,FILE363=00000363.TIF
,FILE364=00000364.TIF
,FILE365=00000365.TIF

FILE366=00000366.TIF
,FILE367=00000367.TIF
,FILE368=00000368.TIF
,FILE369=00000369.TIF
,FILE370=00000370.TIF
,FILE371=00000371.TIF
,